

تفسیر نامی

قرآنخپروز

دانراوی: مهلاعه بدولکه ریمی موده رریس
ناماده کردنی: موحه ممهده علی قه ره داغی

سه ره رشتی چاپی نوی: ره نووف مه محمودی

بۆدابه زاندى جۆرەھا كىتەپ: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای دانلود كتایهائى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى . عربى . فارسى)

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تەفسیری نامی

بۆ قورئانی پیرۆز

www.iqra.ahlamontada.com

سرشناسه	:	مدرس، عبدالکریم، ۱۹۰۵ - ۲۰۰۵م. Mudarris, Abd al - karim
عنوان و نام پدیدآور	:	ده‌قی ته‌فسیری نامی/دانراوی عبدالکریمی موده‌رریس.
مشخصات نشر	:	سنندج: انتشارات کردستان، ۱۳۸۹.
مشخصات ظاهری	:	۶ ج.
شابک	:	دوره: 9649800363 ج.۱: 9649800370 ج.۲: 9649800387 ج.۳: 9649800394 ج.۴: 9649800400 ج.۵: 9649800417 ج.۶: 9649800424
وضعیت فهرست نویسی	:	فیبا
یادداشت	:	کردی.
عنوان دیگر	:	ته‌فسیری نامی بوقورتانی پیروز.
موضوع	:	تفاسیر اهل سنت -- قرن ۱۴ق.
رده‌بندی کنگره	:	BP۹۸/م۳۸ت۹ ۱۳۸۶
رده‌بندی دیویی	:	۱۷۹/۲۹۷
شماره کتابشناسی ملی	:	۷۲۵۶۱۱۱

تەفسیری نامی

بۆ قورئانی پیروۆز

نووسینی:

مامۆستا مه لا عه بدولکه ریمی موده پریس

به رگی دووهه م

(تالی عیمران، نیساء و مائیده)

بلاوکردنه وهی کوردستان

سنه

ئەم نوسخە لە سەر ئیزی بەرپۆز «محمەدی مەلا کەریم» لە چاپ دراووە
و مافی لە چاپ دانەووی ئەم نوسخە پارێزراووە بۆ بۆلاوکردنەووی کوردستان

انتشارات کوردستان
Kurdistan Publication

سنه - پاساژی عیززەتی - تەلەفۆون - ۳۸۲ ۳۸۵ ۲۲۶

تەفسیری نامی

تەفسیری نامی (بەرگی دووھەم)	✓ ناوی کتیب (نام کتاب):
مەلا عەبدولکەریمی مودەپرێس	✓ دانراوی (تالیف):
بەگەم (اول): ۱۳۸۹	✓ کەرەتی چاپ (نوبت چاپ):
۳۰۰۰ دەورە شەش بەرگی (دورە شش جلدی)	✓ ژمارە چاپکراو (تیراژ):
۵۲۸ صفحە و زیزی (شش جلد ۳۳۶۰ صفحە)	✓ ژمارە لاپەرە و قەوارە (تعداد صفحە و قطع):
بۆلاوکردنەووی کوردستان (انتشارات کوردستان)	✓ بۆلاوکرەووە (ناشر):

نرخێ دەورە شەش بەرگی: ۳ - ۰۳۶ - ۹۸۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸
شایک دورە: ۷ - ۰۳۸ - ۹۸۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸
شایک ج ۲: ۶۲,۰۰۰ تەمەنە

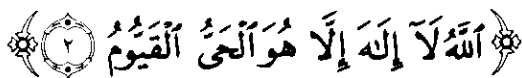
www.iqra.ahlamontada.com

سورة آل عمران، مدنية، و آيها مآتا آية
[اسووره تي نالی عيمران، مهدينه ييبه و دووسه د ئايه ته]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خوای تهعلا زانآتره به مهعناى.

واته: نهو زاته كه ناوى پاكي به ريزى «الله» يه هيچ كه سى نيبه كه «واجب الوجود»
بى و بوونى پتيويست بى و كهس نيبه كه پهروه ردگارى كه م و زورى جيهان بى، وه
كهس نيبه كه عيباده تى بؤ بكرى نهو نه بى، وه نهو زاته زيندووه به بى په يوه ندى
كهس و دامه زراو و راوه ستاو و راگرى عالمه چ به رزى و چ په ستى.

له هوى هاتنه خواره وهى نه م نايه ته و بازى نايه تى پاشه وهيدا ريوايه ت كراوه له
نه بووننه مامه وه ﷺ نه ليت: كومه لى له گاوره كانى «نه جران» هاتن بؤ لاي پينغه مبه ر ﷺ
و له باره ي چه زره تى عيساوه موحاده له يان له گه ل چه زره تا ﷺ كرد، جا خوداى

۱. نه م كومه له ژماره يان شهست كهس بووه، نه مانه هموو سوار و خاوهن بهرگ و پؤشاك بوون و
چوارده كهسيان له نه شراف بوون و له ناو نه م چوارده دا سى كهسيان سه روك و خاوهن فرمان بوون

تهعالا له ئهوهوئی سووره تی نالی عیمرانهوه ههتا ههشتا و ئهوهنده ئایه تی نازل کرد.

﴿ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ﴾

واته: خودای تهعالا ناردوویه ته خوارهوه بو سهر تو به پله پله ئه و کتیبه ی وا له ناوا وه کوو قورئانی پیروز بئ، به شیوه یئ که حهقه و راسته. وه باوهر ئهکا و باوهر نیشان ئه دا به و کتیبانه که نازل بوون له پیشی خو یا.

﴿ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿ ۳ ﴾ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ ﴾

وه تهوراتی به جار ی نازل کردوووه بو حهز ره تی موسا، وه ئینجیلی نازل کردوووه بو حهز ره تی عیسا له پیش قورئانا که حال یان و ابووه هوی شاره زایی بوون بو قه ومه که یان.

﴿ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ﴾

وه ناردوویه ته خوارهوه ئه و کتیبانه که بوون به هوی جیا کردنه وه ی حهق له به تال له ههر چه رخی کدا وه کوو کتیبه کانی ره به رانی پیشوو. وه یا خود ناردوویه ته خوارهوه قورئانی که هوی جیا کردنه وه ی راسته له لار.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴾

﴿عبدالمسیح﴾ ناو له روتبه دا «عاقب» بووه که ئه میری هه موانه. «ئه یههم» ناو خاوه نان و په نای روژی رهش بووه. «ابوحارثه» کوپی «علقمه» که به کئ بووه له قبیله ی «بکر بن وائل» ئه سقه ف و عالمی دینیان بووه.

ئهمانه هاتوون بو مه دینه ی مونه ووه ره و چه ن روژی له گه ل حهز ره تا ﷺ موجه ده له یان کردوووه له خوسوس ی حهز ره تی عیسا وه، وه ئیددیعا ی ئه وه یان کردوووه عیسا کوپی خوا به (العیاذ بالله!)، تا له ئه نجاما حهز ره ت ﷺ بانگی کردن بو «مباهله» یانی بو ئه وه که دوعا ی شه ر بکه ن له و تا قمه یان که له سهر ناحه قه. به لام گا وره کان تر شان و گه رانه وه بو نه جران.

به راستی ئەوانه که ئینکاری ئایاتی خودایان کردوووه عهزاب و ئاگریکی گرانیان بۆ پریار دراوه.

﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾ ٤

وه خوی تهعالا غالبه و زاله بهسهر بهجی هینانی خواستی خویا و خاوهن تۆلهسهندنه.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ ٥

به راستی خوی تهعالا شتیکی لی ون نابیی نه له عهززا و نه له عاسمانا.

﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ ٦

ئهو خودا خویهکی وایه تهسویرتان ئەکا و پهیکهردارتان ئەکا له ناو مندالدانا له سکی دایکا ههرچۆنی خواستی ههبی، جوان بین یا ناشیرین.

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ٦

خوایی نییه ئەو نه بین. که ئەو غالبه و زاله بهسهر ههموو خواستیکی خویا و خاوهنی حکمهته و زانستی راست و کرداری دامهزراو بۆ ئەوه.

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾

خودا ئەو خودایهته که ئاردووویهته خوارهوه بۆ سهر تۆ به فریشتهی تهوانای هیمنا ئەو قورئانه که رههبری هۆشیارانه.

﴿مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ﴾

وه بازی لهو کتیبه ئایاتیکن که مهعنايان دیاره له بهر ئەوه که دهلالهتی له فزهکان دیاره و که لیمهکان مه شهوور و ناسراون، وه ئەم بازه ئایاته دایکانه له ناو کتیبه که دا، باقی ئایهتهکان له تهنگانهی فامی مهعنايانا ئەگه پیننهوه بۆ لای ئەو دایکهیان و له سهر خهتی ئەو مهعنايان ده رته که وئی.

﴿وَأَخْرَجْنَا مَثَلَهُمْ﴾

وه بازي ئايه تي نهو كتيبه چهن معنایي هه ئه گرن و به ئاسانی ئینسان نازانی کام معنایان شیاوی ئیعتیاره و پیوستی هه یه به ئیکۆلینه وه یه کی ورد له لایه نی ئینسانی زاناوه.

وه دهر نه كه وتنی مه قسوود لهو ئايه تانه یا له بهر نه وه یه نهو «موشته رهك»ه له بهینی چهن مه عنادا یا له بهر نه وه یه «عام»ه و مه قسوود له شوینه كه دا «خاص»ه، یا به عه كسی نه مه یه یا له بهر ئیجماله، یا له بهر نه وه یه زاهیره ن ته شبیه و هاووینه یی نه گه ییننی و مه قامه كه له گه ل ته شبیها رینك ناكه وی؛ وه كوو لهو ئایا تانه دا كه «وجه» و «عین» و «جنب» به كاردیننی بۆ خودا، وه یا له بهر نه وه مه عنای دیاری نهو له فزانه مه عنایه کی خاوه ن سوود نادا به ئینسان، وه كوو نهو حه رفه له یه ك پچراوانه كه له سه ره تای هه ندی سووره ته وه. یا له بهر چهن هۆی تر...

وه حیکمه تی به كارهیتانی نهو له فزانه نه مه یه نهو كتيبه كتيبيکی عاله مییه و نه وانه كه قسه یان له گه لدا نه كری زۆر فه رقیان هه یه له فام و له پایه ی زانستا، كه وایی نه گه ر به عیباره تی زۆر پایه نزم بین مونسایی زه وقی پایه به رزه كان نابین، وه نه گه ر له سه ر زه وقی نه وان بین پایه نزمه كان سوودی لئ وه رناگرن.

وه له لایه کی تریشه وه قابیله به كه لیمه ی «عام» یا «مشترك» مه عنای زۆر ئیفاده بكری، به لام به كه لیماتی تایبه تی (خاص) نه وه نده سوود وه رناگیرئ.

وه له لاین تره وه له بهر نه وه هه تا خوینده وارانئ ئایین تیکۆشن بۆ قامی مه عنای به رز وه بگهن به نه جر و سه واب.

له لاین تریشه وه وه كوو خودا موختاره له دروستكردنی عاله مدا وه له ئیجادی مه عادین و گیا و گیانله به ران و ئینسان له سه ر نه نواع و نه سناف و نه فرادی جیا،

هه‌روا موختاره له ئینزالی کتیبی وا که له هه‌موو شیوه ئه‌لفازی تیدا بی: له گران‌فام و ئاسان و، خاس و، عام.

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ﴾

جا ئه‌و که‌سانه که له دلیانا لادان هه‌یه له راست‌کاری، ئه‌وه ئه‌که‌ونه شوینی ئه‌و ئایه‌ته موته‌شایه‌هانه به‌ته‌نها و ته‌ماشای موحکه‌ماته‌کانیان له‌گه‌لا ناکه‌ن هه‌تا به‌هۆی ئه‌وانه‌وه چاری مه‌عنای ناباری ئه‌مان بکه‌ن، به‌لکوو هه‌ر ته‌ماشای خو‌یان ئه‌که‌ن له‌به‌ر ئاره‌زووی ئه‌وه که‌ فیتنه‌ی شه‌ك بخه‌نه ناو دلی موسولمانانه‌وه له‌ ئیسلاما، وه‌له‌به‌ر داوای ئه‌وه وه‌ خواستی ئه‌وه که‌ ته‌ئویلیان بکه‌ن له‌سه‌ر هه‌وای نه‌فسی خو‌یان.

﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾

وه‌لحال ته‌ئویلی ئه‌و موته‌شایه‌هانه به‌ته‌ئویلی که‌ موافیقی حه‌ق بێ که‌س نایزانێ ئیلا زاتی خودا (بالذات)، وه‌ ئه‌و که‌سانه‌یش که‌ دامه‌زراون له‌ زانستا به‌هۆی موماره‌سه‌ی ته‌قوای خوداوه و فه‌رمانبه‌رداری عیلم و حه‌قیقه‌ت. وه‌ شانی ئه‌و دامه‌زراوانه‌ وایه‌.

﴿يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾

ئه‌لین: ئیمان و باوه‌رمان هه‌یه به‌م موته‌شایه‌هانه له‌سه‌ر ئه‌و ته‌رزه‌ خودا قه‌سدی کردوون. وه‌ هه‌ردوو به‌شه‌که له‌ لای خوداوه هاتوونه‌ته‌ خوار و مه‌عنایان راست و دروسته‌.

﴿وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾

جا خودای تەعالا بۆ مەدحی ئەم کۆمەڵە زانایانە کە دامەزران و ئیمانی خۆیان دەرنەبرن بەرەبەر بە ئایاتی مۆتەشاییه و، موحکەمە، ئەفەرمویت: ئەمانە خواوەن عەقڵی ساغن بۆیە وەها تەسەوووری حەقیقەت ئەکەن؛ چونکی بێر ناکاتەوێ بۆ گەشتن بە ئەنجامی باش لە حەقایقدا ئیلا کەسێ کە خواوەنی شوعووری ساغ بێ.

جا بزانی لەم مەقامەدا چەن باسی هەیە:

[باسی] یە کەم: لە بازی ئایەتی قورئانا هەیە کە ئایاتی قورئان هەموو لە موحکەماتن و لە بازی ئایەتا هەیە کە هەموو لە مۆتەشاییهاتن و لەم ئایەتە پیشوویشا تەقسیمی ئایاتی قورئانی کرد بۆ دوو بەش: موحکەمات و، مۆتەشاییهات، وە بەیانی ئەمە وەهایە ئەو ئایەتە کە دەلالەت ئەکا لەسەر ئەوێ کە هەموو ئایاتی قورئان موحکەماتە مەبەست ئەوێ: کە هەموو ئایاتی قورئان راستن و ئەلفازیان فەسیحە و مەعناکەیان سەحیحە. وەکوو لە ئایاتا هەیە: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾^۱. وە ئەو ئایەتە کە ئەفەرمویت هەموو ئایاتی قورئان لە مۆتەشاییهاتە ئەوێ مەعناي ئەوێ: ئایاتی هەموو ئەشوبهین بە یەکتەر لەوێدا کە باسی تەوجیهی هۆشیارانە بۆ دینی ئیسلام و بازیکیان ئەبن بە تەفسیر بۆ بازیکیان و هەلە و پەلەیان تیندا نییە چونکی کەلامی خودایە و خودا «أَصْدَقُ الْقَائِلِينَ». ه. ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾^۲. وە لەسەر ئەم بەیانە هەردوو قسەکان راستن. هەروا قسەي سینه‌م کە ئەفەرمویت: بازیکیان موحکەم و بازیکیان مۆتەشاییه، بەلام بە مەعنايەکی غەیری ئەو مەعنايە کە ئیسە وتمان.

۱. فصلت: ۴۲.

۲. النساء: ۸۲.

باسی دووهم: له معنای موحکم و موشاییهدا گه‌لی قسه‌یان کردووه، له ناو هم‌موویانا دوو بیریان په‌سهنده: یه‌که‌م: نه‌و معنایه که موحکم نه‌ویه معنای وازیح بی، وه موشاییه نه‌ویه معنای وازیح نه‌بی و گه‌لی ئیحتیمال هه‌لبگری و ه‌کوو له معنای نایه‌ته‌که‌دا باسمان‌کرد.

دووهم: وه‌کوو ساداتی نه‌حناف فه‌رموویانه موحکم نه‌ویه معنایه وازیح و زاهیر بی و ئیحتیمالی نه‌سخی نه‌بی، وه موشاییه نه‌ویه که معنایه نه‌ونده داپوشراو بی که ده‌رک نه‌کری نه‌به ده‌لیلی عه‌ق‌لی و نه‌به ده‌لیلی نه‌ق‌لی. خو‌لاسه نه‌و نایه‌تانه که ته‌نیا خودا خو‌ی معنایان نه‌زانی؛ وه‌کوو قیامی ساعت و معنای تاقه‌ه‌رفه‌کان له سه‌ره‌تای بازئ له سووره‌ته‌کانی قورئانه‌وه.

باسی سیهم: نه‌مه‌یه نه‌و که‌سه که نه‌لیت موحکم نه‌ویه که معنایه وازیح بی و موشاییه نه‌ویه که معنایه وازیح نه‌بی و چهن ئیحتیمال هه‌لبگری له کاتی خو‌یتندنه‌وه‌ی ﴿وما یعلم تأویله﴾ دا له‌سه‌ر «العلم» نه‌وه‌ستی؛ چونکی له‌سه‌ر نه‌و معنایه وه‌کوو خودای ته‌علا معنای موشاییهات نه‌زانی خواهن زانسته دامه‌زراوه‌کانیش معنایان نه‌زانن. وه نه‌و که‌سه که نه‌لی: موحکم نه‌ویه معنایه وازیح بی و موشاییه نه‌ویه که‌س معنای نه‌زانی ئیلا زاتی خودا، نه‌وه له‌سه‌ر که‌لیمه‌ی «الله» رانه‌وه‌ستی؛ چونکی معنای موشاییهات خودا نه‌بی که‌س نایزانی. به‌لام له ناو نه‌و دوو معنایه‌دا که بو موحکم و موشاییه‌یان کردووه معنای یه‌که‌م زور به‌هیزه و له‌سه‌ر نه‌م داوا چهن ده‌لیل هه‌یه:

یه‌که‌م: بینا له‌سه‌ر نه‌وه که موشاییه که‌س معنای نه‌زانی ئیلا خودا نه‌بی واجب بوو یا مونسب وا بوو له موقابیلی ﴿فأما الذین فی قلوبهم زیغ﴾ وه بیفه‌زمویه: «وأما الراسخون فی العلم فیقولون آمنا به».

دووم: بینا لہسہر ئەو ئیعتیارہ فایده لہ ئیعتیاری «رسوخ» دا نابیی، بەلکوو ئەم
 حوکمہ حوکمی ہەموو زاناییکہ دیارہ ہەموو موسولمانانئیکی زانا - راسیخ بن یا
 غەیرہ راسیخ - ئەلئین * آمانا بہ کل من عند ربنا *.

سیہم: لہسہر ئەو مہعنایہ حسری کیتاب لہ موحکەم و موتہشایبیدا تہواو
 نابیی؛ چونکی وہ کوو ئایاتی موحکەمە ہەن و ئایاتی موتہشایبہی وا کہ غەیری
 خودا کہس مہعنایان نەزانئ ئایاتی تریش ہەن کہ نە موحکەم بن و نە موتہشایبہ
 بن بہو مہعنایہ کہ ئیمہ ویستمان.

چوارم: لہسہر ئەو مہعنایہ موحکەمات نابن بہ «أم الكتاب» و نابن بہ مہرجەع
 بۆ ئایاتی موتہشایبہ؛ چونکی ئایاتی موتہشایبہ غەیری خودای تەعالا ہیچ کہس
 مہعنایان نازانئ و بہ موحکەمات بہیان ناکرئین.

پنجم: لہ حەدییسی سەحیحدا سابت بووہ کہ حەزرت ﷺ دوعای فەرمووہ
 بۆ ئینووعەباس رضی اللہ عنہ وہ فەرمووہ تی: «اللهم فقہہ فی الدین و علمہ التأویل» چونکی
 ئەگەر تہئویلات ہەر عائید بوونایئ بہ خودا سوودئ لہو دوعادا نەدەبوو.
 شەشم: سابت بووہ کہ نەفسی ئینووعەباس خۆی فەرمووہ تی: «أنا من یعلم
 تأویلہ».

حەوتەم: خودای تەعالا مەدحی عولەمای راسیخی کردووہ بەوہ ئەہلی تەفەککور
 و تەزەککورن وہ کوو لہ سیاقی ئایە تەکەدا دەرئەکەوئ. وہ ئەگەر عیلمیان نہبئ بہ
 تہئویل ئیتر ئەبئ مہعنای رسووخیان لہ عیلم و زانستا چی بئ؟

ہەشتەم: لہسہر ئەو ئیعتیارہ لازم ئەکا گەلئ ئایەتی قورئان کہس مہعنایان
 نەزانئ و ئەمە زۆر دوورہ لہ یاسای میہرہبانی خوداوہ کتیبئ رہوانە بکا بۆ سەر
 خۆشەویستی خۆی و ئەو خۆشەویستە لہ مہعنای ئەو کتیبہ حالئ نہبئ!

﴿ رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا ﴾

ئەى پەروەردگارى ئىمە دلمان لامەدە لە پەپرهوى ئەوهى كە راستە و حەقە (وەكوو دینی ئیسلام بێ) بۆ لای ئەوهى كە لاره و بەتالە (وەكوو كوفرو ئیلحاد و بیدعەت و ئیفساد و گومرا كردنى عیباده) پاش ئەوه كە تۆ شارەزات كرددوین بۆ ریگای راست.

﴿ وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ۗ ﴾

وہ پیمان بھخشە لەلای خۆتەوہ تەوفیق و یارمەتى لەسەر حەق.

﴿ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴾

بە راستى تۆ كە خودایەكى بەخشندهى.

زاناکان فەرمووینانە: ئەم ئایەتە واتەى زانا راسیخە دامەزراوەکانە و لە خودا ئەپارێتەوہ بۆ ئەوہ پایەداریان بکا لەسەر حەق. وە یاخود موباشەرەتەن لەلایەنى خوداوە هاتووہ لە مەقامى فەرمان بە حەزرت ﷺ كە ئەم دوعايە بکا و بەم شیوہ لە خودا بپارێتەوہ:

﴿ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَبَّ فِيهِ ﴾

ئەى پەروەردگارى ئىمە تۆ هەموو ئادەمیزاد گردنەكەیتەوہ لە رۆژێكا كە گومان لە هاتنى ئەو رۆژەدا نییە.

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخَلِّفُ الْأَمْعَادَ ﴾

بە راستى خودای تەعالا لە وەعدەى خۆى لاناذا.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ

شَيْئًا ۗ

به راستی هه موو نهو كه سانه كه كافر و بن باوه رن به خودا - وه یا هه مه به ست وه فدی گاوره كانی نه جرانه - له پاشه رورژا، كه رورژى قیامه ته، مال و دارایی نه وان و نه ولاد و نه ته وهی نه وان ده فعی عه زابیان لی ناکا له لایه نی خودا وه هیچ نه وعه عه زابین.

﴿وَأُولَٰئِكَ هُم وَقُودُ النَّارِ﴾

وه نهو كافرانه هه موو سووته مه نی ناگری دوزخه خن.

﴿كَذَابِ ءَالِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾

وه كوو عاده ت و نه حوالی نالی فیرعه ون و نهو كافرانه كه له پیش نه وانا بوون.

﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾

ئینكاری نایاتی كتیبی ئیمه یان كرد.

﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾

جا خودای ته عالا نه وانی گرت به هو ی نهو ته كزیب و بن باوه ریه وه.

﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

وه خودای ته عالا به راستی زاتیکى وایه عیقاب و نازاردانی موخالیفه كانی خو ی به هیز نه دا.

ریوایه ت كراوه له ئینوعه باسه وه عنه كاتی كه هه زره ت عليه السلام زال بوو به سه ر كافره كانا له شه ری به در و گه رایه وه بو مه دینه ی مونه وه ره رویش ت جووله كه كانی له بازاری «به نی قینقاع» دا گرد كرده وه و فه رمووی پینان: نه ی كو مه له ی یه هوود موسولمان بین له پیش نه وه دا كه خودا عه زابان بدا وه كوو عه زابی كافره كانی دا له رووداوی به درا.

نه وانیش له وه لاما وتیان. نه ی موحه ممه د به وه بایی مه به كه كو مه ئیكت له قوره یشه كان كوشت! نه وانه به راوردی جهنگ و مه یدانیا ن نه بوو، تو به راستی نه گه ر

جەنگ بىكەي لەگەل ئىمەدا ئەوكاتە تى ئەگەي كە ئىمە چ نەوعە پىاويكىن! جا خوداى تەعالا ئەم دوو ئايەتەي نازل کرد.

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾ (۱۲)

تو بلى بەو جوولەكانە كە باوەريان نىيە بە تو و بەو قورئانە ھاتووە بو تو: ئىوہ لە پاشەپوژىكى نىكا لە بەرابەرى موسولمانەكانا مەغلوب و سەركز و گىرۇدە ئەبن، واتە لە ماوہىكى نىكدا گىرۇدە بوون: بەنى قورەيزە كوژران و، بەنى نەزىر لە شوينى خوڤيان دەركران و شارى خەبەر گىرا و سەرئانەيان لەسەر دانرا. وە لە روژى قىامە تىشا گرد ئەكرىتەووە و ھەوالە ئەكرىن بو دۆزەخ، وە بە راستى دۆزەخ خراپترىن قەرارگاىە.

﴿قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَةِ الْقُرْآنِ﴾

بە راستى ئەى يەھوودىيەكان نىشانەيەكى گەورە ھاتەجى بو ئىوہ لە ھوى ئەو دوو كۆمەلەوہ كە گەيشتن بە يەك بو جەنگ.

﴿فِيئَةُ تَقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

كۆمەلىكىان جەنگى ئەكرد لە رىگەي بەرز كردنەوہى كەلىمەي خودادا كە ئايىنى تەوھىد و خودا بەيەك زانىنە.

﴿وَأَخْرَىٰ كَافِرًا﴾

وہ كۆمەلىكى تريان كافر بوون.

﴿يَرَوْنَهُمْ مَثَلَهُمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ﴾

كە خوڤيان بە چاو ئەبينى دووقاتى كۆمەلى موسولمانەكانن بە ئاشكرا لەگەل ئەوھشدا ئەو كۆمەلە كەمە زال بوون بەسەر ئەم كۆمەلە زۆرە دووقاتەدا.

وہ بازیٰ فہرموویانہ مانای وایہ: کہ ئەو کافرانہ موسولمانہ کانیان بہ دووقاتی خویمان ئەزانی لەبەر ئەوہ ھەببەتی موسولمانہ کان دلی ئەمان بترسینتی.

﴿وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَّشَاءُ﴾

وہ خودای تەعالا بە یارمەتی خوئی دەست و ھیز ئەدا بە ھەرکەسێ یا بە ھەر کۆمەلێ بپھوێ زالیان بکا.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾

بە راستی لەم کارساتەدا عیبرەت گرتن و پەندگرتن ھەبە بۆ ئەو کەسانە کە چاوی وردەبینیان ھەبە.

واتە: ئەو جوولەکەکان و، ئەو کافرە موشریکەکان لە پاش رووداوی بەدر پتویستە بزانیان خودا ئەپھوێ موسولمانەکان یارمەتی بەدا، وە کەسێ کە خودا یارمەتی بەدا کەس ناتوانی بپیدا بە عەرزا، دەوێ مل راکیشن بۆ دینی حەق و موسولمان بپن. جا ئەگەر نازانی بپوچی ئەو کافرانە موسولمان نابن و تەرکی ئارەزووی خویمان ناکەن، بزانیان:

﴿زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ﴾

جووان کراوہ لە بۆ ئادەمیزاد خوێش و یستنی ئەو شتانە کە ئارەزووکراویانە.

﴿مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ﴾

ئەو ئارەزووکراوانە لە ژنانی جووان و دارایی و شان و، لە کورانی چالاکی سەر و شیوہ جووان و، لە دارایی زۆری چینی لەسەر چینی دانراو لە ئالتوون و زیو و لە ئەسپ و مایینی رەسەنی نیشانەدار و لە وشر و گا و مەر و بز و لە کشت و کالی ئاوداری خاوەن بارە.

﴿ذَلِكَ مَتَعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾

وه له واقعدا ئەم ناوبراوه هه‌مووی هۆی ئاسایش و له‌زهت وەرگرتنی ئەم ژینی جیهانه‌یه که ماوه‌یه‌کی که‌می دیاری‌کراوی براوه‌یه.

﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَاقِ﴾

وه به راستی خوای تە‌ع‌الا‌خواه‌نی مه‌لبه‌ندی جوان و ئارامگای پایه‌داری نه‌براوه‌یه له پاشه‌ڕۆژا، وه‌کوو به‌هه‌شتی پر له ناز و نيعمهت و پر له ئاسایشی بئێ‌زه‌حمهت که هه‌میشه هه‌یه هه‌تا هه‌تایه.

جا بۆ رووناک‌کردنه‌وه‌ی ئەم مه‌لبه‌نده جوانه خودای تە‌ع‌الا‌فه‌رموویه‌تی:

﴿قُلْ أُوْنِيْكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ لِّلَّذِيْنَ اٰتَقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾

تۆ بڵێ ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست: ئایا خه‌به‌رتان پێ‌بده‌م به‌ جه‌زایی وه به‌هه‌شتی که زۆر با‌شتر بێ له‌و ژن و مال و منداله؟ بریار دراوه له‌لای خوداوه بۆ ئە‌و که‌سانه که خواه‌نی ته‌قوا و پارێژن له‌ کوفرو له‌ بێر و باوه‌ری ناپه‌سه‌ند و کرده‌وه‌ی ناشیرین:

﴿جَنَّتْ تَجْرِي مِّنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا﴾

یه‌که‌م: چه‌ن قه‌سر و با‌خاتی که‌ جۆباری شیرین‌کاری تامدار ره‌وان ئە‌بن به‌ ژێر داره‌کانیا‌نا، وه ئە‌م موسو‌لمانانه‌یش حالیان وایه ئە‌مینه‌وه له‌و قه‌سرو با‌غاته‌دا هه‌تا هه‌تایه.

﴿وَاَزَوْجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾

دووهم: له‌وه‌ی بۆیان بریار‌دراوه چه‌ن ژنانیکن به‌ قه‌ی دلخوازی خواه‌نیان له‌ ژنه‌ جوانه‌کانی عاله‌می خۆیان و له‌و ژنه‌ جوانانه که خودا بۆیان دروست نه‌کا له

به هشتا وه پاك كراونه ته وه له هه موو شتی كه مانعی له زه تیان بی: له خووی ناپه سه ند
 و، له رووی گرژ و، له زمانی دژ و، له بۆن و بهرامه ی نابار و، له كرده وه ی ناهه موار
 و له نه خووشی و نازار و له خوینی واده ی ژنانه و، له پیسی كه له خوورده مه نییه وه
 په یدا نه بی، وه له مه یلی دلیان بۆ لای هاوړی تر غه یری خاوه نه كانیان.

﴿ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ ﴾

سیهه: له و شتانه كه بریار دراوه بۆیان: ره زامه ندی خودایه و جیلوه ی میهره بانى
 نه و خاوه ن کبیریايه كه به جارئ ده ماغ و دل و ده روون و زه پراتی وجود و گیان
 داگیر نه كا و ئاده میزاد له هه وای گل و ناوی نامه ردی و ناپیاوی دوور نه خاته وه بۆ
 عالمی قودسی و فریشته خوویی و كه رامه تی نه به دی و سه رشاری و مه ستی هه تا
 هه تايه.

﴿ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ ﴾

به راستی خودا بینایه به به نده كانی و به جهزای هه ردوو جیهانی .

﴿ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَعْمَانَا فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ

النَّارِ ﴾

واته: نه و به نده خاوه ن ته قوايانه كه به هه شتی ناوبراویان هه یه نه و كه سانه ن كه به
 جۆش و كوڤ و به سوژی دل نه پارینه وه له خودا و نه ئین: نه ی پهروه دگاری ئیمه
 به راستی ئیمه ئیمانمان هیناوه به تو و به دینی كه تو داتمه زران دووه بۆ به نده كانت
 ده سا داپۆشه له بهر ئیمه تاوانه كانمان و بمانپاریزه له عه زابی ناگری دۆزه خ.

﴿ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ

بِالْأَسْحَارِ ﴾

که سیفەتی ئەو بەندە خواوەن تەقوایانە وایە سایبرن و خوگرن لە بەجی هینانی
واجبات و مەندووباتا و خوگرن لە تەرکی هەرچی حەرەمە و خوگرن لە کاتی جەنگی
کافران و لە بەر باری میحنەت و مەینەتی جیهانا و بە دڵ رازین لە خودای خوێان
و وەهای دانەنین ئەم تازار و بیزارە یا ئەبن بە کەفارەتی تاوان؛ یا ئەبن بە هۆی
پایە ی بەرز لە قیامەتا.

وە سادیقن، واتە: راستن لە وتارا قەسەیان موافیقی واقیعه و راستن لە کردەووەدا
ئیشیککی خیریان کرد باش ئەیکەن و راستن لە نییەتا، کاتی قەسەدی کاریککی خیریان
کرد بە کردەووە مۆری ئەکەن.

وە قانیتن: خواوەن عیبادەتن و پایەدار و بە ویسمانن لە تاعەت کردنا.
وە مونفیقن: خواوەن ئینفاق و مال سەرفکەرن بۆ نەفسی خوێان بۆ ژن و مندالیان
و بۆ میوان و خزم و خویش و دراوسێ و دامامی داوای مال کردوو، وە خواوەن
سەرفن لە واجباتا وە کوو زەکات و فیتەرە و ئەدای حەقی موعامەلە لە گەڵ خەلکدا
و لە باقی مونسەباتا.

وە موستەغفیرن لە ئەسحارا، واتە: لە کاتی بەرەبەیانا راستەووە بوون لە خەو و
خوێان ئامادە کرد بۆ عیبادەت و نوێژی سوننەتی پیش سوبحیان کرد جا نوێژی
سبەینیان کرد ئەمجار لە شوینی خوێانا بەرەو قبیلە مانەووە دەستیان کرد بە ئیستیغفار
و داوای عەفو لە خودا و مەشغوولی ئەو دوایانە بوون که مونسابی ئیستیغفارن
وە کوو ئیقرار و دان پیاوانی تاوان و گوناھباری خوێان.

جا وە کوو لە ئەووەلی ئەم سوورەتەووە باسمان کرد که لە سەری ئەم سوورەتەووە
هەتا هەشتا و ئەوێندە ئایەت هاتە خوارەووە بۆ بەتال کردنەووی بیر و باوهری ئەو
کۆمەلە گاوەرە که لە «نەجران» وە هاتبوون بۆ مەدینە ی مۆنەووەرە بۆ موجدەلە لە گەڵ
حەزەرەتا ﷺ و بەیانی ئەووە که عیسا کۆری خودایە.

وه خودا له‌م نایه‌تانهدا باسی زاتی خوئی کرد که حه‌یی و قه‌ییومه، وه باسی نه‌و کتیبه‌یشی کرد که هاتووو بو‌ه‌زه‌تی موحه‌مه‌ده ﷺ، وه باسی موسولمانانیشی کرد که هه‌موو وان له‌ ئیتاعه و فه‌رمانی خودادا و له‌ خودا نه‌پارینه‌وه. جا خودا له‌م چهن نایه‌تیشا به‌یانی نه‌وه نه‌کا که خودای عالم یه‌که و شه‌ریکی نییه و دین له‌لای خودا دینی ئیسلام و ته‌وحیده و عالم هه‌مووی و له‌ ژیر ته‌سه‌روف و هیزی ته‌وانایی خوئا، وه کافره‌کان به‌ عناد له‌م ریگه‌ راسته‌ لا نه‌ده‌ن و عناد نه‌که‌ن و فه‌رمووی:

﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ ﴾

خودای ته‌عالا شه‌هادت نه‌دا و فره‌شته‌ ناسکه‌ پاکه‌ رو‌حانییه‌کانیش شه‌هادت نه‌ده‌ن، وه خاوه‌ن عیلم و زانسته‌ به‌رزه‌کانیش هه‌موو هه‌ر شه‌هادت نه‌ده‌ن که که‌س عیباده‌تی بو‌ناکری و بو‌خودایی ناشی ئیلا زاتی خودا نه‌بن و خودا یه‌کینه‌، ئیتر نه‌بن له‌سه‌ر چ نه‌ساسی گاوره‌کان عیسا به‌ خودای دووه‌م و دایکی به‌ خودای سینه‌م دابنن! وه نه‌و خودایه‌ که یه‌کینه‌ حالی وایه:

﴿ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ﴾

راوه‌ستاوه‌ به‌ عه‌دآله‌ت، واته: نه‌و عه‌دآله‌ت و راستکاری و ئیعتی‌دال و میانه‌گیری له‌ هه‌موو شتی‌کدا رانه‌گری. که‌وابی چون له‌ ئیعتی‌دال و راستکاری دانه‌نری که به‌نده‌یه‌کی بی‌هیز و دروستکراو له‌ ئیسقان و گوشت و خوین و نیازمه‌ند به‌ هه‌ناسه‌دان و نان و ئاو و خواردن و ماندوو‌بووی خه‌ولنی که‌وتوو قه‌بوول بکا به‌ شه‌ریک بو‌ خوئی و به‌ خودای دووه‌م و سینه‌م دابنن.

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ﴾

به‌ قه‌تعی خودا نییه‌ بو‌عالم ئیلا نه‌ه‌بی.

﴿الْمَرْيُومُ الْحَكِيمُ﴾

که نه ویش خودایه که خاوهن عزیزهت و غالبه به سهر خواستی خویا و خاوهن
حیکمه ته له ههر شتیکدا که بیکا و هموو کاریکی له سهر باری حیکمهت و راستی
و عهده ته.

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾

وه به راستی دین و ئاین له لای خودادا ئیسلامیهت و مل که چ کرده بو خودا،
وه له عالمی وجودا که سئ نییه که له ژیر ئهر و قار و فرمانی خودادا نه بی.

﴿وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾

وه نهو که سانه که کتیبی ئاسمانیان بی دراوه وه کوو یه هوود و نه سارا نه که وتنه
ئیختیلافه وه له ناو خویانا: به م نه وعه بازی له جووله که کان بریاریان دا که عوزه ر
کورپی خودایه، وه گاوره کان بریاریان دا که عیسا و دایکی به شیان هیه له خودایه تیدا،
وه کاتی که چه زره تی «محمد المصطفی» ﷺ ره وانه کرا بو سهر جین و ئینس،
له گه ل نه وهدا که سیفات و نیشانه ی له کتیبه پیشووه کانا به یان کراوه و له لایان
مه علووم بووه، ئینکاری نوبووهت و ریساله تیان کرد له بهر به غی و لادان له حهق،
ئیللا پاش نه وهد عیلم و زانستیان بو هات. واته به ناحق و عه نادکاری له گه ل نه وهدا
که نه یانزانی حهق چیه له حهق لایان دا و کوفری خویان ده رخست.

﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾

وه هه ره که سئ کوفر و عه ناد بکا به رابه ر به ئایاتی خودا و ئینکاری کتیبی سه ماوی
بکا نه وه خودا به چه سپان زه بتی گوناھی نه کا و تاچه تاوانیکی له خودا ون نابی و

حسیبی ورده گوناوه کانیان نه کا چه جای کوفره که یان. وه له مه وه دهرئه که وی که کافر وه کوو به هوی کوفره که یه وه له دۆزه خدا عه زاب نه درئی، حسیبی کرده وهی ناباریشی وه کوو عه ناد و نامه ردی هم له گه لا نه کری و زیاده عه زاب نه درئی.

﴿فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسَلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعْتُ﴾

جا نه گهر پاش نه م به یاناته که رابوردن نه و گاورانه هر مو حاجه و موجداه له یان کرد له گه لئا تو پینان بفرموو: من وا خووم و پهیره وه کانم شه خسی خو یان موتبع و فرمانبه ردار و مل که چه کرد بو خودای عالم.

﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيَّةِ أَاسَلَمْتُمْ﴾

وه بلئی به و که سانه که کتیبان پین دراوه (له یه هوود و نه سارا) وه به و نوممیانه که هیچیان نه خویندوو: نایا ئیوه یش مل که چه بوون بو خودا وه کوو من؟

﴿فَإِنْ أَسَلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا﴾

جا نه گهر نه وانیش فرمانبه ردار و مل که چه بوون بو خودا و نه حکامی خودایان گرتنه گهردن نه وه دیاره نه وانیش شاره زا بوون بو ریگه ی راست.

﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ﴾

وه نه گهر پشتیان هه لچه رخان و موسولمان نه بوون نه وه ئیتر تو دلگران مه به، تو به راستی هر گه یاندنی په یامی خودات له سه ره وا گه یاندووته پینان.

﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾

وه زاتی خودایش بینایه به هه موو به ننده کانی خوئی، هر شتیکیان پین نه کا نه توانی.

لەم مەوزووعەدا چەن باسی ھەیه:

[باسی] یەكەم: پرسیار کراوە ئەو کەسە داواى تەوھید و یەکیەتی ئەکا زاتی خودایە، دەى چۆن خۆى داواچییه و خۆیشی ئەبێ بە شاهیید؟

بۆ وەلامى ئەم پرسیارە وتراوە: مادام ھەركەسى بېی بە شاهیید لەسەر ئەم داوا، عیلم و زانستەكەى ھەر لە خوداوە دەست كەوتوو «بالذات» وەكوو پیغەمبەر ﷺ یا «بالواسطه» وەكوو غەیری ئەو. وە بناغەى شەھادەتیش ھەر عیلمە؛ چونكى ھەتا یەكێ عیلمی ئەبێ بە شتێ شەھادەت نادا، ئەو لە حەقیقەتا شاهییدەكە ھەر خودایە، وە لە بەر دەفعی خەیالی رەخنەگرێ كە بلی شەھادەتی خودا بۆ خۆی لیژەدا بە كار ناییت خودا ئیكتیفای نەكردوو بە شەھادەتی خۆی بەلكوو دوو شاهییدی پاکی دوور لە شوبهەى تۆھمەتی ھیناوە كە یەكێکیان فریشتەى بارەگای پاكە و ئەویشیان عالمی زانای بی غەشی دل رووناكە بۆ ئەو ئەگەر لات كردهو بەم لاوہ دوو شاهییدی باش حازر بن.

وہ بازی لە زاناکان فەرموویانە: ئەم شەھادەتە لەسەر مەعنای مەشھووری شەرع نییە ھەتا خودا بۆ شەھادەت نەشی لە سەر داواى خۆی. بەلكوو شەھادەت بە مانا ئیخبار و ئیعلام و ئیعلان و دەربرینە. وە مانیع نییە لەوہدا كە خودای تەعالا بۆ ئیرشادی عیبادی خۆی ئیعلانی حەقیقەتی بکا لە عالما ھەتا ھەموو كەس سوودی لی وەربگرێ. وە بە ھەر سوورەت لە گرد كردنەوہی عولما و زاناکانی دین لەگەل خۆیا و فریشتەكانا بۆ دەربرینی ئەم حەقیقەتە گەلی تەشریف و ئیعتیبار دەرئەكەوئ بۆ زانایانی دین.

باسی دووھەم: كەلیمەى ئیسلام لە ئایەتی: ﴿إِن الدین عند اللہ الإسلام﴾ دا تەفسیر کراوەتەوہ بە تەوھید و خودا بە یەك دانان؛ چونكى لەسەر ئەم مەعنا ئەم ئایەتە

تہ بیئ بہ رەد لە سەر گاوریەکان کە داوای ئیشراکی عیسا و مەریەم ئەکەن. بەلام ئەگەر ورد تەماشای بکەین کە لیمە ی ئیسلام لە زمانی عەرەبدا بە مانا ئینقیادە یانی مل کەچی، خواہ بە سوورەتی زاہیری بیئ ئەک بە حەقیقەت یا بە حەقیقەت بیئ وەکوو ئەوہ کە سیفەتی موسوڵمانی ساغ و خاویئە.

وہ مادام ئیسلام بە مانا ئینقیاد و ئیتاعە بیئ؛ ئیسلام یا لە مەقوولە ی ئینفیعال تہ بیئ، یا لە مەقوولە ی «فعل» تہ بیئ، وە لەبەر ئەوہ کە ئیمان تەسدیق و باوہرە بە دل، دەرئەکەوئ کە ئیسلام و ئیمان لە زاتی خوێانا موباین و موخالیفن بۆ یە کتر؛ چونکە ئیسلام یا لە مەقوولە ی ئینفیعالە یا فیعلە وە ئیمان لە مەقوولە ی عیلمە بەلام لە وجودا و لە هاتنە جینگە ی زاہیر مۆتەلازیم و مۆتەساوین؛ چونکی لە ھەر لایین ئینقیادی زاہیر بیئ ئیمانی زاہیریش دەرئەکەوئ؛ واتە شیوہ یەکی وا دیتە جئ کە ئینسان ئەو کابرایە وەکوو بە خاوەن ئیسلام ئەزانئ بە خاوەن ئیمانیشی بزائئ.

وہ ئەمما لە هاتنە جینگە ی واقع و «نفس الامر» دا نیسبەت لە بەینانا عوموم و خوسووسی «من وجہ»؛ یانی ئەکەونە یەک و لە یە کیش جیا ئەبنە وە وەکوو دەرکەوتنی ھەتاو و بارینی باران. واتە رئ ئەکەوئ ئینسانی ئیسلام و ئینقیادی نەفسی واقعی تہ بیئ و ئیمان و تەسدیقی قەلبیشی تہ بیئ وەکوو موسوڵمانە ساغەکان. وە رئ ئەکەوئ کەسئ ئیسلام و ئینقیادی نەفسی واقعی تہ بیئ و ئیتاعە ئەکا بەلام بە قەتعی ئیمان و تەسدیق و عیلمی نییە بە شان و پایە ی ئەو کەسە کە ئیتاعە ی ئەکا. بەلکوو ھەر کوێرانە ئەکەوئ تە شوئینی وەکوو ئەتباعی گەلئ «متشیخ» ی نەزان. وە رئ ئەکەوئ کەسئ ئیمان و تەسدیق و عیلمی تہ بیئ بە پایە و شانی کەسئ بەلام بە قەتعی ئینقیادی بۆ ناکاو فرمانی وەرناگرئ وەکوو ئەو زانایانی جوولە کە یە کە خودا لە

شانایانا فرموویەتی: ﴿یعرفونه کما یعرفون أبنائهم﴾^۱ مادام وایە لازم دئی که ئیمان به مانا تەسدیق و باوەر به تەنیا جینگە ی ئیعتیار نەبێ مەگەر بە مەرگی ئیسلام و ئینقیادی نەفسی واقعی، وه له واقعیشا ئەمە وایە. جا ئەگەر یەکی بلیت که وایە بۆچی مەشهوور وایە ئیمان تەسدیقه و ئیتر ناوی ئیسلام و ئینقیادی نەفسی نەبراو؟ له وهلاما ئەلین: هەر چەند باسی ئەوه نەکراوه بەلام ئیقرار بە دوو کەلیمە ی شەهادەت شەرته بۆ ئیمان و ئەم ئیقرارەیش لەبەر ئەوه غالباً پاش دەوام ئەبێ بە هۆی ئیسلامی نەفسی ئیکتفای پێ کراوه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّيِّكَانَ بِغَيْرِ حَقِّ﴾

ئەو کەسانە که ئینکاری ئایاتی خودا ئەکەن، واتە پشت هەل ئەکەن له بیر و باوەری ئیسلامی و، پێغه مەبرەکان ئەکوژن بە ناحەق.

﴿وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ﴾

وه ئەو کەسانە ئەکوژن که فرمان ئەدەن بە بیر و باوەری راست و کردەوهی راست له ئادەمیزادا.

﴿فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾

ئەوه مۆژدەیان بدەری بە عەزایبکی ئیش گەیین.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾

ئەو کافرانە کەسانیککی وابوون له کاتی خۆیا که کردەوهی باشیان بە دیمەن بێ قیمەت بووه له دنیا دا له بەرچاوی موسوڵمانانی زەمانی خۆیان و له قیامەتیشا؛ چونکی سەوابی بۆ دانانری.

﴿ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرٍ ﴾

وہ ئەوانہ کہسیان نییہ یارمہ تییان بدا لەو کۆمەلە یارمە تی دەرانہ کہ خۆیان گومانی یارمە تی و موساعە دەیان بێ ئەبەن.

ئەمە ئەگەر «أولئك» ئیشارەت بێ بۆ ئەو کافرانہ کہ لە کاتی خۆیا و لە زەمانی پیشوودا ئەو سیفاتە ناشیرینانەیان بوو. وە ئەگەر ئیشارەت بێ بۆ لای ھاوونینە ی ئەوان لەو کافرانہ کہ لە زەمانی حەزەرە تا ﷺ بوون یا لە پاش ئەو زەمانە ئەبن ئەو مەعناکە ی وایە کہ ئەو کەسانە کہ بە دڵ کافر و بێ باوەرین و ئەگەر بۆیان ری بکەوین پینغەمبەری زیندوو لە بەردەستیانا بێ ئەیکوژن، وە ھەرکەس ئەمر بە چاکە بکا و نەھی لە خراپە بکا گیرۆدە ی ئەکەن و ئەمر بە بیر و باوەری راست ناکەن، ئەوانە کردەوہ ی چاک ی دنیا یان بێ قیمەتە لە دنیا دا لای موسوڵمانەکان وە بێ سەوا بیشە لە ناخیرەتدا لە حوزووری خودادا و کەشیش نییە یارمە تییان بدا.

لیرەدا چەن باسی ھە یە:

باسی یە کەم: لەبەر ئەوہ ی کہ خودای تەعالا لە ئایە تی پیشوودا باسی ئەوانە ی کرد کہ پشت ھەلئە کەن لە حەق وە لائەدەن لە ریگە ی راست، ھات لەم ئایە تەدا باسی ئەقسامی ئەوانە ی کرد: بەشی ئەوہ لێان ئەوانەن کہ لە بیر و باوەرا کافرین. بەشی دووہ میان ئەوانەن کہ ناھەموارترینی گوناھ ئەکەن، وە کوو کوشتنی پینغەمبەرائی خودا - سەلامی خودایان لێ بێ - . وە بەشی سنیھەم ئەوانەن کہ ئەو کەسانە ئەکوژن کہ ئەمر ئەکەن بە عەدالەت و راست کاری.

جا لەم سنی بەشە ھەموویان لە زەمانی یەھوودەکانا رابوردوون؛ چونکی بە نەسسی ئایەت مەعلومە کہ کوفریان کردووە بە ئایاتی خودا و پینغەمبەرەکانیان کوشتوو و

نه و که سانه ییشیان کوشتوو که له پاش پیغه مبه ره کان ئه مریان کردوو به چاکه و نه هیان کردوو له خراپه.

هه روا له زهمانی پیغه مبه ری ئیمه یاشا ﷺ ئه و یه هوود و نه سرانیانه ئینکاری قورئانان کردوو که ئایاتی خودان و ئینکاری پیغه مبه ریان کردوو و ناماده بوون بۆ کوشتنی وه ئه گهر بۆیان هه لکه وتاین ئه یان کوشت وه هه رکه سی ئه مری بکر دایه به چاکه و نه هی بکر دایه له خراپه له ئه سحابی پیغه مبه ردا ئه گهر ده ستیان ببواین ئه یان کوشت، وه له پاش ئه و زه مانه ییش ئه و حاله هه ر ده وام ئه کا.

باسی دووهه م: ئه مه یه ئه م نایه ته ده لاله ت ئه کا له سه ر ئه وه که ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه واجبه. ریوایه ت کراوه له ئه بووسه عیدی خدرییه وه ﷺ که حه زره ت ﷺ فه رموو یه تی: «من رأی منکم منکراً فلیغیره بیده، فإن لم یستطع فیلسانه فإن لم یستطع فقلبه و ذلك أضعف الإیمان». واته: هه رکه سی له ئیوه چاوی کهوت به شتیکی ناشه رعی با ئه و شته ناشه رعیه بگۆرئ به هیزی خۆی، وه ئه گهر هیزی نه بوو، بیگۆرئ به زمانی خۆی، یانی برۆ بۆ لای خاوه ن ده ستی که مه نعی ئه و ناشه رعیه بکا، وه ئه گهر ئه وه ییشی پی نه کرا با به دل بیگۆرئ، یانی به دل بیزار بی له و کاره ناباره. وه ئه م پایه په ستیرینی پایه ی خاوه ن ئیمان.

به لام ئه م ئه مر به مه عرووف و نه هی له مونکه ره چه ن شه رتی هه یه:

[شه رتی] یه که م: ئه مه یه نه کیشی بۆ سه ر به کار هی نانی چه ک؛ ئه گه رنا ئه و کاته له سه ر عامه ی خه لک نییه به لکوو له سه ر خاوه ن شه وکه ته کانه.

[شه رتی] دووه م: ئه مه یه کابرای ئامیر و نا هی ترسی نه بی له نه فسی خۆی یا حه یوانیکی موخته ره م، وه ترسی نه بی له سه ر ئه عزای خۆی، وه یا له سه ر مالیکی وا که به نیسه ته ی ئه و که سه وه قیمه تی هه بی وه یا ترسی فه سادیکی بی زیاتر له فه سادی خراپه که.

شہرتی سیہم: ئەمە یە کە عەقیدە ی کابرا وەھابی ئەو ئەمرە ئەیکا قەبوول بکری،
وہ یا ئەگەر قەبوول نہ کری عینادی کابرا زیاتر نہکا.

[شہرتی] چوارەم: ئەمە یە ئەو مونکەرە یا بە ئیتیفاق لە مونکەرەت بی، یاخود ئەو
کەسە ئەیکا لە لای وایی حەرەمە، وە ئەو شتە ئەمری بی ئەکا واجب بی یا مەندووب
بی بە ئیتیفاق یا بە عەقیدە ی مەئمورە کە.

وہ ئەوہ ی کە بازی لە زاناکان فەرموویانە بە ھەموو حالی و لە ھەموو کاتیکا
ئەمر بە مەعرووف و نہہ ی لە مونکەر واجبە ئەوہ موخالیفە بو زاہیری حەدیسی
شەریف و کابرا دەلیلکی بە دەستەوہ نییە. بەلام شەرت نییە کابرای نامیر و ناہی
عادل بی، واتە ھەرچەن خۆی ئەھلی فیسق بی بۆی دروستە ئەمر بە مەعرووف و
نہہ ی لە مونکەر بکا، یا واجبە لەگەڵ ئەو مەرجانەدا کە وتمان.

وہ ئەو کەسانە کە ئەلین: ئایەتی: ﴿اتأمرون الناس بالبر وتنسون أنفسکم﴾^۱ دەلیلە
لەسەر ئەوہ یە کێ خۆی فەرماؤشکرد بی و تاوانبار بی دروست نییە ئەمر بە مەعرووف
و نہہ ی لە مونکەر بکا، ئەوہ دەلیلە کە ی تەواو نییە؛ چونکی ئەو ئایەتە زەمی ئەو
زانایانە ئەکا لەسەر فیسق و فوجووری خۆیان ئەکا لەسەر ئەمر بە مەعرووفە کە یان
و نہہ ی لە مونکەرە کە یان. وە ئایەتی: ﴿لا یضركم من ضل إذا اھتدیتم﴾^۲ نابێ بە دەلیل
لەسەر سکوت کردن لە مونکەرەت بو ئەو کەسانە کە خۆیان موھتەدی و باشن؛
چونکی لە کاتیکا ئەوان بە موھتەدی و بە باش ئەناسرین کە واجباتی خۆیان تەواو
بکەن، وە لە جوملە ی واجباتە ئەمر بە مەعرووف و نہہ ی لە مونکەر لە لایەنی
ئەوانەوہ.

۱. البقرة؛ ۴۴.

۲. المائدة؛ ۱۰۵.

فہرموودہی خودا: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ﴾ الآية.

ریوایت کراوه له ئیبنوعہباسہوہ رضی اللہ عنہ: کہ حہزرت رضی اللہ عنہ روژی رویشته «بیت المدراس» لای یه هوودییه کان و کۆمهلی له یه هووده کانی بانگ کرد بو ئیسلام. جا له ویدا نه عیمی کوری عمر و حارسی کوری زهید پرساریان کرد له حہزرت رضی اللہ عنہ تو له سہر چ دینیکی؟ ئه ویش فہرمووی: له سہر دینی ئیبراہیم رضی اللہ عنہ. ئه وانیش وتیان: دەی ئیبراہیم یه هوودی بوہ. جا حہزرت رضی اللہ عنہ فہرمووی: ئه گەر راست ئه کەن وەرن تہورات بینن و بیخویننہوہ و تہورات حہ کەمی بهینی ئیمہ و ئیوہ بی! ئه وانیش ملیان بادا لهو فہرموودہی حہزرتہ رضی اللہ عنہ جا خودا ئہم ئایہ تانہی نازل کرد.

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ﴾

ئایا نابینی ئه و کۆمهله له وانہی کہ بهشینکیان پی دراوہ له کتاب وە کوو تہورات

بن.

﴿يَدْعُونَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾

بانگ ئه کرین بو تہ ماشا کردنی ئه و کتیبی خودایه کہ تہوراتہ بو ئه وە کہ کیتابہ کہ حہ کەم بی له بهینی ئه وان و خاوەن دەعوہ تہ کەدا و حوکم بدا بو ئه وە ی له سہر حەقہ بلی له سہر حەقہ و له سہر ئه وە ی ئه هلی ناحقہ بلیت له سہر ناحقہ.

﴿ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ (۲۳)

له پاش ئه و دەعوہ و بانگ کردنہ بازیکیان پشت هه لئە کەن له قەبوولی ئه و دەعوہ تہ و ئه وان به جیددی له دەستووری خودا لادەرن وە گوئی پی نادەن؟

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ﴾

وه نهو پشت هه لکردن و موبالات نه کردنیانه به کتیبی خودا به هوئی نه وه وه به
 نه لئین: نیمه ناگری دۆزه خ لیمان ناکه وی ئیلا چهند رۆژیکی که می هه لژمیرو.

﴿وَعَرَّهْمُ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ (۲۴)

وه نه وانی بایی کردوه له دینی خوینا نهو قسه پر و پووچانه که وا هه لیان به ستوه
 به بی ته ساس و داوای نه وه نه کهن خودای تهعالا وه عدهی داوه به یه عقووب علی
 که نه ته وهی نهو ناسوتین به ناگری دۆزه خ ئیلا به قه ی ئادی سویند.

﴿فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْتَهُم لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾

جا نه بی حالی نه م جووله کانه چۆن بی کاتی که گردیان نه که مه وه لهو رۆژه دا
 که گومانی تیانیه؟

﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ﴾

وه ته واو نه کری بۆ هه ر نه فسئ جهزای نهو بیر و باوه ره و نهو کرده وه به که
 کردوه یه تی له دنیا دا کاتی ژبانی خوی.

﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (۲۵)

وه له حال نه وان نه که م و نه زۆر سه میان لی ناکری.

له م نایه ته وه ده ر نه که وی: هه ر که سه ئیمان و باوه ری بی به دینی ئیسلام نه وه
 نامینته وه له دۆزه خا هه تا هه تابه؛ چونکی هیچ نه بی موسته حه قی جهزای ئیمان که یه تی
 و جهزای خیر له ناو ناگری دۆزه خا نابن که وابی پیویسته له ناگری دۆزه خ ده ربکری
 و بیری بۆ به هه شت و هه ر که سیش رۆیشه به هه شت بۆ وه رگرتنی سه واب ناکریته
 ده ره وه.

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ﴾

واحیدی و به‌غوی و غیری نه‌وانیش ریوایه‌تیان کردوو له ئیبنوعه‌باسه‌وه ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾
 فه‌رموویه‌تی: کاتن که پیغه‌مبه‌ر ﷺ شاری مه‌ککه‌ی موکه‌پرهمه‌ی گرت وه‌عه‌دی
 دا به‌نومه‌ته‌که‌ی که ولاتی فارس و رومیش نه‌گری، جا مونافقه‌کان و جووله‌که‌کان
 وتیان: «هیها‌ت هیها‌ت» موحه‌ممه‌د چۆن نه‌توانی نه‌و ولاتانه‌بگری؟! نایا تیر ناخوا
 به‌مه‌ککه‌ و مه‌دینه‌؟! جا خودای ته‌عالا‌نم نایه‌تانه‌ی نازل کرد:

﴿قُلِ﴾

تۆ بلی‌ی نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست:

﴿اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مِنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِنْ

تَشَاءُ﴾

نه‌ی په‌روه‌ردگارا! نه‌ی خاوه‌نی هه‌موو مولک و دارایی، له جیهانا تۆ دارایی و
 پادشایی نه‌ده‌ی به‌هه‌رکه‌سێ خواستت له‌سه‌ر بێ و نه‌سبابی بۆ ریک نه‌خه‌ی. وه
 دارایی و پاشایش دانه‌رنی له‌به‌ری هه‌رکه‌سێ خواستت وایی کزی بکه‌ی وه‌نه‌سبابی
 داکه‌وتن و پاشکه‌وتنی بۆ ریک نه‌خه‌ی.

﴿وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ﴾

سه‌ره‌رز نه‌که‌ی هه‌رکه‌سێ خواستت هه‌بێ و سه‌رکز نه‌که‌ی هه‌رکه‌سێ خواستت

هه‌بێ.

﴿بِيَدِكَ الْخَيْرُ﴾

هه‌ر له‌ده‌ستی تۆدایه‌ و له‌ته‌وانایی تۆدایه‌ هه‌موو سوودیکی دنیا و قیامه‌ت به
 هه‌رکه‌سیکی بده‌ی نه‌یده‌ی و له‌هه‌رکه‌سێ مه‌نعی بکه‌ی نه‌یکه‌ی.

﴿إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

تو به راستی به سہر ہہموو شتیکدا تہوانای.

﴿تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾

ماشہللا خودایہ تو تہوہندہ تہوانای پەردہی تاریکی شہو تہاویتہ ناو پەردہی رووناکی روژ و وہا لہ یہکیان تہچہسپینی، وہ پەردہی رووناکی روژ تہاویتہ ناو پەردہی رەشی شہوہوہ و لہ یہکیان دہچہسپینی کہ تادہمیزادی ورد مہگر روژ و شہو لہ یہک بکاتہوہ لہو کاتانہدا یہکیان دئی و یہکیان تہروا. وہ یا بازی لہ کاتہکانی شہو تہاویتہ سہر کاتہکانی روژ کاتن بتہوی کہ شہو کورت بکیتہوہ و روژ دریژ بکھی. وہ بازی لہ کاتہکانی روژ تہاویتہ سہر کاتہکانی شہو کاتن بتہوی روژ کورت بکیتہوہ و شہو دریژ بکھی، وہ ہہموو تہم کہم و زیادہ لہ سہر یاسایہکی دامہزراوی پایہداری وایہ کہ بہ سالہای سال بہ تاقہ دہقیقہیی موخالہفہی تیلدا نابیی.

﴿وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾

وہ مادہی زیندووی خاوەن شوعوور دہرئہکھی لہ مادہی بی شوعوور.

﴿وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾

وہ مادہی بی زیندہگی و بی شوعوور دہرئہکھی لہ مادہی زیندووی خاوەن شوعوور. گیاندار لہ خاک و ناوی بی روچ دروست تہکھی، وہ خاک و ناوی بی شوعوور لہ گیاندار زیندووی بہ شوعوور دہرئہکھی. یاخود نہ تہوہی گیاندار لہ مادہی بی گیان دروست تہکھی، واتہ تہو نہ تہوہ کہ گیاندارہ خاوەن ہہست و بہ خوژانینہ وہ خاوەن بیستن و بینینہ، وہ جار بہ جاریش خاوەنی زانست و ہوشی بہرزی

شياوى تەتەوور و خۆگۆرپىنە، ئەمانە بەم ھەموو حالەۋە، كە ئادەمىزاد سەرى لىيان سورئەمىنى، دروستيان ئەكەى لە مادەيىن كە ئەۋپەرى سىفاتيان ھەر ئىستىعدادە بۆ حەيات. ئەگەرنا فىعلەن حەياتيان نىيە و شوعوورىان نىيە چ جاي زانستى بەرزى بەرپىز، ۋە ئەگەر باش پروانى بۆ ئەۋ مادە خاۋەن ئىستىعدادە فامى ئەۋە ئەكەى كە ئەۋ ئىستىعدادە بۆى رەۋانە كراۋە مالى خۆى نىيە و بە كەم و زۆر ئەگۆرئى.

ۋە ياخود گىئالەبەرى چاۋ كراۋەى دىلرووناكى شارەزا بە پىرۆزى دەرئەكەى لە ئىنسانىكى دىلگۆرپى بى فام و بىر ئەگەر دەستى نەگرى بە دوو چاۋى ساغەۋە ئەكەۋىتە بىر، ۋە بە عەكسى ئەمەۋە ئىنسانىكى پىر لە نوقسان دەرئەكەى لە مادەى ئىنسانىكى بەرز و شارەزا بە بارەگاي بەرزى خودا و رىنوماى ئادەمىزاد بۆ پىرۆزى نەبراۋە لە ھەردوو دونىادا.

جا پەرۋەردگار تۆ كە خودايەكى تەۋاناي ۋەھابى كە ھۆشيار سەرى لە ئەسرارى كارت سىر ئەبى چۆن ناتوانى رىياسەت و پاشايى و دەۋلەمەندى و دارايى بەدى بەۋەى كە خواست لى بى ۋە يا مەنەى بىكەى لەۋ كەسەى كە خواست لى بى؟ بە دىلىكى پاكى رىۋناك ئىمان و باۋەرمان ھەيە بەۋە ھەر تۆى خاۋەن دەستەلات لە روۋى جىھانا لە ئاشكراۋ لە پەنھانا.

﴿وَتَرْزُقُ مِنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾

ۋە ئەتوانى رزق و رۆزى و ژىۋارى پىرۆزى و تاجى كەرامەت و سەربەرزى و بەرگى دەۋلەمەندى و بى نىيازى و ھالى دىلگوشادى و ئىتتىزارى بەدى بەۋ كەسە كە پىي ئەدەى، ۋە يا بە ئەندازەيى كە دەرچوۋىن لە ژمارە كىرەن بە ياساي عادەتى. ۋە ئەم دەستكەۋتانه لە ھەموو بابەتئىكەۋە لە دىيادا يا لە دىنا لە ژىۋارا يا لە ژىنا بەشىكىان ئەسبابەكانيان لە بەرچاۋى خاۋەنەكەيانا نىيە لەگەل ئەۋەدا بۆى ئەبى. ۋە

بەشیکیان ئەسبابەکانیان کە مەترە لە ئەسبابی خەلک، یا وەکوو ئەوانە لە گەڵ ئەوەدا دەسکەوتە کە لەوان زۆرترە و گەلی جار تۆ ئاگات لێ نییە ئەو خۆی ھۆکەیان ئامادە ئەکا، وە گەلی جار تۆ ئەسبابەکان ئامادە ئەکە لە گەڵ ئەوەدا بە کەمتر ھۆی ئەو ئەسبابانەت بەریاد ئەکا. سەد رەحمەت لەو کەسە کە وتووێ:

لە سەبەب سازیت ئەبم بە حەکیم	لە سەبەب سۆزیت سەودایی و سەقیم
ھەر خۆتی ھەر خۆت چی خواست لێ بێ	عالم بیهوئ نەبێ ھەر ئەبێ
کە ویستت کەسێ دلشادی بکە	لە دوو دونیادا ئازادی ئەکە
ئەو کەسەش ویستت دلشادی نەکە	بە سووسە بای بەریادی ئەکە
داتناو ئەسباب بۆ مەردی زانا	کردەوێ بە نرخ لە بۆتەوانا
بەلام موسەیب بۆ ھەموو ئەسباب	ھەر خۆتی بە حق، یا خودای وەھاب
ئەو ئەسبابانە ئەگەن بە ئەنجام	وان لە لای خۆت ئەی خودای عەلام
بۆمان بێتەجی بە مێھرەبانی	مایە پیرۆزی نەوعی ئینسانی

جا لە سەر ئەساسی ئەو کە مەبدەئی ئیجاد ھەر خودایە و بەس، حەزرت عليه السلام فرموی بە ئینووعەباس عليه السلام: «إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ» واتە: کە داوای شتیکت کرد لە خودا داوا بکە، وە کاتێ داوای یارمەتیت کرد داوای یارمەتی لە خودا بکە. ئیتر مەبەست لەم فرموودە بەرزە ئەمە نییە کە ئینان بە تەمەلی دابنیشی و مەشغوولی کار نەبێ و نە کەوێتە شوێن ئەسباب؛ چونکی ئەسباب خودا دایان و کەوتنە شوێنی لە یاسای خودایە و لە «سنة الله» یە، ئەوەتە لە باسی «ذی القرنین» دا فرمویەتی: «وَأَتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سِبْأًا فَأَتَبَعَ سِبْأًا»^۱ وە فرمویەتی:

۱. الکھف؛ ۸۴

﴿وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا﴾^۱، وه فهرموویه تی: ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسِيرَى اللَّهِ عَمَلَكُمْ وَرَسُولَهُ﴾^۲، وه فهرموویه تی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾^۳، واته: بۆ ئیوه ههیه له زاتی رهسووله لالا پیشه‌وایه کی گه‌وره‌ی جوان‌کار و جوان‌ره‌فتار. وه چه‌زهرت ﷺ به کرده‌وه‌ی تیکۆشیوه و نه‌سبابی پیشکه‌وتنی خۆی جی‌به‌جی کردووه، وه له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا به رۆژا جیهادی کردووه له شه‌ویشدا شه‌ونویژی کردووه و له خودا پاراوه‌ته‌وه و داوای یارمه‌تی کردووه و داوای دو‌عای خیری له ره‌فیه‌کانی کردووه، وه کاتی که عومه‌ری کوری خه‌تابی نارد بۆ چه‌ج فهرمووی: «لا تنسنا من دعائك يا أخي» واته: فه‌رامۆشمان مه‌که له دو‌عای خۆت نه‌ی برای خۆشه‌ویستم، وه فه‌رمانی داوه پیمان له کاتی دهرد و به‌لادا سه‌ده‌قه و خیرات بکه‌ین. وه‌لحاسل پتویسته ئینسانی موسوّلمان بکه‌وتته شوین نه‌سباب چه‌ بۆ دین چه‌ بۆ ژین و ته‌وه‌کول بکا له‌سه‌ر خوای «أرحم الراحمین».

فه‌رمووده‌ی خودای ته‌عالا: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ الآية.

ریوایه‌ت کراوه له ئینوعه‌باسه‌وه ﷺ که کۆمه‌لی له موسوّلمانه ئه‌نساریه‌کان هاتوچۆیان بوو له‌گه‌ل کۆمه‌لی له جووله‌که‌کان و تیکه‌ل بوون به‌وان. جا ئه‌م نایه‌ته هاته‌خواره‌وه ئه‌فه‌رمووت:

﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾^ط

واته: با موسوّلمانه‌کان کافره‌کان وه‌رنه‌گرن به‌دۆست و له موسوّلمانه‌کان لاده‌ن.

۱. البقرة؛ ۱۸۹.

۲. التوبة؛ ۱۹۴.

۳. الأحزاب؛ ۲۱.

﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾

وه هه ركه سى نيشى وه ها بكا نه وه له جانيبى خوداوه نيبه له هيچ پله و پايه كدا
و قيمه تى نيبه لاي خودا.

﴿إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتُوا﴾

له هيچ كاتيكدا و له هيچ حاله تيكدا دروست نيبه بوتان تيكه لى و ريكه وتن له گهل
كافرانا ئيلا له كاتيكدا و له حاله كيدا بترسن له و كافرانه به ترساندن به راستى، يا خود
له كاتيكدا بترسن له كارىكى نابارى وا كه ته ريژى لى نه كرى نه و كاته به قه
ناچارى دروسته بو موسولمان ريكه وتن له گهل كافرانا.

﴿وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسُهُ﴾

خودا نه تان ترسيتى له عه زابى خوى.

﴿وَالِإِلَّهِ الْمَصِيرُ﴾

وه دياره هه بو لاي خودا به گه رانه وهى ئيوه و له دهستى ده رناچن.

﴿قُلْ إِنْ تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ بُدُونِكُمْ﴾

تو نهى پيغه مبهرى رابه ر پييان بلئى: نه گه ر ون بكه ن نه وهى وا له دل تانا له په يوه نديتان
به كافرانه وه يا ده رى بخه ن.

﴿يَعْلَمَهُ اللَّهُ﴾

به قه تعى خوداى ته علا نه يزاني.

﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾

وه نه ك به ته نها نه حوالئى ئيوه به لكوو خودا نه زاني نه وهى وا له ئاسمان و له عه رزا.

﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

وه له گه‌ل نه‌وه‌دا که هه‌رچی هه‌یه له عه‌رز و ئاسمانا خودا نه‌یزانی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ته‌وانایه و نه‌توانی به‌هه‌موو نه‌وعی جه‌زاتان لی بسینی.

﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ﴾

واته خودا قادره و ته‌وانایه به‌سه‌ر هه‌موو جه‌زایینکدا له چاکه و خراپه له‌و روژهدا که هه‌موو نه‌فسیتی موکه‌لله‌ف ده‌ستی نه‌که‌وئی به‌حازر و دیاری له لایا نه‌وه‌ی کردوویه‌تی له دنیا‌دا له خیر و له شه‌ر و له ئی‌حسان و له عیسیان.

﴿تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا﴾

که هه‌موو نه‌فسیتی خواهن خراپه و کرده‌وه‌ی نابار چه‌ز نه‌کا که له به‌ینی نه‌و و نه‌و روژهدا وه‌یا له به‌ینی نه‌و و نه‌و کرده‌وه‌ خراپانه‌دا ماوه و زه‌مانیکی زور دور و دریژ ببواین و قه‌ت چاوی نه‌که‌وتایی به‌ده‌فته‌ری کرده‌وه‌کانی و نه‌گه‌یشتاین به‌و روژه که حسینی کرده‌وه‌ی تیدا نه‌کری.

﴿وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾

جا هه‌ر له ئیسته‌وه که مه‌جالی گه‌رانه‌وه‌تان هه‌یه بو لای خودا و هه‌لی کردنی کرده‌وه‌ی باشتان هه‌یه خودا ئیوه نه‌ترسینی له عه‌زایی خوی با بزنان.

﴿وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾

به‌راستی خودا میه‌ره‌بانه له گه‌ل به‌نده‌کانی که له ماوه‌ی دنیا‌دا ناگاداریان نه‌کاته‌وه له حسینی پاشه‌روژ، وه‌یا خود میه‌ره‌بانه له گه‌لیانا که هه‌ر له‌م دنیا‌دا حقی نه‌وو‌ه‌ل و ئاخریان لی ناسینی.

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾^۱ وه باسی نه‌وهی کرد که ئیختیلافی نه‌هلی کیتابیین، یانی جووله‌که و گاور وه که‌تمی نیشانه‌ی ریساله‌تی پیغمبر ﷺ هه‌ر له‌به‌ر به‌غی و چه‌سوودی بوو وه هه‌ر که‌سی له‌سه‌ر عه‌ناد و فه‌ساد بی‌ ناگا به‌ نه‌نجامی خیر، وه به‌ختیاری و گه‌یشتن به‌ ره‌زای خودا و به‌ ره‌حمه‌تی نه‌و به‌سراوه به‌ په‌یره‌وی پیغمبره‌وه ﷺ، ده‌ستی کرد به‌ یانی ئیساتی ریساله‌ت و گه‌وره‌یی چه‌زرت ﷺ به‌مه که موچه‌مه‌د ﷺ له‌ خانه‌دانی ریساله‌تی قه‌دیمه و له‌ نه‌ولادی ئیبراهیم به‌م جوړه له‌ سه‌روه هینای باسی ئیختیار و هه‌لبزاردنی پیغمبره‌کانی کرد له‌ ئاده‌م و نووح و نالی ئیبراهیم و نالی عمران، وه باسی مه‌بده‌ئی دروستکردنی عیسی‌ای کرد، وه چلۆن ئاده‌میزادی بانگ کرد بو‌ دینی حق له‌به‌ر نه‌وه حق ده‌ربکه‌وئ و هه‌موو عاقلی‌تی بگا‌نم ئیفرات و ته‌فریتی جووله‌که و گاوره‌ درۆ و ئیفساده و حق هه‌ر نه‌وه‌یه که چه‌زرتی موچه‌مه‌د ﷺ له‌سه‌ریه‌تی و له‌سه‌ر یاسای «سنة الله» نه‌بی حق جینگه‌ی خوئی بگری و ناخودا به‌ داخه‌وه بمرئ و فه‌رمووی:

﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ

واته: به‌ راستی خودای ته‌عالا هه‌ر به‌ فه‌زلی خوئی ئاده‌م و نووح و نالی ئیبراهیم و نالی عمران هه‌لبزاردوه له‌سه‌ر عالمی ئاده‌میزادی زه‌مانی خوئیان.

زاناکان فه‌رموویانه: مه‌به‌ست له‌ «نالی ئیبراهیم» ئیسماعیل و ئیسه‌حاق و چه‌زرتی «محمد المصطفی» و یه‌عقوب و نه‌سه‌بته‌ ﷺ و مه‌به‌ست له‌ «نالی عمران» چه‌زرتی مه‌ریه‌م و چه‌زرتی عیسی‌ایه ﷺ.

جا بینا لەسەر ئەم تەفسیرە هەرچەند نالی ئیبراهیم هەموو زورپریه‌تی ئەو ئەگرێتەوه و نالی عیمران داخلی ئەوانن، بەلام لەبەر ئەوە که عیسا هەر لە جانیی دایکەوه ئەگات بە ئیبراهیم عليه السلام وه باوکی نەبووه بە تاییه‌تی باسی کردووه بۆ ئیسه‌باتی شه‌ره‌فی ئەو.

وه بازی فه‌رموو یانه: مه‌به‌ست له عیمران باوکی هه‌زره‌تی مووسا و هاروون عليه السلام وه نه‌ته‌وه‌ی ئەمانه‌یه له سالحان و پیاو و ژنه باشه‌کانیان.

به هه‌رحال ئەم زاتانه هه‌لبژێرراوی خودان له ناو ئاده‌میزادی زه‌مانی خۆیانا به میهره‌بانی خۆی؛ چونکی پایه‌ی نوبوووت و ریساله‌ت له مه‌واهیب و به‌خششی خودایه و نه‌به‌سراوه به تیکۆشینی به‌نده و قابیلیاتی زاتییه‌وه.

له تەفسیری قورتوییدا ئەفه‌رمویت: خودا ئیختیاری ئاده‌می کردووه به پینج شت: به ده‌ستی قودره‌تی خۆی به بئ‌باوک و دایک دروستی کردووه. ئەسمای هەموو شتتکی نیشانداوه. ئەمری کردووه به هەموو مه‌لائیکه‌کان سوچده‌ی ته‌شریف و ئیحتیرامی بۆ به‌ن. له به‌هه‌شتا داینا. کردی به باوکی هەموو ئاده‌میزاد.

وه هه‌زره‌تی نووحیسی به پینج شت ئیختیار کردووه: یه‌که‌م کردی به باوکی دووه‌می هەموو ئاده‌میزاد. دووه‌م عومری درێژ کرد و دیاره عومری درێژ له‌گه‌ڵ کرده‌وه‌ی باشا مایه‌ی پیروزی ئاده‌میزاده. سینه‌م ئەو دوعایه کردی له کافره‌کان قه‌بوول کرا وه کافره‌کانی هەموو له‌ناو برد به توفان. چواره‌م له ناو که‌شتیه‌که‌دا پاراستی. پینجه‌م یه‌که‌م که‌سی بوو که شه‌ریعه‌تی پینشووی نه‌سخ کرده‌وه؛ چونکی له پیش زه‌مانی ئەودا ماره‌برینی پوور دروست بوو وه له دینی ئەودا حه‌رام کرا.

وه ئیختیاری هه‌زره‌تی ئیبراهیمی کرد به پینج شت: یه‌که‌م: کردی به باوکی پینغه‌مه‌رانی پاش خۆی. دووه‌م: کردی به خه‌لیل بۆ خۆی. سینه‌م: رزگاری کرد

له ناگر. چوارهم: کردی به نیمام بۆ ئاده‌میزاد. پینجه‌م: خودا به‌راوردی کرد به چه‌ند که‌لیمات و یارمه‌تی دا هه‌تا ته‌واوی کردن.

وه ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست له عیمران باوکی چه‌زهره‌تی موسا و هاروون بی ئه‌وه خودا ئیختیاری کردوون به باراندنی «مَنْ» و «سَلَوَى»، واته: گه‌زۆ و په‌له‌وه‌ری شه‌لاقه، وه ئه‌مه نه‌بووه بۆ هیچ پیغه‌مبه‌ری. وه ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست باوکی مه‌ریه‌م بی ئه‌وه خودا ئیختیاری مه‌ریه‌می کرد بۆ ئه‌وه که عیسا ته‌وه‌لودی بی ئی بی باوک وه ئه‌مه‌یش له پاش چه‌زهره‌تی ئاده‌م عَلَيْهِ السَّلَام بۆ که‌س نه‌بووه.

وه مونا‌سه‌به‌ بزانه‌ن که عیمران باوکی چه‌زهره‌تی موسا عَلَيْهِ السَّلَام کورپی «یصهر» ی کورپی «قاهت» کورپی «لاوی» کورپی «یعقوب» ه. به‌لام عیمران باوکی مه‌ریه‌م عَلَيْهَا السَّلَام کورپی «ماتان» کورپی «معازار» کورپی «أبی برد» کورپی «یوزن» کورپی «زر بابل» کورپی «سالیان» کورپی «یوحنا» کورپی «أوشیا» کورپی «آمون» کورپی «مشکن» کورپی «حازقا» کورپی «ئاخاز» کورپی «یوتام» کورپی «عوزریا» کورپی «بورام» کورپی «ساقط» کورپی «ایشا» کورپی «راحبعیم» کورپی «سلیمان» کورپی «داود» کورپی «ایشی» کورپی «عوبد» کورپی «سلمون» کورپی «یاعز» کورپی «نحشون»، کورپی «عمیاد» کورپی «حصروم» کورپی «فارص» کورپی «یهودا» کورپی «یعقوب» عَلَيْهِ السَّلَام. وه له به‌ینی ئه‌وه دوو عیمرانه‌دا هه‌زار و هه‌شت سه‌د سال بووه.

﴿ ذَرِيَّةٌ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾ ۳۴

واته: حالئێ ئه‌م ناوبراوانه وایه که کۆمه‌لێکن هه‌موو له ئه‌سلێکه‌وه هاتوون وه‌کوو ئاده‌م بی، یا له ئه‌سلێکه‌وه وه‌کوو نووح بی، یا له ئه‌سلێکه‌وه وه‌کوو ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام بی که بازیکیان له سینف و له ته‌بیعه‌تی بازیکیان، له دینداری و خودا په‌رستی و ره‌وشتی باشا، وه خودای ته‌عالایش رازی هه‌موویانی بیستووه و نیازی هه‌موویانی زانیوه. وه خودای ته‌عالا ئیختیاری نالی عیمرانی کرد.

﴿ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ ﴾

له‌و کاته‌دا که حه‌ره‌می عیمران وتی:

﴿ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا ﴾

ئه‌ی په‌روه‌ردگاری عالم به راستی وا من نه‌زرم کرد ئه‌و به‌چکه‌یه‌ وا له‌ سکمدا،
واته له‌ مندالدا‌نما به‌ ئازاد کراوی و دانراو بو‌ خزمه‌تکردنی «بیت المقدس».

﴿ فَتَقَبَّلَ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾

ده‌ی به‌ میهره‌بانی خو‌ت لیم وه‌ربگره و قه‌بوولی بکه، به‌ راستی تو‌ بیسه‌ری
سکالای و زانای به‌ حالی ئه‌و که‌سانه که‌ په‌نات بو‌ دینن. وه‌ ئه‌م ژنی عیمرانه‌ ناوی
«حننه» بو‌و کچی «فاقوذ»، وه‌ خوشکینکیشی بو‌و ناوی «ایشاع» بو‌و شووی کرد
بو‌و به‌ حه‌زره‌تی «زکریا» علیه‌السلام.

جا ئه‌م حننه‌ مندالی نه‌ده‌بو‌و زور ئاره‌زووی مندالی نه‌کرد، روژئی له‌ سیبه‌ری
داریکدا بو‌و چاوی که‌وت به‌ په‌له‌وه‌ری خوارده‌مه‌نی ئه‌خسته‌ ناو ده‌می به‌چکه‌که‌یه‌وه،
له‌و کاته‌دا نه‌فسی حننه‌ که‌وته ئیشتیاق و ئاره‌زووه‌وه، به‌ سوژی دل پاراپه‌وه له‌
خودا که‌ مندالیکی پی‌ بدا. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌دا که‌ پیر بو‌و به‌ ئه‌مری خودا حه‌ملی په‌یدا
بو‌و. وه‌ کاتی زانی که‌ حامیله‌یه‌ ئه‌و نه‌زره‌ی کرد و له‌و زه‌مانه‌دا له‌ شه‌ریعه‌تی ئه‌وانا
دروست بو‌و یه‌کن نه‌زری ئه‌ولادی نی‌رینه‌ بکا بو‌و خزمه‌تی مزگه‌وتی «بیت المقدس»
ئه‌و مندال‌ه‌یش له‌ کاتی ته‌میزه‌وه تا‌ بالغ ئه‌بو‌و خزمه‌تی نه‌کرد و له‌ پاش ئه‌وه‌ بالغ
بو‌و به‌ ئاره‌زووی خو‌ی ئه‌بو‌و: مه‌یلی له‌سه‌ر ده‌رچوون بو‌این ده‌ر ئه‌چوو، وه‌ مه‌یلی
له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بو‌این بمی‌ننه‌وه ئه‌مایه‌وه.

﴿ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى ﴾

کاتی که حننه سکه کهی داناو زانی بهوه که کچه بانگی کرد له خودای خوئی: نهی پهروهردگاری من به راستی من نهو زاتهی له سکما بوو دامنا به شیوهی مییه.

﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ﴾

وه له بهر نهوه که حهسرهتمهاند بوو نهام بانگی کرد، نهگهرنا خودای تهعالا زاناره لهو بهوهی کچه.

﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنثَىٰ﴾

نهی خودایا خوئی نهیزانی که نیرینه وهکوو میینه نییه و نهو خزمه تانهی به نیرینه نهکری به میینه ناکری.

﴿وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ﴾

وه به راستی لهسهر وهفا به نهزهره کهی خویم ناوم نا به «مهریهام» یانی عابیده یا خادیمهی جیگهی موبارهک.

﴿وَإِنِّي أَعِيدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾

وه به راستی من نهام کچه و نهتهوهی نهام کچه ناهاومه پهنای میهره بانئ و تهوانایی تو له دهس بو بردن و زیان لیدان له لایه نی ئییلیسی ده رکراره وه که نه خوئی و نه نهتهوهی نه توانئ ئیلقای وهسوهسهی ناهاه موار بکه نه دلئ مهریهام و دلئ نهتهوهیه وه.

﴿فَنَقَّبَلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ﴾

جا خودای تهعالا لهسهر میهره بانئ خوئی و زانایی به ئیخلاص و سوژی دلئ حننه، مهریهامی وهرگرت به وهرگرتتیکئی جوان و کردی به نمونه بی بو تهوانایی و میهره بانئ خوئی و کردی به دایکی یه کئی له پیغه مبهره «أولوا العزم» هکان وهکوو عیسا، به بی نهوه عه لاقه ی زیواج و تیکه لی پیاو دهستی بی له بوونی نهو کوپه ناوداره به ختیاره دا.

﴿وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا﴾

وه رواندی و نواندی به عالمی «بیت المقدس» له پاکی و دلرووناکی و خوو و رهوشت چاکی و چالاکی له خزمه تی «بیت المقدس» دا.

وه له تفسیری «به یزاوی» دا ئە فەرمویت: له جومله ی قه بوولی جوان بوو بۆ مەریه م عَلِیَّا ئە مه که خودا وه ری گرت له باتی نیرینه بۆ خزمه تی «بیت المقدس». جا ئە م فەرمووده یه که به یزاوی ئە یه فەرمویت مه عنای وایه خودای ته عالا وه حی کردوو ه بۆ پیغه مبه ری ئە و زه مانه که زه که ریا بووه به وه که مەریه می کچی عیمرانی قه بوول کردوو ه بۆ خزمه تی «بیت المقدس» به تایبه تی، ئە گه رچی له شه رعی ئە و روژه دا هه ر نه زری نیرینه دروست بووه بۆ ئە و خزمه تانه. وه ته ئیدی ئە مه ئە کا [ئە وه] که هه زره تی زه که ریا عَلِیَّا که فاله تی مەریه می کرد له مندالیدا.

له تفسیری قورتوبیدا ئە لئی: هینشتا مەریه م له دایک نه بوو بوو عیمرانی باوکی وه فاتی کرد: وه له پاش وه زعی حه ملی حه ننه هه ستا مەریه می پێچا له به رگی که وه و فره یدا له «بیت المقدس» دا له به رده می ئە حباری «بیت المقدس»، وه له به ر ئە وه که مەریه م کچی عیمران بوو، وه عیمران له نه ته وه ی ملووکي به نی ئیسرائیل و موحته ره م بوو هه رکام له و ئە حبارانه ئە یویست خۆی مەریه م به خێو بکا و بوو به مونا فه سه یان له سه ر ئە م کاره. بۆ ده فعی ئە و مونا فه سه یه به یاسای ئە و روژه رویشتنه سه ر جو باری و بریاریان دا ئە و قه له مه که کیتابی موقه دده سی پێ ده نووسنه وه دایکو تن به ناوی جو گه که دا و هه ر که سێ له وان قه له مه که ی له سه ر ناوه که مایه وه ئە و یانه مەریه م هه لبگری. له پاش ئە م موقاره عه زه که ریا ناجیح بوو و که فاله تی مەریه می کرد وه کوو خودای ته عالا فەرموویه تی:

﴿وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا﴾

واته: زه که ریا له بهر نه وه که پیغه مبهری نه و زه مانه بو و نه مانه له خانه دانی نوبوو تدا زورتره و «ئیشاع» ی خوشکی حهنه - پووری مهریه م- حهره می زه که ریا بوو خودا مهریه می دایه دهستی زه که ریا، هتا له بهر چاوی نه ره هبه ردا و له بهر چاودیری پووری خویا به پاکی و دلرووناکی مهریه م دهوام بکا.

به لام من به بروای خۆم له لام وایه نه مونا فسه و موقاره عه له و کاته دا نه بووه که مهریه م مه لوتکه بووه؛ چونکی زور دووره له میهره بانی دایکه وه - به تایبه تی دایکی مهریه م کچی عیمران - له و خانه دانه دا نه منداله له و حاله دا به اویتته بهر دهستی نه حباری «بیت المقدس». وه نه بی نه م وه زعه له پاش نه وه بووبی که مهریه م گه یشتوو ته نه ندازه ی ته مییز و ته وانایی له سه ر خزمه تکردنی «بیت المقدس»، جا خودای ته عالا له بهر میهره بانی به و خانه دانه زه که ریا ی ناجیح کرد و مهریه می خسته به ردهستی نه و.

ریوایه ت کراوه: پاش نه وه مهریه م گه یشته حه ددی مورا هقه حه زره تی زه که ریا عا لیه میحرابیکی دروست کرد له «بیت المقدس» دا بو مهریه م (میحراب هۆده ی تایبه تی عیبا ده تخانه یه) که له پاش نه وه له خزمه تی «بیت المقدس» رزگار نه بوو نه پرۆیشته ناو میحرابه که ی خۆیه وه وه مه شغوول نه بوو به عیبا ده تکردن و، حه زره تی زه که ریا یس جار جار نه پرۆیشته هۆده که وه و له نه حوالی نه پرس ی و نه وزاعی قودسییه تی مهریه می حالی نه بوو وه کوو خودا فه رموویه تی:

﴿كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا﴾

همیشه هه رکاتی که زه که ریا نه پرۆیشته نه و میحرابه و ته ماشای نه کرد رزق و رۆزیه کی مونا سبی باشی چاو پنی نه که وت تیا یا. مه شهووره که میوه ی هاوینه ی له زستانا چاو پنی نه که وت و خوارده مه نی زستانه ی له هاوینا نه بی نی.

﴿قَالَ يَمْرِمُ أَنِّي لَأَكْتُبَنَّ لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾

جا که حەزرەتی زە کەریا عَلَيْهِ السَّلَامُ سەری سورئەما لەو حالە پرسیاری ئە کرد و ئەی فەرموو: ئەی مەریم چۆن و لە کۆیو ئەم رزق و رۆزییەت بو دئی؟ ئەویش عەرزی ئە کرد: ئەمانە لە لایەنی خوداوە حەوالە ئە کرین و پرسیار لە چلۆنی بوون و نەبوونی رزقی خودایی ناکرئ.

﴿إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾

بە راستی خودای تەعالا رۆزی ئە دا بە هەرکەسێ خواستی لێ بێ، بە بێ چاوەرێیی و ئومێدەواری ئەو کەسە و ناگاداری ئەو.

رزق و رۆزی بو هەتیوی رووت و قووت

کێیە بیدا غەیری حەیی لایەمووت؟

خۆی سەبەسازە لە بو بێ دەست و کەس

زەردەوالە دیل ئە کا بو عەنکەبووت

بێرە دەو بو رزقی پساکی خۆت، وەلئ

دەرمەچۆ شەو بو دزی یا راو و رووت

رزقی تۆ بو تۆیە بو کەس ناخوری

بو بە نساحق وائەریژی ناوی رووت

بەچکە کوردی «شیخ سمایلی» ژیاند

شیری سەرمەمکەیی دەمووکەیی داری رووت

ناوی «قوجالی» بوو ئەو رۆلە کەوا

شیری پاکی بزنی کۆل بۆی بوو بە قووت^۱

۱. «شیخ سمایلی» و «قوجالی» مەبەست دوو رووداوی سەیرە، یە کەمیان: کۆمەلێکی شیخ سمایلی لە

شان و قووت تا هه‌یه هه‌ولێ بده
 تاقه حاتم تۆش له‌گه‌ل نه‌وبه به ججوت
 بئ حسییه رزقی ئه‌و بو گیانله‌به‌ر
 به‌حرو به‌رپر و ئاسمانه کانی قجوت
 به‌س ئه‌تۆیش تا هیزی هه‌ستانت هه‌یه
 هه‌سته خۆت مه‌مرینه وه‌ک رییوی سکجوت
 حه‌ولی تۆ فه‌رزه نه‌گه‌رنا هه‌ر خودا
 رازیقه بو پسادشا و بو پیاوی پجوت

﴿٤٨﴾

کاتی شه‌رو هه‌رایه‌کدا ره‌و ده‌کن و ده‌رۆن به‌ رێوه ده‌بن ژنیک دوو مندالی ده‌بن، دوو منداله‌که‌یان به‌ی به‌ختیو ناکرێ، باوکیان یه‌کیکیان ده‌خاته کولۆری دارێکه‌وه و به‌جیی دێلێ. که شه‌رو هه‌راکه ته‌واو ده‌بیت ده‌گه‌رینه‌وه و به‌و رینگه‌دا تیده‌په‌رنه‌وه، کابرای باوکی مندال ده‌لێ با سه‌رئ بده‌م له‌ کولۆره‌ داره‌که‌ بزانه‌م چی به‌سه‌ره‌اتوووه؟ که ده‌چی ده‌بینی منالیکي ساوا له‌ کولۆره‌ داره‌که‌دایه‌ و ئه‌و ماوه‌ به‌ شیري «ده‌موکه» دار ژیاوه!

دووهم: له‌و گۆئ چه‌می باوه‌جانیه‌ لافاویکی گه‌وره‌ هه‌لده‌سی و چه‌ند مال و به‌ره‌ وێران ده‌کا و زه‌لام ئاو ده‌بیات، له‌ ئاو ئه‌و کاره‌ساته‌دا بيشکه‌یه‌ک به‌ مندالیکه‌وه به‌ر لافاوی ئاو ده‌که‌ویت، ئاو بيشکه‌ دانه‌مالێ و نه‌بیات تا ماوه‌یه‌کی زۆر دوايي به‌ لقی بیه‌که‌وه ئه‌گه‌رسیتته‌وه، بزنیکی کۆل فیر ده‌بن هه‌موو رۆژئ ئه‌چیتته‌ لای بيشکه‌که‌ و خۆی شوڤ ده‌کاته‌وه به‌سه‌ریا و مناله‌که‌ تیر گوانه‌کانی ده‌مژئ تا تیر ده‌خوات. مالی خواهن بز له‌ شوانه‌که‌ ده‌که‌ونه‌ گومان و ده‌لێن: تو بزنه‌که‌ ده‌دۆشی بزیه‌ هه‌موو رۆژئ گوانی خالییه‌، شوانه‌یش ناچیتته‌ ژیر ئه‌و باسه‌ و ناگای له‌ هه‌چ نییه‌، تا کابرای خواهن مال ده‌که‌ویتته‌ په‌یجۆری باسه‌که‌ و دوور و نزیک شوین بزنه‌که‌ ده‌که‌ویت تا ده‌گاته‌ گۆی چه‌مه‌که‌ ده‌بینی بزنه‌که‌ دانه‌په‌ریت بو گۆئ چه‌مه‌که‌، وه‌ختی سه‌رنج ده‌دا ئه‌و رووداوه‌ سه‌یره‌ ده‌بینی و مناله‌که‌ دینیتته‌وه‌ و، مناله‌ گه‌وره‌ ده‌بیت و ده‌بیتته‌ پیاو و خواهنی مندال و نه‌وه‌، نه‌وه‌ی کابرا گۆشتی بزنی کۆل له‌ خویان حه‌رام ده‌کن.

﴿هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ، قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً
إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ (۳۸)

جالو شویندها که زه که ریاء عليه السلام نه و وه زعه «خارق العاده» یه به چاو بینی که خودا
دهر حق به مہریم کردوویه تی نهویش ئومیدی به خودا زورتر قایم بوو و دلی
هاته سہر پارانه وه له خودا و پاراپه وه له خودای خوئی و فہرمووی: ئہی پەروردگاری
تہوانا له سہر عالم یمیم بہ خشہ له لایہنی خوئتہ وه و بہ کہرہمی خوئ کوریکئی
پاک سیرت و چاک سوورہت، بہ راستی تو دوعا و نیازی نیازمندان ئہ بیسی.

﴿فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ﴾

لهویا بانگی لئ کرد یه کئی له فریشتہ کان کہ جو برہ ئیل بوو بہ فہرمانی خودا.

﴿وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ﴾

وله حال کہ زه کہ ریاء له و کاتہ دا راوہ ستابوو له میحرابه کہ دا نوئیژی ئہ کرد.

﴿أَنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكَ بِحَيٍّ﴾

کہ خودای تہعلا موژدہت پین ئہ دا بہ پیدای بوون و له دایک بوونی کوریکئی
یہ حیا ناو.

﴿مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ﴾

کہ حالی وه ہایہ تہسدیق و باوہری ہہیہ بہو زاتہ وه کوو عیسا بین بہ کہ لیمہی
«کن فیکون» له لایہنی پەروردگاری جیہانہ وه ہاتووہ تہ دنیاوہ.

﴿وَسَيِّدًا﴾

وہ گہ ورہی ئوممہ تی خوداناسہ.

﴿وَحْضُورًا﴾

زور مه‌نعی نه‌فسی خوئی نه‌کا له ناره‌زووی عاده‌تی.

﴿وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾

وه پیغه‌مه‌ریکی پایه به‌رزه و له جه‌ماعه‌تی پیغه‌مه‌ره ره‌ه‌به‌ره بو خودا سول‌حاوه‌کانه.

﴿قَالَ رَبِّ أَنِّي يَكُونُ لِي عُلْمٌ وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ وَأَمْرَاتِي عَاقِرٌ﴾

﴿قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾

حه‌زره‌تی زه‌که‌ریا عَلَيْهِ فه‌رمووی: نه‌ی خودای من چلۆن نه‌گونجی که من کورم بی و له‌حال پیری و فه‌رتووتی و که‌م شه‌هوه‌تی که‌ییوه به‌من؟ له‌گه‌ل نه‌مه‌دا ژنه‌که‌یشم نه‌زۆکه و پیریش بووه! خودایش فه‌رمووی: نه‌ی زه‌که‌ریا کار وه‌هایه که پیتم وتی، وه بریارم داوه کورتان بی و نه‌م مه‌رجانه که هه‌ن له ناودا له‌سه‌ر عاده‌تن نه‌گه‌رنا خودای ته‌عالا خواستی له‌سه‌ر هه‌رچی بی نه‌یکا.

﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾

جا‌زه‌که‌ریا فه‌رمووی: خودایا که تو به‌خه‌رقی عاده‌ت کورم بی نه‌ده‌ی نیشانه‌ییکی خاریق بو عاده‌تم نیشان بده هه‌تا دلم له‌خه‌یالات بکه‌وی و یزانم کوره‌که وا به‌ریوه.

﴿قَالَ آيَاتِكَ إِلَّا تَكَلَّمَ النَّاسُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمَزًا﴾

فه‌رمووی: نیشانه‌که‌ت نه‌وه‌یه له‌و کاته‌دا منداله‌که له‌سکی دایکیا دامه‌زرا تو حالیکت دی به‌سه‌را هه‌تا سی رۆژ زمانت نه‌به‌سری له‌قسه‌کردن له‌گه‌ل خه‌لکا به‌نیشاره‌ت نه‌بی که خه‌لکی بی تی بگا.

﴿وَأَذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا﴾

به‌لام بۆ زیگری خودا زمانت به‌ره‌لایه، ده‌ی برۆ له‌و کاتی چه‌بسی زمانه‌دا هه‌ر زیگری خودا بکه‌ به‌ بی ژماره.

﴿ وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴾

وه سوبحانه‌للا بکه‌ له‌ پاش هه‌موو عه‌سری وه‌ له‌ کاتی هه‌موو به‌ره‌به‌یانیکا. پاش ئه‌وه‌ که‌ خودای ته‌عالا باسی پارانه‌وه‌ی زه‌که‌رایای عاشی کرد له‌ ده‌رکی که‌راماتی مه‌ریه‌م علیها که‌رایه‌وه‌ بۆ باسی مه‌ریه‌م و فه‌رمووی:

﴿ وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَأَصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴾

وه باسی ئه‌وه‌ بکه‌ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست که‌ خودای ته‌عالا فریشته‌ی نارد - یانی جویره‌ئیلی ئه‌مین - وه‌ رووبه‌روو قسه‌ی له‌گه‌لا کرد به‌ شیوه‌ی «خرق العادة» و فه‌رمووی: ئه‌ی مه‌ریه‌م به‌ راستی خوای ته‌عالا تۆی هه‌ل‌بژارد به‌وه‌ که‌ قه‌بوولی کردی بۆ خزمه‌تی «بیت المقدس» «مع انه» ژن وه‌رنه‌گیراوه‌ بۆ خزمه‌تی ئه‌و مه‌قامه‌ و پاک و بی‌عه‌لاقه‌ی کردووی له‌ عاده‌تی ژنانه‌ که‌ خوینی چه‌یز و زه‌یسانی و خوینی نه‌خو‌شینه‌، وه‌ زیاد له‌وانه‌ هه‌لی‌بژاردی بۆ ئه‌وه‌ بتکا به‌ دایکی یه‌کنی له‌ پیغه‌مبه‌رانی «اولو العزم» وه‌کوو عیسا بی‌ به‌ بی‌ ئه‌وه‌ که‌ په‌یوه‌ندیت بی‌ به‌ می‌رده‌وه‌ وه‌کوو ژنانی دنیا.

بزانن! هه‌رچه‌ند زاھیری ئایه‌ته‌که‌ ئه‌فه‌رمویت مه‌لائیکه‌ قسه‌ی کرد له‌گه‌ل مه‌ریه‌مدا علیها به‌لام موفه‌سسیره‌کان ته‌فسیریان به‌ جویره‌ئیل کردووه‌ ته‌وه‌ وه‌کوو له‌ سووره‌ی مه‌ریه‌مدا [ئایه‌تی ۱۷] ئه‌فه‌رمویت: ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ وه‌ ئه‌م حادیسه‌ به‌ که‌رامه‌تی مه‌ریه‌م حسیب ئه‌کرئ؛ چونکی مه‌ریه‌م نه‌بی

نہ بووه. خودا ئە فەر مویت: ﴿وما أرسلنا قبلك إلا رجالاً نوحی الیهم﴾^۱ کہ وایین ئە گەر جو بره ئیل به سوورہتی ناده میزاد راوه ستایی قسه ی له گه لا کردبێ یا خود به شیوه ی نیلہام ئەم مه قسووده گه یشتبێ به مہریہم وه کوو ئەوہ خودا فہرموویہ تی ﴿و أوحینا إلی أم موسیٰ﴾^۲ ئە بێ به کہ رامەت حسیب بکری.

جا وه کوو جو بره ئیل پیتی فہرموو: ﴿یا مریم إن اللہ اصطفیک﴾ هہ روا له لایەنی خودا وه پیتی فہرموو:

﴿يَمْرِيْمُ أَقْنِي لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي وَأَرْكَبِي مَعَ الرَّاكِعِيْنَ﴾

ئە ی مہریہم عیبادەت بکە بۆ خودای خوۆت و توول بدە به راوه ستان له نوێژە کہ تا و سوجدە ببە، تەختی تەو ئیلت لە سەر عەرز دانێ و روکووع ببە و دانە وەرەوہ له راوه ستان له گەل ئەوانەدا کہ روکووع ئەبەن بۆ خودای تەعالا. کاتی فریشتە ی ئەمین ئەمە ی پی فہرموو ئیتر ئەوہ ندە رائە وەستا له نوێژا هە تاکوو پیتی ئاوسان لە بەر بە جی هینانی ئیتاعە ی خودای تەعالا.

﴿ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ﴾

ئە ی پیغە مبهری خوۆشە و یست ئەمە ی کہ بۆمان بە یان کردی له سەرگوزە شتە ی حەننە ی حەرەمی عیمران و، لە دایک بوونی مہریہم و، کہ فالە تی زە کہ ریا عیلا و، دو عاکردنی ئەویش بۆ ئەو لاد تا ئاخەر، هەموو له ئیخباری غەیب و داپۆشراون له تو، نه بیستووتن و نه خویندووتن، بەلام به جو بره ئیلی ئەمینا گە یاندمان به تو بۆ ناگاداریت لە سەر حەقایق.

۱. یوسف؛ ۱۰۹.

۲. القصص؛ ۷.

﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَقْلَمُهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ (۴۴)

وه تۆ له لای ئه حباری به‌نی ئیسرائیلی نه‌بووی له‌و کاته‌دا که هاتن به‌یه‌کا و هه‌ر کام بۆ خۆی داوای به‌خێو کردنی مه‌ریه‌می ئه‌کرد و قه‌له‌مه‌کانیان فره‌ ئه‌دا بۆ سه‌ر جۆباره‌که هه‌تا بزانی قورعه‌ بۆ کامیان ده‌رئه‌چی و کامیان که‌فاله‌تی مه‌ریه‌م ئه‌که‌ن و کامیان به‌خێوی ئه‌که‌ن.

﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَأِكَةُ يَمْرِيْمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾

وه باسی ئه‌و کاته‌ بکه‌ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست که‌ جوهره‌ئیلی ئه‌مین له‌و کاته‌دا فه‌رمووی به‌ مه‌ریه‌م: ئه‌ی مه‌ریه‌م خودای ته‌عالا‌ موژده‌ت پێ ئه‌دا به‌ کورپێکی جوانی جوانمه‌رد که‌ له‌ تۆ ئه‌بێ به‌ ئه‌مری تاییه‌تی به‌ که‌لیمه‌ی «کن فیکون» له‌ لایه‌نی ئه‌وه‌وه‌ و ناوی به‌ له‌قه‌ب و نازناو «مه‌سیح»ه؛ چونکه‌ دلێ ساف و پاکه‌ له‌ په‌یوه‌ندی دنیای خراپ، وه‌ ناوی عه‌له‌می «عیسا»یه‌ و به‌ په‌یوه‌ندی به‌ ئه‌سله‌وه‌ ئیبنومه‌ریه‌مه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ له‌و دایکه‌ بووه‌، که‌ پاکه‌ له‌ هه‌موو عه‌لاقی زیواج.

﴿وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ (۴۵)

وه‌ حالێ ئه‌و کورپه‌ وه‌هایه‌ که‌ بریارمان داوه‌ خواهن روو و پایه‌به‌رز بێ له‌ دنیا‌دا به‌ نیشانه‌ی پێغه‌مبه‌ری و نامۆزگاری ئاده‌میزاد و له‌ پاشه‌پوژا به‌ شه‌فاعه‌ت و تکه‌ا کردن بۆ تاوانباران.

﴿وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (۴۶)

وه قسه ئه‌كا له‌گه‌ل خه‌لكا له‌ بيشكه‌دا و له‌ كاتيكيشا پر و پينگه‌ يشتوو له‌ و كاته‌دا
 له‌ ئاسمان دیتته‌ خواره‌وه بو سهر عه‌رز، وه له‌ و پیاوانه‌یه كه بو خودا ريك كه وتوون
 و له‌سهر فه‌رمانی ئه‌و ژيانی خوڤان ته‌واو ئه‌كهن، وه ياخود له‌ سولاله و له‌ نه‌ته‌وه‌ی
 پیاوه باشه‌كانه؛ چونكي مه‌ریه‌م له‌ نه‌ته‌وه‌ی عیمران و ئه‌ویش له‌ نه‌ته‌وه‌ی سوله‌یمان
 و داوود بووه.

وه خودای ته‌عالا له‌به‌ر ئه‌وه باسی ئه‌وه ئه‌كا كه عیسا ماوه‌یی مندال و ماوه‌یی پیر
 و ته‌واو بووه هه‌تا هه‌موو هۆشيارى بزانی ئه‌م زاته به‌نده‌یه‌كى خودایه وه‌كوو باقی
 ئاده‌میزاد و دووره له‌ حالى ئولووه‌یه‌ت، چونكه خودا دووره له‌ نه‌حوالى بى هیزی
 و موحتاج نییه به‌ گه‌وره بوون و پینگه‌ یشتن وه بو هه‌رکه‌سى ئینسافی بى ئه‌م ئایه‌ته
 ده‌لیله له‌سهر ئه‌وه كه حه‌ززه‌تی عیسا عليه السلام ماوه و له‌ ئاخري زه‌مانا دیتته‌ خواره‌وه؛
 چونكي «كه‌هل» كه‌سێكه ته‌مه‌نى نزیکى چل سالى بى و عیسا له‌ ته‌مه‌نى (۳۳)
 سى و سى سالى گيرۆده‌ی جووله‌كه‌كان بوو.

﴿قَالَتْ رَبِّ اَنْى يَكُونُ لِى وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِ بى﴾

ئه‌ویش فه‌رمووی: خودایا چلۆن قایله‌ مندالم لى بى، وه‌لحال كه ئاده‌میزاد به
 په‌یوه‌ندى زیواج نه‌گه‌یشوو به‌ من؟!

﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾

خودای ته‌عالا فه‌رمووی: بریار وه‌هایه كه پیم وتی.

﴿اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾

خودای ته‌عالا دروست ئه‌كا ئه‌وه‌ی بیه‌وى دروستى بکا، وه ئه‌م شه‌رتى په‌یوه‌ندییه
 شه‌رتى یاسایه نه‌ك حه‌قیقه‌ت.

﴿ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴾ (۴۷)

خودای ته‌علا کاتی ویستی شتی بکا هر نه‌ونده پیوسته به‌راهر به‌وشته که نه‌هوی بیکا وه وا له عیلمی خو‌یا پیی بفرمویت: به به مه‌وجوودیکی واقعی عه‌ینی، وه له‌م وجووده عیلمیه‌ی روته‌دا مه‌ینه! نه‌ویش به گورجی نه‌بی.

﴿ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴾ (۴۸)

جا خودای ته‌علا بو دامه‌زراندنی دل‌ی مه‌ریه‌م ده‌ستی کرد به باسی نیشانه به‌رزه‌کانی نه‌و کوره که پیی نه‌دا وه فهرمووی: خودا ته‌عیلمی نه‌و کوره نه‌کا جینسی نه‌و کیتابانه که له زه‌مانه پیشووه‌کانا هاتوونه‌ته خواره‌وه بو پیغه‌مبه‌ره‌کان و به ئیلقای رو‌حی مه‌عنای نه‌و کتیبانه‌ی پیشان نه‌دا هرچه‌ند که نه‌سی نه‌وانه له‌سه‌ر عه‌رزدا نه‌ماون به ساغی و به ته‌واوی. یاخود نووسینی نیشان نه‌دا وه‌ها که باش خه‌ت بنووسی. هه‌روا ته‌عیلمی ئومووری عه‌قلیه و نه‌و حه‌قایقانه که له‌و روژده‌دا له‌ناو دنیادا دائیر بوون نه‌وانه‌یشی هر نیشان نه‌دا، هه‌روا ته‌ورات که نازل بووه بو‌سه‌ر مووسا نیشانی نه‌دا. وه کیتابی خو‌یشی که ئینجیله‌ فیری نه‌بی و به ته‌واوی مه‌عنا و مه‌غزه‌که‌ی حالی نه‌کا.

خولاسه: مه‌علوماتی عالمی نه‌وه‌ی خودا ناردوو‌یه‌تی بو ره‌ه‌به‌ره‌کان عَلَيْهِ السَّلَام وه نه‌وه له‌ناو هو‌شیاران و خو‌ینده‌وارانا هه‌یه هه‌مووی ته‌عیلمی نه‌کا به‌و کوره که عیسا‌یه عَلَيْهِ السَّلَام، وه نه‌یشی‌کا به پیغه‌مبه‌ر بو‌سه‌ر به‌نی ئیسرائیل.

﴿ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَنشَأْتُ لَكُم مِّنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا

بِإِذْنِ اللَّهِ ﴾

واته: ئەو کورە ئەیشی کەین بە رههبر و فرستاده بۆ سهەر ئوممهتی بهنی ئیسرائیل بۆ ئەوه که بیان ترسینی له عەزابی خودا و موژدهیان پێ بدا به جهزای خیری نهپراوهی قیامهت و به جووری رهوانه ی ئەکهه که هیزی قودسی و قوهتی مهعنهوی پێ ئەدهم بۆ دهبرینی موعجیزاتی خوێ له ئادهمیزاد، وهها که بلیت به قهومه کهی: من رهوانه کراوم بۆ لای ئیوه و هاتووم بۆ لاتان به نیشانهیهکی گهره ی عالمیه وه له لایه نی پهروهردگاری ئیوه وه، وه هاتووم به وهتزه غهیبیه که به فهرمانی خودا ئەتوانم شتیکتان بۆ بکهه له قور له شهکل و شیوهی پهلهوهردا جا فووی پیاا ئەکهه ئەویش ئەبێ به عهینی پهلهوهریکی گیانله بهری ساغ به ئیزن و فهرمانی خودای تهعالا.

﴿وَأَبْرَأُ الْآكْمَةَ وَالْأَبْرَمَ﴾

وه کویری سکوما و ئینسانی بهلهک خوش ئەکهمه وه.

﴿وَأُخِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ﴾

وه مردووه کان زیندوو ئەکهمه وه به ئیزنی خودا.

﴿وَأَنْبِئْكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ﴾

ههروا به هوی هیزدان به دل له لایه نی خودا وه خه بهرتان پێ ئەدهم بهو خوراده مه نییه که ئەیخۆن و بهو رزق و رۆزیه که ئیوه دای ئەگرن له مالی خۆتان بۆ کاتی خوێ.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

جا به راستی ههیه لهه شتانهدا که باسم کرد بۆتان دهلیل و نیشانه له سههر گه وهری خودای تهعالا بۆ ئیوه ئەگه ر ئیمان و باوهرتان بپێ سوودی لێ وهرته گرن.

﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنَ التَّوْرَةِ﴾

وه حالی ئه‌و فرستاده‌یه وایه که باوه‌کردووه به‌و کیتابه که له پیش ئه‌ودا هاتووه
بؤ حه‌زره‌تی مووسا علیه‌السلام که ئه‌ویش ته‌وراته.

﴿وَلَا حُدَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ﴾

وه هاتووم بؤ لاتان بؤ نه‌وه که به ئیزنی خودا حه‌لال بکه‌م بؤ ئیوه بازی له‌و
خوارده‌مه‌نیبانه که حه‌رام کراوه له‌سه‌رتان له دینی حه‌زره‌تی مووسادا وه‌کوو پیو و
گوشتی و شتر و ماسی و کار کردن له روژی شه‌مه‌دا.

﴿وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾

وه هاتووم بؤ لاتان له‌گه‌ل ئایه‌تیکدا له لایه‌نی خوداوه، ده‌ی له خوا بترسن و
فه‌رمانبه‌رداریم بکه‌ن، وه ئایه‌ته‌که‌یش ئه‌مه‌یه:

﴿إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾

به راستی زاتی خودا په‌روه‌دگاری من و په‌روه‌دگاری ئیوه‌یشه.

﴿فَاعْبُدُوهُ﴾

ده‌ی عیباده‌تی بؤ بکه‌ن.

﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾

ئه‌مه که من ئیوه‌ی بؤ بانگ نه‌که‌م ریگه‌ی راسته.

﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾

جا کاتی عیسا علیه‌السلام شوعووری کرد به ئینکاری ئه‌و قه‌ومه له پاش ئه‌وه که له
دایک بوو و گه‌وره بوو و به نه‌مری خودا خه‌لکی بانگ کرد بؤ دینداری و باوه‌ر
به خودا، فه‌رمووی: کئی یارمه‌تی من ئه‌دا بؤ لای خودا؟

﴿قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾

حه وارییه کانی^۱ چه زره تی عیسا عه رزیان کرد: ئیمه یارمه تی تو نه دهین له گه یاندنی دین و ئاینی خودادا به ئاده میزاد.

﴿ءَامَنَّا بِاللَّهِ﴾

ئیمانمان هینا به خودا و به ریسالت و ره هبهری تو.

﴿وَإَشْهَدُ بِأَنَا مُسْلِمُونَ﴾

تویش له روژی قیامه تا له حوزووری خودادا شه هاده تمان بو بده به مه که ئیمه موسولمانین.

﴿رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾

﴿۵۳﴾

ئه ی پهروه ردگاری ئیمه و باقی مه خلوقات، ئیمانمان هینا به تو و به و ده ستوره که تو ناردو و ته ته خواره وه بو سهر عیسا ﷺ و که و تو وینه شوینی ئهم ره هبهره، ده ی بمان نووسه له ناو ده فته ری ئه هلی ئیمانمان له گه ل ئه و که سانه دا که شه هاده ت نه دهن به تاقی و ته نهایی تو.

﴿وَمَكْرُوا﴾

جا ئه و جووله کانه که چه زره تی عیسا بانگی کردن بو ئیمان و ئه وانیش ئینکاریان کرد، ده ستیان کرد به فرو فیل و خه لکیان هه لئا بو کوشتنی چه زره تی عیسا و کاری وایان کرد که فه رمانداری ئه و چه رخه مه ممووری نارد بو هه لاوه ستنی عیسا ﷺ.

۱. دوازه کهس بوون، کاسیبیان گازی کردنی خام بوو، بهرگیان سبی بوو. چه واری له حوزوره وه هاتووه. واته خالیس یا سبی.

﴿وَمَكَرَ اللَّهُ﴾

وه خودایش موقابه‌له‌ی فرو فیله‌که‌ی نه‌وانی کرد به کارِیکی وا ههر له شانی خودادا هه‌یه بیکا و شیوه و سووره‌تی حه‌زره‌تی عیسی‌ای دا به یه‌کئی له‌و کومه‌له‌ که هاتبوون بۆ کوشتنی حه‌زره‌تی عیسا و نه‌و که‌سه‌یان هه‌لاوه‌ست و کوشتیان و عیسی‌ای رزگار کرد.

﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينِ﴾

وه خودای ته‌علا زانتر و ته‌واناتره له هه‌موو خاوه‌ن سیسه‌تی و نه‌توانی که نه‌فسی خو‌یان له‌سه‌ر خو‌یان بگورئی به شیوه‌ی دوژمن و بیکوژن و دوژمنه‌که‌یان رزگار بکا.

﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ﴾

وه خودای ته‌علا نه‌م فه‌رمانه «خارق العاده» یه له‌و کاته‌دا کرد که فه‌رمووی به هوی جویره‌نیله‌وه: نه‌ی عیسا به راستی من تو وه‌رئه‌گرم.

﴿وَرَأْفِعَكَ إِلَيْنَا﴾

وه تو به‌رز نه‌که‌مه‌وه بۆ شوینی که له‌به‌ر دووری له ده‌ستی سته‌مکاران له‌و شوینانه‌یه که ههر علاقه‌ی به خومه‌وه‌یه.

﴿وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾

وه پاکت نه‌که‌مه‌وه و دوورت نه‌خه‌مه‌وه له به‌دگومانی و به‌دنه‌ندیشه‌یی و به‌دکاری نه‌و که‌سه‌انه که کافرن به خودا و به ره‌به‌ران.

﴿وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾

وه نهو كه سانه كه نه كه ونه شوینی تو و دینی خودایان و هرگرتووه له تو و له پاش تو رهفتار به فرمانه كانی تو نه كهن و نه كه ونه شوین نهو كه سه كه تو موزده ی پین نه ده ی، - وه كوو پیغه مبهری ناخرزهمان بئ - به رزیان نه كه مه وه له پایه ی دلپرووناکی و دهلیل هینانه وه ی راستدا به سهر نهو جووله كانه دا كه دوور نه كه ونه وه له ده ستووری تو هه تا روژی قیامه ت.

﴿ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلَفُونَ ﴾

له پاش هاتنی قیامه تیش هه موو زیندوو نه کرینه وه و دینه وه بو حوزووری من جا حوكم نه ده م له ناوتانا لهو شتانه دا كه ئیوه ئیختیلافتان هه به تیایانا.

﴿ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴾

جا نه وانه یان كه كافر بوون و ئینکاری به كیه تی خودا و ریساله تی پیغه مبهری له پیغه مبهره كانیان كردوو نه وه عه زاییان نه ده م به عه زاییکی سه ختی ناباری ناهه موار له دنیا دا به كوشتن و سوو ككردن و كردن به بنده و سه رانه له سه ردانان و له قیامه تا به ناگری خاوه ن نازاری دوزه خ.

﴿ وَمَالَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴾

وه نییه بو نه وان كه سی یا كه سانی كه یارمه تییان بدا به یارمه تییه کی به حورمه تانه.

﴿ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴾

وه نهو كه سانه كه ئیمانیا ن هه به و كرده وه ی باش نه كهن نه وه خودا به ته واوی مزد و پاداشی نهو كرده وه یانه پین نه داته وه و حه قیا ن كه م ناكاته وه؛ چونکی حه ق

که‌م کردنه‌وه هه‌رچه‌ند نیسه‌ت به‌ خودا سته‌م نییه به‌لام له سته‌م نه‌چی و خودا سته‌مکارانی خو‌ش ناوئ له‌به‌ر سته‌مه‌که‌یان ئیتر خو‌ی چو‌ن سته‌م نه‌کا.

﴿ذٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾﴾

ئه‌م نه‌خباری په‌یدا بوونی عیسی‌ه ئه‌یان خو‌ینینه‌وه به‌سه‌ر تو‌دا، (وه‌ حالی ئه‌وانه‌ وایه) که‌ له‌ نایاتی نازل کراوی خودان، وه‌ له‌ زیکرئیکی وان که‌ پرن له‌ حیکمه‌ت و زانستی راستی به‌ سوود بو دنیا و بو قیامه‌ت.

﴿اِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ آدَمَ ﴿٥٩﴾﴾

به‌ راستی شانی عه‌جیبی عیسا له‌ لای خودا وه‌کوو شانی ئاده‌م وایه.

﴿خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ ﴿٦٠﴾﴾

دروستی کرد و سوورته‌ت و په‌یکه‌ری کیشا له‌ گلئ که‌ تیکه‌لی ئاو بووه له‌ پاشان فه‌رمووی به‌و.

﴿كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾﴾

بیه و ئه‌ویش بوو.

﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾﴾

قه‌سی راست و موافیقی واقع ئه‌وه‌یه که‌ له‌ لایه‌نی خوداوه‌ دیت بو‌ت، ئیتر پاش وه‌رگرتنی حه‌قیقه‌ت له‌ لایه‌نی خودا مه‌به‌ به‌و که‌سانه‌ که‌ خاوه‌ن گو‌مان و دوودلن. بزانی! له‌ ئایه‌تی: ﴿ان‌ مثل عیسی﴾ وه‌ ده‌رئه‌که‌وئ که‌ قیاس جیگه‌ی ئیعتیباره، به‌ تابه‌تی ئه‌گه‌ر قیاسه‌که‌ رووناکی وایی که‌ پایه‌ی «مقیس» به‌رزتر بی له‌ «مقیس علیه». ئیسته‌ له‌م ئایه‌ته‌دا ئه‌فه‌رموئیت: وه‌کوو چو‌ن خودا ته‌وانا بووه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ ئاده‌م دروست بکا به‌ بی دایک و باوک وه‌ به‌ قودره‌ت گل و ئاو بکا به‌ په‌یکه‌ری ئاده‌میزاد

و فووی لى بكا و گيان دروست بكا له وهه يكه له دا، وهها نه توانى عيسايش به بى باوك دروست بكا، بهلكوو دروستکردن به بى باوك ئاسانتره له لای بیری ئیمه دا له دروستکردن به بى باوك و دايك. ئیسته دروستکردنی عیسا «مقیس»ه و دروستکردنی ئادهم «مقیس علیه»یه و جامع له بهینانا نه بوونی ئاوی باوك و دايكه و حوكمی موته ره ته ب له م قیاسه دا جهوازی ئیداعه، به لام ئاو له مه قیسه كه دا له لایه نی دايكه وه مه وجود بووه و له مه قیسو عه له یهیدا موته قا نه بووه. جا مادام واقع بووه كه ئینسانى دروست بى به ته زى موسته غنى بى له ئاوی باوك و دايك با واقع بى كه ئینسانى دروست بى له گه ل ئیستیغنا له ئاوی باوك به ته نیا به «طریق الأولى».

ریوایهت كراوه: ئەم ئایه ته نازل بووه به هۆی وه فدی نه جرانه وه كه ئینكاری فەرمووده ی حەزەرە تیان كە كاتى فەرمووی: عیسا عەبدى خودایه و به ئەمرى «كن فیکون» دروست كراوه و وتیان: دەى عەبدى كمان نیشان بده كه به بى باوك و دايك دروست كرابى، وه جهزرت فەرمووی: چۆن سەرتان سورئە مینى له وه كه خودا عیسا به بى باوك دروست بكا؟! ئەوه نبیه كه خودای تهعالا حەزەرە تى ئادەمى به بى باوك و دايك دروست كەدوو! جا ئەم ئایه ته هاته خواره وه.

ههروا ریوایهت كراوه: كاتى حەزەرەت بانگی كەدن بۆ ئیسلامیهت، وتیان: ئیمه موسولمانین. حەزەرەت فەرمووی: درۆ ئەكەن، سى شت مەنعى ئیوه ئەكا له راستى ئەم داواتانە:

یه كه م: ئەمه كه نه لىن: خودا كورى ههیه و عیسا كورى ئەوه!

دووهم: ئەمه كه سوجدە ئەبەن بۆ «سەلیب»!

سێهەم: ئەمه كه گوشتى به راز ئەخۆن! پاش ئەوه ئەم ئایه ته نازل بوو له گه ل

ئایه تی «موباهله» دا كه له پاش ئەمه دىت.

﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾

جا نه گهر که سنی موجداه له‌ی کرد له‌گه‌ل تودا له پاش ئەم زانسته راسته که به تو گه‌یشتوو و تویش به‌یانت کردوو.

﴿فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ﴾

تو بلی به و که سه و هاویری ئەو: فه‌رموون بانگ بکه‌ین له ئەولادی ئیمه و ئەولادی ئیوه و ژنانی ئیمه و ژنانی ئیوه، واته ئیمه ئەوه‌ی عه‌لاقه و په‌یوه‌ندی خۆمانه ئیوه‌یش ئەوه‌ی عه‌لاقه و په‌یوه‌ندی خۆتانه بانگ بکه‌ین.

﴿وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ﴾

وه خۆ‌یشمان هه‌ردوو لاما‌ن حازر و ئاماده‌ بین له شو‌ئیتیکا.

﴿ثُمَّ نَبْتَهِلْ﴾

پاش ئەوه به په‌رۆشه‌وه دوعای زیاندار بکه‌ین له‌وانه که دژن به بیرى به‌را‌به‌ر.

﴿فَنَجْعَلَ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكٰذِبِينَ﴾

وه بریاری دوورکه‌وتنه‌وه و دوورخستنه‌وه له لایه‌نی خوداوه‌ بده‌ین له‌سه‌ر ئەوانه که قسه‌یان راست نییه و داواکه‌یان درۆیه.

ئینوعه‌باس فه‌رموویه‌تی: ئەمانه که چه‌زهرت بانگی کردن بۆ موباهه‌له و دوعا له‌یه‌ک کردن کۆمه‌لی گاواره‌کانی نه‌جران بوون به تاییه‌تی گه‌وره‌کانیان که «سید» و «عاقب» و «ابن الحارث» بوون.

وه ریوایه‌ت کراوه: پاش ئەم بانگ کردنه عاقیب - که گه‌وره‌ی وه‌فده‌که بوو - مه‌نعی هاو‌رپیکانی کرد له حازر بوون بۆ ئەو دوعا‌کردنه و پپی وتن: نه‌گه‌ر بین و موحه‌مه‌د دوعای شه‌رتان لی بکا هه‌مووتان ئەفه‌وتین! ئەوانیش ته‌رکیان کرد و

رازی بوون به وه که هه موو سالی جیزیه بدن به حه زرهت ﷺ و بهم جوړه نیزاع برپایه وه.

﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ﴾

ئه وهی که وته بهر هیزی بیستی تو، ئه ی پیغه مبهری خو شه ویست، له باسی مه ریهمی کچی عیمران و په روه رده بوونی به عیسمهت و عیادهت له چاودیری یه کئی له پیغه مبهرانی به نی ئیسرائیلا وه ده رکه وتنی فریشته ی ئه مین و به خشینی خودا به مه ریهم کورینکی ره هبری پایه به رزی وه ها که جیهان له په یدا بوون و قسه کردنی له ناو بیشکه دا و گه و ره بوونی به ئه مانهت و ده رچوونی موعجیزات له سه ر ده ستیا سه رسام بوو و فرو فیلی جووله که کان بو هه لاهه سستی و فریا که وتنی هیزی قودسی بو رزگار کردنی، هه ر ئه وه به وتاری که ریکی واقع و حه قیقهت بی و هه رچی دژی ئه م باسه یه درویه.

﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ﴾

وه هیچ کهس نییه شیایوی خودایی بی ئیلا زاتی خودا وه هه موو ره هبه ره کان به نده ی مل که چ و فه رمان به رداری ئه و خودایه ن وه دوورن له پایه ی خودا وه ندی.

﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

وه به راستی خودا غالبه و ته وانایه و زاله به سه ر هه موو عالمه ما و موحتاج نییه به کور و په یوه ندی کهس.

﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ﴾

جا ئه گه ر سه ریچییان کرد و له راستی لایان دا ئه وه خودای ته عالا خراپکاران و له ری لاده ران ده ناسی و لئی ون نابن.

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾

ئەى پىڭمبەرى خۆشەويست تۆبفەرموو و بلى: ئەى ئەهلى كىتاب، ئەى وەفدى نەجران و، ئەى ئەخبارى يەھوود وەرن بۆ لای وەرگرتنى تاقە جوملە يى كە [ھاوبەشە لە نيوان ئىمە و ئىوهدا] كە ئىخلاسه بۆ خودا و دىتە جيگە لە زىمنى ئەم چەن كەلىمە وە ئەم چەن جوملە دا كە برىتين لەمانە كە دىن.

﴿أَلَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا تَشْرِكُ بِهِ شَيْئًا﴾

عبادەت نەكەين بۆ كەس بۆ خودا نەبى و شەرىكى بۆ برىار نەدەين بە هېچ نەوعە شەراكەتى.

﴿وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾

وە بازى لە ئىمە بازىكمان قەرار نەدا بە خاوەن فەرمان بە بى وەرگرتنى فەرمان لە خودا وە بە بى فام كردنى حوكم لە فەرموودەى خودا، وە هېچ شتى حەلال يا حەرام نەكەين بە بى دەلىلى كە پال بدا بە فەرموودەى خوداوە.

﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾

جا ئەگەر ئەو ئەهلى كىتابە پشتيان هەلكرد لەم ئامۆزگارىيە ئەى پىڭمبەر لە گەل پەيرەووەكانتا بلىن بەو كۆمەلە كىتابىيانە: ئىوهدا ئاگادار بن ئىمە فەرمانبەردارى خوداين و موسولمانين.

ئەم ئايەتە تەعزىزە بەو گاوارانە كە عبادەت ئەكەن بۆ عىسای مەسىح و مەريەم وە عىسا و مەسىح دانەنن بە ئاليهە لە گەل خودادا، وە زانا گەورەكانيش ئەكەن بە مەسدەرى تەحریم و تەحليل بە بى دەربرىنى دەليل. هەروا تەعزىزە بەو يەھوودانەيش كە يەكى لەم سىفەتانەيان تىدا بوو.

فەرموودەى خودا: ﴿يَتَأَهَّلَ الْكِتَابِ﴾ الآيات.

ریوایەت کراوە لە ئینووعە باسەووە (ﷺ) فەرموویەتی: گاوریەکانی «نەجران» و عالمەکانی یەھوود گردبوونەووە لە خزمەتی حەزرەتا (ﷺ) و هاتن بەیەکا لە باسی حەزرەتی ئیبراھیمدا؛ یەھوودیەکان وتیان: ئیبراھیم یەھوودی بوو و لەسەر دینی یەھوود بوو و، گاوریەکان وتیان: نەخیر لەسەر دینی نەسرانی بوو، جا خودا ئەم سنی ئایەتەى ناردە خواریووە:

﴿يَتَأَهَّلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ
وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾

ئەى ئەھلى كىتاب، ئەى زانایانی یەھوود و نەسرانی لەبەرچی نىزاع و موجدەلە ئەكەن و دین بە یەکا لە ھۆى ئیبراھیمەووە، وە یا ھەر تاقمى داواى ئەووە ئەكا كە لەسەر دینی ئەوان بوو «مەع ئە» خۆتان ئەزانن دینی ئیبراھیم و دینی موسا و دینی عیسا لە ئادابى فوروووعا و لە یاسادا لە یەك جیان! وە ئەزانن كە تەورات نازل بوو بۆ سەر حەزرەتی موسا لە پاش حەزرەتی ئیبراھیم بە ماوویەكى زۆر. وە ئینجیلیش نازل بوو بۆ سەر حەزرەتی عیسا لە پاش حەزرەتی ئیبراھیم بە ماوویەكى زۆرتر ئیتر چۆن رووتان ھەیە ئەم درۆ گەورەییە بلاو بكەنەووە بە جیھانا؟ ئایا ئیووە عەقلى ئەووەتان نییە كە رەوا نییە ئادەمیزاد درۆ بكە، بە تاییەتی ئەوانە كە زەمامى كۆمەل لە دەستی ئەوانایە و بە تاییەتی درۆیی كە ھەموو ھۆشیاری بزانی درۆیە؟!

﴿هَاتَانِم هَتَوْلَاءَ حَجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾

باشه وایئوه ئه‌ی کۆمه‌ل، موجداه‌له‌تان کرد له بازه شتی‌کا که به گومانی خۆتان ناگادارن له‌سه‌ری وه‌کوو مه‌عنای عیباره‌تی ته‌ورات و مه‌عنای عیباره‌تی ئینجیل که وه‌ریان نه‌گێرن له‌زاهیر و سیفاتی پیغه‌مبه‌ری ئاخ‌رزهمان که موحه‌مه‌ده ﷺ و له ته‌وراتا نووسراوه و موژده به‌هاتنی موحه‌مه‌د به‌عینوانی «ئه‌حمه‌د» که له‌ئینجیلدا دیاری کراوه. «الحکم لله!» ئه‌ی بۆچی موجداه‌له و مله‌جرئ ئه‌که‌ن له‌شتیکدا که نایزان و ناگاتان لێ نییه، وه‌کوو نیسه‌تدانی ئیبراهیم بۆ لای دینی خۆتان!؟

﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ۶۶

وه‌خودا به‌ئه‌حوالی ئیبراهیم ئه‌زانئ و ئیوه به‌قه‌تعی نایزان.

﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا﴾

به‌قه‌تعی ئیبراهیم له‌سه‌ر ئایینی یه‌هوودی نه‌بوو که عوزه‌یر به‌کوری خودا ئه‌زانن، وه‌له‌سه‌ر دینی نه‌سرانی نه‌بوو که عیسا به‌کوری خودا دانه‌ئین و عیسا و مه‌ریه‌م ئه‌که‌ن به‌شه‌ریکی خودا له‌پایه‌ی خوداوه‌ندییا.

﴿وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا﴾

به‌لام ئینسانیکی له‌پروپووج لاده‌ر و مونکیر بۆ ئیشارک بوو وه‌موسولمان بووه و رووی له‌حه‌قیقه‌ت کردوو.

﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ۶۷

وه‌له‌و که‌سانه‌نه‌بووه که شه‌ریک و هاوبه‌ش بۆ خودا بریار به‌دن. وه‌له‌م جومله‌دا ته‌عریز هه‌یه به‌وه که یه‌هوود و نه‌سرانییه‌کانی زه‌مانی چه‌زهره‌ت ﷺ موشریک بوون.

﴿إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾

به راستی نزدیکتر و علاقه‌دارتری ناده‌میزاد به ئیبراهیمه‌وه ئه‌و که‌سانه بوون له ئوممه‌ته‌که‌ی که‌ تا‌بیعی بوون له وه‌ختی خو‌یا.

﴿وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾

وه ئه‌م پیغه‌مبه‌ره که‌ موحه‌ممه‌ده و ئه‌و که‌سانه که‌ ئیمانیان هیناوه به موحه‌ممه‌ده؛ چونکی موافیقی ئیبراهیمن له گه‌لی حوکمی دینا.

﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾

وه خودای ته‌علا دو‌ست و یارمه‌تیده‌ری موسو‌لمانانه له دنیا و قیامه‌تا.

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿وَدَّتْ طَّائِفَةٌ﴾ الآية.

هاته‌ خواره‌وه له شانی کۆمه‌لی له جووله‌که‌کانا که‌ حوزه‌یفه‌ی ئیبنولیهمان و عه‌مار و مه‌عازیان دل‌خۆش نه‌کرد بۆ ئه‌وه ببن به‌ جووله‌که‌ و دینی یه‌هوودی ئیختیار بکه‌ن. خودای ته‌علا فه‌رموی:

﴿وَدَّتْ طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ﴾

به‌ دل ئاره‌زوویان نه‌کرد و زۆریان پێ خۆش بوو کۆمه‌لی له کیتابییه‌کان نه‌گه‌ر ئیوه‌ گومرا بکه‌ن و بتانه‌ن بۆ سه‌ر دینی خو‌یان.

﴿وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾

به‌لام نه‌مانه ناتوانن که‌س گومرا بکه‌ن ئیلا نه‌فسی خو‌یان و ئه‌و که‌سانه که‌ هاودین و هاو‌ره‌وشتیانن.

﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾

وه بهم واقیعه نازانن. یاخود ئەمانه بهم تیکۆشینانه یان بۆ گومرا کردنی موسولمانان ناتوانن کهس گومرا بکهن ئیلا خۆیان نهبن؛ چونکه ریگه‌ی راستی ئەوان ئەوه بوو که تیکۆشین بۆ به‌یانی سیفاتی پیغه‌مبهری ئاخ‌زه‌مان و ئیمانی پی بینن و خه‌لک بیننه سهر ئەو ریگا، ئیسته که لهو ریگه لایان داوه و بۆ ون کردنی حه‌قیقه‌ت حه‌ول ئەدهن، ئەوانیان پی گومرا ناکرئ به‌لکوو ههر خۆیان گومرا ئەکه‌ن به‌لام جه‌هلی مورەکه‌بیانه و به‌خۆیان نازانن.

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾

ئە‌ی خاوه‌ن کیتابه‌کان، ئە‌ی یه‌هوودیه‌کان و، ئە‌ی نه‌سرانییه‌کان له‌به‌رچی ئیوه کوفری ئایاتی خودا ئە‌که‌ن و ئە‌و سیفات و نیشانانه‌ی پیغه‌مبهری ئاخ‌زه‌مانه که له‌ ته‌ورات و ئینجیلدا، نووسراوه‌ و نیان ئە‌که‌ن، وه‌لحال ئیوه شه‌هاده‌ت ئە‌ده‌ن له‌سه‌ر ئە‌وه که کتیبه‌کانتان حه‌قه و راسته‌؟

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْسُونَهُ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ﴾

ئە‌ی خاوه‌ن کتیبه‌کان له‌ به‌رچی ئە‌و عیباراته حه‌قه که له‌ ته‌وراتا و له‌ ئینجیلدا هه‌یه له‌ بابه‌تی ره‌وانه‌ کردنی موحه‌مه‌ده‌وه ﷺ دای ئە‌پۆشن به‌ مه‌عانییه‌کی به‌تال و نا‌ره‌وا و ئە‌و نیشانانه ئە‌به‌نه سهر که‌سانی که هیشتا په‌یدا نه‌بوون؟!

﴿وَتَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ﴾

مه‌عنا راسته‌که دانه‌پۆشن.

﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

وه‌لحال ئیوه ئە‌زانن که ئە‌و سیفاتانه ههر سیفه‌تی موحه‌مه‌دی کورپی عه‌بدو‌ل‌لای کورپی عه‌بدو‌لموته‌لیبی هاشمی قوره‌یشین. وه‌ ئە‌و نیشانانه که له‌ بۆ کۆمه‌لی ئە‌تباعه‌کانی ئە‌و نووسراون ههر نیشانه‌ی ئە‌سحاب و یارانێ ئە‌و زاته‌ن.

فهرمووده‌ی خودای ته‌عالا: ﴿وَقَالَتْ طَافِيَةٌ﴾

ریوایه‌ت کراوه له ئینوعه‌باسه‌وه ﴿ﷺ﴾ که عه‌بدوللای به‌نی‌سه‌یف و عه‌بدی به‌نی‌زه‌ید و حارسی به‌نی‌عه‌وف له به‌ینی خۆیان راو‌پێژیان کرد وتیان: با برۆین له‌سه‌ر سه‌به‌ینیکانا ئیمانی خۆمان به‌ دینی ئیسلام ده‌رپین و له‌ کاتی ئیوارانا له‌وه‌ په‌شیمان بینه‌وه، هه‌تا به‌م جۆره‌ وه‌زعه‌ دوو دلی و په‌شێوه‌ بخه‌ینه‌ ناو موسولمانه‌کانه‌وه‌ و ئه‌وانیش وه‌کوو ئیمه‌ وه‌زعیان بگۆرن! جا ئه‌م ئایه‌تانه‌ نازل بوون.

﴿وَقَالَتْ طَافِيَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾

وتیان کۆمه‌لی له‌ ئه‌هلی کیتاب.

﴿ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا ءَاخِرَهُ لَعَلَّهُمْ

يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾

ئیمان بینن به‌و قورئانه‌ که نازل کراوه‌ بو‌ سه‌ر موسولمانه‌ خاوه‌ن ئیمان‌ه‌کان له‌ ئه‌وه‌وه‌لی رۆژه‌وه‌ و ئینکاری بکه‌ن له‌ ئاخری رۆژدا به‌لکوو ئه‌مانه‌ بکه‌ونه‌ په‌شێوه‌ و دوودلییه‌وه‌ و له‌ دینی خۆیان وه‌رگه‌پین و رزگار بینن لێیان.

﴿وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ﴾

ئه‌مه‌یش هه‌ر له‌ واته‌ی ئه‌هلی کیتابه‌ ئه‌لین: قه‌ت ئیمان مه‌یه‌نن ئیلا به‌ دینی ئه‌و که‌سانه‌ که ئه‌که‌ونه‌ شوین دینه‌که‌ی ئیوه‌.

جا خودای ته‌عالا بو‌ ره‌دی ئه‌و کافرانه‌ ئه‌مر ئه‌کا به‌ حه‌زه‌رت و ئه‌فه‌رمویت

ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست.

﴿قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَن يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ

رَبِّكُمْ﴾

بَلَّیْ به و کافرانه که به راستی هیدایه‌ت هەر هیدایه‌تی خودایه به‌م شیوه که بدری به یه‌کئی له غه‌یری تا قمی ئیوه دینی وه‌کوو دینی ئیوه به وه‌حی له لایه‌نی خوداوه نازل بووبی به وینه‌ی نه‌وه‌ی که دراوه به ئیوه بیخویننه‌وه یاخود ئیستیدلال و ئیحتیجاجی بی بکه‌ن له‌گه‌ل ئیوه‌دا.

چونکی خودای ته‌علاا ته‌وانایه به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کا، وه هه‌ر وه‌کوو قودره‌تی بووه که کیتاب نازل بکا بۆ پیغه‌مبه‌رانی پیشوو وه‌کوو ئیبراهیم و مووسا و عیسا نه‌یشتوانی کیتابی وه‌کوو نه‌و کیتابانه نازل بکا بۆ سه‌ر ئیمه و ئیمه‌یش بین به‌خاوه‌ن کیتاب له‌عالمه‌ما. وه نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست بۆ ته‌ئکید و دامه‌زراندنی ئەم مه‌به‌سته.

﴿قُلْ إِنْ أَلْفُضِّلَ بِيَدِ اللَّهِ يُوتِيهِ مِنْ شَاءِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾

بَلَّیْ به و نه‌هلی کیتابه به راستی فه‌زل و گه‌وره‌یی هه‌مووی وا له ده‌ستی قودره‌ت و ته‌وانایی خودادا نه‌یدا به هه‌رکه‌سی خواستی لی بی. وه خودای ته‌علاا زانست و ته‌وانایی زۆر گوشاده و به هه‌موو که‌س و به هه‌موو ئوممه‌تی زانایه و، نه‌زانن ریساله‌تی خو‌ی له‌چ شوینی‌کا دابنن.

له‌سه‌ر ئەم مه‌عنايه که‌لیمه‌ی «قل» له نه‌وه‌له‌وه تا ئاخیری ئایاته‌که هه‌موو عائی‌دی چه‌زهره‌ته سوره‌ی قیامه و نه‌بن به‌رهد بۆ کیتابییه‌کان، وه بازی فه‌رموویانه: ئیحتیمالی هه‌یه‌که: ﴿قُلْ إِنْ أَلْفُضِّلَ بِيَدِ اللَّهِ يُوتِيهِ مِنْ شَاءِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ جومله‌یه‌که که‌وتوو‌ته‌ ناو که‌لامی کیتابییه‌کانه‌وه‌ قسه‌که‌یان نه‌مه‌یه: «وَلَا تَوَمَّنُوا إِلَّا مَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مَثَلًا أَوْ تَوَمَّنُوا أَوْ يَحْجُوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ» واته ئیمان و باوه‌رتان نه‌بن ئیلا به‌و که‌سانه که‌تابیعی دینی ئیوه نه‌بن له‌هوی نه‌وه‌وه که‌ بدری به‌که‌سی وینه‌ی نه‌و کتیبه‌ دراوه به‌ ئیوه یا‌بتوانن که‌موجاده‌له‌بکه‌ن له‌گه‌ل ئیوه‌دا له‌روژی قیامه‌تا. وه‌لحاسل نه‌هلی کیتاب نه‌یانوت به‌هاودینه‌کانیان

باوہر مه‌کهن به‌وه که‌سی له‌ غه‌یری تا‌قمی خو‌تان کتییکی وینه‌ی کتییی ئیوه‌یان پیندرا‌بی ره‌فتاری پی‌ بکه‌ن له‌ دنیا‌دا یا ده‌لیلیکی پی‌ بهیننه‌وه له‌ دنیا‌دا له‌ هوی خودا‌وه یا له‌ قیامه‌تا له‌ حوزووری خودا‌دا؛ چونکی دین برا‌وه‌ته‌وه له‌سه‌ر به‌نی نیسرائیل. جا خودای ته‌علا‌فهرموویه‌تی به‌ حه‌زرت ﷺ تو‌بلی به‌و کیتاییانه‌ هیدایه‌ت هیدایه‌تی خودایه‌ و له‌ قودره‌تی ئه‌وا‌یه به‌ هه‌ر تا‌قمیک یا به‌ هه‌ر که‌سیکی بدا‌ ئه‌یدا، وه‌ بلی: فه‌زل و که‌رم و ره‌حه‌مت هه‌موو له‌ لای خودایه‌ به‌ هه‌ر که‌سی وه‌ هه‌ر تا‌قمی خواستی هه‌بی ئه‌یدا و که‌س ناتوانی مه‌نعی بکا. خودا «واسع‌القدره» و «واسع‌العلم»ه «والحه‌مد لله».

﴿يَخْضُ بِرَحْمَتِهِ مِنْ يَشَاءُ﴾

خاس ئه‌کا به‌ میهره‌بانی و که‌رمی خو‌یه‌وه هه‌ر که‌سی خواستی هه‌بی.

﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ ۷۴

وه خودا‌ سا‌حیی فه‌زلیکی گه‌وره‌یه.

﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ يُودِّهِ إِلَيْكَ﴾

وه ئه‌هلی کیتاب هه‌موویان له‌سه‌ر زه‌وقی نین و له‌سه‌ر حالئ نین، به‌لکوو جیا‌وازیان هه‌یه له‌ ناو خو‌یانا: له‌ ئه‌هلی کیتابه‌ که‌سی ئه‌گه‌ر بیکه‌ی به‌ ئه‌مین له‌سه‌ر قیتاری ئالتوون، که‌ ئه‌کاته‌ هه‌زار و دووسه‌د هوقه‌ ئالتوون، ئه‌یدا‌ته‌وه به‌ خاوه‌نه‌که‌ی به‌ ته‌واوی وه‌کوو عه‌بدو‌ل‌لای کوری سه‌لام که‌ ئه‌و ئه‌ندا‌زه‌یه له‌ لایه‌نی عه‌ره‌بیکی قوره‌یشییه‌وه درابووه‌ ده‌ستی به‌ ئه‌مانه‌ت و هه‌مووی دایه‌وه به‌ خاوه‌نه‌که‌ی.

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدینارٍ لَا يُودِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا﴾

وه له‌ ئه‌هلی کیتابه‌ که‌سی ئه‌گه‌ر دیناریکی به‌ ئه‌مانه‌ت بده‌یته‌ ده‌ست، که‌ وه‌زنی هه‌فتا و دوو ده‌نکه‌ جو‌یه، نایدا‌ته‌وه به‌ خاوه‌نه‌که‌ی مه‌گه‌ر کابرا به‌ سه‌ریه‌وه راوه‌ستایی،

یا مەگەر تۆ، ئەی خواوەن حەق، بەسەر یەوێ وە راوەستابی لێی جیا نەبیته وە تا دینارە کەت ئەداتە وە دەست.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّتِنَ سَبِيلٌ﴾

ئەمەیش بە ھۆی ئەو وەو یە کە ئەو ئەھلی کیتابانە ئەلین: نییە لەسەر ئیمە لە ھۆی ئوممەتی ئوممییە وە کە عەرەبە رێگە ی زەم و عیتاب و ھەرچۆن مالیان بخۆین رەوا یە.

﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾

وہ درؤ ھەلئەبەستن لەسەر شەریعەتی خودا و ئەوانیش خۆیان ئەزانن کە درؤ ئەکەن.

﴿بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾

واتە وا نییە، خراب حالی بوون خودا زیممە ی بریارداوہ بۆ ھەموو ئوممەتیکی «غیر مەھر» لەسەر ھەموو ئوممەتی و دروست نییە کەس مالی کەس بخوا، وە مادام بریاری خودا وابی ھەر کەسێ وەفا بکا بە عەھد و پەیمان و موعامەلە لەگەڵ ئادەمیزادا بە ساغی و لە خودا بترسی ئەو بە راستی خودا لەگەڵ ئەو کەسەدایە؛ چونکی ئەو خواوەن تەقوا یە و خودا لەگەڵیانایە.

فەرموودە ی خودای تەعالا: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ الآية.

ریوایەت کراوہ لە ئەشعەسی کۆری قەیسەو و توویەتی: وەللاھی ئەم ئایە تە لە شانی مندا نازل بوو؛ چونکی عەرزی لە بەینی من و شەخسیکی یەھوودیا نیزاعی تیندا بوو؛ من داوام ئەکرد و کابرای جوولە کەیش ئینکاری ئەکرد، ھینام بۆ خزمەتی حەزرت ﷺ فەرمووی: شاھیدت ھە یە ئەم عەرزە مالی تویە؟ وتم شاھیدم نییە،

جا فرموی بہ یہ ہودییہ کہ: سویند بخو! منیش عہرم کرد: یا رہ سولہ للاً سویند
 نہ خوا و مالہ کم نہ فہوتی! جا لہ و کاتہ دا ئەم نایہ تہ نازل بوو. ئەمہ بوخاری و موسلیم
 ریوایہ تیان کردووہ. وہ لہ عہدوللای کوری ئەبی ئەوفا ریوایہ ت کراوہ^۱ پیاوئ مالیکی
 فروشی ہہ بوو لہ بازارا سویندی خوارد ئەوہندہ پارہم پیداوہ، بو ئەوہ کہ یاروی
 موشتہری لپی بکری، جا ئەم نایہ تہ نازل بوو.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾

ئەو کہ سانہ کہ ئەگورنہوہ عہدی خویمان لہ گەل خودادا بہ ئیسلام و ئیمان و
 بہ جئ ہینانی ئەمانت وہ ئەو سویندانہ ئەیحون بہ قیمہ تیکی کہم. واتہ تہرکی
 ئیمان و ئەمانت و ئیہتیمام بہ سویند ئەکەن بو ئەوہ کہ مالیکی کہمی دنیایان
 دەست بکہوئ.

﴿أُولَٰئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾

ئەوانہ ہیج بەش و بارہیان نیہ لہ روژی قیامہ تا.

﴿وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ﴾

وہ خودای تہعلا قسہیان لہ گەلا ناکا بہ میہرہبانی و مہحہبہت.

﴿وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾

وہ بویشیان ناروانی بہ تہماشا و روانینی مہحہبہت لہ روژی قیامہ تا.

﴿وَلَا يُزَكِّيهِمْ﴾

وہ پاکیان ناکہ تہوہ لہ تۆلہی تاوانہ کانیان وہ یا خود سہنایان ناکا.

۱. ئەم ریوایہ تیش لہ بوخاریدایہ و ئیبنوحجہری عسقلانی ئەلن: موئافات نیہ لہ بہینی ئەم دوو
 حەدیسەدا؛ چونکی مانع نیہ لہ نوزوولی نایہ تہ کەدا لہ بەر ہەردوو سەبەبە کہ.

﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۷۷)

وه عه‌زابی سه‌ختیشیان هه‌یه له قیامه‌تا.

﴿وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُنَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنْ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ﴾

وه به راستی تاقمی هه‌یه له نه‌هلی کیتاب وه‌کوو که‌عب و مالیک و «حی بن اخطب» زمانی خو‌یان هه‌ئه‌سوورپینن له خو‌یندنه‌وه‌ی که‌لامی خودادا که ته‌وراته له عیباره‌تی راسته‌وه بو‌لار له نه‌فسی نه‌لفازی واقیعه‌دا وه یاخود له ته‌فسیر دانه‌وه‌یان به مه‌عنایه‌کی ناراست بو‌نه‌وه که ئیوه به کیتابی خودای بزنان و له واقیعه‌شا له کیتابی خودا نییه؛ چونکی موحه‌رره‌ف و غه‌یره سه‌حیحه.

﴿وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾

وه ئه‌لین: نه‌مه‌ی ئیمه نه‌بخو‌ئینه‌وه له لای خوداوه هاتوو و که‌لامی خودایه، وه له واقیعا نه‌وه له لای خوداوه نه‌هاتوو.

﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (۷۸)

وه درو‌ له‌سه‌ر خودا هه‌ئه‌به‌ستن و نه‌شزانن که درو‌ ئه‌که‌ن، جا ئه‌بج ئه‌مانه له قیامه‌تا عه‌زابیان چو‌ن بئ؟!

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿مَا كَانَ لِشَرِّ﴾ الآية.

ئینو‌عه‌باس ﷺ فه‌رموویه‌تی: کاتی که زانا‌کانی یه‌هوود و گاوره‌کانی نه‌جران گرده‌وه بوون له خزمه‌تی حه‌زرتا ﷺ ئه‌بوورافیع ناوی جووله‌که‌ی قوره‌زی وتی: یا موحه‌مه‌د تو ئه‌ته‌وی ئیمه عیبا‌ده‌تت بو‌بکه‌ین وه‌کوو گاوره‌کان عیبا‌ده‌ت ئه‌که‌ن بو‌عیسا؟ جا حه‌زرت ﷺ فه‌رمووی: «معاذ الله» که ئیمه عیبا‌ده‌تی غه‌یری خودا

بکہین، یا فرمان بدہین بہ کہس کہ عیبادهتی غہیری خودا بکا، خودا نہ بؤ ئەمہ منی رەوانہ کردووہ نہ ئەمری بہمہ کردووہ. جا خودا ئەم دوو ئایہ تہی ناردہ خواریوہ.

﴿ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾

قەت نہبووہ لە جیھانا و نابێ کہ ئادەمیزادی خودای تەعالا کیتابی بۆ بئیری، واتە کیتابی ئاسمانی بێ بدا و عیلم و فام و زانستی بێ بدا و پایەیی نوبووہت و ریسالەت و پیغەمبەری بێ بێخشی: ئادەم بێ یا خاتەم، موسا بێ یا عیسا. یا غەیری ئەمانە. کہ چی ئەو پیغەمبەرە لەم رینگەیی راستی ئیرشاد و رەھنومایی و رابەرییە، ئادەمیزاد بۆ لای خودا لادا و بلیت بەو ئادەمیزادانە کہ بانگیان ئەکا بێن بە بەندەیی من و عیبادەت بۆ من بکەن و عیبادەت بۆ خودا مەکەن حاشا وەکەللا ئەم کارە ناھەموارە و ئەم وتارە نابارە لە پیغەمبەرانیوہ رووی نەداوہ.

﴿ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكُتُبَ وَبِمَا كُنْتُمْ تُدْرَسُونَ ﴾

بەلام ئەمە ئەفەرموون بە ئادەمیزاد: ئیوہ بێن بە ئینسانیککی پاکی خوداناس و خاوەن پەیمان و پەیوہند لەگەڵ خودای خۆتان و خەیانەت مەکەن نہ لەگەڵ خواتانا و نہ لەگەڵ ئادەمیزادا و نہ لەگەڵ هیچ گیانلەبەرێکا، بە ھۆی ئەوہوہ کہ ئیوہ نامادە کراون بە ھۆی تەبلیغاتی ئیمەوہ کہ تالیمی کیتابی خودا بکەن و بە ھۆی ئەوہوہ کہ خۆیشان کتیبی خوداتان بە دەرس وەرگرتووہ.

واتە: پیغەمبەرانی بە ئەمانەت ئادەمیزاد بانگ ئەکەن بۆ بەندەیی خودا و بۆ ئەوہ کہ خودا بە یەکی بزانی و شتی موخالیفیان بێ نالین، بەلکوو ئەلین بە ئەفرادی ئوممەتەکیان ئەوانەیان کہ زانان: ئیوہ بێن بە ئادەمی رەببانی = خۆ بەسەر خودادا

ساغوه و کهر؛ چونکه ئیوه دهرسی کیتابنان خویندوووه و تیگه یشتوون و پی گه یشتوون
ئینسانی وه هابی ئه بی خواون ته ربیبه بی بو ئاده میزاد.

﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا﴾

ئیتیر پیغه مبهران نه مرتان پی ناکه ن که فریشته کان بکه ن به خودای خوتان. یا
پیغه مبه ره کان بکه ن به ره بی مه عبود.

﴿أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾

ئایا نه مرتان پی نه که ن به کافر بوون پاش ئه وه که موسولمان بوون و بوون به
موسولمانی دامه زراو؟!

وه ههر وه کوو پیغه مبهران نه مر نه که ن به ئوممه ته که یان که باوهر به خودا بکه ن
و به نده بی ساغ بو خودا بکه ن و له خودا لانه دن، خودای تهعالا ئه مری فهرمووه
به پیغه مبه ره کانیش و میساق و په یمانی لئ وه رگرتوون: ههر یه کئ له ئیوه که کردم
به ره ههر و له پاشان پیغه مبه ریکی فرستاده ی خودایان چاو پی که وت که یارمه تی
بدن و به قهد ته وانا کوومه کی بکه ن بو ئه مه له و زمانه دا که پیغه مبهران زور بوون
و له یه که چهرخا گه لئ له پیغه مبهران که وتوونه ته یه که به جارئ، ههر یه کئ له وان
نه سره تی باقیه کان بدا و خوداناسی له جیهانا بلا و بکه نه وه، وه کوو له ئایه تی داهاتوودا
ئه م باسه نه کا که فهرموویه تی:

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ

ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِءَ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ

ءَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا

مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾

خودا نه فه رمویت: نهی پیغه مبهری خو شه ویست باسی ئه وه بکه که خودا ئاد و په یمانی کردووه له گه ل پیغه مبهره کانا و په یمانی لی وه رگرتوون هه رکاتی کیتاب و عیلم و زانستم پیدان له پاشان یه کئی له پیغه مبهران هات بو لاتان که باوه رداره به وهی له لای ئیوه هه یه له دین و عیبادت بو خودا به پیوستی بزنان که موخاله فهی نه کهن و باوه ری پی بکهن و به فهی ته وانا یارمه تی بدن. جا خودا فه رموی پینان: نایا ئیقرارتان کرد به مهی که پیتم وتن و عه هدی متان له سه ر نه مه وه رگرت؟ نه وانیش وتیان: به لی ئیقرارمان کرد. جا خودا فه رموی: دهی شه هادهت بدن له ریگهی خودادا له سه ر نه م مهوزووعه و بلین به خه لک و جار بدن به مه که خودا نه م په یمانه و نه م عه هدی له ئیوه وه رگرتووه، وه منیش له گه ل ئیوه دا له و شاهیدانه م که من نه م په یمانه م کردووه له گه ل پیغه مبهره کانا. یا خود منیش نه بم به شاهید بو ئیوه که بازی له ئیوه شه هاده تی داوه له ناو عاله ما بو بازیکیان و هه مووتان هاودل و هاووتار و هاویره فتارن.

بازی له زاناکان فه رمویانه: خودا نه م په یمانه ی وه رگرتووه له هه موو پیغه مبهره کان به م مه عنا که هه ر پیغه مبه ریکی ره وانه کردووه نه حوالی چه زره تی «محمد المصطفی» ی بو به یان کردووه و فه رموی هه تی: ره وانه ی نه که م بو سه ر جین و ئینس و په یمانی لی وه رگرتووه که سیفات و نیشانه کانی پیغه مبه ر بلاو بکه نه وه به ناو ئوممه ته که یانا، وه نه گه ر ته سادوفی کرد که موحه ممه د له زه مانی ئه وانا هات ئوممه ته که یان ئیمانی پی پینن و خزمه تی بکهن و یارمه تی بدن.

﴿فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾

جا پاش نه وه که خودا نه م په یمانه ی کرد له گه ل پیغه مبهره کانا و قسه که بلاو وه بوو به ناو عاله ما هه رکه سی له نه فرادی ئوممه ت له کاتی هاتنی پیغه مبه ری له

پێغەمبەرەکانا عەنادی کرد و دوژمنایەتی لەگەڵ کردن و ئیمانیا نەهیتنا ئەووە لە فەرمانی خودا دەرچوون و بە کافر ئەژمێررین.

جا پاش ئەووە خودای تەعالا باسی ئەووەی کرد ئەو کەسە لە ئوممەتی ئەهلی کیتاب و غەیری ئەوان پشت هەلەبکا لە حەق ئەووە بە فاسق و خاریح لە دین ئەناسرئ، بە سوورەتی پرسیاری ئیستینکاری فەرمووی:

﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ﴾

ئایا ئەم جوولەکانە و ئەم گاوارانە داوای غەیری دینی خودا ئەکەن و بە دینی خودا رازی نابن!؟

﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾

وہلحال ہەر بۆ خودا ئینقیاد و مل کەچی ئەکا ہەر عاقلێ لە ئاسمانا بئ یا لە عەرزا بە خۆشی دلێ خۆی یا بە نارەزایی و زۆرداری ئەووەی لە ئاسمانا بە خۆشی خۆی موسولمان بووبئ مەلائیکە «کافە» و ئەووە بە زۆر و ناچاری لە ئاسمانا موسولمان بوووە ئەو جینانەن کە چاریان نەماو لە ترسی عەزابی خودا موسولمان بوون، وە ئەووەی لە عەرزا بە خۆشی دلێ خۆیان موسولمان بوون بازی ئادەمیزاد و بازی پەری (جین) بوون، وە ئەووەیش کە بە ناحەزی موسولمان بووبئ ئەو ئینسانانە و ئەو جینانەن کە چاریان نەماو تەو و مەجبووری ئیسلامیەت بوون.

عەکرەمە فەرموویەتی: موسولمان بوون بە خۆشی دل بۆ موسولمانیکە داوای دەلیلی نەکردبئ و بە چاوپێکەوتنی رەسوول ئیمانی هیتابئ، وە موسولمان بوونی بەزۆرداری بۆ موسولمانیکە کە بە ھۆی دەلیلەووە ناچار بووبئ بۆ ئیسلامیەت.

﴿وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾

وہ ئەمانە ھەموو ئەگەر پتر پتر ئەووە بۆ لای خودا.

﴿قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُمْ مُّسْلِمُونَ﴾ ﴿۸۴﴾

واته: ئەه‌ی ڀیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست تو‌ بغه‌رموو بو‌ ده‌رپرینی ئی‌مانی راستی بی‌ گری‌ هه‌تا هه‌موو که‌سی تی‌ بگا: ئی‌مانمان هینا به‌ خودای ته‌عالا به‌ زات و سیفات و به‌ ئە‌فعالی، وه‌ به‌وه‌ی له‌ لایه‌نی خوداوه‌ نازل‌ کراوه‌ به‌سه‌ر ئی‌مه‌دا وه‌ ئە‌وه‌ی نازل‌ کراوه‌ بو‌ سه‌ر ئی‌براهیم و ئی‌سماعیل و ئی‌سحاق و یه‌عقوب و نه‌ته‌وه‌کانی و به‌و کتیبه‌ی دراوه‌ به‌ مووسا که‌ ته‌وراته‌ و به‌و کتیبه‌ی که‌ دراوه‌ به‌ عیسا که‌ ئینجیله‌ و به‌و کتیبه‌ی دراوان به‌ ڀیغه‌مبه‌ره‌کان له‌ لایه‌نی خودای خو‌زانه‌وه‌، وه‌ ئی‌مه‌ به‌ قه‌تعی فه‌رق و جیاوازی ناخه‌ین له‌ به‌ینی هه‌چ یه‌کن له‌و ڀیغه‌مبه‌رانه‌دا و ئی‌مه‌ ئی‌سلام بووین و گه‌ردنمان که‌چ کردوووه‌ بو‌ خودا.

﴿وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ﴾

وه‌ هه‌رکه‌سی داوا‌ی دینیکی غه‌یری ئی‌سلام بکا که‌ دینی ته‌و‌حید و خودا به‌ یه‌ک زاینه‌ ئە‌وه‌ به‌ قه‌تعی لئی قه‌بوول‌ ناکری.

﴿وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِينَ﴾ ﴿۸۵﴾

وه‌ ئە‌و که‌سه‌ه‌یش له‌ پاشه‌رو‌ژا زیان ئە‌کا و له‌ تا‌قمی زیان کردوووه‌کان ئە‌ژمی‌ری.

فه‌رموو‌ده‌ی خودای ته‌عالا: ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا﴾ ﴿الآيات﴾.

ریوا‌یه‌ت کراوه‌ له‌ ئی‌بنوعه‌باسه‌وه‌ که‌ ڀیاوئ‌ی له‌ ئە‌نسا‌ر موسو‌لمان بو‌، وه‌ له‌ پاشا‌ مورته‌د بو‌ و گه‌ر‌ایه‌وه‌ بو‌ سه‌ر کوفر و له‌ پاشان په‌شیمان بو‌وه‌وه‌ له‌م حاله‌ و جوا‌بی گه‌ر‌انه‌وه‌ بو‌ لای قه‌ومه‌که‌ی که‌ برۆن بو‌ خزمه‌تی حه‌زه‌رت ﷺ و پرسیا‌ری لئ‌ی

بکن: ئایا من مه جالی تهوبه م ههیه تا بیمهوه بو ناو موسولمانه کان و تهویه بکه م؟
 تهوانیش چوون و عهرزی حهزرتیان کرد، پاش نهوه نه م ئایه تانه هاتنه خواره وه.
 وه ریوایه ت کراوه له موجهیده وه نه لیت: حارسى كورى سووید هات بو
 حوزووری حهزرت عليه السلام و موسولمان بوو پاش ماوه یی گه رایه وه بو سهر کوفر
 و رویشته وه بو ناو قهومه که ی، جا نه م ئایه تانه نازل بوون، وه پیاوی له تاقمی
 خوئی نه م ئایه تانه ی برد بو لای و خویندییه وه به سه ریا. جا حارس وتی به کابرا:
 وه للاً نه زانم که تو پیاوی راسالی و راست نه که ی و نه زانم که پیغه مبه ریش عليه السلام
 راستگوتره له تو و خودایش له هه موان راستره. جا هاته وه بو خزمه تی حهزرت عليه السلام
 و موسولمان بووه وه و نیسلامیه ته که ی زور باش بوو. «أخرج ابن المنذر و غيره».
 جا خودای تهعالا نه فهرمویت:

﴿ كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ
 حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ﴾

واته: چلۆن خوای تهعالا هیدایه تی تاقمیکی وه ها نه دا که کافر بوونه وه له پاش
 نه وه که ئیمانیا ن هینا و شه هاده تیان دا له عالمه که ریساله تی پیغه مبه ر حه قه و
 راسته و چه ن ئایاتی رووناکیشیا ن هاته لا و باش حال ی بوون لئیا ن؟

﴿ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴾

بن گومان نه و تاقمه سته مکارن له سه ر خوایان و دین و له سه ر نه هلی دین وه
 خودایش هیدایه تی سته مکاران نادا.

﴿ أُولَئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴾

ئه و تا قمه که باسمان کردن جهزایان ئه مه یه که له عنه تی خودا و مه لائیکه ی خودا و ئاده میزادی موسولمانیان له سه ره به تیکراییی.

﴿ خَلِيدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴾

وهها قه رار و بریار دراوه که هه تا هه تابه ئه میننه وه له دۆزه خا که تیی که وتوون به هۆی ئیستیحقاقی له عنه ته که وه و عهزایان له سه ر سووک ناکرئ و مؤله تیان نادرئ چه ن ساتئ له عهزاب دوور بکه ونه وه.

﴿ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا ﴾

ئیللا ئه و که سانه یان نه بئ که په شیمان بوونه وه له و کوفره و له پاش په شیمانیه که شیمان مه شغوولئ کاری باش بوون به نه وعئ که ئیسلاحی ئه و وه زعه ناشیرینه یان کرد که به سه ر یانا هاتبوو، واته ئه وه نده موسولمانیکی باش بوون که وه زعی پیشوویان فه رامۆش کرد.

﴿ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾

ئه وه به راستی خودا گونا ه پۆش و میهره بانه.

فه رمووده ی خودا: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾ الآية.

قه تاده و چه سه نی به سه ری فه رموویانه: ئه م ئایه ته نازل بووه له یه هوودیه کانا که کوفریان کرد به ریساله تی عیسا پاش ئه وه که ئیمانیا ن هتتا بوو به پیغه مبه ره کانی خو یان و له پاش ئه وه ته ئکید ی کوفره که ی خو یانیا ن کرد به هۆی کوفر به موحه ممه د ﷺ وه به قورئان.

وه ئه بولعالیه ئه لئ: نازل بوو له یه هوود و نه سارادا، کوفریان کرد به موحه ممه د ﷺ پاش ئه وه که ئیمانیا ن بوو به سیفه ت و مه ناقیه که ی که له ناو کتیه کانیانا بوو، وه له پاشان کوفریان زیاد کرد به هۆی ده وامیا ن له سه ر عه ناد و دوژمنایه تی دینی ئیسلام.

وه مواهید ئه‌ئی: نازل بوو له هه‌موو سنه‌ی له‌و کافرانه که شه‌ریکیان بریارداوه بو خودا له پاش ئه‌وه که ئیمانیان بوو به‌وه که خودا خالیقی ئه‌وانه، وه له پاش ئه‌وه‌یش کوفریان زیادی کرد به هۆی ده‌وامیان له‌سه‌ر کوفر و تازه کردنه‌وه‌ی کوفر له هه‌ر کاتی‌کا ئه‌یه‌تی له ئایاتی خودایان ده‌رك کردووه. وه قه‌بوول نه‌بوونی ته‌وبه‌ی ئه‌مانه له کاتی مردن‌دایه که ناو‌مید بوون له حه‌یات. جا خودا فه‌رمووی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ﴾

به راستی ئه‌و که‌سانه‌ی که کافر بوون به پیغه‌مبه‌رایه‌تی عیسا له پاش ئه‌وه که ئیمانیان هینا بوو به پیغه‌مبه‌رایه‌تی حه‌ززه‌تی موسا.

﴿ثُمَّ أزدَادُوا كُفْرًا﴾

له پاش ئه‌وه‌یش کوفریان زیاد کرد له‌سه‌ر خۆیان به هۆی کافر‌بوون به پیغه‌مبه‌رایه‌تی حه‌ززه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ و به قورئانی شه‌ریف.

﴿لَنْ نُقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ﴾

ئه‌وه به قه‌تعی ته‌وبه‌یان لێ قه‌بوول نا‌کری مادام له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ته‌ نا‌هه‌مواره بمی‌ننه‌وه.

﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ﴾

وه ئه‌و تا‌قمه‌ ئه‌وانه‌ن گو‌م‌رای راسته‌قینه، نه‌ك ئه‌و که‌سانه که له ئه‌نجاما بگه‌رینه‌وه بو سه‌ر حه‌ق و ئیسلام؛ چونکی له غه‌یری کاتی ناو‌میدیدا هه‌ر که‌سه‌ی موسو‌لمان بیی یا تۆبه بکا ئه‌وه وه‌ر نه‌گیری.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفْرًا﴾

به راستی ئه‌و که‌سانه که کافر‌بوون به ریساله‌تی پیغه‌مبه‌ران و به‌و کتیبانه که خودا ناردوونی بو‌یان، خواه کافر بن به هه‌موویان یا به یه‌کیکیان و مردن له‌سه‌ر ئه‌و کوفره.

﴿فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلٌّ أَرْضٍ ذَهَبًا وَلَوْ آفَتَدَىٰ بِهِ﴾

ئەو قەبوول ناکرئ و وەرناگیرئ لە یەکن لەوان پر بەم عەرزه ئالتوون که بیکا به خیر له دنیا دا وه یاخود بیدا به فیدیە ی نهفسی خو یا له روژی قیامه تا بو ئەو که عەزاب نەدرئ.

﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

بۆ ئەوانه عەزابێکی ئازاردەر و ئیشگەیین به لەشیان ههیه.

﴿وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّصِيرٍ﴾

وه نییه له بۆ ئەوان کهسانی وا یارمهتیان بدا بۆ رزگار بوون لهو عەزابه. لێره دا دوو پرسیار ههیه؛

یه کهم: سابت بووه به نهسی ئایه تی: *وهو الذي يقبل التوبة عن عباده ويعفو عن السيئات* که هه رکهسی تهوبه بکا خودا تهوبه ی لی قه بوول ئەکا، که وایێ چۆن له ئایاتی پێشوودا خودا فرموویه تی: *لن تقبل توبتهم*؟ جوابی ئەم پرسیاره ئەمهیه ئەو تهوبه یه که قه بوول ناکرئ ئەوهیه که له کاتی مردندا بی لهو ئەنجامه دا که ئانومید بی له ژیان ئەگه رنا هه موو تهوبه یی قه بوول ئەکرئ.

دوو هه م پرسیار ئەمه یه: که فیدیە دان له روژی قیامه تا چۆن ئەبی؟ له گه ل ئەمه دا که روژی قیامه ت روژی تۆله دانه وه یه و بهس، وه قیامه ت چۆن ئەبی به شوینی پاره ته سلیم کردن بۆ رزگار بوون له عەزاب؟ جوابی ئەمه یش به دوو جۆره؛

[جوابی] یه کهم: مه عنای ئایه ته که وایه: که بۆ رزگار بوون له عەزابی کوفر له قیامه تا ئەگه ر له دنیا دا پر بەم عەرزه ئالتوون بدا به خیر به داماو ان خودا قه بوولی ناکا، وه هه رچی کردوو له دنیا دا بی نرخه.

جوابی دووهه: ئەمە یە ئەم عیبارەتە بۆ تەئکیدە لەسەر رزگار نەبوون بە شیوێ و یاسای دنیا لە قسە کردنا، واتە لە دنیا دا بۆ کەسێ کە رزگار بوونی لە عەزایی مەحالی بێ، خەلک ئەلێن: پێر بە دنیا ئالتوون بدا رزگار نابێ، ئەم ئایەتەیش لەسەر ئەو یاسا هاتووێ ئیتر مەبەست ئەوێ نییە کە لە قیامەتدا پارە هەبێ و بە پارە خەلک خۆیان رزگار ئەکەن.

جا لە کاتی کە خودای تەعالا فەرمووی: کافرەکان ئەگەر پێر دنیا ئالتوون سەرف بکەن رزگار نابن، وە تەبەعن سەرفکردنی مال ئەبێ سوودی هەبێ بۆ موسولمانان، خودا تەرغیبی کردن لەسەر سەرفی مالی باش بۆ ئەوێ خێری زۆریان پێر بگات، وە فەرمووی:

﴿لَنْ نَنَالُوا الْبِرَّ﴾

ئەو موسولمانەکان بزانن ناگەن بە حەقیقەتی سەواب و خێری کامل و رەسا.

﴿حَتَّىٰ تَنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾

هەتا سەرف ئەکەن لە رێگەیی خودادا لەو مال و داراییە کە ئێوێ خۆشتان ئەوێ، وە یا لەو شتانەیی کە ئێوێ خۆشتان ئەوێ؛ مال بێ وە کوو ئالتوون و زیو و بەرگ و پۆشاک و خواردنە مەنی، وە یاخود غەیری مال بێ وە کوو سەرفی جاھ و شان لە رێگەیی خودادا بە هۆی قییمەت و نرخێ خۆی داماوێ لە شەڕی پیاڕیزی، وە یاخود داماوێ دابمەزرینی لەسەر کاری بێ بە هۆی ژیانی، وە یا بە زمان نامۆژگاری موحتاجان بکە، وە یاخود بە لەش خزمەت بکە؛ مەسەلا یارمەتی کەسێ بەدی لە تەواو کردنی کاریکی خێرا، وە یاخود رۆحت لە رێگەیی خودادا سەرف بکە لە جیهادی کافران.

ریوایەت کراوە کاتی ئەم ئایەتە بەرزە نازل بوو ئەبوو تەلحە هات بۆ حوزووری پیغەمبەر ﷺ عەرزی کرد: یارەسولەللا مەحبووبترینی مالی من عیبارەتە لە «بیرحاء»

که عیبارەت بوو له باخیکی باش له شاری مەدینە ی مونهووهرەدا بە ئارەزووی خۆت بە کتیی ئەدە ی و چی پئی ئەکە ی بیکە. ئەویش فەرمووی: بەخ بەخ مالتیکی قازانجدارا! وە من وا بە باش ئەزانم بیدە ی بە خزم و خویشە کانت.

وە زەبیدی کورپی حاریسەش ئەسپینکی هینا بو خزمەتی حەزرەت فەرمووی: بیدە بە هەرکەسێ مە یلت هە یە. ئەویش دای بە ئوسامە، زەید عەرزی کرد من مەبەستم ئەو بوو بیکە ی بە سەدەقە، جا حەزرەت ﷺ فەرمووی: بە راستی خودا قەبوولی کرد لیت.

﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ ﴿٩٢﴾ ﴿﴾

وە ئەو ی سەرفی بکەن له هەر شتێ بئی ئەو بە راستی خودای تەعالا عالم و زانایە بە سەرفی ئەو شتە. وە جەزات ئەداتەو لەسەری کەم بئی یا زۆر. چاک بئی یا خراب، جا با زۆر بئی و چاکیش بئی هەتا له روژی قیامەتا قازانجی باشی هەبئی بو خۆت و خودات لئی رازی بئی.

فەرموودە ی خودای تەعالا: ﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ﴾ الآية.

ئیمامی واحیدی ریوایەتی کردوو هە کەلبییەو کاتی حەزرەت ﷺ فەرمووی بە یەهوودییه کان: من لەسەر میللەتی ئیبراهیم، یەهوودییه کان وتیان چلۆن تو لەسەر میللەتی ئەوانی «مع أنه» تو گوشتی و شتر ئەخۆیت و شیر ی و شتر ئەخۆیتەو؟! حەزرەت ﷺ له جوابا فەرمووی: ئەم گوشتە و ئەم شیرە حەلال بوون بو ئیبراهیم و ئیمەش بە حەلالیان ئەزانین. یەهوودییه کانیش له موعارەزەدا وتیان: هەر شتێ ئیمە ئیمرو ئە یخۆین و حەرامی بکەین ئەو حەرام بوو له زەمانی نووح و ئیبراهیمدا هەتا ئیمرو. جا خودای تەعالا ئەم نایەتە ی ناردە خواریو بو تەکزیبی جوولە کە کان و فەرمووی:

﴿ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۗ ﴾

واته هموو خوارده مہ نیہک حہ لال بوو بو بہنی ئیسرائیل ٹیلا ٹہوی نہ بی کہ ئیسرائیل (یہ عقوب) حہرامی کرد لہ سہر خوی لہ پیش ٹہوہدا کہ تہورات نازل بیی. ئینوعہ باس ٹہ فہرمویت: حہزرہ تی یہ عقوب گیرودہی دہردی (عرق النسا) بوو۔ کہ ئیشیکہ وا لہ رہ گی سنی بہندہی ئینسانا و ٹہو ئیشہ جار بہ جار بہ ہوی رہ گہوہ بہ لای راستا دیتہ خوار و جار بہ جار بہ لای چہ پدا دیتہ خوار تا ٹہ گاتہ پہنجہی پی۔ جا حہزرہ تی یہ عقوب لہ بہر ٹہوہ کہ دوکتورہ کان لہو روژہدا مہنعی ٹہو گوشتہ یان لی کرد حہرامی کرد لہ سہر خوی وہ خواردنی ٹہم گوشتہ حہرام نہ بوہ لہ سہر غہیری یہ عقوب و قسہی جوولہ کہ کان کہ ٹہ لین ہہر لہ پیش یہ عقوبیا حہرام بوہ و ہہر بہو جوڑہ ماوہ تہوہ و لہ تہوراتا ٹہ لین حہرامہ، قسہ بہ کی ناراستہ.

﴿ قُلْ فَاتُوا بِالْتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۙ ﴾

ٹہی پیغہ مہری خوشہ ویست تو بلئی بہ جوولہ کہ کان: ٹیوہ تہورات بینن و بیخویننہوہ تا حہق دہر بکہوئی ٹہ گہر راست ٹہ لین و ٹیوہ راست ٹہ کہن.

﴿ فَمَنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۙ ﴾

﴿ ۹۴ ﴾

جا ئیتر ہہر کہ سنی درو ہہ لہ سنی بہ سہر خوادا، بلیت: فلان شتی حہرام کردوہ و فلان شتی حہ لال کردوہ بہ درو، ٹہوہ ٹہو کہ سانہ ستہ مکار و نابارن.

﴿ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۙ ﴾

﴿ ۹۵ ﴾

ئەى پىڭمبەرى خۆشەويست بلى پىيان: خودا راست ئەكا كه فەرموويەتى ھەموو خواردەمەنىك ھەلال بوو ئىللا ئەو ھەبى كه ئىسرائىل ھەرامى كرد لەسەر خۆى، دەى ئىوھىش بکەونە شوین نادابى ئىبراھىم كه ھالى وابوو لەى داوھ لە ھەرشتى كه بەتال بى و رووى کردوو ھە خودای تاق و تەنيا و لە جوملەى موشرىكەكان نەبوو.

فەرموودەى خودا: ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ﴾ الآية.

ھۆى نازل بوونى ئەم ئايەتانە ئەوھىە كه جوولەكەكان وتیان بە موسولمانەكان: «بیت المقدس» گەورەترە لە «كعبە اللہ»؛ چونكى شوینی گەردەوھ بوونى پىڭمبەرەكانە و قبیلەى ئەوانە و لە عىبادەتا روویان لەوئى کردوو و وا لە ناو ھەرزى پىروز و مەھشەرگادا. ھە ئەو قسە گەيشت بە ھەزرت ﷺ جا ئەم ئايەتانە نازل بوون.

﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بَكَةً مُّبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ﴾

واتە: بە راستى يەكەم ھۆدەين دانرابى لەسەر ھەرزى بۆ خوداپەستى ئەو ھۆدەيەتە كه لە شارى مەككەدايە كه ھالى وايە خاوەن بەرەكەت و پىروزە لەلای خودای تەعالاوە؛ چونكە شوینی تەوافە بۆ ھەموو موسولمانى و مەقامى ناو بردن و یادکردنى خودايە و سەبەبى ھىدايەت و شارەزابوونە بۆ رىپەوانى راستى ھەم.

بوخارى و موسلىم ﷺ رىوايەتيان لە ئەبووزەرى غەفارى ﷺ کردوو فەرمووى: پىسار كرا لە ھەزرت: كام خانوو يەكەم جار دروستكراوھ بۆ خوداناسى لە ھەمدا؟ جا ھەزرت ﷺ فەرمووى: مزگەوتى ھەرام لە پاشان «بیت المقدس»، ھەرزىان كرد: چەند سأل لە بەينى بيناى ئەم دوو مزگەوتەدا بوو؟ ھەزرت فەرمووى: چل سأل. جا ئەم فەرموودەى ھەزرتە بە «مشكل» دانراوھ؛ چونكە «بیت المقدس» بيناى داوود و سولەيمان ﷺ و لە بەينى ئەوان و ئىبراھىمدا موددەتيكى زۆر ھەيە. جوابى

ئەم ئیشکالە دوو شتە؛ یە کەم ئەمە یە: لە ئەساسا حەزرەتی ئیبراھیم پاش ئەووە کە خانووی کەعبەتوڵلای کردووە بە ماوێ چل سال بەیتولمەقدیسی شتی کردووە، بەلام حەزرەتی داوود لە زەمانی خۆیا ئەو شیوێ بینای ئیبراھیمێ گۆری و بە شیوێ یەکی عال کردیەووە و پاش وەفاتی داوود سولەیمان بیناکە ی تەواو کرد.

جوابی دووهم ئەمە یە: کە قابیلە یە کێ لە پینغەمبەرانێ قەدیم چل سال پاش بینای کەعبەتوڵلا بە چل سال بینای بەیتولمەقدیسی کردبیتەووە.

﴿ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ﴾

واتە: لەم خانووە دروست کراوەدا چەن ئایات و نیشانە ی گەورە ی تێدایە کە هەموو ئەبن بە دەلیل لەسەر گەورە یی زاتی باری تەعالا: یە کەم: بەراورد کراوە هەرکەسێ قەسدی وێرانکردنی ئەو بەیتە ی هەبێ خودا زوو هیلاکی ئەکا وەکوو ئەسحابولفیل و غەیری ئەوانیش. دووهم: دڕندە ی کێوی زیان نادا لە حەییواناتی ئەو حەرەمە و ئەترافی حەرەم، وەکوو مەعلوومە.

سێهەم: پەلەوەر بەسەر کەعبەدا نافرێ. وە مەقامی ئیبراھیم چوارەمینێ ئەو ئایاتە یە کە جینگە ی هەردوو پیتی حەزرەتی ئیبراھیم قوول بوو لەو بەردەدا کە لە سەری راوەستاو لە کاتی دروستکردنی کەعبەتوڵلادا.

﴿ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ﴾

وہ یە کێ تر لەو ئایەتانە ئەو یە هەرکەسێ بڕواتە ئەو بەیتە یا بڕواتە مەتافی ئەو بەیتەووە مەناسیکی تێدا جێ بە جێ بکا لە سەر یاسای شەرع خودا ئەمینێ ئەکا لە عەزاب و نازاری دۆزەخ.

﴿ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ﴾

وه بو خودا هه یه به سهر هه موو ئینسانیکی موکه لله فه وه که ته وانای ته یکردنی
 نهو ریگهی بیی حه جکردنی نهو که عبهی موعه زه مه. «زادها الله شرفاً».

وه نهو ئیستیتاعه و ته وانایی ریگهی له سهر مه زه بهی ئیمامی شافیعی عليه السلام عیباره ته
 له دارایی و مالداری، بویه فه رموو یه تی که سنی له شی بیمار بی و نه توانی خوی پروا
 فه رزه له سهری یه کنی بنیری له باتی نهو حه ج بکا. وه ئه مینی ریگه و نه بوونی نهو
 شتانه که مه نعی ئینسان نه که ن له رویشان بو حه ج، له لای ئیمامی شافیعی، له
 شوروتی واجب بوونی حه جه.

﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ (۹۷)

وه هه رکه سنی کوفر بکا به واجب بوونی حه ج و بلیت حه جکردن واجب نییه
 نهوه خودا غه نییه و بی ئیحتیاجه له وه که سه؛ چونکه خودا بی باکه و بی ئیحتیاجه به
 عالم، وه ئه م عیباره ته کینایه یه له هیزی ته هدید و هه ره شه کردن له وانه که ئیهمالی
 حه ج نه که ن و ته رکی حه ج نه که ن پاش ئیستیتاعه و ته وانایی. بویه حه زه رت عليه السلام
 فه رموو یه تی: «من مات ولم يحج فليمت إن شاء يهودياً أو نصرانياً»: واته: که سنی بمری و
 حه جی نه کردبی نهوه با بمری به جووله که یی یا به گاوری.

ئه گه رنا له سهر فه رموو دهی ئیمامه کان مادام ئینسان ئیمان و باوه ری بیی به دل
 به وه که نهو عیباده ته فه رزه نهوه به هوی ته رکی نهو عیباده ته وه به کافر نانسری،
 ئه گه رچی خاوه نی گوناھی گه وره یه وه کوو ئیمامی نهوه وی له شه رحی موسلیم له
 باسی نویژا نه م مه وزوو عهی به یان کردوو.

وه ریوایه ت کراوه کاتی ئایه تی: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ﴾ نازل بوو حه زه رت عليه السلام
 ئه هلی هه موو میلله ته کانی گرد کرده وه له جووله که و گاوری و سوویی و موشریک و
 موسولمانه کان و خوتبه ی بو دان و فه رموو ی: «إن الله كتب عليكم الحج، فحجوا، فأمنت

به ملة واحدة و كفرت به خمس ملل، فزل: ومن كفر فإن الله غني عن العالمين». زاهیره ن
 ٲهو پینچ میلله ته که باوه‌ریان به وجووبی حج نه کردووہ عیبارہ تن له: یه هوود و،
 نه‌سرانی و، سووبی و، مه‌جووس و، موشریکه‌کانی ولاتی حیجاز.

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ

جا له بهر ٲهوه که ٲه‌هلی کیتاب زوربه‌ی کافره زاناکانی ٲهو روژه بوون و زور
 دوژمنایه‌تی و نابارییان کردووہ به‌رابهر به دینی ئیسلام خودا زوربه‌ی هه‌ره‌شه‌ی
 له‌وانه کردووہ. واته ٲهی خاوه‌ن کتیبه‌کان بوچی ٲیوه ئینکاری ٲهو ٲایه‌تانه ٲه‌که‌ن
 که له لاتانا هه‌یه و ده‌لالت ٲه‌که‌ن له‌سه‌ر سیفاتی پیغه‌مبه‌ری ناخرزه‌مان که
 موحه‌مه‌ده (ص) و حق و بوو ٲیوه بین حق ده‌ریخن له‌عالم؟ وه بوچی هه‌ر
 ٲایه‌تی حوکمی له ٲه‌حکامی ئیسلام ده‌ریخا وه‌کوو حج و غه‌یری ٲهو ٲه‌روژن
 ئینکاری ٲه‌که‌ن «مع ٲنه» له‌بهر زاناییه‌که‌تان ٲیویست بوو یارمه‌تی بده‌ن؟ ئیسته که
 وه‌ها نین خودا ناگاداره له‌سه‌ر ٲه‌وه‌ی ٲیوه ٲه‌یکه‌ن و جه‌زاتان لی ٲه‌ستینی.

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنِّ آمَنَ

ٲهی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست بلئ: ٲهی خاوه‌ن کتیبه‌کان بوچی ٲه‌وانه که ئیمان
 دینن به خودا و به پیغه‌مبه‌ری خودا، و دینی ئیسلام وه‌ٲه‌گرن ٲیوه مه‌نعیان ٲه‌که‌ن
 له رویشتن به ریگه‌ی خودادا.

﴿تَبِعُونَهَا عَوْجًا

حالتان و ناباره که ٲهو ریگه‌ی خودایه و ٲهو دینه جوانه ٲیوه لاری ٲه‌که‌ن، وه
 ناشیرینی ٲه‌که‌ن له پیش چاویانا بو ٲه‌وه هه‌رکه‌سی پایا ٲه‌روا لابدا لینی و هه‌رکه‌سی
 هیشتا نه‌که‌وتووہ ته‌سه‌ری لینی دوور بکه‌ویٲه‌وه.

﴿وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ﴾

وه لحال ئیوه کومه ئیکن ناگادارن له سهر ئه وه که ئه و پیغه مبه ره حقه و دینه که ی راسته؟

﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾

وه به راستی خودا بی ناگا نییه له و ئیشه ناپه سه ندانه که ئیوه ئه یکن.

فه رمووده ی خودا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تُطِيعُوا﴾ هه تا ناخری شه ش ئایه ت. ریوایه ت کراوه له زهیدی به نی ئه سلمه فه رموو یه: شاس کورپی قه یسی یه هوودی، که پیریکی کۆنه سال بوو له دینی یه هوودیدا، گه لی رقی له موسولمانه کان بوو، روژی رابورد به لای کۆمه لی له موسولمانانا له قه بیله ی «ئه وس» و خه زره ج» به خووشی به یه که وه دانیشتبوون، ئه ویش زور دلگران بوو له م ری که وتنی ئه و دوو هۆزه. جا وتی به جوانیکی یه هوودی له گه لیا بوو وتی: برۆ بو ناویان و باسی جهنگی روژی «بعاث» بکه له ناویانا که ئه وس و خه زره ج به گژ یه کا چوون، به لکوو ئه و داخه تازه ببیته وه و بچنه وه به گژ یه کا! جوانه که رویشت و فیعلن هه ردوو تاقمه که ی دا به شه ر و واده یان دا به یه که که چه ک هه ل بگرن و برۆن بو قه راخی مه دینه و له ویا شه ر بکه ن! که حه زره ت ﷺ به م فیتنه یه زانی له گه ل بازی له ئه سحابه کانا رویشت که وتنه ناویان و گه لی ناموژگاری کردن هه تا نارام بوونه وه و ناشتی کردنه وه. جا ئه م ئایه تانه هاتنه خواره وه. هه ر له و شوینا حه زره ت ﷺ به دهنگی به رز خویندنیه وه به سه زیانا و هه موو گوئیان راگرت و بازیکیان ده ستیان کرد به گریان و هه رکه سی چه کی له لا بوو چه که که ی فره دا و ده ستیان کرده ملی یه ک.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ﴾ (۱۰۰)

ئەي كەسانىي كە ئيمانتان هيناوە بە خودا و پيغەمبەرى خودا ئەگەر ئيوە بين فرمانبەردارى تاقيى لە خاوەن كتيبەكان بكن ئەتانگيژنەووە بۆ سەر كوفر پاش ئەووە كە ئيمانتان هيناوە.

﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ءَايَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ﴾
 وە چلۆن ئيوە ئەگەر ئيوە بۆ كوفر و ئەبنەووە بە كافر، وە لەحال ئيوە بە ئيستيمرار ناياتى خوداتان بەسەرا ئەخوئيرتتەووە و پيغەمبەرى خودا لە ناوتانايبە؟ واتە لەگەڵ ئەم هەموو شتانە كە هيز ئەدەن بە ديتان چۆن ئيوە تابيى فرۆ فيلى جوولەكەكان ئەبن و لە ناوخۆتانا تيك ئەچن و دينةكەتان بەرباد ئەكەن؟

﴿وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ (۱۰۱)

وە هەركەسى دەست بگري بە خودای تەعالاوە و بکەوئتە شوين ياسای دینی ئەو، ئەووە بە راستی شارەزاكراوە بۆ ريگەى راست، وە هەركەس بەسەر ريگەى راستا بروا بە سەلامەتى ئەگا بە مەبەستى خۆى.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾

ئەي كەسانىي كە ئيمانتان هيناوە بە خودا و بە پيغەمبەرى خودا! تەقواى خودا بكن و لە خودا بترسن بە حەقى تەقواى ساخ كە بريتيبە لەووە لە تاوانبارى و كارى ناپەسەند خۆتان دوور بخەنەووە، وە هەرچى پيوستە لە دنيا بە دەوام جى بەجيان بكن و هەميشە ناگادار بن بەسەر دۆل و حال و مالى خۆتانا هەتا لە پەنامەكى و لە ناكاوا شەيتان ئەدا بە سەرتانا و بناغەى خانووى بەختياريتان بەدا بە ئاودا.

﴿وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲)

وہ مہمرن ٹیلا بہ حالی کہ ئیوہ موسولمان بن، واتہ: ئوہندہ تیکوشن کہ فیعلہن دین بیی بہ مالتان و لہسہر رووی دل بیی بہ حالی دامہزراو ہہتا ہہر نانی گیانتان دہر بچی لہ گہل نیشانہی ئیسلامیہ تا بمرن.

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾

وہ دہست بگرن بہ رشتہی رابیتہی عہد و پھیمانی خوداوہ - کہ دینی ئیسلامہ؛ چونکی ئوہ دینہ ئیوہی لہ بلاوی گردکردووہتہوہ و لہ تہنگانہی بی ئیوہی رزگار کردووہ و کردوونی بہ برا بو یہ کتر و لہ بی پھیوہندیوہ ئیوہی کردووہ بہ خاوہن پھیوہند بہ ہوی یہک مہدہئیوہ - ہہمووتان.

﴿وَلَا تَفَرَّقُوا﴾

وہ جیا مہبنہوہ لہ یہک و جیا مہبنہوہ لہ خزمہتی حہق.

﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ﴾

وہ باسی نیعمت و کہرہمی خودا بکہن لہسہرتان؛ چونکی ئیوہی خستہ یہک و ٹولفتہ و خوۛشہویستی خستہ ناو ئیوہوہ لہو کاتہدا کہ دوژمنی یہ کتر ہون.

﴿فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾

وہ ہون بہ برای یہ کتری بہ ہوی نیعمتہی ئیسلامہوہ.

﴿وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا﴾

وہ ئیوہ لہسہر قہراغی چالی پر لہ ناگری دوزہخ ہون و رزگاری کردن لہو ناگرہ.

﴿كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾

نا بہم جؤرہ بہ رووناکی خودا بہیانی دہلائیلی گہورہی بی خوی و میہرہبانی لہسہر

ئیوہ ئہکا بہ ٹومیدی ئوہ کہ شارہزای ریگہی بہختاری بین.

﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ﴾

با همیشه کۆمه لئی له ئیوه بیی که ئاده میزاد بانگ بکهن بو چاکه له بیر و باوه را و له کردارا و له وتارا و له خو و ره وشتا.

﴿وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾

وه ئه مر بکهن به شتی که ناسرا و مه جبوب بی له ئیسلاما که عیبارته له واجبات و مه ندوویات.

﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾

وه نه هی بکهن له کردنی وتار و کرداری نه ناسرا و له دینا وه نامه جبوب که حه رام و مه کرووه.

﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

وه ئه و ئوممه ته که ئه م سیفته و ره وشتیانه هه یه هه ر ئه وانن رزگار له عه زاب و گه یشتوو به خیر له حوزووری خوادا.

﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾

وه وه کوو ئه و ئوممه تانه مه بن به بی ده لیلی دینی جیا بوونه وه له بیر و باوه را و ئیختیلاف که وته به بنیان له ئوسوولی دین و موهمماتی فورووعا به هه وا، وه کوو یه هوود و نه سارا له پاش ئه وه که لای خوداوه گه لئ ده لیلی رووناکیان بو هات و حالی بوون «مع انه» چاویان لئ نا به یه کا و دلیان دوورخسته وه له وه رگرتیان له بهر ئاره زوووبازی و زه مانه سازی، وه یا وه رگرتنی ماده ی دیاری و حورمه تی دنیایی و ساخته کاری.

﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾

وہ ٹھو کہ سانہ کہ ٹھم و ہز عہ ناپہ سہ نندہ ٹھ کھن و دہ وام ٹھ کھن لہ سہری ہہ تا
 ٹھ مرن عہ زایکی گہ ورہ یان بؤ دیاری کراوہ.

﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾

ٹھم عہ زابہ یان کہ بؤ دیتہ پیش لہو رورژہ دایہ کہ بازی روخسار سپی ٹھ بی وہ بازی
 روخسار رھش ٹھ بیتتہ وہ لہ بہر شہ رمہ ساری و تاوانباری.

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ أَسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
 بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾

جا ٹھ وانہ یان کہ روویان رھش بووہ ٹھ وہ لہ لایہ نی مہ لائیکہ کانہ وہ پنیان ٹھ وتری:
 نایا ٹھ وہ ٹیوہ گہ رانہ وہ بؤ کوفر لہ پاش ٹھ وہ کہ ٹیمانتان ہینا؟ دہی سا مادام وایہ
 عہ زابی ٹھم رورژہ بچیژن بہ ہوی کافر بوونہ کہ تانہ وہ.

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَمِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾

وہ ٹھ وانہ یش کہ روویان سپی بووہ تہ وہ و پرتہ و ٹھ داتہ وہ، ٹھ وہ وان لہ ناو رھ حمہ ت
 و کہ رھمی خودادا، وہ یا لہ ناو بہ ہہ شتا کہ جیگہ ی رھ حمہ تہ، وہ ٹھ وان لہو بہ ہہ شتہ دا
 ٹھ میننہ وہ ہہ تا ہہ تایہ.

﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾

ٹھم نایہ تانہ کہ رابوردن نایا تیکن ہاتونو تہ خوارہ وہ لہ لایہ نی خوداوہ و ٹھ یانخوینینہ وہ
 بہ شیوہ بی کہ حہ قن و راستن، یاخود ٹھ یانخوینینہ وہ بہ و شیوہ کہ نازل بوون و ہیچ
 شتیکیان تیکہ ل نہ بووہ.

﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ﴾

وہ لہ وہ دا کہ وتمان بازہ کہ سی بہ روورہ شی زیندوو ٹھ کرپنہ وہ خودای تہ علا
 بہ قہ تعی خواستی لہ سہر ستہم نیہ لہ ٹھ ہلی عالم؛ چونکی لہ لایہ کہ وہ کائینات

وا له قه‌بزه‌ی قودره‌تی خو‌یا و هیچ حه‌قی واجب نییه له سه‌ری هه‌تا زالم بیی به نه‌قسی نه‌و حه‌قه و، مه‌نعیش ناکرئ له کارئ هه‌تا زالم بیی به کردنی نه‌و شته. وه له لایه‌کی تریشه‌وه له یاسای حیکمه‌تی خو‌ی لانادا، واته کاره‌کانی ساغ و مونسب و پر حیکمه‌تن. وه مادام وایی کارئ نه‌و قه‌ت مه‌وسوف نابئ به زولم.

﴿وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾

وه هه‌ر بۆ خودایه هه‌رچی واه له ناسمان و عه‌رزا، وه مادام وایوو هه‌مووی مولکی خو‌یه‌تی و مالیک نه‌توانئ هه‌موو ته‌سه‌روئی بکا له مه‌ملوکی خو‌یا. هه‌روا عالمه موسه‌خه‌ر و رامه بۆ سه‌لته‌نه‌تی نه‌و وه پادشا نه‌توانئ هه‌موو فه‌رمانئ بدا به‌سه‌ر ژێرده‌سته‌ی خو‌یا، وه که‌سئ که کائینات رامئ نه‌و بی کاره‌کانئ له حیکمه‌ت ده‌رناچن؛ چونکی نه‌قسه بۆ پادشای کائینات که خیلافئ حیکمه‌ت له مولکیا جاری بیئ.

﴿وَالِإِلَهِ تَرْجِعُ الْأُمُورُ﴾

وه هه‌ر بۆ لای خودا نه‌گه‌رپه‌ته‌وه هه‌موو کارئ، جا هه‌رکه‌سئ له‌سه‌ر مونسبی خو‌ی تۆله وه‌رته‌گرئ.

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾

ئیوه نه‌ی ئومه‌تی موحه‌مه‌د چاکترین ئومه‌تیکن که له لایه‌نی په‌روه‌ردگاری جیهانه‌وه دروستکارون و ده‌رکارون بۆ په‌یره‌وی پیغه‌مبه‌ره‌کان.

﴿تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾

وه سپه‌رئ نه‌و چاکئ و چاکتری ئیوه نه‌مه‌یه که نه‌مر نه‌که‌ن به‌بیر و باوه‌ر و وتار و کردارئ چاک بن له‌سه‌ر یاسای دین، وه نه‌هی نه‌که‌ن له‌هه‌ر کارئ وه کردارئ وه وتارئ که خیلافئ فه‌رمانئ شه‌رع بیئ.

﴿وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾

وه له حالی نه و نه مر به چاکه و نه هی له خراپه دا ئیمان و باوه پرتان هه یه به خودا
وه له بهر خودا نه و ئیشه نه کهن.

﴿وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾

وه نه گهر هه موو خاوه ن کتیبه کانیش ئیمانان به ئینایی نه وه نه و ئیمانان زور باش
نه بوو بۆیان؛ چونکه نه گه یشتن به پیروزی دینی و دنیایی به ته واوی که چی له گه ل
نه م هه موو نامۆزگارییه دا...

﴿مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

بازئ له وان خاوه ن ئیمانن و زور به یان فاسق و نابار و ناهه مواران.

لیره دا چهن باسی هه یه:

یه که م: باسی موخاته ب به جومله ی ﴿کنتم خیر امة﴾ نه که ین، ناخو نه مانه کی بن؟
بازئ له زاناکان فه رموو یانه: موخاته ب نه و موسولمانانن که له گه ل هه زره تا ﷺ
یا له پاش کوچی نه وا له مه که ی موکه پر مه وه کوچیان کرد بو شاری مه دینه ی
مونه ووه ره، وه بازئ فه رموو یانه نه مانه نه و نه سحابانن که حازر بوون له جهنگی
به در و ئو خودا.

وه فه رموو ده ی راست نه مه یه: موخاته ب به م ئایه ته جه میعی ئومه تی ئیجابه ی
هه زره ته ﷺ جا حازره کانیا ن له وه ختی خیتابه که دا «بالذات» و غایبه کانیا ن «بالتبع»
واته: رووه م ره فته نه م ئومه تی هه زره تی موحه مه ده ﷺ له هه رچی ئومه تی
پیغه مبه ره کانی عالمه باشترن؛ چونکه له نه مر به چاکه و نه هی له خراپه و ده وام و
ئیستیقامه ت له سه ر حق و ئیماندا ری له هه موو ئومه تیکی تر پیشکه وتوون.

ترمزی ریوایه‌تی کردوو له بوهزی کورپی حه‌کیم ئه‌ویش له باوکیه‌وه ئه‌لی: «قال رسول الله صلی الله علیه وسلم: إنکم تتمون سبعین أمة أتم خیرها و أکرهما علی الله» واته ئیوه، ئه‌ی ئوممه‌تی موحه‌مه‌د، هاتوون به‌ دوای حه‌فتا ئوممه‌تا له‌و ئوممه‌تانه که ئیمانیان هیناوه به‌ پیغه‌مبه‌ران وه‌ کوو ئوممه‌تی عیسا و موسا و ئیبراهیم و نوح عليهم السلام له‌ هه‌موو ئه‌و ئوممه‌تانه گه‌وره‌ترن.

وه‌ ریوایه‌ت کراوه له‌ ئه‌بو‌موسای ئه‌شعه‌ری رضی الله عنه له‌ حه‌ززه‌ته‌وه رضی الله عنه ئه‌فه‌رمویت: حالی موسولمانان له‌ گه‌ل حالی جووله‌که و گاورا وه‌ کوو ئه‌وه وایه‌ پیاوی کۆمه‌له‌یی به‌ کرئ بگری که‌ کاری بۆ بکه‌ن له‌ سه‌ببیتوه‌ تا شه‌و، ئه‌وانیش هه‌تا نیوه‌رۆ ئیشیان کرد ئیتر ماندوو بوون وتیان به‌ خواهن‌کاره‌که: ئیمه‌ ئوجره‌مان ناوی، ئه‌ویش رویشت چه‌ن عامیلیکی تری گرت و فه‌رمووی پێیان: ئیوه ئیشی ئه‌م رۆژه ته‌واو بکه‌ن و هه‌رچی ئه‌مدا به‌ ئوجره‌ به‌و شه‌خسانه‌ ئه‌یده‌م به‌ ئیوه، ئه‌مانیش عه‌مه‌له‌که‌یان کرد هه‌تا نویژی عه‌سر و وتیان به‌ خواهن‌ کرئ: ئه‌وه‌ی ئیمه‌ کردمان بۆ تو، ئه‌ویش رویشت کۆمه‌لیکی تری گرت، ئه‌وانیش له‌ پاش عه‌سره‌وه هه‌تا مه‌غریب ئیشیان کرد و خواهن‌کاره‌که هه‌موو ئوجره‌ی عوممالی ئه‌و رۆژه‌ی پێدان.

وه‌ له‌حاسل ئه‌م ئوممه‌تی حه‌ززه‌تی موحه‌مه‌ده رضی الله عنه له‌و رۆژه‌وه که‌ خودا دروستی کردن تا رۆژی قیامه‌ت له‌ کوللی قه‌رنیکدا له‌ ئوممه‌تی باقی پیغه‌مبه‌ران گه‌وره‌ترن به‌ عیلم و عه‌مه‌ل و سیفه‌تی مروه‌ت و ئیستیقامه‌ت له‌ سه‌ر به‌ جی هینانی نادابی ئیسلام. وه‌ له‌ چه‌ن رینگه‌وه ریوایه‌ت کراوه که‌ حه‌ززه‌ت رضی الله عنه فه‌رموویه‌تی: خودا حه‌فتا هه‌زار که‌سی پێداوم له‌ ئوممه‌تی خۆم که‌ داخلی به‌هه‌شت ئه‌بن به‌ بن‌حیساب و هه‌ریه‌کتی له‌وانیش حه‌فتا هه‌زار که‌سی له‌ گه‌لدایه‌. وه‌ له‌و رۆژه‌وه دینی ئیسلام دامه‌زراوه هه‌تا ئیمه‌رۆ له‌ هه‌ر چه‌رخیکا و له‌ هه‌موو ئه‌وزاعیکا ئه‌م نادابی ئیسلامه

کہ نوپڑہ و جہماعہ تہ لہ نوپڑا و رُوژووه و حہ جہ و زہ کاتہ لہ لایہ نی بہ شی لہم
 نوممہ تہ وه جی بہ جی کراوه.

وہ ئەم کیتابی خودایہ کہ ہاتووه بؤ دەستووری دین بہ مہ حفووزی ماوہ تہ وه و
 خزمہ تی کراوه، ہہ روا خزمہ تی فہرموودہ کانی حہزرت ﷺ کراوه و گہ لئ لہ زانا
 بہرزہ کانی ئیسلام ژیانی خوئیانیان لہ خزمہ تکرندی سوننہ تی پیغہ مہ را ﷺ سہرف
 کردووه. وہ بہر بہر بہ ہہموو ناشوویکی جیہانی و ہہموو بیدعہت و ئیفساداتی
 کہ رووی کردووه تہ دینی ئیسلام زاناکان تیکووشیون و مہنعی تہ جاوزاتیان بہ قہی
 ئیمکان کردووه. وہ مادام دہرکوت کہ ئەم نوممہ تہ باشترین نوممہ تن ہہ روا واجبہ
 بزانت کہ ئەسحاب و یارانی حہزرت ﷺ لہ ہہموو چینی دوایی لہ نوممہ تی
 ئیسلام گہورہ ترن. لہ بہر چہن دەلیل:

یہ کہم ئەمہ یہ: ئەووہل چینی کہ خودای تہعلاا خیتابی لہ گہل کردوون بہ ﴿کنتم
 خیر أمة أخرجت للناس﴾ ئەوانن، وہ گہ لئ نایاتی قورئان تاریف و سہنای کردوون بہ
 تیکرایی و بہ تاقم تاقمی تاییہ تی، وہ کوو ئەو فہرموودہ یہ ئەلئ: ﴿محمد رسول الله و
 الذين معه أشداء على الكفار رحماء بينهم﴾^۱ وہ نایہ تی: ﴿لقد رضي الله عن المؤمنين إذ
 يبايعونك تحت الشجرة فعلم ما في قلوبهم فأنزل السكينة عليهم﴾^۲ وہ نایہ تی: ﴿والسابقون
 الأولون من المهاجرين والأنصار والذين اتبعوهم بإحسان رضي الله عنهم ورضوا عنه﴾^۳

وہ حہزرت ﷺ تاریفی ئەسحابہ کانی خوئی کردووه بہ کوومەل، وہ کوو ئەوہ
 کہ موسلیم ریوایہ تی کردووه لہ ئەبووموسای ئەشعەر ییہ وه ﷺ فہرموویہ تی:

۱. الفتح؛ ۲۹.

۲. الفتح؛ ۱۸.

۳. التوبة؛ ۱۰۰.

نوژی مه‌غریبمان کرد له‌گه‌ل حه‌زره‌تا ﷺ له‌پاشان وتمان: دائه‌نیشین له‌مزگه‌وتا هه‌تا نوژی عیشایش نه‌که‌ین، ته‌ماشامان کرد حه‌زره‌ت ﷺ له‌هۆده‌ی خۆی هاته‌ده‌روهه‌ فهرمووی: نه‌وه‌ هه‌ر له‌مزگه‌وتن؟ عه‌ر زمان کرد به‌لێ یا ره‌سوله‌للا، وتمان دائه‌نیشین هه‌تا نوژی عیسا نه‌که‌ین، فهرمووی: چاکتان کرد. جا سه‌ری به‌رز کرده‌وه بو‌ئاسمان و فهرمووی: نه‌ستیره‌کان نه‌مانن بو‌ئاسمان کاتی نه‌ستیره‌کان نه‌مان ئاسمان نامینی، وه‌ من نه‌مانم بو‌ئسحابه‌کانم که من نه‌مام نه‌سحابه‌کانم گیرۆده‌ی فیتنه‌ نه‌بن، وه‌ نه‌سحابه‌کانم نه‌مانن بو‌ئومه‌تی من که نه‌سحابه‌کان نه‌مان ئومه‌ته‌که‌م گیرۆده‌ نه‌بن.

وه‌ ریوایه‌ت کراوه‌ له‌ حه‌زره‌ته‌وه‌ ﷺ فهرموویه‌تی: «خیر الناس قرنی ثم الذین یلونهم ثم الذین یلونهم.. الحدیث» وه‌ کافیه‌ له‌م بابه‌ته‌دا فهرمووده‌ی حه‌زره‌ت: «لو أنفق أحدکم مثل أحد ذهباً ما بلغ مد أحدهم ولا نصفه» که فهرمووی به‌راه‌به‌ر به‌بازی له‌ یاره «قریب العهد» ه‌کانی که له‌گه‌ل بازی له‌ یاره‌ پیشووه‌کانیدا که‌می نارێکی هه‌بوو. واته‌ مادام نیسه‌به‌ت به‌ ته‌فاوتی زۆر هه‌بێ له‌ به‌ینی دوو چین له‌ خۆیانا نه‌بێ نیسه‌به‌تی چینه‌کانی پاش قهرنی تایبعین له‌گه‌ل نه‌وانا زۆر دوورتر بێ.

وه‌ نه‌وه‌ حه‌دیسانه‌ که نه‌بن به‌ هۆی گومانی نه‌وه‌ که موسولمانانی ئاخ‌رزهمان به‌ قه‌ی نه‌سحابه‌کان یا زیاتر له‌وان قه‌دریان بێ له‌لای خودای ته‌عالا وه‌کوو نه‌وه‌ فهرمووده‌یه که نه‌لێ: نه‌جری یه‌کی له‌ موسولمانانی ئاخ‌رزهمان له‌وانه‌ که رۆژه‌که‌یان باش نییه‌ به‌قه‌ی حه‌فتا که‌سه‌ له‌ ئیوه‌.. نه‌وه‌ واجبه‌ ته‌ئویل بکری به‌وه: که بازی کرده‌وه‌یان به‌ تایه‌ته‌ی له‌به‌ر نه‌سبابێکی موعه‌یه‌نه‌ نه‌جری له‌ کرده‌وه‌ی بازی له‌وانه‌ زۆرتر بێ که حه‌زره‌ت ﷺ قسه‌ی له‌گه‌لا کردوون نه‌که‌ شه‌رافه‌تی نه‌وه‌ که‌سه‌ و نه‌جری هه‌موو کرده‌وه‌ی نه‌وه‌ که‌سه‌نه‌ له‌ کرده‌وه‌ی نه‌سحابه‌کان زۆرتره‌؛ چونکی زۆر ده‌لیل هه‌یه

لہ سر تہ وہ کہ نہ سحابہ کان «علی الاطلاق» لہ موسولمانانی چینہ دوا بیہ کان گہ ورہ ترن. وہ فہرموودہی: «مثل أمی کمثل المطر: لا یدری أولہ خیر أم آخرہ؟» کینایہ یہ لہ دہوامی پیروزی و بہختیاری لہ ہہموو چینہ کانی ٹوممہ تی پیغہ مہردا ﷺ، ٹیتر مہ عنای تہ وہ نیہ کہ ٹوممہ تی ٹاخرزہ مان پایہ یان تہ گا بہ پایہ ی یارانی حہزرت ﷺ؛ چونکی بہ ٹیئتفاق شہرف و پایہ ی چاوپیکہ وتنی حہزرت ﷺ بہ ہیچ فہزیلہ تی موقابہ لہ ناکری.

﴿لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذًى﴾

وہ ٹم کیتابیہ بی ٹیمانہ فاسقانہ قہ تعن ناتوانن زہرہ ر بدن لہ ٹیوہ ٹیللا شتیکی کہ می بی نر خ وہ کوو تانہ لیدان و ہہرہ شہی دوور بہ دوور.

﴿وَإِنْ يُقْتُلُوكُمْ يُولُوكُمْ الْأَذْبَارُ﴾

وہ تہ گہر جہنگیش بکن لہ گہ لٹانا پشت ہہ لٹہ کن لیتان و تہ شکین و زالنابن بہ سہرتانا.

﴿ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ﴾

وہ لہ پاش تہ وہ کہ پشتیان ہہ لکرد و شکان ٹیتر یارمہ تییان نادری لہ لایہ نی کہ سہ وہ کہ بیٹنہ وہ بو سہرتان.

ٹم ٹایہ تہ لہ و ٹایہ تانہ یہ کہ ٹیخباری غیبی داوہ؛ چونکی لہ واقعہ کاتی جوولہ کہ کانی «قریظہ» و «نضیر» و «بنی قینقاع» و خہ بیہر کہ وتنہ جہنگہ وہ لہ گہ ل حہزرتہ تا ﷺ شکان و خو یان نہ گرتہ وہ.

﴿ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا تَقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ﴾

وہ دہواری ناباری دامامی و کزی بہ سہریاندا ہہ لدر و لہ ژریا مانہ وہ لہ ہہر لایہ کا ہہ بوون ٹیللا بہ ہوئی عہد و پہیمانی خودا وہ کہ بریتیہ لہ بریاری جیزیہ و

له‌گردن گرتنی سهرانه، وه به هوی عهد و پهیمانی که به‌ستبیتیان له‌گه‌ل ناده‌میزادی
خاوه‌ن ده‌سه‌لاتا نه‌مه به‌شی دیارییان بوو.

﴿وَبَأْمٍ وَيَغْضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ﴾

وه‌گه‌رانه‌وه به‌غزه‌بیکی خودایی که له‌غاله‌می غه‌بیه‌وه باری به‌سهریانا و
په‌رده‌ی په‌ستی و بی‌نرخ‌ی نه‌فسی لی‌درا به‌سهریانه‌وه نه‌میش به‌شی مه‌عنه‌وی
نه‌فسییان بوو.

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ
حَقِّ﴾

نه‌م وه‌زعه‌ناهمواره که هات به‌سهر نه‌هلی کیتاب له‌به‌نی ئیسرائیلدا له‌بهر نه‌وه
بوو که وه‌ختی خوی له‌زه‌مانی مووسا و عیسادا ئینکاری نایاتی مونه‌ززه‌له‌ی خودایان
نه‌کرد و پیغه‌مبه‌ره‌کانیان نه‌کوشت به‌ناحق‌ه‌تا به‌بیر و باوه‌ری خویشیان.

﴿ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾

وه‌نه‌م تاوانه‌گه‌وره ناباره‌یشیان له‌بهر نه‌وه کرد که ههر له‌کاتی جوانیانه‌وه
نافه‌رمانی خودایان نه‌کرد و لایان نه‌دا له‌یاسای شه‌رعی خودای ته‌عالا، وه‌له‌واقیعا
تاوانی بچووک نه‌بی به‌هوی تاوانی گه‌وره، وه‌تاوانی گه‌وره‌یش نه‌بی به‌هوی
تاوانی زور‌گه‌وره.

بیداری! بازی له‌موفه‌سسیره‌کان ته‌فسیری ﴿حِجْلٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ یان کردووه‌ته‌وه به
قه‌بوول‌کردنی دینی ئیسلام و ﴿حِجْلٍ مِّنَ النَّاسِ﴾ به‌جیزیه‌دان به‌حه‌زرت ﷺ و
به‌خه‌لیفه‌کانی ئیسلام. وه‌بازی‌تر له‌موفه‌سسیره‌کان وه‌کوو ئیمام فه‌خری رازی
ته‌فسیری نه‌وو‌لی کردووه‌ته‌وه به‌عه‌قدی جیزیه و ته‌فسیری دووه‌می کردووه‌ته‌وه

به ئیجتهادی سه لاتینی ئیسلام له هۆی ئه وه وه که به ئاره زووی خۆیان جیزیه که یان بگۆرن.

وه من باوهرم وایه که ﴿حبل من الله﴾ عیباره ته له و ئه مانه له لایه نی خودا وه ده ستیان که وتوو، یا خود ده ستیان بکه وئ له حوکومه ته کانی ئیسلاما به عه قدی جیزیه و سه رانه یا به هه ر بارئیکی ترا که ئه و حوکومه تانه مه یل بکه ن، وه ﴿حبل من الناس﴾ عیباره ته له و په نادانه و له و یارمه تیدانه که له ده ولته کافره کانه وه ده ستیان که وتوو و ده ستیان ئه که وئ، وه کوو ئه وه که له بهر چاوی میژو و ناسه کانا دیاره ئه و جووله کانه که له بیلادی ئیسلاما نه بوون و په ناهینده ی کافره کان بوون پاراستوونیان به تاییه تی له پیش جهنگی عالمی گه وره وه تا ئیسته که به هه موو مه عنایین ده ولته گه وره کافره کان جووله که یان گرتوو ته بن ده ستی خۆیان و به هه موو نه وعی خزمه تیان ئه که ن.

هه روا باوهرم وایه: که زیلله ت عیباره ته له کزی و داماوی جووله که له به رده ستی زۆرداره کانا، وه مه سکه نه عیباره ته له په ستی نه فسی خۆیان، وه باوهرم وایه ئه و په ستی نه فسه یان وه کوو غه ریزه وایه بۆیان تا مردن لێیان جیا ناییته وه.

فه رمووده ی خودا: ﴿لَيْسُوا سَوَاءً﴾ الآية.

ریوایه ت کراوه له ئینوعه باسه وه ﷺ که عه بدوللای ئینی سه لام و ره فیه که کانی له یه هوود، مه یلیان په یدا کرد له ئیسلامیه تا و فیعله ن موسولمان بوون و ئیسلامیه ته که یان راست بوو و دامه زران له سه ری، جا ئه حبار و عالمه یه هوودیه کان وتیان: ئیمان ناهینتی به موحه ممه د ﷺ له قومی یه هوود ئیلا پیاو خراپه کانمان، ئه م شه خسانه ئه گه ر پیاوی باش بوونایین دینه که ی خۆیان نه ده گۆریه وه به دینتکی ترا! جا خودای ته عالا فه رموی:

﴿لَيْسُوا سَوَاءً﴾

واته ئەهلی کیتابه هه‌موویان وه‌کوو یه‌ک نین، واته هه‌موویان ئینسانی خراب نین به‌لکوو.

﴿مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءَانَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ

يَسْجُدُونَ﴾

واته: له ئەهلی کیتابه کۆمه‌لێ و جه‌ماعه‌تی که راهه‌ستاوان و دامه‌زراوان له‌سه‌ر حه‌ق و قورئان نه‌خوینن له‌چه‌ن کاتی‌کا له‌شه‌وا کاتی که شه‌ونویژ نه‌که‌ن. وه‌به‌عزێ له‌موفه‌سسیره‌کان نه‌لین: موراد به‌م خویندنی نایاته خویندنی قورئانه له‌نویژی عیشادا؛ چونکی ئەهلی کیتاب نویژی عیسا ناکه‌ن. ریوایه‌ت کراوه‌هه‌زه‌رت ﷺ جارێک نویژی عیشای دواخست وه‌کاتی له‌مال ده‌رچوو بۆ نویژ ته‌ماشای کرد خه‌لکه‌که‌ وان له‌ مزگه‌وتا ئیتیزاری نویژی عیسا نه‌که‌ن، نه‌ویش فه‌رمووی: بزنان که‌س نییه‌ له‌ ئەهلی دینه‌کان ئەم نویژه‌ بکا ئیوه‌ نه‌بی.

﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾

وه‌ نه‌و تاقمه‌ که دامه‌زراوان له‌سه‌ر دین ئیمانیکی ساغیان هه‌یه‌ به‌خودا و به‌روژی ئاخیره‌ت نه‌ک ئیمانی که تیکه‌ل بی به‌ئیشراک، وه‌کوو ئیمانی یه‌هوودی به‌خودا له‌گه‌ل ئیشراکی غه‌یرا، وه‌ ئیمان به‌ ئاخیره‌ت به‌و جووره‌ که یه‌هووده‌کان نه‌لین ئاگری دۆزه‌خ نادا له‌وان ئیلا چه‌ن روژی.

﴿وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾

وه‌ نه‌مر نه‌که‌ن به‌هه‌موو چاکه‌یی و به‌تایه‌تی نه‌مر نه‌که‌ن به‌وه‌ که خه‌لکی بین ئیمان بینن به‌هه‌زه‌رتی «محمد المصطفیٰ ﷺ» وه‌ نه‌هی نه‌که‌ن له‌هه‌موو شتیکی موخالیف بۆ شه‌رع و به‌تایه‌تی نه‌هی نه‌که‌ن له‌موخاله‌فه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ.

﴿وُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾

وہ ٹوہ و تاقمہ و ہ کوو ٹوہ و سیفہ تہ باشانہ یان ہہ یہ پہ لہ پہ لیش ٹہ کھن بو بہ جی ہینانی کردہ وہی باش، خواہ لہ وانہ بی کہ خودا واجبی کردون وہ یا لہ وانہ بی کہ موستہ حہ بین. وہ کاتی کہ خیری ہہ لیکہ وی نامادہ دہ بن بو کردنی و سستی ناکھن لہ جی بہ جی کردنیا.

﴿وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾

وہ ٹہ وانہ لہ ٹادہ میزادہ باشہ کانن و لہ گہ ل ٹہ وانن لہ دنیا دا و لہ روژی قیامہ تیشا.

﴿وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوا﴾

وہ ہہر ٹیشیکی چاک بکھن نادریتہ وہ بہ سہ ریانہ؛ چونکہ لہ گہ ل عہز می پاک و تہ قوادا دہ یکھن.

﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ بِالْمُتَّقِينَ﴾

وہ خودای تہ عالایش زانایہ بہ ٹہ ہلی تہ قوا.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾

ٹہ وہی کہ ٹیستہ باسماں کرد ٹہ حوالی موسولمانانی ٹہ ہلی کیتاب بوو، وہ ٹہ کہ سانہ ییش لہ ٹہ ہلی کیتاب کہ کافر و باوہ پریان نیہ بہ ریسالہ تی حہ زرہ تی «محمد المصطفیٰ ﷺ» بہ قہ تعی دارایی ٹہ وان و ٹہ ولادی ٹہ وان بہ کاریان ناینن لہ حوزووری خودادا بہ ہیچ نہوعہ بہ کار ہانتی.

﴿وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾

وہ ٹہ وانہ مولازمی ناگری دوزہ خن.

﴿ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾

ئەو كافرانە لە ناو ئەو ئاگرەدا ئەمىننەو هەتا هەتايە.

﴿ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ ﴾

حالی ئەو مانیعه که له لایەنی خوداو دەیت بۆ کردەوێ چاکى ئەوان وەکوو حالی بایە که پر بن له سەرما و بدا له کشت وکالی کۆمەلێ له فەلاحەکان، وەکوو چۆن ئەو بای وەیشووێ ئەو کشت وکالە زایە ئەکا وەها غەزەبى خودا له و کافرانە کردەوێ چاکەى ئەوان زایە ئەکا و سوودی لێ وەرناگرن.

جا بێنا لەسەر تەقدیری موزاف لەسەر «ماينفقون» ئەم تەشبیه بۆ تەشبیه موفرد بە موفرد غەزەبى خودا موشەبەهە و بای وەیشووێ موشەبەهویبەهە. وە قایبە بیکەى بە تەشبیه موره ککەب بەم رەنگە هەینەتێ وەرگیری له کردەوێ چاکەى ئەو کافرانە که موعانید و بەدئەخلاقن و کردەوێ چاکەکانیان له جانیبى موشەبەهەو، وە هەینەتیکیش وەرگیری له بای وەیشووێ وە کشت وکالی کۆمەلێ له فەلاحەکان له جانیبى موشەبەهویبەهە.

﴿ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ ﴾

خودای تەعالی بە قەتعی زولمی نەکردووە له و کۆمەلە مەخلوقە کاتێ کردەوێ کانیانی زایە و بێ مایە کردووە.

﴿ وَلَكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴾

بەلام ئەو کافرانە ستمیان له خۆیان کرد که کەمێ بیریان نەکردەوێ له حالی خۆیان و له سێفەتێ عالەم و له گەورەبى خودا هەتا حالی بێی که خودا تەوانایە بەسەر

رەوانە کردنی حەزرەتی «محمد المصطفی» دا، وەکوو چۆن حەزرەتی موسای رەوانە کرد، جا باش ئیمان بینن وە لەگەڵ ئیماننا ئەو کردەوانە بکەن هەتا خودای تەعالا کەم و زۆر بۆیان حسیب بکا.

فەرموودە ی خودا: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا﴾ الآية.

ریوایەت کراوە لە ئیننوعەباسەوہ رضی اللہ عنہ کە چەن پیاوی لە موسولمانەکان تیکەلی و سیلەیان لەگەڵ چەن پیاویکی جوولەکەدا بوو لەبەر دراوسیتی و ژن و ژنخواری و عەهد و پەیمان سازی، جا خودای تەعالا ئەم چەن ئایەتە ی ناردە خواریوە و مەنە ی کردن لەم تیکەل بوونە لەگەڵ ئەو کافرانەدا و فەرمووی:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ﴾

ئە ی کەسانی کە ئیمانتان هە ی بە دینی ئیسلام قەت دروست مە کەن بۆ خوێتان کەسانی کە بیان کەن بە ئەمیننی ئەسرارتان لە غەیری موسولمانەکان.

﴿لَا يَأَلُونَكُمُ خَبَالًا﴾

کە قوسوور ناکەن لە فەسادی حال و وەزعی ئیوہدا، واتە هەرچەند بە ئاشکرا جەنگتان لەگەڵ ناکەن بەلام لە ژیرەوہ قوسوور ناکەن لەوہدا کە ئیوہ کز بکەن و لە ئەنجاما مە حوتان بکەنەوہ.

﴿وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ﴾

حەز ئە کەن و خوێزگە ئە خووزن بۆ هیلاک و فەوتانی ئیوہ.

﴿قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾

بە راستی دەرئە کەوئی نیشانە ی رق و کینە و دلپێسی لە وتاری کە لە دە میان دیتە دەرەوہ.

﴿وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾

وه نهو کینه و دوژمنیه که سینه یان شاردوویه تیه وه زوژرتره و گه وره تره و قه به تره له وهی که له ئیشاره ی که لیمه یان ده رته که وهی.

﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾

به راستی ده رمان بری نایا تیکی و بانگتان بکا بو دؤستی موسولمانان و دوورکه و تنه وه له کافره کان نه گهر خواوه ن هؤش بن.

خودای ته عالا به م نایه ته موسولمانانی ناگادار کردووه ته وه و مه نعی کردوون له وه که بیتانه (بطانة) و دؤستی تایه تی له کافره کان بگرن؛ چونکی بیچووک چاو نه کا له گه وره، وه مادام موسولمانه به نرخه کان دؤستی کافریان گرت ورده موسولمانه کانیش وانه که ن و مندالی موسولمانان و گه نجه کانیش تیکه لی ته که ن له گه لیانا و نه م وه زعه نه بن به زیان بو موسولمانان له چهن رووه وه:

یه که م: نه و کافرانه باش ناگادار نه بن له سه ر نه حوالی موسولمانان و له شوینی هیز و بی هیزیان نه زانن و نه م وه زعه له ناو خو یانا بلا و نه که نه وه و نه مه گه لی زبانی تیدایه بو موسولمانان.

دووه م: موسولمانه کان به تایه تی مندال و گه نجی بی به راورد و ئینسپانی که م هؤش مه یل نه کا به لای ناداب و نه خلاقی کافره کان و نه بن به دوژمنی ناداب و نه خلاقی موسولمانان و نه مه یش مه عنای نه مانی ئیسلامیه ته.

سپه م: نه م تیکه لبوونه نه بن به یاسا له ناو موسولمانانا و گه لی فیتنه ی دینی و نامووسی و دارایی و سوپایی په یدا نه بن بو موسولمانان. بویه حه زره ت سوره فه رموویه تی: «المرء علی دین خلیله، فلینظر أحدکم من یخالل» واته: بیاو و له سه ر نایینی دؤستی خو ی جا با یه کنی له ئیوه ته ماشا بکا که چ که سی نه کا به دؤست. وه ریوایه ت

کراوه له ئینومه سهووده وه ﷺ فهرموویه تی: «اعتبروا الناس یاخوانهم»: واته قیمة تی ئاده میزاد تی بگهن به براکانیانا. وه حهزرتی عومهر ﷺ مه نعی ئه بووموسای ئه شعهری کرد له ئیستیخدامی کیتابی و فهرمووی: نزیکیان مه که نه وه مادام خودا دووری خستوونه ته وه، وه ئیکرامیان مه گرن مادام خودا ئیهانه ی کردوون، وه مه یانکه ن به ئه میندار مادام خودا به خائینی ژماردوون. وه فهرموویه تی: یارمه تی وه ربگرن له سه ر ئومووراتی خوۆتان و له سه ر ره عیبه تتان به و که سانه که له خودا نه ترسن. وه ئیمامی بوخاری ریوایه تی کردووه له ئه بووسه عیدی خدریبه وه ﷺ که حهزرت ﷺ فهرموویه تی: «ما بعث الله من نبي ولا استخلف من خلیفة إلا کانت له بطانتان: بطانة تأمره بالمعروف وتحضه علیه، و بطانة تأمره بالشر و تحضه علیه؛ فالمعصوم من عصم الله». واته: خودا هیچ پیغه مبه ریکی نه ناردووه و هیچ که سیکمی نه کردووه به گه وره له عه رزا ئیلا دوو تا قم ئینسانی بو ری که خستوون که ئاگیان هه یه له ئه حوالی: تا قمیکیان ئه مری پین ئه کا به شه ر و ته رغیبی ئه دا له سه ری؛ و بن تاوان ئه وه یه که خودا بن تاوانی بکا و بیپاریزی له فیتنه و ئاشووب.

﴿هَاتَمَ أَوْلَاءَ مُجِبُونَكُمْ وَلَا يُجِبُونَكُمْ﴾

بیتدارینه وه ئیوه که سانیکن که نه و کافرانه تان خوۆش نه وی به لام ئه وان ئیوه یان خوۆش ناوی.

﴿وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ﴾

وه ئیوه ئیمان و باوه پتان هه یه به هه موو کتیبی که خودا ناردوویه تی بو پیغه مبه ران به لام ئه وان ئیمان و باوه ریان نیبه به کتیبی که بو ئیوه ره وانه کراوه.

﴿وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا﴾

هر کاتى پیتان بگن نه لئین: ئیمانمان هیناوه بهوى ئیوه ئیمانتان پین هیناوه.

﴿وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ﴾

وه کاتى که رابوردن و دوورکه وتنهوه، سه رپه نجه تان لئ نه گه زن له داخا و له

کینه و رقا.

﴿قُلْ مَوْتُوْا بِغَيْظِكُمْ﴾

نهى پیغه مبهرى خوشه ویست تو بفرموو پینان: ده بمرن بهو رقه وه که له دلتانابه.

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ (۱۱۹)

خودای تهعلا به راستی زانابه بهو شتانه وان له سینه تانا، واته وان له دلتانا.

﴿إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ﴾

نهو کافرانه نه وهنده ناپیاون نه گهر جارئ باره بینکی باشتان پین بگا نهوه نازاری

دلی نهوان نه دا.

﴿وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا﴾

وه نه گهر نه گبه تى و به لایه کی نابار بگا پیتان پینی شادمان نه بن و پینان خوشه.

﴿وَإِنْ تَصْرَبُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾

وه نه گهر ئیوه سه بر بگن له سه ر نهو ورده نازاره که له وان وه پیتان نه گات و

خوتان پیاریزن له وه که بیانگن به دوست و جیگه ی نه سرارتان نه وه فرو فیلئ نهوان

زیان ناگه به نئ به ئیوه به هیچ نه وه زیانی.

﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ (۱۲۰)

به راستی خودای تهعلا ئیحاتهی داوه بهو شتانهدا که نهوان نهیکهن، واته کاری نهوان له لای خودا قابیلیهت و نرخیی نهیه.

فهرموودهی خودا: ﴿وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ له گهل چهن ئایه تی که له دوایه وه دین. نه م ئایه تانه هه موو نازل بوون له غهزای ئو خودا. ریوایهت کراوه له جابیری کوری عبدهوللاوه ئهلئ: نهو دوو تائیفهی که له قورئانایه له م ئایه تانهدا له شانی ئیمه دا هات که تائیفهی بهنوحاریسهن له نهوس و بهنوسه له مهن له خه زره ج. وه للاهی هه رچهن نه م ئایه تانه نازار نه دهن به لام حهزم وانیه که نازل نه بووناین؛ چونکی خودا فهرموویه تی: «والله ولیها» واته: خودای تهعلا دوست و ناسیری نه م دوو تائیفه تانی. وه واقعهی جهنگی ئو خود له سه ر نه مه بوو که قوره یسه کان پاش نه وه که له رووداوی به دردا تووشی نه گبهت بوون و حه فتا که سیان لی کوژرا و حه فتا که سیان به دیل رویشتن. که وتنه بیر کردنه وه بو نه وه که تو له ی نه م رووداوه بسینن له موسولمانه کان. له نه نجاما ریکه وتن له سه ر نه وه که قافلهی وشتری «نه بووسوفیان» هه رچهن هه یه به بارو نه مواله وه سه رفی بکه ن بو نه م جهنگه، وه سوپای قوره یس ناماده بوون بو ده رچوون بو جهنگ و گهلئ له نه حباش که له مه ککه دا بوون و ئیشیان نه کرد که وتنه ته کیان، وه گهلئ ژنیان که وته ته ک بو نه وه نه شید بخویننه وه و پیاوه کان غیرهت بیانگری و نه شکین.

جا له شاری مه ککه ده رچوون له نه ووه لی مانگی شه ووالا و ژماره یان گه یشته سین هه زار پیاوی جهنگ که ر و روویان کرد له مه دینه ی مونه ووه ره و حه زره ت ﷺ نه م ده نگوباسه ی بیست. وه ئیستیشاره ی کرد و داوای بیری کرد له نه سحابه کان ﷺ وه خاترخوی کردن له بهینی نه ووه دا که له مه دینه ده رچن بو به رابه ری دوژمن، یاخود هه ر له مه دینه دا بمیننه وه، جا نه گه ر دوژمن هاتنه ناو شار شه ریان له گه لا بکه ن.

بیری بازی له پیره کانیاں له‌سەر ئه‌وه بوو هەر له مه‌دینه‌دا بمیینه‌وه و عه‌بدو‌ل‌لای به‌نی‌ئوبه‌یی به‌نی‌سه‌لول له‌مانه‌ بوو. وه بیری زۆربه‌ی ئه‌سحابه‌کانیش له‌سەر ئه‌وه بوو که برۆنه‌ده‌ره‌وه، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ که له‌ جه‌نگی به‌دردا به‌شدار نه‌بوون. وتیان: یا ره‌سو‌ل‌ل‌ا فه‌رموو بمانبه‌ره‌ده‌ره‌وه بو‌سه‌ر دوژمنه‌کان با وا حا‌لی نه‌بن که ئی‌مه‌ بی‌ه‌یزین، وه‌ ئه‌م خاوه‌ن بیری دووه‌مه‌ ده‌وامیان کرد له‌سه‌ر بیری خۆیان هه‌تا چه‌زرت موافقه‌ی کرد له‌سه‌ر بیری ئه‌مانه‌.

جا چه‌زرت رو‌یشته‌ماله‌وه و ئه‌سبابی چه‌ربی پۆشی و شیریی خۆی هه‌لگرت و هاته‌ده‌ره‌وه، له‌م کاته‌دا ئه‌م خاوه‌ن بیرانه‌گومانیا‌ن کرد که چه‌زرت ﷺ له‌سه‌ر ئیلحاحی ئه‌وان موافقه‌ی کردوو ئه‌گه‌رنا به‌تبیعه‌ت چه‌زی له‌ده‌رچوون نییه‌. هاتن بو‌خزمه‌تی عه‌رزیا‌ن کرد: ئی‌مه‌ زۆر ئیلحاحمان کرد له‌تۆ، ئیسته‌ئه‌گه‌ر مه‌یلت نییه‌ با هه‌ر له‌شاری مه‌دینه‌دا بمیینه‌وه!

چه‌زرت فه‌رموی: قابیل نییه‌ بو‌پیغه‌مبه‌ر پاش ئه‌وه‌ی که ئه‌سبابی چه‌ربی پۆشی ئه‌و ئه‌سبابه‌لابیا هه‌تا ئه‌و چه‌ربه‌ئه‌کا.

جا چه‌زرت ﷺ له‌روژی شه‌مه‌می چه‌وتی شه‌ووالدا له‌مه‌دینه‌ده‌رچوو له‌گه‌ل هه‌زار که‌س له‌ئه‌سحابه‌و قه‌ره‌با‌ل‌غدا، له‌سه‌ری دوو سا‌ل و هه‌شت مانگ له‌هیجه‌رت له‌مه‌که‌وه بو‌مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره‌.

کاتێ گه‌یشتنه‌به‌ینی کتبی نوحود و مه‌دینه‌له‌ویا عه‌بدو‌ل‌لای کورپی ئوبه‌یی کورپی سه‌لول - له‌قه‌یله‌ی خه‌زه‌ج و له‌ئه‌شرا‌فیا‌ن بوو، به‌لام مو‌نا‌ف‌ق بوو - به‌سه‌ی‌ه‌کی ئه‌و سو‌پایه‌وه که له‌گه‌لیا بوون گه‌پایه‌وه بو‌شاری مه‌دینه، وه‌ زۆربه‌ی ئه‌مانه‌ ئه‌تباعی ئه‌و بوون، ئه‌یوت: ته‌ما‌شا بکه‌ن مو‌حه‌مه‌د به‌بیری من نا‌کاو به‌بیری مندا‌لان ئه‌کا؛ ئه‌چیته‌ده‌ره‌وه بو‌جه‌نگ، ئه‌مه‌یشی کرد به‌به‌هانه‌بو‌خۆی له‌

گہرانہ وہ دا. وہ نہ یوت: نازانم ٹیمہ لہ سہر چی ٹہم شہرہ بکہین؟! حہ تا دوو تا قم
 لہ ٹہوس و خہزرہج ویستیان بگہرینہوہ بہ لام خودا پاراستنی. وہ عہ بدوللای کوری
 حہرام کہوتہ شوینی گہلی رجای لی کرد نہ گہریتہوہ بو مہدینہ و ٹہم سوپای
 ٹیسلامہ بی ہیز نہ کا. ٹہو موبالاتی نہ کرد و نہ یوت: «لو نعلم قتالا لأتبعناکم»!

وہ ٹہسحابہ کان لہ ناو خوئیانا بوون بہ دوو تا قم: تا قمیکیان وتیان: ٹہمانہ کہ
 گہرانہوہ کافر و شہریان لہ گہل بکہین با لہ ناوا نہ مینن. وہ تا قمیکیان وتیان: وازیان
 لی بینن. لہم حالہ دا ٹہم ٹاہتہ نازل بوو: ﴿فہالکم فی المنافقین فتنین واللہ اُرکسہم بما
 کسبوا. اُتریدون اُن تہدوا من اُضل اللہ؟!﴾.

وہ بازی لہ ٹہسحابہ کان ٹیقتیراحیان کرد لہ حہزرت ﷺ کہ یارمہ تی وہ ربگر
 لہ جوولہ کہ کان؛ چونکی لہو کاتہ دا پہیمانیان ہہ بوو لہ گہل موسولمانانا، وہ
 حہزرت ﷺ رازی نہ بوو و فہرموی: «لا نستنصر بأهل الشرك علی أهل الشرك»
 واتہ: یارمہ تی وہرناگرین لہ موشریکہ کان بو سہر موشریکہ کان.

جا حہزرت ﷺ لہ گہل ٹہسحابہ کاندا ٹہوہی کہ لہ خزمہ تیا بوون قہرارگای
 گرت لہ بہر کتوی ٹوحددا پشتیان لہ ٹوحد و روویان لہ مہدینہ کرد، وہ پہنجا
 تیرٹہ ندازی لہ ٹہسحابہ کان نارد بو ٹہو بہرزیہ کہ لہ پشتی قہرارگاہ یانہوہ بوو،
 وہ عہ بدوللای بہنی جو بہیری کرد بہ سہرؤکیان و فہرموی بییان: لہ شوینی خوٹانا
 راوہستن و موخافہزہی لای پشتہوہ بکہن نہ گہر چاوتان کہوت بہ ٹیمہ غالب بووین
 ٹیوہ مہین بو لای ٹیمہ، وہ ٹہ گہر ٹیمہ فہوتاین ٹیوہ یارمہ تیمان مہدن.

جا ہہردوولا - موسولمان و کافر - دہستیان کرد بہ جہنگ و شہر گہرم بوو، وہ
 موسولمانہ کان بہ شتوہیہ کی عہ جیب کافرہ کانیان دایہ بہر و کافر کہوتہ راکردن،

وه له پیشه وه «نه بوود و جانه» و «حه مزه» ی مامی پیغه مبهر و «مه سعب» ی کوری عومه یر هیرشیان نه برد. وه مه سعب له بهرده می حه زره تا کوژرا. جا حه زره تی عه لی نالاکی وه رگرت و خودا نه سره تی موسولمانه کانی دا به نه وعی کافره کان رایان نه کرد و لایان نه نه کرده وه به لای که سیاناو ژنه کانیان هاواریان نه کرد و موسولمانه کان لئیان نه کوشتن و تالانیان لئی نه گرتن. له م کاته دا په نجا که سه تیراندازه کان له سه ر بهرزیه که ی پشتی قه رارگای سوپای ئیسلامه وه وایان زانی حه رب ته واو بووه کافره کان شکان و رایان کرد، له ناو خوینا ئیختیلافیان تی که وت زوریان دابه زین له وه بهرزیه و رویشتن بو ناو موسولمانه کان وتیان: ئیمه یش غنیمه ت وه نه گرین. به لام ره ئیسه که یان - عه بدوللای کوری جوبه یر- له گه ل چند که سیکدا له شوینی خوینا مانه وه، وتیان: ئیمه بی نه مری حه زره ت ناکه ین و ئم شوینی خویمان به جی نایه لین.

کاتی خالیدی کوری وه لید له دووره وه ته ماشای کرد که نه و تیرنه ندازانه پشتی سوپاکه یان چو ل کرد گه رایه وه بو نه و شوینه و عه کره مه ی کوری نه بووجه هل که وته شوینی و هیرشیان برد بو نه و چهن که سه که مابونه وه له شوینی خوینا نه وانیه یان شه ید کرد و هاتنه خواره وه له پشته وه دایان له سوپای نه سحابه و شپزه یان کردن و گه لیکیان لئی شه ید کردن. وه دانی حه زره ت ﷺ شه ید کراو، حه مزه ی مامی شه ید کرا، له م کاته دا که نه سحابه کان وه زعیان که وته خه تهره وه هاتنه وه بو ده وری حه زره ت ﷺ، وه نه بووته لحه که تیرنه ندازیکی زور موهیم بوو به ده وری حه زره تا تیری نه هاویشت له کافره کان، وه نه بوود و جانه خو ی کرد به قه لغان و چه مییه وه به سه ر حه زره تا و چهن تیر دای له پشتی هر به جیتی نه هیشت، هه روا «زیاد بن السکن» نه ویش مودافه عه ی نه کرد له حه زره ت ﷺ هه تا خو ی و پینج که س له ره فیه کانی شه ید کران، ئاخر که سیان عه ماره کوری یه زیدی کوری سه که ن بوو.

حه‌زرت فه‌رمووی: نزیکی بخه‌نه‌وه تا هینایان بۆ لای، وه‌ه‌زرت سه‌ری نایه‌ سه‌ر رانی خۆی تاگیانی ده‌رچوو «إلى رحمة الله»، پاش ئه‌م وه‌زعه کافره‌کان خۆیان به‌ غالب زانی شه‌رگا‌که‌یان به‌ جی‌هیشته‌ و رویشته‌ن، موسولمانه‌کانیش گرده‌وه‌ بوون له‌ شه‌هیده‌کانیان و ده‌فنیان کردن.

ئه‌مه‌ به‌ کورتی باسی رووداوی جه‌نگی ئو‌خود بوو، وه‌ خودای ته‌عالا له‌و خوسوسه‌وه‌ نه‌فه‌رمووت:

﴿وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعِدَ لِلْقِتَالِ﴾

ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویسته‌ باسی ئه‌و کاته‌ بکه‌ که‌ ده‌رچوو له‌ لای خه‌زانی خۆت بۆ مه‌یدانی جه‌نگ له‌ نزیکی ئو‌خودا وه‌ موسولمانه‌کانت دائه‌مه‌زران له‌ شوینی خۆيانا بۆ جه‌نگ کردن له‌ گه‌ل قوره‌یشه‌کانا.

﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

وه‌ خودای ته‌عالا وتاری ئیوه‌ی ئه‌یسته‌ و زانا بوو به‌ قه‌سدی دلتان.

﴿إِذْ هَمَّتْ طَآئِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا﴾

له‌و کاته‌دا که‌ دوو تا‌قم له‌ ئیوه‌ - به‌نو سه‌له‌مه‌ له‌ خه‌زهره‌ج و به‌نو حاریسه‌ له‌ ئه‌وس - که‌ دوو جه‌نا‌حی سوپا‌که‌ بوون قه‌سدی ئه‌وه‌یان کرد بگه‌رینه‌وه‌ بۆ مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره‌؛ چونکی عه‌بدو‌للا‌ی کورپی ئوبه‌یی کورپی سه‌لوول به‌ خۆی و ده‌سته‌که‌یه‌وه‌ که‌ سیسه‌د که‌س بوون گه‌رایه‌وه‌ بۆ مه‌دینه‌ وه‌کوو با‌سمان کرد.

جا ئه‌م دوو تا‌یفه‌یشه‌ که‌وتنه‌ خه‌یالی گه‌رانه‌وه‌ به‌لام خودا پاراستنی و له‌و بیره‌ لایان دا و له‌ گه‌ل سوپا‌که‌ی هه‌زهره‌ تا رویشته‌ن بۆ نزیکی کئوی ئو‌خود.

﴿وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا﴾

وه له بهر نه وه خودا پاراستنی له و فیکره؛ چونکی خودا دؤستی نه و دوو تا قومه یه و خوؤشی نه وین.

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ۱۲۲

وه له حهقیقه تا پتویسته که موسولمانان هر له سهر خودا ئیعیتماد بدهن، وه نابئ کاتبی کافره کان یا مونا فقه کان ئیشیکیان کرد که موسولمانه کان زه عیف بکا ئیتر موسولمانه کان وره له خوئان بپرن و بن هیز بین؛ چونکی یاسای خودا نه مه یه که نه سره تی موسولمانان بدا مادام که له خه تی ته علماتی خودا و پیغه مبه ر ده رنه چن.

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾

وه بیر بکه نه وه له وه که به راستی خودای ته عالا نه سره تی ئیوه ی دا له جهنگی به در دا وه ئیوه کومه ئیکی کز و بی ژماره و بی مایه و که م چه ک بوون.

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ﴾ ۱۲۳

ده ی ئیسته ئیوه ته قوای خودا بکه ن و هر له خودا بپارینه وه، رجا وایه له کومه لی ئاده میزادی شوکرگوزار و سوپاس کار بژمیترین هه تا خودایش نیعمه تی یارمه تیتان زیاد بکا.

﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمَدِّدَ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفَافٍ مِنَ

الْمَلَائِكَةِ مُزْلِينَ﴾ ۱۲۴

له و کاته دا خودا نه سره تی دان له به درا که تو نه توت به موسولمانه کان: ئایا به شتان ناکا نه مه که خودای ته عالا یارمه تیتان بدا به ئاردنی سی هزار مه لائیکه که له باره گای به رزی خودا وه ئیرانه خواره وه بو ناوتان؟ وه هزاریان له پیشا هاتنه خواره وه

۱. به در: ناوی سه رچاوه یه که وه ختی خۆی به ده سستی به در ناویکه وه بووه ئیسته نه و شوئنه شاره و قه زایه.

و «بالفعل» بوون به هاوړپتان له جه ننگردنا به و شپوه که خودا سپارد بووی پینان، وه پاش ئه وه دوو ههزار مه لائیکه ی تریشی به دواى نه وانا ره وانه کرد بو خواره وه بو دل ئه ستوور کردنی ئیوه نه که بو جه ننگردن.

﴿بَلَّغْ﴾

بوخته ی مه عناکه ئه وه یه کافیه و به سه بو تان ئه گهر خودا ئه و سنی ههزار فریشته یه بنیری بو یارمه تیتان. جا چه زرت عليه السلام ده ست نه کا به موژده دانی تازه به ئه هلی به در و به نیحای خودای ته عالا ئه فهر مویت به ئه سحابه کان:

﴿إِنْ تَصَبَرُوا﴾

ئه گهر ئیوه خو تان بگرن له زه حمه تی جه ننگردنا.

﴿وَتَتَّقُوا﴾

وه له کاتی سه بره که یشا ته قوای خواتان بی و هر له بهر بهر زکردنه وه ی که لیمه ی حق جهاد بکن.

﴿وَيَأْتُوَكُمْ مِنْ قَوْمِهِمْ هَذَا﴾

سو پای کورزی کوری جابیری موحاریبی له هو ی کینه و غه زه بی خو یانه وه بین بو یارمه تی قوره یش و جه نگیان له گه ل بکن وه کوو بیستو تانه.

﴿يُمِدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾

خودا ئیمداد تان بو ئه نیری به پینج ههزار مه لائیکه ی وه ها دوژمنه کانیا ن نیشانه دار ئه که ن به شوینی شیر و تیری غه بی. یا خود خو یان نیشانه دار کردو وه به نیشانه یه کی دیاری له بهر چاوی ئه و که سانه که ئه یان بینئ وه کوو پیغه مبه ر بی عليه السلام

﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ﴾

وه خودای ته عالا ئه و ئیمداد نار دنه ی نه کردو وه ئیلا به هو ی موژده دان به ئیوه.

﴿وَلِنُطَمِّنَ قُلُوبَكُمْ بِهِ﴾

وہ بہ ہوی ئەوہ کہ دلتان دابمە زری و لە بیم و ترسی کافرەکان رزگار ببین.

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

وہ حەقیقەتی نەسەرەت نییە ئیلا لە جانیبی ئەو خوداوە کہ خواوەن عیززەتە و زالە بەسەر خواستی خویا و خواوەن حیکمەتە لە تەسەر و فاتیایا. ئەم نەسەرەتەیش لەبەر ئەوہیە.

﴿لَيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾

بۆ ئەوہ کہ بازئی لە نەو فووسی ئەوانە ی کافرن بپری و بیان کوژی.

﴿أَوْ يَكْتُمُهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ﴾

یاخود کافرەکان رسوا بکا و بگەرێنەوہ بۆ ولاتی خویان بە ناو میدی.
 بزانی! ئەمە ی کہ بە یانمان کرد لە تەفسیری ئەم ئایەتانە دامەزراوە لەسەر ئەوہ کہ خودای تەعالا دلخۆشی حەزرت ﷺ ئەداتەوہ لە پاش رووداوی ناباری ئو خود کہ بوو بە ئازار بۆ دلی حەزرت ﷺ، و ئەفەر مویت: ئیمە ئاگادارین لە ئەحوالی تۆ لەو کاتەدا کہ لە مەدینە دەرچووی و جیگە ی جەنگ دیاری ئەکرد بۆ یاران، و لەو کاتەدا کہ دوو تاقم لە یاران دلێان کەوتە خەیاڵی ترس لە کافران و ئیمە ئەوانمان پاراست لە کردەوہ ی خراپ کہ جیا بوونەوہ ی ئەوان بوو لە ئیوہ. وە ئاگادارم لەم وەزەعە کہ بە سەرتانا هات لەبەر موخالەفە ی بازئی لە یاران لە فەرمانی تۆ بەلام تۆ دلت تیک نەچی و عەزمت نەشکی و ئەم شکستە و پەڕیشانی ئیوہیشە پڕە لە حیکمەت بۆ ئەوہ کہ جاریکی تر موخالەفە ی فەرمانت نەکەن، وە بۆ ئەوہ بزانی لەسەر یاسای خودا جەنگ بازئی جار سوودی لێ پەیدا ئەبێ و بازئی جار زیان، وە ئەمەیش قە ی ناکا و خۆت ئەزانی کہ خودا یارمەتی دان لە واقعە ی بەدرا لەو

کاتہدا یارانت نہ ترسان و تویش بہ نہ مری من وتت پتیان خودا سی ہزار فریشتہ رہوانہ نہ کا بؤ یارمہ تی، ہزاریان فیعلہن نہ کہونہ شہرہ وہ وہ دوو ہزاریان ہر بؤ زیادہ دامہ زرانندی دلثانہ.

وہ ہمہ لہ سہر وہ وحی لہ لایہنی منہ وہ وتت بہ یاران: نہ گہر سوپای کورزی کوری جابیر بین بؤ سہرتان و ئیوہیش خوگر و خواہن پاریز بن پینچ ہزار مہ لائیکہ تان بؤ رہوانہ نہ کہم، بہ لام سوپای کورز نہ ہات بؤین نہو فریشتانہم نہ نارد. ہر وا خودا حازرہ بؤ ئیمدادی تو، نہی خو شہوہیست، وہ ناگادارہ لہ نہ حوالتان.

جا لہم بہ یانہ وہ دہرکہوت کہ لہ لایہنی خودا وہ لہ رووداوی ئوحودا ئیمدادی خودا بہ فریشتہ ناردن نہ بوو ئیللا نہو دوو فریشتہ یہ نہ بی کہ لہ بازی ریوایہ تا ہیہ خودا ناردوونی بؤ پاراستنی حہزرت ﷺ لہ کوشتن. وہ لہ بہر نہوہ ئیمدادی نہ دان چونکی بہ ہوی نہو موخالہفہی حہزرتہ وہ قہلبی حہزرت ئیشا وہ نہو جیلوہی کہرہمی خودایہ نہ ما لہ سہریان ہتا فریشتہ رہوانہ بکا بؤ یارمہ تیدانیان، وہ باسی فریشتہ کان ہہ مووی ہر عائیدہ بہ گنپانہ وہی رووداوی بہ در بؤ دلخوشکردنی حہزرت ﷺ.

بہ لام وہ کوو لہ تہ فسیری «روح المعانی» دہر نہ کہوئی واتہ بین ہیہ کہ نایہ تی: ﴿بلیٰ ان تصبروا و تتقوا﴾ تا ناخر لہ سہر رووداوی ئوحودہ؛ چونکی پاش نہوہ کہ قورہیشہ کان خوئیان بہ غالب زانی و رووبہ پرووی مہ ککہ گہرانہ وہ، لہو دہر چوونہ یان پہ شیمان بوونہ وہ و وتیان: نہ بو داخلی شاری مہ دینہ ببوونین و خو مان دہر خستاین و فیعلہن ویستیان بگہر پتہ وہ.

جا خودای تہ علاا وہ وحی کرد بؤ حہزرت ﷺ کہ نہ مر بکا بہ نہ سحابہ کان خوئیان نامادہ بکہن بؤ موقابہ لہی قورہیش و موژدہیشی دا بہ حہزرت ﷺ: ہیچ باکت نہ بی لہ ہاتنہ وہی نہو کافرانہ، وہ نہ گہر ئیوہ توژی خو بگرن و تہقوای خودا

بکەن، واتە یارەکانت بێ ئەمری تۆ نەکن، مادام ئەو کافرانە بەم رق و غەزەبە کە
 وا لە دلایان بگەرێنەووە لەم سەفەرەدا خودا ئیمدادتان ئەکا بە پێنج هەزار فریشتە کە
 ئەو کافرانە نیشانە بکەن، وە نەسرەت هەر لەلای خوداوێه و یارمەتیتان ئەدا بۆ
 ئەو کە بازێ ئەو کافرانە بکوژێ و بازیک رسوا بکا بە ناویندی بگەرێنەووە.

جا بینا لەسەر ئەم فەرموودە ی خواوەنی «روح المعانی» ه باسی فریشتە ی بەدر
 لە پاش کەلیمە ی «بلی» ئەبرێتەووە، وە لە ئیتیدای «إن تصبروا وتتقوا» هەتا ناخری سێ
 ئایەت باسی ناردنی فریشتە ئەکا بۆ ئیمدادی موسولمانان پاش رووداوی ئوحدو بە
 شەرتی ئەو کافرانە بگەرێنەووە بەلام بە میهرەبانی خودا لەگەڵ حەزەرەتا ترسی کەوتە
 دلی قورەیشەکان وە وایان بیست کە ئەگەر بگەرێنەووە بۆ سەر مەدینە ی مونهووەرە
 بەرباد ئەبن، وە فیعلەن حەزەرە رضی اللہ عنہم بۆ ئەو ئیسباتی هیزی خویان بکا و ئەوانیش
 بخاتە بیمەووە ئەندازە یین لە ئەسحابە ی ریکخست و رویشت بە دوای قورەیشەکاندا
 هەتا ماوہ یین ئەوسا گەرانیووە بۆ مەدینە ی مونهووەرە.

بزانی! رووداوی ئوحدو یەکن بوو لە رووداوە نابارەکانی عەھدی دەعوەتی
 حەزەرەتی پیغەمبەر رضی اللہ عنہ، لەو رووداوەدا کە ئەسحابەکان شکان و بلاوہیان کرد کەس
 نەمایەووە لە دەوری حەزەرەتا رضی اللہ عنہم ئیلا دوازدە کەس، وە کوو ئەبووبەکر و عومەر
 و عباس^[۱] و عەلی و زوبەیر و عەبدووڕپەرەحمانی کوپی سەعد و سەعدی کوپی

[۱. ئەگەر مەبەست لە عباس مامی پیغەمبەر بێ، ئەو بە پیتی سەرچاوہ میژوو بییەکان، عباس لەو
 سەردەمەدا لە مەککەدا بوو و ئیسلامیەتی خۆی دەر نەبرێووە. وە هەر وەها لە هیچ سەرچاوہ یە کدا عباس
 ناویکی تر و «عبدالرحمان» ی کوپی سەعدمان نەدۆزییەووە بەم بۆنەو وای بۆ ئەچین کە ئەمە هەلە ی
 چایی بێ و راستە کە ی ئەمە بێ کە عباس ناو هەر نەبوو، وە عەبدووڕپەرەحمانیش کوپی عەوف بوو بێ،
 ئەک کوپی سەعد. وە ئەو هەش بزانی کە سەعد ناوی زۆر هاوہمشی شەری ئوحدویان کردوو وە کوو:
 سەعدی کوپی وەققاس، سەعدی کوپی مەعاز، سەعدی کوپی رەبیع و سەعدی کوپی عوبادە. بروانە:
 «الرحیق المختوم» - بلاوکردنەوہ ی کوردستان.]

نه بی وه قاس و ته لهجی کورپی عوبه ییدیللا و قه تادهی کورپی نه عمان و چهن که سیکتی تر. وه له م هه له دا کافره کان هیرشیان هیئا بو سهر حه زرهت و ثم کۆمه له مو دافه عه یان نه کرد له حه زرهت به هه موو هیزی خو یان. وه ژنی کافره کان هاتن نه عزای شه هیده کانیان نه برپی و عه ییداریان نه کردن، وه له و کاته دا عه بدوللای کورپی قه مته نزیك بووه وه له حه زرهت ﷺ به ردی فریئ نه دا بو ی وه به ردی دای له رو خساری موباره کی لووتی بریندار کرد و رو خساری زامار کرد و له دانی ریزی لای راستی له خواره وه رو با عیبیهی حه زرهتی شکاند و مه سععه بی کورپی عومه یر مو دافه عه ی نه کرد له حه زرهت و عه بدوللای کورپی قه مته مه سععه بی شه هید کرد و له بهر نه وه که مه سععه ب زۆر نزیکی حه زرهت بوو وه عه بدوللای کورپی قه مته وای زانی حه زرهتی شه هید کردووه، بانگی دا به ناو خه لکا موحه ممه دم کوشت، وه نه و ده نگه به ناو کافره کانا بلا بووه وه وه زۆر شیتگی تر بوون بو هوجووم و نه سحابه کان زۆر تر دلیان زه عیف بوو و که و تنه بی تفاقی و را کردن به م لاو به ولادا.

له ویا نه نه سی کورپی نه زر بانگی کرد له نه سحابه کان وتی: نه گهر موحه ممه د کوژراوه خودای موحه ممه د نه کوژراوه وه ئیتر ئیوه له پاش موحه ممه د زیانتان بوچییه! یاللا گرد بینه وه و جهاد بکه ن و شهر بکه ن له سهر دینی موحه ممه د و بمرن له سهر نه و حاله که موحه ممه د مردووه له سهری، وه سهری به رزه وه کرد و وتی: «اللهم انی أعتذر إلیک من هؤلاء المسلمین و أبرء إلیک مما جاء به المشرکون».

له پاشا حه زرهت ﷺ خۆی بانگی کرد له موسولمانه کان: ماوم گرد بینه وه لیم و نزیکی سی (۳۰) که سی لئ گرد بوونه وه و کافره کانیان دوور خسته وه لئی له ویا حه زرهت چاوی کهوت به پیاوئ له سوورتهی مسعه بی کورپی عومه یردا وای زانی مه سععه به و نه کوژراوه، بانگی لئ کرد یا مه سععه ب نزیك به رزه وه لیم! نه ویش عهرزی

کرد: من مەسەب نیم، جا ھەزەرەت ھالی بوو کە ئەو کەسە لە مەلائیکە یە و دیفاع لە ھەزەرەت ئەکا.

وہ لەویا سەعدی کۆری ئەبی وەقاس ئەوئەندە تیری ھاویت ھەردوو لای کەوانەکە ی زایە بوو وە ھەزەرەت تیردانەکە ی خۆی پیندا و فەرمووی: «ارم فداک أبی و أمی»، وە ئەبووتەلحە تیراندازیکی چاک بوو دوو کەوانی لەو رۆژەدا شکاند وە کەسێ لە یاران کاتێ رانەبورد ھەزەرەت ئەیفەرموو: بەشی ئەبووتەلحە بدە لە سەرە تیر. وە لەو رۆژەدا دەستی ئەبووتەلحە لە کار کەوت ئەوئەندە ماندوو بوو، وە چاوی قەتادە ی کۆری نوعمان کەوتە سەر روخساری، جا ھەزەرەت ﷺ چاوەکە ی خستەوہ جینگە ی خۆی بە قودرەتی خودا پە یوہست بوو وە و لەوسا باشتر ئەیینی، جا ھەزەرەت لەو شوینی خۆیە ھەستا جینگە کە ی گۆری و سەرکەوت بۆ شوینیکی قایمتر، لەو کاتەدا ئوبەیی کۆری خەلەف رایکرد بە شوینی ھەزەرەتا و وتی: قەت رزگار نەبم ئەگەر نەتکوژم، لەویا ھەزەرەت ﷺ ھەربە یەکی لە حارسی کۆری سەمە وەرگرت و دای بە گەردنی ئوبەیدا و کەوت، وە ھاواری ئەکرد ئەبوت: ئەم ئیشە وا لە گیانی مندا ئەگەر لە گیانی ھەموو ھۆزی رەبیعە و موزەردا بوایی ئەمردن! وە پاش رۆژی مرد و رویشت بۆ شوینی شوومی خۆی.

جا ئەبووسوفیان کە باسی کوشتنی ھەزەرەتی بیستبوو لە ناو کافرەکانەوہ بانگی کرد: موھەمەد ماوہ لە ناوتانا؟ ھەزەرەت ﷺ فەرمووی: جوابی مەدەنەوہ، ھەتا سێ جار بانگی کرد کەس جوابی نەدایەوہ، جا بانگی کرد: کۆری ئەبووقوھافە وا لە ناوتانا؟ کەس جوابی نەدایەوہ، جا بانگی کرد: عومەر ماوہ لە ناوتانا؟ کەس جوابی نەدایەوہ، ئەبووسوفیان رویشت بۆ لای کافرەکان پئی وتن: ئەوانە کەسیان نەماون. لێرەدا عومەر خۆی پین نەگیرا بانگی کرد: وەئلا درۆت کرد ئەوانە ی کە تۆ ناوت

بردن هه موویان ماون و بهشی تۆمان ماوه که تۆلّت لى بستین و بزانه کوزراوی ئیمه هه موو وان له بههشتا و کوزراوی ئیوه وان له ناو ئاگرا و، حهرب وه کوو دۆلچه وایه هه ساتی وابه دهستی که سیکه وه.

جا نه بووسوفیان بانگی کرد: ئیوه بازى کوزراو نه بینن که عه بیدارکراون من نه مرم بی نه کردوون و دهستی کرد به خویندنه وهی نه شیدی خۆیانه «أعل هبل، أعل هبل!»
 نه مان بی دهنگ بوون، چه زهت فه رمووی: بۆ جوابی ناده نه وه؟! وتیان: چی بلین؟
 فه رمووی: بلین «الله أعلی و أجل، الله أعلی و أجل»، جا نه بووسوفیان وتی: «إن لنا العزی ولا عزی لکم»، چه زهت فه رمووی: بلین «الله مولینا ولا مولی لکم». هه روا پاش ماوه بی کافره کان گه پانه وه و که وتنه ری بۆ مه که و به خۆشی ده رچوون.

جا چه زهت ﷺ گه پاره وه بۆ مه دینه و زۆر دوعای شه ری نه کرد له و کافرانه وه کوو بوخاری و ترمزی و نه سائی ریوایهت نه که ن له ئیبنو عومه ره وه ﷺ که چه زهت نه یفه رموو: «اللهم العن أبا سفیان، اللهم العن الحارث بن هشام، اللهم العن سهیل بن عمرو، اللهم العن صفوان بن أمیه!!» وه تا چه ن رۆژی ده وامی کرد له سه ر دوعا کردن جا نه م نایه ته هاته خواره وه.

﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾

نه ی پیغه مبه ری خۆشه ویست نییه بۆ تۆ له حوکمی قهزا و قه ده ر هیه چ شتی که م یا زۆر.

﴿أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾

وه به دهستی تۆ نییه نه مه که خودا ته و به یان لى قه بوول بکا، خودا خۆی نه توانی که تۆ به یان لى قه بوول بکا کاتی که تۆ به یان کرد.

﴿أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾^{۱۲۸}

یاخود به دهستی تو نییه نه‌گه‌ر خودا عه‌زاییان بدا له دنیا‌دا یا له قیامه‌تا؛ چونکی به راستی نه‌و کافرا‌نه سته‌مکارن.

﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾^{۱۲۹}

هه‌ر بۆ خودایه پادشایی به‌سه‌ر هه‌رچی‌ و‌ا له ناسمانه‌کانا و هه‌رچی‌ و‌ا له عه‌رزا.

﴿يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾^{۱۲۹}

عه‌فو نه‌کا نه‌وه‌ی خواستی له‌سه‌ر عه‌فوی هه‌بێ و‌ه عه‌زاب نه‌دا نه‌و که‌سه‌ی خواستی له‌سه‌ر عه‌زابدانی هه‌بێ. و‌ه خودای ته‌ع‌الا میه‌ره‌بان و تاوان‌به‌خشه. جا له‌فزی «أوتوب» و «أو‌یعذبهم» به‌نسه‌بی ناخریان به‌ته‌قدیری عامیلی ناسیبه و‌ه له‌سه‌ر ته‌ئویلیان به‌مه‌سده‌ر مه‌عتوف نه‌بن له‌سه‌ر له‌فزی «أمر» و ته‌قدیری که‌لام «ليس لك من الأمر أو التوبة عليهم أو تعذيبهم شيء مطلقاً والكل راجع إلى الله تعالى».

جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی زیانی سوودخواردن زیانیکه‌ نه‌بێ به‌هۆی مه‌حوبونه‌وه‌ی گه‌لێ خانهدان و گه‌لێ نه‌ولاد و نه‌ته‌وه‌ و‌ه‌کوو چۆن له‌جه‌نگدا نه‌م عاله‌مه‌ نه‌کوژری و که‌س ره‌حم به‌که‌س نا‌کا. و‌ه له‌ولایشه‌وه‌ خودا ئیعلانی شه‌ری کردووه له‌سه‌ر سوودخۆر، خودای ته‌ع‌الا به‌شوینی رووداوی جه‌نگی ئوحودا ئایه‌تی مه‌نعی سوودخواردنی نازل کرد و فه‌رمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم مِّنْ بَيْنِكُمْ أَعْصَفًا مِّضَعَفَةً﴾^{۱۳۰}

نه‌فه‌رمووت: نه‌ی که‌سانێ که‌ ئیمان و باوه‌رتان هه‌یه به‌خودا و پیغه‌مبه‌ر سوود مه‌خۆن به‌چه‌ن قات زیاد له‌سووده‌دیاری کراوه‌که‌له‌نه‌وه‌له‌وه‌، که‌نه‌م چه‌ن قاته

زیاده‌یش وهرئه‌گرن به هۆی دووقات کردنه‌وهی سوود له واده‌ی قهرزوه‌رگرتنا له کابرای قهرزار.

ریوایهت کراوه له عه‌تاء ئه‌لئ: عه‌ره‌ب وه‌ختی خۆی مالیان ئه‌فروشت به قهرز به واده‌ی سالتی - مه‌سه‌لا - به ده دینار، وه کاتی واده‌ی قهرزه‌که ئه‌هات مادام کابرا پارهی نه‌بوایه بیداته‌وه ئه‌و ده دیناره‌یان ئه‌کرد به دوازده دینار - مه‌سه‌لا - وه له واده‌که‌یشیان زیاد ئه‌کرد تا ئه‌بوو به دوو سالت، وه له ئاخیری دوو سالت‌ه‌که‌دا مادام کابرای قهرزار پارهی نه‌بوایه بیداته‌وه ئه‌و دوو دیناره زیاده‌یانه ئه‌کرد به چوار دینار و واده‌که‌یان پاش ئه‌خست بۆ سنی سالت، وه له ئاخیری سنی سالت‌ه‌دا زیاده‌که‌یان ئه‌کرد به هه‌شت دینار. ئه‌م مو‌عامه‌له ئه‌بوو به خواردنی سوودی چهن قات زیاتر له سووده ئه‌سلیه‌که به هۆی ئه‌و مو‌زاعه‌فاته‌وه. وا ئه‌بوو کابرای قهرزار چاره‌ی نه‌ئه‌ما مه‌گه‌ر له‌و ولاته رای بکردایه! جا خودای ته‌عالا مه‌نعی موسولمانانی کرد له ئیستیمرار به‌و یاسا ناهه‌مواره‌ی زه‌مانی جاهیلیه‌ته و به ته‌ئکید ئه‌مری کرد به ته‌قوا و پارێز له عیقابی خودا و فه‌رموی:

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ۱۳۰

واته ته‌قوای خودا بکه‌ن و ته‌رکی ئه‌م یاسا ناشیرینه بکه‌ن، به‌ئکوو خودا رزگارتان بکات.

﴿وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ ۱۳۱

وه خۆتان بپارێزن به هۆی پارێز کردن له تاوانباری، له‌و ناگره سه‌خته ناهه‌مواره که به تاییه‌تی ئاماده کراوه بۆ کافره‌کان. واته ئه‌ساسه‌ن خودا نایه‌وئ ئاده‌میزاد عه‌زاب بدا مادام ئیمانی بی. هات و کافر بوو خۆی بۆ خۆی ئاماده ئه‌کا بۆ ئه‌و عه‌زابه ناباره. جا هه‌رکه‌سێ پارێزی نه‌کرد له گوناح ئه‌وه خۆی کردووه به هاو‌پێی کافره‌کان له مو‌بالات نه‌کردن به گوناحا جا خودا عه‌زایی ئه‌دا.

یا خود نه گهر ئینسان - خودا نه خواسته - موبالاتی نه کرد به تاوان دلی رهش نه بیته وه هه تا نه ندازه بی قیمه تی فرمانی خودای له لا نامینی و - په نا به خودا - کافر نه بی. وه واقعهن لهم حاله دا موسته حق نه بی به عه زابی جه هه نهم وه کوو کافره کان. نه م نایه ته ئیشاره یه بو لای نه وه که سوود خواردن پیش قهره ولی کوفره، مادام کابرا ده وای کرد له سهر سوود خواردن غالبهن کافر نه بی.

﴿ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾ ﴿۱۳۲﴾

وه فرمانبه رداری خودا و پیغه مبهری خودا بکهن رجایه که ره حمتان پی بکری.

﴿ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ﴾

په له پهل بکهن به به جی هیتانی فرمانی خودا بو نه وه که خودای ئیوه تاوانتان بپوشی.

﴿ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ ﴾

وه په له پهل بکهن بو ئیستیحقاقی نه وه به هه شته گوشاده که پاناییه که ی به قهی پانایی ناسمانه کان و عهرزه.

﴿ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ ﴿۱۳۳﴾

که حازر و ناماده کراوه بو نه وه که سانه که خاوهن ته قوان و خویمان پاراستوو له کوفر و له هه لگرتنی تاوانی گه وره و له روچوون به خو شه ویستی دنیا دا. هه رجهن خودای ته عالا جیگه بی دیاری مه علوم نه کردوو بو به هه شت به لام له فرموده ی حه زره ت ﷺ که فرموده یه تی: «سقف الجنة عرش الرحمن» ده رته که وی که به هه شت عالمیکی زور گوشاد و پان و دریژ بی له ژوور ناسمانه کان و له خوار عهرشه وه، هه روا له نایه تی چل له سووره تی نه عرف: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تَفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ

وكذلك نجزي المجرمين،* وہ لهو حدیسا کہ ئه بووزہ پری غہ فاری ریوایہ تی کردووه
دہرئہ کہ وئی کہ عہرز و ئاسمانہ کان بہ نیسبہ تی کورسیہ وہ وہ کوو حہ لئہ یئکہ له
سارایہ کدا، وہ کورسی نیسبہ ت بہ بہ ہشت وہ کوو حہ لئہ یئکہ له دہ شتیکدا.

وہ لحاسل خودای تہ عالا لہم عالہ می مہ وجودی موعتہ بہ ردا کہ مہ گہر خوی
بزانی چۆنہ و مہ سافہ ی چہندیکہ ئہم عہرز و ئاسمان و ئہستیزانہ ی دروست کردووه،
وہ له ژووری ئہمانہ وہ کورسی و، له ژووری کورسی و له ژیر عہرشا بہ ہشتی
دروست کردووه. وہ ئہم بہ ہشتہ ئیستہ مہ وجودہ خودا دروستی کردووه و نامادہ ی
کردووه بۆ ئہوانہ کہ موستہ حہ قی بہ ہشتن، وہ له رۆژی قیامہ تا ئہرۆنہ ناوی لہ سہر
تہ قسیماتیکی شہرعی بہ پنی عیلمی خودا بہ جہزای عیادی خوی بہ فہزل و
ئیحسانی خوی.

ہہ روا عالہ می جہ ہننہم ئہ ویش موخلوقہ و نامادہ کراہ بۆ ئہوانہ کہ ئیستیحقاقی
عہزایان ہہ یہ لهو شوینہدا کہ خودا بریاری داوہ.

جا خودای تہ عالا بہ یانی ئہو ئہہلی تہ قوایہ کردووه بہ چہن سیفہ ت؛ [سیفہ تی]
یہ کہم کہ ئہ فہرمویت:

﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾

ئہو کہ سانہ کہ مالی خویان سہر ف ئہ کەن له ریگہ ی خودادا له کاتی خوشی و
ناخوشیدا له وہختی ہہرزانی و گرانی و له کاتی لہش ساغی و بیماریدا. سیفہ تی
دووه م:

﴿وَالْكٰظِمِيْنَ الْغَيْظِ﴾

واتہ ئہو خواہن تہ قوایانہ کہ رق و دلگرانی خویان ئہ خۆنہ وہ و دہری نابرن.
سیفہ تی سئہم وا لہم عیبارہ تہدا:

﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾

واته نهو خاوهن تهقویان که ناده میزاد عهفو نهکن له نازاردانیان له کاتیکا تهوانایان ههیه که نازاریان بدهن به مهحزی چاکه و نیحسان کردن.

﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾

وه خودای تهعلا چاکه که رانی خوش دهوئ. وه سیفته تی [چوارم و] پینجهم بهیان کراوه له فهرموودهی:

﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ لَهُ وَلَا يَخُذْ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾

واته نهو خاوهن تهقویانه که حالیان وایه هه رکاتی کاریکی شهرم ناوه ری ناشیرینیان کرد وه کوو زینا کردن بئ یا سته میان له خوئیان کرد به تاوانیکی غهیری فهحشکاری وه کوو تهعه پروز بؤ نهفس یا بؤ مال یا بؤ پایهی که سئ، بیری قاری خودای گه و ره نه که نهوه و نه پارینهوه له خودا و داوای عهفوی لی نهکن و له سه ر کرده وه ناباره ناهه مواره که ی خوئیان دهوام ناکه ن له گه ل عیلم و زانستا. وه له حهقیقه تا کاریکی زور باش نهکن که داوای عهفو له خودا نهکن؛ چونکی کن ههیه که تاوان پؤش بئ بؤ بهنده کان غهیری پهروه ردگاری میهره بان؟

﴿أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ﴾

نهو که سانه که نهم سیفته تانهیان ههیه جهزایان عهفو و تاوان پؤشییه له لایه نی خودای خوئیانه وه.

﴿وَجَنَّتْ تَجْرِي مِنَ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾

وہ چہن بہہشتیکہ کہ جواری زہ لال لہ ژیریان رہ وان تہ بی.

﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾

وہ حالی تہو کہ سانہ کہ تہرؤنہ ناویان وہ ہایہ بریاری دہ وامیان بو دراوہ لہو بہہشتانہ دا ہہ تا ہہ تاہ.

﴿وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ﴾

زور جوانہ پاداشی تہوانہ کہ کردہ وہی باشیان ہہیہ لہ بہر رہزای خودای تہ علا. بیدار بن! نیستیغفار لہو تہ تہ دا بہ نیسبہ تی تہو گوناہانہ کہ ہہر حہقی خودان تہوبہ و پہشیمان بوونہ وہیہ بہ دل و عہزمہ لہ سہر تہوہ کہ جاریکی تر نہ گہرینہ وہ بو سہر تہو تاوانہ. وہ تہ گہر حہقی موخلو و قیشیان تیندایہ وہ کوو تہوہ کہ سہی بکوژی یا مالئی داگیر بکا تہوہ نیستیغفار بہ نیسبہ تی تہوانہ وہ عیبارہ تہ لہ رہدی حوقوقی مالئی، وہ داوای عہفو لہ خواون حہقی غہیرہ مالئی تہ گہر لہ فیتنہ نہ ترسی، بہ لام تہ گہر ترسا لہ فیتنہ وہ کوو تہوہ جنتیوی داہن بہ کہ سہی یا حہ قیکی وای لہ سہر بن تہ گہر دہری بری ناشووب پہیدا بیی تہوہ شاردنہ وہی پیویستہ بو تہوہ کہ تاوانہ کہی نہ بن بہ ہوی چہن تاوان.

﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ﴾

بہ راستی رابوردو وہ لہ پیش زہمانی تہوہ دا واقیعات و روودای زور کہ خودای تہ علا رابواردوون بہ سہر ٹومہ تی خواون ٹیمان و ٹومہ تی کافر و بن ٹیماندا، وہ بہ سہر ٹومہ تی راسالی راستکار و بہ سہر ٹومہ تی ستہ مکارا.

﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾

جا بڕۆن بگەرێن بە دنیا دا تەماشای بکەن و مولا حەزەیی ئاساری خەرابەیی شاران و وێرانەیی دیاران و نووسراوی ئەشکەوت و مەغاران بکەن، وە یا ئەگەر خۆبەندەوارن تەماشای میژووی جیهان بکەن هەتا باش تێبگەن لە گەڵ ئەوەدا کە قیامەت جەزاخانەیی ئادەمیزادە. هەرنەفسی ئەم جیهانەیش وەکوو دادگای عالەمی وایە و هەرکەسێ و هەر ئوممەتێ بە ئەنجامی خۆی ئەگا. کە وایێ ئەبێ بزانی تەنیا ئیوێ لە جەنگی کافرانا گیرۆدەیی کوشتن و برینداری نەبوون، بە لکۆو گەلی پیغەمبەران لە بەنی ئیسرائیل و غەیری بەنی ئیسرائیل و ئەتباعەکانیان کە وتوونە تە جەنگەو لە گەڵ کافرانا و گەلێکیان لێ کوزراو بەلام لە ئەنجاما سەرکەوتن هەر بۆ حەق و حەقیقەتە.

﴿ هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴾ (۱۳۸)

ئەم قورئانە کە رەوانەم کردوو بۆ سەر خۆشەویست بۆ دەستووری خۆی و پەیرەوێکانی، بەیانە و ئەحکام روون کەرەوێ و هۆی شارەزا کردنە و نامۆزگارییە بۆ ئەوانە کە عەقڵدارن و تەقوای خودا ئەکەن و ئەیانەوێ لە عەزاب و جەزای ئازارداری قیامەت رزگار ببین.

﴿ وَلَا تَهِنُوا ﴾

سست مەبن.

﴿ وَلَا تَحْزَنُوا ﴾

زویریش مەبن بەو کارەساتە کە تووشتان بوو لە ئو خودا.

﴿ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ ﴾

وە ئیوێ بەرزتر ئەبن بەسەر کافرەکانا.

﴿ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ (۱۳۹)

ئەگەر دامەزراو بن لە دین و ئیمانی خۆتانا.

﴿إِنْ يَمَسَّكُمْ فَرَحٌ﴾

ئەى موسولمانە كانى رووداوى ئوحد، ئە گەر ئىوہ برىن و شكستە يەكتان تووش بوو لە ئوحددا.

﴿فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرَحٌ مِّثْلُهُ﴾

كافره كان شكستە يىكى وە كوو ئىوہ يان تووش بوو لە رووداوى بەدرا.

﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾

وہ ئەم ئە ييام و زەمانە دائىر ئە كە ين و رانە بوورين لە بەينى ئادەمیزادا.

﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ﴾

با عىلمى خودا تەعەللو ق بىهستى بەوانە تانەوہ كە بە راستى خواوہن ئيمان و دامەزراوہ لە نەفسى خۆيا و چەن شاھيدى لە خۆتان وە كوو غەيرى خۆتان بگريئ بۆ ئاگادارى لەسەر ئيمان و دامەزرانى حالتان. ئەمە زۆر بە سوودە بۆ راگرتنى مێژووئى كارەساتە كانى جىهان و بۆ سەر بەرزى رۆژى قيامە تىشتان. وە ياخود با خوداى تەعەلا چەن كە سىكتان بكوژئ لە ريگەئى بەرز كرنەوہئى ئالائى راستيدا هەتا بيجگە لە سەر بەرزى دنيا تان لە رۆژى قيامە تا لە گەل ئەوانا حەشر بگريئ كە خودا نىعمەتى خۆئى رزان دووہ بە سەريانا لە پىغەمبەران ﷺ، وە لەوانە كە سديق بوون: ئيمانيان بووہ بە غەيب و باوہ ريان كەردوہ بە رەھبەرە سەر بەرزە كان، وە لەوانە كە لە ريگەئى خودادا بە خويئى خۆيان رووى عەرزىان رەنگ كەردوہ، وە لە گەل ئەوانەدا كە بۆ خودا سولحاون. خودا لە هەموويان رازى بى و لە ئىمەيش لە گەل ئەوانا.

بزائن! خوداى تەعەلا عىلمى هەيە بە هەموو شتى «أزلاً و أبداً» بەلام هەرچى رووئەدا بە سيفەتى رووداوى تازە دووبارە عىلمى خودا تەعەللو ق نەبەستى پىنەوہ و، هەرچى «ليعلم الله» و ئەمسالى ئەوہ هەيە لە قورئانا لەسەر ئەم ئىعتىبارە يە.

﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ (۱۴۰)

وہ بہ راستی خودا ھەموو ستەمکاری ئەبوغزیننی و رقیەتی لیبیان و ئەگەر ماوہیی مۆلەتیان بەدا لە روژی خوڤیا ئەیانگری و باش ئەیاندا بە ەرزنا. خودا ئیمھالی ھەبە بەلام ئیمھالی نییە. پەنا بە خودا و بە میھرەبانییە کەبە.

﴿وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِينَ﴾ (۱۴۱)

وہ ئەو کارەساتەبەسەرتانا ھیتا بۆ ئەوہ کە خودای تەعالا موسولمانەکان پاك بکاتەوہ لە تاوانی کە لەسەریان بوو، وە لە ئەوھام و خەیاڵاتی غەبیرە موناتب کە گومانی ئەوہ بوو موسولمانان ناشکین لە جەنگا. وە ئەنانیبەت و خووخۆش ویستن و موناتبەکان؛ چونکی ئەگەر رووداوی ئوحد نەبوی قایل بوو بازی کەس وا گومانی ببردایە کە ەبدوللای کوری ئوبەیبی کوری سەلوول موسولمانە، بەلام لەو روژەدا دەرکەوت کە فیری بەسەر ئیسلامەوہ نییە؛ چونکە ھەزار عوزری شرولی بیوایە ئەو روژە روژی ئەوہ نەبوو کە ئەو سوپایە کەم بکاتەوہ بە ئەندازەبە سبەک، وە ئەگەر گەرەبەبە دەروونی حەزرت نەبوایە پاش ئەو رووداوی ئوحدە لە ھەر ھەلیکا بیوایە ئەبوو ھەمووی دەر بکردانایە لە مەدینەبە مەنەووەرە، با لەوہ زیاتر ئەو بوومە پاکە شووم نەکەن. وە «بالآخرة» تا پاکیشیان بکاتەوہ لە بئەمری حەزرت؛ چونکی بە ئاشکرا دیارە ئەگەر تیر ئەندازەکان، پشتی سوپای حەزرتیان چۆل نەکردایە دوژمنەکان جەسارەتیان نەدەکرد بین بۆ نزیکبە حەزرت یان بگەن بەو بەرزبە ددانەبە ئەوان بە سەریەوہ بوون. پەنجا تیر ئەندازی پالەوان کەم نییە کە لە شویتبیکبە بەرزەوہ تیر بخا لە دوژمنبە خوارەوہ بەرزەوہ بین. بەلام حیکمەتی خودا کەس نایزاننی خووی نەبە.

وہ لە لام وایە حیکمەتی لە ھەموو بەرزتر ئەوہبوو تا ریسالەتی پیغەمبەر ﷺ وەکوو روژ بە ناوہ راستی ئاسمانەوہ دەر بکەوئ ئەم زاتە چۆن لە ئینتیساراتی بەدرا

لہسہر حالی خوی سابت بوو ہر وہا لہم رووداوی نوحودہ یشا ہر نہ گورا و بہ
وینہی پیاوکی سہلاری سوپاسالاری دامہزراو عہزمی نہشکا و نہگریا بو حہمزہ
و بو خزمہ کانی و بو نہسحابہ شہیدہ کانی، وہ بہ وینہی پالہوانی نہبہز بہو خوینہوہ
سوپایہ کی ریخخست و کہوتہ شوین دوژمنہ کانی ہہتا وا حالی نہبن کہ موحمہمہد
کہوتووہ و بی دہست بووہ، وہ وا بزنان تازہ ہیزی رۆح و قلبی مبارہ کی کہوتووہ تہ
پرتہودان و نامادہ یہ بو ہہموو رووداوکی وہا.

کہ حویبی نہفسی لہلانہ مابین
کہ پالہوانی رۆزی نہبہردہ
لہ رووی جیہانا نہبنہ تاقانہ
کہ خاوہن دین و ئابینی راسہ
حہق ناس، خوداناس، ہہرگیز نہ گوراو
تا جیہان بہرگی بہرزی بپوشن
لہ ریی خودادا فیداکارانہی
بوون بہ ہہلقہی نہو ماہہ تابانہ
نہ گہرا بہ دہور بہژنی بالادا
فہرمووی: «فداک اُبی و اُمی»
بہسہر حہزرتا بووبوو بہ قہلقان!
ہہتا ناگرہ کہی بو کوزایہوہ
بہ قوربانی شای خاوہن پہیمانم
رہہبری ریگہی دینی ئیسلامہ
بہم شاہا چونکی بہرزی نہنوین

ہہزاران سہلام لہو کہسہی وابی
ہہزاران سہلام لہو گہورہ مہردہ
ہہزاران سہلام لہو شامہردانہ
ہہزاران سہلام لہو خوداناسہ
ہہزاران سہلام لہ مہردی تہواو
ہہزاران سہلام لہوہی تیکووشن
سہلام لہ خوی و لہ گشت یارانہی
کام یار؟ نہوانہ وہ کووخہرمانہ
مہسعب بہ سہلی لہ گہل ئالادا
بہو سہعدہ لہبہر ئازادی عہزمی
نہبوودوجانہی جانانہی جوان
زوبہیر وہ کوو چہرخ نہسوورایہوہ
کور دیکم بہ مال بہ رۆح و گیانم
نہو شاہہ کہوارہ حمہتی عامہ
«نامی» تا ماوہ سہنا نہخوین

جا خودای ته‌علا روو نه‌کاته نه‌سحابه‌کانی ئوحود و ده‌ست نه‌کا به‌ناموژگارییان له‌سه‌ر یاسای سوننه‌توللاو نه‌فه‌رمویت:

ئاده‌میزاد خواه دینی بی یا دنیایی بی له یاسای سوننه‌توللا ده‌رناچی و له‌و یاسانه‌یه که خودا دایمه‌زراندووو نه‌مه که کومه‌ئی دین خواه پیوسته‌مال و روح و عه‌لاقه‌یان بکه‌ن به‌فیدای نه‌و هه‌ده‌فه که که‌وتوونه شوینی نه‌گه‌رنا ناگه‌ن به‌غایه‌ی خویمان و نه‌فه‌رمویت:

﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ﴾ (۱۴۲)

واته: یا خه‌یر باوه‌رتان وه‌ها بوو که موسته‌حه‌قی چوونه به‌هه‌شت بین وه‌لحال هیشتا عیلمی خودا ته‌عه‌للوقی نه‌به‌ستوو به‌وانه‌وه که جهاد نه‌که‌ن له‌ریگه‌ی خودادا وه‌یا له‌ریگه‌ی خودا سه‌بر نه‌که‌ن و خوئه‌گرن له‌به‌ر باری مه‌ینه‌ت و مه‌راره‌تی دنیا‌دا؟

﴿وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ﴾

وه‌به‌راستی ئیوه به‌داوای خوٲان ئاره‌زووی مردنتان نه‌کرد له‌ریگه‌ی خودادا له‌پیش نه‌وه‌دا پنی بگه‌ن.

﴿فَقَدْ رَأَيْتُمْوَهُ وَأَنْتُمْ نُنظُرُونَ﴾ (۱۴۳)

ده‌ی وا چاوتان که‌وت به‌مردن به‌هوی چاوپیکه‌وتنی برا کورژاوه‌کانتانه‌وه و ئیوه نه‌تانروانی بزبان. جا نه‌گه‌ر ئیوه له‌و ته‌مه‌ننا پیشوو‌ه‌دا راستان کردووو ئیتر له‌م کاره‌ساته‌بوچی دلگران بوون؟ نه‌و مردنه که داواتان نه‌کرد نه‌مه بوو پیوست بوو بیتان خویش بن.

﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾

موحه‌ممه‌د هیچ که‌سی نییه ئیلاا پیغه‌مبه‌ریکه که له پیش زه‌مانی نه‌ودا چهن پیغه‌مبه‌ری دی رابوردوون.

﴿أَفَأَيْنَ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾

ئایا نه‌گه‌ر نه‌و بمری یا بکوژری ئیوه وه‌رته‌گه‌رین له‌سه‌ر پاژنه‌تان به‌ره‌ودوا؟! واته نه‌گه‌ر پیته‌وه بو کوفر (العیاذ بالله)؟ نه‌م جومله ته‌عریزه به‌و که‌سانه‌یان که شه‌یتان خستیه دلایانه‌وه پاش بیستنی کوژرانی هه‌زه‌رت ﷺ چاره‌سه‌ری خو‌یان بکه‌ن و په‌نا به‌رنه‌وه بو لای پیاوه‌گه‌وره‌کانی قوره‌یش. یاخود جه‌وابی نه‌و واته هه‌له‌یه که بازئ له مونا‌فقه‌کان له بیستنی کوژرانی هه‌زه‌رتا وتی به‌ بازئ له موسولمانه‌کان: هه‌تا زوووه برۆن په‌نا بیه‌ن به‌ گه‌وره‌کانی قوره‌یش و برۆنه‌وه بو سه‌ردینی نه‌وان.

﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنُيَضِّرَنَّ اللَّهُ شَيْئًا﴾

وه‌لحال هه‌رکه‌سی هه‌لسوور پیته‌وه له‌سه‌ر هه‌ردوو پاژنه‌کانی و پاشه و پاش برۆا (واته مورته‌د بیته‌وه) هیچ زیانی به‌ باره‌گای به‌رزی کیریای خودا نادا و هه‌رخوی زیان نه‌کا.

﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾

وه به‌ راستی خودا له‌مه‌ولا جه‌زای نه‌و که‌سانه نه‌داته‌وه که شوکری خودایان کردوو له‌سه‌ر نیعمه‌تی ئیسلام و زه‌حمه‌ته‌کانیان به‌ ره‌حمه‌ت زانیوه. وه نه‌م ئایه‌ته پیروژه ئیشاره‌یه به‌ رووداوی له‌ روژی هه‌ربی نوخودا، وه‌کوو ریوایه‌ت کراوه له‌ عومه‌روه ﷺ فه‌رموو یه‌تی: له‌ روژی واقیعه‌که‌دا بلاوه‌مان کردبوو وه‌ دوورکه‌وتبوو یه‌وه له‌ هه‌زه‌رت ﷺ و سه‌رکه‌وتم به‌ کێوه‌که‌دا له‌و کاته‌دا بیستم

دهنگی له ناو کافره کانه وه هات بهم شیوه: «موحه ممهد کوژرا!» منیش بانگم کرد: ههرکه سنی بلئی موحه ممهد کوژرا نه دم له گهردنی! که روانیم چاوم کهوت به حه زرهت ﷺ وه نه سحابه کان مه شغوول بوون نه گه رانه وه بو دهوری، له و کاته دا یه کئی بانگی نه کرد: «ألا إن محمداً قد قتل فارجعوا إلى دینکم الأول» وه نه م نایه ته له سه ره نه وه هاتوه ته خواره وه.

وه به یه هقی له «دلائل النبوة» دا ریوایه ت نه کا: که پیاوی له موهاجیرین رابورد به لای یه کئی له نه سارا له ناخر نه نفاسا له نزیکی مردنیا نه میش پئی وت: موحه ممهد کوژرا! جا نه ساریه که ﷺ فه رموی: نه گهر کوژرا بیتیش قه ی ناکا، نه و دینه که ی ته بلیغ کرد و گه یانندی! ده برۆن ئیوه یش جهنگ بکه ن و دیفاع بکه ن له دینی خو تان، وه نه م نایه ته له سه ره نه وه هاته خواره وه و مانبع نییه له سه ره هردوو سه به به که نازل بووبن.

﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِنَبَأٍ مُّوَجَّلًا﴾

جا خودای ته عالا لومه ی نه و که سانه نه کا که له مردن و کوژران نه ترسن و له رۆژی روودا وه که دا دوور کهوتنه وه له حه زرهت ﷺ نه کا بکوژرین، وه نه فه رمویت: بو هیچ نه فسئ و هیچ گیانله به ری مردن نییه ئیلا به خواستی خودا نه بن. وه خودا مردنی گیانله به ری نووسیوه به نووسینتکی موه قهت و بریار دراو له نائیکی دیاریدا که به رو دوا ناکا.

﴿وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا﴾

جا ئیتر ههرکه سئ ههر خیر و سوودی دنیای نه وی و نایه وی ئیکۆشئ و جیهاد بکا له ریگه ی دینا نه وه سوودی دنیای بن نه ده بن، وه ههرکه سئ خیر و سوودی

پاشه‌رۆژی نهوی و خۆی نه‌هاوێته ناو کۆرهی جیهاد و جهنگه‌وه له بۆ سوودی پاشه‌رۆژ نه‌وه له سوودی نه‌و رۆژهی پێ نه‌ده‌ین.

﴿وَسَجَزَى الشَّاكِرِينَ﴾

وه له‌مه‌ولا جه‌زای نه‌و که‌سانه نه‌ده‌ینه‌وه که مه‌شغوولی شوکری خودان و هیچ مه‌به‌ستی دووریان ناخاته‌وه له جیهاد کردن.

نه‌م ئایه‌ته پیرۆزه نه‌وه نه‌لێ که خودای ته‌عالا بۆ هر گیانله‌به‌ری ماوه‌یه‌کی تایبه‌تی داناوه که‌م و زیاد نا‌کا و نه‌جه‌ل عیباره‌ته له هاتنی ئاخری نه‌و ماوه، وه مه‌علومه که عیلمی خودا به قه‌تعی ناگۆری، که‌وابێ نه‌جه‌ل یه‌کیکه و هرچه‌ن ئینسان خۆی پیاویزی له مردن نه‌بێ له‌و کاته‌دا بمری و خۆپاراستن شتیکه عاده‌ته و یاسایه و فه‌رمانی پێ دراوه؛ چونکی ئیمه سوود و زیان به زاهیر جیا نه‌که‌ینه‌وه و که‌سیش نازانی به چی نه‌مری «بناء علیه» له زیان خۆمان لانه‌ده‌ین نه‌گه‌رنا نه‌و خۆلادانه نه‌به‌دا به قه‌ی مووی سوودی نییه.

﴿وَكَايِنٍ مِّن نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رِيتُونَ كَثِيرٌ﴾

زۆر پیغه‌مبه‌ر بوون له‌مه‌وپێش که جیهاد و جهنگیان نه‌کرد له‌گه‌ل نه‌و پیغه‌مبه‌ره‌دا کۆمه‌لێکی خوداناسی زۆر.

﴿فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

وه هرکاتێ جهنگیان نه‌کرد عه‌زمیان سست نه‌ده‌بوو له‌به‌ر نه‌و زه‌حمه‌تانه نه‌گه‌یشتن به‌وان له رینگه‌ی خودادا.

﴿وَمَا ضَعُفُوا وَمَا أَسْتَكَانُوا﴾

وه زه‌عیف نه‌ده‌بوون به‌رابه‌ر به‌ دوژمنه‌که‌یان و سه‌ریان شوپ نه‌ده‌کرد بۆ دوژمن.

﴿ وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴾ ۱۴۶

وه خودای تهعلا به راستی نینسانه ساییره کانی خوش نهوی.

﴿ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا

وَوَثِّبْتَ أقدامَنَا وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾ ۱۴۷

وه نهو کومه له خوداناسانه له گهل نهو عیبادت و تاعه ته یانا وتاریکیان نه ده بوو
 ئیلا نه مه نه بی نه یانوت: خودایه گوناچه کانمان به عه فوی خوټ داپوشه و عه فومان
 بکه له زیاده ره وی له نیشی خوټمانا و پیمان دابمه زریته له جهادا و یارمه تیمان بده
 و زالمان بکه له سهر نهو قهومه کافره بن دینانه.

﴿ فَكَانَتْ لَهُمْ لَدَى اللَّهِ أَجْرًا كَثِيرًا ﴾ ۱۴۸

جا خودای تهعلا به هوی نهو پارانه وه یان له مهیدانی عوبودیه تا جهزای دنیای
 پیدان که بریتیه له غنیمه و مالی تالانی و چاوکرانه وهی ناده میزادی ساغ. وه سهوابی
 جوانی ناخیره تیش که رهزای خودا و عوبوره به ناسانی له سهر سیرات و چونه
 به هه شته.

﴿ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴾ ۱۴۸

وه له واقیعا خودا پیاوچاکان و چاکه که رانی خوش دهوی.

فهرمووده ی خودا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

نهم نایه ته هاتووه ته خواره وه له شانی نهو موسولمانانه دا که له روژی ئو خودا
 مونافقه کانی نه تبعی عه بدوللای کوری ئوبه یی کوری سه لوول پیمان نه وتن بگه ریته وه
 بولای دینی خوټان و براکانتان له ولاتی خوټانا، وازینن! نه گهر موحه ممه د پیغه مبه ر
 بوابی نه ده کوژرا و ئیوه یش گیروده نه ده بوون، جا خودا فهرمووی:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ
عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾﴾

ئەى كەسانى كە ئيماننان هەيه بە خودا و پىغەمبەرى ئەوا ئەگەر ئىتباعەى بازى لەو ئىيسانە كافرانە بكەن ئەو پاشەوپاش ئەتان گەرپىننەوہ بۆ سەر كافرئى و ئىتوہيش لە سوود و قازانج ناوئىد ئەبن. قەت نەخەلە تابن بكەونە شوئىن قسەى ئەو كافرانە و لەسەر حالى ئىمانى خۆتان دامەزراو بن!

﴿بَلِ اللّٰهِ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾﴾

بەلكوو هەر خوداى تەعالا خۆى مەولا و سەيىدە و ئەو چاك ناسىر و يارمە تىدەرىكە.

فەرموودەى خودا: ﴿سَنُلْقِي﴾

رئىوایەت كراوہ لە سوودەى و ئىبنوعەباسەوہ (رضي الله عنه): كاتى ئەبووسوفيان و كافرە موشرىكەكان بارىان كرد و رووبەرۆوى مەككە كەوتنە رىگە روئىشتن هەتا ماوہىن لە پاشا پەشىمان بوونەوہ لە گەرپانەوہ كەيان وتیان: ئىشىكى نابارمان كرد! زال بووئىن بە سەرىانا و ئەو هەموو پالەوانانەمان لى كوشتن ئەم چەن كەسە ماون بۆچى وازيان لى بىنئىن؟! ياللأ بگەرپىننەوہ بۆ مەدینە هەتا بە تەواوى قەلاچۆيان ئەكەين! بەلام كاتى كەوتنە رىگە رووبەرۆوى مەدینە خودا ترسىكى وەهاى خستە دلپانەوہ نەيانتوانى رى بكەون دووبارە روويان كردهوہ مەككە.

جا لەم هۆبەوہ خودا ئەم نایەتەى نازل كرد و فەرمووى:

﴿سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللّٰهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا ﴿١٥١﴾﴾

واته به ته نکید و به راستی ئه هاوینه ناو دلی کافره کانه وه ترس و بیم که نه توانن
 بیته وه بۆ سه رتان، ئه مه یشم له سه ر نه وه کرد که نه وان شه ریک بۆ خودا برپار ئه دهن
 وه له سه ر ئه م کاره خودای ته عالا هیچ ده لیل و هیچ حوجه تیکی بۆ نه ناردوونه ته
 خواره وه.

﴿وَمَا أُوْنَهُمُ النَّارُ﴾

وه له پاشه رپوژیشا ماوایان ناگری دۆزه خه.

﴿وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ﴾

وه زۆر ناشرینه مه لبه ندی سته مکاران که دۆزه خه.

فهرمووده ی خودا: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾

موحه ممه د کورپی که عبی قوره زی ئه لیت: کاتی حه زره ت ﷺ و ئه سحابه کان
 گه رانه وه بۆ مه دینه له ناو خو یانا که وتنه و توو یژ که ئه م نه گبه ته چۆن هات به
 سه رمانا (مع أنه) خودای ته عالا وه عده ی نه سه رته ی پیندا بووین؟ جا خودای ته عالا
 ئه م نایه ته ی نازل کرد: که ئیوه خو تان لاتان دا له فه رمانی پیغه مبه ری خودا، ئه گه رنا
 خودا نه سه رته ی پیندان، وه فه رمووی:

﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ﴾

به راستی خودا وه عده ی خو ی بۆ ئیوه جی به جی کرد له و کاته دا که ئه تاندا له
 دوژمنه کان و ئه تانکوشتن و شوعوور و حیستان پین نه ده هیشتن به ئیزنی خودا.

﴿حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ﴾

هه تا خو تان زانیف بوون و بی هیز که وتن.

﴿وَتَنْزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ﴾

وه كه وتنه نیزاعه وه له به جی هینانی نه مری هزره تا؛ بازیکتان نه تانوت نه مره که ی
هزره ت مه شکینن و بازیکتان وتان نابئ ئیمه نه رۆین بۆ غه نیمه و پیتالی دوژمنه کان.

﴿وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرْسَلْنَاكُمْ مَّا تُحِبُّونَ﴾

وه عیسیاتان کرد و له فرمانی هزره ت ده چوون پاش نه وه که خودا نه وه ی
نیشان دان که ئیوه پیتان خووش بوو وه کوو نه سره ت و زال بوون به سه ر دوژمنه کانا.

﴿مِّنْكُمْ مَّن يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّن يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾

بازیکتان خواستی له سه ر مالی دنیا بوو، وه بازیکتان خواستی له سه ر جهزای
قیامت بوو.

﴿ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ﴾

له پاش ئه م نیزاعه خودا دهستی ئیوه ی لابرده له سه ر کافره کان و نهوانی زال کرد
به سه ر ئیوه دا.

﴿لِيَبْتَلِيَكُمْ﴾

بۆ ئه وه به راوردتان بکا و ده ربکه وئ کینه خوئی نه گری له بهر نازار و بیزاری
نامه دیدا و کئ سه بر نه کا له سه ر بریندار بوونی خوئی و کوشتنی خزم و خویشی و
تانه ی ناحهزه کانی، وه بۆ ئه وه سافتان بکا و باش تیتان بگه یه نی که به ختیاری وا له
یه کیه تی و فرمانبهرداری و دینداریدا.

﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ﴾

وه به ره غمی ئه م هه موو موخاله فه یه خودا عه فوی کردن و چاوپووشی لئ کردن؛
چونکی موسولمانن.

﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿۱۵۲﴾

وه خودایش خاوهن که ره مه له سهر موسولمانه کان.

﴿إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَكُونُوا عَلَى أَحَدٍ﴾

خودا دهستی ئیوهی لابرده له سهر دوژمنه کان و ئهوانی زال کرد به سهرتانا لهو کاته دا که سهرئه که وتن به کئیه که دا و سوپاگای خوٲان به جئ هیشت، وه ئه وه نده پهریشان و بی وره بوون ئاورتان نه ئه داوه به لای هیچ که سئ له ره فیه کانتانا.

﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي آخِرَتِكُمْ﴾

وه له حال هه زره تی پیغه مبه ری خو شه ویست بانگی پیشووه کانتانی ئه کرد له گهل تا قمی دوایتانا که بگه رینه وه بو مهیدانی جهنگ له گهل دوژمنه کانا.

﴿فَأْتِبَكُمْ غَمًّا بِغَمٍ﴾

جا خودای ته عالا جهزای دانه وه له سهر ئه م حاله ناباره تان به غه می بریندار بوونی که ئه لکا به غه می کوشتنه وه، یا خود جهزای دانه وه به غه م و میحنه تی له به ده ل و باتی ئه و غه مه که گه یانتان به دلئ پیغه مبه ر ﷺ. واته به زنجیره ی له یه ک نه بر او چهن غه می هیئا به سهرتانا: غه می عاری راکردن له به رابه ر دوژمن، وه غه می له ده س ده رچوونی غه نیمه ی کافره کان، وه غه می ئه وه که مالی خویشتان که وته دهستی ئه وان، وه غه می بریندار بوون، وه غه می کوژرانی پیاوه پالنه وانه فیدائیه کانتان، وه غه می تانه ی مونافقه کانی شاری مه دینه و تانه ی جووله که کانی ئه و ده ورو به ره هه موو ئه م کاره ساته تان تووش بوو له سهر نافرمانی پیغه مبه ر ﷺ. وه ئه م هه موو میحنه تی دا به سهرتانا هه تا قال بین و چاو بکه نه وه و بزائن به رزی به خواستی خودایه و به فه مانبه رداری ره سوله للایه.

﴿لِكَيْلًا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ﴾

هتا جاريکی تر دلگران و زوير نهبن لهسهر نهو مالهی که له دهستان دهچن و لهسهر نهو مهينهته و نهو ميحنهته و بريندار بوون و کوژرانه که تووشتان بووه يا تووشتان نهبن؛ چونکی کاتي ئينسان کهوته کوورهی کوپری کومهلهی دوژمنانهوه نهوندهی کارهسات بهسهرادئ که مردن و زيان کردن نهبن به شتيکی عادهتی و موبالاتيان پي ناکا.

﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۵۳﴾﴾

وه خودای تهعلا به هموو حال و له هموو کات و شوئيکا ناگاداره لهسهر نهوهی ئيوه نهیکه.

فهرموودهی خودا: ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ﴾

ئينبوتهبی حاتهم ريوايهتی کردوو له زوبه پیری کوپری عهوام نهلی له کاتي ميحنهتی روژری ئو خودا که ترس زور داگیری کردبووين خهو دايجرتين کومهلی بووين هموو له قهرارگای خویمان هموو چهناکه مان دانهوی بو سينه مان به خودا وه کوو خهو بينم گويم لی بوو که «معتد» کوپری «قشير» - له موفاقه کان - نهیوت: «لو كان لنا من الأمر شيء ما قتلنا ههنا. فحفظتها».

واته نه گهر ئيمه له نه مری ريسالهت و قودسييهت به شيکمان ببويي لهم شوينه دا نهده کوژراين. جا ثم نايهته هاته خوارهوه:

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نُّعَاسًا يَغْشَىٰ طَآئِفَةً مِّنْكُمْ﴾

پاش نهو ترس و بیمه خودای تهعلا به که ره می خوی نه من و ناسایشی نارد بو تان به نهوعی سهروهه نهوز گرتنی تا قمیکتانی داگیرکرد.

﴿وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ﴾

وہ لحالِ تاقمیکیشتان غمی نفسی خویمان داگیری کردبوون.

﴿يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ﴾

گومانیان نہبرد بہ خودای تہوانای زانا بہ ناحق بہ بازہ گومانی کہ مونسبی زہمانی جاہیلیہت و کوفر بوون.

﴿يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ﴾

نہ یانوت: نایا ٹیمہ لہ نہسرت و زہفر بہشمان ہہیہ؟ وہ یاخود لہ رزگار بوون لہم غم و قارہ ہہلنکمان ہہیہ؟

﴿قُلْ إِنْ الْأَمْرُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾

تو بلئی نہی پیغہمبہری خوشہویست: بہ راستی ہہرچی ٹیشہ ہہمووی عاتیدی خواہیہ.

﴿يَخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ﴾

نہ شارنہوہ لہ دلی خویمانا حالئی لہ ٹینکاری نوبووت و عناد لہ گہل کومہلی موسولمانانا کہ دہری ناخن بو تو.

﴿يَقُولُونَ لَوْ كَان لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَهُنَا﴾

نہ لئین لہ دلی خویمانا و لہ ناو خویمانا کاتئی کہ موسولمانی ساغ لہ ناویانا نہبی: نہ گہر ٹیمہ بہ شیکمان بیواین لہ نہسرت و لہ پایہ لہ لای خودا لہم شوینہدا نہدہ کوژراین. ریوایت کراوہ نہم قسہ لہ لایہنی گہلئی شہرکہرہوہ نہبووہ بہ لککو و قسہی عہدوللای کورپی ثوبہیبی کورپی سہلوول بووہ و لہ بہر نہوہ کہ غالبہن تیکہلی نہسحابہکان بووہ بہ نیفاق، سیاقی کہلامہ کہ وای لئی دہرئہ کہوی کہ لہوانہوہ بووہ.

﴿قُل﴾

تو بلئی نهی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست.

﴿لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ﴾

ئیوه هیشتا له معنای قه‌زا و عیلم و زانستی خودا حالی نه‌بوون و، ناگاتان له‌وه نییه که خودا ناگاداره به هرچی کم و زوره و هر گیانله‌به‌ری بریاردراوه که‌ی گیانی ده‌رئه‌چی و له کوئی نه‌مری، وه هر خودا به‌مه نه‌زانی و هرکه‌سی غه‌یری خودا نه‌مه بزانی نه‌وه له خو‌یه‌وه نییه به‌لکوو به ئیحا و ئیلهامی خودایه و مه‌حاله نه‌وه‌ی که خودا عیلمی پیی بووه بگوری. وه نه‌م خو‌پاراستنه که یاسایه له‌بر نه‌وه‌یه ئیمه نازانین که‌ی نه‌مرین و به چی نه‌مرین و به‌قه‌ی هوشیاری خو‌مان نه‌زانین هوی مردن و ژیان و هوی سوود و زیان چییه. جا له‌سه‌ر یاسای دین و له‌سه‌ر نیزاعی عقل‌ه‌ول نه‌ده‌ین و پیوسته‌ه‌ول بده‌ین بو‌جه‌لی خیر و بو‌ده‌فعی شهر، نه‌گه‌رنا له واقیعا نه‌م جه‌لب و ده‌فعی ئیمه ته‌ئسیر نا‌کا له بریاری قه‌زای خودادا به قه‌تعی «لا مانع لما أعطی ولا معطي لما منع ولا راد لما قضی».

که واته نه‌گه‌ر له ناو مالی خو‌یشتانا ساکن بوونایی له‌و روژی جه‌نگه‌دا نه‌و که‌سانه که نووسراوه له سه‌ریان نه‌کوژرین له‌و شوئینانا، نه‌بوو برؤنه ده‌روه بو شوئینی کوشتنه‌کیان و له‌ویا ماوه‌ی ژیانی خو‌یان ته‌واو بکردایی.

﴿وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾

جا خودا نه‌م کاره‌ساته‌ی هی‌نایه پی‌شه‌وه و ئیوه‌ی گیروده کرد هه‌تا نه‌وه‌ی وا له دلتانا له ئیمان و په‌یمان و هیز، هه‌موزی به‌راورد بکا به نه‌وعی له عاله‌ما ده‌رکه‌وی.

﴿وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾

وه تا نه و عیلم و تهسدیق و باوه‌ره که وا له دلتانا سافی بکا و پاکی بکاته‌وه له وه‌سوه‌سه و تهره‌دود و دوودلی.

﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ (۱۵۴)

وه خودای ته‌علا زانایه به‌و خه‌یالاته که دین و نه‌چن له دلا.

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا﴾

به راستی نه‌و که‌سانه که له نه‌وه‌لی شکانی موسولمانانا پشتیان هه‌لکرد و رویشتن و سوپاکه‌یان پهریشان کرد نه‌وه نیلیس هه‌لی خه‌له‌تاندن به هوی شوومی بازی تاوانه‌وه که بریتی بوون له بی‌نه‌مری چه‌زهرت ﷺ و ته‌رکی قه‌رارگای خو‌یان و چۆلکردنی پشتی سوپاکه و پشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ.

﴿وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ (۱۵۵)

به راستی خوا عه‌فوی کردن؛ چونکی به راستی خودا تاوان‌پۆش و میهره‌بانه.

﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قَتَلُوا﴾

نه‌ی که‌سانێ نیمانتان هیناوه، وه‌کوو نه‌و مونافقانه مه‌بن که کافرن و کوفری خودای ته‌نها نه‌که‌ن و حالیان وایه نه‌لین ده‌رحه‌ق به برایان و براده‌رانیان - کاتی که برۆن بو تیجاره‌ت به دنیا‌دا یا نه‌گه‌ر جیهاد بکه‌ن - : نه‌گه‌ر له لای ئیمه‌دا بووناین نه‌ده‌مردن له ولاتی غه‌ربیدا و نه‌ده‌کوژران له جه‌نگدا. وه نه‌م قسه‌یش له‌به‌ر نه‌وه نه‌که‌ن:

﴿لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾

هه تا خودا ئه م قسه یه و ئه م باسه بکا به هوی حه سرهت و غه م له دلی ئه و
برایانه - نه وانه یان که ماون - یا له دلی خزم و خویشیانا.

﴿وَاللَّهُ يُمَيِّتُ وَيُمِيتُ﴾

هه ر خودایه ئه و که سه که زیندو و نه کاته وه و ئه مرینی.

﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (۱۵۷)

وه خودا بینایه، کرده وه که تان نه بیننی.

﴿وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمٌ﴾

وه ته گه ر برۆن بۆ جهاد و بکوژرین له ریگهی خودادا یا خود بمرن به مردن
له ریگهی ئه وا.

﴿لِمَغْفِرَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (۱۵۷)

ئه وه مه علومه خودا تاوانتان دانه پۆشی و میهره بانیتان له گه ئدا نه کا وه دیاریشه
عه فوو تاوان به خشییهك له لایه نی خواوه و میهره بانیهك له تهره فی ئه وه وه زۆر باشتره
له و مالی دنیایه که ئه وان گردی نه که نه وه. خۆلاسه ی که لام غه زا کردن و سه فه رکردن
نابن به هوی نزیك کردنه وه ی نه جهل، وه ته گه ر هات و ئینسان مرد یا کوژرا له
ریگهی خودادا دیاره که خودا عه فوی نه کا و ئه و عه فو و میهره بانی خودایه زۆر
باشتره له وه ی ئه وان گردی نه که نه وه.

﴿وَلَيْنَ مُتُّمٌ أَوْ قُتِلْتُمْ لِإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ﴾ (۱۵۸)

وه به راستی ته گه ر ئیوه بمرن یا خود بکوژرین له ریگهی خودادا ئه وه له ئه نجاما
ته گه ر پینه وه بۆ لای خودا و له سه ر وه عده ی خوی جهزای باش و پایه ی به رزتان
پن ئه دا و ئه و پایه له هه موو مایه و غایه یین باشتره.

﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَأْتِ بِدَلِيلٍ﴾

ئەى خۆشەويست لە ھۆى رەحمەتى خوداوە تو نەرم بوويت بۆ ئەو رەفيقانەت.

﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا﴾

وہ نەگەر تو ئینسانیکى خوو و رەوشت ناشیرین بوويتایى.

﴿عَلِيظَ الْقَلْبِ﴾

وہ نەگەر دلرەق بوويتایى.

﴿لَا تَفْضُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾

ئەم رەفيقانەت بلاوہیان ئەکرد لە دەورت، مادام ئیستە خودای تەعلاا تۆى وەھا

بە خواوہنى ئەخلاقى بەرز کردووە.

﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ﴾

چاوپۆشییان لى بکە لە ھەر کردەوہیە کدا کہ پەيوەندى ھەيە بە تۆوہ.

﴿وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾

داوای جورمپۆشى بکە لە خودا بۆ ھەر تاوانیکیان وا لە بەينى خۆيان و خودادا.

﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾

وہ داوای راویژيشیان لى بکە لە کار و بارى جەنگ و سولح و ئیدارەى شوئوونتا.

﴿فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾

جا پاش راویژەکە کاتى عەزمت جەزم بوو لەسەر ئیشى بیکەى ئیتر تەوہکول

بەستە بە خودا.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾

بە راستى خودای تەعلاا خواوہن تەوہکولەکانى خۆش ئەوئ.

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ﴾

ئەى موسولمانان ئىعتىماد و تەوەكولتان ھەر لەسەر خودا بى ئەگەر ئەو نەسەرەت و يارمەتیتان بدا ھىچ كەس زال نابى بەسەرتانا.

﴿وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ﴾

وہ ئەگەر ئەویش مەنعى يارمەتیتان بكا ئىتر ئەوہ كىيە بتوانى نەسەرەتى ئىوہ بدا لە پاش موبالات نەكردنى ئەو؟

﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾

با ھەر لەسەر خودا پال بدەنەوہ موسولمانەكان، ئەگەرنا چاوتان كەوت بە عالم، بە دۆست و دوژمن، بە سادق و موئافق، و دەرسى بەرزى بەختياريتان وەرگرت. بىدار بن! لەمەدا كە خودا فەرمووى: ﴿وشاورهم في الأمر فإذا عزمت فتوكل على الله﴾ دەركەوت كە مەعناى تەوەكول ئىعتىمادە لەسەر خودا لە پاش سەبەبەسازى و راوئىژ وەرگرتن و ئامادەبوون بۆ كار. (جا رەحمەت لەوہى ئەلئى):

ئەگەر نازانى مەعناى تەوەكول	دوو قسەى سافە بى تۆزو توئىكل
سەبەبەسازىيە تا واى لە روودا	بى نيازىشە لە غەبرى خودا
يانى ھەر خودا ئەسباب جەم ئەكا	ئەویش «مَسَّبَ مُسْلِمًا» ئەكا
تو پىويستە بۆت چۆن رىكەوئ بۆت	تىكۆشى لە بۆ سەختارى خۆت
ئەمجار بۆ كەشفي ماناى تەوەكول	وەرەبگرە دەرسى «سید الرسل»
بىرە تەماشای ئەسبابەسازى ئەو	لە غەبرى خودايش بى نيازى ئەو
دەرسى فەرموودە و كارو رەفتارى	دەرسى دەوامى لەيل و نەھارى
چەك جەمكردنى رم و شىرو تىر	راوئىژ كردنى بە ئەھلى تەدبىر
سەبر و ئارامى ھەنگاوەكانى	مودارای لەگەل ھاومالەكانى

دەرمانی زامی دل برینداران
 دووری له تەماع له پەله و تەکان
 یانی تیکۆشین بە ئیستقامەت
 «و أفوض أمري إلى الله»
 پالدانەو ەو ە عاتل و باتل
 بلی: «زەردالوو خۆت بی بو گەلوو»
 ببی بە بەندە بو ەرزە ئادەم
 میژووی ھۆشیاران لە رووی سەرزەمین
 لە بو سەربەرزى لە رووی سەربەسات
 بە بی تیکۆشین لە رینگەى شانا
 پاسەوان گەورەى عەدالەت کارە
 ئەبی خیرۆمەن نانی بو بیئى
 تانانت ەهە بە بیدە بە ئیحسان
 ەتا رەنجە کەت نەروا بە بەلاش
 بە مەبەستى تۆ تەواو ئاگایە
 بی کەسە و بی دەس بابەى مردووو
 بی پایە و مایە ئەمرى بو نانی
 نەکا بکەوى و بە خۆت نەزانى
 کویرى ئەنجامە لە بو چاوتیشە
 جا پاش بکەوى لە ریسرەوانت
 تەنیا خزمەتە رییى «دارالسلام»
 خزمەتە خزمەت ەیزی ئیمان
 بە سوودە بو تان پاش کاتى مردن

سەفای دەروونی و ەفای بو یاران
 بەخشینی مالى بە گویرەى ئیمکان
 دەوامى لەسەر بارى سەلامەت
 ئەیفەرموو لە گەل دەروونی ئاگاہ:
 بە ەلە نەئى مەعناى تەو ە کول
 ە کوو لاتەکان لە بەغدادا زوو
 خۆت بکەى بە بار بو شانى عالەم
 پروانە میژووی رەھبەرانى دین
 ەموو تیکۆشان بە قەى دەستەلات
 ئادەمى نازى لە رووی جیھانا
 شان پایە و مایە و سایە و زیوارە
 ئەو ەى کە بنوى سەر لە سبەینى
 تاشانت ەهە بە تیکۆشە بو نان
 ەرگیز نەروانى بو تۆلە و پاداش
 تۆلە و جەزای تۆ لە لای خودایە
 ەتویکت دى لەویا کەوتوو
 داماوکت دى لە لاکۆلانى
 یارمەتیدەر بە ەتا ئەتوانى
 کویرکت بینى دەستى راکیشە
 نەک بە چاوتیشە کویرین چاوانت
 تەنیا ئیخلاسە ساینى ئیسلام
 خزمەتى خەلکە ھوى پایە و شان
 «نامى» دلسۆزە دەرسى ەربگرن

فہر موودہی خودا ﴿ وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَقُلَّ ﴾ الآية.

ریوایت کراوہ لہ ٹینوعہ باسہ وہ ﷺ ئەم ئایہ تہ نازل بووہ لہ باسی چہرچہ فیکی سوورا کہ ون بووہ لہ ناو غہ نیمہ دا لہ روژی بہ درا. جا بازی کہس وایان ئەزانی کہ حہزرت ﷺ ئیختیاری کردووہ بو خوی! لہ سہر ئەمہ خودا فہرموی:

﴿ وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَقُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴾

واتہ نہ بووہ و نابئ بو پیغہ مہبر کہ شتی بہ غہیری شیوہی تہ قسیمی عادل و ہر بگری بو خوی لہ غہ نیمہ بہر لہ تہ قسیم، کہ سنی شتی و ہر بگری بو خوی عہیہ، ئەمہ دوورہ لہ ئەخلاق و رہوشتی پیغہ مہبری خودا ﷺ قہت شتی وا ناکا وہ ہہر کہ سنی شتی ببا بو خوی لہ روژی قیامہ تا ئەینئ بہ سہر شانہ وہ ئەیہینئ بو مہیدانی حسیب و شہر مہزار ئەبنئ.

﴿ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴾ (۱۶۱)

وہ لہ پاشان ہہر نہ فسی بوی تہ واو ئە کرای جہزای ئەو کردہ وانہ کردووہ تی لہ چاکہ و لہ خراپہ و ئەوان ستہ میان لئ ناکری.

﴿ أَفَمَنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانُ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ ﴾

نایا کہ سنی بکہ ویتہ شوئنی رہزای خودا و تاعہت و بہ نندہیی ساغی بو بکا وہ کوو ئەو کہ سہ وایہ کہ ئە گہریتہ وہ بہ بارئ لہ نارہزایی خودا!؟

﴿ وَمَا أَوْلَتْهُ جَهَنَّمُ وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴾ (۱۶۲)

وہ جیگہی ئەو کہ سہ دوزہ خہ و خراپ مہ لہ نندیکہ دوزہ خ.

﴿ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴾ (۱۶۳)

خاوون کرده‌وه خرابه‌کان خاوونی چهن پایه و پله‌ی جیاجیان، هه‌روا خاوون کرده‌وه باشه‌کانیش ههم خاوون پله‌و پایه‌ی زۆری جیاوازن و به هه‌رحال خودا بینایه به کرده‌وه‌کانیان.

﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾

خودا منهت و که‌ره‌می رژان به‌سه‌ر موسولمانانا.

﴿إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ﴾

له‌و کاته‌دا که ناردی له ناو نه‌واندا پیغه‌مبه‌ری له رشته‌ی خۆیان.

﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾

وه نایاتی خودایان به‌سه‌را نه‌خوینیتته‌وه بو ئیرشادیان نه‌لای خیر و لادانیان له تاوانباری.

﴿وَيُزَكِّيهِمْ﴾

وه پاکیان نه‌کاته‌وه له بیر و باوه‌ری ناپه‌سه‌ند و له خوو و ره‌وشتی په‌ست و له کرده‌وه‌ی ناشیرین.

﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾

وه کوتوبی خودا و سونه‌تی پاکی پیغه‌مبه‌ر نیشان نه‌دا به‌وان.

﴿وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلِ لَيْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾

هه‌رچه‌ن نه‌م ئوممه‌ته له پیش هاتنی نه‌م پیغه‌مبه‌ره ره‌ه‌به‌رده‌دا له ناو گو‌مراهی‌کی دیاریدا بوون له باوه‌ری ئیشراک و کرده‌وه‌ی ناپاک و ره‌وشتی په‌ست.

فهرموودهى خودا: ﴿أَوْلَمَّا أَصَبْتَكُمْ﴾ تاچهن ئايه تى.

ئىبنوئەبى حاتم رىوايه تى كردووه له عومەرى كورپى خەتابەوھ رضي الله عنه كاتى له سالى نايىندەى پاش رووداوى بەدرا خودا ئىراەدى كرد كافرەكان تۆلەى ئەوھ بىسیننەوھ كە كردمان له سالى بەدرا و حەفتا كەسمان لى كوزرا و رەفېقەكانى حەزرت عليه السلام رايان كرد و دانى «رباعيه» (دانى تەنىشتى دانى خرى لای خواروو له لای راست)ى دەمى حەزرتەوھ شكا و خوودەى سەرى شكا بە يەكا و خوین له روخسارى پاكى حەزرتەوھ هاتە خوارەوھ. خودای تەعالا ئەم ئايەتانهى ناردە خوارەوھ و فهرمووی:

﴿أَوْلَمَّا أَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةً قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا﴾

يا خەير له كاتىكا گەيشت بە ئيوه نەكبەت و موسيبە تىكى ناھەموار له رووداوى ئوھودا وەلھال ئيوه دووقاتى ئەو موسيبە تەتان گەياند بە دوژمنەكانتان له بەدرا. واتە ئەوان له ئوھودا حەفتا كەسيان له ئيوه كوشت و ئيوه له بەدرا حەفتا كەستان لى كوشتن و حەفتا كەسيستان لى گرتن بە دىل. ئيوه بە رووى تەعەججوب و حىرەتەوھ ئەلین: ئەم موسيبە تەمان چۆن بىن گەيشت!؟

﴿قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾

تۆبلى پىيان ئەى پىنغەمبەرى خوۆشەويست: ئەوى پىتان گەيشت له لايەنى خراپى نەفسى خوۆتانهوھ بوو كە موخالەفەى ئەمەرى حەزرتەى پىنغەمبەرتان كرد و مەركەزى خوۆتان بە جى هىشت.

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

خودای تەعالا بە راستى بەسەر ھەموو شتىكا تەوانايە و ئەتوانى بىكا و كەس ناتوانى مەنعى بكا.

﴿وَمَا أَصْبَكُمْ يَوْمَ التَّقَىٰ الْجَمْعَانَ فَبِإِذْنِ اللَّهِ﴾

ئەوێ بەسەر ئێوەدا هات لەو رۆژەدا کە هەردوو تایفە کە: (کافرە موشریکەکانی قورەیش و، موسولمانە موهاجیر و ئەنسارییەکانی مەدینە) بە یەک گەشتن ئێوە بە ئێزادە و خواستی خودا بوو.

﴿وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا﴾

وێ لە بەر ئێوە ئەو کارەساتە ی بەسەر موسولمانەکانا هێنا هەتا باش عیلمی تەعەللوق بیهستی بە موسولمانەکان و موسولمانی دامەزراو جیا بکاتەوێ لە دانەمەزراو، وێ هەتا عیلمی تەعەللوق بیهستی بە کافرە مونا فقه کانهوێ کە دەستە ی عەبدو لّلائی کورپی ئوبەیی کورپی سەلوول بوون و بە تەواوی نیفاق و بی مەغزی ئەوان دەر بکەوێ لە عالەم.

﴿وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا فَنَلِّكُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ اذْفَعُوا﴾

وێ لەو رۆژەدا وترا بەو مونا فقهانە: وەرن جیهاد بکەن لە رێگە ی بەرز کردنەوێ کە لیمە ی خودادا، وێا ئە گەر جیهاد و جەنگ ناکەن بێن قەرە بەلغی موسولمانەکان زۆر بکەن و کافرەکان بترسێن و بەم شێوێ کافرەکان دە فە بکەن و دووریان بخرەنەوێ لە موسولمانەکان.

﴿قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَكُمْ﴾

ئەوان بە هەموو سەلافە و بێ شەر مێیە کەوێ ئە یانوت: ئە گەر بمان زانیایێ جەنگێکی راست هە یە ئە کەوێنە شویتتان و جەنگمان ئە کرد.

﴿هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ﴾

ئەو کۆمەلە مونا فقهانە [لەو رۆژەدا] لە کوفرەوێ نزیکترن [تا ئەوێ] لە ئیمان، ئە گەر نا ئە گەر موسولمان بوونایێ چۆن ئەو قسە بێ سوودە یان ئە کرد. ئایا عەبدو لّلائی

کوری ٹوبہی نہیثہ زانی کہ موحمہ مہد چہن سآلہ داوای ریسالہت ئەکا لہ لایہنی خوداوہ نازانی قورٹان نازل ئەبئی بوی؟ نازانی دہ عوہتی ئادہ میزاد ئەکا بۆ تہ وحید؟ نازانی موشریکہ کان نازاری خوئی و ئەسحابہ کانیان ئەدہن؟ نازانی کہ بۆ خاتری بہہیز کردنی ئیسلام و موسولمانان لہ مہککہوہ ہیجرہتی کردوہ بۆ مہدینہ؟ نازانی کہ جہنگی سہرچاوہی بہدر ریگہوت لہ ناویانا؟ وہ نازانی ئیستہ ئەو کافرانہ بۆ تۆلہ سەندن ہاتوون بۆ مہدینہ؟ ئیتر ئەبئی بہ چ جورئ یاروی موناقد بزانی جہنگ لہ بہینا ہہیہ؟ نہ، نہ، ئەو زاتہ ناپاکہ کافرہ و لہبەر پاراستنی خوئیان جار بہ جار تہلہ فوز ئەکا بہ شہ ہادہ تہین و ئیعتبار بہو تہلہ فوزہ یان نییہ.

﴿يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾

بہ دہم و زمان شتی ئەئین لہ تہ و حیدی خودا و ریسالہتی «محمد المصطفیٰ ﷺ» کہ لہ دلایانا نییہ ئەبہدہن.

﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ﴾ (۱۶۷)

وہ خودا لہ ئیوہ زانترہ بہوہی کہ لہ دلایانا شاردوویانہ تہوہ لہ کوفر و لہ کینہ و رق و قہ ساوہت بہرابەر بہ ریسالہت و بہ خواہنی ریسالہت و بہ تہرہ فدارانی ئەم ریسالہ تہ.

﴿الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا﴾

ئەو کافرہ موناقدانہ ئینسانی وہان کہ ئەیانوت بہ برا ہاوولاتیہ کانیان - وہ لہال خوئیان بن خہم دانیشتبوون - : ئەگەر ئەمانہ ئیتاعہی ئیمہ یان بکردایہ نەدہ مردن و نەدہ کوژران.

﴿قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۱۶۸)

تۆ ئەی پیغەمبەری خوشەویست بلی پینان: ئەگەر بە بیر و رای ئیو مەنعی مردن و کوشتن لەوان ئەبێ، بێن بەو بیر و رایانە مەنعی مردن لە خۆتان بکەن ئەگەر راست ئەکەن.

فەرموودی خودای تەعالا: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا﴾ الآیات.

ریوایەتیان کردوووە ئیمامی ئەحمەد و ترمزی و حاکم لە ئینووعەباسەوہ رضی اللہ عنہم فەرموویەتی حەزرت رضی اللہ عنہ فەرمووی: لەو کاتەدا براکانتان کوژران لە ئو خودا خودای تەعالا ئەرواحی ئەوانی خستە ناو چەن تەیریککی سەوزەوہ و ئەو تەیرانە ئەرۆن بۆ سەر جۆبارەکانی بەهەشت و لە میتوہی بەهەشت ئەخۆن، جا ئەگەر ئەوہ بۆ سەر چەن قەندیلی کە هەلاوہ سەراون لە سیبەری عەرشا، جا پاش ئەوہ کە دامەزران لەم خوشی و ئاسایشەدا و لەزەتی خواردن و خواردنەوہیان وەرگرت و تیان: خۆزگە خزم و خویش و براکانمان ئاگادار ئەبوون لە حالی ئیمە و بیانزانیا بێن خودا چی لەگەڵ ئیمەدا کردووہ هەتا لە ماوہی ژیانی خۆیان تەرکی جیھادیان نەکردا بێن و زویر نەبوونا بێن لە وەزعی حەرب!

وہ لە ریوایەتی ترا ئەفەرمووی: کئی بێن خەبەر بەدا بە براکانمان کە ئیمە زیندووین لە بەهەشتا و رزقمان هەیه؟ جا خودای تەعالا فەرمووی: من خەبەریان بێن ئەدەم لە باتی ئیوہ، وە فەرمووی:

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا﴾

گومان مەبەن بەو کەسانە کوژران لە رینگەیی خودادا مردوون.

﴿بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ ۱۶۹

بەلکوو زیندوون و لە لای خودای خویشیان رزقیان بۆ رەوانە ئەکریت.

﴿فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾

شادمان و دلخوشن به وهی که خودا به فزلی خوئی داویه تی بیان.

﴿وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ﴾

وه به شارهت و موژده نه دن بهو که سانه که نه گه یشتون بیان و هه روا له داوه

به شوئینانا دین.

﴿أَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

موژدهی نه وه بیان بی نه دن که هیچ خوف و ترسی نییه له سهریان و نه وان

زوپریش نابن. واته ترسی پاشه وهخت و زوپری له شتی پیش وهخت له سهریان

نییه.

﴿يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ﴾

وه شادمان نه بن بهو نیعمه ته به نرخه که له لایه نی خوداوه هاتووه بویان.

﴿وَفَضْلٍ﴾

وه به زیاده نیعمه تیکیش که بو نه وان دانراوه.

﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

وه مه سرورریشن به وه که خودا نه جری موسولمانان زایع ناکا به لکوو زیاد له

نه اندازهی عاده تی به شیان نه دا.

بیدار بن! له م نایه تانه دا خودا بریاری حه یاتی شه هیده کانی داوه و ئیعلانی نه وهی

کردووه که رزقیان بو دئی و موژده نه دن بهو که سانه که له پاش نه وان وه دین. به لام

نه بن بزائن هم حه یاته وه کوو حه یاتی زیندووه کان نییه به حه یاتی عاده تی هم

دیاره، هه روا حه یاتیشیان وه کوو حه یاتی به رزه خی باقی مردووه کان نییه چ موسولمان

و چ کافر؛ چونکہ ئەویش بە قەراری قەتعی موو جیبی هیچ نەوعە شەرافەتی نابێ بە لکوو نەم حەیاتە حەیاتیکێ حەقیقی راستە لاکین لە جەسەدیکێ بەرزەخیدا وەکوو جیسمی لەتیی مەلانیکیەکان وە ئەمانە لەم جیسمە لەتییەدا ئەمێن هەتا رۆژی قیامەت، وە رۆژی قیامەت کاتێ کە حەشری عیباد ئەکرێ ئەوانیش ئەرۆنە وە ئەو لیاس و جیسم و بەرگە پێشووەیان کە لە دنیا دا تیا دا ژیاون و لەسەری مردوون. وە دەلیل لەسەر ئەمە کە شەهیدەکان لە پاش مردن زیندوون بە زیندوو یەتیەکی راست و لە جیسمیکێ ناسکی وە هادا کە وەکوو شیوەی جیسمی دنیا یان بێ، چەن شتە:

یە کەم: نەفسی ئەم ئایەتە کە خودا ئەفەرمویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْزُقُونَ﴾ هەتا ئاخیری سێ ئایەتەکان؛ چونکی بە زاهیری ئایەتەکان حەیات و رزق وەرگرتن و موژدەدان بەو رەفیقانە کە دین و ئەگەن بەوان [ئەو] ئەگە یەنن، بەم شیوە ئەبێ کە زیندووین و لە ناو جیسمیکدا بن قابیل بێ بۆ رزق وەرگرتن.

دوو هەم: ئایەتی: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ﴾ فروح و ریحان و جنة نعيم ﴿۸۸﴾ چونکە ئەم ئایەتە و لە باسی گیان دەرچوونی ئادەمیزادی موسولمانا و بە زاهیری ئایەتە کە ئەمە دەرئەکەوێ کە ئەو رەوح و رەیحانە فەورەن لە پاش مردن بۆیان دیت.

سێ هەم: ئەو حەدیسە یە کە ئەبووداود بە ئیسنادی سەحیح زیوایەتی کردوو وە لە ئیبنو عەباس وە ﴿قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَهَا أَصِيبُ إِخْوَانِكُمْ بِأَحَدٍ جَعَلَ اللَّهُ أَرْوَاحَهُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خَضِرٍ تَرِدُ أَنْهَارَ الْجَنَّةِ تَأْكُلُ مِنْ ثَمَرِهَا وَتَأْوِي إِلَى قَنَادِيلٍ مِنْ ذَهَبٍ مَعْلُوقَةٍ فِي ظِلِّ الْعَرْشِ؛ فَلَمَّا وَجَدُوا طَيْبَ مَأْكَلِهِمْ وَمَشْرَبِهِمْ وَمَقِيلَهُمْ قَالُوا: مَنْ يَبْلُغُ عَنَّا إِخْوَانَنَا إِنَّا أَحْيَاءٌ فِي

الجنة نرزق، لثلا يزهدوا في الجهاد ولا ينكلوا عند الحرب؟ فقال الله سبحانه: أنا أبلغهم عنكم قال فأنزل الله ﴿ولا تحسبن الذين قتلوا﴾. (الآيات).

واته: کاتنی کہ براکانتان له رووداوی ثوحودا تووش بوون و شههیدکران خودا روچه کانیانی خسته ناو له شئی له سوورہ تی پہله وهری سهوزدا هاتن بو سهر جوّباری بههشت و له میوهی بههشتیان نه خوارد و نه گه رانه وه بو چهن چراهه کی هه لاهه سراو به عهرشا، جا کاتنی نه م خواردن و خواردنه وه و ماوا جوانه یان دهست کهوت وتیان: کئی بیی نه م وه زعیی ئیمه بگه یه نیی به براکانمان له دنیا دا خه بهریان بیی بدا که ئیمه زیندووین و رزقمان بیی نه درئی با بزانتن بو نه وه ته رکئی جیهاد نه کهن و نکوول نه کهن له جهنگ کردن؟ خودای ته عالا فهرمووی: من خه بهرداریان نه کهم و نه م ثایه تی: ﴿ولا تحسبن الذين قتلوا﴾ هی نازل کرد بو سهر پیغه مبه ر عليه السلام هه تا موسولمانه کان خه بهردار بکا.

وه نه م جیسمه بهرزه خییبه بو هه موو مردووینی هه یه، چ کافر بیی چ موسولمان، پایه دار بیی یا نه، به ده لیلی ثایه ت که خودا له شانی قهومی موسادا فهرموویه تی: ﴿أغرقوا فادخلوا ناراً﴾، وه به ده لیلی فهرمووده ی حه زره ت عليه السلام «القبر إما روضة من رياض الجنة أو حفرة من حفر النيران» واته: قهبر یا باخیکه له باخه کانی بههشت یا خود چالیکه له چاله کانی دوزه خ.

به لام جیسمی بهرزه خی شههیده کان ده ورئی بالاو ته ورئیکی نه علای هه یه، یه عنی عهینه ن وه کوو جیسمی ئینسانی زیندوو وایه رزق وه رنه گری و ته مه توع نه کا به میوهی بههشت. وه گه لئی له موحه قیقین، وه کوو ساحیبی «روح المعاني»، نه لئین: نه و جیسمه وه کوو جیسمی خو یان وایه له دنیا دا به لام له تیف و ناسکه و قابیلی گورانه. وه زاهیری نه و فهرمووده ی حه زره ته عليه السلام که فهرموویه تی: نه رواحی

شہیدہ کان له ناو جیسمی پہلہ و ہری سہوزا، موخالیف نیبہ بؤ ئەمہ؛ چونکی مادام قہرار درا ئەو جیسمہ لە تیفہ و بەرزہ خیبہ مانای وایہ ئەتوانن خۆیان بگۆرن و برۆنہ شیوہی پہلہ و ہری سہوزہ و کاتی ئارہ زوویان له گہران بئ بہ ئاسمانہ کانا وە یا برۆن بؤ بہ ہشت، وە ئەتوانن برۆنہ شیوہی جیسمی خۆیانہ وە لە دنیا دا وە (ہکذا).

وہ ئەم گۆرینی شیوہ و تہ و وراتی جیسمیہ وە کوو بؤ فریشتہ کان ہدیہ بہ تابیہ تی بؤ حەزرتی جوہرہ ئیل کہ جار بہ جار لە شیوہی «دحیہ» ناوا لە ئەسحاب ئەہاتہ حوزووری پیغەمبەر ﷺ وە جار بہ جار وەہای چاوی ئەکەوت کہ رووی ئاسمانی پر ئەکرد. وەہا بؤ کیباری «أولیاء اللہ» یش واقع بووہ.

وہ پتویستہ ئینسانی موسوڵمانی خواوہن ئیمان بہ دلی ساف باوہری بہم تەقریرہ بیی چونکہ بہم شیوہ دەفعی ئیشکال ئەبی لە پرسیاری فریشتہ لە ئینسانی مردوو لە پاش مردن خواہ لە قہبرا بئ یا لە دەریادا فەوتابن یا بہ ناگر سووتابن یا درپندہ خواردیبتی. «وہکذا والحمد للہ».

رۆلہی دلدارم، بسرائی ہوشیارم!	کاکی فامیدہی دل ناگادارم!
ئینسانی بئ ہوش ہەرچەن تیکۆشن	ئاوی حەياتی مەردی ناتۆشن
ہوش عەقل و فامہ یانی بیری دل	بتوانن دەرچن لە داوی موشکل
کہلامی خودا واتە خودایہ	وتاری لە گسەل «رسول اللہ» یە
رہسوول بہ ئەخلاق بہ رەوشتی بہرز	بوو بہ رەحمەتی ئاسمان و عەرز
ہەرچەن موعجیزہی خواوہن تەئسیر بوو	زۆربہی رەوشتی مایہی تەنویر بوو
پہیامی ہیتنا لە لای خوداوہ	بۆ تەمینی ہوشیار لە رووی دنیاوہ
ئەلنی: ئەم مادە وا لە بەرچاوان	دەریا و دەشت و دەر، کیتوان و کہیوان
لە ہەواو لە تاو لە ئەستیرہ کان	کہ دەورہ ئەدەن بسە ہیز و تەکان
ہەموو ئەمانہ بئ غەیبی پەنہان	پئی تەواو نابن دائیرہی جیہان

ئەو غەیبە بوونی بئى گومان راسە
 ۋە کوو ئەو ھیزە کە جیھان ھەموو
 ۋە کوو جازیبە بۆ ئەستیرەکان
 ھەر یەكئى بۆ خۆی لەسەر مەدارى
 ھەر لەو غەیبە ھەروەستى گیانلەبەر
 لە غەیبە ئەجەل بۆ کەسى ئەمرى
 ھەر لەو غەیبە پەرسىارى گۆر
 ھەر لەو غەیبە روژى قىامەت
 ھەر لەو غەیبە فرىشتەى خودا
 ھەر لەو غەیبە ھەياتى شەھىد
 بىخىكى لە ناو گىژى دەريادا
 ياخود بكوژرى بە تىرى قەزا
 کە گيانى دەرچوو بەر لە قىامەت
 لەشنىكى پاكى ناسك و نازار
 بئى فەرقة لای ئەو دەرو دەشت و كئو
 ئەم لەشە بەرگى خودا پىداۋە
 لە ھەدىايە وئىنەى پەلەۋەر
 زاناكان ئەلئىن: يا بە شىۋەى خۆى
 وئىنەى «جوبرەئىل» لە لای پىغەمبەر
 جارجارىش پەنھان جارجارىش يەكسەر
 جا تا دەوامى نەشئەى يەكەمە
 ئەو كاتەيش زىندوو ئەبنەۋە بەشەر
 بە شىۋەى خۆيان ئەرۆن بۆ مەحشەر

لاى عاقل وئىنەى جىگەى ھەواسە
 بە ھاتە وجود لەو كاتەۋە بوو
 ھەركام سوورئەخوا بە ھىز و تەكان
 ئەسوورئەۋە بە ئىستىمرارى
 نازانى چۆن دئى و چۆن ئەرواتە دەر
 بە خۆى نازانى تا دەرگای ئەگرئى
 لە مەرد و نامەرد سەربەرزو سەرشۆر
 زىندوو ئەبنەۋە سەراسەر ئوممەت
 لەگەل ئىنسانا لە روژ و شەودا
 شەھىدى رىگەى كەلىمەى تەوھىد
 ياخود بسووتئى و بدرى بە بادا
 ئەوسا داىپوشن لە چالى عەرزا
 زىندوو بە لەش ساغ و سەلامەت
 وئىنەى فرىشتەى خواۋەن ئىعتىبار
 بەرزى ئاسمان يا عەرزى نشىۋ
 چونكى لە رىگەى ئەوا كوژراۋە
 ئەفرئى بۆ بەھەشت ۋەرنەگرئى سەمەر
 خواستى ھەرچۆن بئى رئى ئەكەۋئى بۆى
 بە شكلى «دوحىە» خۆى ئەخستە دەر
 ئوفوقى داگرت «اللہ أكبر»
 شەھىد بەم حالە خاترى جەمە
 بە ھىزى خوداى تەواناى ئەكبەر
 شەھىدەكانىش ئەگۆرئىن يەكسەر

به‌لام ئالایان گه‌لی بالایه شاهیدی حالیان «رسول الله» به
 باوهرتان وایی شه‌هیدان به‌رزن وینهی فریشتهی سه‌ما و سه‌ر عه‌رزن
 خودا به‌جاهی ئیخلاسی چاکان حه‌شرمان بکه‌ی له‌ریزی پاکان

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَالرَّسُولِ﴾ الآية.

ئیبینوئیسحاق و غه‌یری نه‌ویش نه‌لین: کاتی که له‌روژی شه‌ممه‌ی شازده‌ی
 مانگی شه‌ووالدا واقعه‌ی ئوحد رووی دا پاش نه‌وه موندادی له‌لایه‌نی حه‌زره‌ته‌وه
 بانگی کرد: که حازر بن برۆین به‌شوئینی دوژمنه‌کانا و کهس نه‌یه‌ت ئیلا نه‌وانه
 که دوئینی له‌گه‌لمان بوون، جا حه‌زره‌ت ﷺ رویشت به‌شوئینانا له‌گه‌ل نزیکه‌ی
 شه‌شسه‌د [کهس] له‌ئه‌سحابه‌کان، له‌به‌ر ترساندنی دوژمنه‌کان هه‌تا گه‌یشته
 «حمراء الأسد» که هه‌شت میل له‌مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره‌وه دووره، وه دانیشت له‌ویا
 روژی دووشه‌ممه و سئ شه‌ممه و چوارشه‌ممه جا گه‌رایه‌وه. وه له‌«حمراء الأسد»
 مه‌عبه‌دی کورپی نه‌بوومه‌عبه‌دی خه‌زاعی گه‌یشت به‌خزمه‌تی حه‌زره‌ت ﷺ، وه
 قه‌بیله‌ی خه‌زاعه - موسولمان و موشریکیان - دۆستی حه‌زره‌ت بوون. جا عه‌رزنی
 حه‌زره‌تی کرد: وه‌لله‌ی زۆر ئیثمان پښ گه‌یشت له‌رووداوی ئوحد وه‌لحه‌مدو لیللاه
 که خۆت رزگار بووی. جا مه‌عبه‌د رویشت و حه‌زره‌ت هه‌ر له‌«حمراء الأسد» مایه‌وه.
 وه له‌«روحاء» مه‌عبه‌د گه‌یشت به‌نه‌بووسوفیان و ئیتتیفاقیان کردبوو بگه‌رینه‌وه بو
 سه‌ر مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره‌وه بو نه‌وه هه‌تا بتوانن هه‌موویان بکوژن و کهسیان نه‌هیلنه‌وه.
 کاتی نه‌بووسوفیان چاوی کهوت به‌مه‌عبه‌د پتی گوت: له‌م ریدا چیت چاو پښکه‌وت
 یا مه‌عبه‌د؟ نه‌ویش وتی: چاوم کهوت به‌موحه‌ممه‌د له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌سحابه‌کانیاو
 - نه‌وانه‌یش که حازر نه‌بوون له‌ئوحدوا - سوپایی تا ئیسته‌شتی وه‌هام نه‌دیوه هه‌موو

تہ سووتین و لہ قارا ناگریان لی تہ بیتہ وہ! تہ ویش وتی: کورہ نابین تہ مہ تو چی تہ لیت؟
 وتی: جا فہرموو برؤ ہتا تہ گہی بہ سوارہ و سوپاکہی! تہ بووسوفیان وتی: وہ لہی
 تیمہ برپارمان وایہ برؤین قہ لاجڑیان بکہین! مہ عہد وتی: تہ گہر بہ راستم تہ زانن
 مہرؤن و من نہی تہ کہم لہم گہر پانہ وہ تہ بو سہر مہ دینہ، وہ لہم کارہ دا خیر نابینی.
 جا تہ بووسوفیان بہ قسہی مہ عہد دی کرد دووبارہ گہر پانہ وہ بو مہ ککہی موکہہ پرہ مہ.
 وہ خودای تہ عالا لہ شانی تہو تہ سبحانہ کہ پاش تہو زہ حمہ تی روژی توحودہ
 تامادہ بوون و لہ خزمہ تی حہزہ تا چوون بہ شوینی دوژمنہ کانا تہ فہرمویت:

﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ﴾

تہو کہ سانہی کہ تبتاعہی تہ مری خودا و پیغہ مہریان کرد و کہوتنہ ریگہ بہ
 شوینی دوژمنہ کانیانا لہ پاش تہ وہی تووشیان بوو لہ زام و کوشتار.

﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾

بو تہم کوئمہ لہ تہ سبحانہ کہ تہ ہلی تہ حسان و تہ خلاس و تہ قوای خودان تہ جہر
 و سہوایتکی گہورہ ہہیہ.

وہ کوو بوہ بیان کردن جوملہی ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا﴾ تا ناخر، خہ بہرہ بو ﴿الذین
 استجابوا﴾ وہ «من» لہ لہ فزی «منہم» دا بو بہ بیان و روونا کردنہ وہی ماقہ بلہ کہ یہ تی.

فہرموودہی خودا: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ﴾ الآيات.

ریوایت کراوہ کاتئ تہ بووسوفیان ویستی پاش واقعہی توحود بگہریتہ وہ بو
 مہ ککہ بانگی کرد: «یا محمد موعدنا موسم بدر القابل إن شئت، فقال عليه الصلاة والسلام:
 إن شاء الله تعالى. فلما كان القابل خرج في أهل مكة حتى نزل بمر الظهران؛ فأنزل الله الرعب في
 قلبه وبدا له أن يرجع، فر به ركب من عبد قيس يريدون المدينة للميرة، فشرط لهم حمل بعير

من زیب إن ثبطوا المسلمین. وقیل لقی نعیم بن مسعود الأشجعی قد قدم معتمراً فسأله ذلك والتزم له عشراً من الإبل، فخرج نعیم، فوجد المسلمین یتجهزون، فقال لهم: أتوكم فی دياركم فلم یفلت منكم أحد إلا شرید، أفترون أن تخرجوا وقد جمعوا لكم؟ ففتروا! فقال - علیه الصلاة والسلام - : والذي نفسی بیده لأخرجن ولو لم یخرج معی أحد! فخرج فی سبعین راکباً وهم: یقولون: ﴿حسبنا الله ونعم الوکیل﴾. جا خودای ته‌عالا نه‌م نایه‌ته‌ی نازل کرد:

﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدَ جَعَعُوا لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾

نه‌و نه‌سحابانه که قافلہ‌ی «عبدقیس» یاخود نه‌عیمی کوری مه‌سعوود پی‌ی وتن - له‌به‌ر به‌ریشان کردنیان - : که سوپای قوره‌یش گردبوونه‌ته‌وه بو شه‌رکردن له‌گه‌لتان لیان بترسن و مه‌رؤن بو جه‌نگ له‌گه‌لیان.

﴿فَزَادَهُمْ إِيمَانًا﴾

که‌چی نه‌و قسه‌ ناباره‌ ئیمانی زیاد کردن.

﴿وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾

وه وتیان به‌ ئیخلاسی دل: به‌سمانه‌ خودا بو ده‌فعی زیان و بو راکیشانی خیرات و ئیحسان، وه باش زاتیکه‌ خودا که ئیعتیمادی له‌سه‌ر بدری.

﴿فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضَّلِ لَمْ يَمَسَّهُمْ سُوءٌ﴾

جا نه‌م کۆمه‌له‌ ئینسانه‌ موسولمانه‌ گه‌رانه‌وه له‌ به‌در له‌گه‌ل زیادی دارایی دا به‌ هؤی تیجاره‌ت کردنیان له‌ بازاری به‌درا و هیچ زیانی له‌ لایه‌نی دوژمنه‌وه نه‌یدا لیان.

﴿وَأَتَّبِعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ﴾

وه که‌وته‌ شوئینی نه‌سبابی ره‌زامه‌ندی خودا که خو ناماده‌کردن بوو بو جیهاد.

﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾^(۱۷۴)

وہ خودای تەعلاا خواوەنی ئیحسان و بەخششی بی پایانی گەورەیه.

﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ﴾

ئەو نەعیمی کورپی مەسعوودە کە هات لە لای ئیوێ دەستی کرد بە دیعایەیی نابار ئەو ئییلیسە لە شتیوێ تەشییها هەر بۆ ئەو ئەشی کە دۆستەکانی خۆی بترسینی؛ چونکی کافر بۆ کافر ئەخەلەتی و بۆ ئەو ناشی کە ئیوێ بترسینی.

﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ﴾

قەت لەو نەووعە ئیسانانە مەترسن.

﴿وَتَخَافُونَ﴾

هەر لە من بترسن کە تەوانام هەیه لەسەر هەموو کاری.

﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾^(۱۷۵)

ئەگەر ئیمانتان هەیه بە خودا.

﴿وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾

با دلگران و زویرت نەکن ئەو موناقدانە کە پەلەپەل ئەکن بۆ کوفر و خۆیان رانەکن بەرە و پیری کوفر و هەر کاتی باسی کوفر ئەکری گەش ئەبنەو، وە کاتی باسی ئیمان ئەکری رەش ئەبنەو.

﴿إِنَّهُمْ لَنْ يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا﴾

چونکی بە راستی ئەوانە بە قەتعی ناتوانن زەرەر و زیان بەدەن لە دینی خودا و لە پیغەمبەری خودا و لە پەیرەوانی پیغەمبەری خودا بە جۆری کە قافلەیی دین خواهان لە پیشکەوتن بخەن و ورده زیانیش زیانی وای نییە.

﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِزًّا فِي الْآخِرَةِ﴾

خودا نه یه وی که بهش و به هره یی بریار نهدا بو نه مانه له قیامه تا.

﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾

وه بو نه وان هه یه عهزاییکی گه وره.

﴿إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ﴾

به راستی نهو که سانه که نیستیعدادیان هه بوو بو نیمان هیئان و بو ده رجوون له تاریکستانی کوفر که چی کوفریان نیختیار کرد و نیمانه که یان گورپییه وه به بی نیمانی وه کوو یه کئی نالتوونی ساغ بدا به قوماشی سووتاوی بی سوود.

﴿لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

نه وه به قه تعی هه تا هه تایه ناتوانن هیچ زیانی بدن له خودا و بو نه وان هه یه عهزاییکی نیش ده ر.

﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ خَيْرًا لِّأَنفُسِهِمْ﴾

با وا گومان نه بن نهو کافرانه بهو مؤله تهی که نیمه بیان نه ده ین و زوو به زوو توله یان لی وهرناگرین نه وه سوود و قازانجه بو یان.

﴿إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا﴾

بو یه مؤله تیان نه ده ین هه تا زورتر تاوانبار بین و تاوانباری زیاد بکه ن؛ چونکی هه رچی ناموزگاریمان کردن سوودی نه بوو دهی با هه ر بمینن و باریان قورستر بین و باشتر دابمینن.

﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾

وه بو نه وان هه یه له قیامه تا عهزاییکی وا که سووکیان نه کا.

فەر موودهى خودا: ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الآية.

ئىبنو جەررير و ئىبنو ئەبى حاتم رىوايە تىيان كىردووه له «سدى» ﷺ ئەلئى: مونا فقه كانى شارى مەدينە و تىيان: ئە گەر موحه مەد له داواى پىغە مەرايە تىدا راست ئەكا با بىت بلىن بە ئىمە كام كەس له ناو ئىمەدا ئىمان دىنى و چ كەسى ئىمان نايىنى؟! جا خودا ئەم نايە تەى ناردە خوارەو و فەر مووى:

﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾

واتە: خوداى تەعالا برىارى ئەوەى نەداوہ كە ئەوانەى موسولمانن ھەروا بەم شىوہ كە تىكەلى كافر و مونا فقه كانن بىان ھىلئىتەوہ كە كەس نازانى موخلىس كىيە و مونا فقه كىيە، ئەبى ھەر جىايان بكاتەوہ له يەك يا بە ھۆى وەحى بۆ لای پىغە مەبەر ﷺ وە يا بە ھۆى تەكلىفى زەحمەت و نابار كە موسولمانەكان ھەلى ئەگرن و مونا فقه كان تەركى ئەكەن، وە ئەم پاك و پىسە له يەكتر جيا ئەكاتەوہ.

﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾

ھەروا خودا ياساى وانىيە كە ئىوہ ئاگادار بكا لە سەر ئومووراتى غەيبى و پەنامەكى؛ چونكى خودا تەشريفى دۆستانى خۆى ئەكا بە ئاگادار كىردنەوہ لەسەر بازە كارى. بەلام خوداى تەعالا لە ناو پىغە مەبەرەكانيا ئىختىيارى كەسانى ئەكا كە خواستى وايە حالى ببن لە ئومووراتى غەيبى و بە وەحى و ئىلھام گەلى شتى پەنامەكى بۆ رووناك ئەكاتەوہ، خواھ ئەویش ئەو شتانە بەيان بكا بۆ خەلك يا نە.

﴿فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾

دهی ئیمان بینن به خودای تهعلاا به تنیا و باوهرتان وای عیلم به غیب بو کهس نییه نهو نهبن؛ چونکی عیلم سیفه تیکی زاتییه و دهوام نهکا له گه ل دهوامی خاوه نه که یا؛ دهی هیچ کهس نه عیلمه ی نییه ئیلاا خودا نهبن، به لئی نهو نهده هه یه وا نهبن به ئیخبار و ئیعلام بازی له پیغه مبه ران وه یا بازی له ره هبه ران حالی نهکات. وه ئیمان بینن به پیغه مبه رانی خودا به سیفه تی نهوه که بهنده ی خودان، وه عیلم به غیب سیفه تی نهوان نییه، سا مه گه ر خودا ئیخباریان بکا به وه حی یا به ئیلهام.

﴿وَأِنْ تَوَمَّنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾

جا نه گه ر ئیوه ئیمان بینن به خودا و پیغه مبه ران بهو شیوه ئیسته باسما ن کرد و خۆتان بپاریژن له نیفاق و دوو رووی و خۆتان بپاریژن له غولوو و موباله غه کردن له عه قیده و بیر و باوه را نهوه نه جرئکی گه وره تان بو هه یه.

﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾

واته: با گومان نه بن نه وانه ی که به خیلی نه کهن به سه رفی واجباتی ماله که یان نهو ماله ی که خودا به فه زلی خۆی پیی داون، نهو بوخله یان چاکه بو یان.

﴿بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ﴾

به لکوو نهو به خیلیه خراپه و فه ساده و موفسیده بو حالیان و بو مه ئالیان.

﴿سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾

نهو ماله که نه یاندا به کهس ته و قدار نه کرین پیی له روژی قیامه تا. واته نه کرئ به دائیره یی له وینه ی ئاسن و نه کریته ملیان. نه لحاسل نهو حوقوقه که واجبه له سه ر ئیسان سه رفی بکا بو خاوه ن حه قه که وه کوو زه کات و مه نزووره و نه فه قه ی واجبه و ماره یی ژن و ئوجره ی کرئکار و به شی خاوه ن مال له به جئ هینانی فه رزی

کيفايه وه کوو میوانداری داماو و به خیتو کردنی هه تیو و دهفن کردنی مردووی بن مال.
 ئەم حوقوقانە لە روژی قیامەتا ئەکرین بە تەوق و ئەکرینە ملی مانیعەکان.

﴿وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

هەر بۆ خودا ئەمییتهوه هەر مائی که له بهینی ئاسمان و عەرزا بێی و دائیر بێی
 له ناو خەلکا و دەست بە دەستی بێی بکری.

واته: ئەم مالانە له ئەنجاما لهبەر ئەوه که خاوهنەکانیان ئەمرن غەیری خودا کهس
 نییه که خاوهنیان بێ، جا مائی وهها دەستان گەر بێ بۆچی خۆتانی بێ تووش ئەکهن
 به شهه؟

﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾

وه خودا ئاگاداره لهسەر ئەوه که ئەم خەلکه ئەیکەن.

فەرموودهی خودا: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ الآية.

ریوایەت کراوه له ههسەن و قهتاده: کاتی که ئایهتی: ﴿من ذا الذي يقرض الله قرضاً حسناً﴾ نازل بوو جووله که کان وتیان: خودا فهقیره و ئیمه دهوله مهندین؛ چونکه
 مالمان لئ قهرز ئەکا. جا ئەم ئایهته نازل بوو.

وه ئیبنوئیسحاق و غیری ئەو ئەلین: ههزهرت ﷺ نامهیهکی نووسی بۆ لای
 یههودی بهنی قهینهقاع و دای به ئەبووبه کری سدیق و لهو کاغهزهدا دهعهوتی
 ئەکردن بۆ ئیسلام و نوێژ کردن و روژوو گرتن و بۆزه کات دان وه بۆ ئەوهیش که
 «قرض الحسنه» بدهن به موحتاجان جا ئەبووبه کر رویشت و چووه «بیت المدراس» ی

یه هووده وه که تماشای کرد کۆمه لیکي زۆر له یه هوود گرد بوونه ته وه له لای «فناحاص»
 ناو که گه وره یان بوو له عالمانی یه هوودیش بوو، نه بووبه کر فرمووی به فناحاص:
 «اتق الله واسلم» وتی: ته قوای خودا بکهو موسولمان بیه، وه لّاهی تو خۆت نه زانی
 که موحه ممه د ره سوولولّایه و به حق هاتووه بۆ لاتان له لایه نی خوداوه و له
 ته ورته که یشتانا ناوونیشانى نووسراوه، دهی ئیمان بینه و ته سدیق بکهو قهرز بده به
 خودا به قهرزی جوان هه تا بتخاته به ههشت و سه وابت دووقات زیاد بکا. جا
 فناحاص وتی: یا نه بابه کر تو گومان نه بهی که خودای ئیمه مالمان لئ قهرز نه کا
 و هه میشه فه قیر قهرز له دهوله مهنده نه کا جا نه گهر نه مه تو نه یلیت حق بین
 نه بین خودا فه قیر و گه دا بین و ئیمه دهوله مهنده بین، وه نه گهر دهوله مهنده بواین مالی
 ئیمه ی به قهرز داوا نه ده کرد، خودا خۆی مه نی ئیمه نه کا له ریا که چی ریبامان
 نه داتی و نه گهر دهوله مهنده بواین ریبای نه نه دا به ئیمه! جا نه بووبه کر دای له فناحاص
 به لیدانیکي خراب و سویندی خوارد نه گهر عه هد و په یمان له ناویانا نه بوایی نه مدا
 له گه ردنت نهی دوژمنی خودا! نه ویش رویشت بۆ خزمه تی حه زره ت و شکاتی
 لئ کرد وتی: تماشای بکه نه بووبه کر چی پئ کردووم. جا حه زره ت نه بووبه کری
 بانگ کرد فرمووی: بۆچی داوته له فناحاص؟ نه ویش عهرزی کرد: یا ره سووله لّای
 نه م ناپیاوه نه یوت: خودا فه قیره و ئیمه دهوله مهنده نین، منیش به راستی رقم داگیرسا
 و لیمدا له و کاتانه دا نه م ئایه ته نازل بوو فرمووی:

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾

به راستی خودا بیستی واتهی نه و که سانه که وتیان: به راستی خودا گه دایه و
 ئیمه دارا و دهوله مهنده نین.

﴿سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ﴾

ئىمه ئەم تاوانى وتارى ئەوانه ئەنوسىن وەكوو تاوانه كىردارىه كانمان نوسى
 كه عىبارەت بوو له كوشتنى پىنغەمبەرەكان به ناحەق وەكوو زەكەرىا و يەحىا و
 غەبرى ئەوانىش.

﴿وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾

وہ ئىمەيش وەكوو بە كىردەوہ ئەيان سووتىننن لە ئاگرى دۆزەخا بە وتارىش داخ
 ئەنننن بە دلئانا و پئيان ئەلئىنن: بچەژن عەزابى ئاگرى سووزەندە، واتە وەكوو چۆن
 كەسى شتى بچەژى وەها زەرپاتى و جووديان ئەو ئىش و ئەلمە وەرئەگرى و بە
 تەواوى ئازارىان پى ئەگا.

﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾

وہ پئىشان ئەلئىنن: ئەم عەزابتانە بە ھۆى ئەو تاوانانەيە كە دەستى ئىوہ پئىشى
 خستن وە بزائن كە خوداى تەعالا ستمكار نىيە لەسەر بەندەكانى خۆى.
 «ظلام» لەم ئايەتەدا سىغەى نىسبەتە وەكوو «عمار» بۆ وەستای بىناكردن و «تمار»
 بۆ خورمافروش، يانى خوداى تەعالا خاوەن ستم نىيە و نىسبەتەى ستم نادرى بۆ
 لای.

فەرموودەى خودا: ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ الآية.

واحيدى و بەغەوى و غەبرى ئەوانىش رىوايەتيان كىردووە كە نازل بوو لە تاقمى
 جوولە كە داووەكوو كە عىبى كورپى ئەشرەف و مالىكى كورپى سەيف و حوىيى كورپى
 ئەختەب لە گەل چەن كە سىكدا هاتن بۆ لای حەزرت ﷺ وتیان: تۆ داواى ئەوہ
 ئەكەى كە خودا كىردووتى بە رەھبەر و پىنغەمبەر و كتیبى بۆ رەوانە كىردووى، وە
 ئىمەيش خودا وەختى خۆى برىارى داوہ بۆمان لە تەوراتا كە ئىمان بە ھىچ پىنغەمبەرى

نہ یه نین که داوای ریسالہت بکا هه تا قوربانیک بینی و ناگری له ناسمانه وه بیته خوار و بیخو و له ناوی بیا، جا نه گهر قوربانیکی وا دینی بومان و ناگریش هات بوی و خواردی باوه پت بین نه که یه. وه فهرمووی:

﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ اٰتِنَا اَلَا نُوْمِنُ لِرَسُوْلٍ حَتّٰى يٰٓاْتِنَا بِقُرْبٰنٍ تَاْكُلُهٗ النَّارُ﴾

واته: نهو یه هروودیانه که وتیان: به راستی خودا گه یاندوو یه تی پیمان که تیمان نه هینین به هیچ پیغه مبهری هه تا قوربانیک دینی بو لامان و ناگری له ناسمانه وه بیته خوار و بیا.

﴿قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِیْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِی قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ﴾

تو بلی نهی پیغه مبهری خوشه ویست: به راستی له مه و پیش چهن که سی له ره بهرانی گه وره و له پیغه مبهرانی سه ره رز وه کوو زه که ریا و یه حیا و شه عیا هاتن بو لاتان به چهن موعجزاتیکه وه و بهو قوربانیه وه که نیوه باسی نه کهن، دهی له بهرچی نه و انتانه کوشت له گه ل نه وه دا که قوسووریان نه کرد له ناموزگاری ناده میزادا نه گهر راست نه کهن و خوتان له راستان نه زانن.

﴿فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ﴾

جا نه گهر باوه پریان بین نه کردیت تو سه بر بکه و نازار مه ده به دلی خوت؛ چونکی نه مه یاسای روژگاره و گه لی پیغه مبهرانی پیش زه مانی تو ته کریب کراون و نازاردراون (مع أنه) له سه ره هولدان بو گه یاندنی دین و نایین ده و امیان کردوه، وه نهو پیغه مبهرانه که ته کریب کراون،

﴿جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ﴾

له لایہنی خوداوه کیتابی پر له فہرمان و یاسای ثابین و ریگہی خوداناسیان ہینا بو نادمیزاد و حکمت و ریبازی ہوشیاریان پیشکش کرد، بہ علاوہی ٹہمانہ موعجیزات و کارہای عہجایی دنیاان نشان دا۔ جا دہرکوت «بینات» بہ مانا موعجیزاتہ و «زبر» جہمعی زہبوورہ یانی حکمت و ہوشیاریہ کہ له فہرمودہی پیغہمبہرہ کان بووہ، وہ «کتاب منیر» ٹہو کیتابہ ٹاسمانیہ تانی کہ بہ وہ حی ہاتوہہ بڑیان له لایہنی خوداوه۔

ٹاگادار بن! له ٹابینی ٹہنیاکانی پیشوودا یاسا بووہ ہہرکسہ موہیمہیہ کی بووبی وہ یاخود دہعوای شتیکی کردبی و خہ لک باوہریان پی نہ کردبی ہاتوہہ حہیوانیکی سہربریوہ بو خودا جا ٹہگہر خودا خواستی تہرویجی ٹہو کہسہی بووبی کہ نیسباتی دہعواکہی بکا ٹاگرئی له ٹاسمانہوہ ہاتوہتہ خوار و دہنگیکی لی ہاتوہہ ہہتا گہیشٹوہ بہ قوربانیہ کہ و شووتاندوویہ تی و مہحوی کردوہتہوہ۔ وہ ٹہم وہزعه دہوامی کردوہہ ہہتا عہدی حہزرتی عیسا علیہ السلام ٹیتر ٹہو یاسا براوہتہوہ۔ وہ بازی له زاناکان فہرموویانہ: له تہوراتا نووسراوہ قوربانی کہ ٹاگر خواردی دہلیلی راستی رہہبری خاوهن ریسالہتہ ہہتا عہدی مہسیح و موحممہد وہ له عہدی ٹہوانا حوججہت وا له موعجیزاتا۔ بہ لام یہہوودیہ کان ٹہو غایہتہیان له تہورات لابردوہہ لہسہر عادہتی تہحریفاتی خوئیان کہ له بازی جارا کہم و زیادیان کردوہہ له ٹہلفازی تہوراتا و له بازی جارا مہعناکہیان بہ ٹارہزووی خوئیان گورپوہ۔

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾

ہہموو گیانلہ بہرئی مردن ٹہچہڑئی۔

﴿وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾

وه جهزاتان بی نه دریتته وه به خیر یا به شهر له روژی قیامه تا له پاش نه وه که خودا زیندووتان نه کاته وه و گردتان نه کاته وه و حسییی بیر و باوه پ و کرده وه کانتان نه کا.

﴿فَمَنْ زُحِّحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ﴾

جا هه رکه سی دوور خرایه وه له ناگری دۆزه خ و خرایه ناو به هه شته وه نه وه به راستی گه یشتوه به مایه ی رزگاری خوی.

﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ﴾

وه نییه نه م ژینانی دنیا و خوشییه که له دنیا دا دهس نه که وی ئیلا مایه و هویه بو غرور و بایی بوونی ئینسان به خوی جا ناگادار بن دنیا باییتان نه کا. بزنان! دنیا نه م چه رخه یه عه رزه و ئاسمانه و نه ستیره کانه، وه مه تاع شتیکه ئاده میزاد له زهت و ئاسایشی لئ و نه گری و ه کوو: دارایی، ژن، نه ولاد، پایه، زانایی، ته وانایی. وه غرور: بایی بوونه که مه عنای پشت هه لکردنه له به جئ هیئانی یاسای دین که خودای تهعالا ناردوو یه تی بو به ختیار ی ئاده میزاد.

جا نه م دنیا که مه تاعه و هوی رابواردنه هه روا بو ئینسانی به ختیار هوی که سبی پیروزی و سه ره رزی دنیا و سه رفرازی قیامه تیشه وه سوود و زینانی دنیا له سه ر حالی خاوه نه که ی دیتته جئ، نه م دنیا که مه تاعی غرور وه بو ئینسانی قاسی و عاسی و دل ره ق و په ست هه روا مه تاعی به لاغ و گه یشتنه به پیروزی بو ئینسانی دل نه رم و فه رمانبه ری خودا و ره وشت به رز بو یه له چه دیسی شه ریفا هه یه: «الدنيا مزرعة الآخرة».

راگرتنی دین به هیزه، هیز به دارایی و زانسته وه راگرتنی دنیایش هه ر پیویسته به دارایی و چه زهت ﷺ وه کوو مه نعی نه بووده ردا و نه سحابی سوفه ی نه کردوه له

زوه‌د و مانه‌وه له مزگه‌وتا بۆ عیباده‌تکردن، مه‌نعی عه‌بدوپه‌حمانی کورپی عه‌وفیشی نه‌کردوو له ته‌ماشای دارایی و مه‌نعی باقی نه‌سحابه‌کانیشی نه‌کردوو له باخدارای و تیجاره‌ت و ئال و وپیر. که‌وابی دنیا بۆ نه‌و که‌سه له حه‌لال که‌سبی بکا و له حه‌لالا سه‌رفی بکا زۆر باشه و خپیره بۆیه خودا له قورئانا به‌ خپیر ناوی بردوو و فه‌رموویه‌تی:

﴿کتب علیکم إذا حضر أحدکم الموت إن ترک خیراً الوصیه﴾^۱ وه له چهن شوینی ترا ناوی به‌ خپیر بردوو. جا واجبی ئینسانی موسولمانه قه‌ت به‌تال نه‌بی و به‌ قه‌ی ئیمکان مه‌شغوولئی که‌سبی پاک بی؛ له کشت و کال، له باخ و بیستان، له ئال و وپیر، له دووکاندارای، له کریکاری، له حه‌یواندارای، وه باقی کاسبی حه‌لال به‌م شه‌رته ته‌ماشای یاسای ئیسلام بکا له په‌یداکردنیا و له سه‌رف کردنیا هه‌تا مه‌سئولییه‌تی گه‌وره رووی تی نه‌کا.

جا له‌به‌ر نه‌وه ئاده‌میزاد «بالذات» خۆی به‌ بی ئامۆژگاری نه‌که‌ویته شوین دنیا‌دارای، خودا له زۆربه‌ی ئامۆژگاری له ئایاتا رووی کردوو نه‌ته دیندارای و بی ته‌ماعی. نه‌گه‌رنا هیچ کارئ له دنیا‌دا به‌ بی زۆری له‌ش و به‌ بی عه‌قل و عیلم و دارایی ته‌واو نابی. خودا له باسی «تالووت» دا فه‌رموویه‌تی: ﴿وزاده بسطة فی العلم و الجسم﴾^۲ له باسی «سوله‌یمان» دا فه‌رموویه‌تی: ﴿قال الذي عنده علم من الكتاب﴾^۳ وه له باسی «داوود» فه‌رموویه‌تی: ﴿وعلمناه صنعة لبوس لكم﴾^۴ وه فه‌رموویه‌تی: ﴿ولا تنس نصيبك من الدنيا و أحسن كما أحسن الله إليك﴾^۵ ره‌حمه‌ت له‌وه و توویه‌تی:

۱. البقرة؛ ۱۸۰.

۲. البقرة؛ ۲۴۷.

۳. النمل؛ ۴۰.

۴. الأنبياء؛ ۸۰.

۵. القصص؛ ۷۷.

دارایی بو مرد له گهل دانایی
 دین و دنیای خوئی ناماده نه کا
 زور بالآتره له پادشایی
 چرا هله که بو روشنایی
 له پاش مردنیش دیاری بو دی
 لای موسولمانان بی ناشنایی

فهرموودهی خودا: ﴿تَتَّبِعُوا فِيْ اَمْوَالِكُمْ﴾ الآیة.

ئینوئنه بی حاتهم و ئینولمونزیر ریوایه تیان کردوو له ئینوعه باسوه ﷺ ته لئین:
 نهم نایه ته یش ههر نازل بوو له هوی نهو جیداله وه که له بهینی نه بووبه کری سدیق
 و فه نحاسی کوری عازوورادا رووی دا که وتی: ﴿اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَّحْنُ اَغْنِيَاءٌ﴾ - په نا
 به خودا!-

به لام عهبدوپه زاق ریوایه ت نه کا له زوهرییه وه: که نهم نایه ته نازل بوو له که عبی
 کوری نه شره فدا که زور زهمی پیغه مبه ر ﷺ ته کرد له گهل نه سحابه کانیا وه هانی
 کوفقاری قوره یشی نه دا له سهریان جا فهرمووی:

﴿تَتَّبِعُوا فِيْ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ﴾

به راستی ئیوه گیرودهی نازاری دل ته کرین و ته جره به نه کرین - واته شتی واتان
 به سهر دی وه کوو به سهر ته جره به کراوا بی نه نا خودا خوئی زانایه به هموو شتی و
 به راوردی پیویست نییه - به زیان کردن و سهرف کردنی دارایی له ریگهی چهك
 کرین و خوارده مهنی و باقی پیویستی جهنگ، وه به زیان له نفسی خوئانا به بریندار
 بوون به کوشتار و نازاردان بو دل و لهش.

﴿وَلْتَسْمَعْنَ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنْ
 الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا اَذًى كَثِيْرًا﴾

وہ بہ راستی تہ بیسن لہو کہ سانہ وہ کہ لہ پئش ئیوہ دا کیتابی ئاسمانیان پئی دراوہ
 وہ کوو یہ هوود و نہ سارا و لہ وانہ وہ کہ شہریکیان بؤ خودا قہرار داوہ «العیاذ باللہ»
 و تاریکی ناباری ناہہ مواری درؤ و دلہ سہ و بوختان و گالٹہ پئی کردن - وہ کوو
 یاسای سہرسہریہ کان بووہ لہ گہل پئشہ واکانا - ئەو ئەندازہ یہ کہ ئەبئی بہ ہوی
 نازاریکی زؤر بؤ ئیوہ.

﴿وَإِنْ تَصَبَّرُوا﴾

وہ ئەگہر خۆتان بگرن و ئەو نازاری دلٹانہ ہہلبگرن.

﴿وَتَتَّقُوا﴾

وہ خۆتان بیاریزن لہ بئی ئەمری خودا لہم ہویہ وہ، واتہ لہ باتی تاوانباری بئی تاوانی
 نازار نہ دەن.

﴿فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾

ئوہ بہ راستی ئەم سیفاتہ بہرزانہ لہو سیفہ تانہن کہ خودا برپاری داون بؤ بہندہ
 نازادہ کانی و بؤ رہہبہرہ بہرزہ کانی و بؤ پیغہ مہبہرہ نازارہ کہی.

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا

تَكْتُمُونَهُ﴾

ئہی پیغہ مہبہری خۆشہویست باسی ئەو چہرخہ بکہ بؤ یارانٹ کہ خوای تہعالا
 عہد و پہیمانی وەرگرت لہو زانایانہ کہ کیتابی خودایان پئی دراوہ - واتہ بہ دہرس
 خویندوویمانہ وەکوو عالمہکان - کہ بہ راستی و راسالی مہعنای ئەو کیتابہ رووناک
 بکہ نہوہ بؤ ہہموو ئەفرادی ئوممہت وە کہم و زیادی تیاناکن و بہ عہناد و ملہ جری
 مہعناکہی لہ راستہ لانہ دەن وە بیری پرسپاری پاشہ پڑوریان لہ دلدا بئی و ہیچ باسی
 لہو باسانہ کہ وان لہ کتیبہ کہدا نہ یشارنہ وہ لہ کہس.

﴿فَبَدُّوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ﴾

که چی ئەو ئادو په یمانه یان فرەدا بو لای پشتیانەوه، واتە موبالاتیان پێ نه کرد و پاپایان نه کرد.

﴿وَأَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئِسَ مَا يَشْتَرُونَ﴾

وه بهو کیتابه که له لایان بوو نرخێ که میان وه رگرت، واتە له بهر ئەوه که دیاری و دهسه نده یان دهس بکهوئ و له سه ر پایه و مایه ی خۆیان دهوام بکهن په یمانی خودایان له بیر برده وه به لکوو کهم و زیادیان تیدا کرد و له سه ر مونسایی هه وای خۆیان مه عنایان بلاو کرده وه، ئەمه ییش شتیکی خراپ بوو ئەوان وه ریان گرت و کریان بهو ماله نه خته ره و اجی خۆیانە.

﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا﴾ الآية.

موسلیم و بوخاری و ترمزی و نیسائی و غهیری ئەوانیش ریوایه تیان کردووه: کاتی که مه روان کورێ چه کهم کورێ عاس ئەمیری مه دینه ی مونه و وه ره بوو له لایه نی موعاویه وه خزمه تکارێکی خۆی هه نارد بو لای ئیبنوعه باس و پیتی وت: بلئی به ئیبنوعه باس: ئەگه ر که سه ئی شادو مه سروور بێ به وه ی که دهستی ئەکهوئ و چه ز بکا به وه سه نای بکرئ له سه ر شتی که ئەو نه یکردووه عه زابی بدرئ له قیامه تدا، هه موومان عه زایمان ئەدرئ. ئیبنوعه باس رضی اللہ عنہ فرمووی: چیتانه به سه ر ئەم باسه وه؟ ئەم ئایه ته نازل بوو له شانی ئەهلی کیتابا که چه زه رت په رسیاری شتیکی کرد لئیان ئەوان شاردیان وه و به یانیا ن نه کرد و خه به ریان به شتیکی موخالیف پیندا. جا ده رچوون وایان نیشان ئەدا که جوایی په رسیاره که یان به راستی داوه ته وه و سوپاسی خودایان ئەکرد له سه ر ئەمه و دلشادیش بوون به وه ی که که تمی حه قیقه ته که یان کردووه، ئەم ئایه ته له وه دا نازل بووه.

وه ریوایه تیش کراوه له ئه‌بووسه عیدی خدرییه وه ﷺ که تاقمی له موناqqه کان ههر کاتئ حه‌زرت ئه‌رۆیشت بۆ غه‌زا خۆیان دوا ئه‌خست و نه‌ده‌چوون و دلشاد بوون به مانه‌وه‌یان له‌سه‌ر موخاله‌فه‌ی حه‌زرت ﷺ وه کاتئ حه‌زرت ئه‌هاته‌وه له‌و غه‌زایه ئه‌چوون عوزریان ئه‌هینایه‌وه له‌خزمه‌تیا و سوپندیان له‌سه‌ر ئه‌خوارد و پێیان خۆش بوو که تاريف بکړین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که نه‌یان کردووه. جا ئه‌م ئایه‌ته نازل بوو. ئه‌مه‌یش بوخاری و موسلیم ریوایه‌تیاں کردووه. جا عه‌لامه قورتوبی ئه‌لئ: حه‌دیسی ئه‌وه‌ل به‌خیلافی ئیقتی‌زای حه‌دیسی دووه‌مه. که‌وابی ئیحتیمالی هه‌یه ئه‌م ئایه‌ته له‌سه‌ر هه‌ردوو سه‌به‌به‌که نازل بووی چونکه هه‌ردوو واقع بوون له‌یه‌ك زه‌مانا. که‌وابی ئایه‌ته‌که ئه‌بئ به‌جواب بۆ هه‌ردوو تاقمه‌که.

وه حافز ئیبنوکه‌سیر ئه‌لئ: موناqqات نییه له‌به‌ینی ئه‌وه‌دا که ئیبنوعه‌باس فه‌رموویه‌تی و له‌به‌ینی ئه‌وه‌دا که ئه‌و جه‌ماعه‌ته فه‌رموویانه؛ چونکی ئایه‌ته‌که عامه و شامیله بۆ هه‌موو ئه‌و وه‌زعه‌نه. به‌هه‌رحال خودا ئه‌فه‌رموئ:

﴿ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرُحُونَ بِمَا آتَوْا ﴾

ئهی پینغه‌مه‌بری خۆشه‌ویست زه‌ن مه‌به‌ ئه‌وانه که دلشاد و شادمان ئه‌بن به‌و کرده‌وه نابارانه که ئه‌یکه‌ن وه‌کوو حه‌ق ون‌کردن و ده‌رخستنی به‌تال له‌شیوه‌ی حه‌قدا.

﴿ وَ يُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا ﴾

وه زه‌ن مه‌به‌ به‌و که‌سانه که حه‌ز ئه‌که‌ن سه‌نایان بکړئ به‌بازئ کرده‌وه‌ی باشی وه‌ها که نه‌یان‌کردووه.

﴿ فَلَا تَحْسَبَنَّاهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ ﴾

زه‌ن مه‌به‌ به‌وانه که دارای نه‌جات و فه‌وز و رزگارین له‌سزا و تو‌له‌ی خودا.

﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

وه بو ئه‌وانه هه‌یه عه‌زاب و نازاریکی ئیش‌گه‌یین.

﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

هه‌ر بو خودایه پادشاهی و دارایی ئاسمانه‌کان و عه‌رز به هه‌موو کان و گیا و گیانله‌به‌ران و ئینسانه‌وه ته‌سه‌روویان تیدا ئه‌کا له‌سه‌ر داوای حیکمه‌تی شامیل و ره‌سایی خوئی، وه که‌س یارای ئه‌وه‌ی نییه پرسیار بکا بوچی و له‌سه‌رچی؟ وه خودا به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کا ته‌وانایه.

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ﴾ الآیات.

ئیمامی ته‌به‌رانی و ئینولموزیر ریوایه‌تیان کردوه له ئینوعه‌باسه‌وه فه‌رموویه‌تی: قوره‌یشیه‌کان هاتن بو لای یه‌هوود پرسیان کرد لئیان: هه‌زره‌تی موسا چلۆن هات بو لای ئیوه و چ موعجیزه‌یه‌کی هینا؟ وتیان: عه‌سا و یه‌دی به‌یزا، واته: عه‌ساکه‌ی فه‌رئه‌دا ئه‌بوو به‌ مارو ده‌ستی ئه‌کرد به‌ باخه‌لیا و کاتی ده‌ری ئه‌هینا وه‌کوو چرا پرته‌وی ئه‌دایه‌وه. وه رویشتن بو لای گاوره‌کان پرسیاریان کرد: عیسا چ موعجیزه‌یه‌کی هینا بو ئیوه؟ وتیان: کویری سکومای چاک ئه‌کرده‌وه و ئینسانی به‌له‌کی رزگار ئه‌کرد و مردووی زیندوو ئه‌کرده‌وه. جا هاتن بو لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ پئیان وت: داوا بکه له خودای خووت که ته‌پۆلکه‌ی «صفا» بکا به‌ ئالتوون بۆمان! جا به‌ شوینی ئه‌مه‌دا ئه‌م ئایه‌تانه نازل بوون.

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتَلَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾

به راستی ههیه له ئیجاد و خەلق و دروستکردنی ئاسمانەکان و ئەو ئەستێرانه که له شوینی خۆیان ئەمێننەوه و ئەوانە که لەسەر مەداری تایبەتی هەلئەسوورپین به درێژی کات و له ئەوزاعی عەرزا و ئەو کان و مەعدەنانه وان له ناویانا و لەو ئاوه شیرینە سافانە و لەو ئاوه شۆرە و ئەو شەلالە و تافانە که به توولی ئەیبام دین و رهوانن و لەو بەرزەوه بوونی بوخار و ههور و هاتوچۆی ههور و باراندنی باران بەسەر عەرزا و له ئیختیلاف و بەیه کاپوونی زەمانی شەو و رۆژ به کم و زیاد، وه له ئیستیمارای ئەمانەدا به بێ موخالەفە گەلێ ئایات و نیشانه هەن لەسەر وجودی پەرورەدگاری زیندووی زانای تەوانای خاوەن خواست و تاق و تەنیای بێ ویتە و بێ ئیحتیاج و نیاز به کەس. بۆ ئەو کەسانە دارای عەقڵی خائلس و بێ نەخۆشین؛ چونکی ئەم شتانه باس کران هەموو رام بوون بۆ ئیشکردن وەکوو خادم و کارەکەر، واتە هێزێکی خارێج ئەمانە ی خستوووە ئیشتەوه، وه ئەو هێزە ئەگەر بێ زانست و شوعوور بێ به عەقڵ و فام مومکین نییه هێزی بێ شوعوور به درێژی چەرخی رۆزگار ئەم هەموو هاتوچۆوه نازارە و ئەم هەموو کارە شیرینانە و ئاسارانە ی لێ پەیدا بێ. وه ئەگەر خاوەن زانست و شوعووره ئەوه هێزی ئەو پەرورەدگارە زانای تەوانای خاوەن کردگاریه که عالەمی رام کردوو. تەنیا ئەمە ئەمێنێ له ئارادا که تۆ نازانی حەقیقەتی ئەو زاتە خاوەن هێزە چیه، ئەمەیش نابێ به مانعی تۆ له ئیعتیراف به بوونی زاتی پەرورەدگار؛ چونکی گەلێ شت هەن لای تۆ وجودیان موحەققەقه و نایشزانی حەقیقەتیان چیه وەکوو رۆح، گیانی خۆت ئەزانی ههیه و نازانی چیه، وەکوو جازیبە ی ئەم سه یاراته که هەموو کورەیی لەسەر جازیبە یه کی تایبەتی ئەسوورپیتەوه و تۆیش نازانی حەقیقەتی ئەو جازیبە یه چیه، وه وەکوو ئەم رۆژە که سەلهای سەله بهم گەرەبی و قەوارەوه بووه به دایکانە و به مەرکەز بۆ ئەم هەموو

مه وجوداتی عالمه و داگیرساوه و بووه به چرای رووناکي ته اوای عالم و نایشزانی
 حه قیقه ته که ی چیه، وه وه کوو نم «أثیر» ه که له عالمه مه یه و بووه به هوئی گه یشتنی
 دهنگ و رهنگی نه شباح به ناده میزاد و حه قیقه ته که یشی نازانی چیه.

جا نه گهر نینسان به دلئیکی پاکي خالی له خهوش و خال، وردبیتته وه له مانه ندا
 به ناچاری ئیعتیراف نه کا به پهروه ردگاری جیهان نه و پهروه ردگاره که له سهه نه م
 یاسا جوانه جیهانی دروست کردووه و رازاندوویه تیه وه که هه مووی سهه روخوار
 وه کوو خانووین وایه که به گومه زیکی گه وه دروست کرابی و لهو گومه زه وه چرای
 زور به ره وه بووبی و له سهه هه موو چراکانه وه شاچرابی ناویزان بووبی و به دهوام
 نه و دیمه نه جوانه ت بی خیلاف نیشان بدا. وه بو پیغه مبهری ناخر زه مان موعجیزه
 له م دهرسه به رزتر پیوست نییه. له م لایشه وه نه گهر نینسانی داوای دهسکه وتنی
 دهرمانی دل بکا وه کوو چون نه گهری به شوینیا و هه رکه سی دهرمانیکی نیشان بدا.
 نه گهر هه بو به راوردیش بن چهن روژی به کاری دینی. وه ها نه م پیغه مبه رانه عَلَيْهِ السَّلَام
 هه موو وه کوو دوکتوری نه خویشینی گیانن وه بریاریان داوه به یه ک روویی داوای
 یارمه تی غیبی له خودا بکه ی و ماوه یی مه شغوولی یاد و ناوی خودا بی دلّت
 دائه مه زری. ﴿أَلَا بذكر الله تظمن القلوب﴾^۱ وه نه م دهرمانه له هه موو دهرمانی به
 سوودتره؛ چونکی به راورد کراوه که س به فهلسه فه له حه قیقه تی غیبیات حالی
 نه بووه وه تا یه کن که مئی حالی بووبی به دهلیلی عه قلی هه زاران که س له سهه یاسای
 دین و ته مئی و ته ربیه ی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام پیغه یشتووه وه نه وه نده تیغه یشتووه که
 دلی نارام بین، بویه خودا به شوین که لیمه ی ﴿أولي الألباب﴾ دا نه فه رموی:

﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾

واته: خاوهن هۆشه ساغه‌کان نه‌و که‌سانه‌ن که زی‌کری خودا نه‌که‌ن به‌راوه‌ستان و دانیشن و له‌سه‌ر ته‌نیشن‌ته‌وه.

﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

وه بیر نه‌که‌نه‌وه له‌دروست‌کردنی ئاسمانه‌کان و عه‌رزا.

﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ﴾

له‌نه‌نجامی نه‌و بیر کردنه‌وه پا‌که‌دا نه‌ئین: په‌روه‌ردگاری می‌ه‌ره‌بان‌ی ئیمه، تو‌نه‌م کۆمه‌له‌ جوانه‌ که‌ ناوت ناوه‌ جیهان به‌ بی‌ سوود دروست نه‌کردوه و تو‌ته‌قدیس و ته‌نزیه و ته‌برییه نه‌که‌ین له‌دروست‌کردنی شتی بی‌سوود، جا که‌ مادام تو‌نه‌م عالمه‌ت به‌ بی‌ سوود دروست نه‌کردوه به‌لکوو دروست کردوه بو‌به‌نده‌یی خۆت و بو‌ئوه‌ بی‌ به‌ جیلوه‌‌گای ده‌رکه‌وتنی ئاساری ته‌وانایی خۆت و ئیمه‌ ناتوانین به‌ ته‌واوی تو‌ بناسین و به‌ ره‌سایی عیباده‌تت بو‌بکه‌ین، وه‌ قوسوورمان نه‌وه‌نده زۆره‌ شیاوین بو‌شالاوی ئاگری دۆزه‌خ.

﴿فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

بمان‌پاریزه، نه‌ی خودای می‌ه‌ره‌بان له‌ نازاری ئاگری دۆزه‌خی خۆت.

ئیمه‌به‌نده‌ی تو‌ و تو‌یش به‌ حه‌ق خودا	جیهانی جوانت کرد به‌ جیلوه‌‌گا
فریشته و جینی و گشت ئاده‌میزاد	کردت به‌ شاگرد، ره‌ه‌به‌ر به‌ ئوستاد
نه‌گه‌ر له‌ ده‌رسی به‌رزی زانستی	یا له‌ نه‌نجامی خودا په‌رستی
راسب ماینه‌وه‌ به‌ زۆری خه‌تا	ناجیحمان بکه‌ نه‌ی خاوه‌ن عه‌تا
به‌ مایه‌ی پایه‌ی چه‌زهرتی ره‌ه‌به‌ر	یه‌عنی موحه‌مه‌د سه‌رداری نه‌نوه‌ر

﴿رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ﴾

ئەي پەرورەدگاری ئىمە، بۆيىن وا بە جۆش داواي ئەوەت لى ئەكەين كە بمان پارىزى لە ناگرى دۆزەخ؛ چونكى بە راستى ئەو كەسەي كە تۆ بىهاويته ناو ناگرى دۆزەخەو ئەو بە تەواي رسوات كەردوو لە ناو هەموو ئەو نەمىزادانە كە خاوەن پاينە و بە ستمكار تۆمەردوو؛ چونكى تۆ پادشايەكي عادلى ئىنسانى كە ستمكار نەبى نايهاويته ناو ناگر.

﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

ئەو ئەو كەسانەيش كە ستمكارن هيج يارمەتى دەريكيان نيبە كە بە هيز دەريان بكا لەو ناگرى دۆزەخە، وە ئەترسين كە خواستيشت لەسەر ئەو نەبى كە تەككاري گەورە زوو بيت و تەكامان بۆ بكات، وە بەم شيوە زۆر لەو ناگرەدا بىمىنەو.

﴿رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا﴾

پەرورەدگارا بە راستى ئىمە گوتمان لە دەنگى جارکيشيكەو بوو بانگى ئەكەدين بۆ ئەو ئيمان بىنين، وەكوو پىغەمبەر بىن ﷺ، وە ئىمە سوپاس بۆ تۆ ئيمانمان هينا.

﴿رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا﴾

پەرورەدگارا دەي مادام ئيمانمان هينا و چووينا ريزى ئوممەتى ئىجابەو تويش تاوانە گەورەكانمان بپوشە و بە ميهربانى خۆت كەفارهتى تاوانە بچوو كەكانمان بۆ بدە.

﴿وَتَوْفَقْنَا مَعَ الْأَبْتَرِ﴾

وە بمان مەريئە و گيانەكەمان لى وەربگرەو لە گەل پياو بەشەكانا، واتە كاتى كە گيانمان دەردەچى پياوى باش زۆر لە دەور و پشتمان ببن، وە ياخود لە ناو پياو بەشەكانا و لە گۆرستانى ئەوانا بمانتێزە.

﴿ رَبَّنَا وَعَانِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ ﴾

پهروه ردگارا به میهره بانی خوت و به وه فای خوت به واده کانت نه و سه وابه و نه و پایه و مایه یه که له سهر زمانی پیغه مبه ره کانت وادهت پیداوین بمانده ری.

﴿ وَلَا تَحْزَنْنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾

وه له روژی قیامه تا رسوومان مه که له ناو کوړی پیاوه باشه کانا.

﴿ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ أَلْعِمَادَ ﴾

به راستی تو ته رکی وه فا به وه عده ناکه ی.

﴿ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ

أَنْتُمْ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ﴾

جا خودای ته عالا داواکه یانی قه بوول کرد و دلخوازه که یانی به جی هیتنا و فهرمووی: به راستی من کرده وهی هیچ خواهن کاری له نیتوه زایه ناکه م نیر بی یا می، که بازیکتان له بازیکتانه، واته نیرینه له مینینه و مینینه له نیرینه یه، یاخود بازیکتان تیکه لی بازیکی تره، به م مه عنا که هه مووتان له یه ک نه سلن، وه یاخود هه مووتان به یه که وه لکاون له دین و نایننا.

﴿ قَالِ الَّذِينَ هَاجَرُوا وَأَخْرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَأَوْذُوا فِي سَبِيلِ ﴾

وه نه و که سانه که هیجره تیان کرد له مه ککه ی موکه پرپه مه بو مه دینه ی مونه ووه ره و ده رکران له خانووبه ره ی خوینا و نازاریان درا له ریگه ی مندا.

﴿ وَقَاتِلُوا ﴾

وه جهنگیان کرد له بهر بهر زکردنه وه ی که لیمه ی حه ق:

﴿وَقْتُلُوا﴾

وه کوژران.

﴿لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾

به بئ گومان هموو تاوانه کانی ئەوان گه وره و بچووک دائه پۆشم.

﴿وَلَا ذَخَلْتَهُمْ جَنَّتِ بَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾

وه به راستی ئەیانخه مه ناو چهن باخیکی بههشتی وا که جو بار له ژیر داره کانیه وه

رهوان ئەبئ.

﴿ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾

وه سه وایان ئەدهمئ به سه وایئ که شیاوی که ره می خودا بئ.

﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ﴾

وه خودای تهعالا له لایه تی سه وایی جوان، وه به فهزل و ئیحصانی خوئی ئەبیه خشیته وه

به موسولمانانا.

ریوایهت کراوه له «أم سلمة» رضی اللہ عنہا ئەلئ: عهرزی چه زره تم کرد: یا ره سوله لالا

نایسم که خودای تهعالا ناوی ژنان بیا له ئەهلی هیجره تا به هیچ نهوعئ! جا

خودای تهعالا ئەم ئایه تی «فاستجاب لهم» هی نارده خواره وه.

فهرموودهی خودا: ﴿لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ﴾ الآيات.

واحیدی و به غه وی و غه یری ئەوانیش فهرموویانه: ئەم ئایه ته نازل بووه له

موشریکه کانی مه که که دا؛ ئەوان زۆر له رابواردن و ژیانیکی ره سادا بوون و موسولمانه کانیش

گه دا و بئ دارایی بوون، جا له ناو خوئیانا باسیان کرد وتیان: ئەم دوزمنانی خودا وان

له ناو ناز و نیعمه‌تا و ئیمه‌نزیکه له برسیتییا بمرین. جا ئهم ئایه‌ته هاته خواره‌وه
 فه‌رمووی:

﴿ لَا يَغُرَّنَكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبَلَدِ ﴾ (۱۹۶)

با دلت تیک‌نه‌دا و دلی ئوممه‌تی تو تیک‌نه‌دا هه‌لسوورانی ئه‌وانه که کافرن له
 ناو ناز و نیعمه‌تی زورا لهم شاره‌دا و له شارانی‌ترا.

﴿ مَتَعٌ قَلِيلٌ ﴾

ئهو هه‌لسوورانه له ناو نیعمه‌تا جینگه‌ی ئیعتیما‌د نییه؛ چونکی له‌زه‌ت و ئاسایشیکی
 که‌مه و مادام له‌گه‌ل ئیمانا نییه ماوه‌یی پینی رانه‌بویرن.

﴿ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ ﴾

له پاشان ماوا و مه‌نزلیان دۆزه‌خه.

﴿ وَيَسَّسَ الْمَهَادُ ﴾ (۱۹۷)

وه خراب ئارامگایه که دۆزه‌خ.

ئهم نه‌وعه ئاخ و داخی ئینسانی گه‌دا له کاتی ته‌ماشای دارایی ده‌وله‌مه‌ندانان زوره،
 به تاییه‌تی ئاخ‌ی ئه‌وانه که مه‌شغوولی عیلم و زانستن و مه‌جال‌ی دنیا‌یان نییه، به‌لام
 به باوه‌ری من ئهم داخه زور بی‌مونا‌سه‌به‌یه؛ چونکی هه‌موو عاقل‌ی ئه‌زان‌ی ئهم جیهانه
 له‌سه‌ر یاسای ئه‌سباب و ئه‌سباب‌سازی ئه‌روا، هه‌رکه‌سه‌ی کشت‌وکال‌ بکا‌گه‌نم و جو
 دره‌و ئه‌کا، وه ئه‌وه‌ی چۆ‌داری بکا‌شیر و دۆ‌وه‌رئه‌گرئ، وه ئه‌وه‌ی تیجاره‌ت و
 ئال‌وو‌یر بکا‌دراوی ده‌ست ئه‌که‌وئ؛ ده‌ی ئینسان‌ی له‌ مزگه‌وتا شه‌و و روژ‌ دوور
 بکه‌و‌یتته‌وه له ئه‌سباب‌ی دارایی چۆ‌ن دارایی ده‌ست ئه‌که‌وئ؟! یا ئهو که‌سه‌ وا له
 ده‌شتا چۆ‌ن عیلم و زانست وه‌رئه‌گرئ؟! به‌ عاده‌ت ئه‌مه مه‌حاله. بی‌جگه له‌مانه‌ کابرا
 که له‌به‌ر خودا ته‌رکی دنیا و دارایی بکا و مه‌شغوولی خزمه‌تی دین و که‌سه‌ی جه‌زای

رهزای خودا بئ چون عهقل مه جالی بئ نه دا وهر بگه رپته وه بو مالئکی دنیایی دهست بکا به ناخ و داخ؟ هه رکه سئ باره ی کاری خوئی وهر نه گری و ه کوو خودا نه فهر مویت:

﴿لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا﴾

به لام نهو که سانه که ته قوای خودای خوئیان نه که ن بو نه وان هه یه چهن به هه شتی که جو بار روان نه بئ له ژیری نهو باخانه وه و بریاری مانه وه یان دراوه هه تا هه تایه.

﴿نَزَّلَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ﴾

حالی نه م به هه شتانه وایه کراون به ئیکرامییه ی ناماده کراو بو نهو که سانه که خاوه ن ته قوای خودان.

﴿وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّلْاَبْرَارِ﴾

وه نهو به هه شته که له لای خودایه و ناماده کراوه باشته بو پیاوه باشه خیر و مه نده کان لهو دارایی دنیایه.

فهرمووده ی خودا: ﴿وَإِنْ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ﴾ الآية.

نه سائی ریوایه تی کردووه له نه نه س ﴿ﷺ﴾: کاتی باسی مردنی «نه جاشی» پاشای حه به ش گه یشت به مه دینه حه زره ت ﴿ﷺ﴾ فهرمووی: نوژی له سه ر بکه ن، نه سحابه کان عه رزیان کرد: یا ره سو له للاً نوژی نه که ین له سه ر ئینسانئکی حه به ش؟ جا نه م نایه ته نازل بوو.

وه ئینوجهریر ریوایه تی کردووه له جابیر فهرمووی: کاتی که نه جاشی مرد حه زره ت ﴿ﷺ﴾ فهرمووی: نه سه حه مه ی براتان له حه به شستان وه فاتی کرد، جا

حہزرت ﷺ رویشته دہرو نوئژی لہسہر کرد وہ کوو چؤن نوئژی لہسہر جہنازہ ٹہ کرد، وہ چوار جار «اللہ اکبر» ی کرد. جا مونافقہ کان وتیان: تہ ماشا بکہن موحممہد نوئژ ٹہ کا بہسہر کافرینکدا مردووہ لہ عہرزی حہبہشہدا جا ٹہم نایہ تہ نازل بوو.

وہ ہہیہ لہ سہحیحی بوخاری و موسلیمدا: کاتی نہجاشی مرد حہزرت باسی مردنی ٹہوی کرد لہ گہل ٹہسحابہ کانیا و فہرمووی: براینکتان لہ حہبہشہدا وہ فاتی کرد نوئژی لہسہر بکہن، جا تہ شریفی برد بو سہحرا و ٹہسحابہ کانی ریز کرد و نوئژی لہسہر کرد.

وہ لہ بازی ریوایہ تا ٹہلین: نازل بووہ لہ عہدوللای کوری سہلام و رہفیقہ کانیا. وہ لہ بازیکی ترا ٹہلئ: نازل بووہ لہ چل کہس لہ ٹہہلی نہجران وہ سی و دوو کہس لہ ٹہہلی حہبہشہ و ہہشت کہس لہ رؤم کہ گاور بوون و ہاتن موسولمان بوون.

﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِعَايَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾

بہ راستی لہ ٹہہلی کیتابہ بازہ کہسی کہ ٹیمان دینن بہ خودا و بہو کیتابہ کہ نازل کراوہ بو سہر ٹیوہ و بہو کیتابہ کہ نازل کراوہ بو سہر ٹہوان و حالیان وایہ دلیان ٹہترسی لہ عہزابی خودا و ہہموو وجوودیان ٹہلہرزئی لہبہر ٹہمری زاتی حہقدا و لہ موقابیلی نایاتی خوداوہ عیوہز و پاداشیکی کہم و ہرناگرن.

﴿أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾

ٹہم کؤمہلہ کہ باسمان کردن ٹہجرو سہوایان سابتہ لای خودای خویمان.

﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾

وہ بہ راستی خودا بہ پہلہ حسینی کردہ وہ کان تہ او ٹہ کا و سہ وابہ کہیان پی
ٹہ گہ نی.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اصْبِرُوا﴾

ٹہ ی کہسانی کہ ایمانتان ہہ بہ خودا! خوتان بگرن و سہ بر بکن لہ سہر نازاری
تاعات و لہ سہر ٹہ وہی کہ پیتان ٹہ گا لہ زہ حمہت و بی ناسایشی.

﴿وَصَابِرُوا﴾

وہ خوتان غالب بکن بہ سہر دوژمنانی خودادا بہ ہوی سہر و خوگرتن لہ سہر
جہنگی کافران لہ مہیدانا.

﴿وَرَابِطُوا﴾

وہ بمیننہ وہ لہ خودوودا و چاوپہ پی جہنگ بکن لہ بہر بہر زکردنہ وہی دین وہ
یا لہ پاش ٹہ وہ کہ فہرزیکتان لہ نویژہ کانتان کرد بمیننہ وہ لہ مزگہوتا ہتا وہختی
نویژی دووہم. مہسہلا لہ پاش نویژی نیوہرؤ چاوپہ پی نویژی عہسہر بکن، وہ یا
لہ پاش نویژی مہغریب نیئتیزاری نویژی عیشا بکن. بؤ ٹہ وہ کہ نویژی سانی ہم
لہ مزگہوتا بکن؛ چونکی خیری زورترہ بہ بیست و حہوت دہرہ جہ لہ نویژی
خاریجی، یاخود نویژی دووہم بہ جہماعہت بکا بؤ ٹہ وہ وہ کوو نویژی یہ کہ می بہ
جہماعہت بووہ ٹہم نویژہ یش ہہر بہ جہماعہت بی بؤ ٹہ وہ بہ سہوابی جہماعہتہ کان
بگات.

وہ لہ فہزلی «رابط» دا لہ سہر مہعنای ٹہ ووہل چہن حہدیسسی شہریف وارید بووہ.
ریوایہت کراوہ لہ حہرزہ تی عوسمانی کوری عہفانہ وہ ﷺ فہرموویہ تی: بیستوومہ
لہ حہرزہت ﷺ ٹہ فہرموو: «من رابط ليلة في سبيل الله كانت له كالف ليلة صيامها
وقيامها» واتہ: کہسی یہك شہو لہ خودوود و سنووری بہینی کافران و موسولمانانا

بمینیته وه له بهر پاراستنی ولاتی موسولمانان له بهر رهزای خودا ئه وه ئه وه مانه وه یه وه کوو هه زار شه وه که رۆژه کانیان به رۆزوو بی و شه وه کانیان نوژی کرد بی.

وه بوخاری ریوایه تی کردوه له سه هلی کوری سه عدی ساعیدییه وه که حه زرت عليه السلام فه رموویه تی: «رباط یوم فی سبیل الله خیر عند الله من الدنیا و ما فیها».

وه له سه حیجی موسلیمدا ریوایه ت کراوه له سه لمانه وه که حه زرت عليه السلام فه رموویه تی: «رباط یوم ولیلة خیر من صیام شهر و قیامه، و إن مات جری علیه عمله الذی کان یعمله، و أجرى علیه رزقه، و آمن الفتان. أي الشيطان».

وه وارید بووه له فه زلی ریبات به مه عنای دووه مدا حه دیسنی که ئه بوو نه عیمی حافز ریوایه تی کردوه له عه بدوللای کوری عه مری کوری عاس ئه لی: شه وی حه زرت عليه السلام پاش نوژی مه غریب رۆیشته ماله وه، جا هه رکه سی رۆیشته وه بو مالی خوی، رۆیشت. وه هه رکه سی مایه وه له مزگه وت، مایه وه. پاش ئه مه حه زرت عليه السلام له مال هاته ده ره وه له پیش ئه وه دا که خه لک نوژی عیسا بکه ن فه رمووی: موژده تان لی بی ئه ی موسولمانه کان خوای ته عالا ده رگایه کی له ده رگا کانی ئاسمان کردوه ته وه و به هوی ئیوه وه فه خر ئه کا به سه ر مه لایکه تانا و ئه فه رمویت: ئه ی مه لایکه کان بروانن بو ئه م عه بدانه م که فه رزی نوژیان کردوه، وه لحال چاوه ری نوژی تر ئه که ن.

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾

ئه ی موسولمانان له هه ر عیاده تیکا ئه یکه ن ته قوای خودا بکه ن، واته ئه وه عیاده ته به ساغی بو خودای بکه ن.

﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾

رجا هه یه رزگار بین.

سورة النساء، مدنیة و آیاتہا "۱۷۶" نزلت بعد سورة الممتحنة
انسورہ تی نیساء، مہ دینہ بیبہ و "۱۷۶" نایہ تہ،
دوای سورہ تی مومتہ حینہ ہانوتہ خواریہ وہ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بہ ناوی خودای بہ خشنده و میہرہ بان

نہم سورہ تہ پیروزہ لہ مہ دینہ ی مونہ و وہرہ دا نازل بوو ئیلا نایہ تیک کہ لہ سالی
فہ تحی مہ ککہ دا نازل بوو لہ شانی عوسمانی کوری تہ لحدی کلیداری کہ عبہ ی
شہریفہ دا کہ عیبارہ تہ لہ: ﴿إِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ الآية.

بازئ فہرموویانہ: «یا ایہا الناس» لہ ہہر شوئیتیکا نازل بوو نہوہ مہ ککیہ، کہ وایی
نہ بی نہوہ لی نہم سورہ تہ مہ ککی بی و باقیہ کہ ی مہ دہ نی بی. بہ لام راستہ کہ ی
نہوہ یہ کہ مہ دہ نی بی؛ چونکی لہ سہ حیچی بوخاریدا ریوایت نہ کا لہ «أم المؤمنین»
عائشہ وہ رضی اللہ عنہا فہرموویہ تی: «ما نزلت سورة النساء إلا و أنا عند رسول اللّٰه صلی اللہ علیہ وسلم». واتہ:
سورہ تی نیساء نازل نہ بوو ئیلا لہ و کاتہ دا کہ من خانہ وادہ ی پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم بووم.
وہ مہ علومہ کہ عائشہ لہ مہ دینہ ی مونہ و وہرہ دا رویشتہ خزمہ تی حہزرت رضی اللہ عنہا
و لہ وی گوئزرایہ وہ. وہ نہو قسہ کہ نہ لی «یا ایہا الناس» لہ ہہر شوئیت بی نہوہ
مہ ککیہ، تہ واو نیہ؛ چونکی سورہ تی «بقرة» مہ دہ نیہ و لہ دوو شوئیتا «یا ایہا الناس»
مہ وجودہ تیایا.

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ﴾

ئە ئادەمیزاد خۆتان بپاریزن له عەزاب و له نافەرمانی پەروەردگاری خۆتان.

﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ﴾

ئەو پەروەردگاره که ئیوهی دروست کردوو له یهك نهفسی تهها که ناوی ئادەمه. بهو ئیعتیباره که به ته نیا ئەو باوکی هه مووتانه.

﴿وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾

وه دروستی کردوو له و نهفسه ته نیا به هاو جووته که ی عیباره ته له «حواء».

﴿وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً﴾

وه بلاوی کرده وه له و دوو که سه بیاوانیکی زۆر و ژنانیکی زۆر.

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ﴾

وه له خودا بترسن له باره ی حقوقی ناوتان: دهست درێژ مه کهن به ناحق بۆ حهقی کهس نه بیاو نه ژن؛ چونکی ئیوه له حقوقا وه کوو یهك وه هانه. هه مووتان له ئادهم و ئادهم له گله. ئەو خودایه که هه موو هۆشیاری دان ئەنی به وجودیا و ئەلی ههیه و تهوانایه، ئەو خودایه که ئەوهنده گه ورهیه له لاتانا به کیکتان داوای شتی بکا له یه کیکتان به هۆی ناوی ئەوه وه داوای ئەکا، ئەلی: بۆ خاتری خوا ئەم شتهم بدهری، ئەو قسه بکه، ئەوه مه که، بۆ خاتری خوا خزمه تم بکه، ئازارم مه ده... وه خۆتان بپاریزن له برینی حقوقی میهره بانی پنیوست له ناو خزمانا؛ چونکی بیجگه له وه هه مووتان له گه ل هه موو که سیکدا هاو پرشتهن و ئەرۆنه وه سه ر ئادهم له گه ل خزمه کانتانا نزیکترن و حقوق و له ناوتانا زۆره، وه برینی رشته ی میهره بانی خزمایه تی ئەبن به هۆی گه لی ئازار و بیزاری ته نهایی و گشتی.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾

به راستی خودا له کاتیکه وه ئیوهی دروست کردوه و ئیوهی گه یاندووه به پایهی داوا و زیمه داری هه موو کاتی نیگاهبان و ناگاداره و ته ماشاکاری وتار و کرده وه تانه و هه موو کهم و زوریکتان حسیبی له سه ره.

بزانی له م مه قامه دا چهن شتی هه یه:

یه کهم: له بهر نه وه که نه م سووره ته گه لی نه حکامی تیدا هه یه و قه بوولی نه وانه زور زه حمه ته له سه ره نه فسی ئینسان خودا نه م سووره ته ی دهس پی کرد به نه م به ته قوای خودا؛ چونکی ئینسان مادام ته قوای خودای بوو نه توانی هه موو ته کلیفی وه برگری، نه و نه حکامانه وه کوو ریعایهت و پاراستنی مالی هه تیو و پاراستنی حقوقی ماره یی، وه کوو به راورد کردنی حالی هه تیو له پیش نه و ه دا که ماله که ی بدریته وه دهستی، وه کوو دادگری له بهینی ژنانا بو که سی چهن ژنی ماره بکا، وه کوو ته سلیم کردنی میرات به خاوهن حه ق له کوو و له کچ. وه وه کوو نه م کردن به ته هارهت و نوێژ کردن و جهنگ له گه ل موشریکانا. وه به تایبه تی چونکی حقوقی ژن زور باس نه کری له م سووره ته دا و ژنان له موقابیلی برا و مام و ناموزاوه زه عیف و بی دهستن، هه روا له موقابیلی میرده وه غالباً داماون سووره ته که ناوبراوه به «سووره تی نیساء».

دووهم: زانایانی دین ئیجماعیان بووه له سه ره نه وه که مه قسوود له «نه فسی واحیده» ئاده مه عَلَيْهَا، وه مه قسوود له هاوجووته که ی حه وایه. وه حه و دروست کراوه له له شی حه زره تی ئاده م و پاش نه وه که خودا ئاده می دروست کرد خه وی به سه را هیئا، وه له و کاته دا ئاده م له خه ودا بوو حه وای له په راسوویه کی چه پی حه زره تی ئاده م دروست کرد، کاتی ئاده م له خه و هه ستا و چاوی که وت به حه و نولفه تی پیوه گرت.

وه ئیستیدلالیان کردوو لهسهه نهه به فهرموودهی چهزرت عليه السلام: «إن المرأة خلقت من ضلع أعوج، فإن ذهبت تقيمها كسرتها، وإن تركتها وفيها عوج استمعت بها» واته: به راستی ژن له پهراسوویهکی لار دروست کراوه نهگهه تۆ بهتوئی راستی بکهیتهوه نهیشکینی، وه نهگهه وازی لئی بینی بهو لارییهوه لهزهتی لئی وهرئهگری.

سیههه: لهفزی «والأرحام» دهلالهت نهکا لهسهه گهورهیی چهقی رهحم وال لهگهه عیادهتی خودای تهعالا و حوقوقی باوک و دایکدا، خودا فهرموویهتی: ﴿واعبدوا الله ولا تشركوا به شيئاً وبالوالدين إحساناً وبذي القربى واليتامى والمساكين﴾. وه گههلی چهدیسی پیغهمهه عليه السلام وارید بوون لهسهه سیلهی رهحم له چهدیسیکا فهرموویهتی: هیچ کارئ نییه که ئیتاعهی خودای پئ کرایی به قهی سیلهی رهحم بو ئینسان بیی به هۆی نهوه که زووبهزوو سهوابهکهی دهست بکهوئی، وه هیچ کارئک نییه که عیسانی خودای پئ کرایی و زوو عهزایی لهسهه وارید بیی وهکوو برینی رهحم و سوینی درۆ. وه چهزرت عليه السلام فهرموویهتی: سهدهقه و سیلهی رهحم نهبن به هۆی زیادبوونی عومری ئینسان و پاراستنی خاوهنهکهیان له مردنی ناههموار. وه فهرموویهتی: گهورهترینی سهدهقات نهوهیه که سهههه بکری له خزمیکدا زۆر دوژمن و نابار بئ. نهمانه ههموو دهلیلن بو شههههه سیلهی رهحم.

وه بزائن به ئیتتیفاقی زانایانی ئیسلام سیلهی رهحم واجبه و، قهتعی رهحم چهرامه. وه سابهه که نهسماء له پاش هیهجهرهت، دایکی له مهکهکهوه هات بو چاوپنیکهوتنی، جا نهسماء هات عهززی چهزرتی کرد: دایکم هاتووه بو دیدهنیم و هیشتا کافره نایا موبالاتی پئ بکهه و خزمهتی بکهه یانه؟ چهزرت عليه السلام فهرمووی: «نعم صلي أمك»: بهلی خزمهتی دایکت بکهه و حورمهتی بگهه.

بە تايبەتی ئەو خزمەنە کە بە ھۆی سیلەي رەحمەو ھىوات بېن روو بکەنە ئیتاعەي خوداو ئەخلاقیان باش بېن. وە ئەم سیلەي رەحمە بە پیتی کەس و روژ و حال ئەگورئ؛ بۆ باوک و دايک و بۆ ئەولاد لە کور و کچ و کورەزا و کچەزا مادام ئینسان دەستی برۆا و ئەوان گەدا بن یا کاسییان پئی نەکرئ واجبە مەسرەفيان بکیشی و بە قەي حال ئیکرامیان بگرئ. خودا فەرموویەتی: ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾. واتە ئەگەر باوک و دايک ھەولیان دا لەگەلتا بۆ ئەو شەریک بۆ خودا بریار بەدی ئەو حالە کە ھەموو کەسئ و تۆیش ئەزانئ درۆیە و عیلمت نییە بەو کە راست بئ، فەرمانیان وەرەگرە، بەلام لە دنیادا بە پیاوئەتی لەگەلیانا رابوئیرە. یانی خزمەتیان بکەن.

وہ بۆ غەیری ئەسڵ و فەرع یانی بۆ حاشیە وەکوو مام و خال و پوورو ئەولادەکانیان ئەگەر گەدا بوون بە قەي ئیمکان یارمەتییان بەدە و ئەحوالیان بپرسە، وە ئەگەر دوور بن نامەیان بۆ بنووسە یا سەلامیان بۆ رەوانە بکە؛ چونکی دینی ئیسلام ھاتووہ بۆ ئیمان بە خودا بە ئیخلاص وە بۆ خزمەتکردنی موسولمانان بە قەي دەسەلات، جا نەخوازەلا کە خزم و نزیکئ ئینسان بن.

فەرموودەي خودا: ﴿وَأَتُوا النَّسْرَةَ أَمْوَالَهُمْ﴾.

ئیننوئەبی حاتم ریوایەت ئەکا لە سەعیدی کورئ جوبەیرەوہ رضی اللہ عنہ: پیاوئ لە قەبیلەي «غطفان» براهەکی بوو وە کورپنک و مالئیکی زورئ بەجئ ھیشت، کاتئ کورە کە بالغ بوو داوای مائەکەي کرد و داواکەیان ھینا بۆ خزمەتی پئغەمبەر صلی اللہ علیہ و آلیہ وسلم، جا ئەم ئایەتە ھاتەخوارەوہ. کاتئ مامئ کورە کە ئایەتەکەي بیست وتئ: «أَطَعْنَا اللَّهَ

و رسوله» - خودا بمان پاریزی له تاوانی نابار - وه هه موو ماله که ی داوه به برازا که ی، جا چه زهت ﷺ فه رمووی: هه رکه سی بیاریزی له بوخلی نه فسی خۆی و ئیتاعه ی خودای خۆی بکات ئه رواته به هه شتی خوداوه. جا ئه فه رمویت:

﴿وَأَتُوا آلِنَّمَىٰ أَمْوَالَهُمْ﴾

ئهی موسولمانه کان، ئهی برا و مام و خزمی هه تیوان، ئهی فه رماندارانی روژ، بده نه وه به دهستی ئه و که سانه وه که زوو هه تیو و نابالغ بوون و ئیسته بالغ و خاوه ن هۆشن و روشدیان هه یه له سه ر حال و مالی خۆیان. ئه و ماله یان که له لای خۆتان راگیرتان کردوو له گه ل هه موو باره ی ئه و ماله.

﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْخَيْثَ بِالطَّيِّبِ﴾

مالی پیس و بی نرخ و چه یوانی لاتی خۆتان مه که ن به به ده ل و تو له بو مالی باشی ئه وان؛ مه ره باشه کانی ئه وان هه ل بگرن بو خۆتان و مه ریکی لاوازی بی خیر بده ن به وان، یا خود مالی پیسی چه رامی ئه وان وه رمه گرن و مالی چه لالی پاکی خۆتان بده ن به وان.

﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ﴾

مالی ئه و هه تیوانه مه خۆن له گه ل ماله که ی خۆتانا واته به به هانه ی دیناری له مالی خۆتان، دوو دینار له مالی ئه وان بخۆن، واته کاتی مه سه رفتان کرد نیسه بت رابگرن، ئیوه که چوار سه ر خیزانن چوار دینار سه رف ئه که ن با له مالی ئه و هه تیوه تاقه دیناریکی تیندابن وه زیانیان لی مه ده ن.

﴿إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا﴾

ئهم خواردنی مالی هه تیوه تاوانیکی گه وره یه به هه ر شیوه یی بی.

لہو ولاتہدا کہ ہتیو ہہیہ و مالی ہہیہ نہ گہر حاکمی شرعی عادلئی تندا بیئ
 باشر نہ وہیہ کہ بہ حسینیکی راست مالی ہتیوہ کان - ہہرچن ہہیہ - وہر بگریئ
 و لہ مہ خزہ نیکی نہ مینا لہ سہر دہفتہر ہہ لہ بگریئ. جا نہ گہر تیجارہ تیکی شرعی
 بوو نہ وہ دروستہ کہ قازی ٹہو مالہ بخاتہ تیجارہ تہ وہ بہ مہ سلہ حہت، نہ گہرنا مالہ کہ
 رابگریئ وہ کوو خوی مہ سرفی لئ بکا بو ہتیوہ کان و کاتی بالغ بوون تہ سلیمیان
 بکاتہ وہ. نہ گہر لہو ولاتہدا قازی نیہ پیوستہ ٹہلی شو عووری ٹہو شویتہ کہ سئ
 بکن بہ چاودیری ٹہو مالی ہتیوانہ، واتہ بیدہنہ دہستی کہ سئکی ٹہمین کہ بہ ختیویان
 بکاو مہ سرفی لئ بکا بو ہتیوہ کان، جا نہ گہر ہتیوہ کان دایکیان بوو وہ شووی
 نہدہ کرد و خاوهن روشد بوو مالہ کہ بہ حسیب بدریتہ دہستی دایکہ کہ یان و لہ
 خار بجیشہ وہ کہ سئ دابنن تہ ماشایان بکا و یارمہ تی دایکہ کہ یان بدا لہ ہہر کاریکدا
 پیوست بیئ.

وہ نہ گہر دایکیان نہ بوو لہم کاتہدا نہ گہر برایہ کی موسولمان وہ یا مامہ یہ کی
 موسولمانیان بیئ ہم بہ حسیب بہ شی مندالہ کان بدریتہ دہستیان بہ ختیوی بکن و
 مہ سرفی مندالہ کانی لئ بکن تا گہورہ نہ بن، جا نہ گہر لہ پاشا مایہ وہ تہ سلیمیان
 بکنہ وہ.

لہم سوورہ تہدا کہ مالہ کہ یان لہ لای برا یا لہ لای مامہ مہ سلہ حہت وایہ ہہر
 مالی لہ وانہیہ زیہ بیئ وہ کوو فہر شئکی کون یا حہ یوانئکی لاواز یا کاسہ و کہوچکن
 کہ دہوام نہ کا، بیان فروشن و سرفی بکن بو مندالہ کان، ہہروا باش وایہ کابرای
 خاوهن ہتیو لہ غیری ٹہو مالہ تومی پیدایا بکا و بیکا بہ مایہی فہلاحت و
 کشت وکال، جا ہہر ٹہندازہ بیئ لہو بہرہ جووتہ سہرف ٹہ کریئ بہ شی ہتیوہ کان
 حسیب بکا بہ قہی ٹہوہ لہ مالی ہتیوہ کان ہہ لہ بگریئ لہ تولہی ٹہوا. وہ ٹہمما ٹہوہ
 کہ ٹیستہ لہ بازی شوینا ٹہیکہ کہ مالی ہتیوہ کان ٹہدہن بہ برای گہورہ یا بہ

مامه به قهرز یانی نهیفرۆشن بهو شهخسه و له پاره‌ی ئەو ماله مهسرهف ئەکا بۆ منداله‌کان ئەمه زۆر ستمه و سوودی تیا نییه بۆ منداله‌کان واجبه ته‌رکی بکه‌ن له‌به‌ر چه‌ن ده‌لیل:

یه‌که‌م: فرۆشتنی مالی هه‌تیو به قهرز دروست نییه ئیلا له‌به‌ر مه‌سله‌حه‌تیکی دیاری وه‌کوو ئەوه کاتی ئاشووب و تالان بیهه‌وه و ئەگه‌ر ئەو ماله نه‌دری به قهرز به تالان بڕوا، وه مادام ئەو مه‌سله‌حه‌ته نه‌بوو پیوسته ره‌هن وه‌ربگیرئ له باقی ئەو قهرزه، وه له‌م سووره‌تانه‌دا ئەم مالی هه‌تیوه ئەده‌ن به قهرز ئەو مه‌سله‌حه‌تانه وجوودیان نییه و ره‌هن وه‌رناگیرئ و ئەو براگه‌وره یا ئەو مامه ئەو مالی یی نه‌فرۆشن به قهرز له ئەساسا پیاوی نوێژکه‌ر یا خاوه‌ن روشد نییه و ئەگه‌ر وایش بی ئەو ئەمانه‌ته‌ی نییه که ئەو قهرزه بداته‌وه به منداله‌کان.

دووهم: ئەو هه‌تیوانه - کور و کچ - له شش سأل به‌ره‌وژوور ئەو برا یا ئەو مامه دائیما ئیشیان پین ئەکا و له کشت‌وکال و حه‌یوانداری دا به کاریان دینی به نوعی که ئەوه‌نده خۆیان نه‌یخۆن و زیاتر له‌وه کرییان ئەکه‌وی ئیتر پیوست نییه به‌وه که له مالی خۆیانه مه‌سره‌فیان بۆ بکری، وه ئەمه‌ی که من وتم له‌گه‌لی شوینا به ته‌واوی راسته.

سێهه‌م: حه‌یوان، وه‌کوو مه‌رو بزن و مانگا و ماین، مانه‌وه‌یان له کوردستانا گه‌لی به سووده؛ وا ئەبی له ماوه‌ی ده‌ سألدا له زاوی پی ئەو حه‌یوانانه گه‌لیی ئەکه‌ویته‌وه و کاتی منداله‌کان با‌لغ بوون ته‌سادوفی دارایی و مالیکی زۆر ئەکه‌ن که زۆر سوودیان لی وه‌رته‌گرن و، له فرۆشتنی ماله‌که‌یانا کاتی با‌لغ ئەبن وه‌کوو داری ده‌ست وه‌ها رووت و بی‌مایه و مالن و ئەم حاله ئەبی به هۆی به‌دبه‌ختی ئەو هه‌تیوانه.

چوارهم: ئەم نوعه موعامه‌له بۆ ئەنجام ئەبی به هۆی فیتنه و ئاشووب له به‌ینی ئەو هه‌تیوانه‌دا له‌گه‌ل براکه‌یانا یا مامۆکه‌یانا کاتی که خۆیان به رووتی و داماوی

ئه‌بینن خه‌لکی ئامۆژگارییان ئه‌که‌ن، پێیان ئه‌ئین: مائیکی زۆرتان بوو و براهه‌تان خواردی وه ئاشووب په‌یدا ئه‌بێ و گه‌لێ جار کوشتن و شه‌ره‌ قسه‌ له به‌ینا ئه‌بێ ئه‌ویش حه‌رامه‌ و هه‌رچی سه‌ربکێشی بۆ حه‌رام حه‌رامه‌.

به‌ هه‌رحال ئه‌گه‌ر حاکی شه‌رع ماله‌که‌ وه‌ربگرێ و له‌ دائیره‌ی ئه‌یتاما دا‌یینی ئه‌وه‌ به‌ هه‌ر جۆر بێ مومکینه «رأس المال» هه‌که‌یان بۆ سه‌رف بکری، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ نه‌بێ مانه‌وه‌ی ماله‌که‌یان وه‌کوو خۆی له‌ هه‌موو سووره‌تی ئه‌هوه‌نتره‌ و ئه‌مه‌ به‌ سووره‌تی راستی به‌راورد کراوه‌ وه‌ها‌یه‌. وه‌ له‌ سووره‌تیکه‌ مائی هه‌تیوه‌کان تیکه‌لی مائی براو مامی بێ به‌و نه‌وعه‌ باسما‌ن کرد زۆر باشتره‌.

پێچگه‌ له‌مانه‌ جار به‌ جارێ با‌زه‌ موسولمانێ سێ‌یه‌کی مائی ئه‌کا به‌ خیری گیانی خۆی ئه‌گه‌ر یه‌کن لێی بخوا. ئه‌وه‌یش مه‌قسوودی کابرا ئه‌وه‌ نییه‌ ئه‌و سێ‌یه‌که‌ له‌ پاش مردنیا جیا بکریته‌وه‌ و خه‌لك ئیستیفاده‌ی لێ بکا، به‌لکوو مه‌قسه‌د ئه‌وه‌یه‌ هه‌تا مائی ئه‌و کابرا ئه‌مینێ موسولمانان کاتی ریکه‌وت چوونه‌ مائی ئه‌ولاده‌کانی له‌و ماله‌ بخۆن و خیری کابرا نه‌بری.

فهرمووده‌ی خودا: ﴿وَإِنْ حَفَّتُمْ وَلَا تُقْسَطُوا﴾

بوخاری و موسلیم - خویان لێ‌رازی بێ - ریوایه‌تیان کردوه‌ له‌ عوروه‌ی کوری زوبه‌یر رضی اللہ عنہ عوروه‌ ئه‌لێ: پرسیارم کرد له‌ پوورم عائیشه رضی اللہ عنہا له‌م ئایه‌ته‌ ئه‌ویش فه‌رمووی: هاته‌خواره‌وه‌ له‌ شانی کچانی بێ‌باوکدا که‌ لای هه‌قداریان بوون و ئه‌و هه‌قداره‌ له‌به‌ر مائی کچه‌که‌ یا له‌به‌ر جوانی ماره‌ی ئه‌کرد بۆ خۆی، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ که‌ عاده‌ته‌ ماره‌یی بۆ دانه‌نه‌نا وه‌ ئه‌گه‌ر شتیکی بۆ دا‌باین پێی نه‌ئه‌دا جا خودا مه‌نعی کردن له‌ ماره‌ کردنی ئه‌م کچانه‌ مه‌گه‌ر وه‌کوو ژنانی تر ماره‌یی و حوقوقیان بۆ دا‌بیتن. وه‌ خودا فه‌رمووی: برۆن له‌ ژنانی تر ماره‌ بکه‌ن و فه‌رمووی:

﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَمِينِ﴾

ئەگەر ترستان بوو لەووە عەدالەت نەكەن لە مێقداری مارهیی ئەو كچه هەتیوانە كە وان لە ئیدارەتانا.

﴿فَأَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾

برۆن ماره بپرن ئەووی كە مونساب و جوانە لەبەر چاوتانا لە ژنان.

﴿مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبْعَ﴾

خوای دوو دوو ژن ماره بکەن یا سنی سنی یا چوار چوار، بۆ ئەووە كە لە ستهمکردن لە كچه هەتیو دوور بکەونهووە، بەم مەرجه كە بتوانن عەدالەت بەجی بینن لە بەینی ئەم ژنانەدا لە مانەووە لە لایاندا بە یاسای شەرع؛ چونکی ئەگەر عەدالەت نەكەن لە ناویانا لە مارهکردنی ئەمانەیشا تووشی تاوان ئەبن وەكوو لە ماره کردنی هەتیووەکانا.

﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾

ئەگەر بيمتان بوو لەووە عەدالەت نەكەن لە ناو ئەم ژنانەدا ئەووە [یهك] ژن بینن، وە یا لەزەت وەربگرن لەو جاریانە كە بوون بە مۆلكتان؛ چونکی لە جاریبەدا قەسم واجب نییە، وە لەبەر ئەووە كە مۆلكن ئەتوانن بە هەموو نەوعی تەسەر و فیان تیا بکەن.

﴿ذَلِكَ أَذَىٰ أَلَّا تَعُولُوا﴾

ئیختیاری یهك ژن یاخود كپینی جاریبە بۆ لەزەت وەرگرتن نزیکترە لە ستهم نەکردن لە بەینی ژنانا. وە یاخود مەعنای ئایەتەكە وایە ئەگەر ئیووە ترستان هەیه لەووە كە لە هۆی هەتیوانەووە گیرۆدەیی تاوان بین و مالیان بخۆن و لە ترسی ئەمە هەتیو ناگرنە خۆتان، دەیی لە خوسووسی ژمارەیی ژنانیشەووە لە خودا بترسن، وە یاسای زەمانی نەزائین تەرك بکەن كە بە بی حسیب ژن ماره بکەن و سەرگەردانیان

بکەن لە بابەتی بێ ئیدارەیی و موبالات نەکردن پێیان، وە ماره بکەن لەو ژنانە کە واکن و مونسایی ئیوەن یا دوو دوو یا سێ سێ و چوار چوار، وە لە چوار ژن زیاتر ماره مەکەن با تووشی فیتنە و تاوان نەبن.

ئەم کورت هەلەپیان لەسەر عەدەدی مەحدوودە نزیکترە لە عەدالەت کارییە وە لەو کە موقەید نەبن بە ژمارە وە وەکوو زەمانی جاھیلییەت. وە ئەم مەعنای دووھەمە لەسەر ریبویەتی سەعیدی کۆری جووبەیرە کە فەرموویەتی: موسولمانەکان دووریان نەگرت لە وەرگرتنی هەتیو و مائی هەتیو لە ترسی تاوانباری، جا خودایش فەرمووی: دەی وەکوو لەم ھۆو لە خودا ئەترسن لە ھۆی ژنی زۆریشە وە لە خودا بترسن و ئەوھندە ژن پێن کە بتوانن تەماشای عەدالەتی شەرعییە بکەن تیايانا کە ناخر پایەیی چوارە، وە ئەگەر ترسی ستمتان بوو ھەر یەک ژن ماره بکەن.

فەرموودەیی خودا: ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً﴾

ئینبوئەبی حاتم و ئینولموزیر ریبویەت ئەکەن ئەلین: عادەت وابوو کاتی پیاوی کچی خۆی ئەدا بە شوو ھەموو ماریی کچەکەیی وەرئەگرت و نەینەدا بە کچەکەیی. جا خودا نەھی کرد لەم رەفتارە نابارە و فەرمووی:

﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً﴾

بدەن بە ژنان مارییە کەیان کە بە شیکە خودا بۆی داناون و غەدریان لێ مەکەن بە زۆری دەس یا بە زۆری روو لێیان مەستین، حەقی خۆیانە خودا پێ داون، ئەگەر ئیو کچە کانتان بەخێو کردوو ئەوانیش لە عومری شەش حەوت سالییە وە ھەتا کاتی شوو ئەکەن رەنج ئەدەن و چەن قاتی سەرفی خۆیان کار ئەکەن.

﴿فَإِنْ طَبَّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَّرِيئًا﴾

وه نه‌گهر به خوؤشی دَلْ و ناره‌زووی خوؤیان ده‌ست‌به‌ردار بوون له شتی لهو ماره‌بییه و پتیاں دان وه‌ری بگرن و بیخوون وه‌کوو خوارده‌مه‌نییه کی گه‌وارا.

ئه‌مه تا ئیسته له‌سه‌ر ئه‌وه روؤیشتین ئایه‌ته‌که خیتاب بی له‌گه‌لْ باوك و برای ژنه‌که‌دا. وه نه‌گهر خیتاب بی له‌گه‌لْ میرده‌کانیانا وه‌کوو سیاقی ئایه‌ته پیشووه‌کانه ئه‌وه ئه‌فه‌رموئیت: ئه‌ی موسولمانه‌کان کاتی ژنتان ماره کرد ئه‌وه ماره‌بییه‌کیان بی‌بدن وه‌کوو خودا پی‌داون، یا پتیاں بدن به پیاوه‌تی وه‌کوو که‌ره‌می و به‌خششی بدن به یه‌کی، وه ماره‌بییه‌کیان مه‌خوون و مه‌نعی مه‌که‌ن، حقی خوؤیانه، به‌لئْ نه‌گهر به ناره‌زووی دَلْ شتیکیان لهو ماره‌بییه‌دا به ئیوه بیخوون عافییه‌تان بی.

بیدار بن! له‌وه‌دا که خودا ئه‌فه‌رموئیت: ﴿عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ﴾ ده‌رئه‌که‌وئْ که سهرفی نه‌زه‌ری ژن به نیسبه‌ت جوژنی له ماره‌بییه‌که مه‌سمووحه ئه‌گه‌رنا سهرفی هه‌موو ماره‌بییه‌کیان مه‌عنای نییه، ئه‌گه‌ر ئه‌وانیش سهرفی نه‌زه‌ر بکه‌ن ئیوه قه‌بوولی مه‌که‌ن. به راستی خودا «رب العالمین»ه و نیسبه‌ت به هه‌موو که‌سی نه‌وعی میهره‌بانی هه‌یه و حقووقی ژنی داناوه به یه‌کی له حقووقه به نرخه‌کان، به‌لام ئاده‌میزاد به‌دبه‌خت و سه‌رسه‌ختن، نه باوك و نه برا نه مامۆ نه نامۆزای ژن ته‌ماشای حقووقی ژن به ته‌واوی ناکه‌ن، وه موعامه‌له ئه‌که‌ن له‌گه‌لْ ژنا - به تاییه‌تی له که‌ژ و کئو و له دئهاتی عه‌شایه‌ریدا - وه‌کوو ئینسانیکی بی‌ره‌حم، وه میزدی ژنه‌کانیش هه‌ر به قه‌ساوه‌ت ره‌فتار ئه‌که‌ن له‌گه‌لْ ژنه‌کانا، به تاییه‌تی قه‌زییه‌ی ژن به ژن ئه‌وه‌نده مه‌راره‌ت و میحنه‌تی تیا هه‌یه بو ژنه‌کان که ویجدانی ئاده‌میزاد بریندار ئه‌کا.

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ﴾ الآیات.

هاتوونه‌ته خواره‌وه له شانی سابیتی کورپی ریفاعه و له مامه‌که‌یا؛ کاتی که ریفاعه وه‌فاتی کرد سابیتی کورپی مندال بوو، جا مامی سابیت چوو بو حوزووری

پیغمبر ﷺ عه‌ری کرد: ئەم برازاهه هه‌تیوه و له‌لای منه چی هه‌لاله بۆ من له مالی ئەم کوربه و که‌ی ماله‌که‌ی پێ بده‌مه‌وه؟

وه ریوايه‌ت کراوه له عایشه‌وه (رضی‌الله‌عنه‌ا‌وه‌ا) که: نازل بوون له شانی هه‌موو هه‌قداریکی هه‌تیوا به شێوه‌ی گشتی. ده‌فه‌رموی:

﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا﴾

واته: ئە‌ی خاوه‌ن کاران مه‌ده‌ن به‌و سه‌فه‌هانه که وان له ژیر ده‌ستانا نه‌و داراییه که وا له ده‌ستانا، نه‌وه‌ی که خودا راوه‌ستان و مانه‌وه‌ی ئیوه‌ی به‌ستوهه پێه‌وه.

﴿وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ﴾

وه رۆزی نه‌وانه بده‌ن له‌و داراییه‌دا و به‌رگ و پۆشاکیان بۆ بکه‌ن.

﴿وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾

وه قسه‌ی وایان بۆ بکه‌ن دلێان خو‌ش بکا، واته: به‌ رووگرژی و زمانی تال دلێان نازار مه‌ده‌ن، به‌لکوو وه‌ها بیان‌دوینن که چاویان بکه‌نه‌وه بۆ ته‌ماشای جیهان و دلێان رووناک بکه‌نه‌وه بۆ فامی رازی نیهان. به‌ راستی هه‌قداری و خاوه‌ن کاری هۆشیار بێ نه‌بی و تاری عاده‌تی له‌گه‌ل مندال و ورده‌واله‌دا وه‌کوو ده‌رس وابن و رۆژ به‌ رۆژ پایه‌ی نه‌وانه به‌رز بکاته‌وه هه‌تا له‌ ریگه‌ی ژیا‌نی خو‌یان تی‌بگه‌ن و بۆ به‌خێو کردنی نه‌ته‌وه‌یش پێ‌بگه‌ن.

بزانی! سه‌فه‌یه له‌ زمانی عه‌ره‌با: یانی که‌م هۆش، وه‌ له‌ عورفی دینا: به‌ که‌سێ نه‌لین که مه‌سه‌له‌ه‌تی خۆی نه‌زانی و کارسازی نه‌توانی بکا. به‌لام پێشه‌واکان با‌زیکیان نه‌و کارسازیه‌ توند نه‌گرن و نه‌لین: سه‌فه‌یه دژی ره‌شیده وه‌کوو «سه‌فه» دژی «رُشد»ه و روشد بریتیه له‌ کارسازی دین و دنیا، واته‌ ناگاداری بن له‌ یاسای دینی خۆی

بہ قہی پئیوستی خوی و رفتاریشی پی بکا، وہ ناگاداریش بی له یاسای دنیا و ژیواری خوی وہ له سہر ئو یاسا بروا بہ ریندا.

جا له سہر ئم شتوہ ئینسانی شیت سہ فیہہ و کہسنی بالغ بووبی و تمہنی گہیشتی بہ پازدہ سالہ و ئیشی دینی خوی یا دنیای خوی نہزانی، یا بیزانی و رفتاری پی نہکا. ئمہیش سہ فیہہ. وہ ئو مہنی تہسہر وفہ کہ له کاتی مندالیدا بہ سہریا چووہ ہر ئمہینتتہوہ ہتا وای لی دی کہ روشد پیدانہکا، وہ له ہردوو جانیدا باش پی ئہگا. بہ لی ئہگہر ئو مندالہ کہ له ئیدارہی حہقدارا نہبی ہروا خوی بو خوی بڑی ئوہہ له پاش بلووغدا موعامہلہی دروستہ؛ چونکی نازانین بہ چ حالنی بالغ بووہ وہ ئہسل له کہ سیکدا کہ له ژیر دەستی حہقدارا نہبی ئوہیہ رھشید بی و ہکوو له کتیبی نیہایہی رھمہلیدا بہ یانی ئہکا.

وہ بازی له پیشہواکانی دین له سہر ئوہن کہ رھشید ئوہیہ کارسازیی دنیای خوی بیزانی و بیکا. یانی: روشد سہ لاحتی مالہو بہس. واتہ کارسازیی دینی له مہعنای روشدانہیہ. له سہر ئم شتوہ کار ئاسانترہ. لہبہر ئوہہ ہر کہسنی بہ قہی حال دنیای خوی رائہگری و تہماشای ئہکا. وہ ئم جؤرہ کہسہ له سہر ئم فہرموودہیہ موعامہلہیان دروستہ و بہ رھشید ئہناسرین.

ہروا ئہگہر کہسنی بہ رھشیدی بالغ بی و پاش ماوہیی دەست بکا بہ تہبزی و ئیسراف، واتہ مالی خوی بی سوود زایہ بکا، ئوہہ مادام قازی مہنی نہکا له موعامہلہ کردن پی ئہلین: سہ فیہی موعامہلہ و موعامہلہی ئمہیش دروستہ.

﴿وَابْتَلُوا الْيَتَامَى﴾

بہراوردی حالی ہتوہکان بکنن له پیش بلووغا؛ بزانی نایا سہ لاحتی حال و مالیان ہہیہ یا نہ؟

﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾
 بۆ ئەو کاتی گەیشتن بە وادەى بلووغ، کە وەختی ژن هینان و شووکردنیانە
 ئەگەر لەو کاتەدا دەرکی روشد و کارسازیتان لێ کردن هەر مالێکیان وا لە دەستانا
 پێیان بدەنەو.

﴿وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا﴾

وہ مالی ئەو هەتیوانە مەخۆن بە زیادەپەوی لەو ئەندازە بە کە حەقی خۆتانە.

﴿وَيَدَارًا أَنْ يَكْبُرُوا﴾

وہ بە پەل پەل کردن لە ترسی ئەو کە منداڵەکان گەورە بین و مالەکیان بێنەو.

﴿وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ﴾

وہ هەرکەسێ لە ئێو دەوڵەمەند بێ با خۆی دوور بگرێ لە مالی ئەو هەتیوانە،
 با هەموو خزمەتەکی بێ بە هۆی ئەجری قیامەت بۆی.

﴿وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾

وہ هەرکەسێکیش کە موحتاجە و گەدایە با لەو مالە بخوا بە شیوێ بێ کە یاسا
 بێ لە دینا، واتە بە قەی ئیحتیاجییەکی و بە قەی ئوجرەى خزمەتەکی.

﴿فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ﴾

وہ کاتی کە مالەکیان داو بەو هەتیوانە کە ئیستە بالغ و خاوەن روشد و شووورن
 شاهییدیان لەسەر بگرن و ئاگادار بن لەسەر ئەندازە و چلۆنیەتی مالەکیان نەکا
 سبەینی داوای مالەکیان لێ بکەن و بلێن وەرمان نەگرتوووە تەو لیتان، وە یاخود
 داوای ئەو بکەن کە مالی پەڕپووت و بێنرخیان وەرگرتوووە لیتان یا کەتر لەو بیان
 وەرگرتوووە کە لە دەستانا بوو. وە ئەم یاسایە بۆ ئەو دامەزراوە کە بە زاھیر داواتان
 لەسەر قەید نەکەن و ئازارتان نەدەن نەك بۆ رزگارییە لە عیقاب و ئازاری خودا.

﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾

وه خودا خوئی به‌سه بو موحاسیبی له‌سه‌ر ئیوه و نه‌گه‌ر خه‌یانه‌تیکتان له‌و ماله‌دا کردبی هه‌رچه‌ن به‌ زاهیر تووشی نازاری حاکم نه‌بن به‌لام خودای ته‌عالا نازار و عیقاتان نه‌دا.

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ﴾ الآیات.

ئه‌وسی کورپی ساییتی نه‌نساری وه‌فاتی کرد ژنی وه‌ سئ کچی له‌و ژنه‌ به‌جئ هیشت و دوو نامۆزای بوون «سوید» و «عرفجة»، وه‌ ئه‌م دوو که‌سه‌ وه‌سی و عه‌سه‌به‌ی بوون هاتن هه‌موو ماله‌که‌یان برد و هیچیان لئ نه‌دا به‌ ژنه‌که‌ی و کچه‌کانی و یاسای جاهیلییه‌ت و ابوو میراتیان نه‌نه‌دا به‌ ژن و کورپی بچووک و ته‌نیا به‌ پیاویان نه‌دا و نه‌یان‌وت: مال نادری ئیلا به‌ که‌سئ که‌ جه‌نگ بکا له‌سه‌ر پشته‌ی نه‌سپ و تالان بگری! جا ژنه‌که‌ی ئه‌وس هات بو خزمه‌تی حه‌زه‌رت ﷺ عه‌رزئ کرد: یا ره‌سوله‌للا ئه‌وس مردوووه‌ سئ کچی به‌ سه‌رما به‌جئ هیشتوووه‌ و منیش ژنی ئه‌وم و هیچم له‌لا نییه‌ بو خه‌رجی ئه‌م کچانه‌ و باوکیشیان مالیکئ باشی به‌جئ هیشتوووه‌ هه‌مووی وا له‌لای «سوید» و «عرفجة» هیچیان له‌و ماله‌ نه‌داوه‌ نه‌ به‌ من و نه‌ به‌م کچانه!

جا حه‌زه‌رت ﷺ بانگی کردن ئه‌وانیش عه‌رزیان کرد: یا ره‌سوله‌للا ئه‌ولادی ئه‌م ژنه‌ نه‌ سواری نه‌سپ نه‌بن و نه‌ زه‌حمه‌تی که‌سئ هه‌ئه‌گرن و نه‌ زیانی نه‌ده‌ن له‌ دوژمن! جا خودای ته‌عالا ئه‌م نایه‌تانه‌ی نازل کرد: «لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ» وه‌ به‌ راستی ئه‌وه‌ی گه‌یانده‌ که‌ میرات خاس نییه‌ به‌ ئیرینه‌وه‌ و به‌ پیاوی گه‌وره‌وه‌، به‌لکوو کور و کچ شه‌ریکن تیایا گه‌وره‌ بن یا بچووک. جا حه‌زه‌رت ﷺ جوابی نارد بو لای «سوید» و «عرفجة» که‌ له‌ مالی ئه‌وس هیچ بلاونه‌که‌نه‌وه‌؛ چونکی خودای ته‌عالا

بهشی داناوه بۆ ژنه که یی و بۆ کچه کانی و روشنی نه کردووه ته وه چه ندیکه، هه تا چاوه پری نه که م بۆ نه وه ی نه یتریتته خواره وه. جا خودای ته عالا ناردیه خواره وه:

﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ﴾

جا کاتی نه مه نازل بوو چه زه رت عليه السلام ناردی به شوینی «سويد» و «عرفجة» دا که هه شتیه کی مالی نه وس بدن به ژنه که ی و دوو «ثلث» یش بدن به کچه کانی و چی مایه وه بۆ ئیوه نه بی.

وه نیمامی ترمزی و نه حمهد و نه بووداوود ریوایه تیان کردووه له جابیری کوری عه بدوللاوه: که ژنی سه عدی کوری ره بیع هات بۆ لای چه زه رت عليه السلام عه رزی کرد: یا ره سووله لالا نه م دوانه کچی سه عدی کوری ره بیعن باوکیان له گه ل تودا له ئوحودا شه هید بووه و مامی نه م کچانه ماله که ی بردووه و هیچی به جی نه هیشتووه بۆیان و مه علومه که شوو ناکه ن ئیلا نه بی مالکیان بی بی. جا چه زه رت عليه السلام فرمووی: خودا حوکم نه کا له م ماله دا، جا نه م دوو نایه ته ی میرات هاتنه خواره وه و چه زه رت عليه السلام ناردی به شوینی مامه که یانا هات و چه زه رت عليه السلام فرمووی: هه شتیه کی نه و مالی سه عده بدن به ژنه که ی و دوو سولسیشی بدن به م دوو کچه ی و هه رچی مایه وه بۆ تویه.

وه بوخاری و موسلیم و غیری نه وانیش ریوایه تیان کردووه له جابیری کوری عه بدوللاوه نه لئ: چه زه رت عليه السلام هات بۆ عه یاده تم له گه ل نه بووبه کردا له ناو «بنی سلمة» دا به بی نه هاتن گه یشتنه لام ته ماشای کرد بی هوشم، نه مری کرد ناویان هینا و خوی ده سنوژی گرت جا له و ناوه ی پرژان له من و من ئیفاقه م بۆ هات و وتم: یا ره سووله لالا چی بکه م به م ماله م؟ جا دوو نایه ته ی میرات هاتنه خواره وه.

﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ﴾ هه تا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ فرمووی:

﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾

له بۆ ئاده‌میزادی نیرینه به‌شی هه‌یه له‌وهی باوک و دایک و خزمان به‌جیان هیشتوو به‌ویان.

﴿وَاللِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾

هه‌روا بۆ مینه‌یش به‌شی هه‌یه له‌وهی که باوک و دایک و خزمانی نزیکیان به‌جیان هیشتوو به‌ویان.

﴿مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ﴾

له‌وه کهم بئی یا زۆر له‌و میراته که به‌جی ماوه.

﴿نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾

وه حالی ئەم به‌شه وایه به‌شیکه خودا بریاری داوه بۆیان و به‌ئیختیاری ئەوان نییه وه‌ری‌بگرن یا وه‌ری‌نه‌گرن مالی ئەوانه.

﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ

مِّنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾

کاتی که حازری به‌شکردنی میرات بوو خزمانی مردوووه که له‌وانه که به‌شیان نییه له‌میراته‌که‌دا یا مندالانی هه‌تیو و داماو یا ئینسانی بئی‌چیز ئەوه له‌و میراته به‌شیان بدهن و قسه‌ی باشیان له‌گه‌لا بکه‌ن. ئەم ئەمره بۆ میراته‌به‌ری بالغی‌خواهن روشده، ئەنا ئەگه‌ر میراته‌به‌ر نابالغ بئی یا بالغی‌بئ‌روشده بئ ئەوه‌دروست نییه به‌که‌م و

۱. بۆ زیاده‌ئاگاداری له‌باسی میرات و میراتگر و به‌شه‌کانی میرات و جۆر و شێوه‌ی‌خواهن به‌شه‌کان ته‌ماشای به‌رگی سینه‌می «شه‌ریعه‌تی نیساء» بکه.

زور دست لهو بهشی نهوانه بدرئ. وه ثم حوكمه له لای بازي له ئيمامه كان
مه نسووخه و رهفتاری بين ناکری، وه له لای بازيکیان موحکمه و سابه.

قه تاده ریوايه تی کردوه له یه حیای کوری یه عموره وه فه رمویه تی: سئ نایه ت
هن له مو حکماتن به لام خه لک رهفتاریان بين ناکه ن؛ ثم نایه ته و، نایه تی داوی
ئیزن بو چوونه مالی خه لک: ﴿يا أيها الذين آمنوا ليستأذنكم الذين ملكت أيمانكم﴾^۱ وه
نایه تی: ﴿يا أيها الناس إنا خلقناكم من ذكر و أنثى﴾^۲ وه نه ورزقه که له م نایه ته دا هه یه
نه وه یه خو ارده مه نیه کیان بو ناماده بکری بیخون و قسه باشه کیش وه کوو نه وه
بینان بلین: یا خوا عافیه تان بین، نه گهر مه جالمان بیوایی زیاتر خزمه تمان نه کردن.
«وهكذا».

﴿وَلِيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ﴾

با له خودا بترسن نه و میراتبه رانه که نه گهر خو یان له مردنا بوونایی و مندالی
وردیان به جی بهیشتایه نه ترسان له وه که منداله کان بفه وتین و زایه بین. با له خودا
بترسن کاتی چاویان کهوت بهم هه تیو و مندالانه و ثم گه دایانه که حازر بوون وه
ته ماشای نهوانه بکه ن وه کوو مندالی خو یان که له پاش مردنی باوکیان بکه ونه ده ران.

﴿فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾

دهی با ثم میراتبه رانه له خودا بترسن و قسه ی پیوانه و میهره بانانه و ساغ له گهل
ثم هه تیوانه دا و له گهل ثم گه دایانه دا بکه ن. وه یا خود ثم نایه ته قسه نه کا له گهل
مردوه کانا له کاتی حه یاتا و له نزیکی مردنیانا. واته با له خودا بترسن ماله کیان
به وه سیه تی بین جیگه زایه نه کهن و زیاد له سئ یه ک وه سیه ت نه کهن له ترسی

۱. النور؛ ۵۸.

۲. الحجرات؛ ۱۳.

مندالەکانیان که به لاتى نه کهونه کۆلانیان. وه یاخود ئەم نایه ته قسه ئەکا له گەل میراتبەرە گەورەکان، واتە له خودا بترسن و چاوتان له میراتبەرە هەتیوێکانەوه بئ و بەشەکیان مەخۆن و مالهەکیان داگیر مەکن، ئیویش ئەمرن و ئەولادی داماوتان لئ به جئ ئەمینئ، رۆژان رۆژیان له دوايه، ئیمرو ئەوانه هەتیون سبەینئ مندالی تو هەتیو و بئ نه وایه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلَتِمَىٰ ظُلْمًا﴾

ئەو کەسانە کە مالی هەیتوان ئەخۆن به ناحەق و به ستم.

﴿إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا﴾

به راستی پر به سکی خۆیان ناگری دۆزهخ ئەخۆن.

﴿وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾

وه له پاشەرۆژی نزیکدا داخلی ناگری بلیسه‌داری دۆزهخ ئەبن، ئەو جارە

بەشیمان ئەبنه‌وه به بئ سوود.

﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾

خوای تەعالا عەهدتان بۆ ئەکا له هۆی میراتی ئەولادەکانتانەوه له کور و کچدا، له بۆ کور هەیه دوو ئەوه‌ندهی بەشی کچئ، واتە: کەسئ مرد کور و کچئکی هەبوو میراتە کەئ ئەکرئ به سئ بەشەوه؛ دوو بەشی بۆ کورەکه و بەشئکی بۆ کچەکه‌یه.

﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾

وه ئەگەر ئەولادەکان هەریکچ بوون و زیاتر بوون له دوو کەس ئەوه دوو تەقسیم

سئ [(٢/٣)] ئەبن، به دوو دەلیل: یەکه‌م به نەسئ نایهت بریار دراوه کورئک دوو

قاتی کچئک ببا، له‌مه‌وه لازم ئەکا دوو کچ به قەئ بەشی ئەو کورە ببا.

دوووھەم: تاقە کچى لە گەل کورپىکدا سى يە کى مال ببا پئويستە دوو کچ، که کەس مانيعيان نەبىن، دوو سى يە ک ببهن.

﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾^۵

وہ ئەگەر نە تەوہى مردووہە کە يە ک کچ بوو نيوہى ميراتە کە نەبا.

ئەمە تا ئىستە قسەمان لە کور و کچى نەفسى مردووہە کە بوو، وە ئەگەر لە کورپى ئەو مردووہە بوون و باوکيان نە ما بوو ئەوہ وە کوو کور و کچى پشتى مردووہە کە ميرات ئەگرن بە ياساى «للذکر مثل حظ الأنثيين». وە ئەگەر ئەم دوو چينە گردەوہ بوون؛ ئەوہ ئەولادى پشتى يا تەنيا نيرينەن يا نيرينە و ميئينەن، يا تاقە ميئينە يە کە يا زياترە، وە لەم چوار حالەدا ئەولادى کورپى مردووہە کە يە کىکە لەم چوارە، وە چوار لە چوارا ئەکاتە شازدە. جا مادام ئەولادى پشتى ھەر نيرينە بن يا خود نيرينە و ميئينە بن بە ھەموو حالى ئەولادى کورپى مردووہە کە حەجب ئەکەن، وە ئەگەر ئەولادى پشتى ھەر ميئينە بوون ئەوہ ئەگەر ئەولادى کورپى مردووہە کە ھەر نيرينە بوون يا نيرينە و ميئينە بوون ئەوہ لە پاش بەشى ئەولادە پشتيەکان ھەرچى ما يەوہ ئەيبن و «على الأصول» بەشى ئەکەن. وە ئەگەر ھەر ميئينە بوون ئەوہ لە گەل يە ک کچى پشتيدا شەش يە کى مالە کە ئەبەن و لە گەل زياتر لە يە ک کچدا بە شيان نيە.

﴿وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ﴾^۶

وہ لە بو باوک و دايكى مردووہە کە - ھەريە کى لە وان - يە ک تەقسيم شەش [(۱/۶)] ھەيە لە ميراتى مردووہە کە ئەگەر نە تەوہى ميراتگرى بىن يا کچ. ئەو ھەندە ھەيە ئەگەر نە تەوہە کە کچ بوو ئەوہ کە ئەميئيتەوہ لە بەشى دايکە کە و لە بەشى کچە کە و شەش يە کى باوک، باوکە کە بە تەعسيب ئەيا.

﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ آبَاؤُهُ فَلِأُمَّهِ الثُّلُثُ﴾^۷

وہ ٹہ گہر مردووه کہ نہ تہ وہی نہ بوو وہ بہس باوك و دایکی ہہ بوو ٹہ وہ دایکہ کہ لہو میراتہ یهك تہ تقسیم سنی [($\frac{1}{3}$)] ٹہ با و دوو تہ تقسیم سنی [($\frac{2}{3}$)] ٹہ مینیتہ وہ بو باوکہ کہی؛ چونکی پیاو و ژنی ہاوپایہ کہ کہ وتنہ یهك ٹہ وہ پیاوہ کہ دوو قاتی ژنہ کہ ٹہ با. بہ لام ٹہ گہر بیتجگہ لہو باوك و دایکہ مردووه کہ ژنی لئی بہ جی ما وہ یا میردی لئی بہ جی ما ٹہ وہ لہ پیشا بہ شی ٹہ و ژنہ یا ٹہ و میردہ ٹہ درئی، جا پاش ٹہ وہ ہہرچی مایہ وہ یهك تہ تقسیم سنی [($\frac{1}{3}$)] ٹہ درئی بہ دایکی مردووه کہ و دوو تہ تقسیم سنی [($\frac{2}{3}$)] ٹہ درئی بہ باوکہ کہ لہ بہر ریعایہ تی یاسا پیشووه کہ وہ لہم سوورہ تہ دا دایکی مردوو سنی یهکی ہہ موو میراتہ کہ نابا بہ لکوو سنی یهکی ٹہ وہ کہ ٹہ مینیتہ وہ لہ ژنہ کہ یا ژنہ کہ یا لہ میردہ کہ ٹہ وہ ٹہ با.

﴿فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمَّهِ السُّدُسُ﴾

بہ لام ٹہ و مردووه کہ دایکی ماوہ تہ وہ لہ دنیا دا ٹہ گہر چہن براین یا چہن خوشکی یا چہن برا و خوشکیکی ہہ بوو ٹہ وہ دایکی ٹہ و مردووه شہش یهکی [($\frac{1}{6}$)] مالہ کہی ہہ یہ نہك سنی یهك؛ چونکی ژمارہی براو خوشکی مردووه کہ مہنعی سنی یهك ٹہ کہن لہ دایکہ کہ و ٹہ یھیننہ خوار بو شہش یهك، خواہ لہو مادہ دا باوکی مردووه کہ بیی و مہنعی ٹہ مانہ بکا لہ میرات یا نہ بیی و ٹہ مانہ میرات بیہن.

﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يُوَصِّي بِهَا أَوْ دَيْنٍ﴾

وہ ٹہم میرات بہ شکردنہ لہ ناو میرات بہ رانا لہ پاش بہ جی ہینانی و ہسیہ تی مردووه کہ و لہ پاش دانہ وہی قہرزی خواوہن قہرزہ.

وہ کہ لیمہی «أو» لہم شویندہ دا بو ٹہ وہیہ تا بزائن کہ و ہسیہت و قہرز ہہردوویان و ہکوو یهك وانہ لہ پیشکہ و تن لہ سہر مال بہ شکردن ہہرچہن قہرز ٹہ بیی پیش و ہسیہت بکہوئی لہ بہ جی ہینانا؛ چونکی و ہسیہت تہ بہر وعی خالسہ بہ لام قہرز حہقی ٹادہ میرادہ.

وه حهقیقهتی تهرتیبی حوقوق له میراتی مردوودا، وه کوو له کتیبه شهرعه کانا ههیه، ئەمهیه: پاش مردنی ئینسان هەر حهقی موتهه لئیک به عهینی ماله که وه بی واجبه له پیش هه موو شتییکا جی به جی بکری، ئەوهیش وه کوو حهقی زه کات له مالی مردووه که دا، وه حهقی سوکنا و نیشتمان بو ژنی کابرای مردوو له ماوهی عیدده دا، وه حهقی گه رانه وهی مالی که کابرای مردوو به قهرز وه ری گرتی و له پیش سه رفکردنیا مردبی ئەوه واجبه بیده یته وه به خاوهن ماله که؛ چونکی عهینه که ی ماوه، وه وه کوو حهقی به ده لی مالی که کابرا به پاره کرپییتی له یه کئی و پاره که ی نه دابی و کابرا لات بی مالی نه بی حهقی ئەوه ماله کپراوه جی به جی بکا ئەوه واجبه عهینی ماله کپراوه که بدریته وه به خاوهنه که ی، وه وه کوو حهقی «مرتهن» لهو ماله دا که دانراوه له لای به یاسای رههن ئەوه پیویسته له پیشا ئەوه ماله مه رهوونه بفرۆشری و حهقی کابرای «مرتهن» جی به جی بکری و غهیری ئەمانهیش له حوقوقی موتهه للهق به عهینی میراته وه.

جا پاش ئەمانه کابرای مردوو بشۆرری و کفن بکری و دهفن بکری له حسییی ماله که ی خۆی، هه روا ئەگه ر یه کئی له ئەفرا دی عائیله ی له پیش مردنی ئەم خاوهن ماله دا مردبی ئەوهیش واجبه ته جهیز بکری.

پاش ئەمه قهرزی خاوهن قهرز بدریته وه. پاش ئەوه له سی یه کی باقی مالی کابرا هه ره وه سیه تیکی کردبی جی به جی بکری. جا پاش ئەمانه ئەوهی مایه وه بهش ئەکری له ناو میرات به ره کانا به یاسای شهرع.

﴿ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا﴾

واته: ئەهی موسولمانه کان ئیوه نازانن له ناو باوک و باپیره تانا و له ناو کوو و کچتانا کامیان نزیکتره به ئیوه له سوودگه یاندا له دنیا دا یا له رۆژی قیامه تا، که وابی قهت

مهیل مهکن به لای بازیکیانا بین میراته که ی خوتان به فرو فیل و به ئیتیقالاتی بیئته ساس و به ئیقرار له دادگادا بدهن به بازیکیان و باقی میرات بهره کان بیئته بش بکن به لکوو واز بینن له و ماله و له و میرات بهره رانه خوین مالی خوین به ئاره زووی خوین به بش بکن له سه ر ئادابی شهرعی خودایی.

﴿فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ﴾

وه خودای تهعلا فرهزی ئه و تهقسیماته ی کردوو و ئه م تهقسیمی قورئانه بریار دراوه له لایه نی خوداوه.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾

به راستی خودای تهعلا زانایه و خاوه ن حکمه ته به هه موو شتی و له هه موو شتیکا.

﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ﴾

وه بو ئیوه هه به نیوه ی ئه وه ی که هاوجوو ته کانتان له پاش مردن به جئیان هئیشوو ه ئه گه ر ئه ولادیان نه بین، واته نه ته وه ی میراتگر.

﴿فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ﴾

وه ئه گه ر ئه و هاوجوو تانه تان نه ته وه ی میراتگریان بیئ ئه وه بو ئیوه هه به چواریه کی ئه وه ی ئه وان به جئیان هئیشوو ه، خواه ئه و نه ته وه له ئیوه بیئ یا له میردیکی تر بیئ.

﴿مِّنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيكُ بِهَا أَوْ دِينَ﴾

ئه م به شه یش وه رئه گرن له پاش به جئ هئنانی ئه و وه سه یه ته ی ئه وان کردبئتیان له پاش دانه وه ی ئه و قه رزه که له سه ریان بیئ.

﴿وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّكُمْ وَلَدٌ﴾

وہ بۆ ژنہ کانتان ھہ یہ چوارہ کی ٹہوہی ٹیوہ بہ جیتان ھیشتوہ ٹہ گہر ٹیوہ نہ تہوہی واریستان نہ بی.

﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثَّمَنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ﴾

وہ ٹہ گہر ٹیوہ نہ تہوہی میراتگرتان بی ٹہوہ بۆ ژنہ کانتان ھہ یہ ھہشت یہ کی ٹہوہی کہ بہ جیتان ھیشتوہ.

﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ﴾

ٹہو بہ شیش وەر ٹہ گرن لہ پاش رابواردنی ٹہو وہ سیہ تہی کہ ٹیوہ بیکن وہ لہ پاش دانہوہی ٹہو قہرزی کہ لہ سہرتانہ.

ریوایہ ت کراوہ لہ ٹینوہہ باسہوہ ﷺ فہرموویہ تی: میرات بۆ ٹہولاد بوو وہ وہ سیہ تیش بۆ باوک و دایک، جا خودای تہعلا خواستی نہسخی بکاتہوہ ٹہمہی نہسخ کردہوہ، وہ بۆ ٹیرینہ بی دوو قاتی بہشی کچی دانا، واتہ بۆ ھہر نیڑی وینہی بہشی دوو مینہ. وہ بریاری دا بۆ باوک و دایک ھہر یہ کی لہوان شہش یہ کی مال وہ سیہ کی مال، وہ بۆ ژنی میرد «ربع» و «ثمن» وہ بۆ میرد نیوہ و چوارہک. ٹہمہ سہحیحی بوخاری ریوایہ تی کردوہ و نہبوو داودیش.

وہ لہ باسی میراتی پیاو لہ ژنی خوی و ژن لہ میردی خوی لہ ھہردوو حالی وجودی نہ تہوہی میراتہر و نہبوونی نہ تہوہ دہرکوت کہ لہ حالی ھیز و بی ھیزی دا موتلہقا میرد دووقاتی بہشی ژنہ کی ٹہبا؛ لہ حالی ھیزی ھہردووکیان ژن چوارہک و پیاو نیوہی میرات، وہ لہ حالی بی ھیزی ھہردووکیان ژن ھہشت یہک و میرد چوارہک ٹہبا و ٹہمہ قیاسہ بۆ ھموو پیاو و ژنی کہ شہریک بن لہ جیہہ تی ٹیرسا و لہ نزیکیدا بۆ مردوہ کہ و کہس جیانہ کراوہ تہوہ لہم قیاسہ ٹیللا براو خوشکی دایکی و سہیدی بہندہ و سہیدہ. واتہ ٹہ گہر پیاو و ژنی بہندہ یہ کیان نازاد کرد ٹہوہ میراتی ٹہو بہ موساوات ٹہگا بہو سہید و سہیدہ یہ.

بزانن! له میراتی ژنانا یه کئی بن یا دوو یا سنی یا چوار هموو شهریکن له روبعدا یا له سومندا به موساوات.

﴿وَإِنْ كَانَتْ رَجُلٌ يُوْرَتْ كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ﴾

وه ته گهر پیاوئ میراتی لئ ته گیرا وه لجال نه باوکی هه بوو نه نهولاد وه نهو پیاوه براینکی دایکی یا خوشکینکی دایکی هه بوو نهوه بو ههر یه کئی لهو خوشک و برابه شهش یه کی مالی نهو کابرایه هه یه، هه روا ته گهر ژنی بمرئ و باوک و نهولادی نه بوو وه براین یا خوشکینکی دایکی هه بی.

﴿فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ﴾

وه ته گهر نهو برا یا نهو خوشکه دایکیه زیاتر بوون له یه کئی - دوو بن یا زیاتر - نهوه هه موویان شهریکن له سنی یه کی میراته که دا.

﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍ﴾

وه نهه به شه که هه یه بویان له پاش ته نفیزی وه سیه تیکه که کرابن، یا پاش قهرزیک و به سهر مردوو هه که وه بن، وه لجال نهو وه سیه ته یا نهو قهرزه نه بووین به هوی زیان گه یاندن به میرات به ره کان، بهم جوړه وه سیه ته که به زیاد له سنی یه ک کرابن، وه نهو قهرزه نه بووین به لام به درو کابرا ئیعتیرافی پئ بکا بو نهوه زیان بدا له میرات به ره کانی.

﴿وَصِيَّةٍ مِّنَ اللَّهِ﴾

وه خودا وه سیه تتان بو نه کا له لایه نی خو یه وه به وه سیه تیکه به نرخ.

﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾

وه خودا نه زانن به بیر و باوه‌ری ئیوه و به کرده‌وه تان و خاوه‌ن حه‌وسه‌له‌یه نه‌گه‌رنا ده‌من بوو عیقابی نه‌سه‌ند له‌گه‌لن که‌س.

بزانن لیره‌دا چهن شتی هه‌یه:

یه‌که‌م: «که‌لاله» به‌کار دئی بۆ یارۆی مردووی خاوه‌ن میرات، وه‌ له‌م حاله‌دا که‌لاله به‌ مردوویه‌ک نه‌لین: که‌ نه‌ باوکی هه‌بی نه‌ ئه‌ولاد. وه‌ به‌ کاریش دئی بۆ میراتبه‌ره‌کان، وه‌ له‌م حاله‌دا که‌لاله نه‌و میرات به‌رانه‌ن که‌ نه‌ له‌ ئه‌ولاد بن و نه‌ باوک بن وه‌ له‌ حوکمی که‌لاله‌دا نه‌بوونی باپیره‌ش پئیسته، واته‌ نه‌گه‌ر مردووه‌که‌ باپیره‌ی بیی نه‌وه‌ نابیی به‌ که‌لاله و پئی نالین که‌لاله.

دووهمه‌م: له‌م ئایه‌تانه‌دا که‌ خویندنمانه‌وه‌ له‌ باسی میراتا ده‌رکه‌وت که‌ بازی میراتبه‌ر به‌ بازی مه‌نع نه‌کری به‌ ته‌واوی یاخود له‌ بازی حه‌ق. (جینگه‌ی نه‌م باسه‌ کتیبه‌ شه‌رعیه‌کانه‌).

﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾

نه‌و نه‌حکامه‌ که‌ تا ئیسته‌ به‌یانمان کردن وه‌کوو سنووری ولاتی خودا وانه‌ لیان لامه‌ده‌ن.

﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

﴿۱۳﴾

وه‌ هه‌رکه‌سی فه‌رمانبه‌رداری خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا بکا نه‌وه‌ خودا نه‌یخاته‌ ناو چهن به‌هه‌شتی وه‌ها که‌ جو‌باره‌کان له‌ ژیریانه‌وه‌ ده‌رته‌چن و له‌ ژیریانه‌وه‌ ره‌وان

ئەبن و حالیان وەھایە بریاری خوڵوود و مانەوہی ھەتا ھەتایان تیندا ھەبە و ئەمەیش بە مەرام گەیشتتیککی گەورەبە.

﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ﴾

وہ ھەرکەسێ عاسی ببێ لە خودا و پیغەمبەری خودا و تەجاوز بکا لە خودوودی خودا.

﴿يَدْخُلُهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا﴾

ئەوہ خودا ئەبخاتە ناو ناگرەوہ لە حالی تەقدیری خوڵوود لەو ناگرەدا.

﴿وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾

وہ بۆ ئەو کەسەیش عەزابتیککی موھین ھەبە کە خاوەن عەزابە کە سووک ئەکا لە حوزوورا (أعاذنا الله تعالى).

﴿وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ
أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ﴾

ئەو ژنانە کە موباشەرە ی زینا ئەکەن لە ژنانی ئێوہ، داوا بکەن لەو کەسە نەبەتی زینایان لێ ئەدا چوار شاھیدی موسوڵمانی پاک بێن ئەدای شەھادەت بکا لەسەر کردەوہی ناھەمواری ئەو ژنانە.

﴿فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَقَّهِنَّ الْمَوْتُ﴾

جا ئەگەر شاھیدیان دا لەسەریان و ئەو کردەوہ نابارە سابت بوو لەسەریان ئەوہ ئەو ژنانە رابگرن لە ماڵدا و حەبسیان بکەن لە ناو ھۆدەبە کدا ھەتا مردن وەریان ئەگری.

﴿أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ (۱۵)

یا خودا یاسایی وه ریگه‌بین‌تریان له توّله‌ی ئەم کاره‌دا بۆ بریار بڤا، وه‌کوو حه‌ددی زینا به دارلیدان یا سه‌نگه‌سار کردن.

﴿وَالَّذَانِ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَكَادُوهُمَا﴾

ئه‌و دوو که‌سه دین به کرده‌وه‌ی فاحیشه له ئیوه‌ نازاریان بدهن به لۆمه و سه‌رزه‌نش.

﴿فَإِنْ تَابَا وَأُصْلِحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا﴾

جا نه‌گر نه‌مانه توّبه‌یان کرد و نه‌فسی خو‌یان پوخته کرد له چلکی تاوانباری ئیتر ئیوه‌یش وازیان لێ بینن و نازاریان مه‌دهن و له ناو خه‌لکا باسیان مه‌که‌ن.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾ (۱۶)

به راستی خوای ته‌عالا‌هه‌میشه توّبه‌ وه‌رگره له بهنده‌کانی خو‌ی و میهره‌بانه و عه‌یب پۆشه.

بازی له زاناکان فه‌رموویانه: ئەم ئایه‌ته پینش ئایه‌تی یه‌که‌م که‌وتوو له نوزوولا و ریزی عوقوبه‌تی زیناکاران به‌م جوّره بووه؛ یه‌که‌م لۆمه و سه‌رزه‌نش، ئەمجار به‌ندکردنیان له خانوودا، ئەمجار جه‌لده و دارلیدان بۆ پیاو و ژنی که‌وا ئیحسانیان نه‌بن، (واته‌ ژنه‌که‌ شووی نه‌کردبێ و پیاوه‌که‌ ژنی نه‌هینابیت) جا ره‌جم و سه‌نگه‌سار بۆ پیاو و ژنیکه که‌ موحه‌سن بن.

﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ

مِنْ قَرِيبٍ﴾

ئه‌و ته‌وبه که‌ له‌سه‌ر خودایه و قه‌بوولی نه‌کا و ره‌دی ناکاته‌وه به‌ موجیبی ئیحسان و فه‌زلی خو‌ی هه‌ر بۆ ئه‌و که‌سانه‌یه که‌ کرده‌وه‌ی نابار نه‌که‌ن به‌ جه‌هاله‌ت و

کہم ہوشی و وردنہ بونہ وہ لہ نہنجامی کار و عہزابی پورہردگار، وہ پاش نہو کردہ وہ نابارہ تہوبہ نہکن و نہگہرینہ وہ بؤ لای خودا لہ پیش نہوہدا کہ ناکامیان بیت.

﴿ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ﴾

تا نہو جوڑہ کہسانہن کہ خودا تہوبہیان لئی قہبولل نہکا.

﴿ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴾ (۱۷)

وہ خودای تہعالا زانایہ بہ ہہموو باریکا و خاوەن حکیمہ تہ لہ ہہموو کاریکا مادام توبہی نہوانہ قہبولل بکا نہوہ پرہ لہ حکیمہت.

﴿ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْنَ ﴾

وہ قہبولل کردنی توبہ بؤ نہو کہسانہ نیہہ کہ کردہوہی ناشیرین نہکن و دہوام نہکن لہسہری تا کاتنی کہ مردن دایئ بہ سہری یہکیکیانا نہلئی بہ راستی وا ئیستہ تہوبہم کرد.

﴿ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا ﴾

وہ بؤ نہو کہسانہیش نیہہ کہ نہمرن ولحال دامہزارون لہسہر کوفر، واتہ تہوبہی نہوانہ کہ لہ سہرہمہرگا تہوبہ نہکن وہکوو تہوبہ نہکردنی نہو کہسانہیہ کہ بہ کافری نہمرن.

﴿ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴾ (۱۸)

نہمانہ کہ تہوبہکہیان پاش نہخن بؤ سہرہمہرگ و نہوانہ کہ ہہر تہوبہ ناکہن و بہ کافری نہمرن نامادہمان کردوہ بؤیان عہزاینکی ئیشدار.

فہر موودہی خودا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَرْهًا﴾

ریوایہت کراوہ لہ ئینوعہ باسہوہ ﴿ﷺ﴾ ئہ لی: یاسای عہرب و ابوو کاتئ پیاوئ بمردایئ حہ قدارانئ ئہو کابرایہ موستہ حہ ق بوون بہ ژنہ کہی؛ ئہ گہر یہ کئ لہ وان مہیلی ببوایئ مارہی ئہ کرد بؤ خوئ، وہ ئہ گہر مہیلی ببوایئ مارہی بکا لہ غہیر ئہ یتوانئ، وہ ئہ گہر مہیلی و ابوایئ ہہر بمینتتہ وہ و شوو نہ کا و ہا دہ بوو. واتہ ئہ وان شیاوتر بوون بہ و ژنہ لہ ئہ ہلی خوئ. جا فہر مووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَرْهًا﴾

ئہی کہ سانئ کہ ئیمانئان ہیناوہ بہ خودا و پیغہ مہری خودا! حہ لال نبیہ بؤ ئیوہ کہ ژنان و ہر بگرن و ہ کوو میرات لہ پاش مردنی خاوہ نہ کانیان بہ زور؛ بہ لکوو ئہو ژنانہ بؤ ئیوہ دروست نہ بن مارہیان بکہن، وہ یا دروست بی بہ لام ژنہ کہ ئیوہی نہوئ.

﴿وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَآءِ اَّتَيْتُمُوهُنَّ﴾

وہ مہنعیان مہ کہن لہ شوو کردن بہ ہیوای ئہوہ کہ ژنہ کان بہ مہ جبووری بازی لہو مال و مارہیبیہ کہ پیتان داون پیتان بدہ نہوہ، مہ گہر ئیشیکئ بی مونسہ بہ یان لی پہیدا بوویئ.

وہ بازی لہ زاناکان فہر موویانہ: ئہم ئایہ تہ خیتابہ لہ گہل میردئ ژنہ کاننا، بازی پیاوئ بی مروہت بوون موبالاتیان بہ ژنہ کانیان نہدہ کرد و وہ کوو یاسای پیاوئی ہوشیار و بہختیار ئیدارہیان نہدہ کردن؛ نہ تہ لاقیان ئہدان برؤن بؤ خوئیان شوو بکہن، وہ نہ حورمہ تیان رائہ گرتن. ہہروا ئہ یان ہیشتنہوہ بؤ تہمای ئہوہ یا تہ لاقیان لی و ہر بگرن بہ پارہ وہ یا خود بمرن و شووہ کانیان ئیستیفادہ بکہن لہ میراتہ کہ یان، جا خودای تہعلا ئہ فہر مویت: ئیشی وا مہ کہن خودا رازی نبیہ بہم غہدرہ.

﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبَيَّنَةٍ﴾

مہ گہر کاتن کہ ژنہ کان زور بہ درہ وشت بن و کردہ وہیہ کی ناشیرینیان بہ ناشکرا لئی دہ ربکہ وی و ئیوہیش بو عوقوبہ تی ئو نیشہ وہا قہ ساوہ تیان لہ گہ لا بکن.

﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾

رابویرن لہ گہ لیانا بہ یاساین کہ ناسراوہ لہ ناو خواوہن مروہ تہ کانا بہ ئینساف و قسہی خویش.

﴿فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُنَّ شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا

كَثِيرًا﴾

وہ نہ گہر سوچہت و ہاوپریی ئو ژنانہ تان لہ لا ناشیرین بوو لہ بہر ناشیرینی سوورہ تیان یا ناہ سہندی رہ وشت و سیرہ تیان. ئوہ ہر خوتان بگرن و سہر بکن لہ گہ لیانا و مدارا بکن و نازاریان مہ دن؛ چونکی زور رجا ہہیہ کہ ئیوہ شتیک باش بوئی نہ روانن و خودای تہ عالا خیریکی زوری تیدا دانابن، نہ گہر ژنی برا مردوہ کہ تان یا باوکہ مردوہ کہ تان بن ہیوایہ مانہ وہ یان ببی بہ ہوی ئینسیجامی ئہ فرادی عائیلہ یا ببی بہ ہوی ئولفہت لہ گہل «ئہ سہار» و ئہ نساہار، وہ نہ گہر ژنی خوتان ببی ہیوایہ مندالی باشیان لئی ببی وہ یا مندالہ کانتان بہ باشی تہ می و تہ ربیہ بکن و بو یاسای دینداری بوونیان باش بن.

﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَسْتَبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ﴾

وہ نہ گہر خواستی دلٹان وابوو کہ ژنی تہ لاق بدہن و ژنی تر بینن.

﴿وَأَتَيْتُمْ أَحَدَهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا﴾

وہ دابووتان بہو ژنہ کہ تہ لاقی ئہ دن ہزار و سہد دیناری ئالتوون لہ مارہ پیدا، ئوہ وہ رمہ گرنہ وہ لہو ژنانہ شتی لہ مارہ بیہ کہ یان کہم بنی یا زور.

﴿أَتَاخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾

نایا ئیوه ئەو مارەییە وەرئەگرئەو لەو ژنە داماوانە لە حالئیکدا «مُباھت» بن و بوھتانیان بۆ ھەلبەستن، وە لە حالئیکدا خۆتان تاوانبار بکەن بە تاوانیکی دیاری؟ ئەگێرنەو بەزێ لەوانە کاتی ژنیکیان بەسەر ژنە پیشوووە کە یانا ئەھینا بوختانیکیان ھەلئەبەست بۆ ژنە کۆنە کە یان بۆ ئەو کە مەعزورور بن لە تەلاقدانیا وە بۆ ئەو کە ئەو ژنە داماوە لە ترسی نامووسی خۆی تەلاق وەرگیری لەو کابرایە و مائی خۆی پێ بدا و بێ دەنگی بکا. جا خودای تەعالا ئەفەرمویت: ئەم کارە ناھەموارانە و ئەم درۆ و بوختانە و ئەم گوناح و تاوانبارییانە ھەمووی شتیکی ناپەسەندن و تەریکیان بکەن، ئەگەرنا خودا ئینتیقامتان لێ ئەستێنێ.

﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾

چۆن جەسارەت ئەکەن و لە خودا ناترسن و ئەم مارەییە وەرئەگرن لەو ژنە داماوانە وە لەحال بەزێکتان گەیشتوو بە بازیکتان؟ واتە پیاو گەیشتوو بە ژن و ژن گەیشتوو بە پیاو وە بە یە کەووە رایان بواردوو و لە بەرابەری ئەو مارەییەو لەزەتتان لە ژنەکان وەرگرتوو و ئەو مارەییە بە دەل و تۆلێ ئەو لەزەتە یە.

﴿وَأَخَذَتْ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾

و ئەو ژنانە بە ھۆی خوازیینی و پەیمانکار و مارەپێنەو، وەریان گرتوو لە ئیو پەیمانیکی ئەستور ئەو پەیمانە لە گەل خودادا کە بە واسیتە ی پیغەمبەرەو ﷺ کراوە لە گەل ئیو؛ چونکی حەزرت ﷺ فەرموویەتی: وەسیەتتان بۆ ئەکەم لە ھۆی ژنەو؛ چونکی ئیو ئەوانتان وەرگرتوو لەسەر ئەساسی ئەمە کە ژنان ئەمانەتن و وەدیعی خودان لای ئیو و ئیو عەورەتی ئەوانتان حەلال کردوو بە ھۆی

ئىجراى عەقد بە كەلىمەى خودا كە برىتیبە لە «انكاح» و «تزويج»، وە ئەو ژنانە لە زاتى خۆيانا بەرابەر بە پياو زەعيفن، وە ھەر ئەوئەندە گەيشتن بە مێردەكانيان ئيتەر غالباً سكيان ئەبى و، شانيان قورس ئەبن بە خزمەتى مآل و چاودىرى مندآل و ئەم وەزەانە موجيبن بۆ ئىكرام و ئيعانە نەك بۆ تەحقير و ئيهانە.

وہ لە واقيعا يەكئ بە چاوى راستبين و دووربين و وردبين تەماشای قورئانى پيرۆز بكا حالى ئەبى كە وەزعى ژنان لە پيش دامەزرانى ئايىنى پاكى ئيسلاما چەندى نابار و ناھەموار بوو و چەندى ستم بەسەر ژنا رابوردوو و، لە بەرەبەيانى ميژووى دينى ئيسلامەوہ چەندى ئايەت و حەدىس وارىد بوون بۆ خزمەتكردى عەدآلت و بۆ ريعايەتى حوقوقى ژن لە: ميراتا، لە خانەدانا، لە ژيانا، لە شووكرنا، لە ھاتنەوہيا بۆ مالى باوكى خۆى و، لە مەسرف و خەرجيدا و، لە موحامەلە و قسەى ئيحترام و ئەدەب لە گەليانا. بە راستى حەزرت ﷺ «رحمة العالمين»ە.

فەرموودەى خودا: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا﴾ الآية.

ئىبنوجەرىر و ئىبنوئەبى حاتمە رىوايەتيان كەردوو ئەلەين: ئەھلى مەدينە لە زەمانى جاھىلييەتا و لە ئەووەلى ئيسلامەوہ ياسايان وابوو كاتى پياوى بمردايە و ژنيكى بەجى بەيشتايە ئەگەر كورئك لە غەيرى ئەو ژنەى ببوايە يا ئەو كورە يا خزمىك لە پشتى كابرا ئەھات جليكى ئەدا بەسەر ئەو ژنەدا ئيتەر ئەو كەسە ئىستىحقاقى ئەو ژنەى زۆرتر ئەبوو لە نەفسى ژنەكە و لە غەيرى ژنەكە، وە لە پاشا بيوستايىن مەرەى بكا مەرەى ئەكرد بە بى مەرەى ئىللا ئەو مەرەيبىيە كە وەختى خۆى مێردەكەى بۆى بپيارداو، وە ئەگەر بيوستايىن مەرەى ئەكرد لە غەيرى خۆى لە ھەركەسى داواى بكدرايە و مەرەيبىيەكەى وەرئەگرت و خۆى ئەبخوارد و بەشى ژنەكەى لى نەئەدا.

وہ نہ گەر بیویستاین راگیری بکا ههروا ئه یهیشتهوه و به سووکی ته ماشای نه کرد ههتا ئه و ژنه فیدییهی نهفسی خوئی نه دا. بهم جوړه وازی له میرات و له ماره یی و حقووقی خوئی نه هیئا بو ئه و کهسه و نه ویش به ره لای نه کرد، وه یاخود ههتا ژنه که نه مرد نه و جار نه و کوره یا نه و خزمه پشتییه هه رچی مال و میراتی نه و ژنه هه بوو نه بیرد بو خوئی.

جا نه بووقه یس کوپی نه سله تی نه نساری وه فاتی کرد و ژنیکی به جی هیشت - که بشه کچی مه عنی نه نساری - له ویا کوپیکی نه بووقه یس - له غهیری که بشه - ههستا ویستی که بشه ماره بکا، که بشه وتی: من وه کوو کوپی خووم ته ماشای تو نه کهم و تو له پیاوه باشه کانی هوژی خوئی، به بن ئیجازه ی حه زره ت ﷺ شتی وانا بنی با بروم بو لای حه زره ت ﷺ پرسى پى بکه م. کاتی رویشت بو خزمه تی حه زره ت ﷺ و وه زعه که ی عهرز کرد. فه رمووی: بروره وه بو مالی خووت به لکوو خودا حوکمی نازل بکا له هوئی تووه. جا نه م نایه ته هاته خواره وه نه فه رموئی:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَكَفَ﴾

ماره مه کهن نه و ژنانه که باوکه کانتان ماره یان کردوون، وه نه گەر شتی وه ها بکهن موسته حقی عیقاب و عه زابی خودا نه بن له م هووه ئیلا نه و نیکا حانه نه بن که له مه و پیش کران و خاوه نه کانیان مردن.

﴿إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا﴾

چونکه به راستی ماره کردنی ژنی باوکه کانتان له لای خودادا به کاریکی زور ناشیرین دانراوه و خودا قهت شتی وای بریار نه داوه له هیچ نایین و دینیکا و کاریکی ناپه سه نده له لای ئینسانی خاوهن مروهت و پیاوه تی و خاوهن ویجدان.

﴿وَسَاءَ سَبِيلًا﴾

وہ زور ناشیرینہ ریگہ و رہویہی ٹہو کہسانہ کہ ٹہم کارہ ٹہکہن لہ جیہہتی نیعتیار و سلووک و پیارویشتنا.

فہرموودہی خودا: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ﴾ - ﴿تَا - ﴿رَحِيمًا﴾.

ٹینوجہریر و ٹینولمونزیر ریوایہتیان کردوہ لہ «ابن جریج» فہرموویہتی: پرسیارم کرد لہ «عطا» لہ مہعنای ﴿وحلائل أبنائکم الذین من أصلابکم﴾ ٹہویش فہرمووی: بیستوومانہ کاتی کہ حہزرت ﷺ ژنہکہی زہیدی کوری حاریسہی مارہ کرد کافرہ موشریکہکانی مہککہ دہستیان کرد بہ قسہ کردن.

جا خودای تہعالا ناردیہ خوارہوہ. ﴿وحلائل أبنائکم الذین من أصلابکم﴾، وہ ناردیہ خوارہوہ: ﴿و ما جعل أذعیائکم أبنائکم﴾^۱ وہ ناردیہ خوارہوہ: ﴿لکیلا یكون علی المؤمنین حرج فی أزواج أذعیائهم﴾^۲ وہ ناردیہ خوارہوہ: ﴿ما کان محمد أبا أحد من رجالکم﴾^۳ الآیہ. جا بینا لہسہر ٹہمہ قہیدی «من أصلابکم» قہیدہ لہ حہرامکردنی ژنی کور لہسہر باوک. واتہ: حہرام ٹہبی لہسہر باوکہکان ژنی ٹہو کورہ لہ پستی خویمان بی نہک کورپی کہ بہ یاسای روژ ٹہکری بہ کور، وہ یاخود لہ دائیرہی رہسمیدا لہ دہفتہرا بہ ناوی کوری فلان کہس ٹہنوسرین.

کہوایی لہسہر نہسی قورٹانی کہریم مانیع نیبہ لہوہ کہ پیاو ژنی کورپیکی جہعلی مارہ بکا، وہ کوو ٹہوہ کہ حہزرت ﷺ زہینہبی کچی جہحشی پورزای مارہ کرد

۱. الأحزاب؛ ۴.

۲. الأحزاب؛ ۳۷.

۳. الأحزاب؛ ۴۰.

له پاش نه وه زهید که کوری جه علی حه زرت عليه السلام بوو ته لاقی دا. وه حه زرت عليه السلام ته شریعی نه وهی کرد که ژنی کوری جه علی حه لاله ماره بکری فهرموی:

﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ
وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ ﴾

واته له لایه نی ئیمه وه حه رام کراوه له سهر ئیوه - نهی موسولمانان - ماره کردنی دایکه کانتان و کچه کانتان و خوشکه کانتان و پوره کانتان که خوشکی باوکتان بن یا پوره کانتان که خوشکی دایکتان بن [وه کچانی برا (برازا) و کچانی خوشک (خوشکه ز)].

﴿ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ ﴾

نهو دایکانه تان که شیریان داوه پیتان.

﴿ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضْعَةِ ﴾

وه ماره کردنی خوشکه کانتان له شیرخواردنه وه.

﴿ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ ﴾

وه حه رام کراوه له سهرتان نیکاحی دایکی ژنه کانتان.

﴿ وَرَبِّبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي
دَخَلْتُمْ بِهِنَّ ﴾

وه حه رام کراوه له سهرتان ماره کردنی نهو کۆله به ستانه که هان له باوه شتانا و به خویان نه کهن بهم مهرجه لهو ژنانه تان بن که ئیوه چوونه ته لایان و دوخوولتان پین کردوون.

﴿فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ﴾

نہ گہر ٲیوہ دوخوولتان ٲین نہ کردوون.

﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَیْكُمْ﴾

ٲوہ تاوانتان لہسہر نییہ لہ مارہ ٲرینی کچہ کانیا نا.

﴿وَحَلَیْلِ اَبْنَائِکُمْ الَّذِیْنَ مِنْ اَصْلَابِکُمْ﴾

وہ حہرام کراوہ لہسہرتان مارہ کردنی ژیٲی ٲوہ کورانه تان کہ لہ ٲشتی ٲیوہ ن.

﴿وَأَنْ تَجْمَعُوْا بَیْنَ الْاَخْتَيْنِ﴾

وہ حہرام کراوہ لہسہرتان جہ معی دوو خوشک بکہ نہوہ لہ نیکاہا.

﴿اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾

بہ لام ٲوہی کہ زوو رابوردووہ ٲوہ قہی نا کا لہ جاہیلییہ تا بووہ، بہس ٲیوہ لہو

کارہ ناٲہسہندہ دووربن.

﴿اِنَّ اللّٰهَ کَانَ غَفُوْرًا رَّحِیْمًا﴾

بہ راستی خودا خہ تاٲوش و میہرہ بانہ.

جا لہم مہقامہ دا چہن باسنی ہہیہ:

بزائن! مارہ ٲرینی ژیٲی یا حہرامہ، یا مہ کرووہہ، یا حہ لالہ. وہ ٲوہ نیکاہانہ کہ

حہرامن چوار بہشن؛

بہشی یہ کہم: ٲوہانہن کہ نیکاہیان حہرامہ لہ بہر عہینی ژیٲہ کان و ذاتیان، وہ ٲو

ٲہم بہشہ سنی سہ بہب ہہیہ: سہ بہبی یہ کہم: نہسہ بہ و حہرام بہم سہ بہ بہ حہوت

سینفن:

ئەووەل: دایکە که عیبارەتە لە ژنی که تۆی بەو لەدا هینابی یا که سینی بەو لەدا هینابی که تۆیان بەو لەدا هیناوە، یانی هەموو ژنیکی وەهایە رشتە ی نەسەبی تۆ بگات پی.

دووهم: کچی تۆیە و هەرکەسی تۆ بەو لەدات هینابی یا که سیکت بەو لەدا هینابی که ئەوی بەو لەدا هینابی یا هەر ژنی که رشتە ی نەسەبی بگا بە تۆ ئەو کچی تۆیە.

سپهەم: خوشکە که عیبارەتە لە ژنیکی وا که باوک و دایکی تۆ بەو لەدیان هینابی یا یەکنی لەوان.

چوارەم: پوور یانی خوشکی باوکت که عیبارەتە لە خوشکی نیرینه ی تۆی بەو لەدا هیناوە بەواسیتە یا بی واسیتە، هەرچەن خوشکی مامی دایکیشت بی.

پینجەم: پوور، خوشکی دایکت، واتە [خوشکی] هەر ژنی بی که تۆی بەو لەدا هیناوە بە واسیتە یا بە بی واسیتە هەرچەن خوشکی دایکت بی لە لایەنی باوکیه وە. شەشەم: برازات که عیبارەتە لە کچی پیاوی که لە باوک و دایکت یا لە یەکیکیان پەیدا بووی.

هەوتەم: خوشکەزات که عیبارەتە لە کچی ژنی که لە باوک و دایکی تۆ یا لە یەکیکیان پەیدا بووی.

سەبەبی دووهم: رەزاعە یانی شیر خواردن. وە حورمەت سابت نابێ بەم شیر خواردنە ئیلا بەمە که ئەو شیرە شیر ی ژنی ئادەمیزادی بی که تەمەنی لە نو سأل که متر نەبی، خواھ کچ بی یا بیوژن بی یا ژنی خواون میرد بی، وە ئەو شیرە بگا بە دەماخ یا بە میعدە ی شیرخۆرە که، وە ئەو شیرخۆرە یش تەمەنی لە دووسأل که متر بی و لای که می پینج جار شیر ی ئەو ژنە ی خواردن لە حالی حەیات ی دامەزراوا، وە لەو پینج جارەدا ئەو مندالە لەبەر ئیعراز لە شیر خواردن دەسبەردار بووی نەک لەبەر هەناسەدان

یا گالته کردن یا موجیبینکی خاریجی. وه ههركاتن شیرخواردن بهم جۆره ژنیکی حهرام کرد ئەوه ئەسل و فەرع و حاشیە ی ئەو ژنەیش حهرام ئەکا، یانی ئەبێ به هۆی حهرام بوونی نیکاحی دایکی ئەو ژنە و کچی و خوشکی، ههروا ئەبێ به هۆی حهرام بوونی ئەسل و فەرع و حاشیە ی پیاوه خاوەن شیرەکه، یانی دایکی ئەو و کچی و ژنی و خوشکی لەم شیرخۆره حهرام ئەبێ. بەلام نەسبەت به شیرخۆره که حهرامی ههه تەئسیری بۆ فەرعی ههیه، واته بۆ نەتەوهی ئەک بۆ ئەسل و حاشیە ی. مندالی شیر ی ژنی بخوا ئەو ژنە حهرام نابێ له باوکی ئەم شیرخۆره و له برای بەلکوو حهرام ئەبێ له کورپی ئەم شیرخۆره. وه کوو نووسیومه:

حورمەتی شیر ی دایە ی خاوەن شیر	له پیاوه که شیا ههیه تی تەئسیر
بۆ ئەسل و فەرع و حاشیە ی ههردوو	گشت حهرام ئەبێ به بن یەک و دوو
له شیرخۆره دا ئەو و حوکمه ئەروا	ههه بۆ نەتەوهی، وه هایه فتوا

وه ئەم حەوت سینفه که به نەسب حهرام ئەبێ به هۆی رهزاعه ی شهوه حهرام ئەبێ به دەلیلی ئەو ئایه ته که رابورد، وه فەرمووده ی حەزره تیش عليه السلام که فەرموویه تی: «یحرم من الرضاع ما یحرم من النسب» (رواه الشیخان). واته حهرام ئەبێ به شیرخواردن ئەوه ی حهرامی نەسبه.

سه به بی سیههم: موساهه رهیه، واته خزمایه تی تایبه تی به هۆی ژن هینانه وه، وه ئەوانه چوارن:

یه کهم: ژنی باوک و باپیره موتله قا، دوور بن یا نزیک، له لایه نی باوکه وه یا له لایه نی دایکه وه.

دووههم: ژنی کور و کوره زا دوور یا نزیک.

سیههم: دایکی ژن هه رچهن بهرز بیته وه، ئەمانه هه موو به تەنیا عه قدی نیکاح حهرام ئەبێ هه رچهن دوخوولیش نه بێ.

چوارهم: کچی ژن بهم شہرتہ دوخوول بہ دایکہ کہ کرابی، ہہروہا کچہزای ٹہو ژنہ دوور بی یا نزیک.

بزانت! کچی ژن لہ شہرعا ناوی «ریبہ» یہ و کوری ژن ناوی «ریب» ہ وہ ہہروہ کوو کچی ریبہ حہرام ٹہبی کچی ریبہ ہم حہرام ٹہبی لہسہر میردی دایکہ کہ یان خواہ ٹہمانہ دوور بن یا نزیک.

بندار بن! لہ یعتیباری ٹہم چوارہوہ فقہت لہ موساہرہدا دہرکہوت کہ حہرام نیہ مارہ کردنی دایک و کچی میردی دایکی ئینسان کہ بہ کوردی پی ٹہوتری «باوہ پیارہ». ہہروا دایک و کچی میردی کچی ئینسان کہ پی ٹہلین «زاوا». وہ دایک و کچی ژنی باوکی ئینسان کہ پی ٹہلین «باوہ ژن» وہ دایک و کچی ژنی کور کہ پی ٹہلین «بووک»، یانی ٹہگہر بووکی تو دایکی بوو دروستہ بو تو مارہی بکہی یا ٹہگہر کچی بوو لہ غہیری کورہ کہی تو دروستہ مارہی بکہی بو خوت. ہہروا دروستہ مارہ کردنی ژنی ریبہ کہ پی ٹہلین (کوٰلہوہس) ہہروا ژنی باوہ پیارہ کہ ہہوی دایکی ئینسانہ دروستہ مارہی بکہی ٹہگہر میردہ کہی بمری یا تہ لاقی بدا. بہشی دووہم: ٹہو ژنانہن کہ نیکاحیان حہرامہ لہ بہر جمع و کہوتنہ یہک لہ گہل ژنی ترا، وہ ٹہم بہشہ لہ ہہشت مہسہلہ دایہ؛

مہسہلہ یہ کہم و دووہم و سیتہم و چوارہم: جمعی ژنہ لہ گہل خوشکیا یا لہ گہل دایکیا یا لہ گہل عہمہ یا (خوشکی باوکی) یا لہ گہل خالہ یا (خوشکی دایکی)؛ چونکی خودای تہعالا فہرموویہ تی: *وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأَخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ* وہ حہزرت ﷺ فہرموویہ تی: «لا تتکح المرأۃ علی عمتہا ولا العمة علی بنت أختہا ولا المرأۃ علی خالتہا ولا الخالۃ علی بنت أختہا - لا الکبری علی الصغری، ولا الصغری علی الکبری -» (رواہ الترمذی و قال حسن صحیح) وہ لہ گہل دایکیشیا بہ «قیاس الأولی» واتہ ژن مارہ ناکری بہسہر عہمہ یا و عہمہ مارہ ناکری بہسہر برازایا و ژن مارہ ناکری بہسہر

خاله یا و خاله ماره ناکرئ به سهر خوشکه زایا نه گهوره که یان دیت به سهر بچوکه که دا و نه بچوکه که یان به سهر گهوره که دا.

مه سئه لهی پینجه م: جه معی دوو جاریه له نیکاخا بو میدی که حور بی؛ چونکه به یه ک جاریه ئیکتیفا نه کا.

مه سئه لهی شه شهم: جه معی زیاتر له چوار ژنه بو حور وه زیاتر، هه زهت ﷺ فه رمووی به «غیلان» کوری سه لمهی سه قه فی که موسولمان بوو له سه ر ده ژن: «أمسك أربعاً و فارق سائرهن»، چوار ژن له و ژنانه رابگره بو خۆت و جیا به ره وه له باقیه که یان.

مه سئه لهی هه و ته م: جه معه له به ینی زیاتر له دوو ژن بو ئینسانئ که به نده بی؛ ئیمامی به یه قی ریوایه تی کردوو له له یس ئه ویش له هه که می کوری عوته یه و توویه: ئه سحابی پیغه مبه ر ﷺ ئیجماعیان کردوو له سه ر ئه وه که به نده زیاتر له دوو ژن ماره نه کا.

مه سئه لهی هه شته م: جه معه له به ینی دوو میدا بو تاقه ژنی ئه مه له دینی ئیسلاما مه منووعه به ئیجماع. وه ئه گه ر دوو عه قد جاری ببن له لایه نی دوو که سه وه به سه ر تاقه ژنیکدا ئه وه ئه گه ر به نانئ بی هه ردوو یان به تالئ وه ئه گه ر به رودوا بن پیشوو ه که یان دروسته و دوایی به تاله وه کوو ته فسیل دراوه.

به شی سته م: ئه و ژنانه ن که نیکاخیان هه رامه له به ر ئیشتیبا ه په یدا بوون له به ینی ژنیکی وا که نیکاح ئه کری به ژنانیکی وه هاوه که نیکاخیان دروست بی. وه کوو ئیشتیبا هی ژنی که هه رام بی به نه سه ب یا به ره زاع یا به موساهه ره، یا له به ر لیعان یا له به ر وه سه نبیه ت یا له به ر ئه وه که له عیده دا بی، یا سن ته لاقه ی که وتبئ، یا له به ر ئیحرام به ستن به هج یا به عومه. له م سووره تانه دا ئه گه ر ئه و ژنه تیکه لی ژنانی بیگانه ی مه حسووره بوون وه کوو: ده، بیست، سه د، دووسه د، سن سه د. ئه مه

به قه تعی نابی لهم ژنانه دا ژن ماره بکا. وه نه گهر تیکه لی غهیره مه حسوورات بوون وه کوو: ههزار، نوسه د، ههشت سه د، حهوت سه د. ئه مه به قه تعی دروسته ژنی لهم ژنانه ماره بکا و موبالات بهو نیشتیبا هه ناکری له بهر عوسره تی پاریز. وه نه گهر تیکه لی مابهینی سنی سه د و حهوت سه د بوو ئه وه پرسیار له دلی خوئی بکا؛ نه گهر بییری هاته سهر ئه وه که ئه و ژنه ماره ی ئه کا حه رامه که نییه دروسته ماره ی بکا، نه گهر نا حه رامه ماره ی بکا له بهر دو دلییه که ی «علی المعتمد».

به شی چواره م: ئه و ژنانه ن که نیکاحیان حه رامه له بهر وجودی مانعی له و عه قده دا وه کوو ئه و نیکاحه مه شهووره به «نیکاحی شیغار» و سووره ته که ی ئه وه یه: کابرا ئه لی به که سنی: وا کچه که م لی ماره کردی له سهر مهرجی ئه وه تویش کچه که ی خوتم لی ماره بکه ی و چوونه لای کچه که ی تو ماره یی کچه که ی من بی، وه چوونه لای کچه که ی من ماره یی کچه که ی تو بین. وه کابرای موقابیلیشی ئه م نیکاحه قه بوول بکا به م شیوه ئه لی: وا کچه که ی تو م قه بوول کرد به ژنی خو م و کچه که ی خو م ماره بری له تو له سهر ئه و یاسا که تو بریارت دا. وه سپرپی دانه مه زرانی ئه م عه قده ئه مه یه که خالییه له ئیحتیرامی مه نکو و حه کان؛ چونکی نه گهر ناوی ماره یی نه بری باشه له بهر ئه وه له پاش دوخوول «مهر المثل» دانه مه زری بو ژنه کان، به لام چوونه لای ئه م کچه ماره یی ئه و کچه بی و چوونه لای ئه و کچه که ماره یی ئه م بی ئه وه ئه بی به گالته کردن به شه رافه تی هه ردوو لایان و شتی وه ها له دینا نییه. له بهر ئه مه نه گهر حه تا له گه ل ئه م مهرجه دا مالیش دآبری بویان هه ر عه قده که به تاله. وه وه کوو نیکاحی موعه که پنی ئه لین «سیغه» به م شیوه ئه لی: ئه م ژنه م لی ماره کردی به واده ی حه فته یی یا مانگی یا سالی یا زیاتر؛ چونکی حه زره ت ﷺ نه هی کردوو له م جو ره نیکاحه، وه وه کوو له پاش چهن ئایه تی به دریزی باسی ئه که یین (إن شاء الله).

وه وه کوو نیحرامی که ته سادوفی کاتی ئیحرامی ژنه که یا پیاوه که یا ههردوکیان بکا؛ چونکی حه زرهت عَلَيْهَا فهرموویه تی: «لا ینکح المحرم و لا ینکح» واته: که سنی له ئیحراما بی نه ژن دینئی و نه ئه درئی به شوو. وه وه کوو نیکاحی که دوو وهلی بیکه ن؛ بهم شیوه براین خوشکه که ی ماره ببری له زید و برابه کی تر ماره ی ببری له عمر. ئه گهر به یه که وه بن یا پیش و پاش له دوو عه قده دا دیار نه بی. وه وه کوو نیکاحی ژنی که له عیدده دا بی وه یا له ماوهی «استبیرا» دا بی؛ چونکی شه رتی نیکاح خالی بوونی مه نکوو حه یه له نیکاح و له عیدده ی غه یری خوی. وه وه کوو نیکاحی ژنی له عیدده دا بی و گومانی ئه وه ی هه بی که حامیله یه له بهر قورسی له شی (مه سه لا) یا له بهر جوولانی شتی له سکیا، ئه مه بوی نییه شوو بکا هه تا ئه و گومانه ی لائه چنی. وه وه کوو نیکاحی ژنی کافری غه یره کیتابی، یانی بت په رست یا ناگر په رست بی (مه سه لا)، وه ئه ممانیکاحی کیتابییه ئه وه دروسته ئه گهر شه رته که ی بیته چیگه. وه وه کوو نیکاحی سه ید یانی مالیکی جارییه بو جارییه که ی له بهر ئه وه که ئه و نیکاحه ناکه و بیته یه که له گه ل مولکدا له ناسارا.

وه ئه و نیکاحانه که مه کرووه ن. وه کوو نیکاحی ژنی به خوازینی له سه ر خوازینی ناشه رعی ماره کرابی، وه وه کوو نیکاحی «محلل» ئه گهر شه رتی ته لاقدانی ژنه که ی پاش چوونه لای له ناو عه قده که دا به یان نه کرابی. ئه گهر به یان کرابی ئه وه نیکاحه که حه رامه و چوونه لای ژنه که یش حه رامه. وه وه کوو نیکاحی ئینسانی که مه غروور کرابی به وه ئه و ژنه ماره ی ئه کات موسولمانه یا حوره یه، وه نیکاحی پیاوی موسولمان بو ژنی یه هوودیه یا نه سرانییه بی که زیمه ی بی یا حه ربیه بی، وه نیکاحی ژنی که نه خووشینیکی بی، یا خود ژنه که فاسقه بی یا کچی فاسق بی. وه ماعه دای ئه مانه باسمان کردن هه لالان خواه سوننه ت بن یا واجب بن، وه کوو نیکاحی که بیی به

ھوی مہنعی زینا له خاوه نه کهی و ھەر نیکا حیش دەست بدا له و کاتەدا بۆ دەفعی ئەو زینایە.

وہ لحاسل نیکاح واجب و مەندووب و مەکرووھ و حەرەم و حەلالی ھەبە، واتە: ئەحکامی خەمسە ی بەسەردا دیت؛ موباحە بۆ کەسێ مەسرەفی بێی بەلام موحتاجی ژن نەبێ، وە سوننە تە بۆ کەسێ موحتاج و موشتاق بێ بۆ ژن مادام مەسرەفی بێ، وە مەکرووھە بۆ کەسێ موحتاج نەبێ و مەسرەفی نەبێ. وە واجبە لەسەر کەسێ کە موشتاق بێ بۆ ژن و بە بێ نیکاح چاری خۆی نەکا له زینا کردن. وە حەرەمە لەو ھەموو سورە تانەدا باسماں کردن و لەسەر کەسێ کە موحتاجی ژن نەبێ و مەسرەفی نەبێ و عیللە تیککی وایشی بێی مەنعی بکا له موباشەرە ی ژن ئەگەر ئەو ژنە کە مارە ی ئەکا ئیشتیاقی بۆ مێرد بە نەوعی بێی کە بە بێ مێرد گیرۆدە ی زینا بێی.

وہ بازئی له فوqەھا له زەبتی موحەرەماتی نیکا حە فەر موویە تی: سی و بەک ژن نیکا حی حەرەمە: پینچ دایک: دایکی نەسەب، دایکی رەزاع، دایکی ژن، دایکی مەوتووئە بە «ملك اليمين»، دایکی مەوتووئە ی شوبهە. وە پینچ کچ: کچی نەسەب، کچی رەزاع، کچی ژن ئەگەر مەدخوولە بێ، کچی موتووئە ی «ملك اليمين»، کچی مەوتووئە ی شوبهە. وە شەش مەوتووئە: مەوتووئە ی باوک بە نیکاح، وە بە «ملك اليمين»، وە بە شوبهە، وە مەوتووئە ی کور بەم سێ جۆرە. وە سێ خوشک: خوشکی نەسەبی، خوشکی رەزاع، خوشکی ژن له حالە تی جەمعدا. وە سێ خالە: خالە ی نەسەب، خالە ی رەزاع خالە ی ژن له کاتی جەمعدا. وە سێ عەممە: عەممە ی نەسەب، عەممە ی رەزاع، عەممە ی ژن له کاتی جەمعدا. وە سێ کچی برا: کچی برای نەسەب، کچی برای رەزاع، کچی برای ژن له کاتی جەمعی له گەل ژندا. وە سێ کچی خوشک: کچی خوشکی نەسەب، کچی خوشکی رەزاع، کچی خوشکی ژن له کاتی جەمعی له گەل

ژنه که پیدا. وه زیاد نه کړی له سهر نه مانه ژنی که لیعانت کړدبی له گه لیا؛ چونکی نه ویش حهرامی ده وامداره. وه کوو له شهرقاوی دا نه مانه نه لئی.

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ﴾

فهرمووده ی خودا «والمحصنات من النساء» مه عتوفه له سهر «أمهاتکم» وه له ژماره ی نه و ژنانه یه که نیکا حیان حهرامه. واته هه روا حهرام کراوه له سهرتان نه و ژنانه که پاریزراون له زینا به هوی میړده وه و خاوه ن میړدن.

﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾

ئیللا نه و ژنه خاوه ن میړدانه که دهستی ئیوه داگیری نه کا و ئیوه نه بن به مالیکیان به هوی دلیل کړدنیان و گرتنیان له کافره جهنگاوه ره کان نه وانه هه رچهن خاوه ن میړد بن مادام له جهنگا گیران و له پاش حهر به که بهش کران به شی هه رکه سی بین دروسته بوی برواته لایان، به لام نه گهر حامیله بوون له پاش نه وه سکه که یان لی نه بیته وه و پاک نه بنه وه له زه یسانی، وه نه گهر حامیله نه بن پاش نه وه ئیستیرا بکړین به تاقه حه یزئک و له و حه یزه پاک بینه وه.

﴿كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾

واته خودای ته عالا حهرامی نه و ژنانه که باسمان کړدن له نایه تی: ﴿ولا تنکحوا ما نکح آباءکم﴾ هه هه تا ئیره هه مووی نووسیوه له سهر ئیوه به نووسین و هه مووی قه رارد او ه له سهرتان.

﴿وَأَجَلَ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ﴾

وه حه لالی کړدوه بؤ ئیوه نیکا حی غه یری نه م ژنانه ئیللا نه وانه نه بی که حه زره ت ﷺ به فهرمووده ی خوی جیای کړدونه ته وه وه کوو جمع له به ینی عه ممه و خاله ی ژن له گه ل ژندا.

﴿أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ﴾^۴

حەلالمان کرد بو ئیوه غەیری ئەو ژنانە باسمان کردن لەسەر ئیرادە و خواستی ئەوە بیانخوازن بە سەرفی مالی خۆتان لە مارییدا و خۆتان بپاریزن لە زینا و ناوی خۆتان بە ناشەری نەریژن و زایەیی نەکن.

﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً﴾^۵

جا هەركام لەو ژنانە كە لەزەتتان وەرگرت لێیان و چوونە لایان مارییەكەیان بێن بێدەن لەسەر ئەساسی ئەووە كە فەرزە و حەقیكە خودا واجبی كردوو لەسەرتان.

﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ﴾^۶

وە گوناهتان لە سەرنیە لە كەم كردن یا زیاد كردنی ئەو ئەندازە كە پێی رازی ئەبن لە پاش قەراری مارییە واجبەكە، واتە ئەگەر پیاووە كە شتی زیاتر بدا بە ژنەكە وە یا ژنەكە شتی لە مارییەكە كەم بكات دروستە.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾^{۲۴}

بە راستی خودا زانیە بە سوودی عالەم و خاوەن حیکمەتە لە هەر حوکمیكا قەراری بدا.

بیدار بن! بازی كەس و توویانە: ئەم نایەتی: ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ﴾ نازل بوو بوو دامەزراندنی نیکاحی موعه كە مەشهورە بە «صیغە» و عیبارەتە لە نیکاحیکی مووہقەت، بە چەن رۆژی لەسەر میقداری پاره وە کاتی ماوہ کە تەواو بوو نیکاحە کە فەسخ ئەبیتتەو بە بێ تەلاقدانێ کابرا و ژنە کە یش لە پاش ئەو کاتی بەك حەیزی بەسەرا هات و پاکووە بوو ئەتوانی لەگەڵ کەسیکی ترا رێکەوی. وە ئەو کەسانە چەن دەلیلیان هیناوەتەو لەسەر ئەم داوایە.

یہ کہہ: بہ کارہینانی «استمتاع» و کہ لیمہی «أجور»؛ چونکی ئیستیمتاع لہ زہ تیکی وہ ختیہ و ئوجوور بہ مانا کرئیہ لہ سہر ئہو ئیستیمتاعہ.

دووہم: قیرائہ تی ئینومہ سعوود کہ خویندووہ تیہوہ: «فما استمتعتم بہ منہن إلی أجل مسمی».

سیہم: سو بووتی ریوایہ تی حہ لائی موتعہ لہ گہ لن زاتی زانای گہ ورہوہ بہ تاییہ تی حہ زرہ تی ئینوعہ باس ﷺ.

وہ جو مہووری ئہ ہلی دین لہ وہ لامی ئہ مانہ دا فہرموویانہ:

جوابی دہ لیلی یہ کہ متان ئہ مہیہ کہ: ئیستیمتاع بریتیہ لہ لہ زہت و ہرگرتن لہ ژن، وہ ئہ مہ لہ نیکاحی دہ و امدا را زورترہ لہ نیکاحی مووہ قہت، وہ کہ لیمہی ئوجوور و ہ کوو بو کرئی ئیستیمتاع لہ کرئی بو مارہیش ئیستیمتاع لہ کرئی و ہ کوو لہ پاش ئہم تاییہ تہوہ خودا ئہ فہرموئی:

فانکحون باذن أهلن وآتھن أجورھن بالمعروف وہ لہ تاییہ تی پینج لہ سوورہ تی مائیدہ دا خودا فہرموویہ تی: *والمحصنات من الذین أوتوا الكتاب من قبلکم إذا آتیتھن أجورھن محصنین غیر مسافحین* وہ لہ سوورہ تی ئہ حزبا لہ ناخری تاییہ تی سی و سنی دا خودا فہرموویہ تی بہ حہ زرہت ﷺ: *إنا أحلنا لك أزواجك اللاتی آتیتھن أجورھن* وہ کہ لیمہی «أجور» لہم ہموو تاییہ تانہ دا بہ مانا مارہیبیہ بہ بن خیلاف، کہ و ابی «أجور» لہ تاییہ تہ کہی خویشمانا عیبارہ تہ لہ مارہیبی بو ژن لہ نیکاحی بہ دہ واما.

وہ جوابی دہ لیلی دووہم قیرائہ تی «إلی أجل مسمی» لہ قیرائہ تی شازہیہ و ئیستیدلالی پئی نا کرئی نہ لہم رووہوہ کہ قورٹانہ و نہ لہو رووہوہ کہ فہرموودہی حہ زرہ تہ لہ بہر ئہوہ قورٹان ئہ بن «قطعی الثبوت» بنی، وہ فہرموودہی حہ زرہت ﷺ کاتنی ئیستیدلالی پئی نہ کرئی کہ ئیسنادی سابت بنی، وہ لہ سہر تہ قدیری سو بووتی ئہو

عیبارته ئەلین وەختی خوئی سابت بوو و لە ئەنجاما نەسخ کراوہ تەوہ وەکوو لەمەولا باسی ئەکەین.

وہ جوابی دەلیلی سێھم ئەمە یە کە: لە نەفسی حەزرتی عەلی علیه السلام لە ئینوعە باسەوہ سابت بووہ کە فەتوایان داوہ بەوہ موعە حەرەمە.

ئەمما لە حەزرتی عەلییەوہ علیه السلام ئەوہ ئیمامی مالیک ریوایەتی کردووہ لە زوہری لە عەبدوڵلا و حەسەن کورانی موخەممەدی حەزرتی عەلی کە مەشھوورە بە «محمد بن حنیفە» و یەکن بووہ لە کیاری عالمانی ئەھلی بەیت ریوایەتی کردووہ لە باوکیەوہ - کە حەزرتی عەلییە - کە فەرموویەتی حەزرت علیه السلام نەھمی کردووہ لە موعە ی ژنان و لە خواردنی گوشتی کەری خانەگی.

ھەروا موخەممەدی کوری حەنەفیە ریوایەتی کردووہ کە حەزرتی عەلی رابورد بە لای ئینوعە باسا لەو کاتەدا کە فەتوای ئەدا بە حەللالی موعە وە پیتی فەرموو: چۆن فەتوای وەھا ئەدەی؟ حەزرت علیه السلام نەھمی کردووہ لە موعە و لە گوشتی کەری خانەگی.

وہ ئەمما لە ئینوعە باسەوہ ئەوہ عەتای خوراسانی لە ئینوعە باسەوہ لە باسی مەعنای ئایەتی: ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ﴾ دا فەرموویەتی: ئەم ئایەتە مەنسوخە بە ئایەتی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ واتە ژنی وەرگیراو بە موعە ئەگەر ژنی شەری بوايي تەلاق ئەدرا و عیددە ی ئەبوو (مەع ئەنە) نە تەلاق و نە عیددە ی ھە یە.

ھەروا ریوایەت کراوہ لە ئینوعە باسەوہ کە لە کاتی وەفاتیا فەرموویەتی: «اللهم إني أتوب إليك من قولِي في المتعة والصرْف»، وە مەبەست لە سەرف ئەوہ یە کە

سه‌رده‌می فه‌توای به «ربا الفضل» نه‌دا له کاتی پاره گۆرینه‌وه‌دا، وه له نه‌نجاما که نه‌حادیسی چه‌زرت ﷺ ده‌رکه‌وتن له‌لایا له‌وه‌فهرمووده‌یه په‌شیمان بو‌وه‌وه.

بزانن! نیمامی نه‌وه‌وی له شه‌رحی سه‌حیحی موسلیمدا فه‌رموویه‌تی: نه‌وه‌ی که سه‌واب و موختاره نه‌مه‌یه که دوو جارحه‌لالی و چه‌رامی هاتوون به‌سه‌ر نیکاحی موته‌ده‌دا؛ له پیش غه‌زای خه‌بیه‌ردا موته‌ه جه‌لال کراوه وه له غه‌زای خه‌بیه‌ردا چه‌رام کرا، وه جاریکی تر له فه‌تحی شاری مه‌که‌ده‌دا و له غه‌زای «أوطاس» دا جه‌لال کرا، وه پاش نه‌مه به سنی روژ چه‌زرت ﷺ چه‌رامی کرد هه‌تا قیامه‌ت، وه نیجماع له‌سه‌ر نه‌مه سابت بوو، واته نه‌سخ به‌سه‌ر جه‌لالی نیکاحی موته‌ده‌دا هات له فه‌رمووده‌ی چه‌زرتا ﷺ وه به نه‌سی قورثانی که‌ریم.

نه‌مما سوننه‌ت، نه‌وه ره‌بیعی کوری سبره‌ی جوه‌نی ریوایه‌تی کردووه له باوکیه‌وه نه‌لی: له کاتی سه‌بینه‌دا که‌یشتم به چه‌زرت ﷺ له چه‌ره‌مدا له ناو به‌ینی روکن و مه‌قاما پشتی دابوو به دیواری که‌عبه‌وه فه‌رمووی: «یا ایها الناس إني أمرتكم بالاستمتاع في هذه النساء، ألا وإن الله قد حرمها عليكم إلى يوم القيامة؛ فمن كان عنده منهن شيء فليخل سبيلها ولا تأخذوا مما آتيتموهن شيئاً» واته نه‌ی ئاده‌میزاد من فه‌رمانم پیدان به‌وه که موته‌ه جه‌لاله له ژنان، ناگاداربن به راستی خودای ته‌عالا چه‌رامی کرد له سه‌رتان هه‌تا روژی قیامه‌ت، وه هه‌رکه‌سی له ئیوه له‌م ژنانه‌ی له‌لایه با به‌ره‌لای بکا له‌وه مال‌ه‌یش پیتان داون نه‌که‌م نه‌ زور هه‌چیان لی وه‌رمه‌گره‌وه.

وه ریوایه‌ت کراوه له چه‌زرتا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «متعة النساء حرام»، وه نه‌م ریوایه‌تانه نیمامی واحیدی له کتیبی «بسیت» دا نه‌قلی کردوون.

وه نه‌مما ناسیخ له قورثانی که‌ریمدا وه‌کوو ئایه‌تی: ﴿والذين هم لفروجهم حافظون ﴿٥﴾ إلا على أزواجهم أو ما ملكت أيانهم فإنهم غير ملومين ﴿٦﴾ فمن ابتغى وراء ذلك فأولئك

هم العادون ﴿۷﴾ واتە: بە راستی رزگار ئەبێ لە عەزابی رۆژی قیامت ئەو کەسانە کە عەرەتی خۆیان ئەپاریزن ئیلا لە ژنەکانیان یا لەو جاریانە کە مۆلکیانە و ئەوانە سەرزنشتیان ناکرێ لەسەر ئەم ژنانە، و ئەم جاریانە و هەرکەسێ غەیری ئەمانە داوای شتیکی تر بکا بۆ تەمەتووع و لەزەت و شەهوەت بازی ئەوانە لە فەرمانی خودا لایان داو و مۆتەجاویزن لە خودوودی دین.

وە جومهووری عالمەکان ئیستیدالایان کردووە بەم ئایەتە لەسەر ئەو کە نیکاحی مۆتە بەتالە و نابێ بە هۆی لەزەت وەرگرینی حەلال؛ چونکە خودای تەعالا حەسری موباشەرهی حەلالی کردووە لە زەوجە و لە مەملووکەدا و ئەم ژنە کە بە مۆتە وەرئەگیرێ نە ژنە و نە مەملووکەیه؛ چونکی ئەگەر ژن بوابێ پنیوێست بوو میراتی وەرئەبگرێتە لە پیاوێ کە ی و ئەویش میراتی وەرئەبگرێتە لەم (مەع ئە) کەسیان میرات لە کەسیان وەرناگرن. وە ئەمە مەعلوومە، وە ئەگەر ژن بوابێ ئەبوو عیددە ی لەسەر بوابێ؛ چونکی خودا بۆ ژنی کە لە مێردە کە جیاپیتتە وە عیددە ی واجب کردووە (مەع ئە) ژنی مۆتە عیددە ی نییە. وە ئەگەر ژن بوابێ ئەبوا ئەگەر مندالینکی لێ بێ نەسەبی سابت بوابێ لە کابرا کەچی وانییە. وە دیارە وەکوو ژنی کابرا نییە مەملووکەیش نییە، وە هەر ژنی ئینسان تەمەتووعی پێ بکا ژنی شەرعی نەبێ مەملووکەیش نەبێ ئەو تەمەتووع بەو ژنە بە نەسی ئەو ئایەتە تەجاوزە لە خودوودی دین و خاریجە لە شەرعیەتی ئیسلام.

هەر وە جومهوور ئیستیدالایان کردووە بەوێ سابت بوو خەلیفە ی دووهم عومەری کورێ خەتاب لە خوتبەدا لە حوزووری کۆمەلێ لە کیباری ئەسحابەدا فەرمووی: ئەو مۆتە کراو لە زەمانی حەزرەتە ﷺ من نەهی ئەکەم لە کردنی و

عیقابی موباشیرہ کہی ٹہدم و ٹہم قسہ یہ لہ حوزووری کومہ لئی لہ پیاوہ گہورہ کاندہ کردوہ کہسیان ٹینکاریان نہ کردوہ، وہ ٹہو قسہ ییش کہ بلاوبوہ تہوہ کہس ٹینکاری نہ کردوہ، وہ ٹہمہ ییش ٹہبئ بہ دہلیل لہسہر ٹہوہ کہ موتعہ ہہرچہن لہ بازی کاتا حہلال بووبئ لہ سہدری ٹیسلامدا بہلام حہزرت ﷺ لہ ناخرا مہنعی کردوہ، ٹہگہرنا عومہر نہیٹہ توانی ٹہم خوتبہ بدہ لہ ناویانا.

وہ بزائن! لہ ہوی نوزوولی ٹاہہ تی: ﴿والمحصنات من النساء﴾ وہ ٹہبووداوود و ترمزی لہ بابی نیکاحا ریوایہ تیان کردوہ لہ ٹہبووسہ عیدی خدریہوہ ﷺ کاتی رووداوی جہنگی ٹہوتاس چہن ژنیک گیران و بہش کران و کہوتنہ بہشی موحاریبہ کانہوہ ٹہو ژنانہ میردی کافریان ہہبوو وہ ٹیمہ پیمان نابار بوو بروینہ لایان لہ بہر ٹہوہ کہ میردیان ہہیہ، وہ پرسیارمان کرد لہ حہزرت ﷺ وہ پاش ٹہو پرسیارہ ٹہم ٹاہہ تہ نازل بوو کہ ٹہمہی گہ یاند عیسمت و عہقدی نیکاحی کافر نرخی نیہ و دروستہ بروینہ لایان بہلام لہ پاش وہ زعی حمل لہ ژنی حامیلہ وہ لہ پاش ٹیسٹیبرا بہ حہیز لہ ژنی غہیرہ حامیلہ دا. وہ بہ عہلاوی ٹہمانہ سابت بووہ وہ کوو لہ پیشہوہ لہ تہفسیری سوورہ تی بہقہرہ ٹاہہ تی: ﴿ولا تنکحوا المشرکات﴾ دا باسماں کرد کہ تا موسولمان نہبوون ژنہ دیلہ کان نہچوونہ تہ لایان و وہ ٹئی مہملووکہی موشریکہ دروست نیہ.

﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلاً أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ
فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَيِّئَتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ﴾

واتہ: ہہرکہسی لہ ٹیوہ تہوانای نہبئ لہ ہوی داراییہوہ کہ لہ ژنانی داوین پاکی موسولمان مارہ بکا، واتہ ٹہو ٹہندازہ مالہی نہبوو بیدا بہ مارہبی ٹہو ژنہ دا با مارہ بپری بؤ خوی لہوانہی کہ مہملووکہن لہ کچہ موسولمانہ کانتان.

﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ﴾

وه له هؤی ئیمانوه قهناعهت بکهن به نیشانه‌ی دیاری و زور مه‌که‌ونه ناو دوودلی و خه‌یالاته‌وه.

﴿بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾

ئیه و نهو مه‌ملوکانه بازیکتان له بازیکتانن، یانی ریشه و نه‌ته‌وه‌تان نه‌گاته‌وه به یه‌ک هه‌مووتان نه‌رؤنه‌وه سه‌ر ئاده‌م و حه‌واء هه‌ر به‌وه که ئیسته‌وه‌وان خادیمه و که‌نیزن به سووکی و بی‌باکی مه‌روانن بویان نه‌گه‌ر له‌به‌ر بازئ یاسا نه‌بی هیچ فه‌رق نییه له به‌ینی حوره و جاریه‌دا.

﴿فَأَنكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾

مادام دلتان هاته سه‌ر ماره کردنیان ماره‌یان بکهن به ئیجازه‌ی خاوه‌نه‌کانیان و ماره‌یه‌که‌یان ته‌سلیم بکهن بییان با بیبه‌ن بویان به یاسایه‌کی راستانه و که‌م و زوریان تیا مه‌که‌ن.

﴿مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَفِّحَاتٍ﴾

وه «بالذات» لهو جارییانه ماره بکهن که خاوه‌ن پاریز و شهرم و شکۆه‌بن، نه‌ک له‌وانه که زیناکار و رسوا و نابار و بی‌عارن.

﴿وَلَا مَتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ﴾

وه لهو که‌نیزه‌که‌ بی‌ته‌ده‌به‌ فیلبازانه نه‌بن که دؤست و یاری په‌نامه‌کیان گرتوه‌ بو خویان هه‌تا به زاهیر ژنی ئیه‌بن و له په‌نامه‌کیدایار و دل‌داری پیاوه‌ بی‌ناموسه‌کان

بن.

﴿فَإِذَا أَحْصَنَ فَإِنَّ آتِيكَ بِفَحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ﴾

جا کاتی ئەو ژنانە پاریزران لە گوناچارێ و لە زیناکاری بە هۆی میژدەوہ ئەگەر هاتن بە تاوانی ناھەمواری زینا ئەوہ لەسەریانە نیوہی ئەو عەزابە کہ لەسەر حورەکان ھەبە، واتە لەسەریانە جەلدی پەنجا دار و دوورخستەوہ بۆ مەسافەھی قەسر تا شەش مانگ، کہ وابێ ئەبێ جارییە زانییە قەت سەنگەسار نەکرێ. وە «مشتبەبە» بۆ ئەم جارییە مەملووکانە ئەبێ موحسەناتی بیکر بێ؛ چونکی ئەگەر موحسەناتی بیوہ بن رەجم ئەکرین و رەجم نیوہی نییە.

﴿ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ﴾

وہ ئەم جەوازی مارە کردنی مەملووکەبە بۆ کەسێکە کہ ترسی گیرۆدە بوونی بێ بە زینا. وە لەحاسل دروست نییە بۆ نینسانی نازاد کہ جارییە مارە بکا ئیلا بە سێ شەرت؛ یە کەم: مارەبێ ژنی حورەھی نەبێ. دووھەم: ئەو کەسە لە ژن نەھاوردنا ترسی زینای بێ. سێھەم: ئەو جارییەبە کہ مارەھی ئەکا موسوڵمان بێ.

﴿وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ﴾

بەلام خۆگرتتان لە مارە کردنی جارییە مەملووکە چاترە بۆتان؛ چونکی بە هۆی نیکاحی ئەوانەوہ مندالە کانتان ئەبن بە عەبد و جارییە بۆ خواوەن جارییەکان.

﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

وہ خودا تاوان پۆشە بۆ کەسێ سەبر نەکا و میھرەبانە؛ چونکی روخسەتە کەھی داوہ.

﴿يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنْنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾

خودای ته‌علا له رووناک‌کردنه‌وی ئەم ئەحکامی نیکا‌حانه‌دا له حەلال و حەرام
خواستی ئەوه‌یه که ئەحکامتان بۆ رووناک بکاته‌وه هه‌تا بزانتن چی حەلاله و چی
حەرامه و شارەزاتان بکا له ره‌فتاری ئەو که‌سانه که له پیش ئیوه‌دا بوون چۆن فه‌رمانی
پینغه‌مبه‌رانیان وه‌رگرتوه و حەلالیان به حەلال داناه و حەرامیان به حەرام داناه.

﴿وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾

وه خواستی له‌سه‌ر ئەوه‌یشه که ته‌وبه‌تان لێ قه‌بوول بکا کاتێ گه‌رانه‌وه بۆ لای
له پاش تاوانباری و ناهه‌رمانی خودا.

﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾

وه خودا زانایه به هه‌موو شتی و خاوه‌ن حیکمه‌ته له هه‌موو ته‌شریعاتینکدا.

﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾

خودا خواستی له‌سه‌ر ئەوه‌یه ته‌وبه‌تان لێ قه‌بوول بکا؛ چونکی مادام ئەحکامی
به‌یان کرد هه‌رکه‌سێ هه‌موویان به‌جێ‌بینی ئەوه ئەگا به پایه، وه هه‌رکه‌سیکیش
ناهه‌رمانی بکا و له پاشا بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ لای خودا ئەوه خودا ره‌حمی پێ ئەکا.

﴿وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا﴾

وه ئەو کافرا‌نه‌یش که به ده‌وام هه‌ر وان به شوینی ئاره‌زووی نه‌فسه‌وه و ئەيانه‌وی
له رابواردا فه‌رق نه‌خه‌ن له به‌ینی ماره‌ کراوی باوک و باپیره و غه‌یری ئەوانا، وه
فه‌رق نه‌خه‌ن له به‌ینی دایکی ژن و غه‌یری ئەوا. به کورتی ئەيانه‌وی که ئەحکام
نه‌یه‌ته خواره‌وه بۆ ئەوه دنیا به ئاره‌زووی ئەوان بێ، وه هه‌رچی که نه‌فسیان داوای
ئەکا بیکه‌ن ئەمانه ئەيانه‌وی که ئیوه‌یش لاده‌ن له ریگای راست به لادانیکێ ته‌واو.

﴿يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ﴾

وه خودا خواستی وایه که باری سهرشانتان سووک بکا، بویه له کاتیکا دهستان نهروا حوره ماره بکهن رهوای داوه بۆتان جارییهی مهملوکه ماره بکهن.

﴿وَحُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا﴾

وه نهو بارهی سهرشانی ئیویه بۆ نهوه سووک نهکا چونکی ئینسان دروست کراوه به شیویه بی که ناتوانی بهرانگاری گهلی ناباری بی له نه حکاما. جا مادام نه حکامی بۆ سووک کرا نهویش تا نه اندازه بی نه توانی له گهلیانا دهوام بکا.

جا له کاتیکا خودای تهعالا باسی خزمایه تی موساهره و موناکهحهی کرد که له پیوستی ناده میزاده له ماوهی ژیانیا بۆ نهوه که به یاسای دین ناره زووی نهفسی خوئی به جی بیئی و بۆ نه تهوه سازی و بۆ یارمه تی له گیر و گرفتی ژیوارا، هات باسی موعامه له و تیکه لی ناده میزادی کرد و فهرمووی:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ﴾

نهی کهسانی که ئیمانان ههیه به دینی ئیسلام، مال و دارایی خۆتان له ناو خۆتانا به یاسای ناشهرعی مهخۆن خواه بی تۆله بی وه کوو دزین و داگرتن و غهش کردن له مامه له دا و دهست پیسی له نه مانه تا و کهم و زۆر کردن له کیشانه و پتوانه دا و قومار کردن، یا له به رابه ری تۆله ی ناپه سه ند و ناره وا وه کوو فرۆشتنی شتی پیس به وینه ی عاره ق و باقی «مخدرات»، وه وه رگرتنی مالی خه لک له به رابه ری شتی که وه که پاره خۆر نهو شته نه کا وه کوو وه رگرتنی پاره به رابه ر به وه زیفه یه که وه زیفه که جی به جی نه کا هه روا هه ر مالی که سی وه ری بگری له و که سانه که گومانیان وایه نه م پاره وه رگه ره نهو سووده ی هه یه که چی له واقیعا نه یسی بی. نه مانه هه موو به ر یاسای خواردنی مالی خه لک نه که وی به به تال و ناشهرعی و کرده وه یه کی حه رام و ناپه سه نده به تابه تی سوود خواردن و به رتیل و شیربایی و سوورانه و پووشانه.

﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ﴾

به لام عهیبی تیدا نییه نه گهر خواردنی نهو ماله له سهر یاسای تیجارهت واته نال وویر و مامه له کردن و گۆرینه وهی مال به مال بی، خواه مال به نهخت یا نهخت به نهخت بی بهم مهرجه له راستیدا خواست و رهزای ههر دوولای تیدابی نهك به رووبازی وهك مهشهوره: «روویی له زوری به دتره» و بهم مهرجه یش ههر ناداب و نهركانی بو نهو مامه له ههیه هه مووی جی به جی بیی جا له سهر نه م نه ساسه واجبه له سهر موسولمانان نه وهی مومکین بیی بویان له نادابی مامه له بیزانن وه یاخود له کاتی مامه له که دا پرسى زانایه کی راسال بکن.

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾

خۆتان مه کوژن، یانی بازیکتان بازیکتان نه کوژئ؛ چونکی له پاش کوفر - په نا به خودا - کوشتنی نینسان له هه موو گوناچه کان گه وره تر و نابارتره. وه یاخود به هوی بازی ته قالیدی پووچ و بی نه ساس خۆتان به برسی و تینوو مه کوژن؛ چونکی ریازاتی نینسان نه بی له سهر یاسای سونه تی حه زرهت ﷺ بی وه کوو روژوو گرتن و که مخواردن، وه زاهیدی له دنیا دا به نهوعی نه بی به هوی زایه کردنی حوقوقی واجبه که له سهر کابرایه وه یاخود خۆتان مه کوژن به هوی نه وه وه به بی ئوسوول خۆتان بخه نه ناو فیتنه و ناشوو بیکه وه که به ئیوه چار نه کری له بهر چاو کردن له خه لك یا له بهر شوهره تی بی سوود نه مانه هه موو خیلافی دینی نیسلامن.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾

به راستی خودای ته عالا به رابه ر به ئیوه و باقی نهوانه که ریگای راست نه گرن میهره بانه.

﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا﴾

وه هه ركه سنی كاری بكا له وانه كه خودا فهرموویه تی مه یكن له بهر لادان له حهق
و سته مكردن له خهلق،

﴿فَسَوْفَ نُصَلِّيهِ نَارًا﴾^ع

[ئهوه] له مه ولا ئه بھاوینه ناگره وه.

﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾^ح

وه ئه مه یش ئاسانه له سه ر خودا.

﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا نُهَوْنَ عَنْهُ نُكْفِرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾

ئه گه ر دوور بكه ونه وه له و گوناچه گه ورا نه كه نه هی كراوه لی تان له كردنی ئه وانه،
ئیمه باقی گوناچه بچووكه كانتان دانه بۆشین به ئی حسان و میه ره بانى خو مان.

﴿وَنَدْخَلْكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا﴾^ح

وه ئه تان خه یه جینگه و ماوا یه کی خاوه ن حورمه ت و كه رامه ته وه كه به هه شته.

بزانت! له سه ر زا هی ری قورئان و فه رمووده كانی چه زره ت ﷺ گونا ح و تاوان كه
بریتین له و نافه رمانیانه به سه ر ئاده میزادا دین، بچووك و گه و ره و له گه و ره گه و ره تریان
هه یه، وه ئه و كه سانه كه فه رموویانه گونا حی بچووك نیه مه به ستیان ئه وه بووه مادام
ته ماشای گه و ره یی خودا بكه ین و ته ماشای قیمه تی فه رمانی ئه و بكه ین ئه بی هه موو
نافه رمانییه ك به گه و ره و به خاوه ن زیان و به خه ته رناك ته ماشا بكه ین.

وه ژماره ی گونا حی گه و ره زۆرن هه تا ئی بنوعه باس فه رموویه تی: نزیکى چه وسه د
ئه بنه وه، وه چه وت له وانه به نه سی فه رمووده ی چه زره ت ﷺ به «موبقات» ناو براون،
یانی ئه و گونا حانه كه خاوه نه كه یان به هیلاكا ئه با، وه ك فه رموویه تی: «اجتنبوا السبع
الموبقات: الشرك بالله، والسحر، و قتل النفس التي حرم الله إلا بالحق، وأكل مال الیتیم، وأكل

الربا، والتولي يوم الزحف، وقذف المحصنات الغافلات المؤمنات» ئەم فەرمووده بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کردوو. و له ریوایه تینکی ترا ئە فەرمویت: «الكبائر الإشرار بالله والسحر وعقوق الوالدين وقتل النفس» وه بوخاری زیادی کردوو له سەر ئەم ریوایه ته «واليمين الغموس» وه موسلیم له باتی ئەمانه ئە فەرمویت: «وقول الزور» وه مەبەست له ناوبردنی ئەمانه به تاییه تی ئەوه یه که ئەمانه خه تەر و زیانیان بۆ دین زۆر زۆرتەر له باقییه کان ئە گەرنا گوناحی کهبیره بهمانه ته واو نابن.

تەماشای بکەن ئیننوحە جەری هەیتەمی له زەواجیرا ئە گێریتەوه له «شیخ الإسلامی علائی» یه وه که تەسنیفی جوزئیکی کردوو له گوناحی کهبیره، بە شینکیان حەزرەت ﷺ نەسی ناوه به وه دا که کهبیره، ئەوانه: شیرک، قەتل، زینا، وه ناشیریتریان زینا له گەل ژنی دراوسێدا، راکردن له حەربیی کوفارا، خواردنی سوود، خواردنی مالی هەتیو، بوختان کردن بۆ ژنی به شەرم، جادووگەری، زمان بەرە لا کردن له نامووسی موسوڵمانا به ناحق، شەهادەتی درۆ له دادگادا، فیتنەیی کردن، دزی کردن، شەراب خواردن، هەتکی خانەیی خودا واتە که عەتوللا، شکاندنی پەیمانی رهوا به ناحق، تەرکی سوننەتی پیغمبەر ﷺ، دوورکەوتنەوه له جەماعەت پاش هێجرەت، ناویند بوون له رهحمەتی خودا، ئەمین بوون له غەزەبی خودا، مەنعی ریبوار له ناوی زیادە، خۆپاک نەکردنەوه له گمیز و پاش گمیز، ئازاردانی دلای باوک و دایک، وه بوون به هۆی جنتیو پیندانیان، گۆرپینی وه سیه تی موسوڵمان. ئەمانه هەموو نەس نراوه له سەر ئەوه که گوناحی کهبیره.

جا هەر وه کوو ژمارەیی گوناحە گەورەکان زۆره و به ئاسانی زەبت نا کرین تەعریفی جامع و مانع بۆ ئەم گوناحی کهبیره یه نایابه و له لایەنی زاناکانه وه گەلنی تەعریفی کراوه که باقی زاناکان پینی رازی نەبوون. بەلای «شیخ الإسلام بارزی»

ئەفەر موئ: تاقیق ئەمە یە گوناحی کەبیرە گوناحیکە خودا مەنعی کردبێ بە ھەرەشە یەکی بە ھیز یا لە گەڵ لە عەنەت لە خواوەنە کە ی بە نەسسی قورئان یا سوننەتی نەبەوی، یا ھەددیک یا گوناحی بێ کە فەساد و زیانی وەکوو زیانی یەکی لەوانە بێ یاخود دەلاڵت بکا لەسەر بێ موبالاتی خواوەنە کە ی بە دین.

وہ گەورەترینی ئەم گوناهانە کوفرہ - پەنا بە خودا - بە ھەموو نەوعەکانی، ئەمجار ئەو گوناهانە کە لە موبیقات دانراون وەکوو لە پیشەوہ باسماں کردن. گوناهی گەورە جینسیکە چەن نەوعی ھە یە؛

یە کەم: گوناهێ کە لە دلدا بێ و سیفەتی نەفسی بێ، وەکوو ریا بازی و لەخۆبایی بوون و تە کە ببور و، خۆبەزل گرتن و، ھەسوودی و، کینەداری و، تەماشای کردنی خەلک بە سووکی.

دووہم: ئەو گوناحانە کە وان بە دەرەوہ و عەلاقەیان ھە یە بە زیان دان لە نەفس و ئەعزای ئینسان وەکوو کوشتنی بێ تاوان و، دەست برین و باقی ئەعزاکان. سێھەم: ئەوانە یە کە زیان لە نامووسی خەلک ئەدا وەکوو زینا و مولا بە ساتی و بوختان ھەلبەستن بۆ بێ تاوان.

چوارەم: ئەوانە کە زیان ئەدەن لە دارایی خەلک کە لەبەر زۆری نازمیرترین. پینجەم: ئەوانە کە زیان لە یە کدلی خەلک ئەدەن وەکوو فیتنەیی چلوچوویی و قسە بردن بە ناو خەلکا و قسە بردن بۆ لای فەرمانداران بۆ خاتری زیان گە یاندن بە پایە و شان و نان و مایە ی خەلک و غەیبە تکردن و خوسپ (جنیودان) بە خەلک و ھەجوی خەلکی. واتە بەدناو کردنی موسولمانان و درۆھەلبەستن بە دە میانەوہ و نیفاق: دوو پروویی و دووزمانی و، وینە ی ئەمانە کە زیان ئەدەن لە بناغە ی یەکیەتی موسولمانان و ئیفسادی دلایان ئەکا.

فهرمووده‌ی خودا: ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ﴾ الآية.

حاکم و به‌یه‌قی و ترمزی ریوایه‌تیاں کردووه له ئوممو سه‌له‌مه‌وه ﷺ که
فهرمووی: یا ره‌سووله‌للا پیاوان غه‌زا نه‌که‌ن و ژنان غه‌زا ناکه‌ن و ناکه‌ونه جه‌نگه‌وه
هه‌تا پله‌ی شه‌هاده‌تیاں ده‌ست که‌وئی و له دنیا‌یشا له میراتا نیوه‌ی پیاو میراتیاں
هه‌یه، جا‌نم نایه‌ته نازل بوو.

وه ئیبنوئه‌بی حاتم ریوایه‌تی کردووه له ئیبنوعه‌باسه‌وه ﷺ که ژنی هات بو
خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ عه‌رزی کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا پیاوی دووقاتی ژنی
میرات ئه‌با و شه‌هاده‌تی دوو ژن به‌ قه‌ی شه‌هاده‌تی پیاوی به‌ کار دئی، نایا له
کرده‌وه‌یشا هه‌روه‌ها حسیب نه‌کرین؟ یانی جه‌زای کرده‌وه‌ی ژنان نیوه‌ی جه‌زای
کرده‌وه‌ی پیاوانه؟ جا خودا‌نم نایه‌ته‌ی ناره‌ خواره‌وه و فهرمووی:

﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾

ئه‌ی موسولمانه‌کان ئیوه ئاره‌زووی ده‌سکه‌وتنی ئه‌وه مه‌که‌ن که خودا به‌ فه‌زلی
خوی داویه‌تی به‌ بازیکتان و بووه به‌ هوی به‌رزی بازیکتان له‌سه‌ر بازیکتاندا.

﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ﴾

له بو پیاوه‌کان هه‌یه به‌شی له‌وه‌ی ده‌سیان نه‌که‌وئی له به‌شی دینی و دنیا‌یدا،
وه له بو ژنانیش هه‌یه به‌شی له‌وه‌ی ده‌سیان نه‌که‌وئی له به‌شی دینی یا دنیا‌یی، وه
نم به‌شانه‌ ئه‌وه‌ی به‌خشینه له لایه‌نی خوداوه ئه‌وه په‌یوه‌ندی نییه به‌ که‌سبه‌وه وه
ئه‌وه‌یشی په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌ که‌سبه‌وه فه‌رقی پیاو و ژن نییه تیا‌یا و نه‌جری که‌س
زایه نابی.

﴿وَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ﴾

وه همیشه داوا بکهن له خودای تهعلا که له نیعمه تی خوی بهشتان بدا چ له نومووری دینی و چ له نومووری دنیا. ئیتر ئاره زووبازی و حهسه دکاری و ره خه سازی له کاری خودادا مه کن.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾

به راستی خودا به هموو شتی زانایه و ئاگای هه به له ئه ووهل و ئه نجامی ئیسی دین و دنیا وه هه رچی خودا بیکا واجبه و پیویسته ئینسان به ئه ده ب وه ری بگری.

﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلَىٰ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾

واته بو هموو ئاده میزادی وه یا بو هموو مال و میراتی بریاری چهن واریس و میرات به ریکمان داوه لهو ماله که باوک و دایک وه یا خزم و خویشی زور نزیک به جیی دین له خاوهن به شه کانی دیاری و غهیری ئه وان له عه سه بات.

﴿وَالَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانُكُمْ﴾

وه له میراتی ئه وانه دهستی په یما تان عه قدی به ستووه له گه لیانا وه کوو ئه و خزمانه که میراتیان لی وه رنه گرن و میرات له وانه یش نه گرن.

﴿فَعَاتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ﴾

هه رکهس له مانه به شی خویان پی به دن.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾

به راستی خودای تهعلا ئاگاداره به سه ره هموو شتیکا، ئه گه ره یه کنی مه نعئ به شی یه کنی له مانه بکا ئه وه خودا جه زای لی ئه سستیته وه.

بیدار بن! ئیمامی رازی علیه السلام فره موویه تی: بازی له زاناکان فره موویانه: ئایه تی ﴿والذین عقدت أیمانکم﴾ مه نسووخه، وه بازی فره موویانه مه نسووخ نییه، جا ئه وانه که فره موویانه مه نسووخه یه کنی له سی وه جه به یان ئه کا:

یہ کہم ئەمە یە: ئەم ئایەتە باسی ھاو پەیمانەکانی زەمانی جاھیلییەت ئەکا؛ وەختی خۆی کەسێ ئەرویشت پەیمانی ئەبەست لە گەڵ یە کێکدا و پیتی ئەوت: خوینم خۆینی تۆیە و، ئارامیم ئارامی تۆیە و، جەنگم جەنگی تۆیە. میراتم لێ وەر بگرە و میرات لێ وەر ئەگرم و خوینت بۆ ئە دەم و خوینم بۆ بدە، جا ئەم ھاو پەیمانە حەقی شەش یەکی بوو لە مائی رە فیکە کە یا، لە پاشا ئەمە نەسخ بوو و بە ئایەتی: ﴿و أولو الأرحام بعضهم أولى ببعض في كتاب الله﴾^۱ لە سورەتی ئەنفالدا، وە بە ئایەتی ﴿یوصیکم الله في أولادکم﴾

دوو هەم ئەمە یە: کە بازە کەسێ ئینسانیکێ بینگانە ی ئە کرد بە کۆری خۆی و لە پاشان میراتی لێ ئە برد و ئە ویش میراتی لە باوکە کە ی ئە برد و پاش ماوە یین ئە وە ویش نەسخ بوو وە.

سێ هەم ئەمە یە: حەزرت ﷺ عەقدی بڕایەتی دامەزراند لە بەینی گەلێ دوو کە سدا لە موهاجیرین و ئەنساڕ و ئەمانە حەقی میرات گرتیان بوو لە یە کە هەتا ئایەتی میرات نازل بوو ئە وە ی نەسخ کردە وە.

وە ئەو کە سەنە ویش کە ئە لێن مەنسوخ نییە ئە وانیش ئەم ئایەتە یان بەم جۆرە بەیان کردووە؛ ئە لێن: ﴿والذين عقدت أیمانکم﴾ مەعتووفە لە سەر «الوالدان» واتە بۆ هەموو سینفی میراتبەرمان داناو بۆ ئەو ماله و ئەو داراییە کە باوک و دایک و خزمانی نزیک و خاوەن پەیمانەکان بە جێیان هێشتوووە لە مال و دارایی. وە لە تەفسیرە کە یا سێ فیکرە هە یە:

یە کہم: مەبەست لە ئایەتی: ﴿والذين عقدت أیمانکم﴾ ژن و میردە بەم شیۆ ئە لێ ئەو کە سەنە کە بە عەقدی نیکاح بە سراون بە یە کە وە میراتیان ئە گا بە ھاو عەقدە کە یان.

دووه‌م: ئەمەیه که مەبەست لە نایەتی: ﴿وَالَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانَكُمْ﴾ ئەوانەن که بەنده‌یان ئازاد کردوو، واتە ئەو کەسانە که عەقەدی وە لائیان لە بەینا هەیه میرات ئەبەن لە بەنده‌کان، ئەمەیش هەر سابتە و مەنسوخ نییه.

سێهەم: ئەمەیه که مۆراد لە نایەتی: ﴿وَالَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانَكُمْ﴾ هاو‌په‌یمانە کانتانە که «لا‌یزال» بە لای ئیمامی ئەبووحەنیفەو ئەبوسەید ئەبوسەیدان، بەلام لە لای ئیمامی شافعی ئیرس نابەن.

فەرمووده‌ی خودا: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ الآية.

ئینوئەبی حاتەم و ئینووجەریر و ئینومەردەو یه‌ریوایه‌تیان کردوو، ئەمەیش لە حەسەنی بەسریه‌و ەﷺ ئەلی: ژنی هات بۆ خزمەتی حەزرت ەﷺ شکاتی کرد لە دەستی مێردە‌کە‌ی که شه‌پلاخە‌ی لێداوه و داوای تۆڵە‌ی ئەکرد، جا حەزرت ەﷺ بۆی رەوا دا که ئەمیش وە‌کوو مێردە‌کە‌ی شه‌پلاخە‌یه‌کی لێ بدا. جا خودای تە‌ع‌الا ئەم نایه‌ته‌ی نازل کرد و مەنعی قە‌س‌اسی کرد لە ژنه‌که. وە‌ریوایه‌ت کراوه که حەزرت ەﷺ فەرمووی: ئیمه‌ خواستمان لە‌سەر شتی بوو وە‌ خودای تە‌ع‌الا خواستی لە‌سەر غه‌یری ئەوه‌ بوو وە‌ ئەوه‌ی خواستی ئەوی لە‌سەرە باشتره. وە‌ریوایه‌ت کراوه ئەو ژنه‌ حه‌بیبه‌ی کچی زه‌یدی کۆری ئەبووزوه‌یر بووه و پیاوه‌که سه‌عدی کۆری ره‌بع بووه لە ئە‌نسار ەﷺ. جا خودا فەرمووی:

﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾

واته: پیاوه‌کان راه‌ستان و بە‌سەر ژنه‌کانا، یانی خودا کردوونی بە‌گه‌وره و چاودێری ژنه‌کان بە‌هۆی دوو شته‌وه، یه‌کیکیان وه‌هیبه‌که عیباره‌ته‌ له‌ هیزی و جوود و قووه‌تی

ترکیبی لهش و دهماخی به هیز و هوشی رهسا و خوگرتن له بهر باری ناباری ژيانا. وه نهویان که سسیه وه کوو مهسرف کردنی پیاوان بو ژنان یانی ماره بیان پی نه دن و مهسرفیان بو نه کن له ژینا و نهوان مهستولن له وه زعی ژیار نه کن ژنان، جا مادام وایه نه گهر پیاوه کان قه در و قیمه تیکیان پی نه درئ و ئیمتیا زیان نه بی له ژنان ئیداره و نزام تیک نه چی، (بناء علیه) دروسته بو پیاو ته می ژنی خوئی بکات به لام له سر نهو یاسا که له مهولا خودای ته عالا به یانی نه کا.

﴿فَالصَّلٰحٰتُ قٰنِیٰتٌ حٰفِظٰتٌ لِّلْغَیْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ﴾

نهم جومله جوانه زاهیره ن ئیخباره به لام وا له جیگه ی ئینشادا و نهمره له لایه نی خوداوه بو ژنه کان، واته نهو ژنانه که وا خودا په رستن و کرده وه ی باش نه کن واجبه له سهریان فرمانی خودا به جی بینن و ئیتاعه ی میرده کانیا ن بکن له کار و باری شه رعیدا وه واجبه له پاش مله دا له کاتی دیار نه بوونی میرده کانیا نا حوقوقیان بیاریزن و نامووسی خوئیان رابگرن و مالی میرده کانیا ن به ناحق نه فهوتینن وه کوو خودا حیفری حوقوقی نهوانی کردوه، وه واجبی کردوه له سر میرده کانیا ن ماره بی و مهسرفیان بدن و خه رجی نهوان بکیشن.

﴿وَاللّٰی تَخَافُوْنَ شُوْهُرَہُمْ فَعِظُوْهُنَّ ۗ وَآھْجُرُوْهُنَّ فِی الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوْهُنَّ ۗ﴾

وه نهو ژنانه که ناگادار بوون له سر ده رچوونیا ن له فرمانی ئیوه نه وه یه که م جار ناموژگاریان بکن به ئایهت و فہرموودہ ی پیغہ مہر ﷺ و پندی پیشینان و یاسای ماقوول و جوان بو نه وه که بینہ وه ژیر فرمانی ئیوه، وه نه گہر ده وامیان کرد له سر نهو نافہرمانیہ نه وه بو دووہم جار لیان دوور بکہ ونہ وه له جیگہ ی

نوستانا، بەم مەعنا مەنووێن لەو ھۆدەدا ئەوان تیا ئەنووێن، یاخود لەو ھۆدەدا بنوون بەلام لە ژیری لێفەیه کدا مەنووێن، یاخود ئەگەر لە ژیر لێفەیه کدا نوستن دەستیان بۆ مەبەن ھەتا نازار ئەگا بە دلایان و لەو نافەرمانییە ئەگەر پێنەوێ. وە ئەگەر بەمەیش تەمێ گر نەبوون بۆ جاری سێھەم لێیان بەدەن، بەلام لێدانێ نەبێ کە عەیبداریان بکا یا شوپنێکیان بشکینێ یا نیشانە یەکی وای بکا کە بە عادت نابار و خاوەن نازار بێ؛ چونکە ئەو نەوعە نازاردانە نە لە لای ھۆشیارانە مەعقوولە و نە لە یاسای دینا مەقبوولە بەلکوو ھەر زیانی بەدا لە ژنەکە ی ئەبێ تۆلە ی بەدا بە شێوەی قیساس یا بە دیبە یا بە ئەندازە یێ کە قازی بپاری بەدا.

﴿ فَإِنْ أَطَعَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ سَكِينًا ﴾

ئەگەر ژنەکان فەرمانی ئێوەیان قەبوول کرد ئێتر داوای ھیچ رینگە یێ مەکەن بۆ ستمکردن لەسەر ئەوان.

موحەدەسی مەشھوور ترمزی ریوایەتی کردووە لە عەمری کورپی ئەحوس کە لە سەفەری «حجة الوداع» دا لە خزمەتی حەزەرەتا بوو ئەلێ: حەزەرەت رضي الله عنه حەمد و سەنای خودای کرد و دەستی کرد بە نامۆژگاری و فەرمووی: قسە ی خیری من وەر بگرن لە ھۆی ژنەکان تانە و ئەو ژنانە دیلی دەستی ئێوەن بەلام ئێوە بە یاسای ئیسلام خاوەنی ھیچ شتی نین لەوان مەگەر کاریکی فاحیشە بکەن و سابت بێن لەسەریان. جا ئەگەر نافەرمانییەکی ئێوەیان کرد لە جینگە ی نوستتانا جیا ببنەو لێیان و لێیان بەدەن بە لێدانێکی بۆ زیان، ئەگەر ئیتاەیان کردن ئێتر داوای رینگە ی تر مەکەن بۆ ئەو ستمیان لێ بکەن. بێدارەو بن ئێوە حەقتان ھە یە لەسەر ژنەکان و ئەوانیش حەقیان ھە یە لەسەر ئێوە، ئەمما حەقی ئێوە لەسەر ئەوان ئەو یە کە رینگە ی کەس نەدەن بۆ بێ بەسەر فەرشی ئێوە دا لەوانە کە ئەوان حەزی پێ نەکەن و

ئیزی کیس نہ دهن بینه مائتان لهوانه که نهوان هزی بی ناکهن. وه حقی نهوان لهسهر ئیوه نهویه که به پیاوه تی و رهوشتی باش له گه لیانا رهفتار بکهن له خوارده مهنی و له بهرگ و پۆشاکیانا.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا﴾ (۳۴)

به راستی خودا پایهی بهرز و بلند بهسهر هموو مهخلووقاتا و گه ورهیه وه نهگهر ئیوه دهستان نهروا بهسهر نهو ژنانهدا خودایش دهستی نهروا بهسهر ئیوهدا و تۆله تان لئ نهسینی.

﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا﴾

وه نهگهر ناگادار بوون - نهی فرماندارانی ولات - بهسهر دهوام و دریژهی ناشوویی ناو بهینی ژن و پیاوه کهدا دهی زوو حه کهمی و فرمانپه وایین رهوانه بکهن له نههلی کابرا و حه کهمی له لایهنی ژنه کهوه له نههلی ژنه که؛ چونکی نهو دوو کهسه باستر ناگادارن له کاری په نامه کی نهو ژن و پیاوه و نهزانن گوناحی کامیانه و چون چار نه کرین.

﴿إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾

نهگهر نهو دوو حه کهمه خواستیان لهسهر میانه باشکردن بی له بهینی نهو ژن و پیاوهدا نهوه خودا ریکیان نهخا.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَبِيرًا﴾ (۳۵)

به راستی خودا زانا و ناگاداره لهسهر زاهیر و باتینی نهو دوو فرمانداره نهگهر بو ریکخستیان ههول بدهن یا بو زیان لیدان و جیاکردنه وه یان. ههروا زانا و ناگاداره

لہسہر زاہیر و باتینی ئەو ژن و میژدہ و ئەزانئ کامیان تاوانبارن و خودا ہیچی لئ گوم نابئ.

بزانن! لہ مەزھەبی ئیمامی شافیعیداﷺ ئەم دوو فەرماندارە ناتوانن ئەم ژن و میژدہ لہ یەک جیابکەنەوہ بە بن ئیزنی ئەو پیاو و ژنە، مەگەر بە سەریحی عیبارەت پیاوہ کە حەکەمی خۆی و ژنە کەیش حەکەمی خۆی بکا بە وەکیل لہ تەلاقدان و تەلاق وەرگرتندا.

﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾

واتە: ئەی ئادەمیزاد بەندەگی خودا بکەن بە بەجئ هینانی واجبات و مەندووبات و بە تەرکی موحەررەمات و مەکر و وھات. واتە ھەرچی داوا کراوہ لیتان کە بیکەن بە تەواوی بیکەن و ھەرچی داواکراوہ لیتان تەرکی بکەن دووریکە و نەوہ لئی و شەریک و ھاوڕێ بۆ خودا قەرار مەدەن و باوہرتان وەھابن کە کەس «واجب الوجود» نییە زاتی خودا نەبێ و کەس پەرورەدگار نییە لہ کائیناتا بۆ کەم و زۆر خودا نەبێ و کەس عیبادەتی بۆ ناکرێ خودا نەبێ و ئەو کردەوانە کە ئەیان کەن و ئەو شتانە کە تەرکیان ئەکەن ھەر لہبەر ئەمر و نەھی خودا و لہبەر بەجئ هینانی فەرمانی ئەو بئ ئیتر رەزای کەس و حەز لئ کردنی کەس و تاریف کردنی کەستان نەوئ.

﴿وَالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾

وہ چاکە بکەن لہ گەل باوک و دایکتانا بە چاکە کردنیکی دیاری و رەسا وەکوو ئەوان چاکەیان کردووە لہ گەلتانا. ریوایەت کراوہ لہ عەمری کورپی عاسەوہ ﷺ کە حەزرت ﷺ فەرموویەتی: رەزای خودا وا لہ رەزای باوک و دایکا و نارەزایی خودا وا لہ نارەزایی باوک و دایکا.

﴿وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ﴾

وه چاڪه بڪن له گهَلْ نهو كه سانه دا كه خزم و خوئيشيان هه يه له گهَلْ تانا حه قى نهو خزمایه تيبه به جى بينن، نه گهر موحتاج بوون يارمه تيبان بدن و نه گهر نه خوش بوون خزمه تيبان بڪن و ههر كاتى كه وتنه به لايئكه وه فربايان بڪون و دیده نيان بڪن و يا نامه يان بو بنووسن. وه چاڪه بڪن له گهَلْ مندالله بن باوكه كانا به قه ي ئيمكان به مال و به خزمه ت و به ته مى كردنيان و به پاراستنيان له به لا، وه چاڪه بڪن له گهَلْ نهو كه سانه دا كه گه دان به مال و به حال. واته به قه ي ئيمكان له دارايى خوْتان به شداريان بڪن و تيكوشين بو دامه زرانديان له سهر كار و كاسبى.

﴿وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾

وه چاڪه بڪن له گهَلْ دراوسيه كدا كه خاوهن خزمایه تى بن وه دراوسيه كه بينگانه بن.

ئيمامى بوخارى رضي الله عنه ريبويه تى كردوه له حه زره ته وه رضي الله عنه كه فهرموويه تى: «والله لا يؤمن والله لا يؤمن والله لا يؤمن! قيل: يا رسول الله من؟ قال: الذي لا يأمن جاره بوائقه» واته: سى جار له سهر يهك سويتندى خوارد به خودا كه ئيمانى نيبه! عه رزيان كرد: كى ئيمانى نيبه؟ فهرمووى: نهو كه سه كه دراوسى نه مين نه بى له زياندانى نهو. واته نه م جوړه كه سانه كه زيان نه ده له دراوسيبان ههر چهن موسولمانن به لام ئيمانه كه يان ته واو نيبه.

وه چاڪه بڪن له گهَلْ نهو كه سانه دا كه وان له ته نيشتى ئيوه دا و له گهَلْ تانا رائه بوپرن وه كوو هاومه نزل و هاومه درسه و هاو دووكان و هاو پرتان له ههر كارىكا. وه بازي فهرموويانه: «الصاحب بالجانب» ژنى ئينسانه. واته چاڪه بڪن له گهَلْ ژنه كاتانا و باش رابوپرن له گه ليانا و له وتارا و له ره فتارا كارى وا مه كهن ليتان وه پرس بن. وه

چاکه بکهن له گه‌ل موسافیره کانا و له گه‌ل میوانا واته ریواری گه‌یشته لای ئیوه نه‌گه‌ر
 بن‌خهرجی بوو یارمه‌تی بدهن، وه نه‌گه‌ر شه‌و ریی که‌وته لاتان جیگه‌ی بکه‌نه‌وه،
 وه نه‌گه‌ر داماوینیکیان بوو چاره‌ی بکه‌ن، وه کاتی میوانیکتان هات به‌قه‌ی حال
 خزمه‌تی بکه‌ن و به‌چاوی ئیکرام و ئیحتیرامه‌وه ته‌ماشای بکه‌ن. وه نه‌گه‌ر ئینسانی
 که‌وته مولکی ئیوه‌وه له‌پیاو یا له‌ژن ره‌فتارتان باش بن‌له‌گه‌لیانا و بده‌نه‌ده‌رخواردیان
 له‌وه‌ی که‌خوتان نه‌یخون و له‌و به‌رگه‌ی خوتان نه‌پوشن به‌رگیان بو بکه‌ن و کاری
 مه‌ده‌ن به‌سه‌ریانا که‌نه‌توانن بیکه‌ن به‌ئاسانی و، نه‌گه‌ر کاریکتان پیدان یارمه‌تیان
 بده‌ن.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾

به‌راستی خودای ته‌علا خوشی نایئ له‌و که‌سانه‌که‌خواه‌ن فیزن و عاریان لی
 دی که‌خزمه‌ت و یارمه‌تی ئینسانی داماو بده‌ن و موساعه‌ده‌ی موحتاج بکه‌ن.

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ﴾ له‌گه‌ل دوو ئایه‌ت له‌دواپه‌وه:

ئیننوئه‌بی‌حاته‌م ریوایه‌تی کردووه له‌سه‌عیدی کورپی جوپه‌یره‌وه که‌عالمه‌کانی
 به‌نی ئیسرائیل نه‌و عیلم و زانسته‌که‌له‌لایان بوو مه‌نعیان نه‌کرد له‌خه‌لك و نه‌یان‌ئه‌وت
 پیان. (من جمله) سیفات و نیشانه‌کانی حه‌زره‌تیان به‌یان نه‌ده‌کرد.

وه ریوایه‌ت کراوه له‌ئیننوعه‌باسه‌وه ﴿الَّذِينَ﴾ که‌که‌روم کورپی زه‌ید - که‌هاوپه‌یمانی
 که‌عبی کورپی نه‌شرف بوو - و ئوسامه‌ی کورپی حه‌یبب و نافیعی کورپی نه‌بوونافیعی
 و حویه‌یی کورپی نه‌حته‌ب نه‌هاتن بو لای چهن پیاوی له‌ئه‌نساره‌کانی مه‌دینه‌ی
 مونه‌ووهره و نامۆزگاریان نه‌کردن نه‌یانون: مالی خوتان سه‌رف مه‌که‌ن بو ئه‌مانه‌که
 هاتون بو لاتان ئیمه‌ترسمان هه‌یه‌که‌لات بکه‌ون و زور په‌له‌مه‌که‌ن له‌خه‌رجکردنی

مالی خوتانا، تیوه نازانن دنیا چۆن ئه بی! جا ئه م ئایه تانه نازل بوون. ئه مه له سه ر ریوایه تی ئینو جه ریر و ئینو ئیسه ق و ئینو مونزیر ﷺ له ئینو عه باسه وه. خودا فه رمووی:

﴿الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ﴾

ئهو كه سانه كه خۆیان بوخل و رژدی ته كه ن له سه رفی مالی خۆیانا و فه رمایش ته ده ن به خه لك له سه ر رژدی.

﴿وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾

وه كه تمی ئهو شتانه ته كه ن كه خودا پێداون وه كوو نیشانه كانی پێغه مبه ر ﷺ واته ئهو كه سانه له لای مندا ناشیرینن.

﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا﴾

وه ئیمه ناماده مان كرده وه بو كافره كان عه زابنکی زۆر ناباری وا كه سووكیان ته كا.

﴿وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِثَاءَ النَّاسِ﴾

وه ئهو كه سانه یش كه مالی خۆیان سه رف ته كه ن له به ر ئه وه پێش چاوی خه لكی بخهن و مه به ستیان ره زای خودا نییه.

﴿وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾

وه ئیمانیشان نییه به خودا و به هاتنی رۆژی جهزا كه رۆژی پاش كه وتووه. واته ئه م جۆره كه سانه هاوړی و هاوملی شه یتانن.

﴿وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا﴾

وه هه ركه سنی كه شه یتانی له عه نه تی هاوړینی بێ ئه وه زۆر حالی خراپه له هۆی هاوړیوه. واته هاوړینكه ی خراپه و هاوړینی ئه ویش بو ئه و شه یتانه خراپه.

﴿وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ﴾

ئەووە چى ئەبوو لەسەریان و چ کارىكى نابار ئەهات بەسەریانا ئەگەر ئىمانیان بهيتايىن بە خودا و بە رۆژى قيامەت و مالى خۆيانيان سەرف بکەردايە؟ واتە سەرفيان بکەردايە لە رینگەى خودا دانەك لەبەر نيشاندانى خەلكى لەو مالى لە خودا کردووويه تى بە رۆژى ئەوان، وە لە واقیعی حالدا هیچ خراپە نەدەهات بەسەریانا بەلكوو «بالعكس» خىريان بۆ ئەهات و خودای تەعالا ئەو خىرەى لى قەبوول ئەکردن.

﴿وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۝۳۹﴾

و خودای تەعالا هەر زانا بوو و لایەزال بە ئەحوالى ئەوان و غەیری ئەوان زانایە و ناگادارە.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۝۴۰﴾

بە راستی خودای تەعالا ناقيس ناکا لە ئەجر و لە تۆلەى کردەوہى خیر و زیاديش ناکا لە عیقاب بە قەى وەزنى زەرپرەيىن کە عیبارەتە لە میروولەى ورد، وە یا خود ئەو تۆزە وردە کە لەبەر رۆژا دەرئەکەوئى لە کلاورپوچنە و لە تاقەوہ.

﴿وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ۝۴۰﴾

و ئەگەر ئەو مسقالە زەرپرە کردەوہى چاک یاخود چاکە بى لە هەر لایەکەوہ دەستى بکەوئى ئەو خودای تەعالا سەوابەکەى زیاد ئەکا بەو ئەندازە کە خواستى خۆى لەسەریەتى. وە ئەدا بە ساحتیبهکەى لە لایەنى خۆیەوہ عەتایەکى گەورە و خاوەن بایەخ.

﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ ۝۴۱﴾

جا ئەو ئەبىن حالى ئەو کافرانە چۆن بىن لە رۆژى قيامەتا لە کاتیکا لە هەموو ئوممەتیکا شاهیديئى بىنين شەهادەت بەدا لە سەر کوفر و نامەردى ئەوان، وە ئەو شاهیديهى پىغەمبەرەکەیانە کە ناگای هەیه لە کردەوہیان.

﴿وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ (۴۱)

وه تویش بینین بۆ سهر ئه‌وان به شهید له‌سهر کرده‌وی ناباریان؟

﴿يَوْمِذٍ يُودُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ﴾

له‌و رۆژه‌دا هه‌ز ئه‌که‌ن ئه‌وانه که کافر بوون و نافه‌رمانی پیغه‌مبه‌ریان کردوه.

﴿لَوْ تَسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ﴾

هه‌ز ئه‌که‌ن له‌وه که ئه‌گه‌ر به‌خرانایه‌ته گۆره‌وه و له پاش ئه‌وه‌یش قه‌بره‌که‌یان ساف بکرایه له‌گه‌ل عه‌رزا و ئاسار و شوینه‌واریان نه‌مینێ.

﴿وَلَا يَكْفُرُونَ اللَّهَ حَدِيثًا﴾ (۴۲)

به‌لام یه‌ک قسه‌یان له‌خودا ون نه‌کردایه و هه‌موو تاوانه‌کانی خۆیانیان هه‌موو باس بکردایه.

ریوایه‌ت کراوه له‌عه‌بدوللّا عليه السلام ئه‌لێ: هه‌زرت عليه السلام فه‌رمووی پیم: قورئانم به‌سه‌را به‌خوینه‌ره‌وه. منیش عه‌رزم کرد: چۆن من قورئانم به‌سه‌ر تۆدا به‌خوینه‌مه‌وه و قورئانم بۆ تۆ هاتوو‌ته‌ خواره‌وه؟ ئه‌و‌یش فه‌رمووی: هه‌ز ئه‌که‌م که له‌غه‌یری خۆم ببیسم. منیش سووره‌تی «نیساء»م به‌سه‌را خوینه‌وه هه‌تا گه‌یشتیم به‌م ئایه‌ته: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ جا هه‌زرت عليه السلام فه‌رمووی: به‌سه‌ ئیتر، که ته‌ماشام کرد چاوه‌کانی فرمیسکیان دانه‌رژانده‌ خوار. «رواه الشيخان والترمذی».

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

ریوایه‌ت کراوه له‌سه‌عیدی کۆری جو به‌یره‌وه عليه السلام ئه‌لێ: موسولمانه‌کان یاسایان وابوو له‌سه‌ر عاداتی زه‌مانی پێش ئیسلام ئه‌رۆیشتن هه‌تا ئه‌مرێ یا نه‌هیبی نازل

ئه‌بوو، وه عاده‌تی پیتشوویان ته‌گۆری، وه له‌ئه‌وه‌لی زه‌مانی ئیسلامیه‌ته‌وه شه‌رایبان ته‌خوارده‌وه هه‌تا ئایه‌تی: ﴿یسألونک عن الخمر والمیسر قل فیها إثم کبیر و منافع للناس﴾^۱ وتیان: ئه‌یخۆینه‌وه له‌به‌ر مه‌نفعه‌ته‌که‌ی. پاش ئه‌وه پیاویکیان شه‌رابی خوارده‌وه و بوو به‌ ئیمام له‌ نوێژیکا خویندی‌ه‌وه: «قل یا ایها الکافرون أعبد ما تعبدون» ته‌مجار ته‌م ئایه‌ته‌ نازل بوو: ﴿یا ایها الذین آمنوا لا تقربوا الصلاة و أنتم سکاری﴾. ته‌وانیش وتیان: له‌ نه‌فسی ئه‌و نوێژه‌دا ئایخۆینه‌وه و له‌ غه‌یری ئه‌و نوێژه‌دا ئه‌یخۆینه‌وه. جا عومه‌ری کۆری خه‌تاب وتی: «اللهم أنزل علینا بیاناً فی الخمر شافياً» جا ته‌م ئایه‌ته‌ هاته‌خواره‌وه: ﴿إنها یرید الشیطان أن یوقع بینکم العداوة والبغضاء فی الخمر والمیسر ویصدکم عن ذکر الله وعن الصلاة فهل أنتم منتهون﴾^۲. جا عومه‌ر فه‌رمووی: «انتهینا، انتهینا» له‌ پاشا جارکیش له‌ لایه‌نی هه‌زره‌ته‌وه ﷺ ده‌رچوو جارێ دا به‌ ناو موسولمانانا وتی: «ألا إن الخمر قد حرمت» جا خودای ته‌عالا ئه‌فه‌رمووت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾

واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ئیمانتان هه‌تاوه به‌ خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا نزیکي نوێژه‌کانتان مه‌که‌ون له‌ حالیکدا که‌ ئیوه سه‌رخۆشن هه‌تا حالتان نارام ته‌بیته‌وه، وه باش بزائن چی ته‌لێن و چی به‌ زمانتان دێ. جا ته‌م ئایه‌ته‌ نه‌سخ کرایه‌وه به‌ ئایه‌تی: ﴿إنها یرید الشیطان أن یوقع بینکم العداوة﴾. که‌ له‌ سووره‌تی مائیده‌دایه.

بزائن! بازئ له‌ زاناکان فه‌رموویانه مه‌به‌ست له‌ «سكر» نوستنه؛ چونکه هه‌زره‌ت ﷺ فه‌رموویه‌تی: «إذا نعت أحدکم فی الصلاة فلیرقد حتی یذهب عنه النوم فإنه لا یدری لعله

۱. البقرة؛ ۲۱۹.

۲. المائدة؛ ۹۱.

یستغفر فیسب نفسه» واتە: کاتنی یەکنی لە ئیوێ خەوێ نووچکە بردیەوێ لە نوێژا با رابکشی هەتا خەوێ کەمی نەروا، چونکی یارۆ نازانی مومکینە لە کاتیکدا بیەوی ئیستیغفار بکا لە باتی ئیستیغفار جنتیو بدا بە خۆی. وە عوبەیدیە سەلمانی و توویەتی مەبەست لە «سکر» ئەو یە کابرا تەنگەتاوی گمیز بێ؛ چونکی حەزرت ﷺ فەرموویەتی: «لا یصلین أحدکم وهو حاقن» با نوێژ نەکا یەکنی لە ئیوێ لە کاتنی وادا کە تەنگەتاوی گمیزە.

قورتوبی لە تەفسیرە کە یا ئەلنی ئەم بیرانە راستن؛ چونکە پێویستە نوێژکەر بە دل رووی لە خودا بێ و دوور بێ لە هەرچی شتی کە دلی پەڕیشان بکا، خواھ نوستن بێ، یا تەنگەتاوی، یا برسیتی، یا غەیری ئەمانە. حەزرت ﷺ فەرموویەتی: «إذا حضر العشاء وأقيمت الصلاة فابدؤا بالعشاء» واتە: کاتنی کە خواردەمەنی ئیوارە حازر بوو نوێژیش کاتنی هات، لە پێشدا خواردەمەنییە کە بخۆن و پاش ئەو نوێژە کە تان بکەن هەتا داخل ببن لە نایەتی: «قد أفلح المؤمنون ﴿١﴾ الذين هم في صلواتهم خاشعون ﴿٢﴾».

فەرموودەیی خودا: ﴿وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَابِرِ سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا﴾.

ریوایەت کراوە لە حەزرتی عەلییەوێ ﷺ فەرموویەتی: ئەم نایەتە نازل بوو لە شانێ موسافیری کدا کە جەنابەتی دئی بەسەرا، ئەمە تەبەموم ئەکا و نوێژە کەمی ئەکا. «أخرجہ الیہقی و ابن المنذر و ابن أبي حاتم». وە ریوایەت کراوە لە ئەسلەعی کوری شورەیک و توویەتی: من وشترە کەمی حەزرتەم ﷺ نامادە ئەکرد شوئی گیرۆدەیی جەنابەت بووم و شەوێ کە زۆر سارد بوو ترسام ئەگەر خۆم بشۆم بە ئاوی سارد یا بمرم یا نەخۆش بکەوم. منیش ئەم وەزەم گیرایەوێ بۆ حەزرت ﷺ ئەویش بێدەنگ بوو وە جووبەرئیل نازل بوو بە نایەتی:

﴿وَلَا جُنْبًا إِلَّا عَابِرِ سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا﴾

جا هزرت علیه السلام فرمودی: راسته‌وبه یا نه‌سلع! ته‌یه‌موم بکه و نادابی ته‌یه‌مومی نشان دام: ده‌س له گل‌دانی بؤ روخسار و ده‌س له گل‌دانی بؤ هه‌ردوو ده‌ست هه‌تا نه‌نیشکان. منیش هه‌ستام و ته‌یه‌موم کرد نه‌مجار بارم کرد. «أُخْرِجَهُ الْبِيهَقِي وَالِدَارِ قَطْنِي وَأُبُونَعِيمَ. رَحِمَهُمُ الْمَوْلَى الْكَرِيمَ».

وه ریوایه‌ت کراوه چه‌ند پیاوئ له نه‌نسا ده‌رگای خانووه‌که‌یان له مزگه‌وتی هه‌زرتا علیه السلام بوو وه رئ نه‌که‌وت جه‌نابه‌تیا به‌سه‌ردا نه‌هات و ئاویا له‌لادا نه‌بوو ئاویا نه‌ویست و ریگوزه‌ریان نه‌بوو ئیلا له مزگه‌وتی هه‌زرتا علیه السلام جا خودا نه‌و نایه‌ته‌ی نازل کرد. «أُخْرِجَهُ ابْنُ جَرِيرٍ رَحْمَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ».

وه ئیبنوحاته‌م و ئیبنولمونزیر ریوایه‌تیا کردوو له موجه‌یده‌وه نه‌ئئ: نه‌م نایه‌ته‌هاته‌خواره‌وه له شانی پیاوئ له نه‌نسا نه‌خوش بوو نه‌یته‌توانی خوئ هه‌ستی و بر‌وا ده‌سنوئز بگرت و خادمی نه‌بوو ئاوی بؤ بیئئ. جا نه‌م باسه‌ نه‌قل کراوه بؤ هه‌زرت علیه السلام وه پاش نه‌وه نه‌م نایه‌ته‌ نازل بوو.

وه ئیبنوجهریر ریوایه‌ت نه‌کا له ئیبراهیمی نه‌خه‌عییه‌وه نه‌ئئ: نه‌سحابی پیغه‌مبه‌ر علیه السلام گیروده‌ی برین و زام بوون و له‌و سه‌رده‌مه‌دا تووشی جه‌نابه‌تیش نه‌بوون و شکاتی نه‌مه‌یان برد بؤ حوزووری هه‌زرت علیه السلام پاش نه‌وه نه‌م نایه‌ته‌ نازل بوو.

وه له «أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ» عائیشه‌وه علیه السلام ریوایه‌ت کراوه نه‌ئئ: ده‌رچووین له‌گه‌ل هه‌زرتا بؤ بازئ سه‌فه‌ر کاتی گه‌یشتین به‌ سارا مله‌وانه‌ی^۱ من بر‌پایه‌وه. جا هه‌زرت علیه السلام له‌و شوئنه‌دا مایه‌وه خه‌لکی نارد بؤ نه‌وه که بگه‌رئین بؤی، وه نه‌و ره‌فیکانه که له‌ویا مانه‌وه ئاویا بئ نه‌بوو وه شوئنه‌که‌یان شوئنی ئاو نه‌بوو. جا

۱. نه‌م مله‌وانه‌ مالی نه‌سمای خوشکی بووه و به‌ نه‌مانه‌ت له‌ لای «أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ» ماوه‌ته‌وه.

خه‌لك رویشان بۆ لای نه‌بوویه‌كری سدیق پیمان وت. ته‌ماشانا‌كهی كه عائیشه چی كرد پیمان [له‌م شوینه‌ بن‌ئاوه كه ئاویشمان پین نییه ماتلی كردین؟]، وه له‌و كاته‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌ری له‌سه‌ر رانی من بوو وه خه‌وی لینی كه‌وتبوو باوكم هات ده‌ستی كرد به‌ لومه‌كردنم و زۆری پین كردم و منیش له‌به‌ر نه‌وه كه سه‌ری چه‌زه‌ت ﷺ له‌سه‌ر رانمدا بوو نه‌مه‌توانی بجوو‌لیمه‌وه، وه كاتی چه‌زه‌ت ﷺ له‌ خه‌و بیداره‌وه بوو ئاو نه‌بوو ده‌سنوێژ بگرن یا غوسل بكهن. جا له‌و شوینه‌دا نایه‌تی ته‌یه‌موم نازل بوو. له‌ویدا «ئوسه‌یدی كوری چه‌زیر» وتی: «ما هی بأول برکتکم یا آل ابي بكر»، وه له‌ ریوایه‌تی‌كدا وتی: به «أم المؤمنین» عائیشه: «جزاك الله خيراً فالله ما نزل بك أمر تکرهينه إلا جعل الله لك وللمسلمين فيه خيراً». (أخرجه البخاري و مسلم و غیرهما).

جا مه‌عنا‌ی نایه‌ته‌كه نه‌مه‌یه: نه‌ی موسولمانان نزیک‌ی نوێژ مه‌كه‌ونه‌وه به‌ له‌شی پیسه‌وه هه‌تا خۆتان نه‌شۆن مه‌گه‌ر كاتی ری‌بو‌ار بن و ئاوتان ده‌س نه‌كه‌وی نه‌وه له‌ویدا ته‌یه‌موم نه‌كهن وه‌كوو باسی دیت. جا له‌به‌ر نه‌وه كه خودا نایه‌تی روخسه‌تی بۆ ئینسانی له‌ش پیس نازل كرد. هات به‌ ته‌فسیل حوكمی له‌ش پیسی و بێ‌ده‌سنوێژی نازل كرد و فه‌رمووی:

﴿وَأِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ﴾

واته نه‌ی موسولمانه‌كان نه‌گه‌ر نه‌خۆش بوون به‌ جۆری كه‌ ترستان بوو ئاو به‌كارینن تووشی زه‌حمه‌تی‌کی ناره‌وا بین. یاخود له‌سه‌ر سه‌فه‌ر و ری‌بو‌ار بوون و ئاوتان ده‌ست نه‌كه‌وت، یاخود له‌ نه‌ده‌بخانه‌وه هاتن، واته پیسی عاده‌تی یا غه‌یره

عاده تیتان لی درچوو، یاخود دهستان دا له ژنان و ئاوتان دهس نه کهوت، خواه دهست نه کهوتنی حیسی بی یاخود ئاو دهست نه کهوتنی شهرعی بهم جوړه ئاو بوو به لام پیوستتانه بوو بۆ خواردنه وهی خوټان وه یا گیانله بهرئ پیوست بن، وه یا خود نه تان توانی نه و ئاوه به کاربینن له ترسی رووداوی ناهه موار لهم کاتانه دا هه موو له باتی خوټوورین و دهست نوټر گرتن برۆن قهسدی خاک و توژی پاک بکهن و روخسار و ههردوو دهستان بهو توژه مهسح بکهن، واته جاری توژ وه ربگرن و دهست بینن به روخسار تانا، وه جاریکی تر توژ هه لبرگن و دهست بینن به ههردوو دهستانا وه کوو دهست نوټر به قهسدی حهلال بوونی نوټر.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا﴾ (۴۳)

به راستی خودای تهعلا چاوپوش و گوناھ به خشه. بۆینی له باتی غوسل و دهسنوټر نه م روخسه تهی پندان.

لیره دا چهن واته یی هه یه:

یه کهم: له واقیعا مه بهست له غوسل و دهسنوټر دوو شته؛ یه کهم پاکی لهش. دووهه م ده برپینی عیادهت و بهنده یی بۆ خودا. جا کاتی ئاو نه بوو، یا ته وانامان نه بوو به کاری بینن دیاره له توژ نابارتر نییه و له دهست و روخساریش نازارتر نییه که بهنده بهو توژه ناباره نه و دهست و روخساره نازاری خویه توژاوی کرد ئیتر لام وایه شیعار و نیشانه ی بهنده یی له مه جوانتر نییه و نابن.

دووهه م: بزنان و جووبی غوسل له سه رهش پیس و جووبی دهسنوټر گرتن له سه ره بی دهسنوټر حوکن و سه به بی و جووبی غوسل لهش پیسیه وه سه به بی و جووبی دهسنوټر نه و بی دهسنوټر یه ته که وتمان. وه نه بوونی ئاو یا نه توانینی به کارهینانی

ئاوه‌که عوزرن بۆ روخسه‌تی ته‌یه‌موم، سه‌فه‌ر مه‌زه‌نه‌ی نه‌بوونی ئاوه و مه‌ره‌ز، مه‌زه‌نه‌ی نه‌توانینی ئیستیعمالی ئاوه‌که‌یه.

جا له‌به‌ر ئه‌وه که ئه‌م ئایه‌ته به دوا‌ی باسی «جنب» دا هاتوو مه‌عنای جونوب مه‌لحووزه و مه‌علومه که جومله‌ی: ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ﴾ تا ئاخ‌ر له ئه‌سبابی حه‌ده‌سی ئه‌سه‌غه‌ره، که‌وابی حاسلی ئه‌م ئایه‌ته وای لئ دئ: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ مَّا مَحْبُوبٍ أَوْ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِظِ أَوْ لَمْ يَأْتِ الْغَائِظُ أَوْ لَمْ يَأْتِ الْغَائِظُ أَوْ لَمْ يَأْتِ الْغَائِظُ أَوْ لَمْ يَأْتِ الْغَائِظُ﴾ و سه‌فه‌ر زاهیر به بی «فلم تجدوا ماء» باسه‌که ته‌واو نابئ؛ چونکی به باسی «مرض» و سه‌فه‌ر عوزره‌کان ته‌واو ئه‌بن و به ئیعتیاری جه‌نابه‌ت له‌گه‌ل ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ﴾ دا سه‌به‌به‌کانیش ته‌واو ئه‌بن، ئه‌مجار زیگری ﴿فلم تجدوا ماء﴾ پئویسته، له‌به‌ر ئه‌وه که له پیشه‌وه به سه‌راحت باسی نه‌بوونی ئاوه نه‌کراوه هه‌روا باسی عه‌جز له ئیستیعمالی ئاویش نه‌کراوه به‌لکوو ئیکتفا کراوه به زیگری مه‌زه‌نه‌که‌یان واته مه‌زه‌نه‌ی نه‌بوونی ئاوه سه‌فه‌ره و مه‌زه‌نه‌ی عه‌جز له ئیستیعمالی ئاویش مه‌ره‌زه و ئیحتیمالی هه‌یه کابرای مه‌ریز بتوانی ئیستیعمالی ئاوه بکا و کابرای موسافیریش ئاوی ده‌ست بکه‌وی و هه‌یه دیاره ته‌یه‌موم له کاتیکا ئه‌بن ئاوه نه‌بی حیسه‌ن یا شه‌رع‌ه‌ن و کابرای عه‌جز بی له ئیستیعمالی ئاوه له‌به‌ر ئه‌وه پئویست بوو که خودای ته‌عالا جومله‌ی ﴿فلم تجدوا ماء﴾ نازل بکا له ئاوه ته‌که‌دا وه‌کوو نازلئ کرد. جا ئه‌مجار مه‌عنای نه‌بوونی ئاوه‌که وایه که هه‌ر ئاوه نه‌بی یا ئاوه بی به‌لام پئویست بی بۆ خوارده‌وه و کابرای نه‌توانی به کاری بینئ. «والله أعلم».

سینه‌م: بزانی ته‌یه‌موم شه‌رتی هه‌یه و ئه‌رکانی هه‌یه و سونه‌تی هه‌یه و مویتیلاتی هه‌یه، جا شه‌رته‌کانی پینج شته: بوونی عوزر به هۆی سه‌فه‌ره‌وه یا نه‌خۆشینه‌وه، وه داخ‌ل بوونی کاتی نوێزه‌که، وه داوا کردنی ئاوه، وه گه‌ران به نه‌فسی خۆی یا به

وه کیل، وه عهدهمه ئیمکانی ئیستیعمالی ئاو به عادهت، وه گلیکی پاکی وه‌ها که تۆزی بئی.

وه ئهرکانه‌کانی - وه‌کوو له ئابه‌ته‌که‌که‌ده‌رئه‌که‌وه‌ئ - چوار شته؛ قه‌سلی هه‌لگرتنی ئه‌و تۆزه وه هه‌لگرتنی، وه مه‌سحی روخساری، واته به‌و تۆزه وه ده‌س بئینی به هه‌موو روخساریدا وه مه‌سحی هه‌ردوو ده‌ستی له‌گه‌ل ئه‌نیشکه‌کانی، وه ریعایه‌تی ئه‌م ته‌رتیبه، واته له پيشا ده‌ست بئینی به روخساریا پاش ئه‌وه به هه‌ردوو ده‌ستیا.

وه سوننه‌ته‌کانی سئ شته؛ «بسم الله» کردن، وه پيش خستنی لای راست له‌سه‌ر لای چه‌پ، وه فه‌سل نه‌خستن له به‌ینی ده‌س هینان به روخسارا و ده‌س هینان به هه‌ردوو ده‌ستا.

وه ئه‌وه‌ی ته‌یه‌موم به‌تال ئه‌کاته‌وه سئ شته؛ یه‌که‌م هه‌رچی ده‌سنوێژ به‌تال ئه‌کاته‌وه. دووه‌م ده‌ست که‌وتنی ئاو له پيش ئه‌وه‌دا ده‌س بکا به نوێزه‌که‌ی. سیه‌م وه‌رگه‌رانه‌وه له دینی ئیسلام - په‌نا به خودا -

وه هه‌ر نوێژی که به ته‌یه‌موم بکری له نو ماده‌دا قه‌زا کردنه‌وه‌ی واجبه؛ نه‌بوونی ئاو له شوێنیکدا که به ئه‌غله‌ب ئاو ده‌س بکه‌وی تیا، وه له‌بیر چوونه‌وه‌ی ئاوی که له لای خۆیا بئ، وه ون کردنی له ئاو بارو ئه‌سبابی خۆیا وه بوونی ساتیری که دانرا بئ له‌سه‌ر غه‌یری ته‌هاره‌ت، واته له‌و کاته‌دا ئه‌و جه‌بیره ئه‌خاته سه‌ر پتی - مه‌سه‌لا - : له‌شی پیس بووبن یاخود بئ ده‌سنوێژ بووبن یاخود پیسیه‌کی عه‌فو لئ نه‌دراو به‌و شوێنه‌وه بئ وه‌کوو خوین، وه دانانی ساتیر له‌سه‌ر ئه‌عزای ته‌یه‌موم که دم و چاو و هه‌ردوو ده‌سته‌کانه موته‌لقا، خواه له‌سه‌ر پاکی دانرا بئ یا نه، وه پيشکه‌وتنی ته‌یه‌مومه‌که له داها تنی کاتی نوێزه‌که، وه ته‌یه‌موم له‌به‌ر سه‌رمای به‌هیز و توند، وه بوونی سه‌فه‌ر به سه‌فه‌ری تاوانباری، وه پیس بوونی له‌ش به پیسیه‌ک

که عهفوی لی نه درابن. وه له ماعهدای ثم سووره تانه دا قهزای نویژه که ی واجب نییه له سهر مهزه بهی ئیمامی شافعی رحمه الله.

فهرمووده ی خودای تهعالا: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا﴾ الآيات.

ئینوئیسحاق و ئینولمونزیر ریوایه تیان کردوو له ئینوعه باسه وه نه لی: ره فاعه ی کورپی زهیدی کورپی تابوت له پیاوه گه وره کانی یه هوود بوو، وه کاتن که قسه ی نه کرد له گه ل حه زره تا رحمه الله زمانی پیچ نه دا و که لیمه ی تیکه ل نه کرد به که لیمه، به جوړی ئینسان له هه موو واته یه کی حال ی نه ده بوو نه یوت: «راعنا سمعک یا محمد حتی نفهمک» وه له باتی «راعنا»، «راعنا» ی نهوت، وه له پاشا تانه ی نه دا له دینی ئیسلام و عه بیی نه گرت. جا خودا ثم نایه تانه ی ناره خواره وه و فهرمووی:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ﴾

نه ی پینغه مبهری خۆشه ویست نایا ناروانی بو نه و که سانه که به شیکیان پی دراوه له تهورات و شتیکی لی نه زانن؟

﴿يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضِلُّوا السَّبِيلَ﴾ ٤٤

نه مانه گومراهی و دوور که وتنه وه له حه ق وه رنه گرن و قه بوولی نه که ن له باتی ریگه ی راستی ئیسلام و قه ناعهت ناکه ن به گومراهی خۆیان به لکوو نه یانه وی ئیوه یش ریگه ی راست ون بکه ن.

﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ﴾

نه مانه به دوست مهزانن نه مانه دوژمنی ئیوه ن و دوژمنی تریشتان زوره ئیوه نایان ناسن و خودا زانتره به دوژمنه کانتان، به لام مه که ونه غه م و مه راقه وه له بیمی نه و دوژمنانه.

﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا﴾ ﴿٤٥﴾

خودای تهعلا بهسه بو ئیوه له هۆی دوستیهوه و خوداتان بهسه له هۆی یارمهتی دانهوه، واته ههر ئهو دوسته و ههر ئهو یارمهتی دهره و پاپایی مهکهن به غهیری خودا.

﴿مَنْ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾

لهو کافره جووله کانه به بازه که سێکی وهها که که لیمه ی تهورات دوورته خه نه وه و لای ئه دهن له جیگه ی خۆی، واته ههر که لیمه که مه حو ئه که نه وه و له شوینی خۆیا لای ئه بن، وه یاخود به ته ئویلی ناراست لای ئه دهن له مه عنای حه قیقی خۆی.

﴿وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾

وه ئه ئین: واته ی تو ده بیین یا موحه ممه د وه ئیتاعه یشت ناکه ین.

﴿وَأَسْمَعُ غَيْرَ مُسْمِعٍ﴾

وه ئه ئین: واته ی ئیمه بیسه یاخودا قسه نه روا به گوێچکه تا! یانی بمری یا ههر هیزی بیستنت نه مینن.

﴿وَرَاعِنَا﴾

وه ئه ئین: «راعنا» یانی بۆمان بروانه و ته ماشامان بکه. به لام قسه که یان به باری راستی و ره وانیدا به زمانا نایی به لکوو.

﴿لِيَا يَا لَيْسَنَّهُمْ﴾

واته ئه ئین «راعنا» له گه ل پێچدان به زمان و هه ل سوورانی بو باری که مه عنای جینو و زهم بگه نه ن؛ چونکی «راعنا» وه کوو ئه بن به فیعلی ئه مر و موشته ق بن له ره عایهت، قابیله ئیسمی فاعیل بی و موشته ق بن له «رعن» به مانا عه قل سووکی.

﴿وَطَعْنَا فِي الدِّينِ﴾

وه قسه که نه کهن له گه‌ل نیشارهت بؤ تانه‌دان له دین چونکی مادام زهمی
حه‌زرت ﷺ بکه‌ن به سووکی عه‌قل (معاذ الله) نه‌بی به گالته کردن به دینه که‌یشی؛
چونکی هیزی وتار له لای نینسانی بی‌نیعتیار به قه‌ی هیزی خاوه‌ن وتاره که‌یه.

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ﴾

واته نه‌گه‌ر له باتی وتاره پی‌شووه که‌یان نه‌م وتاره‌یان بوتایی و له باتی «وعصینا»،
«وأطعنا» و له باتی «وراعنا»، «وانظرنا» و ترکی «غیر مسمع» یان بکر دایه نه‌وه
قسه که‌یان زور باشر و دامه‌زراوتر نه‌بوو؛ چونکی نه‌و عیاره‌ته نه‌بوو به نیشانه‌ی
ئیمان هینانیا و باوه‌رکردنیا به دینی نی‌سلام.

﴿وَلَكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾

به‌لام نه‌و یه‌هوودیه و ره‌فیه‌کانی به هو‌ی ده‌وامیان له‌سه‌ر کوفر و عه‌ناد و
مله‌جرئیان به‌راه‌ر به دینی نی‌سلام خودا غه‌زه‌بی لی‌ گرتوون و دوور که‌توونه‌ته‌وه
له نیعتیار و په‌شیمانی له گومراهی، که‌وابی ئیمان ناهینن ئیلا یه‌که یه‌که‌یه‌کیان
نه‌بی یا ئیمان ناهینن ئیلا که‌م جاران.

فهرمووده‌ی. خودا: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾

نینوئیسحاق و نینولمونزیر و به‌یه‌قی ریوایه‌تیاں کردوه له نینوعه‌باسه‌وه ﷺ
نه‌لی: جاری حه‌زرت ﷺ فه‌رمایشی کرد له گه‌ل زانا گه‌وره‌کانی یه‌هوودا وه‌کوو
عه‌بدوللای کوری سوربای نه‌عوهر و که‌عبی کوری نه‌سه‌د فه‌رمووی: نه‌ی کو‌مه‌لی
یه‌هوود له خودا بترسن و موسولمان بین، وه‌للاهی ئیوه نه‌زانن نه‌و دینه که‌من
هیناومه راسته! نه‌وانیش وتیاں: ئیمه به‌مه نازانین که‌ دینی تو راسته و نینکاریان
کرد جا نه‌م نایه‌ته هاته خواره‌وه. فه‌رمووی:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدَقًا لِمَا مَعَكُمْ﴾

نهی که سانی که تهوراتان پی دراوه نیمان بینن بهو کتیبه که من نازلّم کردوه و حالی وایه تهسدیقی نهو کتیبه نهکا که له لای ئیوهیه.

﴿مِن قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَرَدَدَهَا عَلَيَّ أَدْبَارَهَا أَوْ نُلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا

أَصْحَابَ السَّبْتِ﴾

نیمان بینن له پیش نهوهدا که ناسار و شیوه و روخسارهکان مهحو بکهمهوه و به وینهی شیوهی پشتی ملی لی بکهین. واته له پیش نهوهدا که بتان مرینین و وجودتان تیک بدهین و هه مووی پروا بهیهکا و فهرقی روخسار و پشتی مل نه مینئ. یاخود له پیش نهوهدا که له دنیا داغزه بتان لی بگرین و سیمای جوانی ئینسانیتان بکهین به شیوهیهکی موشه وه و ناشیرین به هوی مهسخهوه وه کوو له مهو پیش بازی بهنی ئیسرائیلیم مهسخ کردهوه. یاخود له پیش نهوهدا که رۆژی حهشر ده ربکهوئ و شیوه تان تیک بدهم و به شیوهیهکی ناشیرینهوه زیندووتان بکهمهوه و سه وقتان بکهم بو سارای قیامت، یا له پیش نهوهدا که به تهوای عاجز بم لیتان و لهعنه تان لی بکهم وه کوو لهعنه تمان کرد لهو بهنی ئیسرائیلیانه که نافهرمانی منیان کرد له هوی حورمه تی رۆژی شه ممهوه.

﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾

وه بزانی که نهمری خودا به ههرشتی که خواستی بین بیکا نافیزه و بهجن هینراوه.

﴿فَرَمُودَهُ خُودًا: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾﴾

نیمامی ته بهرانی و ئینوئه بی حاته م ریوایه تیان کردوه له نه بوونه ییوبی نه نساریه وه ﴿﴾ ئه لی: پیاوئ هات بو خزمه تی حه زره ت ﴿﴾ عه رزی کرد: برازایه کم

ہیہ دست بہرداری کاری حرام نابین! حضرت ﷺ فرموی: دینہ کہی چیبہ؟
 عہری کرد: نوٹژ نکا و توحیدی خودایش نہ کا، حضرت ﷺ فرموی: داوای
 لئی بکہ دینہ کہی بیہ خشی پیت نہ گہر نہ بیہ خشی بہ پارہ لئی بکہہ. پاش نہ مہ مامی
 کورہ کہ رویشٹ بؤ لای داوای بہ خشی دینہ کہی لئی کرد نہ بیہ خشی وہ داوای
 فروشتی کرد نہ یفرؤشت. جا ہاتہ وہ باسہ کہی گپراپہ وہ بؤ حضرت ﷺ. وہ پاش
 نہ مہ نہم نایہ تہ نازل بوو فرموی:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾

بہ راستی خودای تہ عالا چاوپوشی ناکا لہوہ کہ شہریکی بؤ قہرار بدری، وہ
 چاوپوشی نہ کا لہ ہموو گوناچیکی تر گہورہ یا بچووک؛ خواہ خواہ نہ کہی تہ وہی
 لئی کردبئی یا نہ نہم چاوپوشیہ ییش بؤ نہو کہ سانہ یہ کہ خواستی خودا لہ سہر پوشینی
 گوناچہ کہ یان بن.

﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾

وہ ہوی نہوہ کہ خودا چاوپوشی ناکا لہ شیرک نہ مہ یہ ہہر کہ سنی شہریک بؤ خودا
 قہرار بدا نہوہ بہ راستی گوناچیکی گہورہی ہہ لہ ستوہ و درویہ کی بئی سہر وہری
 کردوہ.

نیمامی نہ حمہ دی کوری حہنہل و موسلیم ریوایہ تیان کردوہ لہ جابیرہ وہ ﷺ:
 کہ حضرت ﷺ فرمویہ تی: «من لقی اللہ لا یشرک بہ دخل الجنة، ومن لقیہ یشرک بہ
 دخل النار» واتہ: ہہر کہ سنی بمری و شہریکی بؤ خودا قہرار نہ دابئی نہ چیتہ بہ ہہشتہ وہ،
 وہ ہہر کہ سنی بمری و شہریکی بؤ خودا قہرار دابئی نہ چیتہ ناگری دؤزہ خہوہ.

بیدار بن! ہہر چہن خودای تہ عالا لہم نایہ تہ دا ہہر باسی نہوہی کردوہ کہ خودا
 چاوپوشی لہ شیرک ناکا، بہ لام ہموو نہوعی لہ نہواعی کوفر وہ کوو شیرک وایہ و

چاوپۆشی لى ناکرى، خواھ ئىنکارى بوونى خودا بىن يا ئىنکارى پىغەمبەرەکان وه يا فریشتهکان وه يا روژى قیامت وه يا باقى ئەو شتانه که له موجیباتى کوفرا زاناکان باسیان کردوووه و به کوفریان داناوه، بەلام چونكى له زەمانى ریسالەى حەزەرە تا ﷺ هەر شىرك باو بووه خودا هەر باسى شىركى کردوووه و زۆر نزیکه که له فرى ﴿دون ذلك﴾ ئىشارەى تىدا بىن بۆ ئەم مەبەستە. واتە مادام که نه یغەرموو: «ويغفر ما سوي ذلك» و فەرموو: ﴿ويغفر ما دون ذلك﴾ مانای وایه هەر گوناحى که له خواری شىركه وه بىن ئەوه عەفو ئەکا، ئەک هەر تاوانى که وه کوو شىرك بىن و موجیبى کوفرى خواهنەکهى بىن.

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾

ئەى پىغەمبەرى خۆشه وىست تەماشای ناکەى لەو کەسانە لە جوولەکەکان که تەزکیەى نەفسى خۆیان ئەکەن و خۆیان بە باش ئەزانن و ئەلین: «نحن أبناء الله وأحباؤه». وه رىوايەت کراوه: کۆمەلنى لە جوولەکەکان مندالەکانیان هینا بۆ خزمەتى حەزەرە ﷺ عەرزىان کرد: ئەم مندالانە گوناحیان لەسەرە؟ فەرموو: نه. ئەوانیش وتیان: دەى وه لا ئىمەيش وه کوو ئەو مندالانە بىن گوناحین، ئەو گوناحانە که به روژا ئەیکەين به شهوا خودا ئەيان پۆشى و ئەو گوناحانەيش که به شهوا ئەیکەين خودا به روژا ئەيان پۆشى. جا خودای تەعالای دا لەم داواى ئەوانە و فەرموو:

﴿بَلِ اللَّهِ يَزْكِي مِنَ يَشَاءُ﴾

بەلکوو هەر خودا تەزکیەى ئەو کەسانە ئەکا که خواستى لەسەر تەزکیەیان بىن؛ چونكى غەبرى خودا کەس زانا نىيە بە حەقیقەتى بىر و باوەر و کردەوه و خوو و رەوشى ئىنسان، جا مادام خودا کەسىكى پەسەند کرد ئەوه ئەتوانى بە راستى تەزکیەى ئەو کەسە بکا.

﴿وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾ ۴۹

وه نه‌وانه خودا ته‌زکیه‌یان نه‌کا به قه‌ی رشته‌ی ناوه‌پاستی ناوکه خورمایئ سته‌میان لئ ناکرئ له هؤی توّله‌ی کرده‌وه و بیر و باوه‌پرانه‌وه. یا خه‌یر نه‌و که‌سانه که به ناحق ته‌زکیه‌ی خؤیان نه‌که‌ن خودا له روژی قیامه‌تا جه‌زای نه‌و ته‌زکیه‌ی نه‌فسه‌یان لئ نه‌ستینئ و به قه‌ی فه‌تیلی سته‌میشیان لئ ناکا.

﴿أَنْظِرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكِبْرُ﴾

نه‌ی یتغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست بر‌وانه چلؤن درؤ هه‌لته‌به‌ستن له‌سه‌ر خودا و نه‌لئن: خودا ئیمه‌ی خو‌شه‌وئ و خودا به شه‌وا گوناخی روژمان و به روژا گوناخی شه‌ومان عه‌فو نه‌کا.

﴿وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا﴾ ۵۰

وه به‌سه‌ نه‌م ئیفتیرایه بو نه‌وان له جیهه‌تی گوناخی رووناک و دیارییه‌وه. بیدار بن! نه‌م زمه‌ له‌م نایه‌تانه‌دا وارید بوون، له‌سه‌ر نه‌وه [یه] که ئینسان ته‌زکیه‌ی خؤی بکا، وه نه‌مما مه‌دحی غه‌یری خؤی نه‌وه نه‌گه‌ر به‌ره‌و‌روو بوو به‌م جوّره تاریفی نه‌کرد به‌ عیلم و زانست و کابرا عیلمی نه‌بوو وه یا مه‌دحه‌که‌ی راست بوو به‌لام یارؤی مه‌دح‌کراو نه‌فام و مه‌غروور بوو وه به‌و مه‌دحه‌ له‌ خؤی بایی نه‌بوو نه‌وه زؤر گوناچه، وه بوخاری ریوایه‌ت نه‌کا له‌ حه‌دیسئ نه‌بوو به‌کره که پیاوئ له‌ خزمه‌تی حه‌زره‌تا ﷺ ناوی برا و له‌ویا شه‌خسئ گه‌لئ مه‌دحی کرد جا حه‌زره‌ت ﷺ فه‌رمووی: «ويحك قطعت عنق صاحبك» وه نه‌م که‌لامه‌ی چهن جار تکرار کرده‌وه و فه‌رمووی: نه‌گه‌ر یه‌کئ له‌ ئیوه مه‌دحی که‌سیکئ کرد بلئت: من وا نه‌زانم و باوه‌پم وایه فلان وه‌هایه و وه‌هایه. ئیتر قه‌ت نه‌نئ به‌وه‌دا که ئینسانئکی وایه له واقیعه‌دا؛ چونکی نه‌م جوّره مه‌دحانه زؤریان درؤن و نه‌گه‌ر هه‌مووی درؤ نه‌بئ درؤیان تیدا

هه یه و نه گهر هه مووی راست بی به لام کابرا دامه زراو نه بی، به خوی بایی نه بی و فسادی زوری لی په یدا نه بی و له سهر نه م جوره باسانه و نه م جوره مه دحانه یه چه زرهت ﷺ فه رموویه تی: «احتوا التراب علی وجوه المداحین» واته: خوئل هه لوه شینن به سهر روخساری نه و که سانه دا که زور سه نای خه لک نه کن.

به لام نه گهر مه دحه که راست بی و کابرای مه مدووح بایی نه بی به و مه دحه نه و زور باشه نه گهر بی به هوی نه و که کابرا زورتر له جاران کرده و هی باش بکا، وه یا خود دیعایه بی بز دین و نایین وه یا بز ته رویجی عالمی یا که سیکمی خاوه ن پایه ی خاوه ن مایه له دینا بز نه و که خه لکی په پره و ی بکن و نیستیفاده ی زور بکری لی. ته ماشا نه که یین چه سانی کوری سابت و عه باسی مامی چه زرهت مه دحی چه زره تیان ﷺ کردووه له شیعیری خو یانا و که عبی کوری زوهه یر مه دحی چه زره تی کرد به قه سیده ی مه شهوور به «بانت سعادت» هه روا چه زرهت ﷺ مه دحی نه سحابه کانی کردووه و فه رموویه تی: «إنکم لتقلون عند الطمع و تکثرون عند الفزع» ئیوه که م نه بن له کاتی ته ماعا و زور نه بن له کاتی ترسی جه نگدا. وه نه ماما نه و که فه رموویه تی: «لا تطرونی کما أطرت النصارى عیسی بن مریم، و قولوا عبدالله و رسوله» نه و مه عنای نه و یه مه دحی من مه کن به سیفه تی که تیاما نه بی وه کوو گا وره کان وتیان «عیسی ابن الله» یه. (العیاذ بالله العظیم).

فه رمووده ی خودای ته عالا: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ﴾

ریوایه ت کراوه له ئیبنوعه باسه وه ﷺ کاتی که عبی کوری نه شه رف رویشته مه که قوره یش رویشتن بز لای و وتیان به که عب: ته ماشا ناکه ی نه م شه خسه که بچراوه له عه شره ته که ی باوه ری وه هایه که نه و چاتره له ئیمه و ئیمه نه هلی چه جاج و ده رگاوانی که عبه توللا و خاوه ن ناوی «زه مزه م» یین؟! جا که عب وتی: ئیوه باشترن

له و وه له خوسووسی ریگه و نادابه وه ئیوه موهته دیترن. جا سووره تی «کوثر» نازل بوو وه ئەم نایه تانەیش نازل بوون. «أخرجه أحمد و ابن أبي حاتم».

ههروا ریوایهت کراوه له ئینوعه باسه وه رضی الله عنه: ئەو که سانه که ئەحزابیان پیکه وه نا له قوره‌یش و غه تفان و بهنی قوره‌یزه عیبارهت بوون له مانه: «حیی بن أخطب» و «سلام بن أبي الحقیق» و «ربیع بن أبي الحقیق» و «أبو رافع» و «أبو عماره» باقیه کان له «بهنی نه‌زیر» بوون. کاتی ئەمانه هاتن بو ناو قوره‌یش وتیان: ئەمانه عوله‌مای یه هوودن و خاوهن عیلمن به کتیه قه‌دیمه کان. پرسیاریان لئ بکه‌ن نایا دینی ئیوه باشتره یا دینی موحه‌مه‌د صلی الله علیه و آله. ئەوانیش پرسیاریان لئ کردن، جا جوابیان دانه‌وه و وتیان: دینی ئیوه باشتره له دینی موحه‌مه‌د و ئیوه خاوهن هیدایه‌تترن له موحه‌مه‌د و په‌یره‌وه‌کانی. جا خودا ئەم نایه تانە‌ی نازل کرد و فەرمووی:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ﴾

ئە‌ی پیغه‌مبەری خوشه‌ویست نابینی ئەو کافرا‌نه که به‌شیکیان پیندراوه له کیتاب و زانستی ته‌ورات ئە‌رۆن له ناو مه‌که‌که‌ییه‌کانا ئیمان دینن به «جبت» و «طاغوت»؟ (مه‌به‌ست له جبت: هه‌ر مه‌عبوودیکه پووج و به‌تال بێ، وه مه‌به‌ست له تاغوت هه‌موو شتیکی به‌تاله مه‌عبوود بێ یا غه‌یره مه‌عبوود).

﴿وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَتُّؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا﴾ ٥١

وه ئە‌لین به‌ کافره‌کان و موشریکه‌کانی قوره‌یش که: ئەوانه موهته‌دیتر و باشترن له جیهه‌تی ریگه‌وه له‌وانه که ئیمانیان هه‌یه به‌ خودا و پیغه‌مبەری خودا صلی الله علیه و آله.

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾

ئەمانه ئەوانه‌ن که خودای ته‌علا دووری کردوونه‌ته‌وه له رحه‌تی خۆی.

﴿ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهَ فَلَئِنْ مَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٢﴾ ﴾

وه هر که کسی که خودا له عنه تی لئی کرد بی نیت یارمه تی دهر یکی بو دهس ناکه وی.

﴿ أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ﴿٥٣﴾ ﴾

یا خهیر نه مانه به خه یالی به تالی خو یان وا نه زانن که به شیکیان له مولک و دارایی هه یه وه نه گهر دهستیان بکه وی لهم کاته دا به شی که سی لئی نادهن به قه ی «نه قیر»، که نه و قو لاییه تانی وا له پشتی ناوکه خورمادا.

﴿ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ﴿٥٤﴾ ﴾

یا خهیر چه سوودی نه بن به چه زهت ﷺ و نه سحابه کانی له سه ره نه وه ی خودا پییداون له فه زل و پایه ی به رزو مایه ی به ریز؟

﴿ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكَ عَظِيمًا ﴿٥٤﴾ ﴾

مادام چه سوودی نه بن به پیغه مبه ری نازار (محمد المصطفی) ی موختار لهم به خشینی پایه ی پیغه مبه رایه تی و بلاوه بوونی یاسای دینه یا، با بزائن که چه سوودی سوودیان بی نادا، نه وه ته به راستی دامان به نالی ئیبراهیم کیتابی سه ماوی و ماریفه تی عهرزی، له ناگاداری به سه ره حقیقه تی نه سبابی ژینی به ختیاریا و مولک و پایه و مایه و شان و شکوه یکی گه وره مان پیدان، جا با بزائنم چه سوودی چی کردوه بیان، یا خود له مه ولا چی نه کا به وانه!

بزائن! موفه سیره کان مه عنای ثم نایه ته یان وه ها فه رموه، نه لئین: کاتی که جووله که کان دهستیان کرد به بلاوه کردنی قسه ی پووج به ناو خه لکا له به ره چه سوودی به چه زه تی پیغه مبه ره ﷺ له هوی پیغه مبه رایه تیه وه و له هوی زوری عائله و په یوه ندی ناو مالی و له هوی فیداکاری و جانبازی نه سحابه کانیه وه،

خودای ته‌علا فرمووی: بۆچی ئەم جووله‌کانه له‌م حه‌سوودیه ده‌سه‌ردار نابن؟
 ئایا ئەوان نازانن ئیمه تا چه‌ندی نيعمه‌تمان داوه به ئالی ئیبراهیم؟ واته به چه‌زهره‌تی
 یوسف و داوود و سوله‌یمان عليه‌السلام، ئەوه‌تا پایه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تیم پیدان و پایه‌ی
 ریاسه‌ت و پاشاییم پیدان و هیزی داگیر کردنی ولاتم دایه ده‌ستیان، ده‌ی وه‌کوو
 ته‌وانام بووه ئەوه بکه‌م له‌گه‌ڵ ئەوانا ته‌وانام هه‌یه وینه‌ی ئەوه و زیاتر له‌و ئەندازه‌یش
 بده‌م به پیغه‌مبه‌ری ئاخ‌رزهمان، وه هه‌ر وه‌کوو حه‌سوودی بردنی دوژمنانی زهمانی
 ئەو پیشینانه به پیغه‌مبه‌ره‌کان سوودی نه‌بوو بۆیان و زیانی نه‌دا له‌ گیانی ئەوانا،
 وه‌ها حه‌سوودی بردیان ئیسته‌یش به موحه‌مه‌د و ره‌فیه‌کانی زیان نادا له‌ مه‌قامی
 ئەم زاته‌یش.

وه ئەگه‌ر حه‌سوودی بردیان له‌ خو‌سووسی ژن و مأل و په‌یوه‌نده، ئەوه با بزانتن
 گه‌لی زۆرتر مأل و مندال و ژنم دا به ئالی ئیبراهیم. ئەوه‌ته چه‌زهره‌تی داوود سه‌د
 ژنی هه‌بوو، وه چه‌زهره‌تی سوله‌یمانیش سه‌د ژنی نیکاح و حه‌وسه‌د جارییه‌ی
 مه‌ملووکه‌ی هه‌بوو، ده‌ی با پیغه‌مبه‌ری ئاخ‌رزهمانیش شتیکی که‌می بێن به‌ نيسبه‌تی
 ئەوانه‌وه.

به‌لام من ته‌ماشای نه‌که‌م خودای ته‌علا پیغه‌مبه‌رانی به‌نی ئیسرایلی به‌ عینوانی
 به‌نی ئیسرایل ناوبردوه و جار به‌ جار به‌ عینوانی ئەسه‌بات باسی کردوون له‌م
 ئایه‌ته‌دا مه‌قسه‌د له‌ ئالی ئیبراهیم ئەبێن هه‌ر چه‌زهره‌تی «محمد المصطفی» ﷺ بێن؛
 چونکی ئەم زاته له‌ ئەولادی عه‌دنانه و عه‌دنان له‌ ئەولادی قیداری کوری ئیسماعيله
 و ئیسماعیل کوری ئیبراهیمه. جا مه‌عنای ئایه‌ته‌که‌ دێته‌ سه‌ر ئەوه یاخود حه‌سوودی
 ئەبه‌ن به‌ موحه‌مه‌د و ئەسه‌حابه‌کانی له‌سه‌ر ئەو نيعمه‌تانه که‌ من پێمداون چ مادی
 چ مه‌عنه‌وی، با هه‌ر بمرن و ده‌ردی دلایان بێن وا من به‌خشیم به‌ موحه‌مه‌د که‌ ئالی

نیبراهیمه کیتاب که قورنانه و حکیمت که فہرموودہی موحمہمد خویہ تی و مولک و ریاسہت و پادشاہیہ کی پاناوہر و گوشادم پیتدا کہ لہ خورہ لاتی ناسیاوہ تا خورنشینہ ئہ فریقا دانہ گری. جا با بمرن بہ داغی ئہم نیعمہ تہ گہ ورہوہ کہ پیتداوہ.

﴿فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ بِهِءِ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿۵۵﴾﴾

جا لہو کومہ لہ یہ کہ حہ سوودیہ کہ یان برد کہ سنی کہ خودا شارہ زای کرد بو پیروزی و ئیمانی ہینا بہ موحمہمد ﷺ، وہ لہ وانیشہ کہ سنی کہ ئیعرازی نا لہ دینی موحمہمد و ئیمانی نہ ہینا وہ بہ سہ بو نازاردانی ئہو کہ سہ ناگری دوزخ لہ خوشووسی ناگری بلنسہ دارہوہ.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا كَلَّمًا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ
بَدَلْنَهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ﴿۵۶﴾﴾

بہ راستی ئہو کہ سانہ کہ ئینکاری ئایاتی ئیمہ یان کرد و باوہ پریان نہ کرد پینان لہمہ و لا لہ روژی قیامہ تا ئہ یان خہینہ ناو ناگرہوہ و بہ دەوام ہہرکاتی پیستیان بکولنی بہ ناگر ئہو پیستہ یان بو ئہ گورین بہ پیستیکی تر بو ئہوہ کہ ئہو عہزابہ بچہ زن.

﴿إِنِ اللّٰهُ كَانَ غَزِيْبًا حَكِيْمًا ﴿۵۶﴾﴾

بہ راستی خودای تہ علاا زالہ بہ سہر خواستی خویا و خواوہن حکیمت و خواوہن کاری ہہموارہ لہ عالہما.

بزائن! خودای تہ علاا لہ روژی قیامہ تا کہ عہزابی ئہہلی دوزخ ئہدا خواہ بہ ناگر پیستیان بسووتیننی یا گوشت یا ئیسقان ئہوہ عہزابہ کہ ہہر بو روحی کابرایہ؛ چونکی روحی خواوہن شوعوور عہلاقہی بہ ئینسانوہ ئہبی، بہ قہ تعی ئینسان ناگادار نابی لہ سہر عہزاب و نازار، بہ لام بویہ بہ تاییہ تی باسی پیستی کردوہ لہ بہر ئہوہ ئہ لئین نازاری سووتاو وا لہ پیستا وہ ئہ گہر پیستہ کہ ی نہ بی عہزابہ کہ دہرک ناکا.

﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾

وه نهو كه سانه‌یش كه ئیمانان هیناوه و له گه‌ل ئیمان و باوه‌ره‌كه‌یشا كرده‌وه‌ی باشیان كردووه، نه‌وانه به راستی نه‌یان‌هاوینه ناو نهو به‌هه‌شتانه‌ی كه جو‌بار له بنی داره‌كانیه‌وه ره‌وان نه‌بئ و حالیان وایه بریاری ده‌وامیان داوه بو خو‌یان له‌سهر نه‌مری خودا هه‌تا هه‌تایه.

﴿لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ﴾

كه هه‌یه بو نهو موسولمانانه لهو به‌هه‌شته‌دا گه‌لئ حو‌ری وه‌ها كه پاك كراونه‌ته‌وه له به‌دخوویی و به‌دروویی وه له به‌دوتاری و به‌دكرداری وه‌كوو پاكن له خو‌ئینی چه‌یز و زه‌یسانی.

﴿وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا﴾

نه‌یان‌خه‌ینه ناو سیبه‌ریکی پره‌وه به نه‌وعئ نازاریان بئ نه‌گا له گه‌رمای رو‌زا.

﴿فهرمووده‌ی خودا: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَتِ﴾

ئینومه‌رده‌وه‌یه و ئینوعه‌ساكیر ریوایه‌تیان كردووه له ئینوعه‌باسه‌وه ﷺ نه‌لئ: کاتئ كه حه‌زرت ﷺ فه‌تحی شاری مه‌كکه‌ی كرد عوسمانی كوری ته‌لحه كه كلیله‌وانی كه‌عبه بوو بانگی كرد كه هاته خزمه‌تی فه‌رمووی: كلیله‌كه‌ی كه‌عبه‌م بده‌ری، کاتئ عوسمان ده‌ستی راکیشا کللیله‌كه‌ بده‌یه حه‌زرت ﷺ عه‌باس عه‌رزی كرد: باوکم به قوربانت بئ نهو کللیله‌م بده‌ری با کللیله‌وانی كه‌عبه‌یش بنخه‌ینه پال وه‌زیفه‌ی سقایه‌ی زه‌مزه‌م و هه‌ردوو وه‌زیفه‌كه‌ بکه‌و‌یته‌ لای خو‌مان. کاتئ عوسمان

ئەم قسەیه بیست دەستی گێراوه بۆ دواوە و کلیلەکە ی نەدا بە حەزەرەت ﷺ وە حەزەرەت ﷺ بۆ جاری دووەم فەرمووی بە عوسمان: کلیلەکەم بدەرئ! ئەویش کلیلەکە ی بۆ رادا و عەرزی کرد: بیگرە بە ئەمانەتی خودا. جا حەزەرەت ﷺ دەرگای کەعبە ی کردەووە و رویشتە ناو کەعبەووە و دوو رکات نوێژی کرد، کە حەزەرەت ﷺ هاتەدەرەووە لە نزیک ی کەعبەدا بوو ئەم ئایەتە هاتە خوارەووە و حەزەرەت ﷺ ئەمری فەرموو بە عەلی ﷺ کلیلەکە ی دایەووە بە عوسمان و ئە واقعە کە حالی بوو وە ئەمە بوو بە هۆی موسولمان بوونی عوسمانی کوری تەلحە و کلیلەوانی کەعبە بوو بە وەزیفە ی ئەوان هەتا هەتایە.

جا ئایەتە کە هەرچەن لە پاش فەتحتی مەککە و لە هۆی کلیلەکەووە نازل بوو بەلام خیتابی عامە بۆ هەموو موکەلەفئ و ئەمرە بە دانەوہی هەموو ئەمانەتی. وەکوو خودا ئەفەرمویت:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾

بە راستی خودای تەعالا ئەمرتان پێ ئەکا، ئە ی موکەلەفەکان بەو کە رەدی ئەمانەتەکان بکەنەووە بۆ لای ئەهله کە یان. واتە هەر کاتی ئینسانئ شتیکی دایە دەستان کە لەلاتان پێ بۆ پاراستن ئەو لە کاتی داواکردنیا بیدەنەووە پێی و هەرکاتی کەسئ پایە و وەزیفە یەکی هەبوو وەکوو هەر نەوعە ئیدارە یین: باخەوانی، کلیلەوانی، پاسەوانی. و ئیوہ دەستان بەسەرگرت ئەوہ مادام خواہنی ئەوانە بە راستی ئەهلن بۆ ئەو ئیشە واجبە لەسەرتان وەزیفە کە بدەنەووە دەستیان و بە ناحق عەزلیان نەکەن.

﴿وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾

وہ خودا ئەمرتان پێ ئەکا هەرکاتی کە حوکمتان دا لە بەینی دوو جانبی «مدعی» و «مدعی علیہ» دا لەم ئادەمیزادە لە هەر داوایی دیتە لاتان ئە ی حوکم دارەکان کە

حوکم بدن له سهریان به عدالت و به شیوه یی که حقی کهس نه دن به کهس و حقی کهس نه فه و تینن.

﴿إِنَّ اللَّهَ نِعْمًا يَعِظُكُم بِهِ﴾

به راستی زور چاکه نه و وه عز و نه سیحه ته که خودای ته عالا وه عزى نیوه ی پین نه کا.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾

به راستی خودا شنه وایه بو هموو گوفتاری و بینایه به هموو رهفتاری وه هرکه سنی له ناموزگاری خودا پشت هه ل بکا نه وه روو نه کا له دوزه خ؛ نه گهر خودا چاوپوشی لى نه کا عه زابى سهختى نه دا.

لام وایه نه گهر خاوهن دهستان و فرمانره وایان رهفتاریان بگردایه به م یاسایه گه لى جیهان به رووناکى نه م چرايه رووناک نه بووه وه و کار نه نه درا به نانه هل و نه هل له کرده وه ی به کار نه ده کهوت، به لام مادام نه مانه ت له دهستی نه هله که یا نامینى و نانه هل وه رى نه گرى دنيا تاریکه.

بزانن! له م نایه ته دا پرسیار نه کرى: نه وانه که موخاته بن به م نه مره کین؟ جوابه که ی نه مه یه: هرچهن به قهرینه ی جومله ی ﴿وَإِذَا حُكِمَ بَيْنَ النَّاسِ﴾ دا وا ده رنه که وى که موخاته ب نینسانی گه وره و خاوهن دهستلآت بى؛ چونکی نوموراتی گه لى ناده میزاد نه که ویتته لای و نه وان به وان نه کرى که نه مانه ت بدنه وه به خاوهن که ی و حقه بدنه وه به خاوهن که ی و حقه بدنه دهستی خاوهن حقه و نه مریان نه روا و نه مه مه علوومه، به لام زاهیری که لامه که بو هموو موسولمانیکی موکه له فه و به پینى نه م نه مره هرکه سنی هر نه مانه تیکى له لابی چ نه مانه تی خودایی بى وه کوو نویژ و، روژوو حه ج و باقى واجباتى له سهر نینسان بى، یاخود حقی خه لکی بى وه کوو

قہرزئی لہسہرت بی، وہ کوو میراتیکی وا کہ موشتہرہک بی لہ بہینی ٹہو و باقی میرات بہرہکانا کہ ٹہمہ زور واقعہ لہ بہینی عائیلہکانا برای گہورہ ہموو مائی ٹہو مندالہ ہہ تیوانہ ٹہخوا، وہ کاتی گہورہ ہوون داوای حقی خوئیان ٹہکن لہ باتی حہقہکیان بدریتہوہ فیتنہ و ناشووب پیدا ٹہکن، وہ وہ کوو مائی کہ موسولمانان لہبہر باوہر پینکردن بہ ٹہمانہت ٹہیدنہ دہستی کہسئی کہچی ٹہو کہسہ کارئی ٹہکا بہو مائلہ دوور لہ دین بی وہ کاتی خواوہنہ کہیشی داوای ٹہکاتہوہ ٹینکاری ٹہکن، ہہروا وہ کوو ٹہوہ کہسئی یہکئی ٹہکا بہ وہسی لہسہر گہلئی ہہتیو و مائی ٹہداتہ دہستی سہرفی بکا بویان (مع آنہ) سہرفی ناکا، یا وہ کوو ٹہوہ ٹینسانی میقداری ٹہخوینئی و ٹہحکامی دین فیئر ٹہبی کہ واجبہ لہسہری ٹہو مہعلووماتہ بہ دہرس و بہ ناموژگاری و بہ فتوای دانا بگہیہنئی بہ خواوہنہکانی (مع آنہ) دہرسہ کہ ٹہفہوتینئی و ناموژگاریہ کہ وہا ناکا سوودی تیندا بی و فتواکیش لہسہر واقع لائہدا گہلئی جار ٹہزانی کہ حہق چوٹہ بہلام ٹہیگورئی۔ وہ یا چہند مہٹموورئی لہ دائیرہی ٹہوقافا یا لہ دائیرہیہکی ترا بہ راستی ناگایان ہہیہ لہوہ کہ فلانہ و ہزیفہ حقی کئیہ و واجبہ بدرئی بہو کہسہ (مع آنہ) بہ نارہزووی نہفس یا بہ موقابیلی میقداری ٹہعتیاراتہوہ ٹہو کہسہ مہحرووم ٹہکن لہو حہقہ۔ ٹہمانہ ہموو ٹہمانہتن و واجبہ ہہرکہسئی

بہ قہی حال جئی بہ جئیان بکا (مع آنہ) کہم کہس موبالاتیان پین ٹہکا!

بہ کورتی ٹہمانہت لہبہر زوری ناژمیررین بہلام موہیمہکانیان لہ ٹہحکاما چوارن:
 «ودیعۃ» و «لقطۃ» و «رهن» و «عاریۃ»، واتہ مائی بہ ٹہمانہت دانرابئی لہ لات یا شتی دوزیبیتتہوہ و، یا رہنئی دانرابئی لات لہ بہرابہری قہرزیکہوہ - مہسہلا - وہ یا شتی بہ خواستن خواستبیت وہ کوو ولاغئی بؤ سواری، گایی بؤ جووتکردن و لیباسئی بؤ لہبہر کردن و کتیبئی بؤ دہرس تیاخویندن. (و ہکذا).

وه حه زرهت ﷺ له «حجة الوداع» فهرمووی: «العاریة مؤداة، والمنحة مردودة، والدين مقضى، والزعيم غارم» واته: خواسته مهنی نه بی بدریته وه، وه حه یوانی وه رتگر تبی شیریی بخوی نه بی له ناخری سالآ بیگپریته وه بو خواونه که ی، [وه قهرز ده بی بدریته وه، وه که فیل ده بیته زامنی نهو شته ی له نه ستوی گرتوه].

هه روا فهرمووده ی حه زرهت ﷺ له باسی ربعا یه ت و مه سئولیه ته وه نهو یش هه ره له بابی نه مر به نه دای نه مانه ته که فهرموویه تی: «کلکم راع و کلکم مسؤول عن رعیته فالإمام راع وهو مسؤول عن رعیته والرجل راع على أهله وهو مسؤول عنهم، والمرأة راعية على بيت زوجها وهي مسؤولة عنه، والعبد راع على مال سيده وهو مسؤول عنه، ألا فکلکم راع و کلکم مسؤول عن رعیته». واته هه مووتان به چاودیر و نیگابان دانراون و هه مووتان پرسیارتان لی نه کرئ له وهی که وا له بهر چاوتانا؛ پادشای نیسلام چاودیره و پرسیار ی لی نه کرئ له وهی وا له بهر چاویا، پیاو نیگابانه له سه ره عائیله و نه ولادی و پرسیار ی لی نه کرئ له وان، وه ژن نیگابانه له سه ره مالی میرده که ی و نهو پرسیار ی لی نه کرئ له و مالّه، وه به نده نیگابانه له سه ره مالی سه بیده که ی و پرسیار ی لی نه کرئ له سه ره نهو مالّه. ده ی سا ناگادار بینه وه که هه مووتان نیگابانن و هه مووتان پرسیارتان لی نه کرئ له و نیگابانییه.

فهرمووده ی خودای ته عالا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِّعُوا اللَّهَ﴾ الآية.

نیمامی بوخاری و موسلیم و نیمامی نه حمهد و غهیری نه وانیش ریوایه تیان کردوه له نیبنوعه باسه وه ﷺ نه فهرمویت: نه م نایه ته نازل بوو له شان ی عه بدوللای کور ی حه زافه دا ﷺ له کاتیکا که حه زرهت ﷺ ره وانیه کردبوو به سیفه تی فهرماندار له تیپی له یارانا، کاتی ده رچوون له ریگه دا له سه ره شتی غه زه بی لی گرتن و پی وتن: نایا حه زرهت نه مر ی نه کرد پیتان که نیناعه ی من بکه ن؟ وتیان: به لی.

وتی: دەی بازی دارم بۆ گردبکەنەو! ئەوانیش دارەکیان هینا و ناگری پتوونا تا باش ھەلگیرسا، جا وتی پتیاں سووندتان ئەدەم ئەبێ برۆن بۆ ناو ئەو ناگرە! لەو کاتەدا جوانی لە تیبە کەدا وتی پتیاں: ئیمە بۆیە ئیمانمان هیناوە بە ھەزرەت ﷺ کە خودا لە ناگری دۆزەخ دوورمان بخاتەووە ئیستە لە دنیادا چۆن ئەرۆینە ناو ناگر؟! خۆتان بگرن تا ئەرۆینەووە خزمەتی ھەزرەت ﷺ و پرسیار ئەکەین، ئەگەر فەرمووی برۆنە ناو ناگریشەووە ئەوسا باشە ئەرۆین؛ جا کاتی ھاتنەووە باسەکیان گتیاوە بۆ ھەزرەت ﷺ ئەویش فەرمووی: ئەگەر بچوونایەتە [ناو] ئەو ناگرە ئیتر دەرنەدەچوون. ئیتاعە ی ئامیر لە کاری مەشرووعا پتویستە نەك [لە] غەیرە مەشرووعا.

جا عەللامە ی عەسقلانی لە «فتح الباری» دا فەرموویەتی: مەقسوود لەم ئایەتە فەرموودە ی خودایە: ﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ﴾. الایە. چونکی ئەو جەماعەتە نیزاعیان کرد لە چوونە ناو ناگرە کەدا و لە ئەنجاما قسەکیان هیناوە بۆ لای ھەزرەت ﷺ، ئەو بوو ئەویش فەرمووی: ئیتاعە واجبە لە شتی مەشرووعا و لە غەیرە مەشرووعا واجب نییە. خودای تەعالا فەرموویەتی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

واتە ئە ی کەسانێ کە ئیمانتان هیناوە فرمانی خودا وەر بگرن لە ھەموو ئەمر و نەھیە کدا کە لە قورئاندا نازلی کردوووە، ئیتاعە ی پینغەمبەری خودا بکەن چ لە تەبییقی قورئانا و چ لە ئەمر و نەھیە کدا کە خۆی دەیکا، وە ئیتاعە ی خواوەن ئەمرەکانیش بکەن لە خۆتان، واتە لە موسولمانان، وە ئەگەر نیزاع کەوتە ناوبەینی ئیوہ و خواوەن ئەمرەکانتان لە شتی کدا ئەووە ئەو جیگە ی نیزاعە بگەریننەووە بۆ سەر موافقە ی کیتابی

خودا و سوننه‌تی ره‌سول ﷺ وه ئەم گێراننه‌وه‌ی نیزاعه‌ بو لای خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا چاکتره له ئەنجاما وه‌ی له‌وه خۆتان به‌ بیری خۆتان چاری نیزاعه‌ که‌ بکه‌ن، ئە‌گەر ئیمانتان ساغه‌ به‌ خودا و به‌ پاشه‌په‌رۆژ.

جا با بزاین مه‌به‌ست له‌ خاوه‌ن ئە‌مره‌کان کێیه‌؟ ئیمامی فه‌خری رازی رحمته‌ الله‌ علیه له‌ ته‌فسیره‌ که‌یا فه‌رموویه‌تی له‌ «أولي الأمر» دا چه‌ن بیری هه‌یه‌؛

یه‌ که‌م: مه‌به‌ست له‌ وانه‌ خه‌لیفه‌ راشیده‌کانه‌ که‌ ئیداره‌ی ئومووری موسوڵمانان ئە‌که‌ن و جیگه‌داری چه‌ره‌تن.

دوو هه‌م: فه‌رماندارانی سوپایه‌ به‌ قهرینه‌ی ئە‌وه‌دا که‌ ئە‌م نایه‌ته‌ له‌ سه‌ر نیزاعی به‌ینی عه‌بدوڵلای کوری چه‌زافه‌ی کوری قه‌یس و ئە‌فرا دی تپه‌ که‌یا نازل بوو.

سێهه‌م: مو‌راد ئە‌و عالمانه‌یه‌ که‌ فه‌توا ئە‌ده‌ن بو موسوڵمانان له‌ ئە‌حکامی دینا. چواره‌م: مو‌ارد ئیمامه‌ مه‌ عسوومه‌ کانه‌^۱. وه‌ له‌ پێش باسی ئە‌مانه‌دا فه‌رموویه‌تی: مه‌به‌ست له‌ «أولي الأمر» ئیجماعی مو‌جته‌هیدینی ئوممه‌ته‌ که‌ ئیتاعه‌یان واجبه‌.

[۱. عیسمه‌ت له‌ لۆغه‌دا به‌مانا پاراستن و منع‌ کردنه‌، قورئان فه‌رموئ: «سأوي إلى جبل يعصمني من الماء» یا «و لقد راودته عن نفسه فاستعصم» یان له‌ حه‌دیسدا پیغه‌مبه‌ر فه‌رموئ «أمرت أن أقاتل الناس ... تا ... فإذا فعلوا ذلك عصموا مني دمانهم».

و له‌ نیستیلا حه‌دا بریتیه‌ له‌وه‌ که‌ خودای ته‌عالا پیغه‌مبه‌رانی هه‌ڵبژاردی خۆی په‌ریزی له‌ گونا ه‌ و تووش بوون به‌ حه‌رام و هه‌رشتی که‌ خودا نه‌ی لێ کردین. که‌ ئە‌مه‌ش تابه‌تی پیغه‌مبه‌رانه‌ چونکه‌ به‌ فه‌رمووده‌ی قورئان که‌سێ ئە‌بێ به‌ سه‌ره‌مشق بو ئوممه‌ت، ئە‌بێ له‌ هه‌موو تاوانی دوور بێ: ﴿أولئك الذين هدى الله فبهداهم اقتده﴾ (الأنعام؛ ۹۰) یان ﴿لقد كان لكم في رسول الله أسوة حسنة﴾ (الأحزاب؛ ۲۱) جا که‌وابی ئە‌بێ پیغه‌مبه‌ران له‌ گه‌یاندن، له‌ بێر و باوه‌ر، له‌ کردار و گوفتارا خاوه‌نی عیسمه‌ت بن بو ئە‌وه‌ی بتوانن سه‌ره‌مشق بن بو ئوممه‌ته‌که‌یان.

وه‌ ئە‌و که‌سانه‌ش له‌ ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌ران که‌ به‌ پله‌ی ویلایه‌ت ئە‌گه‌ن له‌ راستیدا مه‌حفوظن له‌ تاوان ئە‌ک مه‌عسووم، به‌م مه‌عنا که‌ مومکینه‌ و ریئه‌که‌وئ دو‌چاری تاوان و هه‌له‌ بێن، ته‌نانه‌ت ریش

به لآم له سهه موتالهعه و موراجهعهی ته فسیرهکان و له سهه قهناعه تی خۆم مه بهست له «أولي الأمر» کار به دهسته کانی نیسلامه که عیباره تن له حوکمدارانانی هه موو ئاده میزادی موسولمان له بهر ئه وه ئه م ئوممه ته زۆره بلا و بووه ته وه به جیهانا و کیتاب و سوننه تی پیغه مبهه ره ها پیویسته بو ئه وه بکری به یاسا و ده ستووری ره فتاری موسولمانان وه ها فه رماندارینکی ئه وی که ته نفیز و ته تبیقی کیتاب و سوننه ت و شه ریه تی نیسلام بکا له ناو عاله ما. جا نه گه ره ئه م حوکمداران ه حوکمیکی خاس یا عامیان دا ته ماشا ئه کری؛ ئه گه ره موافیقی شه رع بی، واته موافیقی کیتاب و سوننه ت بی «نصا» یا «دلاله» ئه وه زۆر باشه وه نه گه ره موخالیفی ئه مانه بوو ئه وه مادام نیزاعیان کرد له گه لیا واجبه بو حه لی ئه و نیزاعه موراجهعه بکه ن به نوسووس؛ ئه گه ره به شیویه کی راست ئه و نوسووسه شامیلی ئه و حوکمه نه بوو ئه وه واجبه له سهه موسولمانان ئه بی ئه و حوکمه ره د بکریته وه؛ چونکی شتی نه سی تیدا نه بی و مه سلله حه تی عامی تیا نه بی به تاله. وه باقی ئه و بیرانه له ته فسیری «أولي الأمر» دا به یان کراوه هه موو بی عه یب نابن؛ ئه م ما خوله فای راشیدین ئه وه دیاره که ماوه ی

ئه که وی به بۆنه ی هه له یه که وه له پله ی ویلایه ت دابه زینرین، یان گو مراه بین، که به دریزی میژوو ئه م جوړه شته رووی داوه. به لآم گو مراه بوون و لی سه ندنه وه ی مه قامی نبوه ت، رووی نه داوه بو پیغه مبه ران، چونکه ئه وان هه لباژرده ی خودا بو رینمایی خه لکن. وه ئه گه ره بیجگه له پیغه مبه ران که سیکتری مه عسووم بوایه جیاوازییه ک له نیوان مه قامی ویلایه ت و مه قامی نبوه تدا به دی نه ئه کرا. که وابوو جمهوری عوله مایانی ئه هلی سوننه ت و جه ماعت بیر و رایان وایه که ته نیا پیغه مبه ران مه عسوومن، چ پیش له پیغه مبه رایه تی و چ باشی، وه باقی خه لک به ته به عیه ت له پیغه مبه رانه وه ئه توانن بگه نه پله ی ویلایه ت و خودا به لوتفی خۆی مه حفوزیان بکات له گونا ه وه ک له قورئاندا خودا ده فه رموی: ﴿يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله و آمنوا برسوله يؤتیکم کفلین من رحمته و يجعل لکم نوراً تمشون به و یغفر لکم والله غفور رحیم﴾ (الحدید: ۲۸). بروانه: «شرح العقائد للفتازانی» و «النبوّه والانبیاء للصابونی» باسی عیسمه ت - بلا و کردنه وه ی کوردستان].

سی سال نہ بنی له سہدری ئیسلام ئیتر خہلیفہی راشیدمان تاق و تہرای بی بووہ له ماوہیہ کی کہمدا، وہ فرماندارانی سوپا ئہوہ ئہمری ئہوان وہ کوو ئہمری کار بہدہستہ گہورہکانہ، چونکی ئہوان ئہیانکن بہ نامیری سوپا و فرمانیان پی ئہدن، وہ ئہو عالمانہ کہ فتوا ئہدن ئہوولہن موسولمان مولزم نییہ بہوہ له ہر لایہ کدا بی و مہجوور نییہ بہوہ ہر تابعی ئہو عالمہ بی، وہ لہسہر تہقدیری تابعی بوونی بہو عالمہ ئہوہ ئہگہر حوکمہ کہی یا فہتوا کہی موافیقی کیتاب یا سونہت بی ئہوہ ہر داخلہ له ئیتاعہی کیتاب یا سونہتہ تا وہ ئہگہر ئیستینبات و ئیجتیہاد بیاتہوہ سہر کیتاب یا سونہت واجب نییہ لہسہر کابرای موسولمان ہر تابعی ئہو موحتہہیدہ بی؛ چونکی لہ پیرہویدا دینی ئیسلام گوشادہ. وہ نیمامہ مہعسوومہکانیش بز ماوہیہ کی مہحدوود مہوجود بوون و پاش ئہو ماوہ لازم ئہکا عالمی ئیسلام بی مہرجع نہ بی. وہ ئیجماعی موحتہہیدینیش، وہ کوو نیمامی رازی فہرموویہ تی بہئی ئہگہر بہ دہگمہن ری بکہوئی ئہوہ باشہ بہلام ری ناکہوئی و بہس بز ماوہیہ کی کہم بووہ له سہدری ئیسلامدا پاش ئہوہ نہمان بیستووہ مادہیہ کی خیلافی بہ شیوہی ئیجماع چار بکری.

کہوابی ہر حق ئہوہیہ کہ مہبہست له «أولي الأمر» فرماندارہکانی ئیسلام بی، خواہ یہک بن وہ کوو له سہدری ئیسلامہوہ تا ماوہ بی یہک خہلیفہ بووہ له بز موسولمانان، یاخود زور بن وہ کوو ئہو زہمانانہ کہ ہر قوتری له ئہقتار بہ دہستی گہورہیہ کہوہ بووہ. وہ عالمی ژیردہستہی خوریانان داگیر کردوہ، جا لہو سورہتانہدا ئیتاعہ و فرمانبہرداری ئہوانہ واجبہ ہرچہن کہ پیاوی «متغلب» بن چونکی ئیتاعہی کہسیکی «متغلب» گہلی لہوہ باشترہ کہ عالمی بہ بی فرماندار داکہوئی ہموو شار و لادیی بی بہ جینگہی ناشووب و کاری ناہموار وہ لہم حالہدا ئہگہر حوکمہ کہیان موافیقی شہرہ بوو ئہوہ زور موافیقہ، وہ ئہگہر موخالیفی شہرہ

بوو نهوه مادام کابرا ئیتاعه‌ی شهرع بکا عالمان و پیاوانی به ئیعتیار له ولاتا کابرای حاکم نه‌گه‌ریننه‌وه بۆ ریگه‌ی حه‌ق، وه نه‌گه‌ر خو ئیتاعه‌ی شهرعی نه‌کرد نه‌وه واجبه به قه‌ی ئیمکان موسولمانان تیکۆشن بۆ گۆرینی وه‌زع، جا نه‌گه‌ر بۆیان گۆررا نه‌وه باشه نه‌گه‌رنا چار نامینی «إنا لله وإنا إليه راجعون» پیوسته مل رابکیشین تا خودا ده‌روویین نه‌کاته‌وه.

عه‌لاوه‌ی نه‌مانه نه‌گه‌ر «أولي الأمر» به غه‌یری نه‌م حوکمداران ته‌فسیر بکه‌ینه‌وه له‌گه‌ل زاهیری ﴿فإن تنازعتم في شئ﴾ دا ریک ناکه‌وی؛ چونکی «أولي الأمر» ئیجماع بین یا ئیمامی مه‌عسووم بین نزاع له‌گه‌ل نه‌هلی ئیجماع وه یا ئیمامی مه‌عسووم له‌ خیتابا مه‌عقوول نییه.

وه نه‌گه‌ر خه‌لیفه‌ی راشید بین نه‌وه راشید به‌وه نه‌ئین لانه‌دا له‌ حه‌ق، جا مادام لای نه‌دا له‌ حه‌ق نه‌وه نزاع چۆن نه‌کرئ له‌گه‌لیا تا ره‌دی نیزاعه‌که بکه‌ینه‌وه بۆ لای کیتاب و سوننه‌ت، وه نه‌گه‌ر عالمانی موخته‌هید وه یا عالمانی خاوه‌ن فه‌توان نه‌وه قسه‌ی نه‌وان مولزیم نییه بۆ موسولمان نه‌توانی له‌ قسه‌ی نه‌وان لابدا بۆ قسه‌ی که‌سیکی تر و موبالات به‌وه نه‌کا.

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَرْعُمُونَ...﴾ الآيات.

ئینوئه‌بی حاته‌م و ئینوئیسحاق ریواه‌تیان کردوه له‌ ئینوعه‌باسه‌وه ﴿الله﴾ فه‌رموویه‌تی: هه‌لاس کوری سامیت و موعته‌بی کوری قوشه‌یر و رافعی کوری زه‌ید که‌ داوای ئیسلامیه‌تیان نه‌کرد نیزاعی په‌یدا بوو له‌ به‌ینی نه‌وان و جه‌ماعه‌تی له‌ موسولمانان وتیان به‌ هه‌لاس و ره‌فیه‌کانیان: با برۆین بۆ خزمه‌تی هه‌زرت ﷺ حوکم بدا له‌ ناومانا، نه‌وانیش وتیان: نه‌خه‌یر برۆین بۆ لای کاهینه‌کان که‌ حاکمی زه‌مانی جاهیلییه‌ت بوون. جا خودای ته‌عالا نه‌م نایه‌تانه‌ی نازل کرد.

وه ئیبنوجهریر ریوایهت نه کا له شه عبیه وه نه لئ: نيزاعی واقع بوو له بهینی جووله که یی و موفاقیک، جووله که که وتی: من موحا که مهت له گه لدا نه که م له لای گه وره ی دینه که ت؛ چونکی نه یزانی حه زره ت ﷺ حوکم نه دا به حه ق و موفاقه که نه یوت: برۆین بو لای حوکامه کانی ناو موفاقه کان؛ چونکی نه یزانی نه وان به رتیل وه رنه گرن له سه ر نه مه ئیختیلاف که وته به ینیان و له نه جما رویشتن بو لای کاهینی له قه بیله ی جو هه ینه و نه م نایه تانه نازل بوون.

هه روا ریوایهت کراوه له ئیبنوعه باسه وه ﷺ که نه بووبه رزه ی نه سه له می کاهین بوو وه جووله که کان موراجه عه یان پین نه کرد له مورافه عاتا و موسولمانه کانیش جار جار نه رویشتن بو لای هه تا نه م نایه تانه نازل بوون.

وه ریوایهت کراوه له ئیبنوعه باسه وه ﷺ نه لئ: له بهینی موفاقی و یه هوودیه کدا داوایی بوو، یه هوودیه که وتی: با برۆین بو لای موحه ممه د ﷺ و موفاقه که وتی: نه با برۆین بو لای که عبی کوری نه شرف و یه هوودیه که وتی: نابن هه ر نه بپن برۆین بو لای موحه ممه د، جا موفاقه که ناچار هات له گه لیا بو لای حه زره ت ﷺ نه ویش حوکمی دا بو یه هوودیه که! کاتی هاتنه ده ر موفاقه که وتی: رازی نابم، با برۆین بو لای نه بووبه کر، وه رویشتن بو لای نه بووبه کر نه ویش حوکمی دا بو یه هوودیه که! موفاقه که به مه یش رازی نه بوو، وتی: با برۆین بو لای عومه ر، وه رویشتن بو لای عومه ر. له ویا یه هوودیه که وتی: رویشتینه لای حه زره ت ﷺ و حوکمی بو دام و نه مه رازی نه بوو، وه رویشتین بو لای نه بووبه کر نه ویش حوکمی دا بو م هه ر رازی نه بوو. جا عومه ر فه رمووی به موفاقه که: راست وایه؟ موفاقه که وتی: به لئ وایه. جا عومه ر وتی: راوه ستن هه تا نه رومه ماله وه و دیم بو لاتان. عومه ر رویشته ماله وه شیره که ی هه لگرت و دای له ملی کابرای موفاق و کوشتی و وتی:

ئاوا حوکم ئەکەم بەسەر ئەو کەسەدا کە بە حوکمی خودا و پیغەمبەری خودا رازی نەبێ. وه یه هوودییە کە ترسا و رای کرد. جا ئەم ئایەتە نازل بوو، وه حەزەرەت عليه السلام فەرمووی بە عومەر: «أنت الفاروق» جا خودا فەرمووی:

﴿الَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ﴾

واتە: ئەو پیغەمبەری خۆشەویست نایا تو تەماشای ناکە و ناروانی بۆ ئەو کەسانە کە گومانیان وایە ئیمانیان هێناوە بەو کتیبە کە نازل کراوە بۆ لای تو کە قورئانە و بەو کتیبەیش کە نازل کراوە لە پیش تۆدا وەکوو تەورات بێ؟ خواستیان لەسەر ئەو یە کە موخاکەمە کە ی خۆیان بێن بۆ لای کافرێ خواوەن توغیان کە کەعبی کورێ ئەشرەفە!

﴿وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ﴾

و لەحەل لایەنی خوداوە ئەمریان بێ کراوە کە نینکاری روشدی ئەو کافرە بکری.

﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾

و شەیتانی مەلعوونیش ئەیهوێ کە ئەو فەقیرانە گۆمرا بکا بە گۆمراوییەکی دوور لە ئەندازە.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾

و کاتێ بوتری بەو مونافقانە: بێن بۆ لای حوکمی خودا و بۆ لای پیغەمبەری خودا، چاوت ئەکەوێ بە مونافقەکان ئیعرزت لێ ئەنێن بە ئیعرزانێ زۆر تەواوا!

﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ ﴿٦٢﴾

دهی نهوه کاتی که تووشی مسیبه تی بوون؛ وه کوو کوژرانی نهو مونافقه له لایه نی عومهروه چون نه توان سویند بخون که: ئیمه مه قسه دمان هر چاکه کردن بوو، وه مه به استمان ریخستنی مابه نی هر دوو داواچییه کان بوو؟! نه گهر راست نه کن نهو ریخستنیانه له لای پیغه مبه را ئاساتر نه بوو.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾

نهو که سانه که سانیکن که خودا نه زانی به وهی وا له دلینا له نیفاق و دوو پرووی و بی نیمانی.

﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ﴾

وازیان لی بیته و فرمان مه ده به مو عاقه به بیان با له مه زیاتر بیته نه روا به ولاتا.

﴿وَعِظْهُمْ﴾

به لام نامورگاریان بکه و ئیرشادیان بکه به شیوه یی که بازی له وان بیته وه سه ریگی راست.

﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا﴾ ﴿٦٣﴾

وه بلنی به وان له خوسووسی نه حوالی نه فسیانه وه قسه یه کی وا موتایی حالیان بی، واته نه وان که مونافقن وا تی نه گهن که تو ناگات له نه حوالیان نییه، وه نه م درو و دوو پرووییهی نه وان دیار نییه له لات و پیویسته تو تیان بگه یه نی که خودا به هموو شتی نه زانی و نه حوالی ئیوه ییش ده رنه خا بو ئیمه، که وا بوو سوودی ئیوه بو دنیا و قیامه تان له وه دایه که نیمانه که تان راست بکه نه وه و له مه ولا به کرده وهی ساغ

خوتان برازیننه‌وه هه‌تا خودا سه‌رفی نه‌زرتان لی بکات و له عه‌زاب رزگار بین. وه ئیحتیمالی هه‌یه که «فی أنفسهم» به‌سرابی به له‌فزی «بلیغاً» وه واته قسه‌یه کیان بو بکه که ته‌ئسیر بکا له نه‌فسیانا.

ئیمامی قورتوبی فه‌رموویه‌تی وتراوه: که ئایاتی: «فکیف إذا أصابتم مصیبة بها قدمت أیدیهم» نازل بووه له شانی ئه‌و که‌سانه‌دا که مه‌سجیدی زیراریان دروست کرد. کاتی که خودا نی‌فاقه‌که‌یانی ده‌رخست و ئه‌مری کرد به رووخاندنی مزگه‌وته‌که سویتندیان خوارد بو چه‌زرت ﷺ: که ئه‌م مزگه‌وته‌مان بو عیادهت [دروست] کردوو له‌به‌ر دی‌فاع له نه‌فسی خو‌یان.

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ ﴾

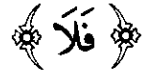
وه ئیمه هیچ پیغه‌مبه‌ری‌کمان ره‌وانه نه‌کردوو ئیلا بو ئه‌وه که ئیتاعه‌ی بکری له‌سه‌ر ئیزن و ئی‌جازه‌ی خودای ته‌عالا.

﴿ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ ﴾

ئه‌گه‌ر وه‌زع وابوایی ئه‌و مونا‌فقا‌نه له‌و کاته‌دا که سته‌میان له خو‌یان کرد به‌و موعامه‌له ناشیرینه و بردنی موحا‌که بو لای گو‌مرا‌کان بهاتنایی بو لای تو وه داوای چاو‌پوشی‌ان بکردایی له خودا به ده‌ربرینی په‌شیمانی و ته‌وبه‌یان بکردایه به ئی‌خلا‌س و ساغی وه پیغه‌مبه‌ری خودایش داوای چاو‌پوشی بو بکردایه‌ن له خودا.

﴿ لَوْجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴾

به راستی خودای ته‌عالیان ده‌ست ئه‌که‌وت به ته‌واب و توبه قه‌بوول‌که‌ر و میه‌ره‌بان بو ئه‌وان وه‌کوو بو باقی مه‌رحوومین.

رده‌ده بؤ بیر و باوه‌ری موناقله‌کان، واته واقیع وایه که نه‌وان گومان نه‌بن و نه‌و نیمانه‌یش که نه‌وان داوای نه‌کن له‌سه‌ر حه‌قیقه‌ت نییه.

﴿وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾

قه‌سه‌م به‌و که‌سه که‌وا تو‌ی پی‌گه‌یاند، نه‌و موناقله‌نه ئیمان ناهینن به‌ راستی و به‌خاوه‌ن ئیمان حسیب ناکرین له‌ لای خودا، هه‌تا به‌ ئاره‌زووی دل، تو‌ نه‌کن به‌ حه‌که‌م و فه‌رمانداری فه‌رمانه‌وا له‌و نیزاعه‌دا واقیع نه‌بن له‌ ناویانا.

﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِيْ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

وه‌ له‌ پاش نه‌وه‌یش که‌ تو‌یان کرد به‌ فه‌رمانه‌وا‌ی خو‌یان بؤ حوکمی به‌ینی نه‌وان، له‌ نه‌فسی خو‌یانا هیچ گرانی و ته‌نگی و ئازاری نه‌بینن له‌و حوکمه‌دا که‌ تو‌ حوکمت بی‌کر دووه‌ و به‌ گیان مل که‌چ بین بؤ تو‌.

جا وه‌کوو له‌ پی‌شه‌وه‌ باسما‌ن کرد نه‌م ئایه‌تانه‌ نازل بوون له‌ پاش نیزاعی نه‌و جووله‌که‌ له‌گه‌ل کابرای موناقله‌دا هه‌تا «و یسلموا تسلیماً». وه‌ له‌ عه‌بدوللای کوری زوبه‌یره‌وه‌ ریوایه‌ت کراوه‌: که‌ زوبه‌یری کوری عه‌وام نیزاعی بوو له‌گه‌ل پی‌اوئ له‌ نه‌نسا‌ر له‌سه‌ر ئاوی شیوئ که‌ هه‌ردوو‌یان ئاوی باخیان پین‌ئه‌دا و باخی زوبه‌یر له‌ ژووره‌وه‌ بوو. نه‌نسا‌ریه‌که‌ نه‌یوت به‌ زوبه‌یر: ئاوه‌که‌ به‌ره‌للا بکه‌ با بی‌ت بؤ باخه‌که‌ی من نه‌ویش نه‌یئه‌کرد و نیزاعه‌که‌یان هینا بؤ خزمه‌تی حه‌زرت ﷺ جا حه‌زرت فه‌رمووی: نه‌ی زوبه‌یر ئاوی باخه‌که‌ی خۆت بدیره‌، پاش نه‌وه‌ ئاوه‌که‌ به‌ره‌للا بکه‌ بؤ دراوسینه‌که‌ت و نه‌نسا‌ریه‌که‌ له‌م حوکمه‌رقی داها‌ت، وتی: یاره‌سووله‌للا ئایا هه‌ر

له‌بهر ئه‌وه ئه‌م حوكمه ئه‌ده‌یت كه زوبه‌یر پوورزاته؟! چه‌زهرت ﷺ له وه‌زعی خۆی گۆرا و فه‌رمووی: ئه‌ی زوبه‌یر ئاوی باخه‌كه‌ت بده و له پاشان ئاوه‌كه‌ چه‌پس كه هه‌تاكه ئه‌گه‌ر پیتته‌وه بو دیواری باخه‌كه‌. جا پاش ئه‌وه ئاوی دراوسیه‌كه‌ یشت به‌ره‌للا بكه‌، وه به‌م جوابه دووه‌مه ته‌واو ریه‌ایه‌تی حاالی زوبه‌یری كرد له جاری ئه‌ووه‌ل باشت. له‌بهر ئه‌وه باخی له ژووره‌وه بی حه‌قی ته‌واوی ئه‌وه‌یه ئا و بدری هه‌تا ئاوه‌كه‌ په‌نگ ئه‌خواته‌وه و به‌قه‌ی ئه‌ندازه‌ی قولابه‌ی ئینسانن به‌رز ئه‌پیتته‌وه. جا چه‌زهرت ﷺ جاری یه‌كه‌م چونکی زانا بوو به‌وه كه زوبه‌یر چاوپۆشی ئه‌كا و موساعه‌ده‌ی دراوسیه‌كه‌ی ئه‌كا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی فه‌رموو كه ئاوی باخه‌كه‌ی بدا ئیتر نه‌یفه‌رموو حه‌قت ئه‌وه‌یه ئاوه‌كه‌ په‌نگ بخواته‌وه له‌گه‌ل ئه‌م موساعه‌ده‌دا كابرایی ئه‌نسا رازی نه‌بوو و قسه‌ی زه‌یری كرد. جا بو جاری دووه‌م چه‌زهرت ﷺ فه‌رمووی: با باخی زوبه‌یر حه‌قی شه‌رعی خۆی به‌ ته‌واوی وه‌ر بگرئ و ئاوه‌كه‌ په‌نگ بخواته‌وه تا ئه‌گه‌ر پیتته‌وه بو دیواری باخه‌كه‌ی ئه‌وسا به‌ری بدا بو باخی دراوسیه‌كه‌ی. یانی كابرایی كه به‌ زیاده رازی نه‌بێ چاری ئه‌وه‌یه بو ی پیتته‌ سه‌ر حه‌قه شه‌رعییه‌كه‌ی خۆی با له حه‌ق تی بگا و عه‌قل بگرئ. جا زوبه‌یر فه‌رموویه‌تی: وا ئه‌زانم ئه‌م ئایه‌ته له من وه له‌و ئه‌نسا ریه‌دا هاته‌خواری. وه ئیمامانی حه‌دیس هه‌ر شه‌شیان ئه‌م ریه‌یه‌ ته‌یان كرده‌وه.

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿وَلَوْ أَنَا كُنْنَا عَلَيْهِمْ...﴾ الآية.

ئینبوجه‌ریر ریه‌یه‌تی كرده‌وه له «سدی» ئه‌لی: له كاتیک ئایه‌تی: ﴿ولو أنا كُننا عليهم﴾ نازل بوو سابت ناو كوری قه‌یس كوری شه‌ماس و جووله‌كه‌یی ئیفیتخاریان كرد و جووله‌كه‌كه‌ وتی: وه‌للاهی خودا نووسیویه له‌سه‌ر ئیمه‌ كه خۆتان بكوژن و

ثیمه خوْمان کوشت! جا ساییتیش له موقایلی جووله که وه وتی: وه لَلاهی نه گهر خودا له سهر ئیمه ی بنووسیا به که خوْتان بکوژن خوْمان نه کوشت. جا نه م نایه ته نازل بوو و فهرمووی:

﴿وَلَوْ أَنَا كُنْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾

نه گهر ئیمه فهرزمان بکردایه به سهر نه م که سانه دا که وان له دهوری تودا و داوای ئیسلامیه ت نه کن که: خوْتان بکوژن له مهیدانی جهنگدا له جهادا، یا خود وه کوو به نی ئیسرائیلیه کان که له پاش رووداوی «گویره که په رستییه که یان» نه مریان پین کرا خوْیان بکوژن.

﴿أَوْ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ﴾

یا خود نه مرمان پین بکردایه له ولاتی خوْتان ده رچن وه کوو نه مرمان کرد به به نی ئیسرائیلیه کان له و کاته دا داوای ته وه یان لی کرا له رووداوی گویره که که دا.

﴿مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ﴾

نه مره که یان به جی نه ده هینا ئیلا که مینکیان نه بی که موسولمانه موخلیسه فیداییه کانن.

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَبِيئًا﴾

وه نه گهر نه وانه به جییان بهیتاین ههر کارئ که وه عزیزان کراوه و ئیرشادیان پین کراوه و ئیرشاد و وه عزیزان پین نه کرئ، واته له مه و پیش یا له مه و پاش نه وه زور باشر نه بوو له وه قفه و تهره ددود له ئیقدام له سهر نه و کارانه دا و به هیترتر نه بوو بو دامه زاندنی ئیمانان.

نه م نایه ته نه گهر ههر له شانی سابیتی کوپی قهیس و جووله که که دا نازل بووی و وه کوو و تمان نه وه مه عنای وایه له هه موو ئومه تی سألح و نه سلح ههیه و خالس

و ئه خلس ههیه و هه موو کارئ و هه موو بارئ له شانی هه موو که سیکدا نییه و خودا دائیما میهره بانه و موناقه شه ناکا له گه ل موسولمانا، وه ئه گهر موناقه شه ی ناته و اوی کار و کرده وه و زه عیفی ئیمان بکرایه کم کهس رزگار ئه بوو. هه روا ده رئه که وئ که ئیمان زیاد و کم ئه کا و هیزی کرده وه به قه ی هیزی ئیمان بویه فهرق ههیه له بهینی موسولمانانا له کرده وه دا، وه ئه گهر هه ر به عومومی وارید بووین ئه وه یش هه م معناکه ی دیاره و وینه ی ته قیری پیشووه بهس جانبیی موقاییلی تیدا نییه که به ته و اوی کافر بئ وه کوو پیشوو.

﴿وَإِذَا لَاتَيْنَهُمْ مِّن لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٧﴾﴾

وه له م کاته دا که فه رمانبه راریان بکردایه له لای خو مانه وه به میهره بانی خو م ئه جرئکی گه وره م بئ ئه دان.

﴿وَلَهْدَيْنَهُم صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٦٨﴾﴾

وه هیدایه تم ئه دان و دام ئه مه زراندن له سه ر رێگه ی راست که دینی ئیسلامه به راستی و ساغی.

فه رمووده ی خودا: ﴿وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ ﴿الایة﴾﴾

ریوایه ت کراوه له عایشه وه رضی الله عنہا فه رموویه تی: پیاوئ هات بو خزمه تی چه زه رت رضی الله عنہ عه رزی کرد: یا ره سووله لالا به راستی تو له لای من خو شه ویستتری له نه فسی خو م و تو خو شه ویستتری له نه هل و نه ولادم و من جار جار له مالی خو ما ئه بم که بیبری تو ئه که مه وه ئارام و سه برم لئ ئه برئ هه تا دیم بو لات و ئه روانم بو ت، وه کاتی بیرئه که مه وه له مردنی خو م و مردنی تو ئه زانم تو وای له به هه شتا و چیگه و ماوات وا له گه ل ماوای پیغه مبه ره کاناو من - ئه گهر خودا به هه شتم بئ بدا -

جینگهی من دووره له جینگهی تو و چاوم پیت‌ناکه‌وی، وه حه‌زرت ﷺ جوابی نه‌دایه‌وه هه‌تا جویره‌ئیل نازل‌بوو به‌و نایه‌ته‌وه.

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ﴾^{۶۹}

واته هه‌رک‌ه‌س فه‌رمانی خودا به‌جی‌بینی و مو‌عامه‌له بکا به‌ئمر و نه‌هی ئه‌و وه مرد ئه‌وه له به‌هه‌شتا و له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌دا که خودا نی‌عمه‌تی پیداون له پی‌غه‌مبه‌ران و له‌و که‌سانه که ئه‌وه‌نده دل‌یان پا‌که له تو‌زی عه‌لاقه‌ی خراب، به‌ته‌واوی با‌وه‌ریان کردوو به پی‌غه‌مبه‌ره‌کان و له‌گه‌ل کو‌ژراوانی مه‌یدانی حه‌ربا، وه له‌گه‌ل ئه‌وانه که بو خودا سو‌لحا‌ون و به‌قه‌ی نی‌مکان له خه‌ت لایان نه‌داوه.

﴿وَحَسَنَ أَوْلَئِكَ رَفِيقًا﴾

وه زور جوانن ئه‌م نه‌وعه ره‌فیه‌ له خو‌سو‌وسی ره‌فا‌قه‌ته‌وه.

وه له بو‌خاری شه‌ریف‌دا ری‌وا‌یه‌ت ئه‌کا له عایشه‌وه رضی‌الله‌عنه‌ا ئه‌ئیت: بیستم پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌یفه‌رموو: «ما من نبی یرض إلا خیر بین الدنیا و الآخرة». وه له‌و نه‌خوشینه‌دا که وه‌فاتی کرد وه‌زعی وای به‌سه‌را هات که ده‌نگی قورس و زبر بوو گویم لی بوو ئه‌یفه‌رموو: ﴿مع الذین أنعم الله علیهم من النبیین والصِّدِّیقین والشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحین﴾ که ئه‌مه‌ی خو‌ینده‌وه من زانیم به‌وه که مو‌ختار کراوه له به‌ینی ژیان و مردندا.

﴿ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا﴾^{۷۰}

واته: ئه‌و ئه‌جره و ئه‌و زیاده هیدایه‌ته هه‌ر له‌لایه‌نی خودا‌وه‌یه و به‌سه خودا له جیهه‌تی عیلم و زانسته‌وه به‌وه که فلان که‌س چه‌ندئێ کرده‌وه‌ی هه‌یه و چه‌ندئێ چه‌زای هه‌یه.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ﴾

ئەي كەسانى كە ئيماننان هيناوە بە دىنى ئىسلام ئىستىعداد و نامادەبى خوتان وەربگرن لە بەرابەرى ئەو دوژمنانەدا كە وان لە مەلاسدان بۆتان و بۆ هەل ئەگەر ئىن. نەمىزادى ھوشيار نابى ھۆى بەختيارى خۆى فەرامۆش بكا و لە پەلامارى دوژمن ئەمىن بى.

﴿فَأَنْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ أَنْفِرُوا جَمِيعًا﴾ (٧١)

دەى دەرچن بۆ جىھاد و جەنگ لە گەل كافرەكانا كۆمەل كۆمەل و تىپ تىپ ياخود دەربچن ھەمووتان بە جارى لەسەر ئەمرى فەرماندار. واتە ئەگەر فەرمانى دا بەو كە تىپى دەربچى با تىپى دەربچى، وە ئەگەر فەرمانى دا ھەموو كەسى دەربچى لەبەر ئەو كە دوژمن زۆر بوون وە يا ھاتبوون بۆ ناو ولاتى ئىسلام، ئىوھىش ھەمووتان دەربچن.

﴿وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لِيُبَطِّئَنَّ﴾

وہ بە راستى لە ئىوھىە كەسانى كە تەمەلى ئەكەن لە دەرچوون بۆ جىھاد وەكوو موناققەكان وە نارۆن بۆ جەنگ.

﴿فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ ۖ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾

(٧٢)

جا ئەگەر مەينەتى و وەيشوومەيەكتان تووش بى و لىتان شەھىد بكرى ئەلى: ماشەللا خودا نىعمەتى رزانە بەسەرما لەبەر ئەو ھازر نەبووم لەگەلئانا ئەنا تووش ئەبووم.

﴿ وَلَئِنْ أَصَبَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مُدَّةٌ يَّلِيَّتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴾

وه به راستی نه‌گهر فززل و که‌ره‌می‌کتان بین بگا له لای خوداوه واته غنیمه‌تی وه‌ریگرن و ده‌سکه‌وتی‌کتان بؤ هه‌لکه‌ویئ ئه‌وه له‌م کاته‌دا به شیوه‌ی پیاوینکی بینگانه به داخه‌وه هه‌ناسه هه‌لئه‌کیشن و ئه‌لین: کاشکی له‌گه‌لیانا بوومایین هه‌تا منیش بگه‌یشتمایین به به‌شینکی گه‌وره و ئه‌و قسه‌وا له‌ده‌میان ده‌رئه‌چی «کانه» له‌به‌ینی ئه‌وان و ئیوه‌دا مه‌حه‌به‌ت نه‌بووه و یه‌کتان نه‌ناسیوه و بی‌علاقه‌ن له‌یه‌ک.

﴿ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

بِالْآخِرَةِ ۗ ﴾

با جیهاد بکه‌ن له‌ریگه‌ی خودادا ئه‌و که‌سانه که ژیا‌نی دنیا‌ی خو‌یا‌ن نه‌فرۆشن به ژیا‌نی نه‌پراوه‌ی قیامه‌ت.

﴿ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا

عَظِيمًا ۗ ﴾

وه هه‌رکه‌سێ جه‌نگ بگا له‌گه‌ل کافرا‌نا له‌به‌ر به‌رزوه کردنی دینی خودا و له‌و شه‌په‌دا بکوژرئ له‌لایه‌نی کافره‌کانه‌وه، یاخود ئه‌م غالب ببی و زال بین به‌سه‌ر ئه‌وانا به‌کوشتنیان یا به‌بریندار کردنیان یا به‌وه‌که‌چه‌ک و سیلاحی ئه‌وان وه‌ریگری، ئه‌وه له‌پاشه‌پۆژی نزی‌کدا ئه‌جری گه‌وره‌ی بین ئه‌ده‌ین.

﴿ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ

وَالْوِلْدَانِ ۗ ﴾

ئەووە چیتان دەس ئەکەوئێ لە حالیکدا جەنگ ئەکەن لە رینگەى خودادا و لە رینگەى رزگار کردنی زەعیفان و زەعیف کراوان لە پیاو و ژن و مندالانی گیرخواردووی شاری مەککە کە بە هەموو جۆرێ لە بەر دەستیاناکەوتوون و مەنعی دین و ژین و ئاسایش ئەکەن لێیان؟

﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا﴾

ئەو پیاو و ژنانه کە ئەپارێتەووە لە خودا و ئەلێن: ئەى پەروەردگاری ئێمە دەرمان بکە لەم دێیە و لەم کۆمەلگایە کە خۆی خۆش و سالمە بەلام دەسپۆشیشتووکانی ستەمکار و زالمەن!

﴿وَأَجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا﴾ (٧٥)

وہ بۆمان ساز بکە لە لایەنی خۆتەووە سەرکاریکی وا کە ئیش و کارمان رێک بخا. وە بۆمان رێک بخە لە لایەنی خۆتەووە یارمەتیدەری کە دەرمان بکا لە ستەم و زۆری ئەو زۆردارانە.

﴿الَّذِينَ آمَنُوا يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

ئەووەش بزانی فەرق زۆرە لە بەینی ئەم دوو سوپادا کە جەنگ ئەکەن لەگەڵ یەکلدا و خۆیان ئەدەن بە گوشت؛ فەرقە کە ئەمەیه: ئەوانە کە ئیمانیاں هەیه بە دینی ئیسلام جەنگ ئەکەن لە رینگەى دینی خودا و بەرزکردنەووی کەلیمەى حەقدا، وە ئەمانە پایەى سەربەرزى جیهان و سەرفەرازی و رزگاری پاشەپۆژیان دەست ئەکەوئێ.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾

وہ ئەو کەسانە کە کافرن و ئیمانیاں نییه شەر ئەکەن لە رینگەى شەیتانا و لەبەر هەوای هەواپەرستانا کە لەبەر توغیان و لادان لە رینگەى راست گومرا بوون.

﴿فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ﴾

جا نه مانه دوستانى شه يتانن. وه شهر بکهن له گهل دوستانى شه يتانا.

﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ (۷۶)

به راستى فرو فيلى شه يتان بى هتزه و فرو فيلى په پيره وه كانى له فيلى نه و زايقتره.

فهرموودهى خودا: ﴿الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ﴾ الآية.

نه سائى و حاكم ريوپه تيان كردووه له ئينوعه باسه وه ﷺ كه عه بدورپه حمانى كورپى عه وف و گهلئى له ره فيقه كانى كاتئى له مه ككهى موكه رپه مه دا بوون له نه ووه لئى ئيسلامه وه گهلئى له به رده ستى موشريكه كانا كز بوو بوون، جا روشتن بو خزمه تى چه زرهت ﷺ عه رزيان كرد: ئيمه له و چه رخه دا كه كافر بووين زور خاوه ن پايه و مايه و ده ستيلات بووين و له پاش ئيسلام بوون كز و داماو كه وتين ئيزنمان بده با جيهاد بکهين له گهل كافره كانا.

چه زرهت ﷺ فهرمووى: من ئه مرم بئى كراوه به عه فو وه ئه مرم بئى نه دراوه شهر بکهم، سه بر بکهن. جا له پاش نه وه كه كوچيان كرد بو مه دينه ي مونه ووه ره و مه جالى جيهاد كردن و جهنگ كرايه وه نه وانه خويان گرتوه له جهنگ و جيهاد وه له گهل نه ووه دا كه ئه مرم كرا به جهنگ خويان ناماده نه ده كرد. جا خودا فهرمووى:

﴿الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ﴾

ئايا ته ماشاى نه و كه سانه ناكه ي كه له شارى مه ككه دا وترا پينان له لايه نى چه زره ته وه ﷺ: ئيسته ده ست بگيرنه وه له جيهاد.

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾

وه ئيسته به س نوپز بکهن و زه كات بدهن.

﴿فَلَمَّا كُنِبَ عَلَيْهِمُ الْفِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشِيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشِيَةً﴾

که چی کاتی جه‌نگ و جیهاد‌ف‌رز کرا له سه‌ریان کوتوپر‌ حالیان وای لی‌هات کۆمه‌لی له‌وان نه‌ترسان له‌موقابه‌له‌ی دوژمنه‌کان له‌جه‌نگا وه‌کوو له‌خودا بترسن یاخود به‌ترسانی زیاتر له‌وه؛ چونکه‌ فی‌علنه‌ن له‌مه‌یدانی جیهادا لی‌یان نه‌کۆژرا.

﴿وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْفِتَالُ لَوْلَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾
 نه‌یانوت: په‌روه‌ردگارا بۆچی له‌م کاته‌دا جه‌نگ کردنت‌ فه‌رز کردوو له‌ سه‌رمان؟
 نه‌وه بۆچی دوات نه‌خست بۆ ماوه‌یه‌کی نزیک!

﴿قُلْ مَنَعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ أَنْتَقَىٰ﴾

نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست تو‌ پی‌یان بلی: خو‌شی وه‌رگرتن له‌ رابواردنی دنیا زۆر که‌مه، به‌لام خو‌شی وه‌رگرتن له‌ قیامه‌تا زۆر به‌سوودتر و خو‌شتر و پایه‌دارتره و نه‌مانه‌یش بۆ نه‌و که‌سه نه‌بن که له‌ خودا بترسن.

﴿وَلَا تَظْلَمُونَ فَنِيلاً﴾

وه ئیوه‌ سه‌ه‌متان لی‌ نا‌کری و هه‌قتان ناهه‌وتی به‌قه‌ی رسته‌یی وا له‌ ناو قلیشی ناوکه‌ خورمادا.

﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّسِيدَةٍ﴾

وا دیاره‌ له‌به‌ر نه‌وه‌ هه‌ز به‌ جه‌نگ نا‌که‌ن بۆ رزگار بوون له‌ مردن به‌لام نه‌م گومانه‌ بی‌بایه‌خه؛ چونکی مردن به‌ نا‌کامه‌ و نا‌کام له‌ لای خودادا دیاری کراوه، که‌وابی له‌ هه‌ر شو‌نی‌کدا بن له‌ کاتی خو‌یا مردنتان پین نه‌گا هه‌رچه‌ن له‌ بورجی ده‌ربه‌سته‌ی به‌رزا بن.

﴿وَإِنْ تُصِيبَهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ﴾

وه نهه کۆمهله موناقدانه که وان له ناو موسولمانه کانا و زال ئه بن به سهه فیکری بازی موسولمانی بی هتیزا، کاتی بهش و بارهیه کی باشیان پی بگا له: دارایی، له تهندروستی، له مندالی نیرینه، له خووش گوزهرانی. ئەلین: ئەمه له لایه نی خوداوه هاتوو، وه نه گهر جاری رووداویکی ناباریان پی بگا وه کوو نا ساغی و نه دارایی و تنگ گوزهرانی. ئەلین: ئەمه له بهر تویه ئەی پیغه مبههرا! واته به هوی هاتی موحه ممه ده وه بۆ مه دینه ئەم شاره گوڤراوه و بهش و باره ی ئەوساکه ی نه ماوه و ئاده میزادی به یه کا شله ژاوه.

﴿قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾

ئە ی پیغه مبههری خووشه ویست تۆ پینان بفرموو: هه موو ئەمانه له خووشی و ناخووشی و له تنگی و له گوشادی. هه مووی ههه له لایه نی خوداوه یه؛ چونکی ههه خودایه ههه شتی ئاره زووی بیی دروستی ئەکا و کەس رایه ی ناکه وی هیچ دروست بکا. ئەمه له لایه که وه له لایه کی تریشه وه له رۆژیکه وه خودا ئاده میزادی ناردوو ته سهه زه وی خودا پیغه مبهه رانی ناردوو بۆ ته من و ته ربیه ی باقی ئاده میزاد و ئەم یاسا پیروزی و هوی به ختیاریه بۆ ئاده میزاد ئەک هوی ئازار و کەم ژبواریه بۆیان.

﴿فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾

ئوهه چ ده ردی رووی داوه بۆ ئەو کۆمهله که وا نزیک نییه تی بگه ن له گوفتاریکی خاوه ن مه غز و به راوردی بگه ن له نینسان و باقی گیان له به ره کان هه تا حالی بین که کەس شتی بی ناکرێ خودا نه بی؟

﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ﴾

نه‌گه‌ر نه‌ته‌وئ له حقیقه‌ت حالی بی بی پیغه‌مبه‌ری من، بزانه نه‌وه‌ی که به تو نه‌گا له نیعمه‌ت و که‌رم و به‌خشش هم‌مووی هر له فه‌زلی خوداوه‌یه و به قه‌تعی له موقابیلی کرده‌وه‌ی چاکه‌ی تووه‌ نییه؛ چونکی هرچی تو نه‌یکه‌ی ناگا به میزانی نیعمه‌تی وجود و عقل و سیحت که پیت دراوه.

﴿وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾

وه نه‌وه‌یش که پیت بگا له به‌لاو نازاری دل و کاری نابار هم‌مووی له نه‌فسی خو‌ته‌وه‌یه؛ چونکی نه‌فسی نینسان سه‌به‌به له بو‌گیروده بوونی نینسان به گونا‌هباری و گونا‌هیش سه‌به‌به له بو‌ته‌وه که خودا به‌لاو دهرد و مه‌ینه‌ت نازل بکا. جا له‌سه‌ر هم ته‌فسیره که «حسنه» به مانا غه‌نیمه و نیعمه‌ت بی، وه «سیئه» به مانا به‌لاو مه‌ینه‌ت بی و نیسه‌ت بدری له موخاته‌به‌که نه‌بی ته‌ئویل بکری به یه‌کنی له دوو ته‌ئویل؛

یه‌که‌م: هم‌که نه‌م خیتابه سووره‌ته‌که‌ی له‌گه‌ل حه‌زره‌تایه ﷺ و حه‌قیقه‌ته‌که‌ی روو نه‌کاته نوممه‌ت و مانای وایه «فمن نفس أمتك» وه‌کوو نایه‌تی ﴿يا أيها النبي إذا طلقتم النساء﴾^۱ یانی «إذا طلق أمتك النساء».

دووه‌م: هم‌یه که به یاسای مه‌شه‌وور که فه‌رموویانه: «حسانات الأبرار سیئات المقربین» هرچه‌ن پیغه‌مبه‌ران مه‌عسووم و بی‌تاوانن به‌لام قابیله بازی کاری وا بکه‌ن که نیسه‌ت به مه‌قام و شانی نه‌وان وه‌کوو تاوان وابی و بی به نه‌ساس بو واریدبوونی بازی به‌لا و مه‌ینه‌ت «من جمله» نه‌لین: له واقیعه‌ی نوخودا نه‌گه‌ر

۱. الطلاق؛ ۱.

حزرت (ﷺ) موبالاتی نه کردایه به بیر و ته دبیری جوانه کان و له سهر ته دبیره که ی خوی و بازی له گه وره کان بمایی تووشی نه و کوشتار و نازاره نه ده بوون (مع أنه) نه و رو داو ویش پر بوو له حکمهت بو پاشه پوزیان. وه له سهر ته قدیری نه وه که «حسنة» به مانا تاعهت بن و «سيئة» به مانا گونا هو مه عسیهت بن نه وه هیچ نیشکالی نه نایه ته که دا نابن؛ چونکی مه عناکه ی نه مه یه هر تاعه تی تو بیکه ی له لایه نی خوداو ویه و به ته و فیقی نه وه، وه هر تاوانی بکه ی نه وه له نه فسی خو ته وه یه به لام که لامه که به قاعیده ی نه حوی که «موصول» وا له ته قدیری «شرط» ا نه بی به که لامیکی ته علیقی، واته نه گهر نه و تاوانه بکه ی نه وه له نه فسی خو تی بزانه، به لام نه و تاوانه که ی نه کردوو و نایکا.

بندار بنه وه! که مونا فات نییه له به ینی نه م نایه ته و نایه تی پیشو دا خودا فه رموی: ﴿قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ چونکی نایه تی پیشو له سهر ئیعتیاری خهلق و ئیجاده، وه دیاره هموو چاکه و خراپه یی خودا دروستی نه کا، وه نه م نایه ته له سهر ئیعتیاری عه لاقه و بوون به سه به به دیاره ئینسان هر گونا هی بکا سه به به که ی وا له خو یا و ناره زووی نه فسی خو ی نه بن به نه ساسی نه وه.

﴿وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا﴾

وه ئیمه تو مان ره وانه کردوو به په یغام بهر بو لای هموو که سی به راستی.

﴿وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾

وه به سه خودای ته عالا بو شاهیدی له سهر نه م مه به سه ته که ریساله تی تو یه بو سهر هموو ئینسان.

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾

هه رکه سنی ئیتاعه ی پیغه مبه ر ﷺ نه کا نه وه به راستی ئیتاعه ی خودای کردووه؛ چونکی نه مری نه و نه مری خودایه و نه هیی نه و نه هیی خودایه.

﴿وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾

وه هه رکه سنی پشت هه ل بکا و ئیتاعه ی پیغه مبه ر نه کا تو حه قت نه بی به سه ریه وه تو هه ر حه قی ته بلیغت هه یه ئیتر تو مان نه نار دووه به نیگابه ان له سه ریان.

﴿وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ﴾

مونا فقه کان له حوزووری تو دا له کاتی ده رکردنی فه رمان له سه ر جیهاد نه لئین؛ واجبی ئیمه هه ر ئیتاعه و مل که چییه و چی نه فه رمووی ناماده ین بو به جی هینانی.

﴿فَإِذَا بَرِزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ﴾

وه له کاتی که دا ده رنه چن له لای تو تا قمن له وان قسه یه ک ریگ نه خا غه یری نه وه که تو فه رمووت. واته وان نشان نه دا به ها ور ئیکانی که نه و راویژه تو له سه ری دامه زرای باش نییه و له بیری وادا ئیتاعه ی ناکه ین.

﴿وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ﴾

وه خودای ته عالا له ده فته ری نه عمالیانا نه نووسن نه وه ی که له ناوی خو یانا ریکی نه خه ن بو نه وه که له روژی قیامه تا مو حاسه به یان بکا له سه ری.

﴿فَاعْرَضَ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾

دی تو لاده لیان و ئیعرازیان لی بنی و ناویان مه به و به ره و پروویان مه خه ره وه و له کار و باری خو تا پال بله به یارمه تی خودا وه.

﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾

وه به سه بو تو خودای ته عالا له خو سووسی پال پیوه دانه وه.

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ﴾^۴

نایا ئەم کۆمەڵە موناقدانە تەفەككۆر ناکەنەو لە قورئانان؟ كە ئەم قورئانە كەلامی خودایە و ئەخبارەكانی هەموو راستن و سیاق و ئوسلووبی لە كەلامی ئادەمی ناچن و لە پایەیی بەلاغەتا لە تاقەتی خەلكدا نەماوە و مادام ئەمە كەلامی خودایە ئەبێ ئەو كەسەیش ئەم كەلامەیی بۆ هاتووێ پێغەمبەری خودا بێ، وە واجبە ئینسانی هۆشیار ئیمانی پێ بێنن و باوەری پێ بكات و ساغ بێتتەو لە گەلیا ئیتر لەوێ زیاتر موناقدی و دوورویی نەكا؟

﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾^۵

وێ پێویستە توژی تەماشای ئەوێان بکەردایە كە ئەگەر ئەو كەلامە لەلای غەیری خوداوە بوانی و لە كەلامی فریشتەیی یا پەریی یا ئادەمیزادئ بوانی جیاوازی و گۆرانی زۆریان تیدا دەس ئەكەوت؛ چونكی غەیری خودا كەس غەیب نازانی و بەم بۆنەو لە ئەخبارەكانیا درۆ پەیدا ئەبوو، وە غەیری خودا كەس ناتوانی تەتیقی بەلاغە بكات، كەواوو بازیکیی بەلیغ و بازیکیی غەیرە بەلیغ ئەبوو. ئیستە كە ئەم قورئانە وانیه ئەوێ مەعنای وایە كەلامی خودایە و پێویستە باوەر بە خۆی و خاوەنەكەیی بکری.

فەرموودهی خودا: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ﴾ الآية.

موسلیم ریوایەتی کردووێ لە عومەری كۆری خەتابەوێ ﷺ ئەلئ: كاتی كە حەزرت ﷺ كەناری گرت لە ژنەكانی لەبەر دڵ نازاریهك كە هات بەسەریا رویشتمە مزگەوتەوێ كە تەماشام كرد حالی بووم كە بازی كەس بەردە وردەیان بە دەستەوێه و ژمارەیی ئەكەن و ئەلئ: حەزرت ﷺ ژنەكانی تەلاق داو، منیش

ئارام نەگرت و زوو رویشتم دام لە دەرگا و ئیجازەم وەرگرت بۆ چوونەمال و ئیزنم بۆ هات و رویشتم و عەرزەم کرد: ئایا ژنەکان تەلاق داوە؟ فەرمووی: نەخەیر. مینیش وتم «اللَّهُ أَكْبَرُ» و راوەستام لە دەرگای مزگەوتا و بە دەنگی بەرز بانگم کرد: حەزرت ﷺ ژنەکانی تەلاق نەداوە جا ئەم ئایەتە نازل بوو وە دەرکەوت من ئیستینباتی ئەو ئەمرەم کرد ئەگەر بلیین حەزرت ﷺ ژنەکانی تەلاق داوە بە هۆی بلاوەبوونی ئەو قسەووە دەنگوباسی پەیدا ئەبێ و قازانجی موسولمانان وا لەوەدا ئەو قسە کەپ بێتەووە جا خودا فەرمووی:

﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَدْعَاؤُهُمْ﴾

کاتی باسیکیان پێ بگا لەو باسانە کە هۆی ئەمن و ئاسایش یا بیم و ترس بێ گورج بلاوی ئەکەنەووە بە ناو خەلکا و نازانن گەلی کات ئەو بلاوکردنەووە زیانی تێدا یە بۆ موسولمانان.

﴿وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ﴾

و ئەگەر ئەم خەبەرانیان نەدا یە و حەوالە ی بیر و رای پێغەمبەریان بکردایە - سەلامی خودای لێ بێ - و حەوالە یان بکردایە بە بیر و رای پیاووە خاوەن کارەکانیان ئەو بە راستی کە پێغەمبەر ﷺ و ئەو خاوەن ئەمرانە کە ئەهلی ئیستینبات و ئیستیخراجی سوود و قازانجی موسولمانان ئەیانزانن ئایا ئەو باسانە بکرین یا نە، وە کاتی بلاویان بکەنەووە بە چ شیوێن بلاویان بکەنەووە.

﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾

وه نه گهر فہزل و کہرم و میہربانی خوداتان له سہر نہ بوایہ و نہ پیاراستنایی له بازی کاری نابار، نه که وتنه دووی شہیتان مه گهر کہمی له ئیوہ.

﴿فَقَنْبِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلِّفُ إِلَّا نَفْسَكَ﴾

دہی جیہاد و جہنگ بکہ له ریگہی بہرزکردنہ وہی دینی خودادا و داوای تیکوشین ناکری له تو ئیلا نہ فسی خوت.

﴿وَحَرَضِ الْمُؤْمِنِينَ﴾

وه تہرغیب و ہانہ ہانہی موسولمانہ کان بدہ له سہر جیہاد.

﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾

رجا ہہیہ کہ خودای تہعلا مہنعی زیانی کافرہ کانتان لی بکا.

﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا﴾

خودای تہعلا زور بہہیزترہ له وان له ہوی زیانگہ یاندن بہ دوژمن و بہہیزترہ

له وان له ہوی عہزابدانی کہسئ کہ خواستی له سہر عہزابدانی ہہبی.

﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا﴾

ئہی موسولمانہ کان ئیوہ له ناو خوٹانا ئینسانیکی دلسوز و غہمخور و بارہ و ریکخستنی یہکیہتی و کومہ لایہتی بن و فریای یہکتر بکہون بہ دارایی و بہ دەم. ہہرکہسئ تکایی بکا بو کہسئک کہ داماو بی بہم مہرجہ تکاکہی جوان بی و موخالیفی یاسای ئیسلام نہبی ئہوہ بہشئکی خیری گہورہی لهو تکاوہ دەس ئہکہوئ.

﴿وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَعَةً سَيِّئَةً﴾

وه ہہرکہسئ تکایہکی نابار و ناہموار بکا و مہبہستی زیانگہ یاندن بی بہ کہسئ

کہ موستہ حق نہبی ئہوہ...

﴿يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا﴾

به شئی له به رابه ری ئه و تکا ناباره ئه که ویتته سه ری. واته هه رکه سی به دهم و زمان و به نامه و خامه و راسپیتری، ببی به هوئی زیاندان له که سی که موسته حقه بی نه بن به شهرع ئه وه به شئی له تاوانی ئه و کاره ناباره ئه که ویتته سه رشانی.

﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِينًا﴾

وه خودای ته علا قادره و ته وانی به سه ره هه موو کاری. جا ناگاتان له خووتان بی.

﴿وَإِذَا حِیْتُمْ بِنَحِیْرٍ فَحِیْوْا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوْهَا﴾

هه رکه تی سه لامتان لی کرا ئیوه ییش وه لای ئه و سه لامه بده نه وه به جوانتر و شیرینتر له وه یا خود وه کوو ئه و.

ریوایه ت کراوه: پیاوئی هات بو لای هه زرهت عَلَيْهَا، وتی: «السلام علیکم» هه زره تیش فه رمووی: «و علیک السلام و رحمة الله». وه پیاوئی تر هات وتی: «السلام علیکم و رحمة الله» هه زره تیش عَلَيْهَا فه رمووی: «و علیک السلام و رحمة الله و برکاته». وه پیاوئی تر هات وتی: «السلام علیکم و رحمة الله و برکاته» وه هه زرهت عَلَيْهَا فه رمووی: «و علیک»، کابرا وتی: جوابه که ی منت به نا قیس دایه وه! فه رمووی: تو هیچ زیاده ت بو من نه هیشته وه، بو یه منیش ئیکتیفام کرد به وینه ی سه لامه که ی تو.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾

خودای ته علا به راستی هه سیب و نیگابانه له سه ره هه موو شتی و حیسابتان له گه ل ئه کا له سه ره جوابی سه لام له کاتیکا ته رکمی بکه ن.

بزانن! جو مهووری ئیمامانی ئیسلام له سه ره ئه وه ن که ئیبتیدای سه لام کردن سوننه ته، جا به سوننه تی عهین بو تاقه که س و به سوننه تی کیفایه بو کومه ل و جوابه که ی فه رزه به فه رزی عهین بو تاقه که س و به فه رزی کیفایه بو کومه ل.

واته نه گهر یه کئی لهو کۆمه له جوابی سهلامه که بداته وه به سه. وه به فهرمووده ی
 حه زه رت ﷺ سابت بووه که سوننه ته ئینسانی سوار سهلام بکا له پیاده و راوه ستاو
 له سه ر دانیشتوو وه کومه ئی که م له سه ر کۆمه ئی زۆر له کاتیکا بگهن به یه ک. به لام
 نه گهر که سئی هات بۆ لایان نه وه موته قا نه وه سه لام نه کا. وه سه لام له سه ر مردوانیش
 وه کوو سه لامه له سه ر زیندوان. وه عایشه رضی الله عنہا نه فه رمویت عه رزی حه زه رتم کرد:
 «کیف أقول إذا دخلت المقابر؟ قال: قولي: السلام عليكم أهل الديار من المؤمنين».

نه گهر که سئی به نامه یا به په یاما سه لامی نارد بۆ که سئی واجبه به دهم جوابی
 بداته وه. نه گهر دوو که س بگهن به یه ک و هه ردوو سه لام بگهن واجبه له سه ر
 هه ردوو یان جوابی موقابیل بده نه وه. وه سه لامی ژن له ژن وه کوو سه لامی پیاوه له
 پیاو به لام سه لامی پیاو له ژن و ژن له پیاو به بن مه حره میه ت له ناویانا جوابی
 واجب نییه، به لکوو نه گهر ژنه که جوان بن حه رامه سه لام و جوابه که یشی. به ئی بۆ
 پیره ژنی دوور له گومان قه ی ناکا.

دروست نییه سه لام له نه هلی «ذمة»، به ئی مه رحه بابیی و به خیر هاتی دروسته
 نه گهر نه وان سه لامیان کرد جوابه که یان «علیک» یا «علیکم» به بن واو نه بن. هه روا
 دروست نییه سه لام له نه هلی فیسق و ئینسانی خاوه ن بیدعه ت ئیلا له به ر عوزری
 وه یا بیمی ناشووبی نه و جاره دروسته به لکوو گه لئ جار واجبه.

وه سوننه ته له کاتی جیا بوونه وه له ره فیکان سه لام بکا لیان وه کوو له کاتی گه یشتیا
 به و ره فیکانه، وه جوابی نه م سه لامه یش واجبه. وه له وه ختی نویت و ده سنویت و
 قورئان خویندنا و قه زای حاجه تا و نان خواردنا نه سه لام سوننه ته و نه جوابه که ی
 واجبه.

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾

ئەو زاتەى كە ناوى خۆى ناوہ بە «اللہ» و كرددوویە تى بە ناوى جامع بۆ ھەموو كەمالى و مانىع لە ھەموو نوقسانى، ھىچ كەس نىيە كەوا عىبادەت و بەندەگى بۆ بكرى بە ھەقانىەت ئەو نەبى.

﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾

جا ئەو زاتە كە ئەوھەندە گەورەيە ھەر ئەو شىاوى عىبادەت بۆ كردنە سویند ئەخوا ئەلئ: بە بئ گومان ھەمووتان گردئەكاتەوہ لە رۆژى قىامەتا. واتە زىندووتان ئەكاتەوہ و ھەمووتان گرد ئەكاتەوہ لە يەك شویننەوارا لەو رۆژەدا كە رۆژى بازپرسى كرددوہ و بىر و باوہرە.

﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾

ئەوھەندە ئەم مەبەستە راستە بۆ ئەوہ ناشى ھىچ كەسى گومانى بئ تىايا.

﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾

جا ئەوہ كئىيە كە راستر بئ لە خوداى تەعالا لە ھۆى فەرموودەوہ؟

﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ﴾

ئىمامان موسلىم و بوخارى رىوايە تيان كرددوہ لە زەيدى كورى سايبت ئەلئ: كە ھەزرەت عليه السلام رۆيشت بو ئوحدو كۆمەلئ لەوانە كە لە خزمە تيا رۆيشتن بۆ ئەوئ گەپانەوہ بۆ مەدينە، ئەمانە كە گەپانەوہ ئەسحابە كانى ھەزرەت [لئيان] بوون بە دوو بەشەوہ: بەشكىيان وتيان: ئەوانە گەپانەوہ ئەيانكوژين و بەشكىشيان وتيان: نايانكوژين. جا خوداى تەعالا ئەم ئايە تەى نازل كرد و فەرمووى:

﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ﴾

چیتان دەست ئەکەوی کە لە حالی ئەم مونافقانا بوون بە دوو تاقم؛ تاقمیکتان ئەلین؛ ئەوانە موسولمانن و نایانکوژین و تاقمیکتان ئەلین؛ ئەوانە کافرن و ئەیانکوژین؟ بۆچی هەموو بە جارێ بە ئیتتیفاق نالین ئەوانە کافرن؟

﴿وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾

وہ لہ حال ئەو کۆمەلە خودای تەعالا گەراندوونییە تەوہ بۆ ناگری دۆزەخ و بۆ عەزاب بە ھۆی ئەو بیر و باوەرە ناھەموارە کە پەیدایان کردووە بۆ خۆیان.

﴿أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْتَدُوا مِنْ أَضَلِّ اللَّهُ﴾

ئەی کەسانێ کە ئەوانە بە باش ئەزانن وە یا بە کافرین نازانن ئایا ئەتانەوی کە ئیوہ بە وتار ھیدایەتی کەسانێ بکەن کە خودای تەعالا گومرای کردوون بە واسیئەتی رۆچوونیان لە فەسادی عەقیدەدا.

﴿وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾

وہ ھەرکەسێ خودای تەعالا گومرای بکا ئەوہ بە قەتعی تۆ رینگەیی ھیدایەت و عینایەتت بۆ ئەو کەسانە دەست ناکەوی. وە لە ریبوایەتیکدا مەوریدی نوزوولی ئەم ئایەتە کەسانێ بوون کە لە دەشتەوہ ھاتن بۆ مەدینەیی مەنەوەرە و گومانیان وا بوو کە موھاجیرن و ماوہیی لەوی بوون و پاش ماوہیەک وەزعی مەدینەیان لە لا باش نەبوو گەرانیوہ بۆ دەشت و لە دین وەرگەرانیوہ. وە ئەم ریبوایەتە زۆر نزیکە لە عەقلەوہ بە دەلیلی ئەوہ کە خودای تەعالا لە پاش ئەم ئایەتەوہ ئەفەرمویت.

﴿وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً﴾

زۆریان پێ خۆشە کە ئیوہیش کافر بین وە کوو خۆیان کافرن، یا ئیوہیش لە دین وەرگەرپێن وە کوو خۆیان لە دین وەرگەرانیوہ جا ھەمووتان وە کوو یەکتان لێ بین لە کوفرا.

﴿فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

ئەوانە مەگرن بە دۆستی خۆتان هەتا بە راستی ئەگەر پێنەوه بۆ مەدینە و کۆچ ئەکەن بۆ لای ئێوە لە ریگە ی خودادا.

﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾

جا ئەگەر ئەوانە پشتیان هەڵکرد لە ئیمانی راستەقینە و لە کۆچ کردن بۆ مەدینە ئەوە لە هەر شوێنیکدا بۆتان رێکەوت بیان گرن و بیان کۆژن لە هەر شوێنیکدا دەس کەوتن.

﴿وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾

و ئەمانە دۆست و یارمەتی دەر بۆ خۆتان مەگرن و بە موسولمانیان مەزانن.

﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾

ئێلا ئەوانەیان کە پەيوەندی دراوستی یا پەیمانان هەیه بە قەومیکەوه کە هەیه لە بەینی ئێوە و ئەوانا میساق و پەیمان وەکوو ھۆزی «خەزاعە» یا ھۆزی «ئەسلەم» چونکی حەزرت ﷺ پەیمانی کردبوو لەگەڵیان لەسەر ئەوە کە یارمەتی حەزرت نەدەن و یارمەتی کەسێش نەدەن لەسەر زیانی حەزرت ﷺ و پەیماندار لەگەڵ ئەو کەسەدا کە پەیمانی لەگەڵدا کرابن پێویستە ئەمیان بێ و دەستی بۆ نەبرێ.

﴿أَوْ جَاءَكُمْ حَصْرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقْتُلُوكُمْ أَوْ يَقْتُلُوا قَوْمَهُمْ﴾

و ئێلا ئەو کەسانیش کە هاتن بۆ لاتان و حالیان وابوو دلیان تەنگ بوو لەوە کە جەنگتان لەگەڵدا بکەن یا جەنگ لەگەڵ قەومەکی خۆشیا نا بکەن هەرچەن دۆزمنی ئێوەن جا،

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقْتُلُوكُمْ﴾

وه نهو قهومه قهومیکی به هیزی وا بوون نه گهر خودا مهیلی بیوایی زالی نه کردن به سهرتانا و جهنگیان نه کرد له گه لئانا.

﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا عَنْكُمْ فَلْتَمَّ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوَا إِلَيْكُمْ أَلْسَلَمَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَكِيلًا﴾

جا نه گهر نهو قهومه که ناریان گرت له ئیوه و جهنگیان نه کرد له گه لئانا و هموو مل که چی خوین نشان دا به ئیوه، نهوه لهم حاله دا ئیتر خودای ته علا ریگه به کی ناباری بریار نه داوه بو ئیوه هه تا برؤن به سهریا بو زیاندان لهو قهومه.

موفتی نه بو و سعودی عیمادیه بی ﷺ له تفسیره که ی خوینا نه فهرمویت: نه قهومه «بنی مدلیج» بوون هاتن بو مه دینه بو خزمه تی هزرهت ﷺ و شهریان نه کرد له گه لئا و قهراریان دا که وه کوو جهنگ ناکه ن له گه ل هزره تا جهنگیش ناکه ن له گه ل قهومه که ی خوینا و هزرهت ﷺ به مه رازی بوو.

وه درئزه ی نه م باسه نه مه یه که ئیبنوئهبی حاتم ریوایه تی کردوو له حه سه نی به سهریه وه که: سه راقه ی کوری مالیکی مه دلجهی قسه ی بو گپراونه ته وه نه لئ: کاتی هزرهت ﷺ زال بوو به سهر کافره کانا له رووداوی به درا و رووداوی ئو خود رابورد و گه لئ عه ره ب به ده وری نه ودا موسولمان بوون خه به رم بی گه یشته که هزرهت ﷺ نه یه وئ خالیدی کوری وه لید ره وانه بکا بو سهر به نی مه دلجه، منیش که نه مه م بیست هاتم بو مه دینه ی مونه ووه ره و وتم به هزرهت ﷺ: هاتوم داوای خیرت لئ نه که م. نه سحابه کان وتیان یتیم: بن دهنگ به. هزرهت ﷺ فهرمووی: وازی لئ بینن جا فهرمووی به خووم: چیت نه وئ؟ عه رزم کرد: بیستوو مه سوپا نه ئیری بو سهر قهومه که م و من نه مه وئ ری بکه وی له گه لئا و وازیان لئ بینی. جا نه گهر قهومه که ی خووت موسولمان بوون نه مانیش موسولمان نه بن. نه گه رنا بوچی

به بن سوود ثم قهومی منه بین به دوژمنی قوره‌یش. جا حه‌زرهت ﷺ دهستی خالیدی گرت و پئی فهرموو: له‌گه‌لیا برؤ چی نه‌وی به‌جینی بینه. وه خالید رویشت ریکه‌وت له‌گه‌لیانا له‌سه‌ر نه‌وه نه‌وان یارمه‌تی حه‌زرهت نه‌ده‌ن و یارمه‌تی که‌سیش نه‌ده‌ن له‌سه‌ری بو زیان گه‌یاندن به موسولمانان، وه نه‌گه‌ر قوره‌یش موسولمان بوون نه‌وانیش موسولمان بین. جا نه‌و نایه‌ته هاته‌خواره‌وه.

﴿سَتَجِدُونَ ءَاخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوا بَكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ﴾

یانی به‌م نزیکانه کومه‌له‌یه‌کتان ده‌س نه‌که‌ویت نه‌یانه‌وی نه‌مین بن له‌ئیوه و نه‌مین بن له‌قهومی خویشیان له‌کافره‌کان.

﴿كُلَّ مَا رَدُّوْا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا﴾

وه نه‌مانه هه‌رکاتیک بانگ بکرین بو فیتنه‌واته بو جه‌نگ کردن له‌گه‌ل موسولمانانا نه‌خرینه‌ناو فیتنه‌که‌وه. واته زور به‌دل نه‌رؤن بو جه‌نگ و له‌وه‌ی له‌ده‌ستیان بین قوسوور ناکه‌ن.

﴿فَإِنْ لَّمْ يَعْزِلُوْكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ﴾

جا نه‌گه‌ر نه‌م کافرا‌نه‌دوور نه‌که‌وته‌وه له‌نازاردانی ئیوه و چه‌کیان فره‌نه‌دا و نه‌من و ئاسایشیان نه‌ویست بو ئیوه و مه‌نعی خو‌یانیان نه‌کرد له‌زیانگه‌یاندن به ئیوه‌واته بیلعه‌کس له‌سه‌ر دوژمنایه‌تی ئیوه‌مانه‌وه...

﴿فَخُذُوهُمْ وَأَقْلَبُوهُمْ حَيْثُ تَقَفْتُمُوهُمْ﴾

بیانگرن و بیانکوژن له‌هه‌ر شو‌یتیکدا زال بوون به‌سه‌ریانا.

﴿وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مِّمَّنَا﴾

ئەم کافرانە قەرارمان داوہ بۆ ئیوہ کہ سەیتەرەتان ببی لەسەریان و زال بن بەسەریان
و غەلبەبەکی ئاشکرام بریارداوہ بۆتان لەسەریان. بە کورتی ئیجازەم پێداون بە
ھەر جۆری مومکین ببی بیانفەوتینن.

بزائن! لە مەوریدی نوزوولی ئەم نایەتەدا گەلی قسە ھەبە؛ قەتادە ئەلن: نازل
بوو لە شانی قەومی لە «تھامە» داوای ئەمانیان کرد لە ھەزرەت ﷺ بۆ ئەو کہ
ئەمین بن لە موسولمانەکان و لە لای قەومەکە ی خۆشیان بە ئەمینی بمتیننەوہ. وە
موجاہید ئەلن: نازل بوو لە قەومی لە ئەھلی مەککە ی موکەرپەمە. وە «سەدی» ئەلن:
نازل بوو لە نەعیمی کورپی مەسعودا کہ ئەبویست ئەمین بی لە موسولمانان و
لە کافرە موشریکەکانی دەورو بەری خۆشی. وە ھەسەن ئەلن: نازل بوو لە ھۆزی
ئەسەد و غەتفاندا. ھاتن بۆ مەدینە موسولمان بوون لە پاشان گەرانەوہ بۆ ولاتەکە ی
خۆیان و کوفری خۆیان دەربریہوہ وەکوو جاری جارن.

فەرموودە ی خودا: ﴿وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا أَنْ يَقْتُلُوا مُؤْمِنًا﴾.

ئینبوجەریر ریوایەتی کردووہ لە عەکرەمەوہ ئەلن: ھەرسی کورپی یەزید لە
بەنی عامیری کورپی لوہی لە گەل ئەبووجەھلدا عەزابی عیاشی کورپی ئەبوورەبیعیان
ئەدا. پاش موددە یەك ھەرس موسولمان بوو و کۆچی کرد بۆ لای ھەزرەت ﷺ
بۆ مەدینە ی مونەووہرە و لە رێگەدا گەشت بە عیاش و عیاشیش لەسەر ئەو
تەعزیبە کہ لە لایەنی ئەوہوہ کرابوو بی پرس و مەسلەحەت دایە بەر شیر و کوشتی!
وہ گومانی وابوو ھەر کافرە و ھات خەبەری دا بە ھەزرەت ﷺ جا ئەم نایەتە
نازل بوو.

﴿وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا أَنْ يَقْتُلُوا مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَا﴾

رەوا نبیہو ناچۆرہ بۆ موسولمان کہ موسولمان بکوژی مەگەر بە ھەلە.

﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا﴾

وه ههر موسولمانی موسولمانیکی تر به ههله بکوژی ئهوه فهزه لهسه ری که بهندهیه کی موسولمان نازاد بکا و همم واجبی شانیه تی دییه که تهسلیم بکری به خوین ره سی ئه و کوژراوه سا مه گهر بیکن به بهخشش و وه ری نه گرن.

﴿فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوِّكُمْ﴾

ئه گهر کوژراوه که له قهومی بوو که دوژمنی ئیوه بن.

﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾

وه کابرا موسولمان بوو.

﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾

ئهوه واجبی قاتله که بهس نازاد کردنی بهندهیه کی موسولمانه، ئیتر دییه و خوینی نییه؛ چونکی ئه و کوژراوه موسولمانه و قهومه که ی کافرن و ئه و کافرانه میرات وه رناگرن له موسولمان.

﴿وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ﴾

وه ئه گهر کوژراوه که له قهومی کافری وابوو که له بهینی ئیوه و ئه وانا پهیمان بوو وه دهستان بۆ یه ک نه ده برد.

﴿فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾

ئهوه واجب دییه که بدری به خوین په سه موعاهیده کانی؛ چونکی خوینی کافری موعاهیده ئه دری به کافری موعاهید، وه نازاد کردنی بهندهیه کی موسولمانیشه.

﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ﴾

وه نه گهر کابرای قاتل دستى نه ده پړویى که بهنده نازاد بکا نه وه واجبه که ی روژوو گرتنه له ماوه ی دوو مانگدا روژ به دواى روژا وه نه مه دامه زراوه له بهر نه وه که خودا ته و به له و قاتله قه بوول بکا.

﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾

وه خودای ته عالا زانایه به حالى هه موو لایى و خاوه ن حکیمه تیشه له هه موو کار ینکدا.

بزائن له م شوینه دا دوو قسه هه یه:

یه که م قور توبی نه لئى: نایه تی ﴿وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ﴾ باسى کافر ینکى زیمى یا مو عاهید نه کا که موسولمانى به خه تهء بیکوژى، وه نه مه دیه وه که فاره تی هه یه. نه مه بیری ئینوعه باس و شیعى و نه خه عى و شافعییه و هه م ته به رى ئیختیارى کردووه به ده لیلی نه مه که خودای ته عالا به «مبهم» له پیشه وه هیناویه تی و نه یفه رمووه «و هو مؤمن» هه تا بزائرى نه مه باسى کوژراوى موسولمان نیه.

دوو هه م: قه تل یا عه مده، یا شیبه عه مده، یا خه تایه. عه مد نه وه یه که ده سوه شین قه سدى فیعل و شه خس بکا و نه و شته یش وا به ده ستیه وه هوى کوشتن بى به نه غله ب. دوو هه م نه وه یه قه سدى فیعل و شه خسه که ی هه بى به لام نه و شته به کارى هیناوه بو کوشتن کوشنده نه بى. سیهه م نه وه یه یا قه سدى فیعله که ی نه بى وه یا قه سدى شه خسه که ی نه بى. وینه ی عه مد وه کوو نه وه یه کنى په لامارى دوژمنى خوى بدا به خه نجه ر و بیکوژى. وه وینه ی دوو هه م وه کوو نه وه کابرا پروا به شوولى باریک بدا له دوژمنه که ی و به و لیدانه بمرى. وینه ی خه تهء وه کوو نه وه کابرا ده مانچه به تقینى له دوژمنى نه و نه پیکى و یه کنى له پشتیه وه بى لى بدا و بیکوژى. یا خود به پړندا پروا و بکه وى به سهر منالینکدا بیکوژى.

فهرموده‌ی خودا: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا﴾ الآية.

ئینوجهریر و ئینولمونزیر علیه السلام ریوایه‌تیان کردوو له عه‌کره‌مه‌وه که پی‌اوئی له ئەنساڕ برای مه‌قیس کورپی سه‌بابه‌ی کوشت و حه‌زرت علیه السلام دیه‌که‌ی پیندا و وه‌ری گرت و برپایه‌وه، پاش ماوه‌یه‌ک فرسه‌تی گرت له یارۆی ئەنساڕی [و] کوشتی! که حه‌زرت علیه السلام ناگادار بوو له‌سه‌ر ئەم غه‌دره‌ فهرمووی نابئی مه‌قیس رزگار بئیی له کوشتن نه له حه‌ره‌مدا و نه له غه‌یری حه‌ره‌م پی‌ویسته‌ قیساسی لئیی بسه‌نرئیی، جا له رۆژی فه‌تھی مه‌که‌دا له نزیکیی که‌عه‌دا مه‌قیس کوژرا. پاش ئەوه ئەم نایه‌ته‌ هاته‌ خواره‌وه.

وه سه‌عه‌یدی کورپی جو‌به‌یر علیه السلام ئەلئیی: ئەه‌لی کووفه له مه‌عنای ئەم نایه‌ته‌دا ئیختیلافیان تی‌که‌وت، جا من رۆیشتم بۆ خزمه‌تی ئینوعه‌باس علیه السلام پرسیارم کرد له مه‌عناکه‌ی، فهرمووی: ئەم نایه‌تی ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا﴾، ناخر نایه‌تی‌که له‌و بابه‌ته‌دا نازل بووه و هیچ نایه‌تی نه‌سخی نه‌کردوو‌ه‌ته‌وه. بوخاری و موسلیم ریوایه‌تیان کردوو. هه‌روا ئەبووداوود ریوایه‌تی کردوو ئەلئیی: کاتئیی نایه‌تی [۶۸] سووره‌تی «فرقان» هاته‌خواره‌وه: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ﴾ موشریکه‌کانی ئەه‌لی مه‌که‌ه‌وتیان: ئیمه‌ هه‌موو ئەمانه‌مان کردوو، جا خودا ئەو نایه‌ته‌ی به‌ شوئینیا نارد: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ ئەم نایه‌ته‌ بۆ ئەو موشریکه‌نه‌ نازل بوو. وه ئەمما نایه‌تی سووره‌تی نیساء: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا﴾ ئەوه مه‌عنای وایه‌ موسولمان که شه‌ریعه‌ت و دینی ئیسلامی ناسی و له‌گه‌ل ئەوه‌دا به‌ ناحق رۆیشت به‌ عه‌مدی موسولمانیکی کوشت ئەوه جه‌زاکه‌ی دۆزه‌خه‌ هه‌تا هه‌تایه‌ و ته‌وبه‌ی نییه‌. ئەلئیی: من ئەم قسه‌مه‌ کرد بۆ موجه‌ید ئەو فهرمووی: «إِلَّا مَنْ نَدِمَ».

وه ربوایهت کراوه له ئینوعه باسه وه رضی اللہ عنہا حەزرت رضی اللہ عنہ فەرموویە تی: له رۆژی قیامەتا ئەو کەسانە کە له دنیا دا کوژراون قاتیلەکانی خوێان رانەکیشتن بە تووکی بەرسەریان و لەو کاتەدا ئەو رەگانه کە کابرای قاتیل بریونی خوێنیان پیندا دیتە خوار و کابرای کوژرا و ئەلنی: یارەببی ئەمە کوشتمی. هەتا نزیککی ئەخاتەوہ له عەرش. جا ئەم باسەیان گێڕایەوہ بۆ ئینوعە باس و پرسیری تەو بەیان لێ کرد ئەویش ﴿ومن یقتل مؤمناً متعمداً﴾ ی خویندەوہ و فەرمووی: ئەم نایەتە نەسخ نەکراوہ تەوہ و نەگۆراوہ و تەو بە لەو قاتیلە قەبوول ناکرێ. ئەمە ترمزی ربوایەتی کردووە بە ئیسنادیکی حەسەن له ئینوعە باسەوہ. یانی ئینوعە باس بیر و باوهری لەسەر ئەو یە کە موسولمانی دین بناسی و موسولمانی بە عەمدی و بە ناحق بکوژی ئەوہ تەو بەی لێ قەبوول ناکرێ و هەتا هەتایە وا له دۆزەخا لەبەر ئەم نایەتە.

بەلام هەموو عالمانی دین له ئەهلی سوننەت و جەماعەت لەسەر خیلافی ئەم بیر و باوهرەن و نایەتی ﴿إلا من تاب﴾ لەسەر عومومی خوێ ئەمینیتەوہ و نایەتی: ﴿ومن یقتل مؤمناً متعمداً﴾ موقەیەدە بە نایەتی: ﴿إن الله لا یغفر أن یشرک به و یغفر ما دون ذلك لمن یشاء﴾^۱ وه بهو حەدیسە کە حەزرت رضی اللہ عنہ فەرموویە تی «لو لم تذنبوا لذهب الله بکم و لجا ب قوم یذنبون فیستغفرون فیغفر لهم» وه نایەتی: ﴿ومن یقتل مؤمناً متعمداً﴾ تەئویل ئەکرێ بە کەسێ کە کوشتنی ئەو موسولمانە بە حەلال بزانی، وه یاخود بهو شیوہ نازل بوو لەبەر زەجری ئادەمیزاد له کوشتنی ناحق. جا خودا فەرمووی:

﴿وَمَنْ یَقْتُلْ مُؤْمِناً مَّتَعَمِداً﴾

هەرکەسێ موسولمانی بکوژی بە قەسد و مەبەست. وه حەقی کوشتن نەبی بە

یاسای ئیسلام،

﴿فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا﴾

ئه وه جهزای ئه و پیاوکوژه یا ئه و ژن کوژه دۆزه خه و حالی کابرا وایه تیا یا ئه مینتته وه هه تا هه تابه.

﴿وَعُذِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ﴾

وه خودا غهزه بی خۆی رژاندوو هه سه ریا و نه فرینی لئ کردوو ه و دووری خستوو ته وه له میهره بانی خۆی.

﴿وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾

وه بۆی ئاماده کردوو ه سزایه کی گه وره.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

بوخاری و ترمزی و حاکم ریوایه تیان کردوو ه له ئیبنوعه باسه وه ﷺ ته لیت: پیاوی له قه بیله ی «بنی سلیم» رابورد به لای کۆمه لئ له ئه سحابی پیغه مبه را ﷺ و بازی مه ری له گه لدا بو وه سه لامی کرد لئیان، ئه وانیش وتیان: ئه م کافره بۆیه سه لامی کرد له ئیمه بۆ ئه وه خۆی رزگار بکا، هه ستان بۆی کوشتیان و مه رو ماله که یان هینا بۆ خزمه تی پیغه مبه ر ﷺ جا ئه م ئایه ته نازل بو وه له سه ر زه جر و لۆمه یان له سه ر ئه و رووداوه و فه رمووی:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا﴾

ئه ی که سانئ که ئیمانتان هیناوه به خودا و پیغه مبه ری خودا، کاتئ که سه فه رتان کرد و رویشتن بۆ جیهاد ئاگاتان له خۆتان بئ و شت رووناک بکه نه وه و زانست وه ربگرن له کارا نه کا به هه له و به ناحق ده س دریژ بکه ن بۆ گیانی که سه ئ یا بۆ مال و دارایی ئه و که سه.

﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾

وہ مہلین بہ کہ سنی کہ سلامی لئی کردن بہ سلامی نیسلام: تو موسولمان نیت و نهم سلامت له بہر نیفاقہ یا له بہر خو رزگار کردنہ.

﴿تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾

له حالیکدا نئوہ بہو وهزعه کہ هه تانه تالیبی مال و دارایی خه لک بن لهم ژبانی دنیادا.

﴿فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ﴾

له لای خودا دهسکه وتی زور هه یه بو نئوہ.

﴿كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْكُمْ﴾

نئوہ یش له پیش نیسلامیہ تدا وه کوو نهو کا برایه بوون و نیمانتان نه بوو به لام خودا ره حمی بین کردن و ته و فیقی دان بو دینی نیسلام.

﴿فَتَبَيَّنُوا﴾

دهی له مه ولا هه میسه ناگاتان بیی و له شت بکولنه وه هه تا حه قیقه ت وه ربگرن.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾

به راستی خودای ته عالا به وهی که نئوہ نه یکه ن ناگاداره و له سر قوسوور خه به رداره.

فهرموودهی خودا: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الآية.

نیمامی نه حمه د و بوخاری و نه بووداوود و ترمزی و نیسانی ریوایه تیان کردووه له زه یدی کوری سابه توه ﷺ که: حه زره ت ﷺ خویندیه وه به سه رما: ﴿لَا يَسْتَوِي

القاعدون من المؤمنین والمجاهدون فی سبیل اللہ بأموالهم و أنفُسهم ﴿ لهو کاتہدا عہدو لئلا ی کوری «أم مکتوم» ہات و حہزرت ﷺ ثاہتہ کہی ٹہ خویندہ وہ بہ سہرما، عہرزی کرد: یا رہ سولہ لئلا من ٹہ گہر کویر نہ ہواہم جیہادم ٹہ کرد لہ ریگہی خودادا. لہو یتدا و ہجی نازل بوو و ہ حہزرت ﷺ سہری لہ سہر رانم بوو بہ ﴿غیر اولی الضرر﴾. وہ بہ بیہقی و تہ بہرانی ریواہ تیان کردوہ لہ ٹینوعہ باسہ وہ ﷺ ٹہو کہ لیمہ ہاتہ خوارہ وہ دہر حق بہ وانہ کہ نہ خو شین و ٹیش و نازار مہنعی جیہادی کردوہ لیان. واتہ ٹہ وانہ ٹہ جری مواہیدیان بو ٹہ نو سری. جا خودا فہرموی:

﴿لَا یَسْتَوِی الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَیْرُ أُولِی الضَّرْرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِی سَبِیْلِ اللّٰهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾

واتہ وہ کوو یہک نین لہ ٹہ جر و سہوا با ٹہو موسولمانانہ کہ دانیشتون لہ جیہاد و عوزریشیان نیہ، وہ کوو شہلی و کویری و نہ خو شی، وہ ٹہو موسولمانانہ کہ جیہاد ٹہ کہن لہ ریگہی خودادا بہ مالی خو یان و نہ فسی خو یان.

﴿فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً﴾

کہ وہ کوو یہک نین، مہعنای وایہ کہ خودا گہورہی کردوہ ٹہو کہ سانہ کہ جیہاد ٹہ کہن بہ مال و نہ فسی خو یان لہ ریگہی خودادا لہ سہر ٹہ وانہ کہ دانیشتون و بہ بن عوزر جیہاد نا کہن بہ دہرہ جہیی و پایہ یہک، بہ لام ٹہم پایہی غہزایہ مایہی پیروزی و مایہی رہزایہ.

﴿وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنَ﴾

(مع العلم) کہ خودای تہعلا بہ ہر دوو تا قمہ کہ یان وہ عہدی پایہ و جہزای جوانی داوہ.

﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ ۹۵

وه بو ته ثكیدی فهرمووده پيشووه كه ی دووباره فهرمووی: خودا مواهیدی نی گهوره كردووه به سهر نه وانهدا كه دانیشتون له جیهاد و جیهاد ناكه ن به بی عوزر به پایه یه کی گهوره و مه قامی کی عالی.

﴿دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً﴾

نه و نه جره عیباره ته له چهن پایه ی نوع نوع له به هه شتا به گویره ی ئیخلاص و زرووفی شهید بوونه كه یان نه گهر شهید كرابن، وه به گویره ی هیز و قووه تی دوژمنه كانیان نه گهر شهید نه كرابن، وه بریتییه له عه فوی نه و گونا هانه كه له دنیا دا كردوو یانه، وه بریتییه له و ره حمه ته زیاده و له و میهره بانی و ئیكرامه كه له روژی لیقادا نشانیان نه دا.

﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ ۹۶

وه خودا بووه و لایه زال ههر تاوان به خش و میهره بانه.

فهرمووده ی خودا: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ﴾ الآية.

به بیهقی و ئیبولمونزیر ریوایه تیان كردووه له ئیبنوعه باسه وه ﷺ كه قهومی له نه هلی مه ككه موسولمان بوون به لام ئیسلامیه تی خویمان نه شارده وه. وه موشریكه كان له رووداوی به درا له گه ل خویمانا هیتانیان بو جهنگ و بازی له وان بریندار بوون و بازیکیان كوژران و نه سحابه كان نه یان ناسین. وتیان: نه مانه موسولمان بوون و له گه ل كافره كانا به زور هاتوون، دوعای عه فویان بو بكن. وه هم ئایه ته ده رباره ی نه وانه نازل بوو وه نووسراو ره وانه كرا بو مه ككه بو لای موسولمانه كان و حالی بوون كه

عوزریان نییه له مانهوه یان له مهککه دا. جا ده رچوون له مهککه و موشریکه کان کهوتنه شوئینان و گیرۆده یان کردن به فیتنه و ئەم ئایه ته نازل بوو له شانیا نا که له سوورە ی عەنکە بووتا ره قەم (۱۱/۱۰) یه: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿۱۰﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَاقِقِينَ ﴿۱۱﴾﴾ جا موسولمانه کان ئەم ئایه ته یان نووسی بۆیان بۆ مهککه، ئەوانیش زۆر غەمبار و دلگران و ناویند بوون، ئەمجار خودای تهعالا ئەم ئایه تی سوورە تی نه حله ی رهوانه کرد (ره قەم ۱۱۰): ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثَمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِّن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ جا موسولمانه کان نووسی یان بۆیان که خودا ده رووی لی کردوونه ته وه زوو له مهککه بینه ده ره وه، ئەوانیش له مهککه هاتنه ده ره وه و کافره کان کهوتنه شوئینان ئەوه ی کوژرا کوژرا ئەوانه یش ده رچوون ده رچوون.

به لام بوخاری به کورتی ئەم باسه ی نووسیوه ئەلی: کۆمه لی له موسولمانان له شاری مهککه دا له گەل موشریکه کان بوون، قه ره بالغی کافره کانیا ن زۆر ئە کرد له جهنگدا، وه ری ئە که وت تیر ئە هات ئەیدا له بازیکیان برینداری ئە کرد یا ئە یکوشت. جا ئەم ئایه ته هاته خواره وه و خودای تهعالا فه رموی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ﴾

به راستی ئەو که سانه که به فه رمانی خودای تهعالا فریشته ئەرواحیان وه ره گری و ئەیانم ریتی و حالیا ن وایه که سته میان له خو یان کردووه به هۆی ته رکمی هیج ره ت و کۆچ کردن له مهککه ی موکه پر مه بۆ مه دینه ی مونه وه ره.

﴿قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ﴾

مهلائیکه کان پرساریان لی کردن: ئیوه له چیدا بوون له خوسووسی دینی خۆتانه وه؟
ئهوانیش جوابیان دایه وه که: ئیمه بی دهستلآت بووین له ولآتته که مانا و یارای هاتو چۆمان
نه بوو.

﴿قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا﴾

مهلائیکه کانیش له ره دی قسه که یانا پینان ئه لێن: ئایا عهرزی خودا گوشاد نه بوو
ههتا ئیوه کۆچی تیدا بکه ن بۆ مه دینه؟ وه کوو حه زرت و ره فیه کانی، یا خود بۆ
ولآتیکه تر وه کوو له پینا به عزی له ئه سحابه کان چوون بۆ ولاتی حه به ش.

﴿فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾

جا ئه و کۆمه له که خۆیان داگرت و کۆچیان نه کرد له مه ککه و بوون به هۆی
زۆر کردنی رهشایی سوپای کافره کان ئه وه مه ئواو مه له بندی پاشه پرۆزیان دۆزه خه
و زۆر خراپه له جیهه تی مه نزلگای ئه نجامه وه.

﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ﴾

ئیللا ئه وانه نه بی که به زایف ژمیراوان له لای کافره کانا و زال بوون به سه ریا نا و
مهیدانی ده رچوونیا ن بی نه داوان له پیاوان و ژنان و مندالانی وردی نابالغ له به نده کان
و مندالانی موسولمان.

﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾

که ته وانا ی کارئیکیا ن نه بووه بی بی به هۆی ده رچوونیا ن له مه ککه و شاره زای ریگه
نه بوون. وه نه بوونی ئیستیتاعه ی حیه یانی ئه سبابی کۆچکردنیا ن نه بووه وه کوو
هیزی که به رابه ریی مانیه کانیان بکا به ئاشکرا و پاره و مایه بی که خه رچی بکه ن
له ریگه دا. وه عه ده مه ئیه تیدای سه بیل عیبارته له وه خۆیا ن «بالذات» ریگه یان
نه زانیوه و پاره و مالئیکه وایشیا ن نه بووه بیده ن به ده لیه کان که به ئاشکرا یا په نامه کی

دهریان بکهن بؤ مه دینهی مونه و وهره یا بؤ شویتتیکی وها که بیکهن به ماوای خوریان و تیا بژین.

﴿فَأُولَٰئِكَ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ﴾

ئهمانه نزیکه خودا عه فویان بکا.

﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفْوًا غَفُورًا﴾

وه خودای تهعالا چاوپۆش و میهره بان بووه به رابه ر به عیبادی خۆی. وه باسی عهفو به نیسبت ئینسانیکی وا که تهوانای نه بی به دارایی وه یا خود ههر له پایهی ته کلیفدا نه بی، له بهر نیشارهیه بؤ لای ئه وه ئه وه ننده مانه وه له بهر دهستی کافرانا و دهرنه چوون بؤ ولاتی ئیسلام خه ته رناکه، له وانیه که گوناحی پی بنووسری له سه ر ناتهوان و منداله کان.

ئینوعه باس ﷺ فهرموویه تی: من و دایکم له وانیه که خودای تهعالا له م نایه تی ﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ﴾ دا قه سدی کردوون. وه دایکی «أم الفضل» - لوبابه کچی حارسه خوشکی مهیموونهی حهره می حه زره ت ﷺ و - خوشکه که ی تریان لبا بهی سوغرا بووه. ئهمانه نؤ خوشک بوون شه شیان له باوک و دایکی، ئه و سیانه و تمان و سه لما و ئه سما و حه فیده که ناوی هه زیله بووه و پییان و تووه ئومموحه فید و سی خوشکی شیان له دایکیان بوون، ئه وانیش سه لما و سه لامه و ئه سمای کچی غومه یسی خه سه مییه که له پیشا ژنی جه عه فهری کوری ئه بو و تالیب بوو پاش ئه و شووی کرد به ئه بو و به کری سدیق و پاش ئه و شووی کرد به عه لی کوری ئه بو و تالیب ﷺ.

فهرموودهی خودا: ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ الآية.

ئینوئه بی حاته م و ئه بو و به علا ریوایه تیان کردووه له ئینوعه باسه وه ﷺ فهرموویه تی: که سه مره ی کوری جوندوب یا ئینوعلیس له شاری مه که که دا بوو وه موسولمان بوو

کاتى ئەم ئايە تى ﴿إِلَّا الْمُسْتَغْفِينَ﴾ ى بىست وتى: خودايە بە راستى من دەولەتمەندم و من تەواناي حىلەم هەيە و من خۆم دەلېلم و شارەزاي ريگەم و هېچ عوزرېکم نىيە. وه له گەل ئەوهدا که نه خووش بوو خووى نامادە کرد و وتى بە ختيزانه که ى هەلم بگرن و دەرم بکەن لەم عەرزی شیرکە بم بەن بۆ خزمە تى ره سووله لالا، وه فيعلەن ئەوانيش هەليان گرت و دەريان کرد له مەککە و کهوتە سەر ريگە ى مەدينە ى مونه وەرە، کاتى گەيشتە «تەنعيم» وه فاتى کرد له پيش ئەوهدا که بگات بە حەزرت ﷺ جا ئەم ئايە تە نازل بوو. وه خودا فرموى:

﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَافًا كَثِيرًا وَسَعَةً﴾^E

کەسى هيجرەت بکا له ولاتى خووى بۆ ولاتى دين بە ئىخلاسه وه له ريگە ى خودا ئەوه جيگە ى دوور له فيتنە ى دەس ئەکەوئ و گوشادىيە کى دەس ئەکەوئ له رزق و ژيوارا و له نارامگادا.

﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾

وه کەسى له مالى خووى دەر بچى حالى وابى موهاجىر بن بۆ لای خودا و پىغه مبهرى خودا.

﴿ثُمَّ يَدْرِكُهُ الْمَوْتُ﴾

جا له پاش دەرچوون مردنى بن بگات.

﴿فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾

ئەوه بە تاقىق ئەجرى دامەزراوه له لای خودا.

﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾^{١٠٠}

وه خودای تەعالا تاوانپوش و مېهره بانە.

جا به مونسه‌به‌ی ئەم ئایه‌تانه‌وه که باسی جهادیان تیدا بوو خودای ته‌علا باسی کورته‌وه کردنی نوێژی موسافیر و چلۆنیه‌تی نوێژی خه‌وفی کرد و فه‌رمووی:

﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ الآیة.

ئینوجهریر ئەگێرته‌وه له ئیمامی علی علیه‌السلام ئەفه‌رموی: کۆمه‌لێ له به‌نی نه‌ججار ئەنساری مه‌دینه پرساریان کرد له چه‌زرت علیه‌السلام: ئیمه سه‌فه‌ر ئەکه‌ین له سه‌فه‌را نوێژ چۆن بکه‌ین؟ جا ئەم ئایه‌ته نازل بوو، وه پاش ئەوه وه‌حی برابه‌وه، پاش ئەوه به ماوه‌ی سێ سال چه‌زرت علیه‌السلام رووی بو غه‌زا و له‌و غه‌زادا نوێژی نیوه‌پۆی کرد کاتی نوێژه‌که‌یان به جه‌ماعه‌ت کرد کافره‌کان له‌ناو خو‌یانا وتیان: ئەتانتوانی له‌م نوێژی ئەوانه‌دا هیرش به‌ین بو سهریان و بیانفه‌وتینین بوچی موبالاتان نه‌کرد به‌م هه‌له‌ باشه؟ یه‌کێ له‌وان وتی: نوێژی تریان هه‌یه له‌ دوا‌ی ئەم نوێژه له‌و کاته‌دا هیرش به‌نه سهریان، وه له‌ پاش ئەم نوێژی نیوه‌پۆ و پیش نوێژی عه‌سر ئەم ئایه‌ته نازل بوو وه هیوای کافره‌کان به هه‌وادا رو‌یشت و خودا فه‌رمووی: ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتَنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ «هه‌تا» ﴿عَذَابًا مَّهِينًا﴾.

وه ئیمامی ئەحمه‌د و به‌یهه‌قی و حاکم و ئەبووداوود و نه‌سائی ریوایه‌تیان کردووه له ئینوعه‌یاش «زرقی» ئەلێ: له خزمه‌تی چه‌زرتا علیه‌السلام بووین له عه‌سفاندا (ناوی شوێنتیکه)، کافره‌کان روویان تینکردین بو جه‌نگ و خالیدی کوری وه‌لیدیش له‌ناویانا بوو، وه ئەوان له به‌ینی ئیمه و قبیله‌دا بوون و چه‌زرت علیه‌السلام نوێژی نیوه‌پۆی پی کردین به یه‌که‌وه، وه کافره‌کان وتیان: ئەمانه له کاتیکدا بوون غافل بوون له هیرشی ئیمه ئەگه‌ر ئیمه هیرشمان بکه‌رایه باش لیمان ئەدان! یه‌کێ له‌وان وتی: نوێژی تریان هه‌یه پاش ئەم نوێژه که له‌م نوێژه زیاتر خو‌شیان نه‌وی. له‌و نوێژه‌دا لیان ئەده‌ین! خودای ته‌علا له پاش ئەم نوێژی نیوه‌پۆ وه له پیش عه‌سرا جوهره‌ئیلی نارد به‌م ئایه‌ته‌وه ﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ﴾ الآیة.

وه ریوایهت کراوه له ئینوعه‌باسه‌وه ﷺ که ئایه‌تی: ﴿ولا جناح علیکم إذا کان بکم اذی﴾ نازل بوو به هوی عه‌بدوړه‌حمانی کورپی عه‌وفه‌وه که بریندار بوو «رواه البخاری». به هه‌ر حال خودا ئه‌فه‌رمویت:

﴿وَإِذَا صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾

واته: کاتی که‌وتنه سه‌فه‌روه و به عه‌رزا رویشتن ئه‌وه گوناختان له‌سه‌ر نییه که نویره‌کانتان کورت بکه‌نه‌وه. واته چوار رکاتی بکه‌ن به دوو رکات.

﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾

ئه‌گه‌ر ترستان بوو کافره‌کان نار‌ه‌حه‌تتان بکه‌ن و بین به‌سه‌رتانا.

﴿إِنَّ الْكٰفِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا﴾

به راستی کافره‌کان دوژمنیکی دیارین بو ئیوه.

﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ﴾

وه کاتی تۆ له ناویانا بووی و ویستت نویره‌بکه‌ی بویان.

﴿فَلَنْقَمَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا بِأَسْلِحَتِهِمْ﴾

بیانکه به دوو تاقم: تاقمیکیان به‌ره‌وووی دوژمن راوه‌ستی و، تاقمی له‌وان راست بینه‌وه ده‌س بکه‌ن به نویره‌له‌گه‌ل تودا و با چه‌کی جه‌نگیشیان وه‌ربگرن له‌گه‌ل خوینا. خووده له‌سه‌رکه‌ن شیر بکه‌نه‌مل. تیر و که‌وانیان حازر وه‌کوو جل.

﴿فَإِذَا سَجَدُوا﴾

کاتی ئه‌م تاقمه سوخته‌کانی رکاتی یه‌که‌میان برد له پشتی توه.

﴿فَلْيَكُونُوا مِنْ وَّرَائِكُمْ﴾

با تو به جی بهیلن و برؤن به دواوه به رهو رووی دوژمن راوهستن له جینگه ی
تاقمه که ی تراو ناگادار بن له دوژمنه کان.

﴿وَلَتَأْتِ طَآئِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا
حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتْهُمْ﴾

پاش نه وه تا قمی به که م چوونه دواوه بو ناگاداری له دوژمنه کان با تا قمی تر که
له پاشه وه راوهستا بوون و نوئیزیان نه کردووه بین بو لای تو و نوئیز دابهستن و رکاتی
نوئیز بکه ن له گه ل تودا، به لام با ئیستیعداد وه ربگرن و چه که کانیان هه ل بگرن له و
کاته دا شوئنه که ی خوئیان به جی دیلن و دین بو لای تو مه بادا دوژمنه کان له م کاتی
وه رگه رانی نه وانه فرسه ت بینن و هیرش بینن بو سه رتان.

﴿وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ
عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً وَاحِدَةً﴾

کافره کان بینان خو شه نه گه ر ئیوه غافل بین له چه کی جهنگیتان و له به رگ و
بو شاکتان و پیوستی سه فه رتان وه به جاری برژین به سه رتانا به یه ک جار بتانفه وتینن.

﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ
أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ﴾

وه گوناختان له سه ر نیبه نه گه ر بی ئاسایشینکتان هه بی له بهر باران یا خود نه خو ش
بن له وه دا که چه که کانتان دابئینن.

﴿وَخُذُوا حِذْرَكُمْ﴾

به لام ئیستیعدادی خو تان وه ربگرن و ناگادار بن له خو تان.

﴿إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ (۱۰۲)

به راستی خودای ته‌علا ناماده‌ی کردوه بو کافره‌کان عه‌زاییکی وه‌ها سووکیان بکا. وه قهت غافل مه‌بن لییان و ناگادار بن له شه‌ریان.

﴿فَإِذَا قُضِيَتْهُ الصَّلَاةُ﴾

جا کاتی که نویژه کورته‌که‌تان ته‌واو کرد به‌و شیوه که وتمان.

﴿فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ﴾

نیرتاره‌زووی خو‌تانه چلون زیکری خودا نه‌که‌ن بو‌تان دروسته بیکه‌ن؛ خواستان هه‌یه به راوه‌ستانه‌وه یا به دانیشه‌نه‌وه یا له‌سه‌ر ته‌نیشت زیکری خودای ته‌علا بکه‌ن.

﴿فَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾

جا کاتی دل‌تان نه‌مین بو‌وه له بیمی جه‌نگ و له ولاتی ناسایشدا مانه‌وه نویژه‌کانتان به شه‌رائیت و نه‌رکانی خو‌یه‌وه به‌جی‌بینن به ره‌سایی.

﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا﴾ (۱۰۳)

به راستی نویژه له‌سه‌ر موسول‌مانان فره‌زیکه به‌سراوه به کاتی تایه‌تییه‌وه فره‌زه به باشی ته‌واو بکری.

له‌م شوینه‌دا چهن باس هه‌یه:

[باسی] یه‌که‌م: کورته‌کردنه‌وه‌ی نویژی چوارپکاتی له کاتی سه‌فه‌ردا نه‌به‌سراوه به مه‌رجی وجوودی ترسه‌وه به‌لکوو له کاتی ناسایشیدا هه‌ر دروسته. یه‌علا کوری ئومه‌یه نه‌لنی: وتم به عومه‌ری کوری خه‌تاب. چۆن دروسته بو ئیمه نویژه کورت بکه‌ینه‌وه و ئیسته نه‌مین بو‌وینه‌ته‌وه و خودا فره‌موویه‌تی: ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتَكِمَ الَّذِينَ﴾

کفروا؟! عومہر فہرمووی: منیش تہ عہ جویم کرد لہ وہی کہ تو تہ عہ جویت لی کرد و پرسیارم کرد لہ حہزرت ﷺ تہ ویش فہرمووی: «صدقۃ تصدق اللہ بہا علیکم فأقبلوا صدقتہ» فہرمووی: سہدہ قہیہ کہ خودا داویہ تی پیتان دہی ئیوہیش قہبوولی بکہن. جا لہم فہرموودہی حہزرتہ وہ ﷺ دہر تہ کہوئی کہ قہیدی ﴿إن خفتم أن یفتنکم﴾ بؤ مولا حہزہی غالب باس کراوہ و مہفہوموی نیہ وہ کوو ئایہ تی: ﴿وربائبکم اللاتی فی حجورکم﴾^۱.

باسی دووہم: لہ سہر مہزہہ بی ئیمامہ کان ہہر نوئیژی چوار رکاتی کورت تہ کریتہ وہ و تہ کرئی بہ دوو رکات ئیتر باقی نوئیژہ کان کورت ناکریتہ وہ. وہ بہ مہزہہ بی ئیمامی شافیعی ﷺ تہو نوئیژہ چوار رکاتیہ کورت تہ کریتہ وہ پیویستہ نوئیژی حازر بی یا نوئیژی فہوتاوی سہفہر بی، وہ بؤ دروستی «قہسر» چہن شہرت ہہیہ؛

یہ کہم: تہمہیہ تہو سہفہرہ دوو مہنزل ریگہ دوور بی. واتہ حہفتا و دوو کیلومہ تر بی.

دووہم: تہمہیہ تہو سہفہرہ حہلال بی، واتہ بؤ دزی وہ یا بؤ زیاندان لہ موسلمانان نہ بی.

سپہم: تہمہیہ ہہر لہ تہو وہ لی نوئیژہ کہ وہ نیہ تی قہسر بیئی.

چوارہم: تہمہیہ لہ شوورای شارہ کہ یا تہو جینگہ کہ لی دہر تہ چئی لای دابیت.

پینجہم: نیہ تی ئیقامہ تی چوار روژی نہ بی.

شہ شہم: تہمہیہ لہو نوئیژہ دا کہ کورتی تہ کاتہ وہ ئیقیتدا نہ کا بہ ئینسانیکی وا نوئیژہ کہی بہ تال بی.

حوتهم: ئەمەیه که له ئەووەڵەووە قەسەدی شویتیککی مەعلوومی کردبێ.
ههشتم: ئەبێ لەو نوێژەدا ئیقتیدای نەکردبێ بە ئیمامی که نوێژەکی تەواو بکا.
نۆهەم: ئەمەیه کابرا بێر و باوەپی و ابێ که کورتەووە کردن دروستە. جا ئەگەر
داخلی ولاتی بوو بە عەزمی ئەووە که چوار رۆژ جگە له رۆژی دوخوول و خوروج
لەو شوینەدا بمییتەووە ئەووە ئیتر هەر گەیشته ئەو شوینە ئیتر نابێ نوێژەکی کورت
بکاتەووە. وە ئەگەر نەینەزانی کهی ئیسه کهی تەواو ئەبێ و عەزمی وابوو هەرکاتی
ئیسه کهی تەواو بوو له وەلاتە که دەرچی ئەووە هەتا هەژدە رۆژ بۆی دروستە نوێژ
کورت بکاتەووە.

باسی سێهەم: ئەمەیه هەر وەکوو کورتکردنەووەی نوێژی چوار رکاتی دروستە،
وەکوو باسمان کرد، دروستە که له گەڵ قەسرە کهدا یا بە بێ قەسر نوێژی نیوەرۆ
جەمە بکاتەووە له گەڵ عەسرا و نوێژی مەغریب جەمە بکاتەووە له گەڵ عیشادا. جا
ئەگەر بە جەمە تەقدیم بوو - واتە عەسری هینایە لای نیوەرۆ و عیشای هینایە
لای مەغریب - ئەووە واجبە له پیشا نوێژە خاوەن وەختە که بکا، وە که هیشتا ئەو
نوێژە تەواو نەکردووە قەسەدی و ابێ که نوێژەکی دووای له گەڵدا ئەکا. وە ئەگەر
بە جەمە تەئخیر بوو واتە نوێژی نیوەرۆی برد بۆ لای عەسر و نوێژی مەغریبی
برد بۆ لای عیشا ئەووە هەرکامیان له پیشا بکا دروستە، بەلام ئەفزەل ئەووە ریعایەتی
تەرتیب بکا. وە بە شەرت گیراوە بۆ جەمە که توولی فەسڵ نەبێ له بەینی ئەو
نوێژانەدا له ماوەی قامەتکردنی زیاتر بۆ ئەو نوێژە دووهمە و گەرانیکی سووک بۆ
ئاو له ولایتیکدا ئاوی تیندا نەبێ. هەر و شەرتە هەتا نوێژە دووهمە که دائەبەستی
ئەو سەفەرە مابێ ئەگەر نا نوێژە پیشووەکیان ئەبێ بە قەزای بێ گوناھ، واتە
نوێژە که قەزایە بەلام گوناھ له تەئخیرە که یا نییە.

باسی چوارہم: ئەمە یە نوێژی خەوف چەن نەوعی ھە یە؛ یە کەم: ئەمە یە کە دوژمنە کە لە جانیی قیبلە وە بێ ئەمە لەم سوورە تە دا وە کوو لە نەسی ئایە تە کە دا بە یان کراو، ئیمام سوپاکە ی بکا بە دوو بە شە وە بە شیکیان موقابیل بە دوژمن راوہستن و ئاگادار بن و بە شیکیان بێن لە گەل ئیماما نوێژ دا بەستن بە جەماعەت ھە تا رکاتی ئە کە ن لە گەل ئیماما پاش تە واو کردنی ئە و رکاتە ئە مان برۆن لە موقابیلی دوژمنە کە وە راوہستن و چینی یە کە م بێن لە قیاما بگەن بە ئیمام ئە مانیش لە گەل ئیماما رکاتی نوێژ بکەن و کاتی ئیمام دانیشت بو تە حیات ئە مانە راست ببنە وە بو رکاتی دوو ھە میان و تە واوی بکەن و بگەنە وە بە ئیمام کە ھەر لە تە حیاتا ماوہ تە وە جا تە حیاتە کە یان بخوینن و لە گەل ئیماما پاش ئە و سە لام بە دە نە وە. وە سی نەوعی تر لە نوێژی ترس ھە یە. پێویستە موراجەعە بکەن بە زانایانی دین.

﴿وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ﴾

ئە ی موسلمانان زە عیف مە بن لە کە و تە شوینی کافرە کانا بو جە نگکردن لە گە لیا نا.

﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ﴾

ئە گەر ئێوہ ئیش و ئازارتان بێ ئە گا لە جە نگدا ئە وانیش ئیشیان بێ ئە گا وە کوو ئێوہ ئیشان بێ ئە گا.

﴿وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ﴾

وہ زیاد لە وە ئێوہ ھیوای پایە یە کی واتان ھە یە لە خودا کە ئە وان نیانە.

﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾

وہ بە راستی خودا زانایە بە باوہر و کردە وە ی ھە ردوو لاتان و خاوہن حیکمە تە لە وە دا کە ئە یکا.

فہر موودہی خودا: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ له گہل ہہشت ٹاہت له پاشیہ وہ ریوایت کراوہ له قہ تادہی کورپی نوعمانہ وہ ٹہلئی: مائی بوون مہشہور بوون بہ «بنوئبیرق» سئ برا بوون: بپشرو، بہشیرو، موبہشیر۔ بپشر پیاویکی مونافق بوو شیعری ٹہوت و زہمی ٹہسحابہی پیغہمبہری ٹہکرد و بازہ عہرہبئ شتیان پئ ٹہدا، وہ ہہرکاتی زہمی ٹہکرد ٹہیوت بہ درؤ: فلان کہس و فلان کہس وتوویانہ. کاتی ٹہسحابہ کانیش قسہ کانیان ٹہ بیست ٹہیانوت: وہ لآہمی ٹہمہ ہہر قسہی ٹہو پیسہیہ ٹہویش وتی: «أَوْ كَلِمَا قَالَ الرَّجُلُ قَصِيدَةَ نَحَلْتُمْ فَقَالُوا: ابْنُ أَبِي بَرْقٍ قَالَهَا» جا قہ تادہ ٹہلئی: ٹہو مالہ له جاہیلیت و ٹہسلا ما ہہر گہدا و لات بوون و زؤربہی خہلک خواردہ مہنیان له مہدینہ دا خورما و نانی جو بوو. وہ ہہر پیاوی دہولہ مہند بوایی کاتی کہ قافلہ پئ له شامہ وہ ٹاردی گہنمیان بہینایی ٹہرؤیشٹ بازیکی ٹہکری بو نفسی خوی ٹیتر مال و مندالی ہہر خورما و نانی جویان ٹہخوراد. تا جارئی کاروانی له شام ہاتہ وہ و ٹاردی گہنمیان ہینا بوو وہ «رفاعہ» ی مامم رؤیشٹ بارئی ٹاردی باشی کری و کردیہ ناو مہشکہ پئ و له مہشکہ کہدا بازی چہکیش ہہبوو وہ کوو دوو شیر و دوو زری و بازی ٹہسبابی زیادہ. له شہوا دز ہاتہ سہر مائی مامم و کووپہ کہیان له ژیرہ وہ کون کردبوو ٹاردہ کہ و چہ کہ کانیشیان برد بوو.

له سبہ پیندا رفاعہی مامم ہات وتی: ٹہی برازام ٹیمشہو کووپہ کہیان کون کردوہ و ٹاردہ کہ و چہ کہ کانیان بردوہ ٹیمہش کہ وتینہ پرسیار کردن تا خہلک پنیان وتین: ٹیمشہو مائی «بنو ابیرق» ناگریان ٹہگرا، مہعلووم شتی ٹیوہیان دزیوہ و خواردوویانہ! ٹیمہش چوونہ سہریان و پرسیارمان کرد، ٹہوانیش وتیان: بہ خوا ٹہو مائی ٹیوہ کہس نہ بپردوہ ٹیللا له بیدی کورپی سہل نہبئ ٹہمہش پیاویکی ماقوول و خواوہن پایہ بوو وہ موسولمان و سالح بوو. کاتی له بید ٹہم قسہی بیست

رقی داہات شمشیرہ کہی خوی روت کرد و ہات بو سہر «بنو ابیرق» وتی: ئیوہ من ئەکن بہ دز؟! وہ لّاهی یا بہم شیرہ ئەتانکوژم یا ئەبی ئەم مألہ بدۆزنہوہ! ئەوانیش وتیان: دوور بکہوہرہوہ، وہ لّاهی تو پیای دزی نیت. ئەلحاسل ئیمہ بہ قەرینہ و نیشانہدا باوہرمان ہاتہ سہر ئەوہ کہ ئەو کارہ کاری «بنو ابیرق» بووہ، جا رفاعہی مامم وتی یتیم: برۆ بو خزمەتی حەزرت ﷺ ئەم باسە ی عەرز بکہ. منیش رویشتم بو خزمەتی عەرز کرد، وہ حەزرت ﷺ فەرمووی: باشە تەماشای قەزیبە کە تان ئەکەم.

کاتی «بنو ابیرق» ئاگادار بوون کہ من چوو مەتە حوزووری حەزرت ﷺ و قسە کەم عەرز کردووە ئەوانیش ئامۆزایەکیان بوو ناوی ئەسیر کورپی عوروہ بوو چون بو لای بو ئەوہ کہ ئەوانیش بە هوئی خزم و عەشرەتەوہ تەگبیری بکن، وہ فیعلەن کۆمەڵیکیان پیکەوہنا و چوو نە خزمەتی حەزرت ﷺ عەرزیان کرد: یا رەسوولە لّا قەتادە ی کورپی نوعمان و رفاعہی مامی ئەیانەوئی هوژی «بنو ابیرق» بکن بہ دز و ئابروویان ببەن «مع أنه» ئەوان ئەهلی خیر و سەلاحن و ئەمانە بہ بن شاہید و ئیسبات، ئەم قسەیان دروست کردووە بۆیان.

قەتادە ئەئی: کاتی ہاتمەوہ بو حوزووری حەزرت ﷺ و قسەم لەگەلا کرد تەماشام کرد عاجزە لە من و لە رفاعہی مامم و ئەیەوئی کہ بەشیر و براکانی دوور بخاتەوہ لەو توہمەتە، وہ منیش زۆر موتە ئەسیر بووم، وتم: خۆزگا ہەموو مألە کەم ئەفەوتا و قسەم نەئە کرد لەگەل حەزرت ﷺ! پاش ئەوہ رفاعہی مامم ہات بو لام وتی: چیت کردووە؟ منیش وەزە کەم بو گێراپەوہ، ئەویش وتی: بلئین چی؟ «اللہ المستعان». پاش ئەمە ئەو نە ی پین نە چوو ئەم ئایاتانە نازل بوون: ﴿إنا أنزلنا إليك الكتاب بالحق...﴾ تا ناخری ئایەتەکان. پاش ئەمە چەک و سیلاحە کہی مامیان

برده وه بؤ خزمه تی حه زرت ﷺ نه ویش دانیه وه به رفاعه ی مامم، که هاتم بؤ لای مامم نه ویش پیاویکی پیر بوو وه وام نه زانی زور دینی قایم نییه. وتی: رؤلّه نهو سیلاحانه هه موو له ریی خودادا بن. جا حالی بووم که مامم موسولمانیکی ته واره. پاش نه م رووداره به شیر گه رابه وه بؤ کوفر و رویشته وه بؤ ناو کافره کان و به مورته دی مرد. «العیاذ باللّه» جا خودای ته علا فه رموو ی:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾

ئیمه به راستی قورنمان ناردووه ته خوار بؤ لای تو وه حالی نهو قورنانه وه هابه له گه ل حق و نه حکامی راستابه.

﴿لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَبَكَ اللَّهُ﴾

بؤ نه وه حوکم بده ی له به بینی «مدعی» و «مدعی علیه» له م ناده میزادانه دا به و یاسا و ئوسولّه که خودا نشانی داوی و خستوو یه ته به رچاوت.

﴿وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا﴾

وه تو قهت مه به به خه سیم و موجادیل و موحامی و مودافیع بؤ نهو که سانه که نائهمین و خه یانهت کارن.

﴿وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾

داوای چاوپوشی بکه له خودای ته علا بؤ خوت به رابه ره وه مه یلی دلّه که به قسه ی نه سیری کوری عوروه و ره فیه کانی که وته دلته وه بؤ کوره کانی «بنی ابیرق».

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾

به راستی خودای ته علا چاوپوشی که ره و میهره بانه.

﴿وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ﴾

قہت جہدہل مہ کہہ بؤ مودافہعہ لہو کہسانہ کہ خہیانہت ئە کہن لہ گہل نہ فسی
خویندا بہ خواردنی مالی خہلکی.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا﴾ (۱۰۷)

خودای تہعلاا بہ راستی ناحوبینینی ئەو کہسانہ کہ خہیانہتکار و تاوانبارن.
ریوایہت کراوہ ئەو کابرا کہ دزیہ کہی لہی دەرکوت و رای کرد شہوی رۆیشت
بؤ دزی مالیکی تر و دیواریکی کون کرد بؤ ئەوہ برواتہ ناو مالہ کہوہ، وہ ئەو دیوارہ
رووخا بہ سہریا و مرد.

﴿يَسْتَحْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَحْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾

کاری ناپہ سہند و دزی ئەشارنہوہ لہ خہلک و شہریان لہی ئە کہن بہ لام نایشارنہوہ
لہ خودا و شہرم لہ خودای تہعلاا ناکہن.

﴿وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ﴾

وہ لہحال خودا لہ گہلیانہ لہو کاتہدا لہ شہوا قسہی ناہہمواری وا ئە کہن کہ خودا
رازی نیہہ لیان.

﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا﴾ (۱۰۸)

وہ خودا ہہمیشہ موحیت و ناگادارہ لہ ہہموو ئەو کارانہ کہ ئەوان ئەیکہن.

﴿هَتَانَتْ هَتُولَاءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾

باشہ ئەوا ئیوہ ئەو کہسانہن کہ موجدہلہتان کرد بؤ رزگاری ئەوان لہ عالمی
دنیادا.

﴿فَمَنْ يُجَادِلْ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾

ئہی کئی موجدہلہ بکا لہ گہل خودادا لہ سہر ئەوان لہ رۆزی قیامہتا؟

﴿۱۰۹﴾ **أَمْ مَّن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا**

یا خود کئی ئه بی به وه کیل بو ئه وان؟

﴿۱۱۰﴾ **وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَحِدِ اللَّهُ**

﴿۱۱۰﴾ **عَفُورًا رَّحِيمًا**

هه ره کسهی کارئیکی خرابی و هها بکا که زیانی بو غهیری خوی بیی، یا خود ستهم بکا له نه فسی خوی، بهم رهنکه بازی کردهوی ناپه سهند بکا له زاتی خویا، له پاشان داوای عهفو و مهغیرهت بکا له خودا ئه وه به بی شوبهه خودای خوی دهس ئه که وی به چاوپوش و میهره بان.

﴿۱۱۱﴾ **وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ**

که سنی گوناھنی پهیدا بکا بو خوی ئه وه زیانه که ی هه ره له سه ره نه فسی خوی به تی.

﴿۱۱۲﴾ **وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا**

به راستی خودا عه لیم و زانایه به ئه حوالی مه خلوقاتی خوی و خاوهن حیکمه ته له وه دا که ئیستیعجال و په له پهل ناکا بو عه زابدانی که س.

﴿۱۱۳﴾ **وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا**

که سنی خوی گوناھئیکی بچووک یا گه وره بکا و له پاشانا ئه و گوناھه بنخاته ملی که سنی که عه لاقه ی ئه به ده ن نییه به و کاره وه.

﴿۱۱۴﴾ **فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا**

ئه وه به راستی ئه و که سه بوختانی گه وره ی هه لگرتووه و تاوانئیکی ئاشکرا.

﴿۱۱۵﴾ **وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ**

ئه گه ره فهزل و که ره می خودا زور نه بوایی به سه ره تودا و میهره بانی زور نه بوایی.

﴿لَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ﴾

به راستی تا قمنی لهو کافرانه که به وه فد بو دیفاع هاتبوون ویستیان ریگه له تو ون بکن.

﴿وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَيْءٍ﴾

ئه‌وانه ناتوانن کهس گومراه بکن خویمان نه‌بنی وه به قه‌تعی زیان به تو ناگه‌یه‌نن.

﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾

وه خودای ته‌علا کیتابی ناردوووه بوّت و مه‌عریفه‌تی ئه‌شیای نیشانداوی وه حیکمه‌تی فیر کردووی.

﴿وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ﴾

وه ئه‌و حه‌قایقه‌ی نیشانداوی که تو له‌مه‌و پیش نه‌ت نه‌زانی. ئه‌وه‌ته که له پیش نازل کردنی قورئانا تو ئه‌حوالی هۆزی «بنو ابیرق» ت نه‌ده‌زانی، وه له پاش ناردنی قورئان ناگادار بووی.

﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾

وه فه‌زل و که‌ره‌می خودا له‌سه‌ر تو زور گه‌وره‌یه به هۆی ئه‌وه‌وه ره‌وانه‌ی کردی به ریساله‌تی عامه و شامیله [و] به ده‌وام تا روژی قیامه‌ت.

وه له تفسیری به‌یزاوی و فه‌خره‌دینی رازیدا عَلَيْهِ السَّلَامُ نووسراوه ئه‌م دزه ناوی توعمه بووه، جا ئه‌گونجی وه‌کوو قورتوبی نووسیویه‌تی ناوی به‌شیر بووبی و له‌قه‌بی توعمه بووبی. وه به‌یزاوی ئه‌گیرته‌وه که توعمه‌ی کوری «ابیرق» رویشته ئه‌و هه‌مانه ناردی دزی و چه‌که‌کانیسی تیدا بوو وه هینای له مالی زه‌یدی کوری سه‌مینا یه‌هوودیدا شاردییه‌وه، کاتی خه‌لک که‌وتنه دوزینه‌وه‌ی ئه‌و ماله ته‌ماشایان کرد له

پښگه دا نارد داوهریوه و بهو نارده دا شوینی دزییه که یان برد بۆ مالی زهیدی کوری سه مین، کاتی ماله که یان دوزیه وه زهید وتی: من ثم مالهم نه هیناوه به لکوو توعمه ی کوری «ابیرق» هیناویه تی داویه ته دهستم به نه مانه ت و دوو سی جووله که ی هینا به شاهید له سر ثم قسه یه، جا خیتی «ابیرق» جووله که کانیا ن برد بۆ لای حه زرت عليه السلام و عه رزیا ن کرد نه گه ر تو مو دافه عه مان بۆ نه که ی ثم جووله کانه ثم دزییه که خو یان کردوو یانه نه یخه ن به سه رمانا و نا پرووی نیمه نه به ن. وه حه زرت عليه السلام له نه وه له وه وا رویشته دلپه وه که نه وانه راست نه که ن و جووله که کان درؤ نه که ن. ویستی که مو دافه عه بکا بۆ هوژی «ابیرق» و له م ناوه دا وه حی نازل بوو وه ده رکه وت که دزه که توعمه یه، جا توعمه له دین ده رچوو رای کرد بۆ مه ککه له ویش شو رویشته سه ر مالی بۆ دزی، خه ریک بوو دیواری ماله که کون بکا دیواره که رووخا به سه ریا و به کافری مرد.

وه له «تاج الأصول» دا له کیتابی ته فسیردا نه فه رمویت: کاتی ثم نایه تانه نازل بوون به شیر رویشته وه بۆ لای مو شریکه کان و دابه زی له مالی «سلافه» کچی سه عدی کوری «سمیه» جا ثم نایه ته نازل بوو: ﴿ومن یشاقق الرسول من بعد ما تبین له الهدی...﴾ الآیتان. پاش نه وه حه سانی کوری سابت هه جوی سه لافه ی کرد به چهن شیعی رو له سه ر ثم له خو گرتنی به شیره. جا سه لافه بوخچه و کۆلی به شیری نابه سه ریه وه و فره ی دان بۆ شیوی، وتی نه مه یش خیری تو بوو به شیر که حه سسان هه جوی کردین. ثم شیعرانی حه سسانه دیاری تو بوون هیانت بۆم.

وه پاش ثم رووداوه هوژی «ابیرق» ده ستیا ن کرد به فاک و فیک و هاتوچۆ و چه چه پ کردن و واته ی په نامه کی له گه ل ثم و نه ودا به نه وعی که ئینسانی ناشاره زا وای نه زانی قه زیه یه کی گه وره وا له نارادا له م نه سنادا ثم نایه ته نازل بوو.

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ﴾

هیچ سوودیکی دینی و دنیایی نییه له زور له چپه چپ و واته بن گوشتی نه مانهدا.

﴿إِلَّا مَن أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾

واته له بناغهدا و تار دانراوه بو دهفعی زیان یا بو هینانی سوود و قازانجی دینی یا دنیایی، که وایی چپه ی نه و هوزی «ابریق»ه که یه کئی لهمانه ی تیا نییه به قهتعی سوودی تیا نییه، به لئی سوود و له چپه ی نه و که سانهدا که نه مر نه کهن به سه ده قه یی واته به گه یاندنی خیریکی ماددی وه کوو ئاوی بهرگی پاره یی یا غهیری نه مانه به کهسانی که بیان بشی، یا چپه ی که سی که نه مر به چاکه یی بکا و ئاموژگارییه ک بکا یا ناوبهینی خه لک ریک بخا.

﴿وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾

جا هه رکه سی چپه بکا بو نه مر به سه ده قه یا نه مر به چاکه یا ریکخستنی میانه ی خه لک له بهر داواخوازی رهزای خودا نه ک له بهر ئاره زوویه کی نه فسی وه یا هه زکردن له شوهرت و یا شتی که ناشه رع ی بن و بیهوی بهم خزمه تانه پین بگات، نه وه له پاشه روژی نزیکدا نه جر و پاداشیکی گه و ره ی پین نه ده یین.

ئیمامی رازی زور تاریفی نه مانه ته نه کا نه فه رمویت: نه مانه ته هه موو خیراتی تیا به؛ چونکی کرده وه ی چاکه یا گه یاندنی سووده به خه لک یا چاره کردنی زیانه وه یا گه یاندنی سوودی مادیه نه وه سه ده قه یه یا به گه یاندنی سوودی مه عنه و ییه نه وه یش نه مره به چاکه به ده رس، به ئاموژگاری، به تکا، به هه ر جوړی تر بیی وه جاری زیانیش ئیسللاحه له عاله ما.

﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَىٰ﴾

هه ركه سنی به رانبه ركئی و موخاله فهی پیغه مبهه بكا و له ریگهی فه زمانی نه و لادا پاش نه وه كه حه قی بؤ ده ركه وت و ریساله تی بؤ سابت بوو به هؤی چاوكه وتنی به موعجیزات یا به هؤی حالی بوونی له ده لیلی ئیسباتی ریساله ت.

﴿وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾

وه بكه ویتته شوینی غهیری ریگهی موسولمانان له بیر و باوه را و له پهیره وی پیغه مبهه را ﷺ.

﴿قَوْلِهِ مَا قَوْلِي﴾

نه یخهینه شوینی نه و ریگهی گومراهیه كه خوی گرتوویه تی.

﴿وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ﴾

وه نه یخهینه ناو ناگری دۆزه خه وه.

﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾

وه زۆر نابار و ناهه مواره دۆزه خ له جیهه تی ماوا و قه رارگاوه.

به زاھیر ئەم ئایە تە مونتە بقیقە بە سەر «ابن ابیرق» دا که له پاش ئیمان هینان و مانه وه له ناو موسولمانانا و له پاش نه وه كه ریساله تی حه زره تی بؤ رووناك بووه وه رویشت له دین وه رگه رایه وه هه تا به کافری مرد. هه روا شامیله بؤ هه موو که سنی که له پاش ده ركه وتنی ریگهی راست له دینی ئیسلام لانه دا و نه که ویتته دووی خه یالاتی فاسیده - په نا به خودا - نه وه ماوا ی ناگری دۆزه خه. هه روا ده رته که وئی له م ئایه ته وه وه کوو لادان له فه زمانی حه زره ت ﷺ نه بی به هؤی نه وه کابرا برواته ناگری دۆزه خ، لادان له بیر و باوه پری کۆمه له ی موسولمانان خواه له ئیعتیقادا یا له نه حکامی

عہمہ لیبہ دا خواہ مہ نسووسہ یا موستہ نہ بہ تہ بی ہہ موو تہ بی بہ ہوی چوونہ ناگری
 دوزخ کہ واین دہر تہ کہ وئی کہ ئیجماع واتہ یہ کہ وتنی زانا بہ رزہ بہ پریزہ کانی
 ئیسلام لہ سہر ہہر حوکمی ہہ بوو تہ بی بہ دہلیل بۆ باقی موسولمانان؛ چونکہ
 ریگہی موسولمانان ہہر چہن ہہ موو ریگہی: ئیعتیقاد ی، عہمہ لی و، مہ نسووس
 و موستہ نہ بہ ت، تہ گریتہ وہ بہ لام زور ناشکرایہ ناین لہ ریگہی موسولمانان ریگہی
 حوکمہ مہ نسووسہ کان بگرین؛ چونکہ بہر ئیتیباعی زہ سوول تہ کہ وئی، وہ تہم ریگہ
 تہ بی ریگہی ئیستینباتی تہ وان بی لہ پاش وہ فاتی حہ زہرت ﷺ وہ دیارہ ناین
 لہو موسولمانانہ نہ زانہ کان یا زانا تاوانبارہ کان مہ قسہ د بی، بہ لکوو تہ بی زانا بہ رزہ
 بہ پریزہ کان کہ پایہ یان لہ ئیسلاما دیارہ وہ تہ وانہ یش ہہر موختہ ہیدہ کانن کہ پیویستہ
 عادل و عالم و دارای ہیزی ئیستینبات بن. مادام وابوون فہر موودہ یان تہ بی ئیعتیما
 بداتہ سہر ئیستینبات لہ سہ ندی و دہ لیلی لہ ئایہ ت یا لہ فہر موودہ ی پیغہ مہر ﷺ
 وہ ئیمامی شافیعی ﷺ تہم ئایہ تہ ی کردوہ بہ دہ لیلی ئیستیدلال بہ ئیجماعی ئیمامانی
 دین. وہ تہو کہ سانہ کہ موخالیفی ہاتنہ جیگہی ئیجماعن قسہ کہ یان بی قیمہ تہ؛
 چونکی شرع دوورہ لہ فہلسفہ و وردہ کاری فہلاسیفہ وہ لہ سہر زاہیر تہ روا،
 کہ واین یہ کئی حقی نیبہ لہم مہ وزووعہ دا بلت چۆن ئیجماعی عالمان دتہ جن
 لہ گہل دووری جیگہ یان و جیاوازی رہ غبہ تیان؟ چونکی بہ سہ بۆ عالمی زانای
 دین کہ خودا تہ مری پی بکا بہ خزمہ تی ئیسلام و ئیرشادی موسولمانان ئیتر داعی و
 باعیسی تری ناوی بۆ تہ وہ بیربکاتہ وہ لہ کیتاب و سوننہ ت و تہ حکام و رہ بگری
 لیان وہ کاتنی رووداویکی وہا بووبی لہ ناو موسولمانانا وہ لہ مہ ککہ دا یا لہ
 مہ دینہ دا قہرہ بالعی عالمہ کان برپاری شتیکیان داین و ئیمہ موخالیفمان بۆ
 مہ علووم نہ بی تہ لئین تہ وہ «ئیجماع» ہ. بہ لئی وہ کوو ئیمامی تہ حمہ د فہر موویہ تی
 عیارہ تی «لم نسمع خلافا» باشترہ لہ «أجمعت الأمة» وہ سالمترہ.

وه لحاسل مادام تابع بوونی غهیری ریگهی نهوان حهرام بی نهبی پیویست بی نینسان تابعی ریگهی نهوان بی، وه مهعلوومه تابع بوونی ریگهی یهکی لهوان واجب نییه وه کوو تابع بوون به ریگهی کومه له یه کی تایه تی. که وابوو مه قسه د تابع بوونه به ریگهی هموویان و نه مه تابع بوونه به ئیجماع. هه روا له م ئایه ته وه ده رنه که وئی مادام تابع بوون به مه جموعه که یان ریگهی موسولمان بی نه بی له کاتی ئیختیلافا تابع بوون به ریگهی زوره ی نه و کومه له زور به جیتر بی له تابع بوون به نه قه لیه ت و کومه له ی که م. وه له سه ر نه م نه ساسه یه که تابع بوون به «سه وادی نه عزه م» له فه رمووده ی حه زره تا نه مری پی کراوه هه تا بی بی به سه رمه شق بو موسولمانان.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾

به راستی خودای تهعلا سهرفی نهزه ر ناکا له وه که شهریکی بو قه رار بدری، وه چاوپوشی نهکا له غهیری نه وه له باقی گوناچه کان بو هه رکه س خواستی بی.

﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾

وه هه رکه سی شه ریک و هاوړی قه رار بدا بو خودا نه وه به راستی له ریگه ده رچووه و ریگهی راستی گوم کردووه و زور دوور که وتوو ته وه له ریگهی راست. له سه ر فه رمووده ی ئیمامی رازی سپرپی دووباره کردنه وه ی نه م ئایه ته نه مه یه که ئایه تی وه عد و وه عید یانی ئایاتی واده ی خیر و هه ره شه کردن دژی یه کترن و خودا قه ت ئایه تیکی له ئایاتی وه عیدی دووباره نه کردووه ته وه به عینی له فز. جا نه م ئایه تی وه عده ی دووباره کرده وه بو ده لاله ت له سه ر نه وه که خودا ره حمه تی له غه زه بی زورتره و خودا حه ز له عه فو و چاوپوشی نه کا. وه له لایه کی تریشه وه بو ئیشاره ته بو لای نه وه نه گه ر توعمه ی کورپی «ابیرق» به دزیه که ی ده سه ردار ببواین

خودا عهفوی نه کرد. وه له بهر ئیرتیداد و کوفره که هی خودا ده ری کرد له ره حمه تی خوئی نه گهرنا عهفوی خودا زۆر گوشاده.

ریوایه ت کراوه له حه زره تی عه لیه وه ﷺ هیچ ئایه تی له قورنانا له م ئایه ته مه حبووتر نییه له لای من. وه ریوایه ت کراوه له نه بوو هوره یه وه ﷺ نه ئی: کاتی ئایه تی: ﴿ومن يعمل سوءً یجز به﴾ نازل بوو نه سحابه کان زۆر له لایان گران بوو؛ چونکی که س نییه کاری گوناحی نه بی، وه باسی نه م ئایه ته یان کرد له لای حه زره تا ﷺ «فقال: قاربوا وسددوا فی کل ما یصیب المؤمن کفارة حتی الشوکه یشاکها أو النکبة ینکها. و فی روایة: هذه معاتبه الله العبد فیما یصیبه من الحمی والنکبة حتی البضاعة یضعها فی کم قیصمه فیفقدھا فیفرع لها، حتی أن العبد لیخرج من ذنوبه کما یخرج التبر الأحمر من الکبر. روى هذه الثلاثة الترمذی الأول بسند غریب والأخیرین بسندین حسنین».

﴿إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْسَانًا﴾

نه م موشریکانه عیاده ت ناکه ن بۆ غهیری خودا مه گهر بۆ چهن مه عبوودیکي میتچکه؛ چونکی عیاده تی نه و بتانه یان نه کرد وه کوو لات و عوززا و مه نات که ناوه کانیا ن له سه ر زمانی عه ره بی «مؤنث» به تیی ته ئیس یا به هوی نه لفی ئاخره وه، یا عیاده تیا ن بۆ نه و بتانه نه کرد که خو یا ن نه یان تاشین و له بهر ده ستیا نا که وتبوون، وه یا خود عیاده تیا ن بۆ مه لاتیکه نه کرد و مه لاتیکه نه گهرچی نه نیرن و نه می به لام له زمانی عه ره با به «مؤنث» نه ژمیررین.

﴿وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا﴾

وه عیاده ت ناکه ن به هوی عیاده تی به ته کانه وه ئیلا بۆ شهیتانی له فه رمان ده رچوو؛ چونکه عیاده تیا ن بۆ به ته کان له سه ر نه مری شهیتانه، که وابی له حه قیقه تا عیاده تی شهیتان نه که ن.

﴿لَعْنَةُ اللَّهِ وَقَالَ لَا تَخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿١١٨﴾﴾

وه وتوویه‌تی بن گومان: من وهرئه گرم له بنده کانی تو نهی خودا به شیکتی وا که بریار دراوه بو من به واجبی.

﴿وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا مَتَّيْنَتْهُمْ﴾

وه سویند نه خوم که نه بن له ریگه لایان دهم و نه بنی ناره زوو و هه‌وای به تال و پروپووج به‌اویمه ناو دلایانه وه هه‌تا به هوی نهو هه‌واوه هه‌موو شتیکی به سوود و عیاده‌تی مه‌عبودی حقیان له بیر بجیته‌وه.

﴿وَلَا مَرَّتْهُمْ فَلَيْبَتَكُنَّ ءَاذَانُ الْأَنْعَامِ﴾

وه فرمان نه‌دهم بهو بنده گومراهانه باگوینچکه‌ی و شتر و گاو مهر و بز شهق بکه‌ن بو نیشانه له‌سه‌ر حه‌رام کردنیان به بنی نه‌مری خودا.

﴿وَلَا مَرَّتْهُمْ فَلْيَغْيِرْتَ خَلْقَ اللَّهِ﴾

وه سویند نه‌خوم که نه‌مر نه‌که‌م بهو بنده گومراهانه با شیوه و سووره‌تی مه‌خلوقی خودا بگورن و له‌سه‌ر وه‌زعی خویمان نه‌مینن. بیان نه‌لیم گوئی حه‌یوان بپرن و بیان‌خه‌سینن و چاوی و شتری فه‌حلی گه‌وره ده‌رینن و حال بکوئن له‌سه‌ر لووت و لیو و دهم و چاو و ده‌ست و پین و، دانیان تیژ بکه‌ن و نهو شیوه که پیغه‌مه‌ران له لایه‌نی خوداوه هیناویانه له نه‌ده‌ب بیگورن. وه مووی بیگانه بلکینن به‌سه‌ری بن‌تووکه‌وه وه داخی نابار و ناهه‌موار بنین به نه‌عزای گیانله‌به‌را. وه نه‌مانه هه‌موو گوناحی گه‌وره‌ن. هه‌روا ده‌ره‌تانی موو له روخساری پیاوان و ژنان به تاییه‌تی نه‌گه‌ر بو ده‌سه‌رینی خه‌لکی بن مه‌سه‌لا. نه‌لحاسل هه‌رچی گورینن له دینی ئیسلاما دامه‌زرایی وه‌کوو خه‌ته‌نه‌کردن، به‌رتاشین، به‌رسمیل کردن، مووی بن‌بال هه‌لکه‌ندن، نینوک

کردن. هه موو ئەمانه باشه و له سوننه تی ئیسلامه «ما باقی» له بهر ناچاری نه بی یا له بهر ته شوپهی شیوه نه بی حه رامه.

﴿وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا﴾

وه هه ركه سئ شه يتان بكا به دۆستی خۆی و دوور بكه ویته وه له دۆستی خودا نه وه به راستی زیانی كردووه له كار و كه سبی بیر و باوه پ و كرده وهی خۆیا به زیانیکی ئاشكرا.

﴿يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾

چونکی شه يتان وه عده یان پین ئەدا و ئاره زووی نابار و پر و پوچ نه هاوێته دلپانه وه بۆ ئەوه كه گومرپایان بكا، وه شه يتان وه عده یان پین نادا ئیللا له بۆ ئەوه كه مه غرورریان بكا و به ناحق باپی بین له خۆیان.

﴿أُولَئِكَ مَاؤُنْهْمُ جَهَنَّمُ﴾

ئهم كه سانه كه به هۆی شه يتانه وه باپی ئەبن جینگه و ماوای پاشه رۆژیان دۆزه خه.

﴿وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا﴾

وه شوینی فیرار و قه رارگایان ده ست ناکه وئ هه تا له دۆزه خ ده رچن و رابكه ن بۆ لای و له ناویا ئارام بگرن. واته ناتوانن ده رچن له دۆزه خ به هیچ نه وعه وه سیله بین و به هیچ یارمه تیده ری.

﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾

وه نهو كه سانه كه ئيمانان هيناوه و كرده وهی جوان نه كه ن به یاسای دینی ئیسلام له پاشه رۆژی نزیكدا نه یانهاو ئیمه به ههشته وه، نهو به ههشته ی كه له ژیری داره كانیه وه جۆبار دهر نه چنی و حالیان وایه كه به دهوام نه میننه وه لهو به ههشته دا هه تا هه تایه.

﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾

خودا وه عده ی داوه پینان و نهو وه عده هه یه به راستی.

﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾

نهو هه کتیه راستتر بئ له خودا له خوسووسی وتاره وه؟ حاشا كه س راستتر نیه له خودای تهعالا له وتارا.

فهرمووده ی خودا: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِكُمْ...﴾ الآية.

ئینونه بی حاته م ریوایه تی کردووه له ئینوعه باسه وه ﴿الله﴾ نه لی: جووله كه و گاور داویان وابوو نه یانوت: غهیری ئیمه كه س ناچیته به ههشته وه و ئیمه ناگری دۆزه خ لیمان نادا ئیللا چه ن رۆژیکه كه م. وه قوره یش نه یانوت: ئیمه هه ر زیندوو نا کرینه وه و حسییمان له گه لدا نا کرئ! جا نه م نایه ته هاته خواره وه.

وه ئینوجهریر ریوایه تی کردووه له قه تاده وه كه گه لی له یه هوود و گه لی له نه سارا و گه لی له موسولمانان دانیشتبوون له شو ئینیکا و خه ریکی به یان و دهر برینی فه خری خۆیان بوون. جا کیتابییه کان له یه هوود و نه سارا وتیان به موسولمانه کان: پیغه مبه ری ئیمه له پیش پیغه مبه ری ئیوه دا هاتوو و کتیبی ئیمه له پیش کتیبی ئیوه دا بووه كه وایئ ئیمه موسته حه قترین له ئیوه به ره حمه تی خودا! وه موسولمانه کانیش وتیان: پیغه مبه ری ئیمه خاته می پیغه مبه رانه و کتیبی ئیمه حاکم و فرمانره وایه به سه ر کتیبه کانی ئیوه دا. جا خودا نه م نایاته ی نازل کرد و فهرمووی:

﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ﴾

سه‌وابی خودا و چونه به‌هشت و پارازراوی له دوزه‌خ به ناره‌زووی ئیوه نیبه
 نه‌ی موسولمانه‌کان وه به ناره‌زووی نه‌هلی کیتابیش نیبه، به‌لکوو نه‌مانه یه‌که‌م به
 فه‌زلی خودایه و دووهم به ئیمانی خالس و کرده‌وه‌ی چاکی پا‌که.

﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾

نه‌ینا هه‌رکه‌سئ کرده‌وه‌یه‌کی خراب بکا جه‌زای نه‌دریته‌وه له‌سه‌ری.

﴿وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾

وه که‌س ده‌ستی ناکه‌وئ له لای غه‌یری خوداوه دو‌ستئ فریای بکه‌وئ و
 یارمه‌تیده‌رئ یارمه‌تی بدا.

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾

وه هه‌رکه‌سئ کرده‌وه‌ی له کاره هه‌مواره باشه‌کان بی - پیاو بی یا ژن - وه‌لحال
 که ئیمانداریکئ ساغ بی.

﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾

نه‌وانه نه‌چنه به‌هشت و سته‌میان لی ناکرئ به قه‌ی نه‌و نوخته‌وا له پشته
 ناوکه خورماوه.

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ

مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾

نه‌وه کئیبه نه‌و که‌سه‌ی که جوانتر بی له خوسووسی دیانه‌ته‌وه له‌و که‌سه‌ی که
 رووی خوئ کرد بی بو‌لای خودای خوئ وه‌لحال خودای به‌یه‌ک بزانی و که‌وتیته

شوین دینی ته وحیدی حه زره تی ئیبراهیم و لایداین له شتی به تال بو لای شتی که که مال بی؟

﴿وَأَتَّخِذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ (۱۲۵)

ئه گهر نازانن که ئیبراهیم کئیه بزنان خودای تهعلا ئیبراهیمی کردوو به خهلیل و دوستی خوئی. ئینوعه باس عنه فهرموو یه تی مه به ست له م ﴿من أسلم وجهه لله﴾ وه ئه بو به کری سدیقه الله.

﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾

هه ر بو خودایه به مولک و به سولتان هه چی هه یه له ناسمانه کاندای و هه چی هه یه له عه رزا.

﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا﴾ (۱۲۶)

وه خودای تهعلا موحیته به هه موو شتیکا، یانی دهسته لاتی هه یه به سه ر هه موو کائیناتا. که وابی خو شه ویستی ئیبراهیمی خه لیلی له بهر ئه وه نه بو وه که خودا موحتاج بی به شتی تا موحتاج بی به ئیبراهیم به لکوو له بهر ئه وه بو وه که ئیبراهیم عنه حه قی عوبوودیهت و به نده یی خودای به ساغی به جی هیناوه و خودایش له سه ر سونهت و یاسای خوئی ئه وی خو ش ویستوو.

فه رمووده ی خودا: ﴿وَسَتَقْتُونَكُمْ فِي النِّسَاءِ﴾

ئیمامی بوخاری ریوایه تی کردوو له عایشه وه رضی الله عنها فهرموو یه تی: وا ئه بوو یاوئی کچیکی هه تیوی له لا ئه بوو وه ئه و پیاوه خوین رهس و کار به دهستی کچه که ئه بوو وه ئه و کچه مالیکی به میرات بو هاتبوایه وه له باوکی، تیکه لی مالی ئه م کار

به دهسته نه بوو جا له بهر ماله که ی نه یه دا به شوو هه تا نه و کچه داماره نه مرد. جا پرسیار کرا له چه زهت ﷺ له م رووه وه و خودا نه م نایه ته ی نازل کرد.

﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۗ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُوْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَرَرَّعُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ ۗ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَالِمًا﴾

له م شوینه دا چه ن شتی بزانی:

یه که م: نه م نایه ته هاته خوواره وه به هوی پرسیار کومه لئ له یارانی پیغه مبه ﷺ له کار و باری ژنان و له میراتیان و غهیری نه مانه. وه بازی له وانه له نه ووه لئ سووره ته که وه به یان کراون، وه بازیکیان ماون له مه ولا به یان نه کرین.

دووه م: ته رکیبی نه م نایه ته وه هایه که واوی «وما یتلی» عه تفی «ما» نه کاته وه بو سهر «الله» و «فی یتامی النساء» مهربووته به «یتلی علیکم» و «المستضعفین» عه تفه له سهر «یتامی النساء»، «و أن تقوموا» پاش بوونی به مه سدهر عه تفه له سهر «المستضعفین».

جا مه عنای نایه ته که نه بی به مه: داوا ی فتوا و به یانی نه حکامت لئ نه که ن له ژنانا تو له جوابیانا بلئ: خودا فه تواتان بو نه دا و نه و نایه تانه که نه خوینرینه وه له قورثانا له نه ووه لئ سووره ته که وه فه تواتان بو نه دا. نه و نایه تانه که نه خوینرینه وه له به یانی نه حوالئ هه تیوه بی باوکه کان و له و ژنانه که پیتان نه نه دان نه و ماره ییبه بو یان نووسراوه یا نه و میراته که بو یان نووسراوه، وه ناره زوویشتان بوو له وه دا که ماره یان

بکہن، یا خوٓتان منع ئە کرد له وه که ماره یان بکہن. وه فه توأتان بۆ ئەدا ئەو ئایه تانه که ئە خوٓترینه وه به سه رتانا له باسی حال و حوکمی میراتی ئەو مندالە هه تیوه زه عیفانه وه له باسی راوه ستان بۆ ئیداره یان به عه دالەت و دادگه ری. وه ئەو ئایه تانه که خوٓترانه وه به سه ریانا له هۆی کچه هه تیوه کان و مندالە ورده کانه وه له سه ر ئەم ریزه که دیت:

۱. ﴿وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا﴾ (۲) النساء.

۲. ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا﴾ (۴) النساء.

۳. ﴿وَلَا تَوْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ (۵) النساء.

۴. ﴿وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا إِنَّ يَكْبَرُونَ﴾ (۶) النساء.

۵. ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَ سَيَصْلُونَ سَعِيرًا﴾ (۱۰) النساء.

۶. ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ فَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾ (۱۱) النساء.

۷. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لَتَذَّبْنَ بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ﴾ (۱۹) النساء.

وه غه یری ئەم ئایه تانه یش له وانه که باسی ئەحوالی ژنان ئەکا وه کوو ئایاتی ئەواخیری سوورەتی نیساء.

فهرموودهی خودای تهعالا: ﴿وَإِنْ أَمْرَأَةٌ خَافَتْ﴾ الآية.

نه بووداوود و حاکم و ترمزی ریوایه تیان کردوو له عائیشه وه رضی الله عنه فهرمووی: سودهی کچی زمعه بیمی بوو که حهزرت رضی الله عنه ته لاقی بدا کاتنی که وته ساله وه وتی به حهزرت رضی الله عنه: روزه که ی من بو عائیشه و حهزرت قه بوولی کرد. جا نه م نایه ته نازل بوو.

وه سه عیدی کوری مه نسور و نیمامی شافیعی و به به قی ریوایه تیان کردوو له سه عیدی کوری موسه ییبه که کچی موحه ممه دی کوری موسلیمه له لای رافیعی کوری خه دیج بوو، نه ویش توزی حهزی پی نه ده کرد، سا له بهر پیری یا له بهر هرچی، وه ویستی ته لاقی بدا، نه ویش پی وت: ته لاقم مه ده و له نوبه ی نوستنا چی بریار نه ده ی بوم باشه. وه نه م نایه ته نازل بوو نه وانیش له ناو خو یانا باش ریکه وتن. وه ئینو جهریر ریوایه ت نه کا له سه عیدی کوری جو به یر رضی الله عنه کاتنی نه م نایه ته نازل بوو وتی به میرده که ی نه مه وی که نه فه قه م بو بریار بده ی، وه له وه بهر حهزی نه کرد که رای بگری ته لاقی نه دا و کابرا نه بیته لای. جا خودا نه مه ی نازل کرد: ﴿وَأَحْضَرْتُ الْأَنْفُسَ الشَّحَّ﴾.

وه بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کردوو له عائیشه وه رضی الله عنه: نه م نایه ته نازل بووه ده رحه ق به ژنی که میرده که ی زور مه یلی نه بوو له گه لیا و نه یویست جیا بیته وه لئی، به لام له بهر سایقه ئولفه ت وه یا له بهر نه وه که مندالی هه بوو حهزی نه ده کرد که ته لاقی بدا. جا ژنه که ی پی نه وت: ته لاقم مه ده و له لای خوت دام بنی گه ردنت نازاد بی له حوقوقی قه سمی من و نه م نایه ته نازل بوو.

ئیحتیمالی هه یه هه موو نه م هویانه هاتبته جی، وه مانع نییه؛ چونکی موعارزه ی به کتر ناکه ن. وه خودا فهرمووی:

﴿وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا﴾

نه گهر ژنی نه ترسا له وه که میترده که ی به یه کجاری دوور بکه ویتته وه لینی وه یاخود جار به جارئی ئیعرازی لینی بنی و موبالاتی پی نه کا.

﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا﴾

نه وه گونا حیان له سهر نییه له وه دا که ناوبه یینی خو یان چاک بکه ن و له گه ل یه کا ریک بکه ون له سهر قهرار و بریاری نه وه که ژنه که له بازی ماره بییه که ی یا له هه مووی یاخود له نوبه نوستنه که ی له گه لیا ده ست هه ل بگری.

﴿وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾

وه ریکه و تیان و مانه وه یان به یه که وه باشتره له جیا بوونه وه یان نه خواز ه ل لا نه گهر نه و ژنه مندالی له کابرا بیی، وه یاخود ماوای باشی نه بی بو ژیان و گوزه رانی، وه له بهر جوانی ریعایه تی حقی سوحبه ت و ئولفه تی سایقه و به ستنی ده می خه لک له واتهی بی سوود و له بهر به هیز کردنی دوستی له گه ل خزمه کانیا و له بهر شتی تر غه یری نه مانه.

﴿وَأَحْضَرَتِ الْأَنْفُسَ الشُّحَّ﴾

وه له خیلقه ت و دروست کردنی غه ریزه ی ئاده میدا نفوسی ئینسان حازر و ئاماده کراوه بو بوخل و بو نه وه خو نه دات به دهسته وه له چاوپوشی کردن له مالدا. که وایی نه گهر یه کئی له م ژن و پیاوه مله جری بکا و له سهر ماله که ی قسه بکا و چاوپوشی بکه ن. مال خو شه ویسته و ته ماع وا له ولای نه رواحه وه.

﴿وَإِنْ تَحْسَبُوا فَاتٍ مِنَ اللَّهِ كَانِ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرًا﴾

وه نه‌گهر ره‌فاقت و میانه‌تان باش بکهن له‌گه‌ل ژنه‌کانتانا و خو‌تان بپاریزن له‌ جیابوونه‌وه‌یان بزائن که به راستی خودای ته‌عالا ناگاداره له‌سهر کرده‌وهی ئیوه جه‌زاتان به باش نه‌داته‌وه.

﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ﴾

ئیوه‌فت ناتوانن که موساوات و هاومیزانی بکهن له‌ زاهیر و باتینا له‌گه‌ل ژنه‌کانتانا هرچهن زور مه‌لیکی گهرمتان ببی له‌سهر نه‌و هاوکیشیه؛ چونکی ئینسان وه‌کوو ناتوانی مه‌نعی چاو بکا له‌ دیتن و مه‌نعی گوچکه بکا له‌ بیستن ناتوانن مه‌نعی دلش بکا له‌ زیاده‌خوش ویستن بو ژنی له‌و ژنانه که له‌ جه‌مالا یا له‌ که‌لاما به‌رز بی. بویه‌ه‌زه‌رت ﷺ نوبه‌ی رانه‌گرت له‌ به‌ینی هه‌ره‌مه‌کانیا و نه‌یفه‌رموو: «هذا قسمي في ما أملك فلا تواخذني فيما تملك و لا أملك» واته: خودایا نه‌مه‌نوبه‌ کاری منه له‌ ناو ژنه‌کانما به‌قه‌ی نه‌ونه‌ده‌ستم نه‌روا و نه‌توانم ئیتر موئاخه‌زه‌م مه‌که له‌و شته‌دا که تو ده‌ستت نه‌روا به‌سه‌ریا و من ده‌ستم ناروا به‌سه‌ریا.

﴿فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ﴾

به‌لام لامه‌ده‌ن له‌ ریعایه‌تی عهدل و دادگه‌ری له‌ ناویانا به‌لادانیکی ته‌واو هه‌تا ژنه‌کانتان وای بکهن وه‌کوو ژنی که نه‌میردی هه‌بی و نه‌ته‌لاق درابی. به‌لکوو نه‌گهر لاتان دا له‌حق با‌لادانیکی که‌م بی. «فإن ما لا يدرك كله لا يترك كله». ریبایه‌ت کراوه له‌هه‌زه‌ته‌وه ﷺ: «من كانت له امرأتان يميل مع أحدهما جاء يوم القيامة واحد شقيه مائل».

﴿وَإِنْ تَصَلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾

جا نه‌گهر چاک بکه‌نه‌وه نه‌و خراپه‌یه کردووتانه و ئیتر خو‌تان بپاریزن له‌ پاشه‌وه‌ختیشا له‌و خراپه‌ییشووتانه نه‌وه خودا سه‌رفی نه‌زه‌رکاره و میه‌ره‌بانه.

﴿ وَإِنْ يَنْفَرًا يُعْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهِ ۗ ﴾

وه نه گهر نهو پیاو و ژنه جیا بینهوه له یهك نهوه خودای تهعلا ههر دووکیان
بئ نیحتیاج و بئ مه بهست نهکا لهوی دی.

﴿ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ۝۱۳۰ ﴾

وه خودای تهعلا خاوون ویسعت و دهست رویشتووه و خاوون حیکمه تیشه
له ههموو کاریک له کاره کانیدا.

﴿ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ ﴾

بو خودایه و بهس ههرچی و له نهسمانهکانا و ههرچی و له عهرزا.

﴿ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ ۗ ﴾

وه به راستی ئیمه ناموژگاری نهوانه مان کردووه که کیتاییان بئ دراوه له پیش
ئیوهدا وه ناموژگاری ئیوهیشمان کردووه که له خودا بترسن و خوئان له نافهرمانی
بپاریزن.

﴿ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا
حَمِيدًا ۝۱۳۱ ﴾

وه نه گهر کوفری خودا بکهن نهوه بزائن که خودا خاوونی ههرچییه له ناسمانا
ههیه و له عهرزا ههیه و خودا دهوله مننده و همدکراوه لهسه ههموو نیعمه تئ.

﴿ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝۱۳۲ ﴾

ههر بو خودایه ههرچی و له ناسمانهکان و ههرچی و له عهرزا و بهسه خودای
تهعلا بو نهوه ببئ به وه کیل و «معتمد علیه» بوئان.

﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخِرِينَ^۵﴾

خودا نه وه ننده خودایه کی ته وانایه نارہ زوو بکا ئیوه لائہ با لہہر چاوا، نهی ناده میزاد، وه کوّمه لیکی تر دینی.

﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا^{۱۳۳}﴾

وه خودای ته علا قادر و ته وانایه له سه ر نه وه که ئیوه لاببا و کوّمه لیکی تر دابنی له جیگه ی ئیوه دا.

له م نایه ته دا هه ر شه هه یه بو نه و که سانه که کاری خه لکی وا له ده ستیانا و ته ماشایان ناکه ن. نه فه رمویت: نه ونه ی پی ناچی ئیوه لائہ به م وه کوو چهن جار نه م نه وعه نال و گو ره مان چاو پی که وتوه.

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ^۵﴾

واته: هه ر که سی که دلخوازی هه ر سوودی ژبواری دنیا یه و هه ر داوای نه وه نه کا و به شوینی نه وا نه گه ریئ نه وه زور کاری نابار نه کا؛ چونکی خودای ته علا خیری دنیا و قیامه تی له لایه، نه ی جا بوچی داوای خیری دنیا و ناخیره ت ناکا؟ با داوای هه ردووکیان بکا و به سیدقی دل بلیت: ﴿ربنا آتنا فی الدنیا حسنة و فی الآخرة حسنة﴾.

﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا^{۱۳۴}﴾

وه خودای ته علا شهوا و بینایه، ناگای له وتار و کردار هه یه.

فه رمووده ی خودا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ﴾ الآية.

ریوایه ت کراوه له «سدی» نه لی جارئ ده وله مه ندی و فه قیریئ نیزاعینکیان هینا بو خزمه تی هه زره ت ﷺ نه ویش که ته ماشای کردن وا حالی بوو که حقه ی

فقیره‌ک‌یه؛ چونکی فقیر ناتوانی ستم بکا له ده‌وله‌م‌مند «مع أنه» حق له لای ده‌وله‌م‌نده‌ک‌دا بوو. جا نم نایه‌ته نازل بوو ف‌رمووی:

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُوْنُوْا قَوَّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شٰهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰى اَنْفُسِكُمْ اَوْ الْوَالِدِيْنَ وَالْاَقْرَبِيْنَ ۗ﴾^۴

نه‌ی که‌سانی نیمانتان ه‌یه ه‌م‌یشه به‌رده‌وام و پایه‌دار بن له‌سر عه‌دال‌ت تیکوشن بو ته‌رویجی حق و شاهید بن له‌به‌ر ره‌زای خودا له‌سر حق، ه‌رچه‌ند نه‌و شه‌هاده‌تی ئیوه له‌سر زیانی خو‌تان یا باوک و دایکتان یا خزم و خویشی زور نزیکتان بی.

﴿اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا فَاَللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا ۗ﴾

وه نه‌و که‌سه که شه‌هاده‌ته‌ک‌ی له‌سر نه‌دری ده‌وله‌م‌مند بی یا گ‌دا و لات بی، ئیوه له‌حق لامه‌ده‌ن بو که‌سیان؛ چونکی خودای ته‌ع‌الا نزیک‌تره له‌چاودیری نه‌وانه له‌ئیوه. ئیوه مه‌لین: نه‌و که‌سه گ‌دایه با ئیمه ه‌ر لای نه‌و بگرین؛ چونکی وا نه‌بی حق و‌ا له‌لای ده‌وله‌م‌نده‌ک‌ه، وه یا مه‌لین: نه‌و که‌سه ده‌وله‌م‌نده با ئیمه حورمه‌تی بگرین نیح‌تیرام و‌ا له‌حورمه‌تی حه‌ق‌دا.

﴿فَلَا تَتَّبِعُوْا اَهْوٰى اَنْ تَعْدِلُوْا ۗ﴾^۵

مه‌که‌ونه شوینی ثاره‌زووی نه‌فس، نه‌کا لاده‌ن له‌حق.

﴿وَ اِنْ تَلَوْا اَوْ تَعْرَضُوْا ۗ﴾

وه نه‌گ‌ر زمانتان پیچ‌بدن و لای‌بدن له‌ئ‌دای حق، وه یا ه‌ر ئیعراز بنین له‌ئ‌دای شه‌هادت و حق ون بکه‌ن.

﴿فَاِنَّ اَللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۗ﴾^{۱۳۵}

ئه‌وه به‌راستی خودای ته‌ع‌الا ناگاداره له‌سر نه‌وه‌ی ئیوه نه‌یکه‌ن.

فه رموده ی خودا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ﴾ الآية.

به غهوی و واحیدی ریوایه تیان کردوو له ئینوعه باسه وه ﷺ ئەلین: موسولمانه کانی ئەهلی کیتاب هاتن بۆ حوزووری حه زره ت ﷺ وه ئەوانیش عه بدوللای کوری سه لام و ره فیه کانی بوون. وتیان: یا ره سوله للآ ئیمه ئیمانمان هه یه به تو و به و کتیبه هاتوو ته خواره وه بۆت و ئیمانمان هه یه به موسا و ته ورات و عوزه ر ئیتر باوه ر ناکه ین به هیچ کهس و به هیچ کتیبین غه یری ئەمانه. جا حه زره ت ﷺ فه رموی: وانابن پیوسته ئیمان بینن به من و کتیبه کهم که قورئانه، وه به هه موو پیغه مبه رانی پیشوو و به کتیبه کانیان، جا ئەم ئایه ته هاته خواره وه و خودا فه رموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَيَّ رَسُولِهِ ءَ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ ءَ وَرُسُلِهِ ءَ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ﴿۱۳۶﴾

واته: ئە ی کهسانی که ئیمانتان هیناوه به من ئەبێ ئیمانمانه که تان وابن که خودای تهعالا ئیعتیباری پێ بکا، وه ئەگه ر ئەتانه وئێ له و ئیمانمان تی بگه ن پیتان ئەلیم: ئیمان بینن به خودای تهعالا و به و پیغه مبه ره ی که ئیسته بانگتان ئەکا بۆ ته وحیدی خودا و به و کتیبه یش که خودا نازلئێ کردوو بۆ سه ر پیغه مبه ره که ی و به جینسی ئەو کتیبه یش که خودا له مه و پیش ناردوونی بۆ پیغه مبه رانی خوێ له ئاده م هه تا پیش ده وری خاته م، وه هه رکه سه ئ ئینکاری خودا بکا یا ئینکاری مه لائیکه ته کانی بکا یا ئینکاری کتیبه کانی بکا یا ئینکاری پیغه مبه ره کانی بکا، هه موویان یا یه کیکیان، وه یا ئینکاری رۆژی قیامه ت و زیندوو بوونه وه ی مردوان و گردکردنه وه یان و حسییان و ئەنجامی دۆزه خ و به هه شتیان بکا ئەوه به راستی دوورکه وتوو ته وه له ریگه ی حه ق و ون بووه به ون بوونیکێ دوور له ریگه ی راست.

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَزَادُوا كُفْرًا
لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا﴾ (۱۳۷)

به راستی نهو که سانه که ئیمانان هینا له بهر چاوا و له پاش نهو کوفریان ئیختیار کرد به سیرپی و په نامه کی و له پاش نهو دووباره هاتنهوه ئیمانان هیناوه به زاهیر و له پاش نهو ئیمانان دووباره کافر بوونهوه و له پاش نهو میش له پایه کانی کوفرا سه رکه وتن، یانی وهختی خوی کوفره که یان ههر له دلی خوینا بوو به لام پاش ماوه بی خه لکیشیان بانگ نه کرد بو کافریتی، نه مانه خودا له وانه نییه که لئیان خوش بی و له وانه میش نییه که شاره زایان بکا بو ریگه ی رزگاری؛ چونکی به هوی وه رگه ران و هه لسوورانی زور له ئیمانانوه بو کوفر و له کوفره وه بو ئیمان نه مه له دلینا دامه زراوه که ئیسلامیهت واقعی نییه و ههر بو نهو نه شی که گالته بکه ن به خاوه ن ده عوه ته که ی و له روویا ئیسلامیهت دهر بخه ن و له پشته وه برؤنه وه بو سهر کوفره که ی خوینان، جا که دلی ئینسان وای لی هات نهو نهو دله زایه نه بی و ئیتر مایه ی ئیمان وه رناگری هه تا به بی ئیمانی نه مرئ.

﴿بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (۱۳۸)

واته: نه وانه باسمان کردن موفاق بوون، وه موژده بده پئیان که عه زایکی زور سه ختیان هه یه.

﴿الَّذِينَ يَخْذُونَ الْكُفْرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱۳۹)

نهو که سانه که کافره کان نه که ن به دوستی راستی خوینان نه بن به هاوارزبان و نه یانکه ن به مه حره می نه سرار و نه یانکه ن به په نا و دالده بو کاتی هات و هاوار و چه ز نه که ن به نه مانی موسولمانه کان و سه رکه وتنی نه وان.

﴿أَيَبْنُغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ﴾

بۆچی وانه کهن خو به یارمه تی نه وان ناژین؟ نهی عه جه با سه ره برزی و عیززه ت و پایه داریان نه وی له تیکه لی نه وان! نه گهر نه مه یه به هه له دا چوون عیززه ت له وان هه دهس ناکه وی.

﴿فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾

عیززه ت به هه ره مه عنایه کی مه رغوب مه عنای لی بده یته وه هه ره بۆ خودایه هه مووی، وه هه ره له پرته وی خواستی خودا وه یه، نه گهر یه کی به شی له وه عیززه ته دهس بکه وی. که وای به راستی و دلکی پاک بین پال بده نه وه به جانیی خودا وه له م هه ت و هوته یان گه لی باشته.

﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾

ئیه به راستی نه زانن که خودا له قورئانی خو یا بریاری داوه و نه وه حوکه میشی ناره خواره وه بۆ ئیه کاتی بیستان نه وه کافرانه گالته نه کهن به ئایاتی خودا و کوفری خو یان ده ره برن به رابه ره به وانه ئیر دامه نیشن له گه لیانا و گوئی مه گرن له وه واته بی شه رمانه که نه یکهن به رابه ره به کتیی خودا و ئایه تی، با وا نه زانن ئیه ویش له تا قمی نه وه کافرانه هه تا نه که ونه با سکی تر غه یری با سی قورئان و دین.

﴿إِنكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ﴾

نه گهر ئیه له ناویانا دابنیشن و ته قیری نه وه بی شه رمی نه وان به کهن له کاته دا ده ره که وهی که ئیه ویش له وانن و به نیفاق دینه وه بۆ ناو موسولمانان. جا بیتان نه لیم:

﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾

خودای ته علا ئیوه و کافره کان و موفاقه کان و جووله که کان هاومل نه کا له
دوزه خا هه مووتان به یه که وه عه زاب نه دا. ثم نایه تانه هه موو له گه ل موفاقه کانه،
جا خودای ته علا روو نه کاته وه به لای موسولمانه کانا و نه فهرمویت:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمُ﴾

نه و موفاقانه که خو یان نه گرن و چاوه ری رووداو نه که ن له سهر ئیوه.

﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ﴾

جا نه گهر خودا فتح و نه سره تیکی ئیوه ی دا و فه تحیکتان بو هات له لایه نی
خودا وه موفاقه کان نه لین: نایا ئیمه له گه ل ئیوه دا نه بووین؟

﴿وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُم مِّنَ
الْمُؤْمِنِينَ﴾

وه نه گهر بو کافره کان به شیکی بی بایه خ دهس که وت له وه زعی که زاهیره ن به
نه سره ت دابنری موفاقه کان نه لین: نایا ئیمه نه بووین به هو ی به رزی ئیوه و بالمان
نه کیشا به سهر تانا و نه مانپاراستن له موسولمانه کان به پروپاگه نده و به دیعایه؟!

﴿فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾

جا بزائن نه ی موسولمانه کان خودا حوکم نه دا له بهینی ئیوه و نه و موفاقانه دا له
روژی قیامه تا له سهر نه م وه زعه پیسه یان و له سهر نه م گالته له سهر دووگوریه یان
له سهر نه م له نال و بزمار دانه یان؛ چونکی خودا راسته و راستی نه وی و نیفاق پهستی
نه خلاقه و خودا شتی پهستی ناوی.

﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾

وہ خودای تہعلاا بہ قہتعی ہر یار نادا بو کافران لہسہر موسولمانانی ساغی وہا لہسہر یاسای فہرمانی خودا دہوام بکہن ہیچ دہلیلئی و ہیچ حوججہ تیکی بہہیز و ہیچ نہسہر تیکی دامہزراو، وہ ہہرچی بہسہر موسولمانانا دی لہ کزبوونیان بہ دہستی کافرانہوہ بہ ہوی ٹہوہوہیہ کہ موسولمانان بیسہر و سامانن و بی یاسا و نیزامن و دینیان بو ژین ٹہوی و ژینیان بو عزیزہتی دین ناوی. جا خودای تہعلاایش وہا کزیان ٹہکا لہ بہردہستی کافران، ٹہگہر ٹہمان زانا و تہوانا بوونایین دائیما و ہہمیشہ بہہیز و تہوانا ٹہبوون.

﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِعُهُمْ﴾

بہ راستی مونافقہکان لہبہر ٹہوہ کہ باوہریان نیبہ بہ خودا حیلہ و فیئل ٹہکہن لہگہل پینغہمبہری خودادا و لہگہل موسولمانانا و خودای تہعلاا لہبہر ٹہوہ بہ ہہموو کار و باریکیان ٹہزانئی موعامہلاتیکیان لہگہلا ٹہکا وہکوو موعامہلہی کہسئی کہ فیئل بکا لہگہل کہسیکا، ٹہوہتہ جار جار ٹہیان خاویئی و بازی جار ٹہیان لاویئی تا بہ جارئی ٹہیاندا بہ عہرزا.

﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى﴾

وہ نیشانہی ٹہو مونافقانہ ٹہوہتہ کاتی ہہلٹہستن بو نوپڑ بہ تہمہلی و نابہدلی راست ٹہبنہوہ.

﴿يُرَاءُونَ النَّاسَ﴾

بو ٹہوہ نوپڑ ٹہکہن کہ خہلکی چاوی لییانہوہ بی و بہ موسولمانیان بژمیرن.

﴿وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾

وہ ناوی خودا نابہن و تہقدیسی ناکہن و تہرغیبی خہلک ناکہن لہسہر عیبادہت مہگہر جار بہ جار ٹہویش کاتی ناگاداری موسولمانانہکان.

﴿مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ﴾

هاتوچۆ نه‌که‌ن له به‌ینی ئه‌و ناو براوانه‌دا که دوو به‌شن: به‌شی کافر و، به‌شی موسوّلمان.

﴿لَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَىٰ هَؤُلَاءِ﴾^ع

وه به راستی نارۆن بلکین به کافره‌کانه‌وه؛ چونکی ئه‌وان کیتابین و ئه‌مان موشریکن، وه له واقیعا ئه‌وانیشیان ناوئ؛ چونکی ئه‌زانن مانه‌وه‌ی ئه‌وان له ئه‌نجاما زیانه بۆ ژیانی خوڤیان، وه به راستی روو ناکه‌نه موسوّلمانه‌کانیش؛ چونکی باوه‌ریان به دینی ئیسلام نییه.

﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾^ع

ئه‌مانه خودا گومرای کردوون له‌سه‌ر به‌دراپی خوڤیان، وه هه‌رکه‌سینکیش خودا گومرای بکا له‌سه‌ر به‌دراپی قه‌ت ریگه‌ی رزگاریت ده‌س ناکه‌وئ بۆی.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا نَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾^ع

ئه‌ی که‌سانی که ئیمانتان هه‌تاوه به دینی ئیسلام ئیوه‌یش وه‌کوو موناقه‌کان مه‌که‌ن و قه‌ت کافره‌کان مه‌که‌ن به‌دۆست. نه کافری موشریک و نه کیتابی و نه موناق (ره‌ش هه‌ر ره‌شه).

﴿أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾^ع

نایا ئه‌تانه‌وئ که قه‌رار بده‌ن بۆ خودای ته‌عالا به‌سه‌ر خوڤانا حوججه‌ت و ده‌لیلتیکی ئاشکرا وه‌کوو هاو‌پرسی کافره‌کان بئ؟

﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾

به راستی موناقه‌کان وان له پایه‌ی هه‌ره خواری دۆزه‌خ و جینگه‌ی ناگرا.

﴿وَلَنْ نَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ ۱۴۵

وه قهت تو یارمه تیده ری نایینی بویان که رزگاریان بکا له ناگری دوزه خ.

﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ﴾

مه گهر ئه وانه یان که په شیمان ئه بنه وه له کوفر و نیفاق و ئیمان دینن به ئیمانئیکی
راسال و نه و کرده وه خراپانه که زوو بوویان ئه یگورن و چون فه رمانی حه زرهت ﷺ
بی وه رهفتار ئه کهن و دهست ئه گرن به خوداوه و دین و بیر و باوه پ و کرده وه
و ره وشتی خو یان ساف ئه کهن له گهر د و توزی ناهه موار.

﴿فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

جا ئه وانه لهم کاته دا له گهل موسولمانه کانا ن.

﴿وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ ۱۴۶

وه خودا له پاشه رۆژی نزی کدا ئه جرئیکی گه و ره ئه دا به موسولمانه کان.

﴿مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ﴾

خودای ته علا چی ئه وئ له عه زابدانی ئیوه؟ ئایا رقیئیکی له دلدا یه هه تا به ئازاردانی
ئیه ئاسایشی بو بیت؟ یا ئیوه ئه توانن زیانی لی بدن هه تا به ئازاردانی ئیوه ده فعی
زیان له خو ی بکا؟ وه یا سوو دئیکی دهست ئه که وئ هه تا له ته عزیبی ئیوه دا سوو دئ
وه ربگرئ؟ حاشا وه که لا! ئه مانه هیچیان نییه و خودا نه باکی له کهس هه یه و نه
موحتاجه به کهس، به لکو و نه وه نده هه یه برپاری داوه که به دئه ندیشی و به دکاری
ئاده میزادی کردو وه به سه به بی عاده تی بو توله سه ندنه وه له و که سانه.

﴿وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا﴾ ۱۴۷

وه خودا بو وه و لایه زال قه بوول ئه کا عه مه لی کهم مادام پاک بی، وه زانایه به
ئه حوالی ئاده میزاد.

فهرمووده‌ی خودا: ﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ﴾.

ریوایه‌ت کراوه: شه‌خسی رویی بوو به میوانی قه‌ومی نه‌وانیش جیگه‌یان نه‌کرده‌وه، جا کابرا به‌ده‌نگی به‌رز ده‌ستی کرد به‌قره‌قر و رویش‌ت له‌خزمه‌تی حه‌زره‌تا شکاتی کرد لیان. جا‌نم‌نایه‌ته‌نازل بوو. فهرمووی:

﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾

خودا حه‌زناکا له‌ده‌نگ و وتاری به‌رز که‌ئینسان قسه‌ی خراب بکا و خهریکی دوزمنایه‌تی قه‌ومی بی‌ئیللا بؤ که‌سی نه‌بی که‌سته‌مکار سته‌می لی‌کردبی.

﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ (۱۴۸)

وه‌خودای‌ته‌علا‌زانیه‌به‌نه‌حوال و بیسه‌ره‌بؤ‌هه‌موو‌وتاری.

﴿إِنْ يُبَدُوا خَيْرًا أَوْ يُخَفَّوْهُ أَوْ تَعَفَّوْهُ عَنِ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا﴾

(۱۴۹)

نه‌ی‌موسولمانه‌کان‌نه‌گه‌ر‌خیری‌له‌کرده‌وه‌ی‌خوتانا‌ده‌ربخن‌وه‌یا‌ونی‌بکه‌ن‌یا‌که‌سی‌عه‌فو‌بکه‌ن‌له‌تاوانی،‌وه‌له‌کاری‌یا‌وتاریکی‌خراب‌نه‌وه‌ئیشیکی‌واتان‌کردوه‌خودا‌حه‌زی‌لی‌بکا؛‌چونکی‌خودا‌گوناه‌باره‌کان‌عه‌فو‌نه‌کا‌له‌گه‌ل‌نه‌وه‌یشا‌نه‌توانی‌عه‌زایان‌بدا.‌که‌وابی‌هه‌رکه‌سی‌کاری‌باش‌بکا‌خودا‌خیری‌پی‌نه‌دا‌و‌پنی‌خوشه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾

نه‌و‌که‌سانه‌که‌ئینکاری‌خودا‌و‌ره‌سوولی‌خودا‌نه‌که‌ن.

﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾

وه نه یانه وی که خودا و ره هبه ران له یه ک جیابکه نه وه، یانی باوه ریان به خودا بی و باوه ریان به پیغه مبه ران نه بی.

﴿وَيَقُولُونَ نُوْمُنُ بِبَعْضِ وَنَكْفُرُ بِبَعْضِ﴾

وه نه لئین: نیمه ئیمانمان هه یه به بازیکیان و ئیمانمان به بازیکیان نییه.

﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾﴾

وه نه یانه وی که ریگه بی بدوزنه وه له بهینی ئیمان به جه میعی نه وی که ئیمان واجبه بوی و کوفر به هه موو نه وانه و ئیمان به بازی و کوفر به بازی بکن.

﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا﴾

نه وانه کافری راسته قینه.

﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾﴾

وه ناماده مان کردوو به کافره کان عه زاییکی وا که ته حقیریان بکا.

﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِۦٓ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُولَٰئِكَ

سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمُ ﴿١٥٢﴾﴾

نه وه که سانه ی که ئیمانیان هه یه به خودا و پیغه مبه ری خودا و جیایی ناخه ن له ناویانا نه به دا، به م نه وعه ئیمان دینن به هه موویان. نه مانه له موسته قبه لی نزیکدا خودا نه جر و جه زایان نه داته وه.

﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥٢﴾﴾

وه خودا گونا ه به خش و میهره بانه بۆ هه موو که سنی مادام شه ریک قه رار نه دا

بوی.

فهرموده‌ی خودا: ﴿يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ...﴾

ئینوجهریر و ئینولمونزیر ریوایه تیان کردووه له ئینوجوره یجه وه ئه‌لئ: یه هوود و نه‌سارا وتیان به‌هزرت ﷺ ئیمانت پئ ناهئین هه‌تا کتیبیکمان بۆ نه‌یه‌نی له لای خوداوه، یا چهن په‌ره‌ی نووسراو له ئاسمانه‌وه بۆ لای فلان که تو پیغه‌مبه‌ری خودای! جا ئه‌م ئایه‌ته نازل بوو فه‌رمووی:

﴿يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾

واته: ئه‌هلی کتیب داوا ئه‌که‌ن له تو که کتیب له ئاسمانه‌وه بئینته خواره‌وه بۆ سه‌ر ئه‌وان.

﴿فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ﴾

تو له‌م داوای ئه‌مانه دامه‌میته، ئه‌مانه داوایان کرد له مووسا شتیکی گه‌وره‌تر له‌وه‌ی که داوای ئه‌که‌ن له تو.

﴿فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهَ جَهْرَةً﴾

وتیان: خودامان نشان بده به‌ ئاشکرا که هه‌موومان چاومان پئی بکه‌وی! ئیتر نه‌یان ئه‌وت خودایی که ماده‌یه‌کی نه‌ب چۆن بۆ ئه‌وان ئه‌بیریت!

﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ﴾

جا تریشقه‌یی له ئاسمانه‌وه هات و ئه‌وانی گرت و کوشتنی به‌ هۆی ئه‌و داوا ناباره‌ ناهه‌مواره‌وه و به‌ هۆی ئه‌م سته‌مکارییه که ئه‌وان داوای شتیکی وایان کرد.

﴿ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ﴾

وه له پاش ئه‌وه که ئه‌و قه‌ومه به‌ ساعیقه مردووه‌مان زیندوو کرده‌وه، به‌ داوای مووسا، چاوپۆشیم کرد لئیان، پاش ماوه‌یی هاتن گوناحی‌ترین کرد که ئه‌وه‌بوو

گویره‌که‌یان په‌رست پاش نه‌و هه‌موو موعجیزاته که هاته‌لایان و ناگادار بوون به‌سهریانا، وه‌کوو: رزگار‌بوونیان له‌ده‌ریای نیل، وه‌کوو نه‌و موعجیزاتی عه‌سا و یه‌دی به‌یزایه که مووسا ئیزه‌اری کردن.

﴿فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ﴾

وه له‌مه‌و‌پیش عه‌فوم کردن.

﴿وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿١٥٣﴾﴾

وه دامان به‌مووسا ته‌سه‌لو‌تییکی ئاشکرا به‌سهریانا که نه‌مری پین کردن خو‌یان بکوژن له‌جه‌زای جه‌ریمه‌ی گویره‌که‌په‌رستیدا.

﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقٰلِ مِثْقٰلِهِمْ﴾

وه کئوی توورمان به‌رز کرده‌وه به‌راسه‌ریانا بو‌نه‌وه که بترسن له‌خودا به‌هوی شکاندنی په‌یمان‌ه‌که‌یانه‌وه؛ چونکی وه‌ختی خو‌ی عه‌هدیان کردبوو که ره‌فتار بکه‌ن به‌ته‌ورات و له‌پاش هاتنی ته‌ورات ره‌فتاریان پین نه‌کرد.

﴿وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾

وه پیمان وتن: برۆن داخلی ده‌رگای «مسجد‌الاقصی» بین له‌حالی‌کا سوجه‌ه بیه‌ن بو‌خودا. نه‌مانه‌م پین وتن له‌سه‌ر زمانی مووسا.

﴿وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ﴾

وه له‌سه‌ر زمانی داوود پین متن: که ته‌جاوز مه‌که‌ن له‌نه‌مری خودا له‌روژی شه‌مه‌دا.

﴿وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا عَلِيًّا ﴿١٥٤﴾﴾

وه په‌یمان‌ییکی گه‌وره‌یشمان وه‌رگرت لییان بو‌ره‌فتار به‌و فه‌رمانانه که له‌لایه‌نی ئیمه‌وه گه‌یشتووه پینان به‌هوی پیغه‌مه‌ره‌کانیانه‌وه.

﴿فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾

جا له بهر نه‌وه که په‌یمان‌ه گه‌وره‌که‌یان هه‌لوه‌شانده‌وه و حورمه‌تی شه‌ممه‌یان شکاند و له‌بهر نه‌وه که نیزه‌اری کوفریان کرد به‌و موعجیزاته که خودا دابوونی به موسا.

﴿وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغَيْرِ حَقِّ﴾

وه له‌بهر کوشتنی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان وه‌کوو چه‌زهره‌تی زه‌که‌ریا و یه‌حیا به‌ناحق.

﴿وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ﴾

وه له‌بهر نه‌وه قسه‌یه که نه‌یانوت: دلی ئیمه‌وا له‌ناو په‌رده‌یه‌کدا که مانیه‌له وه‌رگرتنی قسه‌ی ئیوه.

﴿بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾

به‌لکوو خودا مؤری ناوه‌ته‌سه‌ر دل‌یان له‌بهر نه‌وه کوفر و ناباری و ناهه‌مواری نه‌خلاقیان‌ه که ئیمان نایه‌نن ئیلا چه‌ند که‌سیکیان وه‌کوو عه‌بدوئلای کوری سه‌لام و ره‌فیه‌کانی.

﴿وَبِكُفْرِهِمْ﴾

وه به‌هوی کوفریان به‌عیسا علیه‌السلام.

﴿وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا﴾

وه له‌بهر نه‌وه که قسه‌ی نار‌ه‌وایان دروست کرد به‌بوختان به‌سه‌ر چه‌زهره‌تی مه‌ریه‌مدا به‌بوختانیک‌ی گه‌وره‌ی نار‌ه‌وا له‌بهر نه‌وه له‌نه‌ساسا نه‌وه‌ژنه‌له‌سه‌ر نه‌زری دایکی و دل‌خوازی خزمه‌تی «بیت المقدس» خودا پنی دا. وه له‌ژیانیا به‌چاودیری پووریا و به‌ئیداره‌ی یه‌کئی له‌پیغه‌مبه‌ران له‌ناو میحرابی «بیت المقدس» دا له‌سه‌ر

عبادهت و تاعهت پیگه‌یشت، وه کاتنی که منداله‌کیشی لئی بوو نهو منداله چهن «خرق‌العاده»ی لئی ده‌رکه‌وت وه‌کوو قسه‌کردن و دلخوشی دانه‌وی دایکی و نه‌مری راکیشاننی لقی دارخورمای بچووکی وا که کاتی سه‌مهری نه‌بین وه راکیشان و داوه‌رانی خورما له‌و داره. وه وه‌کوو قسه‌کردنی له‌گه‌ل نهو که‌سانه‌دا که پرسیاریان کرد له دایکی به قسه‌کردنیکی به‌رز و له‌سهر موسته‌وايه کی بلند.

﴿ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ ﴾

وه به هژی نهو واته درویشه‌وه که وتیان: ئی‌مه مه‌سیح عیسای کوری مه‌ریه‌ممان کوشت.

﴿ وَمَا قَنَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن سُبِّهَ لَهُمْ ^٤ ﴾

وله‌لحال نه‌یان کوشتبوو وه هه‌لیان نه‌وه‌ستبوو به‌لام شه‌به‌ه و هاوشه‌کلئی واقع بوو بوو له به‌ینی چه‌زره‌تی عیسا و کوژراوه‌که‌دا.

﴿ وَإِنَّ الَّذِينَ أَخْلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ ^٤ ﴾

وه به راستی نهو که‌سانه‌ی که ئیختیلا‌فیان که‌وته ناو له خوسووسی چه‌زره‌تی عیساوه بازیکیان وتیان: نه‌گه‌ر نه‌م کوژراوه عیسا به‌رفیقه‌که‌ی خو‌مان له کوئی‌ه؟ وه نه‌گه‌ر ره‌فیقه‌که‌ی خو‌مانه عیسا له کوئی‌ه؟ وه بازیکیان وتیان: رو‌خسار رو‌خساری عیسا به‌لام له‌شه‌که‌ی نهو له‌شه‌نییه.

﴿ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا ابْتِغَاءَ الظَّنِّ ^٤ ﴾

هیچ نه‌و‌عه عیلمیکیان نییه به عیسا ^{علیه‌السلام} وه به مان و نه‌مانی ئیلا شوین‌که‌وتنی گومان نه‌بین.

﴿ وَمَا قَنَلُوهُ يَقِينًا ^(١٥٧) ﴾

وه به قه‌تعی نه‌م کو‌مه‌لی به‌هووده عیسا‌یان نه‌کوشتوو به یه‌قین.

﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾

به لکوو خودای تەعالا به‌رزى کرده‌وه بۆ مه‌قامى که‌رامه‌ت و ئیعتیباری‌کی وه‌ها شیابویی له بۆ شانی عیسا علیه‌السلام وه‌کوو ئاسمان بی.

﴿وَكَانَ اللَّهُ غَزِيْرًا حَكِيْمًا﴾

وه له واقیعا خودا ئەزه‌له‌ن و ئەبه‌ده‌ن غالبه به‌سه‌ر ئیختیار کراوی خۆیدا، چی ئیختیار کرد ئەیکا و خاوه‌ن حیکمه‌ته له هه‌موو شه‌ئینکدا، سه‌له‌بن و ئیجابه‌ن.

﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ﴾

وه هه‌چ نه‌هلی کیتابی له یه‌هوود و نه‌سارا نییه ئیلا ئیمان دینی به عیسا علیه‌السلام له پیش مردنی عیسا‌دا له‌و چه‌رخه‌دا که دیته خواره‌وه له ئاسمان و حه‌رب ئەکا له‌گه‌ڵ ده‌ججالدا و ده‌ججال ئەکوژی و ره‌فتار ئەکا به دینی ئیسلام وه‌کوو موخته‌هیدی له موخته‌هیدانی دین.

﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا﴾

وه له رۆژی قیامه‌تیشا ئەبی به شه‌هید له‌سه‌ریان شه‌هاده‌ت ئەدا له‌سه‌ر یه‌هوود به ته‌کزیبی ئەنبیا و کرده‌وه‌ی ناهه‌موار و له‌سه‌ر نه‌سارای پاش ره‌فعی خۆی به گۆرینی قانونی ته‌و‌حیدی «رب العالمین» و له‌سه‌ر نه‌هلی کیتابی پاش نوزوولیش به ئیمان و ئەحوالیان.

له‌م شوینه‌دا دوو قسه هه‌یه:

یه که‌م: موافیقی زاھیری قورئانی که‌ریم و فه‌رمووده‌کانی حه‌زه‌ت صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم حه‌زه‌تی عیسا نه‌کوژراوه و هه‌لنه‌واسراوه و خودای تەعالا به قودره‌ت و ته‌وانای خۆی به‌رزى کردووه‌ته‌وه بۆ مه‌قامی له ئاسمان که ئیراده‌ی کردووه و به‌و شیوه خودا ئەیه‌وی

تہ مینیتہ و تہ کاتنی کہ بہ تہ مری خودا دیتہ خواریوہ و لہ پاش ماوہینی تہ مری و دہفن تہ کری. تہ ماما تہ وہ کہ نہ کوژراوہ و ہلنہ واسراوہ تہ وہ خودا تہ فہرمویت: ﴿وما قتلوه و ما صلبوه و لکن شبہ ہم﴾ وہ تہم تہ تہ نہ سہ لہ و ہدا کہ حہ زرہ تی عیسا نہ کہ و تہ و تہ دہستی دوژمنہ کان و خودا فہرموویہ تی: ﴿بل رفعہ اللہ إلیہ﴾ تہ مہیش نہ سہ لہ و ہدا کہ خودا بہ رزی کردوہ تہ وہ بو تہ و شوینہ تیرادہی کردوہ، وہ ہم خودا تہ فہرمویت: ﴿وما قتلوه یقیناً﴾ واتہ: بہ یہ قین و «علم الیقین» بزائن کہ جوولہ کہ کان نہ یان کوشتوہ، یان «یقینا» مہربووتہ بہ نہ فیہ کہوہ، یانی یہ قین نہ کوژراوہ وہ تہ و مہنا کہ تہ لین «یقینا» مہربووتہ بہ فیعلہ کہوہ یانی کوشتنی یہ قینی نہ بوہ بو عیسا بہ لکوو کوشتنی زہنی بوہ، تہ وہ ہرچہ ند زیانی نیہ بو مہبہستی تیمہ بہ لام مہعنا یہ کی لاوازہ.

وہ دہ لیلی تہ و ہیش کہ لہ ناخری زہ مانا دیتہ خواریوہ تہ تہ و حہ دیسہ. تہ ماما تہ تہ تہ وہ فہرموودہی خودا کہ فہرموویہ: ﴿و إن من أهل الكتاب إلا لیؤمنن بہ قبل موتہ﴾؛ چونکی مہوزووعی بہ حس حہ زرہ تی عیسا یہ، کہ وایی مہعنا کہی وایہ کہ تہ ہلی کیتاب نیہ نیلا ایمان دیننی بہ عیسا لہ پیش مردنی عیسا دا و مہبہست تہ ہلی کیتابی زہمانی حہ زرہ تی عیسا یہ پاش ہاتنہ خواریوہی کہ تہ ہلی کیتاب یا بہ چاو تہ بینن وہ یا بہ شیوہی تہ واتور و قہت مہ علو میان تہ بی کہ وا لہ عہرزا.

وہ تہ ماما فہرموودہی حہ زرہ تہ ﷺ تہ وہ زورہ «من جملة» بوخاری و موسلیم و ترمزی ریوایہ تیان کردوہ لہ تہ بووہورہ یرہ وہ ﷺ «عن أبي هريرة عن النبي - صلی اللہ علیہ سلم - : والذي نفسي بيده ليوشكن أن ينزل فيكم ابن مريم - عليه السلام - حكماً مقسطاً فيكسر الصليب، ويقتل الخنزير، ويضع الجزية، ويفيض المال حتى لا يقبله أحد حتى تكون السجدة الواحدة خيراً من الدنيا وما فيها. ثم قال أبو هريرة: فارقوا إن شئتم: «وإن من أهل الكتاب إلا لیؤمنن بہ قبل موتہ و یوم القیامۃ یكون علیہم شہیداً».

وروی الزهري عن سعيد بن المسيب عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: لينزلن ابن مريم حكماً عدلاً فليقتلن الدجال، وليقتلن الخنزير، وليكسرن الصليب، وتكون السجدة واحدة لله رب العالمين. ثم قال أبو هريرة: اقرؤا إن شئتم: ﴿وإن من أهل الكتاب إلا ليؤمنن به قبل موته﴾ قال أبو هريرة قبل موت عيسى يعيدها ثلاث مرات.

وه معنای «وتكون السجدة واحدة لله رب العالمين» یانی له پییش نهو رۆژه دا له عه رزا دوو سوجده براوه: یه کئی بۆ خودای تهعالا که سوجده ی نههلی تهو حید بووه، دووهم بۆ شه ریکه کان له لایه نی نهو کافرانه وه که موشریک بوون. به لام لهو رۆژه دا که عیسا دیتته خواره وه سوجده یه ک سوجده نه بی واته هه ر بۆ خودای تهعالا (وحده لا شریک له). جا نهو که سانه که نه لئین نه براوه بۆ ئاسمان وه له عه رزا وه فاتی کردووه و دهفن کراوه مادام باوه ری به قورئان و حه دیس بیئ ناتوانی قسه ی وا بکا؛ چونکی ئایهت نهسه له وه دا که نه کوژراوه و هه لئه وه سراوه، وه ئایهت و حه دیس نه لئین له رۆژی خویا دیتته خواره وه. وه نه گه ر نیستیدلال به ئایه تی: ﴿یا عیسیٰ إني متوفیک ورافعک إلی﴾^۱ نه کا نهو جهابی نه وه یه مادام ئایهت نهس بوو له وه دا که نه کوژراوه و هه لئه وه سراوه نه بی معنای ﴿إني متوفیک﴾ نه وه بی که وه رت نه گرم وه له واقیعا خودا وه ری گرت و به جازیبه ی قودسی به رزی کرده وه بۆ نهو شوینه ویستوو یه تی، وه کوو حه زه تی موحه ممه دی ﷺ له مه ککه وه برد بۆ «بیت المقدس» و له وپوه به رزی کرده وه و میعراجی بی کرد و هینایه خواره وه له شه ویکا. خودا عه نی خودایه و قودرهت عه نی قودره ته و نابی معنای ﴿إني متوفیک﴾ نه وه بی که نه تمرینم، له بهر نه وه که «متوفی» وه کوو به معنای «ممیت» هاتووه به معنا وه رگریش هاتووه وه کوو له ئایه تی: ﴿هو الذي يتوفاکم باللیل و یعلم ما جرحتم بالنهار﴾^۲ وه وه کوو

۱. آل عمران: ۵۵.

۲. الأنعام: ۶۰.

نایه تی: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾^۱. وه له فز که دوو مه عنای بین و قهرینه ی موئه ییده به لکوو قهرینه ی قه تعیه له سهر یه کن لهو دوو مه عنای بین نه وه نابین مه عنای دوو وه می لئی بگیری.

وه نه گهر نه ساسی قسه ی موعاریز له سهر نه وه یه که دووره ئینسانن ببری بو ناسمان و لهوئی بمینن و بژی، نه وه جوابه که ی نه وه یه: نه وه له ن، ئیستیعیاد نابین به ده لیل، وه سانیه ن چه زره تی عیسا ته کوین و مانه وه ی و ئاساری هه موو خیلافی عاده ت و موعجیزه بوو، نه وه ته که به بن باوک په یدا بووه وه که له دایک داکه وت قسه ی له گه ل دایکیا کرد، وه کاتن خه لک هاتن بو سهر مه ریه م عليه السلام پرساری نه م مندا له یان کرد عیسا که وته وتار و قسه ی له گه لدا کردن و، فووی نه کرد به ته یری قورینه دا حه یاتی تی نه چوو وه نه فپی، وه به له ک و کویری ماده رزادی خو ش کرده وه و مردووی زیندوو نه کرده وه. با نه م موعجیزه ی به رزه وه بوونه یشی برواته لای باقی موعجیزه کان.

قسه ی دووهم: ریوایه ت کراوه کومه لئی جووله که چوون گه لئی بی شه رمی و بی نه ده بی و ناشیرینیان کرد له گه ل چه زره تی عیسا دا نه ویش دو عای لئی کردن و خودا گیروده ی رسوایی کردن، جا کاتن «ملک یهودا» پاشای جووله که کان لهو روزه دا نه مه ی بیست بیمی په یدا کرد له وه که عیسا دو عا له ویش بکا و له گه ل یه هوو دییه کانا قسه ی کرد وه قهراری کوشتیان دا، وه خودای ته عالا جویره ئیلی نارد بو لای چه زره تی عیسا خه به ری پیدا که قهراریان داوه بتکوژن! له کاتن کدا له گه ل چه وار ییه کانا له مائیکدا بوو وه مه نموور به شوینیا نه گه ران مه نسوویکی مونا فقی بوو وتی: من پیتان نه لیم نه گهر پارهم بده نی! نه وانیش میقداری پاره یان پیدا جا نه ویش مه نمووره کانی برد

بۆ ئەو ماله که چهزره تی عیسا له گه‌ل چه‌واریه‌هه‌ کانا تیایا بوون، وه له‌و کاته‌دا چه‌وونه ماله‌که‌وه خودای ته‌ع‌الا عیسا‌ی به‌رز کرده‌وه بۆ ئاسمان و وینه‌ی ئەوی خسته‌ سه‌ر ئەو مو‌نا‌فقه و هه‌رچه‌ن هاواری کرد که: من عیسا نیم هه‌ر کوشتیان، وه یه‌ه‌ووده‌کان پاش کوشتنی ئەو کابرا که وینه‌ی عیسا‌ی وه‌رگرتبوو ئیختیلاف که‌وته‌ ناویان وتیان: ئە‌گه‌ر ئەم کوژراوه‌ عیسا‌یه‌ ره‌فیه‌که‌ی خو‌مان چی به‌سه‌را هات؟ وه ئە‌گه‌ر یارۆی ره‌فیه‌ی خو‌مان بوو عیسا بۆ کو‌ی ده‌رچه‌و؟! وه ئینه‌جیله‌ خواهن ئیعتیباره‌کانی لای نه‌سارا ته‌سه‌ریح ئە‌که‌ن به‌وه ئەو که‌سه‌ که عیسا‌ی ته‌سه‌لیمی مه‌ئمووری پاشاکه‌یان کرد یه‌ه‌وو‌زای «اسخ‌ریوطی» بوو، وه له‌ پێشاه‌لامه‌تیکی دانا بۆ عیسا‌وتی: هه‌رکه‌سه‌م ماچ کرد ئە‌وه‌ عیسا‌یه‌ جا کاتی گه‌یشت به‌ عیسا‌ماچی کرد و مه‌ئمووره‌کان گرتیان، به‌لام پاش ئە‌وه‌ خودا ئە‌وی رزگار کرد و وینه‌ی خسته‌ سه‌ر یه‌که‌ی‌تریان.

وه ئینه‌جیلی «به‌رنا‌با» ئە‌ل‌ئ: مه‌ئمووره‌کان هه‌ر یه‌ه‌وو‌زا ته‌سه‌ریوتیان گرت و وایان زانی که چه‌زره‌تی عیسا‌یه‌؛ چونکی وینه‌ی ئە‌وی که‌وتبووه‌ سه‌ر. به‌ هه‌رحال ئە‌و که‌سانه‌ که‌ حازری ئە‌و حادیه‌سه‌ بوون له‌ مه‌ئمووره‌کانی پاشا چه‌زره‌تی عیسا‌یان نه‌ده‌ناسی و باقی یه‌ه‌وودیه‌هه‌کان که‌وته‌ن ئە‌و ئیشتیاه‌ه‌وه‌ که‌ باس کرا، وه‌ قورئانیش ته‌سه‌ریحی بی ئە‌کا. ئە‌له‌ح‌اس‌ل: واجبه‌ له‌سه‌ر موسو‌ل‌مانی ساغ، له‌م قه‌زیه‌دا له‌سه‌ر زا‌هیر یا نه‌سی قورئان و هه‌دیس بی که‌ چه‌زره‌تی عیسا‌ رزگار کراوه‌ به‌ ئە‌مری خودا و به‌ سه‌لامه‌تی غایب بووه‌ لێیان.

﴿فِي ظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَّهُمْ﴾

واته: جا به‌ سه‌به‌بی زولم و سه‌مه‌یکی گه‌وره‌ی نا‌هه‌موار که‌ په‌یدا بوو له‌و که‌سانه‌ که‌ ئاینی یه‌ه‌وودیان بوو، به‌ ناو، حه‌راممان کرد ئە‌و خوارده‌مه‌نییه‌ مه‌رغووبه‌ دل‌خوازه‌ جوانانه‌ که‌ وه‌ختی خو‌ی هه‌لال کرا بوو بۆیان وه‌کو‌و خودا له‌ سووره‌تیکی‌ ترا

فەرموویەتی: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَمًا عَلَيْهِمْ شَحْمُهُمْ إِلَّا مَا حَمَلتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمِ ذَلِكَ جَزِينَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾^۱

﴿وَبَصَدَّ هِمَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا﴾^(۱۶۰)

هەم لە بەر مەنەکردنی ئەوان - بۆ ئادەمیزادیکێ زۆر - لە دینی ئیسلام لە ئیمپروادا،
و لە دینی پێغەمبەرە پیشووەکان لە چەرخێ ئەوانا.

﴿وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّوَأَقَدَّ نُهُوَأَعَنَّهُ﴾

و هەم لە بەر وەرگرتنیان بۆ سوود، وەلحال کە مەنە کرابوون لە لایەنی خوداوە
لەو سوودخواردنە.

﴿وَأَكْثَرَهُمُ أَمْوَالُ النَّاسِ بِالْبَطِلِ﴾^ع

و لە بەر خواردنیان بۆ مائی ئادەمیزاد بە بێ تۆلە و بێ موعاوەزە و بە بێ سوود
بە بەرتیل و بە چەن نەوعی تر لە فڕو فێل و دەسپڕینیان.

﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾^(۱۶۱)

و ئەمادەمان کردوووە بۆ کافرەکانیان عەزاییکێ زۆر توند و گران و ئێشگەیین لە
روژی قیامەتا.

بزانن! زاهیری سیاقی ئەم حەوت ئایەتە لەم مەقامەدا ئەمەیه کە هەرچی کار و
کردەوی ناھەمواری یەھوودیەکان بوو هەموویان هۆ بوون بۆ ئەوە کە خودای
تەعالا ئەو شتانە کە لە کاتی خۆیا حەلال بوون بۆیان خودا حەرامی کردوون، وە
ئەمە مانع نییە بۆ ئەوە کە ئەو کردەووە نابارانەیی ئەوانە نەبووبن بە هۆی عیقابی

۱. الأنعام؛ ۱۴۶.

قیامت و عذابی سه‌خت له روژی خویا به‌لکوو ئه و کرده‌وانه بوون به هوی به‌دبختی دنیا و قیامتیان.

جا له‌بهر ئه‌وه که بازی له یه‌هووده‌کان له وه‌ختی خویا کرده‌وه‌یان باش بووه، وه هه‌روا له زه‌مانی چه‌زره‌تیشدا ﷺ هاتوون موسولمان بوون و خزمه‌تی دینیان کردووه خودای ته‌عالا فه‌رموو‌یه‌تی:

﴿لَكِنَّ الرَّاْسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ﴾

به‌لام ئه و کیتابیانه که دامه‌زاون له عیلم و زانستی چه‌قایقدا وه‌کوو عه‌بدوللای کورپی سه‌لام و ره‌فیه‌کانی.

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾

وه ئه و دامه‌زراوانه که خاوه‌ن ئیمانن.

﴿يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾

ئیمان دینن به و کتیبه هاتوو‌ته خواره‌وه بو لای تو و به‌وه‌یش که هاتوو‌ته خواره‌وه له پیش زه‌مانی تو‌دا.

﴿وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ﴾

وه ئیمانیشان هه‌یه به و پیغه‌مبه‌رانه که له زه‌مانی پیشو‌دا نوژی دینی خو‌یانیان دامه‌زراندوو و رایان گرتوو به ته‌واوی.

﴿وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾

وه ئه و کیتابیانه که زه‌کات ئه‌ده‌ن.

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾

وه ئه و کیتابیانه که ئیمانیان هه‌یه به خودا و به روژی پاشه‌روژ که قیامت‌ه.

﴿أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا﴾

ئەوانە لەمەولا ئەجریکی گەورەیان پێ ئەدەین واتە لە روژی قیامەتا.
خۆلاسی کەلام: کیتابیەکان هەموو خراب نین بەلکوو ئەوانەیان کە عالم و
زانای راستین و خاوەن ئیمان و بیر و باوەری باشن هەموویان ئیمان دێن بەو
کتیبە کە هاتوووە خوارووە بۆ لای تۆ وە بەو کتیب و ئەلواحە کە هاتوووە خوارووە
بۆ سەر پیغەمبەرە پێشووەکان، وە ئیمان دێن بەو پیغەمبەرە کە نوێژیان راگرتوو
لە چەرخێ خۆیان و زەکاتی مالیشیان ئەدەن و ئیمانیا هەیه بە خودا و بە روژی
قیامەت. ئەمانە دارای ئەجری گەورەن لە قیامەتا.

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالْتَّيْسِ مِنْ بَعْدِهِ﴾

جا ئەی پیغەمبەری خۆشەویست تۆ دلگران مەبە لەو کە ئەو کیتابیانە داوای
شتی نابار لە تۆ ئەکەن وە ئەیانەوی تۆ پرۆی بۆ ئاسمان و لە ئاسمانەو کیتاب
پێنیتە خوارووە بۆیان بە نەوعی کە ناویان یەکە یەکە نووسرابی؛ چونکی من وەکوو
تۆم کردوو بە رەهەبەر، پیغەمبەرە پێشووەکانیشم کردوو بە رەهەبەر و هەر وەکوو
داوای ئەم جۆرە شتانە لە تۆ ئەکەن، داوای ئەو شتانەیشیان کردوو لە پیغەمبەرە
پێشووەکان و هەر وەکوو ئەوان موبالات و ئیھتیمامیان ئەداو بە قسە ییاوی
خراب لە روژی خۆیان تۆیش ئیھتیمام مەدە بە قسە یی سوودی ئەمانە.

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ﴾

﴿وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾

وە وەحیمان کردوو بۆ لای یەکە یەکە ئەم پیغەمبەرەنیش، وە زەبووریانمان
داو بە داوود.

﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ﴾^{۱۶۴}

وه ناردوو مانه بو ته من و ته ربیه ی ئاده میزاد چهن پیغه مبه رانی که باسم کردوون بو تو وه چهن پیغه مبه ریکیش که باسم نه کردوون بو تو.

﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾^{۱۶۴}

وه به تایبه تی خودا گفتوگوی کرد له گهل موسای کوری عیمرانا به قسه کردنیکی وها بوو به هوی نه وه به موسا بلین «کلیم الله».

﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾

حالی ئەم زاتانه وابوو که ره مبه رانی بوون موژده ده ر بوون به وانه که فه رمانی خودا وهر نه گرن، وه ترسینه ر بوون بو نه وانه که سه رکیشیان نه کرد له فه رمانی خودا.

﴿لَئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾

حیکمه تی ناردنی ئەم ره مبه رانه ییش ئەمه بوو که له روژی قیامه تا ده ست ئاو یزی و ده لیلی نه بن بو ئاده میزاد له سه ر خودای خو یان، بلین: پهروه ردگارا! ئیمه نه زان و بن ناگا بووین نه بوو پیغه مبه ریکت بنارداین بو سه رمان به ده ستووریکه وه هتا فه رمانمان وهر گرتاین و په پره وی نهو پیغه مبه رانه مان بکردایه.

﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾^{۱۶۵}

وه خودای تهعالا هه ر بووه و لایه زال غالبه به سه ر کاری خویدا و خاوه ن حیکمه ته له کاره کانی.

بزانی! خودای تهعالا حاکمی مو تله ق و فه رمانداره به سه ر هه موو شتیکدا و بو ی هه یه که مو تبع عه زاب بدا و عاسی و تاوانبار عه فو بکا: *لا یسئل عما یفعل

وهم یستلون^۱ که و ابوو به مولا حه زه ی حه قیقه تی خودایی خودا هیچ که سئ له هیچ شتیکدا و هیچ وه ختیکدا حوججه تی نابئ به سهر خودادا. به لام له سهر ئه و یاسا که خوی قهراری داوه و فه رموویه تی: ﴿لَا یُکَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلاَّ وُسْعَهَا﴾^۲ وه مه علوومه که نه زان نازانئ چی له سهره و چی بکا وه له سهر ئه وه که فه رموویه تی: ﴿وما کنا معذبین حتی نبعث رسولا﴾^۳ شیبه حوججه تی و ده لیل و بورهائیکی به دیمه ن هه یه له بو مندال و شیت و ئه و که سانه که له عه هدی فیره تدا بوون وه بو ئه و که سانه وان له عه هدی ریساله تا به لام حوکمی خودایان پی نه گه یشتووه و نیستیعدادی نه وه یان نه بووه نه حکام وه ربگرن و مه جالی نه وه یان هه یه به زاهیر بلین: له سهر چی نیمه عه زاب نه دریین؟ جا به و بونه یه وه خودا فه رموویه تی: ﴿لئلا یكون للناس علی اللّٰه حجة﴾، نه گه رنا عه بدی خودا مه جال ئیحتیجاچی نییه له گه ل خودادا.

﴿لَکِن اللّٰهُ یَشْهَدُ بِمَا اَنْزَلَ اِلَیْکَ اَنْزَلَهُ بِعِلْمِہٖ وَالْمَلٰئِکَۃُ یَشْهَدُوْنَ وَکَفٰی بِاللّٰهِ شَہِیْدًا﴾^{۱۶۶}

نهم ئایه ته مه ربووته به جوابی ئیقتیراح و داواکردنی ئه هلی کیتاب له پیغه مبه ر ﷺ که بر وا بو ئاسمان و ئه لواح بینتته خوار بو ئه هلی کیتاب، وه یا هه رکه سئ له وان نامه یه کی تایه تییان بو بیت هه تا ئه وان ئیمان بینن ئه گه رنا باوهر ناکه ن که پیغه مبه ر ﷺ پیغه مبه ری خودا بن. وه له م ئایه ته دا ئه فه رمویت به لام خودا به گه وره یی خوی شه هاده ت ئه دا به راستیی ئه و کتیبه که ناردوو یه ته خواره وه بو تو، وه ناردوو یه تی به ته وانایی و زانست و خواستی خوی، وه فریشته کانیش شه هاده ت ئه دن، وه

۱. الأنبياء؛ ۲۳.

۲. البقرة؛ ۲۸۶.

۳. الإسراء؛ ۱۵.

خودا به سه بو شه‌هادت به ریساله‌تی تو، وه له‌سه‌ر راستی کتیبه‌ک‌ت، ئیتر نه‌هلی
کتاب هه‌ر عه‌ناد و له‌جایی بکه‌ن له‌م مه‌وزووعه‌دا قیمة‌تی نییه و به‌قه‌تعی موبالاتی
بین مه‌که وه نه‌مانه هه‌ر خوویان له‌سه‌ر عه‌ناد و زمان درێژییه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا
بَعِيدًا﴾ (۱۶۷)

به راستی نه‌و که‌سانه که خوویان کافرن به دینی حق و مه‌نعی ئاده‌میزادیش
نه‌که‌ن له‌که‌وته‌سه‌ر ریگه‌ی دینی خودای ته‌عالا به‌ته‌حقیق گوم بوون به‌گوم
بوونیکی دوور له‌ریگه‌ی راست.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ﴾

به راستی نه‌وانه که کافر بوون و سته‌میان کرد له‌حه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د ﷺ به
ئینکاری ریساله‌ته‌که‌ی و به‌مه‌نع کردنی خه‌لق له‌ئیمان هینان به‌و، نه‌وه خودا له‌وانه
نییه که لیان خووش بین.

﴿وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا﴾ (۱۶۸)

وه هیدایه‌تیشیان نادا بو هیچ ریگه‌یین له‌وانه بیت به‌خه‌یالا.

﴿إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ﴾

ئیللا بو ریگه‌ی جه‌هنه‌نم!

﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾

که ده‌وامدارن له‌وا هه‌تا هه‌تایه.

﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ (۱۶۹)

وه نه‌م نه‌ووعه ته‌سه‌روفانه ئاسانه له‌سه‌ر خودا.

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ﴾

ئەي ئادەمیزادا! بە راستی پێغه مەبەری گەورە هاتوووە بۆ لای ئێوە لە گەڵ ئە حکامێدا
 کە مایە بەختیاری و پیرۆزی ژبانی دنیا و قیامەتە، وە ئەم پێغه مەبەرە لە لای
 خودای مېهرەبانی ئێوەوە بۆتان هاتوووە.

﴿فَعَامِنُوا خَيْرًا لَكُمْ﴾

دە ئیمان بینن بەو؛ چونکی ئیمان هێنانتان چاکە بۆ ئێوە.

﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾

﴿١٧٠﴾

و ئەگەر کوفر بکەن بەم پێغه مەبەرە ئەووە بزانی کە هەرچی وا لە ئاسمان و عەرزا
 مولکی خودایە و خودا بێ ئیحتیاجە لە ئێوە و ئیمان نەهێنانتان زیانی خۆتانە و
 بەس، وە خودای تەعالا زانا و بە حیکمەتە لە هەموو شەئیتکدا.

﴿يَتَاهَلَّ الْكُتُبِ لَا تَقْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾

ئەي کەسانی کە عەلاقەدارن بە کتیبی ئاسمانییەووە - کە یەهوود و نەساران -
 زیاده پەروی مەکەن لە دینە کە تانا و نوقسانیش مەکەن تیا یا، و لە شانی هیچ کە سیکاکە
 ئەندازە ی خۆی لامە دەن. ئەي یەهوودییەکان زیاده پەروی مەکەن لە شەئنی عوزە یردا،
 مەلێن عوزە یرد کورپی خودایە. خودا کورپی نییە نابێ، بێ شەرمی مەکەن دەر حەق بە
 عیسا و مەلێن ئینسانی پاک نییە، وە بێ حە یایی مەکەن دەر حەق بە مەریەم؛ چونکی
 مەریەم خواوەن عیبادهت و پاک بوووە. وە ئەي نەسارا مەلێن عیسا کورپی خوا یە!

﴿وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾

وه قسه مه‌که‌ن له‌سه‌ر خودا به‌ حه‌ق نه‌بی. مه‌لین خودا ره‌فیقی هه‌یه و عیسا له‌گه‌ل دایکیا دوو عونسورن له‌ عه‌ناسیری قودسییه.

﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ﴾

نییه عیسا‌ی کورپی مه‌ریه‌م ئیلا فرستاده‌یه‌کی خودایه‌ بۆ سه‌ر به‌نی ئیسرائیل و موعجیزاتی گه‌وره‌ی شایاوی چه‌رخ‌ی خۆی پێداوه‌ بۆ ئه‌وه‌ که‌ ئاده‌میزادی ئه‌و چه‌رخه‌ له‌ حیرس و ئاز و نیازی فاسید و له‌ دنیا‌په‌رستی و ماده‌خوازی پاك بکاته‌وه‌.

﴿وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ﴾

وه‌ وجودی عیسا به‌ ئه‌مری «کن فیکون» بوو له‌ لایه‌نی خوداوه‌ که‌ ئه‌و که‌لیمه‌یه‌ هه‌واله‌ کرد بۆ لای مه‌ریه‌م وه‌ ویستی ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ زاهیده‌ له‌و دایکه‌ عابیده‌ په‌یدا بوی و به‌س.

﴿وَرُوحٌ مِّنْهُ﴾

وه‌ عیسا زاتیکی پاك و رۆحی‌کی بی‌ره‌زیله‌ی نه‌فسی و مادیه‌ و له‌ خوداوه‌ به‌ فه‌یزی خواستی ئه‌و دروست کراوه‌.

﴿فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾

ده‌ی که‌می بی‌ریکه‌نه‌وه‌ و عه‌قل به‌ کاربینن و ئیمان بینن به‌ گه‌وره‌یی خودا و ته‌وانایی له‌سه‌ر هه‌موو مومکینات و دووری له‌ عه‌یب و بی‌ئیه‌تیا‌جی به‌ که‌س وه‌ ئیمان بینن به‌ پێغه‌مبه‌ره‌ کانیسی و بیان‌ناسن که‌ چه‌ن به‌نده‌یه‌کی پاک‌ی ره‌وش‌ت چاک و پوخته‌ و خۆلاسه‌ی ئاده‌میزادن و زیره‌ک و نه‌مین و راست و تارن و نه‌حکامی خودایان به‌ راستی گه‌یاندوه‌ به‌ عیبادی خودا و مه‌حاله‌ درۆ و خه‌یانه‌ت و ونکردنی ئه‌حکامی خودا بکه‌ن له‌وانه‌ و قایبه‌ هه‌موو عه‌واریز و نه‌حوالی ئاده‌میزادیان به‌سه‌را بیت؛ ئه‌خۆن و ئه‌خۆنه‌وه‌ و ساغ و نه‌خۆش ئه‌بن و نه‌مرن وه‌کوو باقی ئاده‌میزاد.

﴿وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً﴾

بە قەتعی مەلئین خودا سەئی کەسەن: خودا و، مەریەم و، عیسا (العیاذ باللّٰه)، ئینساننی کە پینویستی هەبێ بە خواردهمەنی و قەزای حاجەت و نوستن و مردنی بەسەرە بێت چلۆن قاییلی خودایی ئەبێ؟ حاشا! هەر ئەوەندە هەیه عەبدی خۆشەویست خودا پرتەوئ ئەدا لێی، یانی بە رەحمەتی خۆی دلێ نوورانئ ئەکا بۆ ئەو کە بە ساغی بەندەیی خودا بەجێ پینن.

﴿أَنْتَهُوا﴾

دەسبەردار ببن لەو خودا بە سەئی کەس بزانتن وە لادەن لەم بیرە تاریکە.

﴿خَيْرًا لَّكُمْ﴾

وہ قەسەدی عەقیدە و باوەرێ بکەن کە باشە بۆتان کە تەوھید و خودا بەیەک ناسینە.

﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْإِلَهِ وَاحِدٌ﴾

بە راستی بزانتن کە خودا مەعبوودیکی تاق و تەنیا یە و زیندوو و زانا و تەوانایە و پیغەمبەرەکان یەک یەک بەندە ی بارە گایە.

﴿سُبْحَانَكَ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ﴾

خودا تەسبیح و تەقدیس و تەنزیھ ئەکەین و دووری ئەخەینەوہ لەوہ کە کور و کچی بێن. ئەولاد و تەناسول بۆ پاراستنی نەوعی ئەسڵە و بۆ نیازمەندی و ئارەزووی ئەھلە و لەگەڵ مونا سەبەیی زات و سیفاتە ئەمانە هەموو دوورن لە خودا. ئیتر باوەرێ پووچی بێ سوود دوورە لە مەقسوود.

﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾

هر بؤ خودایه سهررداری و دارایی هرچی هه‌یه له کائیناتا له عهرزا و له ئاسمانا له پهستی و بولندیدا. وه مالیک له گه‌ل مهملوک و خاوه‌ن دهست له گه‌ل ژێردهسته‌دا دوورن له مونسه‌به و نیازمه‌ندی.

﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ (۱۷۱)

وه خودا به‌سه بؤ ئه‌وه ئیعتیما‌دی بدریته‌سه‌ر.

﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ (۱۷۲)

عاری لئ ناین عیسا‌ی مه‌سیح که به بئ‌باوک خودا دروستی کردووه، بئی به به‌نده‌ی فه‌رمانبه‌ردار بؤ زاتی خودا و ئه‌و فره‌شته‌انه‌یش که له سیفه‌تی بئ‌باوک و دایکی‌دا له عیسا‌ بئ‌عه‌لاقه‌ترن و خاوه‌ن پایه‌ن به به‌نده‌یی بؤ خودای خۆیان شانازی ئه‌که‌ن.

﴿وَمَنْ يَسْتَنْكِفَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ﴾

وه هه‌رکه‌سی له عیبا‌ده‌ت و به‌نده‌یی خودا ئیستینکاف بکا و عاری لئ بئ و خۆی به گه‌وره بگری.

﴿فَسَيَحْشُرُهُمُ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾ (۱۷۳)

ئه‌وه له‌مه‌ولا له روژی حسینیا هه‌موویان گرد ئه‌که‌ته‌وه و حازریان ئه‌کا له‌لای خۆی ئه‌وجاره خۆی ئه‌زانئ چییان لئ ئه‌کا.

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ﴾

جا ئەو کەسانە کە ئیمانیان بوو و کردەوێ باشیان کردوو ئەو خودا بە تەواوی پاداش و ئەجری ئەعمالیان پێ ئەدات و لە فەزڵ و میهرەبانی زیاد لە ئەجرە کە پشیمان پێ ئەدا لە یەک بەدە تا یەک بە حەفتا هەتا یەک بە حەوت سەد و زیاتریش بۆ هەر کەسێ خواستی لە سەر پێ.

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾

و ئەو کەسانەش کە عاریان هاتوو لە بەندەیی خودا و خۆیان بە گەورە دانوو ئەو خودا عەزایان ئەدا بە عەزایکی ئازارگەیین.

﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ (١٧٣)

و دەستیان ناکەوێ لە لایەنی غەیری خوداو دەستێ یا یارمەتیدەری.

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا﴾ (١٧٤)

ئەو ئادەمیزاد بە راستی واهات بۆ لای ئێو زاتیکێ خاوەن ئەخلاق و رهوشتی بەرزێ و ئەوەندە کردەوێ کانی بەرز و ئەوەندە ئەخلاقە کانی گەورەن خۆی بۆ خۆی بوو بە دەلیل و بورهان لەسەر راستی خۆی. وە لە گەڵ ئەو دا کتییکی شمان ناردوو ئەوەندە بیر و باوەر و کردەوێ و ئادابی رووناک کردوو ئەو، بۆ ئێو بوو بە نوور و رووناکیه کی ئاشکرا. واتە ئەو پیغەمبەرە ئەوەندە بەرزە بە حەق خۆی بوو بۆ خۆی بە بورهان قورئانە کیش بە نووری بەیان.

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ﴾

جان و کسانه که ایمانیان هیناوه به خودا له سهر ته می و ته ربیه تی نه و پیغه مبه ره
وه ده ستیان گرتووه به و خوداوه و نیعتماد و ته وه کولیان له سهری هه یه.

﴿فَسَيَدْخُلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمًا﴾

نه وه له مه ولا نه یانهاو یته ناو دائیره ی ره حمهت و میهره بان ی خو یه وه و ناو
زیاده که ره م، وه شاره زایشیان نه کا بو ریگه یه کی راستی وا که نه یانبا بو حوزووری
خودا و شادیان نه کا به لیکای خاوه ن به قای نه وه له روژی قیامه تا.

فه رمووده ی خودا: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ...﴾ الآية.

له حاشیه ی جه مه لدا له سهر ته تفسیری جه لاله ین نه فه رموویت: خودا ناخری
سورته ی نیسانی هینا به باسی مالی میرات وه کوو نه وه ولی دامه زراندا به باسی
مالی میرات هه تا مونا سه به په یدا بیی له به ینی نه وه ل و ناخری نه م سووره ته دا.
وه جومله ی نایاتی میرات له م سووره ته دا سیانن:
نه وه ل: له باسی میراتی نوسوول و فورووعه.

دووم: له باسی میراتی ژن و میزده و برا و خوشکی دایکی.

سیه م: که نه م نایه ته یه له باسی میراتی برا و خوشکی باوک و دایکی مردووه که
یا برا و خوشکی باوکی. وه نه م «أصحاب الأرحام» نه وه باسیان دیت له ناخری
سووره تی «انفال» دا.

وه نه وه که سه که نیستیفتای کرد له «که لاله» جابیری کوری عه بدوللا بوو له وه
کاته دا که حه زره ت ﷺ رویشت بو عه یاده تی له گه ل نه بووبه کرا ﷺ، وتی: یا
ره سووله للا «إني كلاله، فكيف أصنع في مالي؟» واته من بی نه ولادم، چی بکه م له م
مالی خو مه دا؟

وہ لہ خازیندا ئەلئ: بوخاری و موسلیم ریوایە تیان کردووہ لہ جابیر کوری عەبدوئلاوہ ئەلئ: نەخۆش بووم، جا حەزرت ﷺ لہ گەل ئەبووبە کرا هاتن بۆ عەیادەتم بە پئی. منیش لەو کاتەدا لہ هۆشی خۆم چوو بووم، وە لەو کاتەدا حەزرت ﷺ دەسنوێژ ئەگری و لە ماندهی ئاوی دەسنوێژەکی ئەپڕژین لہ رووم و منیش هۆشم هاتەوہ بە خۆما. وتم: یا رەسوولەللا چی بکەم لەم مائی خۆمەدا؟ هیچ جوابی نەدامەوہ هەتا ئایەتی: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ﴾ نازل بوو.

وہ لہ ریوایەتی ترمزیدا ئەلئ: وە من نۆ خوشکم هەبوو وە ئایەتی ﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾ نازل بوو. وە ئەبووزەریری غەفاری ئەلئ: نەخۆش بووم و نۆ خوشکم هەبوو، حەزرت ﷺ هات بۆ لام و ئاوی پڕژاند بە رووما و هۆشم هاتەوہ بەخۆمدا و عەززم کرد: یا رەسوولەللا وەسیەت بکەم بۆ خوشکەکانم بە سنی یەکی ماله کەم؟ فەرمووی: باشە. عەززم کرد: وەسیەت بکەم بۆیان بە نیوہی ماله کەم؟ فەرمووی: باشە. جا رویشتە دەرەوہ و بەجی هیشتم. «فقال: يا جابر ما أراك ميتاً من وجعك هذا، و إن الله قد أنزل قرآناً، فبين لأخواتك فجعل هن الثلاثين» جا جابیر ئەبیوت: ئەم ئایەتە لہ شانی مندا هاتەخوارەوہ. جا خودا ئەفەرمویت:

﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾

پرسیارت لئ ئەکەن لہ حوکمی مائی کەسێ بمرئ و «کەلالە» بئ یانی باوک و ئەولادی لئ بەجی نەماين.

﴿قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ﴾

تۆ ئەی پیغەمبەری خوڤشەویست بلئ: خودای تەعالا فەتواتان بۆ ئەدا لہ «کەلالە» دا:

﴿إِنْ أَمْرًا هَكَأ لَيْسَ لَهُ وُلْدٌ﴾

ئەگەر کەسێ بمرئ و ئەولادی لہ پاش بەجی نەمینئ.

﴿وَلَهُ أَخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ﴾

وه لِحَالِ خوشکینکی باوک و دایکینی یاخود هه ر باوکینی بیئ نه وه نیوهی مائی کابرا نه با، نه وهی به جینی هیشتووه.

﴿وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ﴾

وه نه وه شه خسه ش میرات نه با له و خوشکی خوئی، واته: هه موو مائه کهی نه با نه گه ر نه و ژنه مندالی نه بین.

﴿فَإِنْ كَانَتْ أُثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلَاثَانِ مِمَّا تَرَكَ﴾

وه نه گه ر خوشکه کان دوان بووبن نه وه بۆ هه ردوویان دوو ته قسیم سئ ([$\frac{2}{3}$]) هه یه.

﴿وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حِظِّ الْأُنثِيَّيْنِ﴾

نه گه ر نه و میراتبه رانه که سیفه تی برابه تی یا خوشکایه تییان هه یه له باوک و دایکه وه یا هه ر له باوکه وه کۆمه لی بوون پیاو و ژن نه وه بۆ ئیرینه که یان دووقاتی به شی میکه یان هه یه.

﴿يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا﴾

خودا نه م حوکمانه تان بۆ رووناک نه کاته وه مه بادا گومراه بین.

﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

وه خودای ته عالا به هه موو شتی زانایه و پیئ خوشه ئیوه ش زانابن.

له م شوینه دا چه ن باسئ هه یه:

یه که م: مادام قسه له «که لاله» نه که ین - و که لاله ش مردوویه که نه نه ولادی بیئ و نه باوکی بیئ - گه ره که له گه ل نه م خوشکانه یا له گه ل نه م برایانه دا باوکیان

مەوجود نەبێ، ئەگەرنا باوکەکیان ئەمانە حەجب ئەکا و میراتەکی بۆ خۆی ئەبێ. وەکوو لە حەدییسی حەزرە تا (سورەتی نساء) دەرکەوتوو. ^[١]

دووهم: ئەم براو خوشکانەکی لە نایەتە کەدا ئەفەر مویت بۆ نیرینە دوو قاتی مێینە هەیە. بۆ سوورەتیکە هەموو براو خوشکەکان باوک و دایکیی بن، یا هەموویان باوکیی بن، ئەگەرنا ئەگەر تاقمێکیان باوک و دایکیی بن و تاقمێکیان باوکیی بن ئەو شازدە سوورەت هەلئەگرێ؛ چونکی باوکی و دایکییەکان یا هەر نیرینەن، یا نیرینە و مێینەن، یا تاقە مێینە یەکی، یا چەن مێینە یی، وە باوکەکانیش ئەم چوار سوورەتەیان هەیە وە چوار زەرب چوار ئەگات بە شازدە سوورەت.

جا ئەگەر باوک و دایکییەکان نیرینە بن یا نیرینە و مێینە بن ئەو هەموو برا و خوشکە باوکییەکان حەجب ئەکەن، ئەمە هەشت سوورەت، وە ئەگەر باوک و دایکییەکان یەکی مێینە بوو ئەو نیوێ مالهەکی ئەبا، وە لەم حالەدا ئەگەر باوکییەکی نیرینە یا نیرینە و مێینە بوو باقی میراتەکی ئەبەن، وە ئەگەر تاقە مێینە یی بێ یا چەن مێینە یی بن ئەو شەش یەکی مالهەکی ئەبەن. بۆ تەواو کردنی دوو تەقسیم سێ لە میراتە کەدا، وە باقی مالهەکی هەر بەو نێسبەتە ئەدرتەو بە هەردوو چینیەکی، یانی بۆ باوک و دایکی سێ بەش لە چوار وە بۆ باوکییەکان - کەم بن یا زۆر - بەشێ لە چوار. وە ئەگەر باوکی و دایکییەکان چەن مێینە یی بوون ئەو باوکییەکان ئەگەر نیرینە بوون باقیەکی ئەبەن، هەر و ئەگەر نیرینە و مێینە بوون، بەلام بە یاسای: ﴿لِلذَكَرِ مِثْلَ حَظِّ

[١]. مەبەست لەم عیارەتە ئەمەییە: کەلالە لە شەرعدا بریتیە لەوێ کەسێ بمرێ و ئەولاد و باوکی لێ بەجێ نەمێنێ، ئەو لەم کاتەدا میراتەکی ئەگەر پتەو بۆ براو خوشکەکی، بەلام لە نایەتە کەدا تەنها ناوی ئەولاد براو، بۆیە مامۆستا ئەفەر مێن گەرەکی واتە: پێویستە ئەو مردوو باوکییەکی نەبێ چونکە ئەگەر باوکی ما بێ برا و خوشکەکی لە میرات حەجب ئەکات - بلاوکردنەوێ کوردستان].

الأنثیین ﴿ بہ شی دہ کہن. وہ ٹہ گہر مینینہ بوون و بہس ٹہوہ موتلہ قا حہ جب ٹہ کرین؛ چونکی خوشکہ باوکی و دایکیہ کان دوو تہ تقسیم سین کہ یان بردوہوہ بو ٹہ مان لہوہ نہ ماوہ تہوہ، باقی مالہ کہ یش رہد ٹہ کریتہوہ بو سہر ٹہوان.

سینہم: بوخاری و موسلیم و ترمزی ریوایہ تیان کردوہوہ لہ بہرائی کوری عازیب کہ ٹاخر سوورہ تی ہاتوہ تہ خوارہوہ سوورہ تی بہرائہ تہ، وہ ٹاخر ٹایہ تی نازل بوہ: ﴿یستفتونک قل اللہ یفتیکم﴾ بوہ. وہ ترمزی ریوایہ تہ کا لہ عہدوللای کوری عہرہوہ فہرموویہ تی: ٹاخر سوورہ تی ہاتوہ تہ خوارہوہ سوورہ تی مائیدہ بوہ. وہ ریوایہ تی کردوہوہ لہ ٹینوہ عہاسہوہ کہ ٹاخر سوورہ تی نازل بوہ سوورہ تی: ﴿إذا جاء نصر اللہ﴾ بوہ. وہ ساحیبی «تاج» ٹہ لی: یانی سوورہ تی بہرائہ تہ ٹاخر سوورہ تی بوہ کہ نازل بوہ لہ حہربا. وہ مائیدہ ٹاخر سوورہ تی کہ نازل بوہ لہ غہیری حہربا. وہ ﴿إذا جاء نصر اللہ﴾ ٹاخر سوورہ تی کورہ تہ، وہ ٹایہ تی کہ لالہ ٹاخر ٹایہ تی باسی میراتہ.

کہو ابوو مونا فی نابی بو ٹہوہ کہ وتمان ٹاخر ٹایہ تی ہاتوہ تہ خوارہوہ ٹایہ تی «ریبا» بوہ، ہہروا ٹاخر ٹایہ تہ، ٹایہ تی: ﴿واتقوا یوماً ترجعون فیہ الی اللہ﴾ بوہ.

سورة المائدة مدنية و آياتها مائة و عشرون
[سورہ تی مائیدہ، مہ دینہ ییبہ و "۱۲۰" ئایہ تہ]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ تی مائیدہ لہ سورہ تہ مہ دہ نیبہ کانہ بہم مہ عنا کہ مہ دہ نی ئہ وہ یہ لہ پاش
کۆچکردنی حہ زرت ﷺ لہ مہ ککہ بۆ شاری مہ دینہ ہاتو وہ تہ خواریہ وہ.
ریوایہ ت کراوہ: کہ ئہم سورہ تہ نازل بووہ لہ پاش رووداوی حودہ ییبہ لہ کاتی
گہ رانہ وہی حہ زرتدا ﷺ لہ حودہ ییبہ بۆ مہ دینہ ی مونہ ووہرہ.
وہ ناوبراوہ بہ سورہ تی «مائیدہ» لہ بہر ئہ وہ کہ ناوی «مائیدہ» لہ ئاخری
سورہ تہ کہ وہ براوہ. وہ رہ وایہ ئینسان بلیت ناوبراوہ بہ «مائیدہ» لہ بہر ئہ وہ کہ
ئہ شوبہ ئ بہ مائیدہ یہ کی گوشادی وہا گہ ئی نہوع خورادہ مہ نی لہ سہر دانرابی.
وہ لہم سورہ تہ یہ ئہ وہی کہ نازل بووہ لہ سالی فہ تحی مہ ککہ دا وہ کوو ئایہ تی:
﴿ولا یجرمنکم شأن قوم﴾ الآیہ. وہ وہ کوو ئایہ تی: ﴿الیوم أکملت لکم دینکم...﴾ کہ لہ
حہ جی ویداعا وہ لہ روژی عمرہ فہ دا نازل بووہ و لہ ناو زاناکانا بریار وا دراوہ ہہر
سورہ تی کہ لہ پاش کۆچ نازل بووبی ئہ وہ بہ «مہ دہ نی» ناوئہ بری موتلہ قا، ئہ بوو
مہ یسہرہ ئہ ئی سورہ تی مائیدہ لہ وانہ یہ کہ لہ ئاخری ژبانی حہ زرتا نازل بووہ وہ
ئایہ تی مہ نسوخی تیدا نیبہ. بہ لام ئہ وہی ناسراوہ ئہ وہ یہ کہ لہ پاش رووداوی
حودہ ییبہ ہاتو وہ تہ خواریہ و ہ بازیکی نہ بیت.

﴿غَيْرِ مُحِلِّ الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾

حالتان واین که نه‌چیر حه‌لال نه‌که‌ن بۆ خۆتان له کاتیکدا که ئیوه وان له ئیحرامی حه‌جدا.

﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾

به راستی خودا حوکم نه‌کا وه فه‌رمان نه‌دا به‌وه‌ی که خواستی له‌سه‌ری.

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعِيرَ اللَّهِ...﴾ الآية.

له ته‌فسیری قورته‌وییدا نه‌قل نه‌کا «حطم» ناوی کوری «هند» که کافرئیکی موشریکی نابار بوو هات بۆ مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ عه‌رزی کرد: تۆ خه‌لکی بۆچی بانگ نه‌که‌ی؟ نه‌ویش فه‌رمووی: بانگیان نه‌که‌م بۆ شه‌هاده‌تی «لا إله إلا الله محمد رسول الله»، وه نویتژ کردن، وه زه‌کات و حه‌ج بۆ به‌یتوللا، نه‌ویش وتی: نه‌مانه باشن به‌لام من بازی گه‌وره‌م هه‌ن بی‌راویژی نه‌وان ناتوانم هه‌یچ نیشتی بکه‌م، نه‌رۆم راویژیان بین نه‌که‌م و هیوام وایه موسولمان بيم، وه نه‌وانیش له‌گه‌ل خۆمدا بینم بۆ خزمه‌تی تۆ و موسولمان بین. وه پاش نه‌مه‌ رویشت، وه هه‌زرت ﷺ فه‌رمووی: نه‌م کابرایه هات بۆ لامان به‌ روویه‌که‌وه له‌ رووی کافر نه‌چوو، وه پشتی هه‌لکرد به‌ پشته‌ملیکه‌وه له‌ پشتی ملی ئینسانی غه‌ددار نه‌چوو، وه له‌ پاشا نه‌هاته‌وه بۆ لای هه‌زرت ﷺ وه له‌و ساله‌دا هه‌زرت له‌گه‌ل نه‌سه‌حابه‌کانا رویشت بۆ مه‌که‌که بۆ «عمرة القضا» حه‌تم هات بۆ مه‌که‌که بۆ عومره کردن، بازی له‌ نه‌سه‌حابه‌کانی هه‌زرت ویستیان پاش نه‌وه که حه‌تم له‌ هه‌ره‌م ده‌رچوو بیکوژن، جا نه‌م ئایاته هاته‌خواره‌وه:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا مُجْلُوءًا شَعَبِ اللَّهِ﴾

ئەي كەسانى كە ئيماننان هيناوە! لە خودوودى خوداى تەعالا لامەدەن، وە ئاداب و مەناسىكى حەج تىك مەدەن، وە هەتكى ئەهلى مەناسىك بە حەلال مەزانن.

﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾

وە مانگى حەرام حەلال مەكەن و جەنگى تىدا مەكەن لە گەڵ كەسدا.

﴿وَلَا الْهَدَىٰ﴾

وە ئەو حەيوانانە كە هينراون بۆ حەرەمى مەككە داگيريان مەكەن.

﴿وَلَا الْفَلَيْدَ﴾

وە ئەو زنجيرە وا لە ملى حەيوانەكاندا دەستى بۆ مەبەن.

﴿وَلَا ءَامِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾

وە دەست مەبەن بۆ ئەو كەسانە كە قەسدى بەيتوللاى حەراميان كردووە بۆ زيارەت و تەواف و بەجى هينانى مەناسىكى حەج و عومرە.

﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا﴾

كە حاليان وەهايه هاتوون داواى كەرەم و رەزامەندى خوداى خويان ئەكەن.

﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾

وە كاتى لە ئىحرامى حەجتان بوونەووە و تەحەللولتان كرد نەچير بگرن وە ئەو مەنعەى پيشووتان لەسەر نامينى.

﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

أَن تَعْتَدُوا﴾

با هه‌لتان نه‌نی کینه و دوژمانیه‌تیتان بۆ کۆمه‌لی له‌به‌ر ئه‌وه که پاره‌که مه‌نعیان کردن
له زیاره‌تی «مسجد الحرام» بۆ عومره بۆ ئه‌وه که ته‌جاوز بکه‌ن له‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه
یا له‌سه‌ر خزم و خویشیان بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه.

﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾

وه یارمه‌تی یه‌کتر بده‌ن له‌سه‌ر کردنی کرده‌وه‌ی چاک و پاریز له‌نافه‌رمانی خودا.

﴿وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾

وه یارمه‌تی یه‌کتر مه‌ده‌ن له‌سه‌ر گونا‌حکردن و تاوانباری و ته‌جاوز کردن بۆ
سه‌ر خه‌لکی.

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾

له‌خودا بترسن.

﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

به‌راستی خودای ته‌عالا کاتی عوقوبه‌تی تاوانباری بدات عوقوبه‌ته‌که‌ی زۆر
نابار و ناهه‌مواره.

جا خودای ته‌عالا که‌وته باسکردنی مه‌عنا‌ی ﴿إِلَّا مَا يَتْلُو عَلَيْكُمْ﴾ و فه‌رموی:

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمِيتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْفُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ
وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْلَقِسُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فَسْقُ﴾

حه‌رام کراوه له‌سه‌ر ئیوه - ئه‌ی موسولمانه‌کان - یه‌که‌م: خواردنی گوشتی
مرداره‌وه‌به‌وو، واته‌ ئه‌و گیانه‌به‌ره که به‌بن‌سه‌ر‌پینی شه‌رع‌ی مرد‌بین. دووه‌م: خواردنی
خوینی که ره‌وان بووبین. له‌زه‌مانی جاهیلییه‌تا ئه‌و خوینه‌یان ئه‌کرده‌ ناو ریخوله‌ی

حەيوان و ئەيان برژان جا ئەيان خوارد. جا لە ئىسلاميەتا حەرام کرا. سەنەم: گوشتى بەراز. چوارەم: گوشتى ئەو حەيوانە کە لە کاتى سەرپرینیا دەنگ بەرز کرايیتەو بە ناو بردنى غەيرى خودای تەعالا. پینجەم: خواردنى گوشتى حەيوانى خنکاو بە ھەر جۆرئ بئ: بە پەت، یا بە ئاو، یا لە ژیر خانووی روخواوا، یا یەکئ دەستی نابیتە بىنى.. وە وینەى ئەمانە. شەشەم: خواردنى گوشتى حەيوانى لئیدرابن بە دار یا بە بەرد ھەتا مردبئ. ھەوتەم: گوشتى حەيوانى لە بەرزى کەوتییتە خوارەو وە و مردبئ، یا خود کەوتییتە ناوی بیری کەو وە و مردبئ. ھەشتەم: گوشتى حەيوانى کە قوچى لئیدرابن و بە زۆرى قوچ مردبئ. نۆھەم: گوشتى حەيوانى کە دڕندە لئى خواردبئ ھەتا گیانى دەرچووبئ، مەگەر ئەوانەيان کە زوو فریایان بکەون و لە پیش ئەو دە گیانیان دەربچئ سەریان بېرن، واتە ژيانى راستەقینەيان تیامابن لەو کاتەدا کە سەریان ئەبېرن، وە ئەمەيش ئەزانئ بە جموجوولى بەھیز وە بەو کە خوینیان لە وەختى سەرپرینیا نا پەلەمیزکە ببەستئ. دەھەم: گوشتى حەيوانى کە لەسەر بتەکانا سەربرابئ. وە یا ئەو حەيوانانە کە سەریان بېرى لەسەر ئەو بەردانەدا کە دانراون لە دەورى بەیتا وە بە ھیواى ئیحسان حەيوانیان لەسەر ئەکوژریتەو. وە حەرامکراوہ لە سەرتان ئەمە کە رزق و رۆزى خۆتان بە «ئەزلام» وەرگرن وە ئەم فیسقە، وە رزق وەرگرتن بە «ئەزلام» بە چەن جۆر کراوہ:

یە کەم: ھەرکەسئ بۆ خۆى سئ بەردى ھەلگرتووہ لە کيسە یە کدا لە یە کینکیان نووسرابوو «افْعَلْ» یانى بیکە، وە لە یە کینکیان نووسرابوو «لا تَفْعَلْ» واتە مەیکە، وە یە کینکیان ھىچى لەسەر نەنووسرابوو. جا کابرا بیویستایە برؤا بۆ کارئ [یا] بۆ سەفەرئ دەستى ئەکرد بەو کيسەدا ئەگەر بەردى یە کەمى بە دەستەو بەھاتایە ئەرۆیشت بۆ ئیشە کەى، وە ئەگەر بەردى دووھەمى بۆ بەھاتایە نەدەچوو، وە ئەگەر

بە ھۆی سەواب و نەعمەت لەویدا. وە ھەندئ شت مەندوو بە، لە کردنیا سەواب ھەبە و لە تەرکیا عیقاب نییە. وە ھەندئ شت مەکروو ھە لە نەکردنیا سەواب ھەبە و لە کردنیا عەزاب و عیقاب نییە. وە ھەندئ شت موباحە واتە کردن و نەکردن رەوا بە.

سێھەم: بەوہ - ئەی خۆشەوێست - تۆم مەئموور کردووہ بۆ بەیان و تەفسیر و روونکردنەوہی ئەو ئایەتانە کە ھاتوونەتە خواروہ بۆ لات و پێویستیان ھەبە بە بەیان وەکوو نەسخ و لابردنی بازی حوکمی رابوردوو بە حوکمیکی تازە، وە تەخسیسکردنی عام و تەقییدی مۆتلەق و ھاووتنەئەمانە وە بپارم داوہ پەپرەوێت بکەن.

چوارەم: بەوہ کە رامگە یاندووہ بە ئیوہدا گەردەوہ بوونی موسوڵمانان لەسەر حوکمی ئەو حکامی دین ئەبێ بە دەلیل لەسەر ئەو حوکمە، خواھ سەلبی بێ یا ئیجابی، وە لادان لەوہ ئەبێ بە عیقابی پاشەرۆژ.

پێنجەم: بەوہ کە ئەمرم کردووہ بەوہ کاری گەرنگ و خواوہن قیمەتتان بە راویژ بێ وە ھەرکە سیکتان دانا بە گەورە و خواوہن کار ئیتاعە و فەرمانبەرداری بکەن وە ئەگەر شۆرش کەوتە ناوتانەوہ بگەرێنەوہ بۆ سەر کیتابی خودا و سوننەتی رەسوولەللا، وە بەوہ کە فەرمانم داوہ بە (تَقَّه) و فام پەیدا کردن بە شەریعەتی ئیسلامی، وە پێویستە ئەوانە کە لەو پایەدا نین ئیتاعەئەو ئەو زانا خواوہن فیقھ و خواوہن زانستانە بکەن وە ھەرچی نەزانن خودسەر نەیکەن وە بگەرێنەوہ بۆ لای ئەو ئیمام و پێشەوایانە.

شەشەم: بەوہ کە نیشانم دان موحمەد ﷺ پێغەمبەری خودایە و خاتەمی پێغەمبەرانە و دینی موحمەد زالە بەسەر ھەموو دینەکانا و پێویستە ھەموو ئوممەتی پەپرەوی تۆ بکەن و ھەرکەسێ موخالەفەئە تۆ بکا بە ستەمکار و خاریج لە دین ئەناسرێ.

وه نیعمه تیشم بو ته‌واو کردوون به هیدایه‌تدان و شاره‌زا کردنتان بو ئیسلام، وه به فه‌تحتی مه‌ککه و رام‌کردنی عه‌ره‌به‌کان بو‌تان، وه ره‌زامه‌ندیم هه‌یه به‌وه که دینی ئیسلام که دینی خودا به‌یه‌کناسینه و باوهر کردنه به موحه‌ممهد له ته‌بلیغاتا دینی ئیوه‌بی.

ترمزی و بوخاری و موسلیم ریوایه‌تیان کردووه که: پی‌اوئی له جووله‌که‌کان وتی به عومه‌ری کوری خه‌تاب ﷺ: ئه‌ی عومه‌ر نه‌گه‌ر ئایه‌تی: *الیوم اکملت لکم دینکم...* الآیه. له‌سه‌ر ئیمه‌ نازل ببوایه‌ نه‌و روژی نوزووله‌مان نه‌کرد به روژی جه‌زنی ره‌سمی بو خو‌مان. عومه‌ریش فه‌رمووی به راستی من نه‌زانم نه‌و ئایه‌ته له چ روژیکا هاته‌خواره‌وه، له روژی جومعه‌دا که ته‌سادوفی روژی عه‌ره‌فه‌ی کرد بو. وه واحیدی ئه‌لی: نازل بو له روژی عه‌ره‌فه‌دا له پاش عه‌سر له سالی ده‌ی کۆچی له سه‌فه‌ری «حجة الوداع»‌دا، وه له‌و کاته‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ سواری نه‌و وشتره‌ی بو که ناوی «عصبا» بو.

﴿فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

رَحِيمٌ ﴿٣﴾

جا نه‌گه‌ر که‌سێ له برسیه‌تییه‌کی زورا ناچاره‌ی نه‌وه بو له‌و حه‌رام‌کراوانه - وه‌ک گوشتی مرداره‌وه بو و گوشتی به‌راز و... تاد - بخوات مادام خزی گونا‌ه‌بار نه‌کا و زیاده‌ره‌وی نه‌کات له‌و خواره‌نه‌دا نه‌وه تاوانبار نابێ و خودا به‌به‌زه‌یی و تاوان‌به‌خشه. جا کاتی که ئایه‌تی ته‌حریمی نه‌و گوشتانه که باس‌مان کردن نازل بوو جیگه‌ی نه‌وه‌یه که موسولمانان پرسیار بکه‌ن: ئه‌ی چ گوشتی حه‌لاله‌ بو‌مان؟ جا خودا فه‌رمووی. *یسئلونک...* الآیه.

سه عیدی کوری جوبه یر نه لئ: نه م ئایه ته هاته خواره وه له شانی عه دی کوری حاته م و زه یدی کوری «مهلهل» دا که ههردووکیان تائی بوون، وه نه م زه یده مه شهوور بووه به «زید الخیل» له پاشا هه زره ت ناوی نا «زید الخیر»، نه مانه عه رزی هه زره تیان کرد: یا ره سه وه لئلا ئیمه قه ومینکین که راو نه که ین به سه گ وه ها نه بئ که سه گ نه و نه چیره ی گرت زوو نه چیره که له ژیریا ته نگه نه فه سه نه بئ و نه مرئ و به چه قو دا ناگا، وه وایش نه بئ فریای نه که وین و سه ری نه برین، وه خودا مرداره وه بووی حه رام کردووه لیمان، جا تو چی نه فه رمووی؟ جا نه م ئایه ته نازل بوو:

﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ ۗ﴾

پرسیارت لئ نه که ن چ گوشتی ره وا کراوه بو ئیمه.

﴿قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ۗ﴾

تو نه ی ره هه بری خو شه ویست بلئ بییان هه لال کراوه بو ئیوه هه ر خوراده مه نییه ک که به له ززه ت بئ و ته بیعه تی سه لیم وه ری بگری و به شتیکی خرابی نه زانی.

﴿وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ ۗ﴾

وه نه چیری نه و درنده و په له وه ره راو که رانه که تالیمتان کردوون له هه یوان و په له وه ری برین که ره وه کوو: سه گ و، تانجی و، ویز و، باز و... غه یری نه مانه یش که تالیمتان کردوون له وه ی که خودا تالیمی ئیوه ی کردووه. واته به و یاسا که ئیوه فیربوون و به راوردتان کردووه تالیمتان داداون.

﴿فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ ۗ﴾

ده ی بخو ن له گوشتی نه و نه چیره ی که گرتوو یانه بو ئیوه و نه یان خواردووه.

﴿وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ ۗ﴾

به‌لام له کاتی به‌ره‌للا کردنی ئەو حەیانە راوکه‌رانه‌دا ناوی خودا ببه‌ن «بسم‌الله بکه‌ن»، وه‌یا نه‌گەر به‌زیندوویی گه‌یشتن به‌و نه‌چیرانه‌ سه‌ریان بپرن و «بسم‌الله» یان له‌سه‌ر بکه‌ن.

﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾

له‌خودا بترسن و دووربکه‌ونه‌وه‌ له‌وه‌ی که‌خودا حه‌رامی کردووه‌ وه‌کوو نه‌وانه‌ باسما‌ن کردن.

﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾

به‌راستی خودا حه‌سبب‌ی تاوانباران به‌په‌له‌ نه‌کات.

﴿الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ﴾

ئه‌م‌رۆ حه‌لال کرا بۆ ئیوه‌ خواردنی هه‌ر خوارده‌مه‌نبه‌که‌ که‌ پاک و بێ‌زیان بێ‌ و له‌لای ته‌ببعه‌تی ئینسانی میانه‌دا باش بێ‌، خواه‌ گوشت بێ‌ یا غه‌یری گوشت، وه‌ مه‌به‌ست له‌ «طیبات» ماعه‌دای گوشته‌ پێشووه‌ کانه‌ که‌ حه‌رام کران.

﴿وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ﴾

وه‌ خوارده‌مه‌نی ئەو کافرا‌نه‌ که‌ وه‌ختی خۆی کتیبیان پێدراوه‌ حه‌لاله‌ بۆ ئیوه‌، گوشت بێ‌ یا غه‌یری گوشت، به‌م مه‌رجه‌ سابت بووبێ‌ که‌ نه‌هلی کیتابن.

﴿وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ﴾

وه‌ خوارده‌مه‌نی ئیوه‌یش - ئە‌ی موسولمانه‌کان - حه‌لاله‌ بۆ ئەوان، که‌وابوو دروسته‌ له‌ چێشت و نانی خۆتان بترین بۆیان یا له‌ میوانیدا بۆیان دابنێن بیخۆن، وه‌ مه‌به‌ست له‌م رۆژانه‌ رۆژی عه‌ره‌فه‌ و جه‌ژن و رۆژی پاش جه‌ژنه‌ که‌ ئەم ئایه‌تانه‌ هاتوونه‌ته‌ خواره‌وه‌ له‌وانا.

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ﴾

وه بۆتان حه‌لال کراوه ماره‌کردنی ئه‌و ژنه‌ ئازادانه‌ له‌وانه‌ ئیمانیان هه‌یه‌ به‌ دینی ئیسلام.

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾

وه حه‌لال کراوه‌ بۆ ئیوه‌ ماره‌کردنی ئه‌و ژنه‌ حورپه‌ ئازادانه‌ له‌و تائیفه‌ که‌ له‌ پیش زه‌مانی ئیوه‌دا کیتایان پێدراوه‌ که‌ جووله‌که‌و گاورن.

﴿إِذَا مَا تَأْتِيَهُنَّ أَجْرُهُنَّ﴾

کاتی که‌ ماره‌یه‌ که‌ یان بده‌نی.

﴿مُحْصِنِينَ غَيْرِ مُسَفِّحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾

که‌ حالی ئیوه‌یش وه‌هه‌بێ خۆتان پپاریزن له‌ زینا کردن به‌ هۆی ئه‌و ماره‌کردنه‌وه‌، زینا نه‌که‌ن به‌ ئاشکرا و به‌ په‌نامه‌کی دۆست نه‌گرن بۆ زینا کردن.

﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ﴾

وه هه‌رکه‌سێ باوه‌ر نه‌کا به‌و ئه‌حکامی ئیسلامه‌ که‌ خودای ته‌عالا دایمه‌زراندوه‌ ئه‌وه‌ هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی باش بکا بێ نرخیه‌ و جه‌زا و پاداشی نییه‌ له‌ پاشه‌پۆژا.

﴿وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾

وه ئه‌وه‌ له‌ روژی قیامه‌تا له‌و که‌سانه‌یه‌ که‌ زیان‌کردوون.

له‌م ئایه‌ته‌ پپروژه‌وه‌ ده‌رئه‌که‌وئێ که‌ خوارده‌مه‌نی کافری کیتابی، گوشت و غه‌یری گوشت، خواردنی دروسته‌ بۆ موسولمان خواه‌ له‌سه‌ر ئه‌و حه‌یوانه‌ سه‌ریان بپریوه‌ «بسم‌الله» یان کردبێ یا نه‌یان کردبێ، چونکی ئه‌م ئایه‌ته‌ موته‌له‌قه‌ و ناوی خودابردنی ئیعتیبار نه‌کردوه‌، به‌ئێ پتویسته‌ که‌ سابت ببێ له‌ ئه‌هلی کیتابن، وه‌کوو: یه‌هوود و،

نەسرانی، وە ئەو کەسانە کە نەسبەتی خۆیان ئەدەن بۆ لای یەھوودییەت یا نەسرانییەت ئەو ئەگەر زانای دینی ئەو مەیلەتە ئیعتیرافیان پێ بکەن گوشتی سەرپراوی دەستیان ئەخوری و ئەگەر ئیعتیرافیان پێ نەکەن ناخوری.

وە قەبیلە ی مەجووس ھەرچەند ئەلین کیتابمان ھەبە بەلام ھەزرت ﷺ لە ھوکمی ژن ماری کردن و گوشتخواردنی سەرپراوی ئەوان جیای کردوونەتەو و فەرموویەتی: «ئەو مەجووسیانە موعامەلەیان لەگەڵ بکەن وەکوو ئەھلی کیتاب بەس ژنیان ماری مەکەن و تەعامیان مەخۆن».

ھەروا دەرئەکەوێ کە سەرپراوی دەستی کافری موشریک وە کافری باوھەری بە ھیچ دینی نەبێ ناخوری، وە ژنیشیان بە کافری ماری ناکرێ.

﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾

ئە ی کەسانی کە ئیمانتان ھێناو بە دینی ئیسلام کاتی ویستتان راست ببنەو بۆ بەجێ ھێنایی نوێژە کانتان روخسار و دەموچاوتان بشۆرن؛ کە لە پانیدا مابەینی ھەردوو گۆتتانە وە لە درێژیدا مابەینی جینگە ی روانی مووی سەرتانە ھەتا ئاخری ئیسکی چەناکەتان، وە لە پاش شۆرینی روخسار، دەستە کانتان بشۆرن لەگەڵ ئەنیشکتانا وە بە ئاوی تازە مەسحی سەرتان بکەن کەم بێ یا زۆر، وە پیکانتان بشۆرن ھەتا ئەگاتە ھەردوو قولاپە کانتان.

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا﴾

وە ئەگەر جەنابەت ھاتبوو بەسەرتانا، واتە لەشتان پیس بوو ئەو خۆتان بشۆرن.

﴿وَأَن كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾

وہ نہ گہر نہ خویش بوون و نہ تان نہ توانی ناو بہ کارینن لہ بہر سہرما - مہ سہلا - یا خود لہ سہ فہرا بوون و ناوتان دہس نہ دہ کہوت، خواہ لہم سورہ تانہ دا لہ شتان پیس بی یا بی دہ سنوئز بن، وہ یا خود یہ کئی لہ ئیوہ لہ سہرناو ہاتہ وہ و بی دہ سنوئز بوو، یا خود دہستان دا لہ پیستی ژنان وہ بی دہ سنوئز بوون، وہ یا خود جیماعتان کرد لہ گہ لیانا وہ ناوتان دہست نہ کہوت بہ کاری بینن بو لابر دنی بی دہ سنوئزی یا لہش پیسی نہ وہ لہ ہہ موو نہم سورہ تانہ دا قہ سدی ہہ لگرتنی گلکی پاک بکن۔

﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِّنْهُ﴾

وہ بہو توڑوہ دہست بینن بہ دہ موچاوتانا و دہ ستانا لہو گلہ پاکہ۔

﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَلَٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ﴾

خوای تہ علا نایہ وی کہ زہ حمت بہ خاتہ سہرتان بہ نہوعی نازارتان بدا، بہ لام نہیہ وی کہ پاکتان بکاتہ وہ لہ لہش پیسی و بی دہ سنوئزی و نہیہ وی دلٹان پاک بکاتہ وہ لہ فہ سادی مہ عنہوی و لہ رہزیلہ و چلکی نہ فسی۔

﴿وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ﴾

وہ خودای تہ علا بہم تہ شریعاتہ کردوویہ تی نہیہ وی نبعمتی خوی تہ واو بکا لہ سہر ئیوہ۔

﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

تومید ہہ یہ کہ ئیوہ بین بہ ئینسانیکی وہا سوپاسی خودا بکن لہ سہر نبعمتی ئیسلام و نبعمتی دامہ زرانندی دین لہ جیہانا، وہ لہ سہر نہوہیش کہ خودا نہم ناداہی بو باس کردوون و نہم روخسہ تانہی پنداون۔

لەم ئایەتە پیرۆزەدا چەن باسی ھەیه:

یەكەم: زاھیری ئایەتەكە ئەمە ئەگەینێ كە واجبە لەسەر ھەركەس ھەستی بۆ نوێژ، دەسنوێژ بگری؛ چونكى ئەم بە زاھیر بۆ وجووبە (مع أنه) ئیجماع لەسەر خیلافی ئەوہیە. وە ریبویەت كراوہ كە: ھەزرت عليه السلام لە رۆژی فەتھی مەككەدا ھەر پینج فەرزەكەى بە یەك دەسنوێژ كرد، وە ھەزرتی عومەر عەرزى كرد: ئیمپرو شتیكت كرد كە لەسەر عادیەتی جارانت نەبوو، فەرمووی: بە عەمدی وەھام كرد. مەعنای وەھایە بۆ دەرخیستی ئەوہ كە دروستە بە یەك دەسنوێژ چەن نوێژ بكری وای كرد. كەوابی مونسب وایە ئەم ئایەتە خیتاب بێ لەگەڵ بێ دەسنوێژەكانا بە قەرینبی حال وە بە دەلیلی ئەوہ كە تەیموم كردن كە بە دەلی دەسنوێژە مەشرووتە بەوە كابرأ بێ دەسنوێژ بێ (مع العلم) كە دەسنوێژ لەسەر دەسنوێژ «نور علی نور»ە. دووہم: ئەمە یەكە كەلیمەى «إلى» لە «إلى المرافق»دا بە مەعنای كەلیمەى «مع» ئیستیعمال كراوہ لەم شوینەدا، وە دەلیلی ئەوہ یەكە ھەزرت عليه السلام لە كاتی شوړینی دەستەكانیا ھەردوو ئەنیشكى شوړیوہ.

سێھەم: ئەمە یەكە لە لای مەزھەبى ئیمامى شافعی عليه السلام لە مەسحى سەردا ئیكتیفا ئەكری بە كەمتر میقداری؛ چونكە «ب» لە «برؤسكم»دا یا زیادە یە یا بۆ «تبعيض»ە بە ھەر حال بە ھەر ئەندازە یەك مەسحى سەر بكری كافیە ھەرچەند باش وایە ھەمووی مەسح بكەن ھەتا لە موخالەفەى باقى ئیمامەكان دەرېچین.

چوارەم: «وَأرجلكم» - بە نەسبەى لام - مەعتوفە لەسەر «أیدی» و ئەكە ویتە بەر ئەم بە غوسل، وە «بناء علیہ» شوړینی ھەزدوو پێ ھەتا ھەردوو قولاپەكان فەرزە بە دەلیلی سوننەت و رەفتاری پینغەمبەر عليه السلام چونكى لە ریبویەتی بێ موعارەزەدا

دەرنە کە وتوووە کە پیتی مەسح کردی بە رووتی لە دەسنوێژا. وە لە گەلی ریاوە تا بە بئ موعارەزە سابت بوو کە حەزرت هەردوو پێکانی شۆردوووە لە دەسنوێژا. هەروا سابت بوو کە جاری چاوی کەوت بە شەخسێ دەسنوێژی گرت و میقداری لە پیتی نەشۆرابوو وە حەزرت ﷺ بانگی کرد: «ویل للأعقاب من النار اسبغوا الوضوء» واتە هاوار بۆ ئەو کەسانە کە پاژنەیان ناشۆرن لە عەزابی ناگری دۆزەخ، دەسنوێژتان باش بگرن. وە زیاد لە مانە خودای تەعالا فەرموویەتی: «وَأرجلكم إلى الكعبين» وە وجودی تەحید دەلیلە لەسەر ئەو کە مەقسوود شۆرینی پێکانە نەك مەسح کردیان.

«وَأرجلكم» - بە جەرە ی لام - کە ئەویش قیرائەتیکی سابتە، یا ئەبهاوینە سەر جەرە ی جیوار وە کوو: «عذاب يوم أليم» کە «أليم» مەجرور کراوە لەبەر موحاوەرە ی «یوم» هەرچەند حەقی رەفعە یە لەبەر ئەو بە سیفەتی «عذاب» واقع بوو. یاخود حەملی ئەکەینە سەر مەسحی هەردوو پێ لە کاتیکا داپۆشرا بێ بە «خوف» واتە شۆرینی هەردوو پێ بە رووتی و مەکشووفی وە مەسحی هەردوو پێ لە وەختی داپۆشرا نیانا بە «خوف» چونکی روونکردنەوێ قورئانی پیرۆز دراو بە حەزرت ﷺ وە ئەگەر مەقسوود لەو ئایە تە مەسحی هەردوو پێ بواوە پتویست بوو ئەو ئەندە حەزرت ﷺ مەسحی پێ بکا لە کاتی دەسنوێژ گرتنا کە ئەسحابە کان بە ناشکرا لەو رەفتارە ناگادار ببوایەن.

پنجەم: قورتوبی لە تەفسیرە کە یا فەرموویەتی: «سدى» و زەیدی کورپی ئەسلەم ئەلین: مەعناى ئەم ئایە تە وایە «إذا قمتم من المضاجع یعنی النوم» وە مەقسوود لەم تەئویلە ئەمە یە کە ئەسبابی بئ دەسنوێژی بەیان بکرین، وە بە تاییەتی نوستن کە جیگە ی ئیختیلافە دەربکەوئ کە هۆی بئ دەسنوێژییە، وە بە گوێرە ی ئەم تەئویلە

لہم ئایہ تہ دا تہ قدیم و تہ ئخیر ہہ یہ و تہ قدیری ئایہ تہ کہہ وا ئہ بی: «یا أہما الذین آمنوا إذا قتم إلی الصلوۃ من النوم أو جاء أحد منکم من الغائط أو لامستم النساء فاغسلوا...» وہ مہ قسوود لہم مولامہ سہ یہ مولامہ سہ ی بچووکہ، یانی دہس لیئدانئی کہ دہ سنوئز ئہ شکینئی. وہ لہ سہر ئہم بہ یانہ ئہ حکامی «محدث» بہ حہ دہ سی ئہ سفہر لیئرہ دا تہ واو بوو. جا خودای تہ علاا فہرمووی: ﴿وإن كنتم جنباً فاطہروا﴾ ئہم ئایہ تہ یش بؤ بہ یانی حوکمی جہ نابہت بوو، ئہم جار بؤ ہہردوو نہوعہ کہ یانی بی دہ سنوئز و لہش پیس فہرمووی: ﴿وإن كنتم مرضی أو علی سفر فلم تجدوا ماء فتمموا صعیداً طیباً﴾ وہ موحہ ممہ دی کوری «مسلمہ» لہ ئہ سحابی مالیک ئہم تہ ئویلہ ی فہرمووہ لہ گہل کؤمہ لئی لہ زانایاندا.

وہ جو مہووری ئہ ہلی عیلم فہرموویانہ: مہ عنای ئہم ئایہ تہ وایہ: «إذا قتم إلی الصلوۃ محدثین» وہ لہم کاتہ دا تہ قدیم و تہ ئخیر نییہ لہم ئایہ تہ دا، بہ لکوو لہ ئہوہ لہوہ حوکمی ئہو کہ سانہ بہ یان ئہ کا کہ ناویان لہ دہ ستایہ ہہ تا ئہ گاتہ «فاطہروا» وہ مولامہ سہ ی بچووک کہ دہ سکہ وتنہ لہ ژن وا لہ ناو مہ عنای «محدثین» دا، پاش ئہمہ حوکمی ئہو کہ سانہ کہ ناویان دہس ناکہوئی لہ ہہردوو نہوع، واتہ بی دہ سنوئز و لہش پیس. وہ مولامہ سہ لہ جو ملہ ی ﴿أو لامستم النساء﴾ بؤ بہ یانی مولامہ سہ ی گہورہ یہ کہ جیماعہ. ئہم تہ ئویلہ تہ ئویلی ئیمامی شافیعی و غہیری ئہویشہ، وہ قورتوبی ئہ فہرموویت: «قلت: وهذان التأویلان أحسن ما قيل في الآية. واللہ أعلم».

﴿وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾

ئہی موسولمانہ کان! باسی نیعمہ تی خودای تہ علاا بکہن با خوداتان بخاتہ وہ بیر و راتان پہریتئی بؤ سوپاس.

﴿وَمِثْقَةَ الْإِذَى وَآثِقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾

وه باسی نه‌و عهد و په‌یمان‌هی خودا بکه‌ن که له‌گه‌ل خو‌شه‌ویستیا داتان به‌ست له‌سه‌ر گوینگرتن و به‌جی‌هینان له‌خو‌شی و ناخو‌شیدا له‌و کاته‌دا که وتتان: ﴿سَمِعْنَا وَاطَعْنَا﴾

﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾

له‌خودا بترسن و نیعمه‌تی خودا و عهد و میساقی پیغه‌مبه‌ری نیهمال مه‌که‌ن وه‌نه‌و په‌یمان‌ه تیک مه‌ده‌ن.

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾

به‌راستی خودای ته‌علا زانایه به‌ورده‌خه‌یالاتی دل‌ی نینسان چ‌جای کرده‌وه‌ی به‌رچاو، وه‌جه‌زاتان نه‌داته‌وه له‌سه‌ر نه‌وانه.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ﴾

نه‌ی که‌سانی که ئیمان‌تان هیناوه به‌دینی ئیسلام! ئینسانی له‌سه‌ر حق‌راوه‌ستاو بن‌وه شه‌هادت‌بدن به‌راستی.

﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا﴾

با‌حه‌ملتان نه‌کا دوژمنی و عه‌داوه‌تتان له‌گه‌ل قه‌ومی موشریکه‌کان له‌سه‌ر نه‌وه که‌عه‌دالته‌ت و راستکاری نه‌که‌ن له‌گه‌لیانا.

﴿اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى﴾

میانه‌کاری و راستکرداریتان بین له‌گه‌ل خه‌لکدا وه‌ئه‌م عه‌دالته‌تکارییه‌نریکتره به‌ته‌قوا و پاریزگاری.

﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾

له‌خودا بترسن.

﴿إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾

به راستی خودا خه به رداره به وهی که ئیوه ئه یکن و جهزاتان ئه داته وه له سهر خیر و شهر.

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ءَوَّجَرٌ

عَظِيمٌ﴾

خودای ته عالا وه عدهی داوه به وانهی که ئیمانان هیتاوه و کرده وهی باش ئه که ن به وه که چاوبوشیی له تاوان و تو له ی گه وره یان هه یه.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ءَأُولَٰئِكَ ءَصْحَابُ الْجَحِيمِ

﴾

وه ئه و که سانه یش که ئینکاری خودا و پیغه مبه ری خودا ئه که ن و بی باوه ری ده رنه برن به ئایاتی ئیمه نه وانه هه میسه وان له جه هه نمدا و لئی جیا نابنه وه.

﴿فَهَرْمُوْدَةُ خُودَا: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا﴾

ریوایه ت کراوه که موشریکه کان له واقعیهی «عسفان» دا چاویان که وت به پیغه مبه ر ﷺ وه ئه سحابه کانی هه ستان بو نو ئیزی نیوه رو و نو ئیژه که یان به جه ماعت ته واو کرد وه له فه وتانی ئه م هه له زور دلگران بوون و بریاریان دا که له نو ئیزی عه سرا هیرش بیه نه سهریان جا خودای ته عالا له پیش نو ئیزی عه سرا ئایه تی نو ئیزی خه وفی نازل کرد هه تا حه زرته ﷺ له گه ل ئه سحابه کانی ناگادار بوون و ته رتیبی خه لکه که ی دا به نه وعی پاریزران له و موسیبه ته. جا خودا فه رمووی:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾

واته: نهی که سانی که ئیمانتان هیناوه باسی نهو نیعمه‌تی خودا بکه‌ن له‌سهرتان لهو کاته‌دا که کۆمه‌لی ویستیان ده‌ستیان راکیشن بو سهرتان و نازارتان بده‌ن و بتانکوژن وه خودای ته‌علا مه‌نعی ده‌ستی نه‌وانی کرد لیتان.

﴿وَاتَّقُوا اللّٰهَ﴾

وه له خودا بترسن.

﴿وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾

وه پتویسته موسولمانان ههر ئیعتیما‌د له‌سهر خودا بکه‌ن.

﴿وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرٰءِیْلَ﴾

بزانن که به راستی خودای ته‌علا په‌یمانی له به‌نی ئیسرائیل وه‌رگرت به هوی موسای عیمرانی پیغه‌مبه‌ری خو‌یه‌وه.

﴿وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِیْبًا وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّیْ مَعَكُمْ﴾

وه دوازده ئینسانی به حورمه‌تمان له نه‌سبات هه‌لبژارد و ناردنمان بو تاقیقی نه‌حوالی «عه‌مالیقه» و میزانی هیزیان، وه له پاش هاتنه‌وه‌یان بو لای موسا خودای ته‌علا فه‌رمووی: به راستی من وام له‌گه‌ل ئیوه‌دا به زانیاری و ته‌وانایی و ده‌ستگرویی و یارمه‌تیدانتان.

﴿لَیْنِ اَقَمْتُمْ الصَّلٰوةَ وَعَآتَيْتُمْ الزَّكٰوةَ وَعَآمَنْتُمْ بِرُسُلِیْ

وَعَزَّرْتُمُوْهُمْ وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾

وه یتیم وتن به راستی نه‌گهر ئیوه نویژه‌کانتان به‌جی‌بینن و زه‌کاتی دارایی خوٲان بدن به داماوه‌کانتان و ئیمانان بین به پیغه‌مبه‌ره‌کانم که ئه‌یان‌ئیرم بو سهرتان، وه به مال و نفس هیزیان پی بدن وه له دارایی خوٲان قهرز بدن به خودا به قهرزیکی جوان، که قهرزیکه سوودی له‌سهر نه‌بی و بدری به داماوان وه یا سهرف بکری بو مه‌سره‌فی سوپا له جیهادا.

﴿لَا كُفْرَانَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَا ادْخِلْنَاكُمْ جَنَّتِ بَجْرِي مِنْ مَّحْتَهَا الْأَنْهَرُ﴾

ئوه له پاداشی نه‌و کرده‌وه باشانه و نه‌و بیر و باوه‌ره په‌سه‌نده، گوناحه‌کانتان دانه‌پوشم و له روژی قیامه‌تا نه‌تانخه‌مه‌ئوه به‌هه‌شتانه که له بنی داره‌کانیانه‌وه جوٲار ره‌وان نه‌بی.

﴿فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾

جا پاش ئه‌مه هه‌رکه‌س له ئیوه کافر بیی و هه‌لگه‌ریتته‌وه بو سهر بی‌باوه‌ری و نامه‌ردی ئه‌وه با بزانی که ریگه‌ی راستی ونکردوه.

﴿فِيمَا نَقَّضِهِمْ مِيثَقَهُمْ لَعْنَتُهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً﴾

جا له‌به‌ر ئه‌وه که په‌یمانی خودایان تیک دا دوورمان خسته‌وه له ره‌حمه‌تی خوٲمان و، دل - که پاشای وجودی ناده‌میزاده - ره‌شمان کرده‌وه به نه‌وعی که به ئه‌نوار رووناک نه‌بیته‌وه. وه له‌به‌ر خوٲگرتنیان له‌سهر ناباری حالیان وای لینه‌ات.

﴿يَحْرِفُونَ الْكَلِمَةَ عَنِ مَوَاضِعِهَا﴾

که که لیماتی خودایان، که له خوداوه نازل بووبون بو رهفتار پیکردن و وه رگرتنی پیرۆزی هردوو دونیا، دوورته خسته وه له مه عناکانی خوْیان به ته ئویلاتی فاسیده، وه یا ههر نه یانکران له نهفسی شویتنی خوْیا و که لیمه یه کی تریان له جیگه دا دانه نا.

﴿وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ﴾

وه به هوی ئەم لابرندی که لیماته له جیگه ی خوینا وه یا مه عنالیدانه وه یان به غهیری مه عنای دامه زراوی خوْیان به شیککی زوریان له بیر چوووه وه له و ناداب و نامۆژگاری و خیر و بهر کاته که ئەو که لیماته نه یانگه یانندن.

﴿وَلَا نَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ﴾

وه به جوْری ئەو نامۆژگارییه ناهه مواران له ناویانا دامه زراوه پشت به پشت نه گه را له ناویانا وه له باوکه وه نه هات بو کوره کان نیسته ییش تو ههر ناگادار نه بی له سه ر بیر و باوه ری خه یانه ت و کرده وه ی خه یانه ت وه یا له سه ر کۆمه ئیکی خه یانه تبار له وان مه گه ر که می له وان یا مه گه ر که می جار.

﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ﴾

جا له گه ل ئەو ناپاوی و خه یانه تکاریه که هه یانه تو ئەی پیغه مبه ری خوْشه ویست عه فویان بکه و چاوپۆشی بکه له حالیان. جا یا له بهر ئەوه که ئەو کاته کاتی موعاهه ده بووه له بهینی حه زره ت و بهینی یه هوودا، وه یا خود ههر له و کاته دا حه زره ت مه ئموور بووه به چاوپۆشی هه تا ئایه تی «سه یف» نازل بووه.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾

ئەم جومله ده لیله بو ماقه بله که ی، واته: چونکی به راستی خودا ئەو که سانه ی خوْش ئەوی که ئیحسان و نیکوکاری نه کەن.

﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ﴾

واته هه وه کوو میساق و په‌یمانمان وه‌رگرت له یه‌هوود به هوی موساوه. په‌یمانیشمان وه‌رگرت له گاوره‌کان به واسیته‌ی عیساوه و له ئینجیلدا ثایه‌تی موژده به هاتنی موحه‌مه‌د به پیغه‌مبه‌رایه‌تی بو ئه‌هلی ئاخ‌رزه‌مان نازل کراو عیسا خویندیه‌وه به‌سه‌ریانا و بریاری ئه‌وه درا که ئیمان بینن به موحه‌مه‌د ﷺ له کاتی هاتنیا بو لایان.

﴿فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ﴾

که چی ئه‌و نه‌سرانیانه به‌شیک‌ی گه‌وره‌یان له‌و میساقه‌ فه‌راموش کرد که ئیمان هینان بوو به‌هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ.

﴿فَاغْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾

ئیمه‌یش له‌ جه‌زای ئه‌و فه‌راموش‌کاریه‌دا هاتین دوژمنایه‌تی و کینه‌مان هاو‌یته‌ ناویانه‌وه هه‌تا روژی قیامه‌ت. وه‌کوو مه‌علومه‌ که عه‌داوه‌ت هه‌یه له‌ به‌ینی «نسطوریه» و «یعقوبیه» و «ملکانیه»‌دا وه‌هه‌رکام له‌مانه‌ زور عاجزه‌ له‌وانی‌تریان.

﴿وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾

وه له‌ پاشه‌روژیشا خودا خه‌به‌رداریان ئه‌کا به‌وه‌ی که له‌ عالمی دنیا‌دا کردوویانه‌.

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ

كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْقُوا عَنْ

كَثِيرٍ﴾

ئهی ئه‌هلی ته‌ورات و ئه‌هلی ئینجیل! یانی ئهی یه‌هوود و ئهی نه‌سارا به‌راستی له‌ لای ئیمه‌وه پیغه‌مبه‌ر ره‌وانه‌ کرا وه‌کوو «محمد المصطفی»‌بی که بو‌تان روون

ته‌کاته‌وه گه‌لین باس له‌وانه‌ی که ته‌تانشارده‌وه وه‌کوو سیفاتی موحه‌مه‌د ﷺ و نایه‌تی ره‌جم و سه‌نگه‌سارکردنی زانی له‌ته‌وراتدا وه‌کوو موژده‌دانی عیسا به‌هاتنی «محمد المصطفی» له‌ئینجیلدا وه‌گه‌لینکیشیان باس نا‌کا و سه‌رفی نه‌زه‌ریان لین ته‌کا.

﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿۱۵﴾﴾

وه‌بزانن به‌راستی هات بو‌تان له‌لایه‌نی خوداوه‌نووری و چرایه‌کی جیهانگیر که‌حه‌زره‌تی موحه‌مه‌د بئ و کتیبیکی ناشکرا وه‌کوو قورئان بئ.

﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ ﴿۱۶﴾﴾

وه‌خودای ته‌عالا‌هیدایه‌ت ته‌دا‌به‌و کیتابه‌که‌ناردوو‌یه‌تی بو‌لای موحه‌مه‌د ﷺ ته‌وه‌که‌سانه‌که‌تایبع ته‌بن به‌ریگه‌ی ره‌زامه‌ندی خودا بو‌ته‌و شتانه و ته‌و کرده‌وانه‌که‌ئینسان ته‌گه‌یه‌نن به‌سه‌لامه‌تی له‌عه‌زایی قیامه‌ت.

﴿وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ﴿۱۷﴾﴾

وه‌ته‌و کیتابه‌ده‌ریان ته‌کا له‌تاریکی چه‌ند نه‌وعی گومراهی بو‌لای رووناکی و گه‌یشتن به‌ره‌حه‌تی خودا.

﴿بِإِذْنِهِ﴾

به‌هوی ئیزن و خواستی خوداوه.

﴿وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۶﴾﴾

وه‌ته‌و کیتابه‌ته‌و ئاده‌میزادانه‌شاره‌زا ته‌کا بو‌ریگه‌ی راستی ئینسان، که‌بیر و باوه‌ری په‌سه‌ند و کرده‌وه‌ی خاوه‌ن باره و سوود و پیروزییه‌له‌دنیا، وه‌به‌ش و باره‌ی به‌رزه‌له‌پاشه‌پوژا.

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾^۴

به راستی کافرن نه و که سانه که نه لئین خودای ئیمه مه سیحی کوری مه ریه مه.

﴿قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾^۵

تو، نهی پیغه مبری خو شه ویست، بلئی به و گاوره بی سلیقه و بی هوشانه: نه گهر عیسی مه سیح خودا بوابه ت به ته نیا یا له گه ل مه ریه می دایکیا، نه بو و که س نه یتوانیا به بیانکوژی یا زینتیکیان لی بدا، یا نه گهر که سی بهاتاین بو زیان پیگه یاندنیان نه بو و قودره ت و هیزی مودافه عه و چار کردن وه یا توله سه ندنه وه یان ببوابه له و که سه، نیسته پیم بلئین: کن مالیک و خاوه نی ئینتیقامه له خودا نه گهر خودا بیه وی که مه سیحی کوری مه ریه م و دایکی بفه وتیننی وه یا هم مو و نه هلی سهر عهرز بفه وتیننی؟ وه لامی نه م پرسیاره نه مه یه بلئین که س نیبه که بتوانی ئینتیقام بستیننی. جا که مادام وایه تویز بی بکه نه وه و له وتاری نابار و ناهه موار بکه ون و نه م قسانه مه که ن.

﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾^۶

ته نها ههر بو خودایه ده ستالات و خاوه نداری ئاسمان و عهرز و ههرچی و اله

ناو به یینانا.

﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾^۷

ههرچی خواستی لئی هه بی دروستی نه کا.

﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾^(۷)

وه به راستی خودا قودره ت و هیزی هه یه به سهر ههر شتیکی و خواستی لی

هه بی.

﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ مَن آتَيْنَاهُم مِّن لَّدُنَّا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿۱۸﴾ ﴾

جوولہ کہ کان ٹہ لئین: ٹیمہ کوری خوداین و خو شہ ویستی خوداین، ہہ روا گا ورہ کانیش وا ٹہ لئین.

﴿ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ ۗ ﴾

تو - ٹہ ی پیغہ مہہری خو شہ ویست - بلی پیان: ٹہ گہر ٹہم قسہ ی ٹیوہ راست بوایہ ہہر چیتان بکر دایہ لہ گوناہ و تاوان چاوپوشیتان لی ٹہ کرا و نہ لہ دنیا دا و نہ لہ قیامہ تا عہزابتان نہ ٹہ درا؟ کہ چی لہ دنیا و لہ قیامہ تا حہقتان لی ٹہ ستین. دہ ی بوچی ٹہ مہ وہ ہایہ؟ وہ یا خود ٹہ گہر قسہ کہ تان راست بوایہ قہت لہ ماوہ ی ژیا نا بن ٹہ مری خود اتان نہ دہ کرد ہہ تا لہ قیامہ تا عہزابتان بدا. کہ چی لہ دنیا دا گہ لی گوناہ و کردہ وہ ی ناہہ موار ٹہ کہن.

﴿ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۗ ﴾

نہ خہیر ٹیوہ نہ کوری خودان و نہ خو شہ ویستی ٹہ ون ٹہ وہ نندہ ہہ یہ ٹیوہ یش نا دہ میزا دیکن لہ وانہ ی کہ خودا دروستی کردوون.

﴿ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ ﴾

لہ ہہر کہ سنی خواستی ہہ بی عہ فوی ٹہ کا وہ ہہر کہ سینکیش خواستی ہہ بی عہ زابی ٹہ دا.

﴿ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿۱۹﴾ ﴾

ہہر بو خودایہ مولکی ناسمان و عہرز و ہہر چی وا لہ ناو بہ بینا نا وہ ہہر بو لای خودایشہ گہر انہ وہ ی ٹہ وان و غہیری ٹہ وان.

﴿ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُلِ ۗ ﴾

ئەى خواوەن كۆتیبەكان ئەى یەهوود و نەسارا! ئەوا بە راستى پىغەمبەرى ئىمه كه موخەممەدە هات بۆ لاتان و بەيانی ئەحكامى خوداتان بۆ ئەكەچ لە بىر و باوەرا و چ لە كرده‌وه‌دا وه لە كاتىكيشا كاتى نەبوونى رەهەبەر بووه و عەرەبستان و ئەترافى عەرەبستان هېچ پىغەمبەرى تىدا نەبووه.

﴿أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ﴾

مەبادا بلین كەس نەهاتووە بۆ لامان نە رەهەبەریكى مۆژدەدەر و نە رەهنومایه‌كى ترسینەر.

﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ﴾

ئەوا پىغەمبەرى مۆژدەدەر و ترس‌گەیین هات بۆ لاتان بۆ ئەوه كه لە پاشەپۆژا هېچ عوزریكتان نەبى بە دەستەوه.

﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

وه خودای پەروەردگار تەوانایە بەسەر هەموو شتیکدا و ئەتوانی که پىغەمبەران یەك بە شوینى یەکا رەوانە بکا وه‌کوو ئەتوانی تەركی ئەوه بکا.

ریوایەت کراوه لە بەینی زەمانى موسا و زەمانى عیسادا ﷺ هەزار و حەوسەد سأل بووه تەقربەن، وه لەو ماوه‌دا دەورى هەزار كەس لە رەهەبران رەوانە كراون كه هەموو رەفتاریان كرده‌وه بە تەورات و بەنى ئیسرائیلیان بانگ كرده‌وه بۆ تاعەتى خودا و لە بەینی حەزرتى عیسا و حەزرتى موخەممەدا شەشسەد و شەست سأل بووه و لەو ماوه‌دا سئ كەس لە رەهەبرانى بەنى ئیسرائیل رەوانە كراون و یەك كەس لە عەرەب رەوانە كراوه كه خالیدی كورپی سنانى عەبەسى بووه ئیتر بۆ عەرەبەكان رەهەبەر نەبووه.

بزائن! لہ جوملہ ی ﴿أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا﴾ وہ دہرئہ کہہ وی کاتی کہ خودای تہ علا
 رہبہر رهوانہ نہ کا و ماوہی بی رہبہری زور بن بہ نہوعنی کہ ئہ حکامی پیغہ مہبری
 پیشوو ون بووبن ئیتر ئادہ میزاد موکہ للہ ف نین و عوقوبہ تی قیامہ تیان نابن وہ کوو
 لہ گہ لنی ئایہ ت و حہ دیسا ئہم مہ قسوودہ دہرئہ کہہ وی.

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يَقَوْمِ ۖ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ
 فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَءَاتَاكُمْ مَّا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾

باسی ئوہ بکہ - ئہ ی پیغہ مہبری خو شہ ویست - کہ مووسا فہر مووی بہ قہومہ کہ ی
 خو ی، کہ بہ نی ئیسرائیل بوون: ئہ ی قہومی خو م باسی نیعمہ ت و رحمت و
 کہ رمہ ی خودا بکہن لہ سہر خو تان کہ لہ ناو ئیوہ دا چہ ند پیغہ مہبری رهوانہ کرد لہ
 خو تان بو ئوہ کہ تہ می و تہ ربیبہ تان بکات بو ئومووری عیبادہ ت و سہ عادہ تی
 قیامہ ت، وہ چہ ند پیایوی دہ ستر ویشتوویشی دروست کرد لہ ناو ئیوہ دا و لہ ژیر
 چہ پوکہ ی بیگانہ دہر چوون. وہ بہ م شپوہ تہ قریبہ ن لہ ناحیہ ی مادہ و مہ عنادا بی نیاز
 بوون لہ خہ لکی تر. وہ ئوہ ویشی پیدان لہ مو عجزیات و لہ ریژہ نی نیعمہ تی خو ی
 وہ کوو جیا کردنہ وہ ی ئاوی رووباری نیل بہ نہوعنی کہ عوبور بکری بہ ریگہ ی
 بی ئاوا و سنیہر کردنی ہور بہ سہر تانا وہ باراندنی گہ زو و پہلہ وہری شہ لاقہ بہ
 سہر تانا کہ ئہ م نیعمہ تانہ ی نہ داوہ بہ ہیچ تائیفہ یین لہ زہمانی ئیوہ دا.

بزائن! کہ لیمہ ی «مولووک» لہ م ئایہ تہ پیروزہ دا یا ئہ بن بہ مہ عنایوی بہ حورمہ ت
 و خانہ دان بی وہ کوو لہ تہ فسیرہ کہ یا وتم وہ یا ئہ بنی ئیخبار بن لہ لایہ نی مووسا وہ
 بہ وہ ی لہ موستہ قبلہ دا ئہ بن، ئہ گہرنا لہ پیش مووسادا مولووک لہ بہ نی ئیسرائیلدا
 نہ بوون.

﴿يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾

ئەى قەومى خۆم بړون بۆ ناو ئەو عەرزه پيرۆزه كه خودا بړيارى داوه بۆ ئيوه به مەرجى فەرمانبەردارى بۆى كه بريتیه له خانووى «بيت المقدس» و ئەترافى ئەو بهيته كه پيرۆز بووه بهوه كه بووه به قەرارگا و نارامگاى پيغه مبه رانى بهنى ئيسرائيل.

﴿وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ﴾

وه پاشه و پاش مه گه رينه وه له بيمى كه نعانويه كان و مه ترسن له و جه با پيرانه. يا خود وهرمه گه رينه وه له دينه كهى خوتان.

﴿فَنَقَلِبُوا خَسِرِينَ﴾

تا واتان لى بن كه خه ساره تى ههردوو جيهان بين به بهشتان، له لايه كه وه و نافه رمانى خودا بكن و موسته حه قى عه زاب بين، وه له لايه كيشه وه دوژمنه كان به چاوى بن نرخی بړوانن بۆتان و له بهشى دنيايشتان مه حرووم و نا ئوميد بين.

﴿قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ﴾

ئەوانيش له وه لامى حه زره تى مووسادا وتيان: ئەى مووسا به راستى ئوممه تىكى سته مكار و زۆردار وان له و عەرزه موقه ددهسه پيرۆزه دا.

﴿وَإِنَّا لَنَنذُرُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾

وه ئيمه به راستى ناچينه ئەو عەرزه مادام ئەو قەومەى تيدا بن ههتا دەرئەچن لى.

﴿فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾

جا ئەگەر دەرچوون له و عەرزه پاش ئەوه ئيمه تى ئەچين.

﴿ قَالَ رَجَلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ
الْبَابَ ﴾

لهو کاته‌دا دوو پیاوی به‌نی ئیسرائیلی له‌وانه که له خودا نه‌ترسن و خودا نیعمه‌تی
خوی رژاندوو به سهریانا که ناویان «کالب» و «یوشع» بوو وتیان: نه‌ی به‌نی ئیسرائیلی
مه‌ترسن و هیرش ببه‌ن بو سهریان و برؤنه ناو ده‌رگای شوورای شاره‌که یانه‌وه.

﴿ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ ﴾

وه مادام ئیوه رویشتن و چوونه ناو ده‌رگای شوورای شاره‌که یان ئیتر ئیوه زال
نه‌بن به سهریانا.

﴿ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾

هر له‌سهر خودای ته‌علا ئیعتیما‌د بده‌ن نه‌گه‌ر به راستی موسولمانن.

﴿ قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّآ لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا ﴾

به‌نی ئیسرائیلیه‌کانیش به ره‌غمی فه‌رمووده‌ی حه‌ززه‌تی موسا و نامؤزگاری نه‌و
دوو که‌سه خاوه‌ن ئیما‌نه وتیان: نه‌ی موسا به راستی ئیمه‌ ناچینه ناو ده‌رگای نه‌و
شاره‌ مادام نه‌و جه‌بارانه‌ی تیدا بن.

﴿ فَأَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتَلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴾

ده‌ی برؤ تو و خوداکه‌ت شه‌ر بکه‌ن له‌گه‌ل دوژمنه‌کانا وا ئیمه له‌م شوینه‌دا
دانیشتوین ئیبتیزاری و چاوه‌رپی نه‌نجامی جه‌نگی ئیوه نه‌که‌ین.

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي ﴾

حه‌ززه‌تی موسا عليه السلام کاتی نه‌م بی‌م و ترسنوکی و بی‌مروه‌تیبه‌ی دی له
به‌نی ئیسرائیلیه‌کانه‌وه به ته‌ئه‌سوفه‌وه عه‌رزی باره‌گای خودای کرد و فه‌رمووی:

ئەي پەروردگاری من! من دەستم ناروا مەگەر بەسەر نەفسی خۆم و ھاروونی
براما وە ئەو دوو ئینسانە خواوەن ئیمانەیش ترسم ھەبە بگوررین جا تکام وایە،

﴿فَأَفْرَقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ ٢٥

جیایی بخە لە بەینی ئیمە و ئەو قەومە کە لە یاسای ئامۆژگاری دین دەرچوون
و بە ھۆی ئەوانەو لە ئیمەیش زویر مەبە.

﴿قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا
تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ ٢٦

خودای تەعالا لە ھەلامی مووسادا ﷺ فەرمووی: مادام وایە وا بپرێم دا کە
عەرزى موقەدەس حەرەمە لەسەر ئەم قەومە کە وان لەگەڵ تۆدا تا ماوەی چل
سال کە ئەم پیاوانە یا لە ژیا نا نامینن وە یا ئەوەندە پیر و لاواز ئەبن بە کاری جیھاد
نەین. وە بپرێم دا لەم ماوەی چل سالەدا بە سەرگەردانی و سەرلێشیواوی بە
عەرزى سینادا بسوورپێنەو سەرۆبەری خۆیان دەرئەکەن و قیمەت و نرخیکی
عالمییان نەبن؛ چونکی ئەوانە ئەوەندە بن عەقل بوون لەگەڵ ئەو ھەموو موعجیزەدا
کە چاویان پێی کەوت باوەریان نەکرد بەو پەيامی خودا کە بە زمانی مووسا گەیشتە
لایان و لەگەڵ ئەم ژمارە زۆرەدا چاویان قایم نەبوو بڕۆن جەنگ بکەن لەگەڵ
جەببارەکانا و لە ولاتی خۆیان دەریان کەن. جا ئیتر ھەرچی دێ بەسەر ئەم قەومە
نابارەدا تۆ نەکەى خەفەت بخۆی لەسەر کارەساتی کە دیت بەسەر ئەو قەومە لە
فەرمان دەرچوانەدا.

جا ریوایەت کراوە پاش ئەمە ماوەی چل سال قەومی بەنی ئیسرائیل لە عەرزى
سینای وشکی بن ئاوی بن کشتوکالدا مانەو لە مەسافەى کەمدا و ھەرچەن ئەیانویست

له‌و ولاته‌ ده‌رچن بۆیان ریڭ نه‌ده‌که‌وت هه‌ور سیبه‌ری نه‌کرد به‌سه‌ریانا له‌ کاتی که‌رمادا و ناویان له‌و به‌ردانه‌وه‌ بۆ ده‌رئه‌چوو که‌ حه‌زره‌تی مووسا عاساکه‌ی پیادا‌بوو، وه‌ خوارده‌مه‌نیان که‌زۆ و په‌له‌وه‌ری شه‌لاقه‌ بوو، وه‌ ئه‌م نیعمه‌ته‌یشیان هه‌ر له‌به‌ر پایه‌ و مه‌قام و شه‌ره‌فی حه‌زره‌تی مووسا و هاروونی برای ﷺ بوو. هه‌روا ریوايه‌ت کراوه‌ که‌ هاروون له‌ سارای سینادا له‌ زه‌مانی سه‌رگه‌ردانی قه‌ومه‌که‌دا مرد و شه‌ش مانگ دوا‌ی ئه‌و حه‌زره‌تی موسایش کۆچی دوا‌یی کرد وه‌سیه‌تی کرد بۆ «یوشع» که‌ له‌ پاش ئه‌و که‌لێ له‌ جوانی موسولمانی خوین پاک‌ی دل‌رووناکی ئیسرائیلی له‌ که‌ل خۆتا ببه‌ و جیهاد بکه‌ و «بیت المقدس» فه‌تح بکه‌. وه‌ فیعه‌لن له‌ پاش وه‌فاتی مووسا ﷺ به‌ سنی مانگ حه‌زره‌تی «یوشع» - که‌ مه‌شه‌هوره‌ به‌ پال‌ه‌وانی ئیسرائیلی و خوشکه‌زای حه‌زره‌تی مووسا بووه‌ و خودا کردوویه‌تی به‌ پیغه‌مبه‌ر و فه‌رمانی جیهادی پینداوه‌ - له‌ که‌ل سوپای به‌نی ئیسرائیلدا و له‌ که‌ل دوا‌زده‌ نه‌قیبه‌کانا رویشت بۆ جیهاد و شاری «أریحا» ی گرت و له‌ پاش ئه‌وه‌ زۆرت‌ر ولاتی داگیرکرد.

وه‌ له‌ روودا‌وی وه‌فاتی حه‌زره‌تی موسادا ﷺ له‌ حه‌دییسی موسلیمدا هه‌یه‌ به‌ ریوايه‌ت له‌ ئه‌بوو هوره‌یره‌وه‌ که‌ «ملك الموت» هات بۆ لای مووسا ﷺ پینی وت: که‌ هاتووم بۆ قه‌بزی روحت! ئه‌ویش ده‌ستی دا به‌ چاویا و چاوی ده‌رپه‌ران، پاش ئه‌مه‌ له‌به‌ر چاوی مووسا غائیب بوو، عه‌رزى باری ته‌عالای کرد: که‌ مووسا چاوی ده‌رپه‌راندم. وه‌ خودای ته‌عالا دووباره‌ نارديه‌وه‌ بۆ لای و فه‌رمووی: بلێ به‌ مووسا ده‌ست بخاته‌ سه‌ر پشتی گایێ به‌ ئاره‌زووی خۆی و به‌ قه‌ی تووکی ئه‌و گا به‌ سا‌ل عومری پین ئه‌ده‌م، ئه‌ویش رویشت عه‌رزى کرد. ئه‌مجا مووسا فه‌رمووی: یاره‌ببی پاش ئه‌و عومره‌ زۆره‌ هه‌ر ئه‌بین بمرم که‌وابی هه‌ر ئیسته‌ با روحم بکیشی، جا «ملك الموت» روچی کیشا. به‌لام له‌ پینش ئه‌وه‌دا که‌ روچی بکیشی پاراپه‌وه‌ له‌

خودا که نزدیکی بکاته‌وه له خودوودی عهرزی موقه‌ده‌س به قه‌ی نه‌وه‌نده پیاوینکی عاده‌تی به‌ردئ فره‌ بدا بگاته عهرزی موقه‌ده‌س وه خودا وه‌ها نزدیکی کرده‌وه له‌وه‌ره‌ه، وه‌ه‌زه‌هت ﷺ فه‌رمووی: نه‌گه‌ر ئیسته‌ ئیمه‌ له‌و شوینه‌دا بووینایی قه‌بره‌که‌ی مووسام نیشان نه‌دان که‌ و‌ا له‌ ته‌نیشتی ریگه‌ی عامه‌ ریگه‌دا له‌ ژیر «کتیب‌ أ‌حمر» دا واته‌ ته‌پۆلکه‌یی عهرزی سووره‌ عهرز.

وه‌ له‌ ته‌وجیه‌ کردنی کرده‌وه‌ی حه‌زه‌ته‌ی مووسا له‌ گه‌ل «ملك‌ الموت» دا که‌ عاجز بووه‌ له‌ گیانکیشان و‌ داویه‌ لئی و‌ چاوی ده‌رکردوه‌ که‌ نه‌م وه‌زه‌ه‌ مونسایی شانیی پیغه‌مبه‌ران نییه‌، وه‌ فریسته‌ که‌ی وه‌ها چاوی هه‌یه‌ تا ده‌ربکری. چهن‌ قسه‌یی کراوه‌، په‌سه‌ندتریان دوو‌ جوابه‌:

یه‌که‌م: نه‌مه‌ که‌ «ملك‌ الموت» به‌ سووره‌ته‌ی ئینسانیکیی بیگانه‌ داخلی هۆده‌ی حه‌زه‌ته‌ی مووسا بوو‌ داوای نه‌وه‌ی لئ‌ کرد که‌ رۆحی بکیشی نه‌ویش و‌ا حالی بووه‌ که‌ ئینسانیکیی جه‌بباره‌ هاتووه‌ بۆی بیکوژی، وه‌ لئیداو چاوی ده‌رکرد، چونکی «دفع‌ الصائل» و‌ دیفاع له‌ نفه‌س نه‌گه‌ر واجب نه‌بی‌ جائزه‌.

دووهم: نه‌مه‌یه‌ که‌ بریار دراوه‌ خودای ته‌ع‌الا گیانی هیچ پیغه‌مبه‌ری ناکیشی هه‌تا خاترخۆی نه‌کا له‌ به‌ینی مردن و‌ ژيانا جا نه‌گه‌ر ئیختیاری مردنی کرد نه‌وسا گیانی نه‌کیشی، وه‌ «ملك‌ الموت» که‌ رۆیسته‌ خزمه‌ته‌ی مووسا به‌و شیوه‌ قسه‌ی نه‌کرد و‌ حه‌زه‌ته‌ی مووسا له‌به‌ر نه‌وه‌ به‌ خیلافی نه‌و یاسا رۆیسته‌ پیشه‌وه‌ به‌ مه‌لائیکه‌ی قه‌بزی رۆحی نه‌زانی و‌ لئیدا و‌ نه‌و چاوه‌ی که‌ له‌و جیسمه‌ به‌رزه‌خیه‌دا بووی ده‌ری کرد، هه‌تا جاری دووم که‌ به‌ نه‌ده‌ب و‌ به‌ یاسای ته‌خیر هاته‌پیشه‌وه‌ حه‌زه‌ته‌ی مووسا حالی بوو له‌ مه‌وزووع و‌ ئیختیاری مه‌رگی کرد و‌ نه‌ویش گیانی کیشا، نه‌گه‌رنا دووره‌ له‌ پیغه‌مبه‌رانه‌وه‌ که‌ حه‌ز نه‌کا به‌ گه‌یشتن به‌ عالمی و‌یسالی هه‌تا هه‌تا.

ئهوهی عاشق بی به بالای مه حیووب هر لیکای مه حیووب بو ئه وه مه تلووب
ناره زووی نه فس و دنیای بی ده وام دووره له زهوقی عاشقی مه جزووب

جا به مونسه بهی ئه وه وه که سته مکاری به نی ئیسرائیل عهینی ئه و سروشته یه
که له وجودی ئاده میزادا دانراوه و له و رۆژه وه ئاده میزاد که وتوو ته سهر عهرز
هه تا هه تابه ههر له سهر ئه و ره وشته ئه رۆن به ریندا و بو پیاوی ره هه بری گه و ره
دووره که نه م یاسای ئاده میزاده ی لی ون بیی خودا حیکایه تی کوره که ی هه زره تی
ئاده می گنیه وه بو هه زره ت ﷺ هه تا باش ئه م وه زعه ی بینه وه یاد.

﴿وَأْتَلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ﴾

تۆ - ئه ی پینغه مبه ری خو شه ویست! - بخویننه ره وه به سهر ئه سحابه کانتا وه یا
به سهر ئه و که سانه دا که ئه ته وی بینه سهر ریگه ی راست: رووداوی مابه ی دوو
کوره که ی هه زره تی ئاده م ﷺ: (قابیل و هابیل).

﴿إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُقْبَلْ مِنَ الْآخَرِ﴾

له کاتیکدا که هه ردووکیان یه کی کوشتیکیان کرد به قوربانی وه له یه کیکیان
قه بوول کرا که هابیل بوو، له قابیل قه بوول نه کرا و ناگرئ له ئاسمانه وه هات
قوربانیه که ی هابیلی برد به ئاسمانا، وه ئه م قوربانیه که له جیگه ی خویا مایه وه؛
مه عنای و ابو هابیل گه یشت به مه قسوودی خوی و ژنی خوی ده ست که وت
به لام قابیل مه حرووم بوو له و ژنه.

﴿قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ﴾

جا قابیل له کینه و داخا وتی به هابیل: وه لئا ئه تکورژم و نایه لم بگه ی به مه قسوودی
خوت!

﴿قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (۲۷)

وه هابیل له جوابیا وتی: بۆچی من ئە کوژی؟ خه تای من نییه، تۆ ئینسانئیکى بین ته قوای و ره ددی قوربانیه کهت به هوی ناپیاوی خۆته وه یه.

﴿لَئِن بَسَطْتَ إِلَىٰ يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي﴾

وه لّاهى ئە گەر تۆ دهست درێژ بکهیت بۆ لای من بۆ ئە وه بکوژی.

﴿مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ﴾

من له وانه نیم که دهست درێژ بکهم بۆ لای تۆ بۆ ئە وه که بکوژم.

﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ (۲۸)

به راستی من له خودای پهروهردگاری هه موو عالمه ئە ترسم.

﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْشُرَ بِإِئْمِي وَإِئْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾

من کاتى له بهینی ئەم دوو کاره دا بيم که یا من تۆ بکوژم یا تۆ من بکوژی نامه وئى خۆم گوناهبار بکهم و تۆ بکوژم، وه ئە مه ئیختیار ئە کهم که تۆ تاوانی کوشتنی منیش عه لاوهی تاوانه کانی ترت بکهی و له ئە نجامدا ببی به ئە هلی ناگری دۆزهخ.

﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ (۲۹)

وه ئەم جوړه جهزایه جهزای سته مکاران و تاوانبارانه.

﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ﴾

جا نهفسی قایل کوشتنی هابیلی برای جوان کرد به لایه وه بۆ ئە وه بگا به خویشی

وهفتی وهرگرتنی ئە و ژنه که هزی بین ئە کا.

﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (۳۰)

قابیل گه‌را له جومله‌ی زیانکردوان له دینا له‌بهر تاوانی کوشتنی ناحق وه له دنیا‌یسا وه‌کوو مه‌شهووره هه‌تا مرد تووشی زویری و دلگرانی بوو. وه ئەم کاره‌ساته بازی ئەلین له نزدیکی غاری «حرا» دا له لای مه‌ککه‌ی موکه‌رپه‌مه‌دا بووه، وه بازی ئەلین له شاری به‌سره‌دا بووه له‌و شوینه‌دا که نیسته مزگه‌وته و جامیعی گه‌وره‌ی شاره‌که‌یه. جا کاتی براکه‌ی خوی کوشت نه‌یزانی چی لێ بکا، چونکی هابیل یه‌که‌م مردووی ئاده‌میزاد بوو.

﴿فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ، كَيْفَ يُؤَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ﴾

جا خودا قه‌له‌ره‌شیکی نارد ده‌نووک‌ی ئەدا به‌ عه‌رزا و هه‌لی ئەکه‌ند هه‌تا نیشانی قابیل بدا چۆن له‌شی مردووی براکه‌ی بشاریته‌وه. به‌یزاوی ئەلی: خودا دوو قه‌لی نارد بوو به‌ شه‌ریان، یه‌کیکیان نه‌ویانی کوشت و به‌ ده‌نووک چالی هه‌لکه‌ند و قه‌له‌ره‌شه‌ کوژراوه‌که‌ی تیخست و شار‌دی‌ه‌وه.

﴿قَالَ يُؤِيلَتِي أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُؤَارِي سَوْءَةَ أَخِي﴾

قابیل وتی: هاوار بۆ من! ئایا من ناتوانم بيم به‌ گیانله‌به‌ری وه‌کوو ئەم قه‌له‌ره‌شه‌ و چالی هه‌لکه‌نم بۆ براکه‌م؟

﴿فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ﴾ (۳۱)

وه قابیل گه‌را به‌ ئینسانیکی په‌شیمانی په‌ریشان.

ریوایت کراوہ کہ: دایکہ حہوا بہ ہەر سکتی کور و کچتیکی ئہبوو، وہ خودا وہ حی کرد بۆ ئادہم کچی ہەر سکتی بدہن بہ کوری سکہ کہی تریان، بہم یاسا دوو کوری حہزرتی ئادہم عائشہ ئہبوا قابیل ہاولفی ہابیلی مارہ بکردایہ و ہابیل ہاولفی قابیلی مارہ بکردایہ. جا لہبەر ئہوہ کہ ہاولفی ہابیل وہ کوو ہاولفی قابیل جوان نہبوو قابیل بہو یاسایہ رازی نہبوو ئہیویست ہاولفہ کہی نہدا بہ ہابیل و خوئی مارہی بکا! جا حہزرتی ئادہم فہرمووی پییان: کہ یہکی کوشتیک سہر بپرن و قوربانی ہەرکامیان قہبوول کرا بیت ئہو کچہ جوانہ کہ مارہ بکات. وہ قوربانی ہابیل قہبوول کرا و ئاگریک لہ ئاسمانہوہ ہات و قوربانیہ کہی برد و قوربانی قابیل لہ عہرزا مایہوہ و قہبوول نہکرا. جا لہسہر ئہم و ہزغہ ئہو کارہساتہ رووی دا.

﴿مَنْ أَجَلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾

جا لہبەر ناشیرینی ئہو قہتلہ ناحہ قہ کہ لہ دەستی قابیل دەرچوو، وہ لہبەر ئہوہ کہ بہنی ئیسرائیلیش زور خوینریژ و نامہردن، نووسیمان و بریارمان دا لہسہر بہنی ئیسرائیل.

﴿أَنَّهُم مِّن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾

بہ راستی کہسئ نہفسئ بکوژی بہ بن قیساسی نہفس و بنی فہسادی لہ عہرزا - وہ کوو جہردہیی و ریگری - ئہوہ وہ کوو ئہوہ وایہ کہ ہەرچی ئینسانہ ہہمووی کوشتبئ؛ چونکی کہسئ بۆ نافہرمانی خودا و رزاندنی خوینی بنی تاوان جہسارہت بکا و خہلکی تریش شارہزای ئہم گوناہہ بکا ئہوہ ئہتوانی عالہمن بکوژی و خہلک ہہلبنی بۆ کوشتنی ہہموو کہسئ. کہوابوو ئہوہندہ گوناحی بنی ئہگا وہ کوو ئہوہ وایہ کہ ہہموو کہسیکی کوشتبئ.

﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾

وہ ہر کہ سنیٰ مہنعی کوشتنیٰ نفسیٰ بکا و بہ زیندوویٰ بیہیلیتیہ و ٹہوہ ٹہوہ نڈہندیٰ سہواب و ٹیحسان پئیٰ ٹہگا و ہکوو ہرچیٰ نفسہ ہہموویٰ لہ کوشتن رزگار کردبن وایہ.

وہ بازیٰ کہس فہرموویانہ: مہبہست لہو نفسہ ٹینسانیکہ سوودی گشتیٰ ہہبیٰ و ہکوو رہبہریکیٰ گہورہ و زانایہ کیٰ بہرز و پیشہوایہ کیٰ خاوطن قیمہت؛ چونکہ مردنیٰ ٹہمانہ و ہکوو مردنیٰ عالمیٰ وایہ و زیندویتیٰ ٹہمانہ و ہکوو زیندویتیٰ عالمیٰ وایہ.

بہلام بہ بیریٰ من ٹہم قسہ باش نییہ، لہبہر ٹہوہ لہم مادہدا کہ کابرا رہبہریکیٰ عالمیٰ بکوڑیٰ حقیٰ خوئیہ تیٰ گوناہہ کیٰ گہورہ بیٰ و بہ وینہیٰ کہسیٰ بیٰ کہ عالمیکیٰ کوشتبئیٰ. و ہ مہبہست لہ ٹایہ تہ کہ ٹہمہیہ کہ پیاو کوشتن و لہ ناو بردنیٰ نفسیٰ زیندوو بہ ناحق جہریمہ کیٰ گہورہیہ و خہ لکیش وادار ٹہکا بہ فیروبونیٰ ٹہو نہوعہ جہریمہ لہبہر ٹہمہ عوقوبہ تہ کہیٰ گہورہیہ نہک لہبہر گہورہیٰ کوزراوہ کہ.

﴿وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ﴾

وہ پاش ٹہوہ کہ ٹہو حوکمہ بہ شیددہ تہ مان نووسیٰ لہسہر بہنیٰ ٹیسرائیل و ٹینگہ یشتن بہ راستیٰ چہن پیغہ مہرمان ہاتن بو لایٰ بہنیٰ ٹیسرائیلیہ کان لہ گہل موعجزہ و بورہانیٰ زورا، و لہ گہل ٹیرشاد و تہبلیغاتیٰ رہسادا و موناسب و ابوو ٹیتر ٹہحوالیان باش بیٰ و لہو گوناخانہ دوور بکہونہوہ.

﴿ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾

کہچیٰ لہ پاش ٹہو ہہموو ناموژگاریہ زور لہ بہنیٰ ٹیسرائیلیہ کان ہہر زیادہ پرون لہ عہرزا و لہ حق لادہرن و بیٰ موبالاتیٰ بہ فرمانیٰ خودا.

فهرموودهی خودا: ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ﴾ الآية.

نهمه وارید بووه له شانی کۆمه‌لئی له هۆزی «عکل» و «عرینه» که هاتن بۆ مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره و موسولمان بوون وه پاش ماوه‌یی هه‌وای مه‌دینه‌یان بپی نه‌که‌وت، پیغه‌مبهر ﷺ ته‌مری فهرموو چهن وشتری خاوه‌ن شیریان پیندان که له خاریجی مه‌دینه‌دا بژین له‌گه‌لیانا و له شیر و گمیزی ته‌و وشترانه بخۆنه‌وه هه‌تا سکیان ته‌که‌ویته ری و له‌و نه‌خۆشینه رزگار ته‌بن.

ته‌وانیش چهن رۆژی چوونه ده‌ره‌وه و له شیر و گمیزی وشتره‌کانیان ته‌خوارده‌وه، له ناخرا رۆژی له رۆژان ده‌ست و پپی شوانه‌که‌یان بری و درکیان کرد به چاوه‌کانیا هه‌تا مرد! ته‌و شوانه ناوی «یسار» بوو، خه‌لکی «نوبه» بوو، که ته‌وه‌یان کرد وشتره‌کانیان دایه‌به‌ر بۆ ولاتی خۆیان و له دین وه‌رگه‌رانه‌وه و رۆیشتن. که هه‌زه‌ت ﷺ به‌م کاره‌ساته‌ی زانی جه‌ریری کوری عه‌بدو‌للای له‌گه‌ل کۆمه‌لئی ته‌سحابه‌دا نارد به شوینیا‌یا‌نا و له ریگه‌دا پینان گه‌یشتن و به دیلی هینانیا‌نه‌وه بۆ مه‌دینه. جا هه‌زه‌ت ﷺ چاوه‌پپی ته‌مری خودای کرد تا ته‌م نایه‌ته نازل بوو.

﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ
مَنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ﴾

واته: نییه جه‌زا و پاداشی ته‌و که‌سانه که تیکه‌ه‌ته‌چن له‌گه‌ل خودا و پیغه‌مبهری خودادا، واته بپی فه‌رمانیا‌ن ته‌که‌ن و له ته‌مریان ده‌ره‌ته‌چن به جه‌ساره‌ت و بپی شه‌رمی و هاتوچۆ ته‌که‌ن له عه‌رزا له حالیکا عه‌رز تیکه‌ه‌ده‌ن و ته‌چن به‌گژ یاسا و نیزامی راستا، ئیلاا ته‌وه نه‌بێ که بکوژرین به تیر و به‌س، ته‌گه‌ر هه‌ر خه‌لکیان کوشتبێ

و مالیان نه‌بردبی. یا بکوژرین و له پاش کوشتن بکرین به دارا بؤ په‌ندو عبیره‌تی خه‌لکی ته‌گه‌ر کوشتاریان کردبی و مالیشیان بردبی، یاخود ده‌ست و پئیان بپرری به شیوه‌ی راست و چه‌پ، له جاری یه‌که‌مدا ده‌ستی راستیان و پئی چه‌پیان بپرری ته‌گه‌ر هه‌ر مالیان بردبی و که‌سیان نه‌کوشتی، وه یاخود شاربه‌ده‌ر بکرین له‌م شاره‌وه بؤ ته‌و شار و له‌و شاره‌یشه‌وه بؤ شاریکی‌تر به جوړی دامه‌زراندن و نارامیان نه‌بین له شویتیکدا ته‌گه‌ر هه‌ر ری‌بواریان ترساندبی و به‌س.

﴿ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾

ته‌م کوشتن و برین و هه‌لاوه‌سران و شاربه‌ده‌رکردنه‌یان بؤ رسوایی ته‌وانه له دنیا‌دا و له پاشه‌رپوژیشا عه‌زاب و ناگریکی گه‌وره‌یان بؤ هه‌یه.

﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾

ته‌وانه‌یان نه‌بین که بگه‌رینه‌وه بؤ لای خودا و ده‌سبه‌رداری ته‌و کرده‌وه ناباره بین له پیش ته‌وه‌دا که ئیوه ده‌ستان بروا به سه‌ریانا و بیانگرن.

﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَحِيمٌ﴾

ئیوه ته‌بین بزائن خودای ته‌عالا توبه‌کاران عه‌فو ته‌کا؛ چونکی به راستی خودای ته‌عالا گونا‌ه به‌خش و میهره‌بانه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ

وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

واته ته‌ی که‌سانی که ئیمان‌تان هیناوه به دینی ئیسلام خۆتان پپاریزن له بی‌ته‌مری خودا و بگه‌رین به شوینی هه‌ر کرده‌ویه‌کدا که بتانگه‌یه‌نی به ره‌زای خودا و جیهاد

بکەن و تیکۆشن لە بەرزەووە کردنی کەلیمە ی حەقدا لەبەر رەزای خودای تەعالا نەك لەبەر مەبەستیکێ تر.

لە واقیعا کەلیماتی ئەم ئایەتە پیرۆزە لە «جوامع الکلم» حسیب ئەکرین چونکی هەرکامیان بگری بە دەستەووە بۆ رینگەنیشانان بە موسوڵمان کافییە. مەسەلا «اتقوا الله» مەعنای خۆپاراستنە لە نافرمانی خودا و ئەم خۆپاراستنە بە راستی بەووە ئەبێ ئینسان لە هەرچی گوناح بێ خۆی بپارێزی و هەرچی خیر بێ بیکا.

و «ئیبیتغائی وەسیلە» بەووە ئەبێ کە ئینسان بکەوێتە دوای هەر شتی ئینسان ئەگە یەنێ بە خودا، وە ئەمە عیبارەتە لە دوو شت؛ تەرك و فیعل وە یا بە عیبارەتیکێ دوو هەم «کەف» و «فیعل» واتە مەنعی خۆ کردن لە هەموو موخالەفەیهکی خودا و کردنی هەموو شتیکی پێوست وە ئەمەیش عەینەن وە کوو جوملە ی پێشوو دەرەدە چێ بە بێ کەم و زیاد.

و «جیهادی «فی سبیل الله» سەعی و تیکۆشینە لە رینگە ی رەزامەندی خودادا، وە یا بۆ بەرز کردنەووە ی کەلیمە ی حەق ئەمەیش بەو نەوعە ئەبێ ئینسان لە زاتی خۆیا ئەوامیر بەجێ بێتی و لە موخەرەمات لا بدا، وە نەسبەت بە غەیر بە ئەمر بە مەعرووف و نەهی لە مونکەر و دەفعی هێزی هەرچی کافر و موتهدیع و فاسیقە. ئەمەیش لە گەڵ دوو جوملە پێشووە کەدا دەبنەووە بە یەك.

بەلام ئیستە موفەسیرەکان - بە تاییەتی ئیمام فەخرەددینی رازی - ئەفەرەموون: «اتقوا الله» ئیشارەتە بۆ تەركی مەنهیات و، «وابتغوا إليه الوسيلة» ئیشارەتە بۆ فیعلی مەئموورات و لەبەر ئەووە کە دەفعی مەفسەدە پێش ئەخری لە جەلبی مەنفعەت یە کەمی خستە پێشی دوو هەمەووە، وە لەبەر ئەووە کە تەركی مەنهیات و فیعلی مەئموورات زۆر گرانن لەسەر نەفسی ئینسان و بە موحاهەدە نەبێ ئینسان ناتوانی

به جینان بینی. به شوین ئەو دوو جومله دا خودا فەرمووی: «جاهدوا فی سبیلہ» چونکه به جیهاد نه بی دووباره پیشوووه کان هه لئاگیرین که وایی موجه دهدهیش پیویسته. مینش له م شوینه دا و به وهرگرتن له وتهی مهشایخه کانه وه عهرز ئەکه م: هه رچه ند دینداری یا ته رکمی مهنهییاته یا فیعلی مهئمووراته وه جیهاد بهر ئەوانه ئەکه وئ، به لام له بهر ئەوه که جیهاد به معنای حه رب و جهنگ له گه ل کافرانا به کاردیت، هه ر وه کوو به معنای موجه دهدهی نه فس و ده فعی ره زیله و جهزبی فه زیله دیت، خودای تهعالا ئەم جیهادهی باس کردوو له بهر ئیهتیمام و ئیعتینا به قهزیهی جیهاد خواه جیهادی به معنا غهزا کردن له گه ل کافرانا بی یا جیهادی به معنا موجه دهدهی نه فس بی.

هه روا ئەلیم: به نازلکردنی: «جاهدوا فی سبیلہ» خودای تهعالا ئیفادهی ئەمه ی کرد که ته رک و فیعلی موسولمان به جیهاد ئەبی، وه جیهادی نه فس به دوورخستنه وهی نه فس ئەبی له رهزائیل. که واته هه ر عه مه لئ پیویست بی بۆ ده فعی ره زیله وه کوو روژوو گرتن و خویرسی کردن و موجه وه ره ی ئەهلی ته قوا و ئەهلی سیدق و ده رس وهرگرتن له سالحان و ئەولیا ی ئوممهت و سوجه تیان، هه موو ئەمانه بهر موته قی «ابتغاء الوسیلة» و جیهادی «فی سبیل الله» ئەکه ون.

وه ئیمامی رازی ئەفه رموئیت: ته رک و فیعل دوو ئەمرن ئیعتیار ئەکرین له زاهیری کرده وه کانا و ئەوهی که ته رکمی واجبه عیباره ته له موجه ره مات و ئەوهی کردنی پیویسته عیباره ته له واجبات. وه ئیعتیار ئەکرین له ئەخلاقدا، یانی خوو و ره وشتا، وه ئەو ره وشته واجبه ته رک بکری سیفاتی ره زیله یه وه کوو ریا و، عوجب و، ته که بیور و، حه سوودی و.. غهیری ئەوانه، وه ئەو ره وشته ی که پیویست بی عیباره ته له فهزائیل وه کوو حه یا و، غیرهت و، راستی و وه فا و، عیفهت و، ئەمانهت و ئیستیقامهت و... وینه ی ئەمانه.

وہ ئیعتیار ئەکرین لە ئەفکارا ئەوەی کە واجبە تەرک بکری ئی فیکر کردنەوہ لە کوفر و لە بیدعەت و لە تەسەرۆفاتی ناباری ناھەموارا؛ وەکوو موناھەرە بۆ دنیا لەسەر ئەھلی دین و تیکدانی میانە ی خەلق، وە ئەوەی پێویستە بکری فیکرە لە دەللی وجوودی باری تەعالادا و لە تەنھایی ئەوا و لە وجووبی ئیتاعەتا، وە فیکرە بۆ ئیساتی ریسالەت و نوبووت و بۆ دۆزینەوہی رێگە ی رزگاری لە دەسیسە ی نەفسی ئەمماھەر و ئەعوانی شەیاتین، وە بۆ ئیساتی مەعادی جیسمانی و دۆزینەوہی بەھەشت و دۆزەخ و خولوودی لەزەتی ئینسان لە قیامەتا و عەزابی کافر لە دۆزەخا. ھەروا ئیعتیار ئەکرین لە رۆحیاتدا وە ئەوەی تەرکی پێویستە ئیستیغراقە لە ھەرچی دوورت بختاھەوہ لە خودا، وە ئەوەی پێویستە بکری ئیستیغراقە لە گەورەیی خودادا. بزائن! لەبەر ئەوەی کە خودای تەعالا ئیعلامی ئیمە ی کردووە کە ئیبلیس دوژمنی ئادەمیزادە و نەفسی ئینسانیش زۆربە ی فەرمانەکانی فەرمانە بە شتی نابار و ناھەموار و ئیعلانیشی کردووە ھەرکەسێ نەفسی پاک بکاتەوہ رزگار ئەبێ و ھەرکەس ئیھمالی بکا گیرۆدە ی میحنەت ئەبێ و ناوئید ئەبێ لە خیر.

وہ بە قانونی ئوسوولی دین و فیقھ ھەرچی «موقوف علیہ» بێ بۆ واجب واجبە، ھەروا سابت بوو ھەرچی شەرع نەھی لێ نەکردبێ موباحە بە ھەر نەوعی لە زیکر و فیکر و تاعەت و سوحبەت، وە خەلۆھتی کە فەسادیکێ لێ پەیدا نەبێ و بە زاھیر شەرع مەنعی نەکردبێ ئەوہ دروستە بۆ ئینسانی موسولمان بیانکا، بەلکوو لە گەلی کاتا سوننەتی ئیجتیھادییە واجبە، وە ئەو قسە یە کە ئەلین ھەرچی «مصرح بہ» نەبێ لە نوسووسی کیتاب و سوننەتا وە یا لە عەسری حەزەرەتا نەکرا بێ ئەوہ بیدعەتە و حەرامە. قسە یەکی پووچ و بەتالە و موخالیفی عومومی قەواعید و ئوسوولی ئیسلامە و موخالیفی سیرەتی زۆری موسولمانانە و ھەرچی موخالیفی ئیجماعی موسولمانان

بین ئه وه بیدعت و زه لاله ته و هه رچی موخالیفی کرده وهی زووری موسولمانان بین
ئه وه دووره له نوور چونکی هه زره ت ﷺ فه رموو به تی: «فإن رأيتم الاختلاف فعليكم
بالسواد الأعظم»:

فه رموو دهی خودا: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ الآية.

بوخاری و موسلیم ﷺ ریوایه ت ئه که ن له ئه نه سی کوری مالیکه وه ﷺ که
هه زره ت ﷺ فه رموو به تی: له روژی قیامه تا خودا ئه فه رمو یه ت به که سی که له
هه موو دوژه خییه کان عه زابی سوو کتر بین: ئه گه ر دنیا و هه رچی وا له دنیا دا بو تو
بوایه ئه تدا به فیده ی نه فسی خو تا که له م عه زابی قیامه ته رزگار بی بی یا نه؟ ئه ویش
ئه لیت: به لئ ئه مدا. جا خودای ته عالا ئه فه رمو یه ت پی: من بو تو هه زم به شتیکی تر
ئه کرد که له م عه زابه و له م نار هه تیه پی دوور بکه و تابه یته وه، هه زم ئه کرد که تو
شه ریکم بو پر یار نه ده ی وه منیش نه تخمه ناو ئا گره وه که چی تو دلت له سه ر
ئه وه بوو که شه ریکم بو دابنتی. جا خودا فه رموو ی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَن لَّهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ
مَعَهُ، لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ﴾

به راستی ئه و که سانه که کافر بوون و به و حاله وه ئه مر ن ئه گه ر هه رچی وا له
عه رزا هه مووی مو لکی ئه وان بی و به قه ی هه موو ئه وه یشیان بین بو ئه وه که بیده ن
به فیده ی سه ری خو یان بو رزگار بوونیان له عه زابی روژی قیامه ت و فیعلهن
بیاندا بین، لیان قه بوول نا کروی و رزگار نابن له عه زابه که ی.

﴿وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٌ﴾

وه بو ئه و کافرانه عه زابیکی سه خت هه به له قیامه تا.

﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ مِنْهَا﴾

نه‌یانه‌وی که ده‌ریجن له ناگر وه به قه‌تعی نه‌وان له‌وانه نین که ده‌رچووبن له‌و ناگره.

﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾

وه بو نه‌وان هه‌یه عه‌زابینکی دامه‌زراو.

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ﴾

ئه‌م نایه‌ته له کاتی دزییه‌که‌ی توعمه‌ی کوری «ایریق» دا که دیرعی دزی بوو - وه‌کوو له پیشه‌وه باسمان کرد - نازل بوو، جا خودا نه‌فه‌رمویت:

﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾

له شه‌رتیکا پیاوئ دزی کرد و ژنی دزی کرد، واته نه‌و پیاوه یا نه‌و ژنه به بی نه‌وه که شوبه‌هی نیستیحقاقی نه‌و مال‌ه‌یان بی که نه‌یدزن و ناگاداربن و هوشیان به خویانه‌وه بی و نه‌ندازه‌ی قیمه‌تی روبعی دیناری ئالتوون بدزن که نه‌و مال‌ه له شوینیکی لایه‌قدا راگیرایی، نه‌وه ده‌ستیان بیرن له جو‌مگه‌ی پشتی په‌نجه‌کانه‌وه.

﴿جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ﴾

له‌به‌ر جه‌زادانه‌وه‌یان به‌رابه‌ر به‌و خه‌یانه‌ته که کردوویانه وه له‌به‌ر به‌جی هینانی عوقوبه‌ت و تو‌له‌سه‌ندنه‌وه له لایه‌نی خوداوه.

﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾

وه خودای ته‌علا غالبه و زاله به‌سه‌ر یاسا دامه‌زراندنا و خاوه‌ن حیکمه‌ته و کار دروسته، نه‌گه‌ر هه‌ر شتی بکا و هه‌ر یاسایی دابمه‌زریئن.

﴿فَن تَابَ مِنْ بَعْدِ ظَلْمِهِ وَأَصْلَحَ﴾

جا پاش نه‌وه هه‌رکه‌سی توبه بکا و په‌شیمان بیته‌وه له‌وه دزی و خه‌یانه‌ته له پاش نه‌وه سته‌مه و نه‌وه ده‌سدریژییه که کردویه‌تی و میانه‌ی خوئی و خودای خوئی باش کرد به‌عه‌زمی نه‌وه نه‌گه‌رپته‌وه بو نه‌وه خه‌یانه‌ته و، میانه‌ی خوئی و مال‌دزراوه‌که‌ی باش کرد به‌وه که ماله‌که‌ی پیداوه یا بوئی بژارد یا گه‌ردنی خوئی پین‌نازاد کرد.

﴿فَاتَّ اللَّهُ يَتُوبُ عَلَيْهِ﴾

نه‌وه به‌راستی خودا نه‌گه‌رپته‌وه بو سه‌ری به‌قه‌بوولی ته‌وبه‌که‌ی.

﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

به‌راستی خودا تاوانبه‌خس و میه‌ره‌بانه.

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ

يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

نایا نه‌ی خاوه‌ن هوش و نه‌ی خاوه‌ن بیر و باوه‌ر نازانی که به‌راستی خودای ته‌علا مولک و دارایی ناسمانه‌کان و عه‌رز بو نه‌وه و عه‌زایی نه‌وانه نه‌دا که خواستی له‌سه‌ر عه‌زابدانیانه، وه چاوپوشی نه‌کا له‌وانه که خواستی له‌سه‌ر چاوپوشی لیکردنیانه، وه خودای ته‌علا ته‌وانایه به‌سه‌ر هه‌موو شتیکا و هه‌رچی له‌نیمکانا بیی لای خودا ناسانه؟

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿يَتَّيَّهَا الرَّسُولُ...﴾ الآية.

موسلیم ریوایه‌ت نه‌کا له‌یه‌حیای کوری یه‌حیا له‌نه‌بووموعاویه‌وه، له‌به‌رائی کوری عازیبه‌وه ﷺ نه‌لئ: جاری له‌جاران رابورد به‌لای پیغه‌مه‌را ﷺ جووله‌که‌بین

که زینای کردبوو وه داخیان کردبوو و داریان لیدابوو له هددی زینادا. **حه‌زرت** عليه السلام بانگی کردن فه‌رمووی: ئیوه هددی زینا وایه لاتان له ته‌وراتا؟ وتیان: به‌ئی وه‌هایه. جا کورپئیکی بانگ کرد له یه‌هووده‌کان فه‌رمووی پئی: سویندت نه‌دهم به‌و خودایه که ته‌وراتی نازل کردوو به‌و سهر مووساع‌الله عليه السلام ئیوه هددی زیناتان وا چاو پینکه‌وتوو له ته‌وراتا؟! نه‌ویش وتی: نه‌وه‌للا! وه نه‌گهر سویندت نه‌دامایه قسم به‌و نه‌ده‌کردی، هددی زینا به‌ موافیقی ته‌ورات نه‌مه‌یه کابرای زیناکار سه‌نگه‌سار (ره‌جم) بکری، به‌لام نه‌شرافه‌کانمان زور جار زینایان نه‌کرد و ئیمه‌یش هر کاتئ یه‌کئ له‌و نه‌شرافه زینای بکردایه مه‌ره‌خه‌سمان نه‌کرد و هر کاتئ فه‌قیری زینای بکردایه هدمان به‌سهر جاری نه‌کرد. پاش ماوه‌یه‌ک به‌و گه‌وره و به‌چووک و نه‌شراف و غه‌یره نه‌شراف برپامان دا داخ بکری به‌رژاندنی ناوی گهرم به‌سهریا و داری هددی لی بدری له باتی سه‌نگه‌سار. جا **حه‌زرت** عليه السلام فه‌رمووی: «اللهم إني أول من أحيا أمرک إذا أماتوه فأمر به فرجم» جا خودا نه‌م ئایه‌ته‌ی نازل کرد: ﴿يا أيها الرسول لا يحزنک الذین یسارعون فی الکفر﴾، هه‌تا فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿إن أوتیتم هذا فخذوه﴾ واته یه‌هوودیه‌کان نه‌ئین: برۆن به‌و لای موحه‌مه‌ده‌ نه‌گهر فه‌توای به‌و دان به‌ داخ‌کردن و دارلیدان وه‌ری بگرن، وه نه‌گهر فه‌توای دا به‌ سه‌نگه‌سار دووربکه‌ونه‌وه‌ لئی. وه فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿ومن لم یحکم بها أنزل الله فأولئک هم الکافرون﴾ له شانی یه‌هوودایه هه‌تا: ﴿ومن لم یحکم بها أنزل الله فأولئک هم الظالمون﴾ وه ههر له شانی یه‌هوودایه هه‌تا: ﴿ومن لم یحکم بها أنزل الله فأولئک هم الکافرون﴾ هه‌موو نه‌مانه له شانی کافران نازل بوون.

هه‌روا موسلیم ریوایه‌تی کردوو له به‌رائی کورپی عازیب که **حه‌زرت** عليه السلام دوو جووله‌که - پیاویک و ژنیکی زیاناکار - ی ره‌جم کرد. جا قسه و باس که‌وته ناو جووله‌که‌کانه‌وه جا نه‌م ئایه‌تانه نازل بوون.

جا خودای تەعالا فەرمووی:

﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْكَرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ
الَّذِينَ قَالُوا ءَامَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ﴾

ئەي پىڭغەمبەرى خۆشەويست با دلت زوير نهكا كردهوهي ناپەسەندى ئەوانە كه به تالووكن له دەربړيني كوفر و قسه و باسئكى وا كه موناسبى كوفره، وه ئەمانەيش له و كەسانەن كه ئەئين به دەم ئيمانان هئناوه و له واقيعا دليان باوهرو ئيمانى نيه.

﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ
لِقَوْمٍ ءَاخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ﴾

وه له و جووله كانەيش وه ئەوانە گوپراگرن و نامادەن بۆ بيستنى درۆ و دەلهسه و گوپراگرن بۆ كۆمه ئئكى تر له جووله كه كه هئشتا نه هاتون بۆ حوزوورى تۆ.

﴿يَحْرِفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ﴾

كه كه ليماتى تهورات دوور ئەخەنەوه له شوئنى خۆى له پاش دامەزراندنيان له شوئنه كانى خۆيانا.

﴿يَقُولُونَ إِنْ أُوتِينَا هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا﴾

وه نامۆزگارى باقى جووله كه كان ئەكەن ئەئين: ئەگەر له لايەنى موخەممەدەوه ئەمەتان پندرا كه ئيمه خۆمان بپارمان داوه بۆ حەددى زيناكار كه داخ و جەلدەيه، وهى بگرن لئى و قەبوولئى بکەن، وه ئەگەر ئەمەتان پئى نەدرا خۆتانى لئى بپارئزن و قەبوولئى مەكەن.

﴿وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ أَلَلِهِ شَيْئًا﴾

وه هه ركه سى كه به هوى به دبیری و به دكرده وه یی خویره وه خودا بیهوى لای بدا له ریگه ی راست تو به قه تعی خواهونی هیچ شتى نیت نیسبهت بهو له لای خوداوه.

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ﴾

ئهو كۆمهله ئاده میزاده ناپاكه ناهه موارانه كه ده وامیان كرد له سه دوژمنایه تی ره بهر و دینه كه ی به نهوعی كه په رده ی رهش هات به سه ر دلینا، ئه وانه كه سانئكن كه خوا خواستی نه وه ی نبیه دلیان پاك بكاته وه له خهوش و خالی ره زیله و نامه ردی.

﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۴۱)

ئهمانه له دنیای یه كه م و له عالهمی ژیاندا خیزی و رسوایی دامه زراوه بویان و له پاشه رژیشا عه زاییكى گه وره یان بو هه یه.

﴿سَمِعْتُمْ لَلكَذِبِ أَكَلُونَ لِلشَّحْتِ﴾

ئهمانه گوێراگرن بو درو و ده له سه و بخوری مالی جهرامی ناره وا و ناشیاون.

﴿فَإِنْ جَاءوكَ فَأَحْكَمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ﴾

جا نه گه ر ئهمانه هاتن بو لای تو بو ئه وه كه موحاكه مه یان بکه ی و فه سلی خوسوومهت بکه ی له ناویانا به مه یلی خؤ رهفتار بکه: ویستت حوکم بده ی له به یینانا حوکم بده، وه ویستت ئیعرازیان لئ بئیی ئیعرازیان لئ بنئ.

﴿وَإِنْ تَعْرَضْ عَنْهُمْ فَكَنْ يَضْرُوكَ شَيْئًا﴾

وه نه گه ر ئیعرازیان لئ بنئیت و حوکم نه ده ی له به یینانا لیان مه ترسه و قهت ناتوانن زیانت پئ بگه یه نن.

﴿وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكَمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ﴾

وه نه گه ر حوکمیشت كرد له به یینانا حوکم به عه دالهت بکه.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (۴۲)

بە راستی خودای تەعالا ئەو کەسانەى خۆش دەوئ کە عەدالە تکار و راستپەون و لە سنووری بپاری خودا دەرنانچن.

﴿وَكَيْفَ يُحْكِمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ (۴۳)

واتە: ئەم یەهوودانە چۆن تۆ ئەکەن بە حەکەم لەسەر خۆیان و رازی ئەبن بە حوکمی تۆ، وەلحال تەوراتیان لە لایە و حوکمی خودای تیاپە و لە پاش ئەو کە ئەزانن حوکمی خودای تیاپە پشتی لى هەلئەکەن؟ ئەمانە لە ئەساسا ئیمانیا نییە بە تەورات چ جایی بە تۆ! وەلحاسل ئەم جوولەکانە کە مەفروز وایە ئیمانیا نییە بە تەورات و پێویست بوو کە بە ئەمری ئەو رەفتار بکەن، رەفتار ناکەن پێی ئیستە چۆن تۆ ئەکەن بە حاکمی خۆیان لە گەل ئەویدا باوەریان بەو نییە کە تۆ پێغەمبەری خودای؟!

فەرموودەى خودا: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ﴾

ریوایەت کراوە لە ئەبووهورەیرەو رضی اللہ عنہ ئەلئى: پیاو و ژنئى لە جوولە کە زینایان کرد جا لە ناو خۆیان و تیان: با برۆین بۆ لای ئەم پێغەمبەرە ئەو رەهەبریکە رەوانە کراوە بۆ ئاسانکردنی تەکلیفات جا ئەگەر فەتوای بۆ داین بە حەددئى کە لە رەجم سووکتر بوو قەبوولئى ئەکەین و ئەیکەین بە دەلیلی خۆمان لە لای خودا و ئەلئین ئەمە فەتوای پێغەمبەرئى کە لە پێغەمبەرانئى خۆت. جا هاتن بۆ حوزووری پێغەمبەر و عەرزیا ن کرد: «یا أبا القاسم» حوکمی تۆ چییە لە پیاو و ژنئى کە زینا بکەن؟ حەزرت رضی اللہ عنہ جوابی نەدانەو هەتا روئیش بۆ مالئى ئەو مالوومە کە دەرسیان پین

نهائی و له ده‌رگای ماله‌که‌دا راوه‌ستا و فهرمووی: سویندتان نه‌دهم به‌و خودایه که ته‌وراتی ناردوووه بۆ مووسا ئیوه خۆتان چی نه‌بینن له ته‌وراتا له حوکمی نه‌و پیاو و ژنه‌دا که زینا نه‌که‌ن له کاتیکا ژنه‌که می‌ردی بیی و کابرایش ژنی بیی؟ نه‌وانیش وتیان: ئاوی گهرم نه‌پژینن به‌سه‌ریانا و به‌رو پشت سواری که‌ر نه‌کرین بۆ نه‌تکیان و نه‌گپ‌رینن به‌ناو شارا. وه له‌ویا جوانیکیان بی‌ده‌نگ بوو، که‌ه‌زه‌رت ﷺ چاوی پیی که‌وت که‌ بی‌ده‌نگ بوو قسه‌ی نه‌ده‌کرد ه‌زه‌رت رووی لی کرد و ئیلحاحی له‌گه‌لا کرد له‌به‌یانی واقعیی نه‌م حوکمه‌دا جوانه‌که‌یش وتی: مادام تو نازارمان نه‌ده‌ی له‌تاقیقی نه‌م حوکمه‌دا: بزانه که‌ ئیمه له‌ ته‌وراتا ته‌ماشامان کردوووه حوکمی نه‌مانه سه‌نگه‌سار کردنه، جا ه‌زه‌رت ﷺ فهرمووی پیی: قسه‌م بۆ بکه‌ سپری چی بوو وا ئیوه له‌ حوکمی ته‌ورات لاتان دا؟ نه‌ویش وتی: خزمی پاشاکه‌مان زینای کردبوو له‌به‌ر پایه و مه‌قام ه‌ده‌دی ره‌جم جاری نه‌کرا به‌سه‌ریا. له‌ پاش نه‌و پیاویکی به‌ حورمه‌تیش زینای کرد، ویستیان ره‌جمی بکه‌ن قه‌ومه‌که‌ی نه‌یان‌ه‌یشت، وتیان: نابیی نه‌م کابرا ره‌جم بکری هه‌تا گه‌وره‌که‌ی تریش نه‌هینن بۆ ره‌جم‌کردن! جا هه‌ردوولایان ریکه‌وتن له‌سه‌ر نه‌وه که‌ ه‌ده‌دی زینا بکه‌ن به‌ داخ و سوار کردنی که‌ر به‌ره‌ودوا و دارلیندان. جا ه‌زه‌رت ﷺ فهرمووی: که‌وابیی من هه‌ر حوکم نه‌که‌م به‌وه که‌وا له‌ ته‌وراتا و نه‌مری کرد هه‌ردوکیان ره‌جم کردن جا نه‌م ئایه‌ته‌ نازل بوو.

زوه‌ری نه‌ئیت: پیمان‌گه‌یشتوووه که‌ نه‌م ئایه‌ته‌ نازل بووه له‌وانا یانی ئایه‌ته‌تی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا﴾ وکان النبی ﷺ منهم، و قال معمر: أخبرني الزهري عن سالم عن ابن عمر قال: شهدت رسول الله ﷺ حين أمر برجمها فلما رأته يحنأ بيده عنها ليقبها الحجارة». مه‌عنای «وکان النبی منهم» ته‌مه‌یه که ره‌جمی زیناکار له‌ دینی نه‌میشدا بووه.

خودا نه فه رموت:

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ ﴾

ئيمه ته وراتمان ناردوو ته خواره وه به وه زعيكى جوان و ههيه لهوا ثاياتى وا كه ئينسان هيدايت نه دا و شاره زاي نه كا بو حق، نوور و رووناكى وا به رووناك نه كاته وه بهرچاوى تايعانى نه و كيتابه.

﴿ يَحْكُمُ بِهَا التَّيْبُوتِ الَّذِينَ آمَلُوا لِلَّذِينَ هَادُوا ﴾

حوكم نه كا به و ته وراته نه و پينغه مبه رانه كه زوو رابوردن وه كوو پينغه مبه رانى به نى ئيسراييل و نه و ته وراته كه نازلمان كرد بو نه و كه سانه مان نازل كردوو كه به هوودى بوون.

﴿ وَالرَّبَّانِيُونَ وَالْأَجْبَارُ بِمَا اسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ ﴾

هه روا حوكم نه كا به و ته وراته نه و زاته ره بباينيه خودا په رستانه وه نه و زانا بهر زانه كه عالم و زاناي دينن له بهر نه وه حوكمى بي نه كه ن چونكى نه و كيتابه دراوه ته ده ستيان بو نه وه بپاريزن.

﴿ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ﴾

وه له سه ر ته ورات حازر و ناگادار بوون، وه خوداي ته علا پيى فه رموون:

﴿ فَلَا تَخْشَوُا النَّكَاسَ وَأَخْشَوْنَ ﴾

له خه لك مه ترسن و له خودا بترسن.

﴿ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ﴾

وه له بهرانبه رى نه و ثاياتى منه دا قيمه تيكى كه م وه رمه گرن.

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ﴿٤٤﴾

وه هه‌رکه‌سی حوکم نه‌کا به‌وهی که خودا نازلئ کردوو ه بزانه نه‌وانه زور به دل کافر و به کرده‌وهی نابار و بیر و باوه‌ری خو‌یان رازین.

﴿وَكَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ

بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ﴾

وه فه‌ر زمان کرد له‌سه‌ر به‌نی ئیسرائیل له ته‌وراتا که نه‌فسئ نه‌کوزرئ له موقابیلی کوشتنی نه‌فسه‌وه و چاوئ کوئر نه‌کرئ له به‌رابه‌ری چاوئیکه‌وه، وه لووت نه‌بررئ له باتی لووتی شه‌خسئ و گوئئ نه‌بررئ له به‌رابه‌ری گوئی شه‌خسه‌وه نه‌گه‌ر گوئی بررابئ، یا هیزه‌که‌ی مه‌نع نه‌کرئ نه‌گه‌ر نه‌و خاوه‌ن جینایه‌ته [که] هیزه‌که‌ی لابر دبن، وه ژان له به‌رابه‌ری ژانه‌وه، وه بریارمان داوه که له‌سه‌ر برینیش قیساس ببئ به مه‌رجئ که برینه‌که قابیلی هاووینه‌یی بن، وه کوو دوو لیوه و زه‌که‌ر و هیلکه‌گون و هه‌ردوو ده‌ست و هه‌ردوو بی، وه نه‌وانه‌یان که هاووینه‌یی زه‌حمه‌ت بی تیا‌یانا وه کوو کوترانی گوشت یاخود شکانی ئیسقان یا برینئ له سکدا. نه‌وه توئه‌که‌یان حوکوممه‌ته، واته حاکمی شه‌رع له‌سه‌ر موتاله‌عه‌ی خوئی قیমে‌تن دانه‌نئ و نه‌یدا به یاروئ بریندار.

﴿فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ، فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ﴾

هه‌ر برینداری و هه‌ر خاوه‌ن حه‌قئ قیساسئک ئیحسان بکا به یاروئ جانی و پیاو کوژ یا چه‌قو وه‌شین به سه‌رفی نه‌زه‌ر له حه‌قه‌که‌ی نه‌وه نه‌و سه‌ده‌قه‌یه نه‌بن به که‌فاره‌تی نه‌و گونا‌هانه که وه‌ختی خوئی کردوونی.

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ﴿٤٥﴾

دهی هه‌رکه‌سی حوکم نه‌کا به‌وهی که خودا نازلئ کردوو له قیساس و له تۆلهی نازار ئه‌وه له سته‌مکارانه نه‌گه‌ر له‌گه‌ل باوه‌ر به «ما أنزل الله» دا لابدا لهو «ما أنزل الله». وه له کافرانه نه‌گه‌ر باوه‌ری نه‌بی به‌وه که خودا نازلئ کردوو.

﴿وَقَفَيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾

وه به شوین ئه‌و پیغه‌مبه‌رانی به‌نی ئیسرایله‌دا عیسی کوری مه‌ریه‌ممان هینا.

﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾

که حالی وابوو باوه‌ری هه‌بوو به‌و کتیبه له پیش ئه‌وا هاتبووه خواره‌وه که ته‌وراته.

﴿وَأَتَيْنَهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ﴾

وه ئینجیلمان نازل کرد بۆ سه‌ر عیسا که حالی ئینجیل وابوو له مه‌عنای ئه‌ودا هیدایه‌ت و شاره‌زا کردنی ئاده‌میزاد هه‌بوو بۆ ئه‌و ده‌لیلانه که یه‌کتیبی خودایان نه‌گه‌یاند و خودایان ته‌نزیه نه‌کرد له ژن و ئه‌ولاد و له وینه وه دوژمنی به‌رانبه‌رکتی له‌گه‌لدا بکا، وه هه‌روا باسی ریساله‌ت و نوبووته‌ی تیدا بوو وه باسی مه‌عادی جیسمانی و زیندوو بوونه‌وه‌ی جین و ئینسی تیدا بوو وه نووریشی تیدا بوو واته رووناک کردنه‌وه‌ی ئه‌حکامی عیباده‌ت و ته‌کلیفاتی ئاده‌میزاد به‌ ئه‌حکامی شه‌رعیه.

﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (٤٦)

وه حالی ئینجیل وابوو باوه‌ری ده‌رئه‌بری به‌و کتیبه له پیش خۆیه‌وه نازل بوو ته‌وراته و هیدایه‌ت و شاره‌زا کردنی عالمی تیاوو بۆ نزیککی هاتنی پیغه‌مبه‌ری ئاخ‌زه‌مان که موحه‌مه‌ده ﷺ وه وه‌عز و نه‌سیحه‌تی ئاده‌میزادی تالیب بۆ ته‌قوای تیدا بوو.

﴿وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾

وه له و کاته دا که ئینجیلمان دا به عیسا بریارمان دا که ئه هلی ئینجیل واته
 پیغه مبه ره که وه کوو چه زره تى عیسا بن و په پیره وه کانی وه کوو چه وارینه کان حوکم
 بکه ن به وه ی که خودا نازل ی کردووه و به یانی کردووه تیا یا. یا خود با ئیسته ئه هلی
 ئینجیل حوکم بکه ن به وه ی که خودا له ئینجیلدا ده ری برپوه وه کوو ریساله تى
 موحه ممه د بن عليه السلام.

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

وه هه ره که سنى حوکم نه کا به وه ی خودا نازل ی کردووه ئه وه به فاسقیکی توخ
 نه ناسرین، واته به که سانى که ده رچوون له فه رمانى خودا ی ته علا.

﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾

ئى پیغه مبه ری خو شه ویست قورئانمان نازل کردووه بو لای تو به نازل کردنى
 که له گه ل راستى و واقیعه تابه، دروى تیدا نییه و موخالیفى واقع و موباینى وه زعى
 ناده میزاد نییه.

﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ﴾

حالى ئه و قورئانه وایه باوهر ده رئه برئى به جینسى ئه و کیتابه که له پیش ئه ودا
 نازل بووه وه کوو ئینجیل و زه بوور و ته ورات.

﴿وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ﴾

وه حالى قورئان وایه نیگه ابانه بو ئه و کتیبه که له پیشدا نازل کراوه. واته ئه گه ر
 بیانه وئ ده ستیان بو بیه ن و ته حریفى بکه ن گورج ئه م به یانى ئه و ته حریفه ئه کات.

﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾

هه ر کاتى هه ر قه زیه یه کیان هینایه لای تو، تو حوکم بده له ناویانا به یاسای
 ئه و کتیبه که خودا نازل ی کردووه وه کوو قورئان بن.

﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ﴾

وه مه كه وه شوین ناره زووی نه وانه به نه وعی كه لات بدا له و قورثانه حه قه كه هاتووه ته لات، چونکی نه مرؤ رؤزی قورثانه و ده ستور هر قورثانه و زمانی ئیوه و ئوممه تی ئیوه ئوممه تی ثم شه ریه ته به رزه كه قورثان ئیفاده ی نه كا، وه حوكم له سر كتیبه قه دیمه كانیان نیه.

﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾

بؤ هر کامی له ئیوه شه ریه ته و مینهاج و ریگه و یاسایه کم داناوه، زه مانی پیشووی کون زه مانی شه رعی ئیبراهیمی خلیل بووه، له پاش نه و زه مانی شه رعی عیسا بو، وه ثم زه مانیشه زه مانی شه رعی «محمد المصطفی» یه.

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾

نه گهر خودا بیویستایه ئیوه ی نه کرد به یه ك ئوممه تی ته نیا له بیر و باوه ردا و له کرده وه دا و له خیر و شه ردا.

﴿وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَاءِ آتَانَكُمْ﴾

به لام هر کام له ئیوه شه ریه تیکی پیداوه بؤ نه وه كه ته جره به تان بكا له و نه حکامه موخته لیفه و له و یاسا جیاوازانه دا.

﴿فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾

ده ی تیکوشین بؤ نه وه بکه ونه پیشه وه و به ئوممه تیکی به رز حسیب بکرین.

﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾

گه رانه وه ی هه مووتان هر بؤ لای خودایه.

﴿فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ﴾ (۴۸)

جا له روژی خویا خودا خه به‌ردارتان نه‌کا به‌حق له و مه‌سه‌لانه‌دا که ئیوه ئیختیلافتان هه‌بوو تیانا، وه باش حالی نه‌بن کامتان له‌سه‌ر حه‌ق و کامتان له‌سه‌ر ناحه‌قن و جه‌زای کرده‌وه‌کانیشتان باشه یا نه.

فهرمووده‌ی خودا: ﴿وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم...﴾ (الایة)

ئینوعه‌باس ﷺ نه‌فهرمویت: کومه‌لێ له‌یه‌هوود وه‌کوو که‌عبی کوری ئوسه‌ید و عه‌بدو‌ل‌لای کوری سوریا و شاسی کوری قه‌یس له‌ناو خو‌یانا و تیان: با بروین بۆ لای موحه‌مه‌د به‌لکوو هه‌لیسوورینین له‌فیکره‌ی دینه‌که‌ی! جا هاتن بۆ خزمه‌تی و تیان: ئیمه‌ نه‌شرافی یه‌هوودین نه‌گه‌ر په‌یره‌وی تو بکه‌ین باقی یه‌هوود ئیمانته‌ پێ دیتن و ئیسته‌ ئیمه‌ له‌گه‌ل بازی دوژمن و ناحه‌زمانا موحاکه‌مه‌یه‌کمان هه‌یه‌ نه‌یه‌ئین بۆ لای تو رجا وایه‌ که‌ تو حوکم بۆ ئیمه‌ بده‌ی جا ئیمه‌یش به‌یه‌ک دل و یه‌ک زمان ئیمانته‌ پێ دیتن و چه‌زهره‌ت ﷺ فهرمووی: حاشا ئیمه‌ به‌غیری حه‌ق حوکم بده‌ین، حه‌ق بۆ هه‌رکه‌سێ بوو حوکم بۆ نه‌و که‌سه‌ نه‌ده‌ین، جا ئایه‌ته‌که‌ نازل بوو:

﴿وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾

واته‌ ئیمه‌ کیتابمان نازل کردوو بۆ لای تو به‌ حه‌ق و به‌مه‌ که‌ حوکم بده‌ی له‌ناویانا به‌وه‌ی که‌ خودا نازل کردوو و مه‌که‌وه‌ره‌ شوینی ئاره‌زووی نه‌وان، چونکی ئاره‌زوویان له‌سه‌ر خیلافی حه‌قه.

﴿وَأَحْذَرَهُمْ أُنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾

وه خوٲ په نا بده و خوٲ پیاریزه له وان و له فیتنه ی ئه وان، واته له وه که دوورت
بنخه نه وه و هه لئسوورینن له ره فتار کردن به بازی له وه ی که خودا نازل ی کردوه بو
لای تو یانی له وه مه سئه له دا که ئه یانه وی به ئاره زووی ئه وان حوکمی تیدا بده ی.

﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلَّمَ آثَمًا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ﴾

جا ئه گهر لایان دا له و حوکمه شه رعیه که تو به یانت کردوه و که وتنه دووی
هه وای خو یان ئه وه به یه قین بزانه خودای ته عالا ئه یه وی که ئه و جووله کانه به
بازی له گونا هه کانی خو یان گیر وده بکات، لای که می گونا هی ئه م پشت هه لکر دنه
له حوکمی تو!

﴿وَإِنْ كَثُرَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ﴾

وه به راستی زور به ی ئه م ئاده میزاده له فرمانی خودا ده رچوون.

﴿أَفَحُكْمَ الْجَهْلِیَّةِ یَبْغُونَ﴾

ئایا ئه مانه حوکمی زه مانی نه فامی و نادانی و حوکمی ئاره زو و بازیان ئه وی له
زه مانی پیروزی ئیسلاما و له و خاوه نی دینه که بو ئه وه هاتوو هه ق دابمه زرتین له
جیهانا؟

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ یُّوقِنُونَ﴾

کییه باشتر و جوانتر و راستتر بی له خوسووسی حوکم کردنه وه له خودا به رابه ر
به و قه ومه ی که باوه ریان هه یه به هه ق.

۱. لام وایه که لیمه ی «بعض» له م شویتانه دا بو ته فخیم و ته کسیره، یانی «أَنْ یُصِیبَهُمْ بَکَثِیرٍ مِّنْ ذُنُوبِهِمْ».

فهرمووده‌ی خودا: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا﴾

عه‌تی‌هی عه‌وفی نه‌لی: عوباده‌ی کوری سامیت هات بو خزمه‌تی پیغهمبهر ﷺ عهرزی کرد: یا ره‌سوله‌للا گه‌لی دؤست و ناشنام هه‌ن له یه‌هوود به ژماره زورن و ناماده‌ی یارمه‌تین، به‌لام من له دؤستی ئەوان لئه‌دهم بو دؤستی خودا و پیغهمبهری خودا. وه عه‌بدوللای کوری ثوبه‌ی وتی: من پیاویکم له مسیه‌تی دنیا زور نه‌ترسم و قه‌ت ناتوانم له دؤستی یه‌هوود ده‌سبه‌ردار بيم! جا حه‌زرت ﷺ فهرمووی: نه‌ی نه‌بووچه‌باب هه‌ر دؤستیک و هه‌ر یارمه‌تیه‌ک که له یه‌هووده‌وه ده‌ست نه‌که‌وئ بو عوباده‌ی کوری سامیت نه‌ویش هه‌ر بو تو بی نه‌ک بو نه‌و. عه‌بدوللایش وتی: قه‌بوولم کرد، جا ئەم نایه‌ته نازل بوو، فهرمووی:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ﴾

نه‌ی که‌سانئ که ئیمانتان هه‌یه به دینی ئیسلام! یه‌هوود و نه‌سارا مه‌گرن به دؤستی خو‌تان!

﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾

بازی له‌وانه دؤستی بازیکیانن و دؤستی ئیوه نین.

﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَإِنَّهُ مِنَّهُمْ﴾

وه هه‌رکه‌سئ له ئیوه نه‌وانه بکا به دؤست نه‌وه له‌وانه و به زالم و سه‌مکار نه‌ناسرئ و خودا یارمه‌تی نادا و ریگه‌ی ناکه‌وئ له شتی خیر.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

به راستی خودا هیدایه‌تی کۆمه‌لی زالمان نادا.

﴿فَقَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ﴾

ته ماشا ته که ی ته و که سانه که له دلایانا نه خووشی نیفاق هه یه په له په ل ته که ن بو چوونه ناویان و دوستی کردن له گه لایانا.

﴿يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ﴾

ته لاین: له بهر ته وه ته مانه ته که یین به دوستی خوومان ترسمان هه یه که کاره ساتی نابار بیت به سه رمانا با ته و کومه له مان بیی بو یارمه تی!

﴿فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ﴾

نو مید هه یه که خودای ته علا فته تح و نه سه ره تی بدا به موسولمانان به سه ره کافره کانا، یا خود نیشیکی تر لای خو یه وه بینته رووی کار به م نه وعه وه زعی ری بکه وی بیی به هوی ده رچوونی یه هوود له م ولاته.

﴿فِيصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ تَدْمِينًا﴾

جا ته م که سانه که یه هوودیه کانیا ن ته گرت به دوست بو یارمه تیدانیا ن له سه ره ته و بیر و باوه ره که له دلایانا بوو په شیمان بینه وه.

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهْتُولَاءِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا بِاللَّهِ جِهَادًا يَمْنُنَ فِيهِمْ لِئِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ﴾

جا له و کاته دا که خودا وه زعی دنیای گو ری و جووله که کان لی که وتن و مو نافقه کان نه یان توانی یارمه تی جووله که کان بدن به لکوو خویشیا ن که وتنه ترس و بیمی نه فس و مال و حالی خو یانه وه، موسولمانه کان ته لاین به جووله که کان: ئایا ته م مو نافقانه بوون که سویندی قورسیان ته خوارد که له گه ل ئیوه دان و هه می شه یارمه تیتان ته دهن و نایه لن له لایه نی موسولمانه کانه وه زیانتان پی بگا وه ته گه ر جه نگتان له گه لدا بکری یارمه تیتان ته دهن و نایه لاین بشکین!؟

﴿حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ ﴿۵۳﴾﴾

جا خودا نهفه رمویت: نهو موفاقانه که ناماده بوون بۆ یارمه تی جووله که کان و گهلی هاتوچۆ و فرو فیلان کرد هه موو کرده وه کانیان به زایه چوو و سوودیان لئی وهرنه گرت و نه نجامی نهو موفاقانه زیانکاری بوو.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾

ئهی کهسانی که ئیمانتان ههیه به دینی ئیسلام هه رکه سئ له ئیوه وهرگه ریته وه له دینه که ی که دینی ئیسلامه بزنان دینی ئیسلام به وهرگه رانی نه وانه نافه وتی و له پاش نه وان خودای ته علاقه ومی دینی بۆ هه لگرتنی دینی ئیسلام که خودا نه وانی خووش نه وی و نه وانیش خودایان خووش نه وی. له سیفاتی نهو قه ومه نه مه یه که: له بهر میهره بانی و نارامی خویمان کز نه کهن له لای موسولمانه کان له بهر شکوهی زاتی، وه عه زیز و زالن به سهر کافره کانا.

﴿مُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

وه جهاد نه کهن و نه پۆنه ناو جهنگی کافرانه وه به بی ئومیدی دهسکه وتیکی دنیایی، به لکوو ته نیا له ریگهی رهزای خودادا و له بهر بهرز کردنه وه ی که لیمه ی «لا إله إلا الله».

﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾

وه له کاتی دهوام له سهر به جی هینانی نه حکامی ئیسلامدا و له کاتی نه مر به چاکه و نه هی له خراپه به نهوعی به ساغی جی به جییان نه کهن که سه رزه نشتیان نایه ته سهر له لایه نی که سه وه هه تا له وه بترسن، وه یا خود واجبی خویمان به جی دینن و هه رکهس به هه ر شیوه یی سه رزه نشتیان بکات موبالاتی پین نا کهن و لئی ناترسن.

﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾

ئەم نەعت و وەسفی ئەوانە کە باسماڻ کرد لە فەزڵ و گەورەیی خوداوەیە کە لە گەڵ ئەوانا کردوویەتی.

﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾

خودای تەعالا واسیع و خاوەن دەستەلاتە لە فەزڵ و رحەمەتا زانایشە بەوانە کە ئەهلن بۆ ئەو فەزڵە ئەیناداتی.

ئەم نایەتە بەرزە زۆر بەرپۆزە و ئیخبار بەغەیبی تێدایە و لە واقیعا گەلێ عەرەب لە دین وەرگەرانیوە کەچی زیانیان نەدا لە دینی ئیسلام و دین زیاتر بەرزەووبوو، وە لە ناخەری عەهدی حەزەرەتا ﷺ سێ تائیفە لە دین وەرگەرەن، یە کەم: فیرقی «بنی مدلج» و گەورەیی ئەمان «أسود عنسی» بوو مەشهور بوو بە «ذی الحمارا» ئەمە لە یەمەندا داوای پیغەمبەرایەتی کرد بۆ خۆی و گەلێکی لە ولاتی یەمەن داگیر کرد. لە پاش ماوێهە کە فەرۆزی دەیلەمی لەو شەویدا حەزەرەت ﷺ وەفاتای کرد کوشتی، وە هەر لەو شەویدا حەزەرەت ﷺ لە پیش وەفاتیا خەبەری بە ئەسحابەکان دا کە «أسود عنسی» ئیمشە و کوزرا، وە موسولمانەکان زۆریان پێ خۆش بوو، ئەم باسە لە ناخەری «ربیع الأول» دا گەیشت بە مەدینەیی مۆنەووەرە.

دوو هەم: «بنوحیفە» کۆمەلی موسەیلەمەیی کەززاب، ئەمیش داوای پیغەمبەرایەتی کرد و نامەیی نووسی بۆ حەزەرەت ﷺ: «من مسیلمة رسول الله إلى محمد رسول الله. أما بعد فإن الأرض نصفها لي ونصفها لك. فأجاب رسول الله ﷺ: من محمد رسول الله إلى مسیلمة الكذاب! أما بعد: فإن الأرض لله يورثها من يشاء من عباده والعاقبة للمتقين».

جا پاش وەفاتای حەزەرەت ﷺ ئەبووبەکرێ سدیق بە کۆمەلێکی زۆر لە موسولمانانەو جەنگی لە گەلدا کرد و وەحشی - ئەوێ کە حەزەری مامی پیغەمبەری لە ئوحودا شەهید کرد - رویشت «مسیلمە»ی کوشت و شافەیان بپرایەو.

سپہم: بہنی نہسہد قہومی «طلیحۃ» ی کوری «خویلد» داوای نوبووتی کرد و
 حزرت ﷺ خالیدی کوری وھلیدی نارده سہری، نھویش لہ پاش جھنگی رای
 کرد بو شام و لھوی گہرایہوہ بو ئیسلامیہت و بوویہ موسولمانیکی باش.

وہ لہ زہمانی حزرتی نھبوویہ کرا ﷺ حہوت قہیلہ:

یہ کہم: قہیلہی «فہزارہ» قہومی «عوینہی کوری حیسنی فہزاری».

دووہم: «غطفان» قہومی «قرہی سہلہمہی قوشہیری».

سپہم: قہیلہی «سلیم» قہومی «فوجائہی کوری عہد یالہیل»،

چوارہم: قہیلہی «بہنی یہربووع» قہومی «مالیکی بہنی نووہیرہ».

پینجہم: بازی لہ قہیلہی «تہمیم» ہۆزی «سہجاک کچی مونزر» کہ داوای

پینجہمبہریتی کرد و شووی کرد بہ «موسہیلہمہی کہزباب».

شہ شہم: قہیلہی «کنده» قہومی «نہشعہس کوری قہیس».

حہوتہم: قہیلہی «بہنی بہکری بہنی وائیل» لہ بہحرہین دا کہ قہومی «حطم» ی

کوری زہید بوون، خودا ہہموو نھمانہی لہسہر دہستی نھبوویہکری سدیقدا لہ
 ناوبرد.

وہ لہ عہدی خہلافہتی عومہری کوری خہتابدا «غسان» قہومی «جہبہلہی

کوری نپہم» بوون بہ گاور و روین بو شام.

فہرموودہی خودای تہعالا: ﴿إِنَّا وَإِیْکُمْ اَللّٰهُ وَرَّسُوْلُهُ ..﴾ الْاٰیۃ.

ریوایہت کراوہ لہ جابیری کوری عہدوللاوہ ﷺ کہ جارئ عہدوللای کوری

سہلام ہات بو لای حزرت ﷺ عہزی کرد: یا رسولہللا کومہلئ لہ یہہوودی

«بنی قریظہ» و «بنی النضیر» تہرکیان کردووین و سویندیان خواردووہ کہ لہ گہلمانا

دانه‌نیشن و نیمه‌یش ناتوانین بگه‌ین به نه‌سحابه‌کانی تو له‌بهر دووری جینگه‌یان و زور نازاری دلی خو‌یان ده‌ربری ئەم نایه‌ته هاته خواره‌وه و خودا فه‌رمووی:

﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾

دۆست و هاو‌پاز و نیازی ئیوه هەر خودایه و پیغه‌مبهری خودایه و ئەو که‌سانه‌ن که ئیمانیا‌ن هیناوه به دینی ئیسلام.

﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾

ئەو که‌سانه که به ره‌سایي نو‌یژه‌کانیا‌ن به‌جی دینن و زه‌کاتی مالی خو‌یان ئە‌ده‌ن به داماوان، وه‌لحال ئە‌هلی خوشووع و خه‌وف و خه‌شیه‌تن له نو‌یژه‌کانیا‌نا. وه‌ بازی ئە‌لین: ئەم نایه‌ته نازل بووه ده‌رحه‌ق به‌ه‌زه‌رتی عه‌لی که له روکووعا بووه فه‌قیرئ داوای شتی لئ کردووه ئە‌ویش ئە‌نگوسيله‌ی له په‌نجه‌ی خو‌ی ده‌رهیناوه و داویه به فه‌قیره‌که.^[۱]

﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾

وه هه‌رکه‌سئ خودا و پیغه‌مبهری خودا و موسولمانه‌کان بگرئ به دۆست و خو‌شه‌ویست.

﴿فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُغْلِبُونَ﴾

ئە‌وه ئە‌و که‌سه‌ غالب و سه‌ره‌به‌رزه، چونکی ئە‌و که‌سه له کو‌مه‌لی خودایه و کو‌مه‌لی خودا غالب و سه‌رکه‌وتوون.

[۱]. ئەم رووداوه له روانگه‌ی زۆریه‌ی موفه‌سسیره‌کان‌دا رووداوئیکی باوه‌ر پئ‌نه‌کراوه؛ چوونکه له سه‌رچاوه باوه‌ر پئ‌نه‌کراوه‌کان‌دا به‌ه‌ده‌یسیکی مه‌وزووع دانراوه له‌بهر زه‌عیفی ئە‌سناده‌که‌ی و نه‌ناسراوی راویه‌کانی. بۆ ناگاداری زیاتر سه‌یری ته‌فسیری ئیبنوکه‌سیر و فه‌خری رازی و ته‌فسیری روحولمه‌عانی و «التحریر والتنوير» بکه - بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان].

فهرمووده‌ی خودا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾

ئینوعه باس ﴿اللَّهُ﴾ فهرموویه تی: ره فاعه‌ی کوری زهید و سوهیدی کوری حارس ئیعلانی ئیسلامیه تیان کرد و له پاشا که وتنه ناو نیفاقه وه، که چی له گه‌ل ئه مه‌دا موسولمانه کان دۆستیان له گه‌ل ده کردن جا خودا فهرمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا نَخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ﴾

ئه‌ی که سانئ که ئیمانتان هیناوه به دینی ئیسلام مه‌گرن به دۆستی خۆتان ئه وه که سانه که دینی ئیوه‌یان کردووه به جینگای گالته و یاری له‌وانه که کیتابیان پیدراوه له پیش ئیوه‌دا و له کافره‌کانی تر، چونکه ئه‌مانه نابن به دۆستی ساغی ئیوه وه دۆستی له گه‌ل ئه‌وانا بن ئه‌نجامه.

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

وه له خودا بترسن و خۆتان بیاریزن له دۆستی کافران ئه‌گه‌ر به راستی خۆتان به خاوه‌ن ئیمان ئه‌زانن.

﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا﴾

وه کاتی بانگ ئه‌ده‌ن و موسولمانان بانگ ئه‌که‌ن بین بۆ نویژ کردن، ئه وه نویژه یا ئه وه بانگدانئ ئیوه ئه‌که‌ن به گالته و گه‌پ و به شتیکی بن سوود و بن نرخی دانه‌نین.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾

ئهم گالته کردنیانه به بانگ یا به نویژ له‌به‌ر ئه‌وه‌یه ئه‌مانه قه‌ومیکی بن عه‌قل و نه‌فامن و ناگاداری ئه‌نجامی ئهم بانگ و نویژه نین، نازانن و باوه‌ریان نییه ئهم دینی

ئیسلامه راسته نه گینا نادابی دین پیویسته کاتی دیاری بن و کهسئ نه هلی دینه ناگادار بکری له و کاته، چونکی گه لی کهس به هوی کار و کرده وه کات فہراموش نه کن و پیویستیان هہیہ به ناگادار کردن. وه نایه تی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾ نازل بوو.

نه گپرنه وه: گاوری بوو له مه دینه دا هہرکاتن بانگی نه بیست و بانگدہرہ که نه یوت: ﴿أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ﴾ نه یوت: دروزن ناگری تی چی! جا روژی له روزان خزمه تکاره که ی ناگری برده مال وه و پزیسکی له ناگره که که و ته وه مال و خانووه که ی ناگری تیچوو خوی و نه هلی خانووه که ی سوتان.

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَسِيقُونَ﴾

تو نه ی پیغه مبهری خوشه ویست بلئ: نه ی خاوهن کیتابه کان! نایا ئیوه عیب نه گرن له ئیمه ئیلا به م عیبه که ئیمه ئیمانمان هہیہ به خودا و به و کیتابه که هاتووه ته خواره وه بو لای ئیمه وه کوو قورئان بن و نه و کیتابه ی که نازلکراوه له پیش ئیمه دا وه کوو ئینجیل و تهورات بن، وه ل حال ئیوه زور به تان فاسقن و له ریگه ی راست ده رچوون.

فہرمووده ی خودا: ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مُثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ...﴾ الآیة.

ئیبنو عہباس رضی اللہ عنہ نه فہرموئی: کو مہ لی یه هوود هاتن بو لای پیغه مبهر رضی اللہ عنہ و پرساریان لی کرد که: تو ئیمانت به کی له پیغه مبهران هہیہ؟ نه ویش فہرمووی: ئیمانم هہیہ به خودا و به و کیتابه که هاتووه ته خوار بو لای ئیمه و بو لای ئیبراہیم

و ئیسماعیل هه‌تا‌گه‌یشته: ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ جا‌کاتی که‌هزره‌ت ﷺ با‌سی نو‌بووه‌تی عی‌سای کرد جو‌وله‌که‌کان ئینکاری نو‌بووه‌تیان کرد و وتیان: وه‌للاهی نازانین که‌س بیی وه‌کوو ئیوه‌ بی‌به‌خت له‌ دنیا و قیامه‌تا و نازانین به‌ دینی که‌ خراپتر بی‌ له‌ دینی ئیوه! جا‌ئهم نایه‌ته‌ نازل بوو:

﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَعَصْبَ عَلَيْهِ
وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ﴾

تۆ، نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست، بلئی به‌و جو‌وله‌کانه: نایا من‌خه‌به‌رتان بی‌ بدهم به‌ که‌سی که‌ خراپتر بی‌ له‌و که‌سه‌ی ئیوه‌ به‌ خراپی نه‌زانن له‌ خو‌سووسی جه‌زای لای خوداوه؟: نه‌وه‌ نه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ خودا له‌عنه‌تی لی کردووه‌ و غه‌زه‌بی لی گرتووه‌، وه‌ که‌سانی که‌ خوا‌بازیکیانی مه‌سخ کرده‌وه‌ و کردنی به‌ مه‌یموون وه‌کوو نه‌و یه‌هوودانه‌ که‌ بی‌فه‌رمانی خودایان کرد له‌ شه‌مه‌دا و که‌سانی که‌ خوا‌بازیکیانی مه‌سخ کرده‌وه‌ و کردنی به‌ به‌راز وه‌کوو نه‌وانه‌ که‌ له‌ مه‌سه‌له‌ی «مائده» که‌ی عی‌سادا کوفریان کرد، وه‌ یاخود نه‌و یه‌هووده‌ نافه‌رمانانه‌ که‌ جوانه‌کانیان مه‌سخ کراوه‌ و بوون به‌ مه‌یموون و پیره‌کانیان کران به‌ به‌راز و که‌سیکی وا که‌ عی‌یاده‌تی کرد بو‌ شه‌یتان و گویره‌که‌ی په‌رست وه‌ یاخود کاهینه‌ نامه‌رده‌کانی په‌رست.

﴿أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾

نه‌وانه‌ که‌ خودای ته‌عالا له‌عنه‌تی لی کردوون زۆر خراپترن له‌ موسولمانه‌کان و زۆرتر دوورکه‌وتوونه‌وه‌ له‌ ریگه‌ی راست و گو‌مرا‌ترن له‌ خو‌سووسی ریگاوه‌.

﴿وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا﴾

نه‌و جو‌وله‌کانه‌ له‌ کاتی‌کا‌ دین بو‌ لای تۆ نه‌ئین ئیمانمان هینا به‌ خودا و پیغه‌مبه‌ری

خودا.

﴿ وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ ﴾

وه لخال نهو جووله كانه به كوفروه داخلی حوزووری تو بوون و هر بهو جویره یش به كوفروه دهر چوون.

﴿ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴾

وه خودای تهعلا عالمتر و زاناتره بهو کردهوه نابارانه و بهو وتاره ناهه موارانه که نهوان نه یانکه ن.

﴿ وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْأَثْمِ وَالْعُدْوَانِ ﴾

وه گه لئ که س لهو جووله كانه یا لهو موناقفانه نه بینی که پهله نه که ن له خواردنی مالی حهرامدا به بی ترس و پهله پهله نه که ن له سته مکردنا.

﴿ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ ﴾

وه پهله نه که ن له بهرتیل خواردنا که زور حهرامه. یا پهله پهله نه که ن له گونا هکردن و دوژمنایه تی نهوانه دا که له سهر حهق و راستی نه روون و له خواردنی مالی که حهرام بی وه نه م خووه و نه م کردهوه ناباره زور ناهه مواره.

﴿ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾

به ته نکید بزائن که زور خراب و ناباره نهو کرده وانه که نهوان نه یکه ن.

﴿ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ ﴾

نهوه بوچی پیاوه خوداناسه کانیا ن - به داوای خو یان - وه پیاوه زاناکانیا ن مه نی نهو یه هوودانه نا که ن له وتاری ناشیرین و موخالیف بو ئابین و له خواردنی ریشه و بهرتیل؟

﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾

زور خراپه ئەم یاسایه که به دیقەت دایانمەزراندووە بۆ خۆیان که وەها زاق زاق ئەروانن بەو کردووە نابارانە و ئەو رەفتارە ناھەموارانە که لەبەر چاویانا ئەکرئ و بە قەتعی وەکوو کەرۆ لال بێ دەنگ داکەوتوون.

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُوبَةٌ﴾

جوولە که بێ شوعوورەکان ئەلین: دەستی خودا زنجیر کراوە و مەنە کراوە لە مال سەرفکردن بۆیە ئەوەندە مال سەرف ناکا که هەموو کەس دەولەمەند بێ.

﴿غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا﴾

یا خوا دەستی ئەو جوولەکانە زنجیر بکرئ و دوور بخەیتەووە لە رەحمەتی خودا لەسەر ئەم قەسە قورسە بێ مەعنایانە.

﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾

بە ئکوو هەردوو دەستی خودا کراونەتەووە.

﴿وَيَنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾

وہ سەرفی دارایی و پایە و مایە ئەکا هەرچۆنێ خواستی هەبێ، بەلام خودا لەسەر حیکمەتی خۆی یاسایەکی داناوە بۆ گیانلەبەر بە تاییەتی بۆ ئادەمیزاد که بریتیە لە یاسای فێربوون بە عیلم و سەنعەت و تیکۆشین بۆ وەرگرتنی دەسکەوتی باش، جا هەرکەس یا هەر کۆمەلێ لەسەر ئەم یاسا رویشتن بە رینگەدا غالباً سوودی زوری لێ وەرئەگرن. ئەمە لە ناحییە یەکەووە لە لایەکی تریشەووە خودا خۆی عالەمی دروستکردوووە و ئەفرادی گیانلەبەرەکانیشی دروستکردوووە و ئەزانێ حالیان چۆنە و چی مواناسبە بە حالیان وە ئەم تەمیزە لە سەر ئەو حیکمەتە یە و غەیری خودا کەس ئەووە نازانی.

«بناء علیه» حقی قسه کردنیان نییه و ههرچی بلین زیاد و بی سووده و زینانی ههیه بو خوینان.

﴿وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾^ع

وه ئەم قهومی یه هووده ئەوه ننده حه سوود و نامه ردن حه سوودی ئەبه ن به بهش و باره ی هه موو که سی، وه زیاد ئەکا بو گه لئ له وان و بو زوربه ی ئەوان ئەم نایاته که له لایه نی خوداوه دینه خواره وه بو سه ر تو زیاد ئەکا بو یان توغیان و کوفر و لادان له ئەمری خودا.

﴿وَالْقِيَانَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾^ع

وه دوژمنایه تیمان خستووه ته ناو به ینی ئەم کۆمه لی به نی ئیسرائیله وه بازیکیان له گه ل بازیکیان به دل ریک ناکه ون هه تا روژی قیامه ت. وه بازی فه رموویانه مه عنای ئەم نایه ته ئەمه یه که ئیمه عه داوه تمان خستووه ته ناو به ینی گا ور و جووله که و ئەم دوو کۆمه له عه داوه تیان له ناوا ئەبن تا قیامه ت. وه ئەم فه رمووده زور موافیقی واقیعه، چونکه جیدال و دوژمنایه تی له به ینی نه سارای ئەوروپا و جووله که ی ئەو ولاته دا به ناشکرا دیاره.

﴿كَلِمًا أَوْ قَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَاهاَ اللهُ﴾^ع

جا له م قهومه بین ئەخلاقه مه ترسن به توولی زه مان هه ر کاتی ناگریکیان بو حه رب هه لگه یساندبێ خودای ته عالا کوژاندوویه تیه وه.

﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾^ع

له گه ل ئەوه یشا هه میشه سه عی ئەکه ن بو ئەوه که فه ساد به ریا بکه ن له عه رزا، وه به تابه تی له عه رزیکدا که په یه روانی حه زره تی موحه ممه د ﷺ بێ.

﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ (۶۴)

نه‌ویش برانن که خودای ته‌علا نه‌وانی خوش ناوی، چونکی نه‌وان فاسیدن و نیفسادیش نه‌کن و خودای ته‌علا موفسیدی خوش ناوی.

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

وَلَا دَخَلَتْهُمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ﴾ (۶۵)

واته: نه‌گر نه‌هلی کیتاب ئیمانان بهینایه به ناینی ئیسلام و خویمان بیاراستاین له گونا نه‌وه ئیمه به که‌ره‌می خویمان گونا هه‌وره‌کانیانمان دائه‌شارد و داخلی به‌هشتمان نه‌کردن که ماوای ره‌زامندی ئیمه‌ی تیا به.

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ﴾

نه‌گر له شهرتیکدا نه‌م نه‌هلی کیتابه ئیمانان بهینایه به حقیقه‌تی ئیسلام و ئیحتیرامی ته‌ورات و ئینجیلیان راست بگرتایه و ئیحتیرامی نه‌م قورنانه‌یان بگرتایه، که وه‌کوو هاتوو ته‌ خوارو بو سهر موحه‌مه‌د ﷺ و په‌یره‌وه‌کانی بو نه‌وانیش هاتوو.

﴿لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾

نه‌وه‌نده خودا جه‌زای نه‌دانه‌وه که له واریداتی ئاسمان و به‌ره‌کاتی عهرزی سوویدیان وه‌رنه‌گرت و نه‌یانخوارد.

﴿مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ﴾

له‌م نه‌هلی کیتابه‌یه کۆمه‌لی که موخته‌سید و میانه‌کارن و به‌عه‌دالته‌ت و راستی نه‌رون به‌ریدا.

﴿ وَكثيرٌ منهم ساءَ ما يعملون ﴾ ﴿ ٦٦ ﴾

و زۆریشیان خراپه ئەو کرده و هیه که ئەوان ئەیکەن، واتە بەشی زۆریان بەدخوو و خراپە کارن.

لیره دا چەن باسی ههیه:

یه کهم: ئەو واتە که دەستی خودا زنجیر کراوه بازی له موفه سیره کان فەرموویانە واتە «فەنحاسی کوری عازوراء» بووه و وهختی خۆی دەوله مەند بوو وه گەلنی هاومالی دەوله مەندیشی بوو له جووله که کان، چونکی به هه موو نهوعی دەستیان نهرویشت له تیجارهت و ئال و ویرا له ناو عه ره به کانا، پاش ئەوه که حه زرهت ﷺ هاته مه دینه ی مونه ووهره و دینی ئیسلام دەستی کرد به بلاوه بوون و وه زعی ژیان گۆرراو خه لکی چاویان کرایه وه مهیدانی ئەو تیجاره ته پیشووه بو جووله که کان نه ما و دارایی و مالیان که م بووه وه، جا فەنحاس به شیوه ی عه ناد و ته شائوم به هاتنی دینی ئیسلام و تووره بوون له خودای تهعالا ئەو قسه ناباره بی مه عنایه به ده ما هات و له بهر ئەوه که کابرا له ناو جووله که کانا ناو و نیشانیکی هه بوو قسه که نیسه ت درا له هه موویان.

وه بازی له موفه سیره کان فەرموویانە: که حه زرهت ﷺ هاته مه دینه ی مونه ووهره و جار جار داوای یارمه تی له جووله که کان ئە کرد بو ئەوه که دییه (خوینی کوژراوی هه له) بدری، هه روا داوای ئە کرد له خه لک که یارمه تی فه قیر و بی نه واکان بدن و ئە مه ی به «قرض الحسنه» دائه نا گوایه ئە مه قه رزدا نه به خودا جووله که کان ئە مه یان ئە کرد به هه ل: بۆچی خودا داماره و بی ماله هه تا یه کئی قه رزی پی بدا؟ وه بازی به بی شه رمی ئە یانوت: نه خه یر دهستی له زنجیرایه ناتوانی ده ریان بی نی و مال ده ربکا

بیدا بە فەقیر و هەزارەکان! وە بەم جۆرە واتە بێ شەرمانە رایان ئەبوارد و ئیتر بیران نەدە کردەووە لە میژووی ئوممەتی خۆیان کە چەن دەوری فەقیری و داماوویان بەسەرا هاتوووە و خودایش هەر عەینی خودایە و بیران نەدە کردەووە کە خودا دنیای لەسەر یاسای ئەسباب داناووە وە هەرکەس مەیدانی هاتوچۆ و تیجارەتی نەبێ یاخود مندال و بێ سەر و پێ بێ، یاخود غەریب و بێ کەس تا ماوێ پێویستی هەیە بە یارمەتی لە لایەنی ئادەمیزادە دامەزراوەکانەووە ئەم قسەیانە بە دەمدا ئەهات، جا خودای تەعالا بە شیددەت لەعەنتی لێ کردن و رەدی قسەکانی کردنەووە.

دووهم: بزانی کە لە قورئانی پیرۆزا گەلێ جار نێسبەتی «ید»: دەست دراوێ بۆ لای خودا، جا بازێ جار بە تەعبیری «مفرد» وە کوو: ﴿يَدِ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾^۱ وە بازێ جار بە تەعبیری تەسنیە وە کوو ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ وە بازێ جار بە تەعبیری جەمەع وە کوو ﴿أُولَئِكَ يَرَوْنَ أَنَا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا﴾^۲ وە «مجسمە» کان بە ئاشکرا نێسبەتی «ید» و جیسیمیەت ئەدەن لە زاتی باری تەعالا.

وە عالمە بەرزەکان لەم باسەدا دوو بەشن: بەشێکیان ئەلێن: ئەو یەدە کە نێسبەت دراوێ لە زاتی باری نابێ و بە عەقل مەحالە عیبارەت بێ لەو جیسیمە مەخسوسە و ئەو تەرکیبە مەعلومە، ئیمە ئیمانمان هەیە بەووە کە خواوەن «یەدە» بەلام زانستی وەزەکە ی حەوالە ی عیلمی خودا ئەکەین. نە ئەلێن دەستی نییە، نە ئەلێن وە کوو دەستی ئیمە یە. بەلکوو بە ئەدەب «لا تعطیل ولا تشبیہ» ئیمانمان بە یەد هە یە ئیتر حەوالە ی خۆیەتی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾^۳ وە ئەمە بیر و باوهری سە لەفی سألحە.

۱. الفتح؛ ۱۰.

۲. یس؛ ۷۱.

۳. الشوری؛ ۱۱.

وہ بەشی دووہ میان ئەلین: قورئان نازل بووہ بۆ ئیرشادی ئادەمیزاد و باقی خواوەن تەکلیفەکان. وہ لە عورف و عادەتا زۆر وتار بەکار ئەبرئ هەمووی رینک و رەوانن و مەعنای زاھیریشیان مەقسوودە وەکوو ئەلین: فلانە گەورە دەستی زۆر درێژە، وہ یا لە هەموو مەجلیسێکدا کە باسی بازە شتیک ئەکری یا خود چاوی فلان دووربینە. هەروا بەم شیوہ کەلیمە یەد بەکار دئی بۆ مەعنایی کە مونسب بی. ئیستە — مەسەلا — لە قورئاندا دەست بەکار هاتووہ بۆ ئەو عوزوہ تایبەتیە وەکوو: ﴿فاقطعوا أیدیہا﴾^۱، وہ بۆ مەعنای نەعمەت وەکوو ئەلین: ﴿فلان عندي ید أشکرہ علیہا﴾، وہ بۆ مەعنای قووہت و هیز وەکوو ﴿أولي الأیدی والأبصار﴾^۲، وہ بۆ مولک وەکوو ئەلین: ﴿هذا البستان في ید فلان أي في ملکە﴾، وہ بۆ مەعنای غایەت و ئیھتیمام بە شت وەکوو ئەلین: فلان کەس ئەو شتە گرتووہ بە دەست و دلەوہ. وہ ئیمە لە هەر شوێنێکدا کەلیمە «ید» بەکار هات ئەو مەعنایە لێ ئەگرین کە مونسبی ئەو شوێنە بی؛ خواہ «ید» موشتەرەک بی لە بەینی ئەو مەعنایانەدا یا مەجاز بی وە بە هەر حال قەرینە لەسەر ئەو مەعنایە لە کاتی ئیستیعمالا هەبە، ئەگەر یەکن تەماشای بکا وە لەسەر ئەو ئیعتبارە ئەرۆین. وہ ئەگەر کەسی بلن: «ید» هەر مەعنایەکی بی «تەسنیە» هەلناگری کەوابی هۆی تەسنیە کردنەوہی لە غەیری عوزوی مەخسوسدا نییە.

ئەلین: یەکەم موعارەزە ی ئەم قسە یە ئەکەین بەوہ ئەگەر یەد عوزوی تایبەتی بی هۆی جەمەع کردنەوہی نییە دە ی بۆ ئەفەر مویت: ﴿أنا خلقنا لهم ما عملت أیدینا﴾^۳ بە تەعبیری جەمەع؟ وە علاوہی ئەمە ئەلین: هۆی تەسنیە کردنەوہی یەد تەماشای

۱. المائدة: ۳۸.

۲. ص: ۴۵.

۳. یس: ۷۱.

کردنی قووه‌تی سه‌لب و ئیجابه وه کوو «ئیعانه» به‌هتزه «ئیهانه» یش به هتزه، که‌وابوو ته‌سینه کردنه‌وی یه‌د به مه‌عنای قووه‌ت - مه‌سه‌لا - مه‌عقول و راسته.

هه‌روه‌ها هه‌ر که‌لیمه‌یین له‌م بابه‌ته به کاره‌اتبین له‌ قورئانی پیروزا که‌ زاهیره‌ن بۆ خودا ده‌ست نه‌دا ئەم باسانه‌ی تیدایه، وه ئیمه که‌ ئەهلی ته‌ئولین وه‌ها ته‌ئولیان ئەکه‌ین وه موسولمانان ئیرشاد ئەکه‌ین «و الحمد لله علی ذلک».

سپه‌م: ئەم چهن ئایه‌ته پیروزه به‌ ئاشکرا ده‌لآله‌ت ئەکه‌ن له‌سه‌ر ئەوه که‌ قه‌ومی جووله‌که‌ گه‌لنی گه‌لنی مادی و عادی بوون، وه له‌ وتاری ناشیرین و کرداری نابار ده‌سه‌بردار نه‌بوون، وه قه‌ومیکی خاوه‌ن ره‌زیله‌ی له‌ خه‌لک زیاتر بوون و عه‌داوه‌ت و رقه‌به‌ری و کینه‌کاری له‌ ناویانا زۆر بووه، چ نیه‌به‌ت به‌ موسولمانان و چ نیه‌به‌ت به‌ خۆیان بازیکیان له‌ گه‌ل بازیکیان، وه یه‌هوود له‌ گه‌ل نه‌سارادا. وه هه‌میشه مه‌شغوولی په‌له په‌ل کردن بوون له‌ مه‌یدانی قسه‌ی ناهه‌موار و خواردنی حه‌رام و کرده‌وه‌ی تاوانباریدا، وه گه‌لنی موشاغه‌به‌چی و شه‌ره‌نگیز و ئاشوو‌باوی بوون له‌ گه‌ل ره‌هه‌رانا و له‌ گه‌ل هاومالی خۆیان، وه له‌ گه‌ل دراوسینان، وه ئەمانه وه‌ کوو «سه‌ره‌تان» وه‌ها فیتنه‌یان ریشه‌دار و به‌رده‌وام و ئیشگه‌یینه به‌ ئاده‌میزاد و به‌ تاییه‌تی به‌ موسولمانان. وه له‌ گه‌ل ئەمه‌دا که‌ هه‌میشه شه‌ره‌نگیز بوون له‌ دنیا‌دا قه‌ت کاریان ته‌واو نابیی و هه‌یچیان به‌ هه‌یچ نابیی، وه له‌ ئەنجاما مه‌قه‌وور و سه‌رکز دانه‌که‌ون، وه ئەم نفوز و ده‌سه‌لآته ئیسته‌ه‌یانه ده‌سه‌لآتی خۆیان نییه و به‌ هۆی بینگانه‌کانه‌وه‌یه که‌ له‌به‌ر سوودی خۆیان ئەم به‌رده‌یان داناوه له‌سه‌ر دۆل و سینیه‌ی موسولمانان. و له‌سه‌ر «بیت المقدس» دانیشتون و به‌ وینه‌ی گورگی برسی ئەپروانن بۆ نیل و فورات و بۆ مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره. وه به‌ قه‌تعی بزائن به‌ هتزی ئایه‌تی: ﴿وَإِنْ عَدْتُمْ عَدْنَا﴾^۱ که‌

شہرت ہاتہ جئی جہزاکہی حازرہ و خودای تہ عالا لہ سہر وہ عدہی خوی تہ گہر پتہ وہ
 بؤ سہریان و سہریان پئی شور تہ کاتہ وہ (إن شاء اللہ).

فہرموودہی خودا: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾

موسلیم ریوایہ تہ کا لہ جابیری کوری عہ بدوللاوہ تہ فہرمویت: غہ زمان کرد
 لہ گہل حہزرتا ﷺ غہ زاینی لہ جانبی ولاتی نہ جلدہ وہ حہزرتمان پئی گہشت
 لہ شیوٹکدا کہ داری «عضا»ی زور بوو، جا حہزرت دابہزی ٹیسراحتہ تی کرد لہ
 ژیر داریکدا و شمشیرہ کہی ہہ لاوہ ست بہ لقی لہو دارہدا و خہ لک بلاوہ یان کرد
 ہہرکہ سنی بؤ سنیہری داری.

جابیر تہ لیت: پاش تہ وہ حہزرت ہات بؤ لامان فہرموی: پیاوی ہات بؤ
 سہرم و من لہو کاتہدا نوستبووم و شمشیرہ کہمی ہہ لگرت و بہ سہرمہ وہ راوہ ستا،
 بہ خوم نہ زانی ہہ تا شمشیرہ کہمی بہ رووتی گرت و بانگی لین کردم: کئی رزگارت
 تہ کا لہ دەستی من؟

منیش وتم: «اللہ». دووبارہ وتی: کئی لہ دەستم رزگارت تہ کات؟ من وتم: «اللہ». فہرموی:
 لہ پاش تہ مہ شمشیرہ کہمی کردہ وہ بہ کیتلانہ کہیا کابرایش تہ وہ تانی لہ
 لامان دانیشتوہ.

لہ ریوایہ تہ ترا لہ غہیری موسلیمدا تہ لئی: لہ کاتیکا تہ وتی: کئی رزگارت تہ کا لہ
 دەستی من منیش وتم «اللہ»، کابرا شمشیرہ کہمی لہ دەست داکہوت و من ہہ لمگرت.
 تہ مجار من وتم: کئی تو نہ جات تہدا لہ دەستی من؟ تہ ویش وتی: عہ فوی خوت،
 جا حہزرت ﷺ عہ فوی کرد جا رویشتہ وہ بؤ ناو عہ شرہ تہ کہی خوی پئی
 وتن: من لہ لای «خیر الناس» وہ ہاتووم بؤ لاتان. تہ لین کابرا موسولمان بوو لہ گہل
 قہومہ کہیا.

وه قازی «عیاض» له کتیبی «شفا» دا ئە‌ئیت: ئە‌و شه‌خسه ناوی «غورث» بوو وه
حه‌زره‌ت ﷺ عه‌فوی کرد.

وه موسلیم ریوایه‌تی کردوو له عائیشه‌وه ﷺ فه‌رموو یه‌تی: شه‌وی پینغه‌مبه‌ر ﷺ
نه‌ده‌نووست فه‌رمووی: خوژگا پیاویکی سالح له ئە‌سحابه‌کانم ئیمشه‌و حه‌راسه‌تی
بکردمایه. ئە‌ونه‌مانه زانی ته‌قه‌ی چه‌کمان بیست! حه‌زره‌ت ﷺ فه‌رمووی: کیه‌ی؟
ئه‌ویش وتی: سه‌عدی کوری ئە‌بی وه‌قاس. حه‌زره‌ت ﷺ فه‌رمووی: بوچی هاتی
بو ئیره؟ وتی: له خوومه‌وه ترسی که‌وته دلمه‌وه له خووسوسی حه‌زره‌ته‌وه وا هاتووم
بو ئە‌وه حه‌راسه‌تی بکه‌م، جا حه‌زره‌ت ﷺ دو‌عای بو کرد.

وه له‌ غه‌یری سه‌حیحی موسلیمدا ریوایه‌تی کردوو ئە‌ئیی: له‌و کاته‌دا که ئیمه
له‌و شه‌وه‌دا قسه‌مان ئە‌کرد ده‌نگی چه‌کم بیست، جا حه‌زره‌ت ﷺ فه‌رمووی:
کیه‌ی؟ وتیان: سه‌عدی کوری ئە‌بی وه‌قاس و حوزه‌یفه‌ی کوری یه‌مان، هاتووبن
بو ئە‌وه حه‌راسه‌تی تو بگرین، پاش ئە‌وه حه‌زره‌ت ﷺ نوست به‌ نه‌وعی ده‌نگی
سینه‌مان ئە‌بیست. وه ئە‌م نایه‌ته نازل بوو، جا حه‌زره‌ت سه‌ری له‌ قوببه‌که‌ی خو‌ی
هینا ده‌روه و فه‌رمووی: ئە‌ی مه‌خلووق برۆنه‌وه لاچن. به‌ راستی خودا پاراستوومی
و موحتاجی حه‌ره‌س نیم!

جا خودای ته‌ع‌الا فه‌رموو یه‌تی:

﴿يَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾

ئه‌ی پینغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست هه‌رچی نازل کراوه له‌ لایه‌نی منه‌وه بو تو و تویش
ئه‌بی ته‌بلیغی بکه‌ی هه‌مووی ته‌بلیغ بکه‌ به‌وانه که موکه‌لله‌فن.

﴿وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾

وه ئە‌گه‌ر ئە‌مه‌ نه‌که‌ی ئە‌وه بزانه که تو ریساله‌تی خودات نه‌گه‌ یاندوو به‌ خه‌لك.

﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾

وه خودای ته‌علا تو نه‌پاریزی له‌زیانی ناده‌میزاد.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾

به‌راستی خودای ته‌علا کۆمه‌لی کافران هیدایه‌ت نادا.

وه پتویسته بزنانن ئەم نایه‌ته نه‌سه له‌وه‌دا که ههر حوکمی له‌ئه‌حکام و نادابی ئیعتیقادی و عه‌مه‌لی که خودا ناردوونی بو پینگه‌مبه‌ر ﷺ پینگه‌مبه‌ر به‌ته‌واوی و ره‌سای گه‌یاندوونی و قه‌ت حوکمیکی له‌ئه‌حکام نه‌شاردوووه‌ته‌وه له‌م ئومه‌ته، وه هیه‌چکس ئیختیساسی نه‌بووه به‌حوکمیکه‌وه به‌م مه‌عنا که نه‌و حوکمه ههر بو نه‌و بووبی و بو که‌س نه‌بووبی، چونکه له‌سیفاتی واجبه‌ی چه‌زره‌ته «سیدق» و «فه‌تانه‌ت» و «ئه‌مانه‌ت» واته‌راستی له‌وتارا و زیره‌کی و هۆشیاری له‌کردارا وه ئەمین له‌گه‌یاندنی ئەحکامدا.

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾

ئینوئه‌بی‌حاته‌م و ئینوچه‌ریر ریوایه‌ت ئەکه‌ن له‌ئینوچه‌باسه‌وه ﷺ ئەلێت: رافعی کورپی حاریسه و سه‌لامی کورپی حوره‌یمله و مالیکی کورپی سه‌یف هاتن بو خزمه‌تی چه‌زره‌ت ﷺ عه‌رزیان کرد: ئەوه نییه که تو باوه‌رت وایه وای له‌سه‌ر دینی ئیبراهیم و باوه‌رت هه‌یه به‌و کتیبه له‌لای ئیمه‌یه و شایه‌تی ئەده‌ی به‌وه که حه‌قه و له‌لایه‌نی خوداوه هاتوووه؟ فه‌رمووی: به‌ئێ باوه‌رم وایه. وتیان: ئەی بوچی ئیمه‌ باش نین له‌لای ئیوه؟ فه‌رمووی: له‌به‌ر ئەوه بازی ئایاتی ته‌وراتان شارده‌وه له‌خه‌لك و ئینکاری ئەکه‌ن، ئەوه‌تان که نیشانه‌ی راستی و حه‌قانیه‌تی دینی ئیسلامی تیا به‌ و ئیوه باوه‌ری پێ ناکه‌ن.

جا ئه م ئایه ته نازل بوو خودا فرموی:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِن رَّبِّكُمْ﴾

تو ئه ی پیغه مبهری خو شه ویست بلئی بهو یه هوودانه و بهو نه سرانیانه: ئیوه له سهر هیچ دینیکی حق نین هه تا به ساغی تهورات و ئینجیل راست نه که نه وه و دهریان نه برن و ئیعلانی ئه وه نه کهن که وا له تهورات و ئینجیلدا له خوسووسی دینی ئیسلامه وه، ئه وه یه له تهوراتا ئه لیت: نووری که ره می خودا له کتوبه کانی «فاران» دا ده رنه که وی و دنیا رووناک ئه کاته وه؟ وه مبهست کتوبی حیجازه، وه باسی نیشانه ی ره فیه کانی چه زره تی موحه ممه د ﷺ له سیفری «شعیا» دا کراوه وه ئیوه ئه مانه نه شارنه وه! وه له ئینجیلدا عیسا ﷺ موژده ی داوه به هاتنی چه زره تی موحه ممه د ﷺ وه ئیوه موبالات ناکه ن و ونیان ئه که ن.

﴿وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾

وه به راستی ئه و نایاته که ره وانه ئه کرین بو سهر تو له لایه نی خودای ته علاوه ههر توغیان و کوفر و زیاده ره وی له گومراهیدا زیاد ئه کا بو زوره ی ئه و یه هوود و نه ساریه.

﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾

ئیتیر غه م مه خو له سهر لادانی ئه و کومه له کافره به دبه ختانه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

به راستی ئەو كه سانه كه هاتوون ئيمانان هیناوه به تو ئەوانه رزگار بوون له شهقاوت و چوونه ته ناو كۆمه لی خواهن سه عادهت و بهختیارانهوه و له قیامه تا ترسیان له مانه وهی ئاگری دۆزهخ نییه و دلگرانی و زویریشیان نییه بۆ شتی له دهستیان ده رچوو بی، وه ئەو كه سانه یش كه مه نسووی یه هوودین و ئەو كه سانه یشی كه به سائیبه مه شهوورن و ئەوانه یش به نه سارا ناسراون ههركهس له مانه ئیمانی به خودای تاق و ته نیا بی و به وینهی جووله كه كان عوزهیر به كوری خودا حسیب نه كهن و به وینهی سائیبه پیشووه كان نیسه ته تی تهئسیر له ئەستیره نه دن و، به وینهی گاواره كان عیسا و مه ریهم به خودا دانه نین، وه ئیمان و باوه ریان بی به روژی ناخیرهت به رووی راستی نهك وینهی جووله كه كان كه ئەلین: به ههشت هه ر بۆ جووله كه ئەبێ! وه نهك وینهی سائیبه و نه سارا كه ئەلین: به ههشت هه ر بۆ ئەوان ئەبێ! وه كرده وهی باش بی، وه ئەو رهفتارانه كه دینی ئیسلام به خرابی نه زانی تهركی بكن و ئەو رهفتارانه كه به باشی نه زانی بیكهن. یانی بین داخل یاسای دینی ئیسلام بین ئەوه ئەوانیش وه كوو باقی موسولمانه كان نه ترسیان هه یه له مانه وهی ئەبه دی له دۆزهخا و نه زویر ئەبن له وهی كه له دستیان ده رچوو؛ چونکی دنیای رابوردوو له لای پایه ی به رزی قیامه تا له وانه نییه غه می بۆ بخوری.

﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾

به راستی عهد و په یمانمان له به نی ئیسرا ئیل وه رگرت له سه ر ده وامی بیر و باوه ری راست و پهیره وی پیغه مبه ره كان.

﴿وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا﴾

وه چهنده ره هبه ره یشمان ره وانه كرد بۆ لایان بۆ ئەوه كه ئیرشادیان بكن بۆ دین و پیوستی دین؛ كه چی ئەو به ده بختانه په یمانه كه یان شكاند و عه هدیان فه رامۆش كرد.

﴿كَلَّمَآ جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾ ﴿٧٠﴾

که چی همر کاتی پیغه مبرئی ته هات بو لایان له گهل ئادایکی وهها که نه فسیان پیی خوش نه بویه نهو چاره پشانه تا قمیکیان له پیغه مبره کان به درو نه خسته وه و باوهریان پی نه ده کردن و تا قمیکیشان نه کوشتن.

﴿وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةً﴾

وه گومانیان وابوو که له جهزای نهو بی باوهری به ره هبرانه و کوشتنی نهو پیغه مبرانه له لایه نی خوداوه هیچ جهزا و جهفا و دهرد و به لاین نابی بویان.

﴿فَعَمُوا وَصَمُوا﴾

جا کویر بوون له تهماشا کردنی کاره ساتی جیهان و رووداوی عیبره تی زه مان و کهر بوون له بیستنی ناموژگاری ره هبره کان.

﴿ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾

له پاشان ته و به بیان کرد له و گوناچه که کردوو یانه و خودایش ته و بهی لی قه بوول کردن.

﴿ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ﴾

له پاشان همم وه کوو جاری پیشوو زوریان کویر و کهر بوونه وه له تهماشا کردنی هوی عیبره تگرتن و له بیستنی ناموژگاری هه روا نه م سه رکیشیه له ناویانا کونه و نوئی که و ته وه هه تا نه م چه رخه یش که حال و کرده وه یان وا له پیش چاوتا.

﴿وَاللَّهُ بِصَيْرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿٧١﴾

وه خودای تهعلا بینایه و چاوی وا لهو کردهوانهوه که نهوان نهیکهن. نهمه که باسمان کرد بۆت، وهزعی جوولهکهکان بوو وه وهزعی گاورهکانیش نهمهیه که باسی نهکهین.

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾

به راستی کافر بوون به خودا و له ریزی کافرانا نووسران نهو کهسانه که وتیان به راستی زاتی خودا ههر عهینی عیسای کوری مهريه مه و خودا و عیسا بوون به یهک زات وه کوو تا قمی «یعقوبیه» له گاورهکان که بیر و باوهریان لهسه ر ئیتیحاده و نهلین زاتی خودا و عیسا یهک زاتن.

﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾

لهگه ل نهوهیشدا عیسای کوری مهريه م نامۆزگاری باشی کردن و کهلیمه ی حهقی نشان دان و فهرمووی: نهی بهنی ئیسرائیل عیبادت بکهن بۆ زاتی خودا که پهروهردگاری منه و پهروهردگاری ئیویه و هاوړی و شهريک بۆ خودا قهرار مهدهن.

﴿إِنَّهُ، مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ﴾

وه تههدیدی کردن و فهرمووی: به راستی ههرکه سئ شهريک و هاوړی بۆ خودا قهرار بدا نهوه به راستی خودا بهههشتی حهرام کردووه له سهری و مومکین نییه بپرواته ناویهوه و جینگه و ماوای نهو کهسه ناگری دۆزهخه.

﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (۷۲)

وه بۆ نهوانه که له سته مکارانن یارمه تیده ر نییه له کاتی هاتنی سزای خودادا.

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾

جا ههر وه کوو نهو گاورانه که وتیان خودا بووه به عیسا و نهو دوو زاته بوون به یهکن، ههروا کافر بووه نهو کهسهیش که وتی عیسا خودایه که و مهريه میس

خودایه که، وه خودایش سینه‌می نهو سنی که‌سه‌یه، واته خودا بووه به سنی عونسور و سنی نه‌سل؛ یه‌کینکیان عیسیاه و، یه‌کینکیان مهریه‌مه و، یه‌کینکیان خودایه، وه نه‌م بیر و باوهره شه‌ره‌یش بیر و باوهری دوو تا‌می‌تره که «ملکانیه» و «نسطوریه» ن له گاوره‌کان.

﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَحْدٌ﴾

وه نییه له عالمی وجودا تاقه خویاه نه‌بی که ههر نهو «واجب الوجود»ه بوونی به‌حق پیوسته، هه‌یه و قه‌دیمه و باقییه و پیوستی به‌که‌س نییه و وینه‌ی نییه و زیندوو و زانا و ته‌وانا و خواهن خواسته و بیسه‌ر و بینا و گزیایه، وه ههر بؤ نه‌وه عیاده‌ت و به‌نده‌گی و ههر نه‌وه که په‌روه‌ردگاری ههرچی هه‌یه له عالم‌ما.

وه نه‌و گاوران‌ه که نه‌م بیر و باوهره نار‌ه‌وایانه ده‌ر‌نه‌برن به‌هله‌دا چوون؛ چونکی زاتی خودا ماده‌ی نییه هه‌تا بازیکی لی جیابیتته‌وه و بین به‌که‌سیکی‌تر، وه زاتی خودا هه‌میشه بووه و نه‌میننی هه‌تا هه‌تایه، به‌لام نه‌م عالمی ناده‌میزاده هه‌مووی به‌ریاد نه‌بی و شتی ده‌وامدار له‌گه‌ل بی‌ده‌واما نابن به‌یه‌ک، وه زاتی خودا موحتاج نییه به‌هیچ‌که‌س و به‌هیچ‌شتی به‌لام نه‌م ناده‌میزاده به‌گه‌لی شت موحتاجه و که‌سنی که‌بن‌نیاز بن له‌گه‌ل که‌سینک که‌نیازمه‌ند بی‌نابن به‌یه‌ک. وه نه‌گه‌ر له‌به‌ر موعجیزاته‌که‌ی به‌هله‌دا چوون نه‌بن بزائن موعجیزات له‌ته‌سیراتی خودایه و بؤ ههر‌که‌سنی له‌پیغه‌مبه‌ران نه‌وعه موعجیزه‌یه‌کی خه‌لق کردووه؛ وه نه‌و موعجیزاته له‌خویانه‌وه نین و له‌فه‌یزی زاتی خوداوون و جیلوه‌ی که‌ره‌می خودا و رزاندنی ره‌حمه‌ت عامه بؤ هه‌موو خو‌شه‌ویستانی خودا له‌نه‌نبیا و نه‌ولیا.

﴿وَإِنْ لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ﴾

نه‌گه‌ر نه‌و گاوران‌ه ده‌سبه‌ردار نه‌بن له‌و قسانه که نه‌یلین.

﴿لِيَمَسَّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۷۳)

به راستی نه دا لهو كه سانه كه كوفرى خودا نه كه ن و بير و باوه رپی نابار ده رنه برن له ناو نه وانا عه زاینکی ناهه موار.

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

﴿۷۴﴾

نایا پاش نهه هموو کاره ساته به دبه ختیبه ناگه رینه وه بۆ لای خودا و داوای عفو و چاوپوشی لی بکه ن؟ وه خودای ته عالا غه فوور و چاوپوش و میهره بانه له گهل نینسانا.

﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صَدِيقَةٌ﴾

عیسای مه شهوور به مه سیح کورپی مه ریه می عه زراء هیچ نیبه نیلا پیغه مبه ریکی وه هایه كه له عاله مه وه دیاره، مه عنای پیغه مبه ر چییه و به راستی له پیش نهوا چهن پیغه مبه ر رابوردوون كه نه سب و حه سه بیان دیاره، وه دایکی حه زره تی عیسا كه مه ریه می عه زرایه یه کیکه لهو ژنه عابیده راستانه كه باوه ریان هه بووه به پیغه مبه ران و به عاله می غه یب.

﴿كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ﴾

حالی عیسا و دایکی و ابووه كه به یاسای عاده تی ژیاون و خوآرده مه نیان نه خوآرد.

﴿انظُرْ كَيْفَ بُنِيَ لَهُمُ الْآيَاتِ﴾

جا ته فه ککور بکه نهی خو شه ویست به چ شیوه بی نیات و نیشانه ی به ننده یی عیسا و مه ریه م به بیان نه كه م بۆیان و تییان نه گه یه نم نهه کور و دایکه پیوستیان بوو

به خوارده‌مەنی و به بی خوارده‌مەنی نه‌ئه ژیان و هه‌رکه‌سی موحتاجی خواره‌ده‌مەنی بی بۆ خودایی ناشی، هه‌روا که موحتاجن به خوارده‌مەنی و موحتاجن به قەزای حاجەت و موحتاج به خوشۆرین.

﴿ثُمَّ أَنْظِرْ أَنِّي يُؤْفَكُونَ﴾

پاش ئەوه بپروانه چلۆن ئەمانه دوور ئەخرینه‌وه له بیستنی قسه‌ی راست؟

﴿قُلْ لَّيْسَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾

تۆ - ئەی پیغه‌مبەری خوشەویست - بلی به‌و نه‌سرانیانه: ئایا ئیوه شوعوورتان ئەوه قەبوول ئەکا که عیبادهت بکه‌ن بۆ غەیری خودای تەعالا بۆ ئەوانه‌ی نه‌مالیکی زیانن و نه‌خواه‌نی سوودن بۆ ئیوه؟ واته‌ ئەو که‌سانه که ئیوه نه‌یانپه‌رستن له‌سه‌ر ئەساسی یه‌کیه‌تی له‌گه‌ل خودادا، وه‌ یا له‌سه‌ر ئەساسی جیاوازی له‌خودا، که‌سینکن خۆیان له‌نه‌بوونه‌وه‌ دروستکراون و پیوستیان هه‌یه‌ به‌وه‌ی که‌ ناده‌می موحتاجه‌ پیتی و له‌واقیعدا «متصرف» و مالیک نین له‌جیهانا بۆ سوود و زیان بۆ هیچ که‌سی وه‌ شتی وا هه‌رگیز شیاوی ئەوه نییه‌ په‌رستیاری بکری.

﴿وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾

وه خودای تەعالا هه‌ر ئەو بیسه‌ره‌ بۆ هه‌موو ده‌نگی و زانیه‌ به‌ هه‌موو شتی به‌ هه‌موو ره‌نگی و ناگای له‌ نیازی ئیوه هه‌یه‌ و جه‌زاتان ئەداته‌وه‌ به‌وه‌ی لایه‌ق بی.

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ﴾

تۆ ئەی خوشەویست بلی به‌و گاوارانه: ئەی خاوه‌ن کیتابه‌کان زیاده‌په‌وی مه‌که‌ن له‌دینه‌که‌تانا به‌ ناحق هه‌تا بێن به‌ ئیفرات و دامه‌په‌رن بۆ لای خواره‌وه‌یشی تا بێن

به ته‌فریت، وه مه‌لین به حه‌زره‌تی عیسا خودایه یاخود تیکه‌له له‌گه‌ل خودادا. ﴿تعالی الله عن ذلك﴾ وه ته‌نزیلی پایه‌یشی مه‌که‌ن و به که‌متر له پایه‌ی ره‌ه‌بهری راست ته‌ماشای مه‌که‌ن.

﴿وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا﴾

وه مه‌که‌ونه شوین نه‌هوا و ناره‌زووی قه‌ومینکی پینشووی وا که گومرا بوون له‌مه‌وپیش و خه‌لکینکی زوریشان گومرا کرد.

﴿وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ (۷۷)

وه نیسته له زه‌مانی ده‌رکه‌وتنی نیسلامیسا له‌گه‌ل نه‌م نووره به‌رزه‌دا ریگه‌ی راستیان ون کردووه و ئیمانیا‌ن نه‌هینا پیت.

﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾

واته: له‌عنه‌ت کراوه له‌وانه‌ی که کافر بوون له به‌نی ئیسرائیلیه‌کان جا نه‌وانه‌یان که بن‌نه‌مری خودایان کرد له مه‌سه‌له‌ی حورمه‌تی روژی شه‌مه‌دا کران به مه‌یموون و نه‌وانه‌یشیان که بن‌نه‌مریان کرد و کوفریان ده‌ربری له کاتی نوزوولی مائیده‌که‌ی حه‌زره‌تی عیسا‌دا گوپران به به‌راز.

﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾

نه‌مه‌یان له‌بهر نه‌وه به‌سه‌را هات که عیسیانیا‌ن کرد.

﴿وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ (۷۸)

وه حالیشیان وابوو ته‌جاوزیان نه‌کرد به‌سه‌ر شه‌رعی خودادا.

﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ^ع﴾

حالیان وها بوو که له ناوی خوئیانا بازیکیان نه هی و مه نعی بازیکیان نه ده کرد له و گوناخانه که نه کران و موجه له یان نه کرد له گه ل خواهن تاوانه کانا.

﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾﴾

وه لاهی زور خراب بوو نه وهی که نه وان نه یانکرد.

بزائن! له م نایه ته پیروزه وه درنه که وهی که هر قهومی له کاتی ده رکه وتنی کرده وهی نابار و بیر و باوه ری ناهه موارا بازیکیان تیدا نه بوو که مه نعی نه و خراپانه بکا نه وه هه موویان گیروده نه بن؛ خواهن تاوانه کان له بهر تاوان وه بی تاوانه کان له بهر تاوانی بی دهنگ بوون له مه نعی نه و خراپانه.

﴿تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا^ع﴾

ته ماشا نه که ی نه بینی گه لی که س له نه هلی کیتاب دوستی نه که ن له گه ل کافره موشریکه کانا و نه یانکه ن به براده ر.

﴿لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ^ع﴾

زور شتیکی خراپه نه وهی که نه فسی نه وان پیشی خست بو خوئیان که نه وهیش عیاره ته له وه که خودا عاجز بوو لیان و غه زه بی لی گرتن.

﴿وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾﴾

وه له قیامه تیشا نه میننه وه له عه زابا هه تا هه تابه.

﴿وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا

أَتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ﴾

نه گهر نه م هلی کیتابه ئیمانان بهینایه به خودای تهعلا و به پیغهمبهری خودا که هزره تی موهممهده و بهو کتیبه که رهوانه کراوه بوئی نهو کافرانه یان نه نه کردن به دوستی خوئیان و به چاوی دوستی ته ماشایان نه ده کردن.

﴿وَلٰكِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ فَاسِقُوْنَ﴾ ﴿٨١﴾

به لام زور کهس لهو نه هلی کیتابه له حقه ده رچوون و موبالات به دین ناکهن.

فه رموودهی خودا: ﴿لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ﴾

ریویهت کراوه که جه عفری کوری نه بووتالیب و ره فیه کانی له حبه شه وه هاتنه وه بو مه دینهی مونه ووهره له گهل حه فتا پیاو که هه موو بهرگی خوئیان له بهردا بوو شه ست و دوو که سیان له حبه شه بوون و هه شتیان له نه هلی شام بوون. نه مانه: بوچه برای راهیب و، ئیدریس و، نه شرف و، نه برهه و، سه مامه و، قه سم و، دورید و، نه یمهن [بوون]. جا هزرهت سوره یاسینی سوورتهی یاسینی خوئنده وه به سه ریانا هه تا ناخر، نه وانیش که قورئانه که یان بیست گریان و وتیان: ماشه للاً نه م قورئانه زور لهو کیتابه نه چئی که نازل بوو بوو سهر عیسا علیاً جا نه م ئایه ته هاته خواره وه:

﴿لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدُوًّا لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اَلْيَهُودَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا﴾

نه هی پیغهمبهری خو شه ویست نه زانی که به هیزترینی ناده میزاد له دوژمنایه تی موسولمانانا جووله که کان و کافره موشریکه کانن.

﴿وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّا نَصْرِيْكَ﴾

وه نه زانی که نزیکترین له جیهه تی دوستی و مه حبه ته موسولمانانه وه نهو که سانهن که نه لئین ئیمه نه ساراین.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قَتِيلِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾

ئەمەیش لەبەر ئەوویە کە لە ناو ئەو نەسارادا قەشە و روہبان ھەبە کە ئەمانە خاوەن زانست و خاوەن ریازەت و خاوەن تەمەن و تەربییەتی باشن و ئەمانە بە راستی مەعنای عیبادەت و عوبوودیەت ئەزانن و بەم ھۆوہ فیز و دەمار ناکەن بەسەر ھەزارانا.

﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾

وہ کاتی ئەو قورئانە ئەبیسن کە نازل کراوہ بۆ لای پیغەمبەر وا ھوژم دینیتە سەر دلیان، دلیان ئەکۆلی بە گەرما ی نووری قورئانی پیروژ و ئەبینی کە چاوەکانیان ئاورپیژان ئەکا لە فرمیسک ئەمەیش بە ھۆی ئەوہوویە کە زانیویانە و حالی بوون لە نایەتەکان لەو حەق و حەقیقەتە کە پیغەمبەرەکانیان ھیناویانە لە لای بارەگای خوداوە.

﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا ءَأَمَنَّا فَا كُتِبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾

ئەلین: پەرورەدگارا ئیمانمان ھینا بە تۆ و بە رەھبەرانی تۆ دە ی بمان نووسە لە دەفتەری ئەو کەسانە کە شەھادەتیان داوہ بە حەق.

﴿وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ﴾

چیمان دەست ئەکەوی ئەگەر ئیمە ئیمان نەھینن بە خودا و بەوہی کە پیمانگە یشتووہ لە تەنھایی خودا و دووری ئەو لە تیکەلی ئادەمیزاد؟

﴿ وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴾ ۸۴

وه ئیمه گهلی هیوادارین و ئومیدمان ههیه که خودا داخلمان بکا به رهزای خوئی له گهگ ل ئه و قهومه دا که بۆ خودا ملیان راکیشاوه.

﴿ فَأَبَاهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴾ ۸۵

خودای تهعالایش سهوابی پیدان و بارهمنندی کردن به هوی ئه و قسه جوانانه که کردیان و بهو پارانه وه که تهقدیمیان کرد. به چهن بهههشتی که له ژیری داره کانیانه وه جۆبار رهوان نه بی و نه مانهیش که نه پۆنه ناوی بریاری نه وه یان داوه له و بهههشتانه دا بمیننه وه هه تا هه تابه وه نه م نه وعه جهزای خاوهن ئیحسانه کان و بیر و باوه پ چاکه کان و کرده وه باشه کانه.

﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴾ ۸۶

وه ئه و که سانهیش کافر بوون و بی باوه بریان ده برپویه به رابه ر به دینی ئیسلام نه وانهیش هه میسه وان له دۆزه خا و هاوپی ناگری دۆزه خن.

فه رمووده ی خودا: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَمُوا ۖ وَطَيَّبَتْ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ ﴾ الآية.

موفه سیره کان نه لین: روژی حه زره ت ﷺ وه عزی کرد بۆ نه سحابه کان و باسی قیامه تی بۆ کردن و خه لکه که هیش دلیان نه رم بوو گریان، جا ده که س له نه سحابه کان له مالی عوسمانی کورپی مه زعووندا گرده وه بوون که نه مانه بوون: نه بووبه کوری سدیق، عه لی کورپی نه بووتالیب، عه بدوللای کورپی مه سهوود، عه بدوللای کورپی عومه ر، نه بووزه پی غه فاری، سالمی نازاد کراوی نه بوو حوزه یفه، میقدادی کورپی

ئەسود، سەلمانی فارسی، مەققەلی کورپی موزەر. بېریاریان دا کہ لە رۆژدا بەرۆژوو
 بن و لە شەودا شەونویژ بکەن و لەسەر فەرش نەنوو و گوشت و چەوری نەخۆن
 و دەس بکەن بە عیبادەت لەسەر کەژ و کێودا و بە وێنەى راهیبەکان مەشغولی
 عیبادەت بن، جا ئەم قسە گەشت بە پێغەمبەر ﷺ ئەویش ئەمانەى گرد کردەوہ
 و فەرمووی: خەبەردار بووم کہ ئیوہ فیکریکی واتان کردوہ؟ ئەوانیش وتیان: بەئێ
 یا رەسوولەللا، بەلام ئیمە قەسەمان ھەر لەسەر خێر بوہ. جا حەزەرت فەرمووی:
 من ئەمرم پێ نەکراوہ بەم شتوہ، بە راستی ھەیە بۆ نفس حەقی لەسەر ئیوہ؛ بە رۆژوو
 بن و رۆژوو بشکینن و، نوێژ بکەن و بنوون.. من وا ئەبێ نوێژ ئەکەم و ئەنووم و
 بە رۆژوو ئەبم و بەرۆژوو نابم و گوشت و چەوری ئەخۆم.. وە ھەرکەسێ لابدا
 لە یاسای سوننەت و رەفتاری من ئەوہ لە من نییە!

جا تەشریفی رویشت بۆ ناو قەرەبالغی و خوتبەى بۆ خویندن و فەرمووی: بۆچی
 بازی کەس ژنیان حەرام کردوہ لە خۆیان و خواردەمەنى باش ناخۆن و بین خۆشى
 نادەن لە خۆیان و نانوون و ئارەزووی حەلالیان حەرام کردوہ لەسەر خۆیان! ئەى
 مەخلوق ناگادار بن! من فەرمانم نەداوہ بە ئیوہ کہ بین بە قەشە و راھیب. بزانی لە
 دینی مندا گوشت نەخواردن و نەچوونە لای ژن و مانەوہ لە گوشەى عیبادەتخانەدا
 نییە. بزانی دنیاگەردى بۆ ئوممەتى من ھەر رۆژوو گرتنە و، راھیبى جیھادە. ئەى
 موسولمانان عیبادەتى خودا بکەن و شەرىكى بۆ قەرار مەدەن و حەج بکەن و عومرە
 بکەن و نوێژە کانتان بکەن و رۆژووہ کانتان بگرن و زە کاتى مائتان بدەن. بزانی ئەو
 ئوممەتى سايبقە بە ھۆى ئەوہوہ ھەلاکەتى بەسەردا ھات کہ زەحمەتى زۆریان
 دامەزران لەسەر خۆیان خودایش نازارى دان، جا خودای تەعالا ئەم ئایەتەى نارە
 خوارەوہ، جا عەرزىان کرد: ئەى چى بکەین لەو سۆیندانە کہ خواردوو مانە لەسەر
 تەرکى ئارەزووی نەفس؟ جا ئایەتى: ﴿لَا يَأْخُذُكُمُ اللَّهُ بِالْفُلُوْءِ﴾ ھاتە خوارەوہ.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْرَمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ﴾

تهی که سانی که ئیمانتان هیناوه به دین، له سه ر خۆتان حه رام مه که ن ته و شته دلگیره جوانانه که خودا بۆی حه لال کردوون له: خوارده مه نی و، پۆشاک و، له نوستن و ئاسایش و، گه ران و، ژیان له گه ل ژنه کانتانا به یاسای شه رعی خودا.

﴿وَلَا تَقْتَدُوا﴾

به لام لامه دن له نه ندازه له م حه لالانه هه تا بکه ونه ناو حه رام - مه سه لا - ته وه نده بخۆن نه خۆش بکه ون، یا ته وه نده رابویرن تووشی عیله ت و ده ردی خراپ بین.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾

خودای ته عالا ته و که سانه ی خۆش ناوی که له سنوور ته جاوزیان کردووه.

﴿وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا﴾

وه بخۆن له وه ی که خودا کردوویه تی به رزقی ئیوه خوارده مه نی حه لالی خۆش.

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾

وه خۆتان بیاریزن له عیقای ته وه خودایه که ئیوه ئیمانتان هه یه پیی.

﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ﴾

له ناو سوینده کانیشتانا خودا عیقابتان ناکا به وه ی که به بین مه به ست به ده متانا هاتووه.

﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾

به لام موئاخه زه تان ته کا به وه ی به دل داتانمه زرانده وه له سوینده کانتان.

﴿فَكَفَّرْتَهُمْ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ

أَوْ كَسْوَتَهُمْ أَوْ تَحْرِيرِ رَقَبَةٍ﴾

واته: که‌فاره‌تی ئه‌و سوینده دامه‌زراوه کاتی که شکاندتان ئه‌ویه خوارده‌مه‌نی ده‌ میسکین بدن له‌ میانه‌ی ئه‌و خوارده‌مه‌نییه که ئه‌یدهن به ژن و مندالی خوتان، یا به‌رگ و پۆشاک‌ی ده‌ میسکین بدن له‌ میانه‌ی ئه‌و به‌رگ و پۆشاکه که ئه‌یکهن بۆ ژن و مندالی خوتان وه یاخود عه‌بدی نازاد بکهن.

﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾

جا ئه‌گه‌ر یه‌کێ له‌و سویند که‌وتوانه ئه‌وانه‌ی ده‌س نه‌که‌وت ئه‌وه پێویسته روژووی سێ روژ بگرێ به‌ نیه‌تی که‌فاره‌تی سویندی که‌وتوو.

﴿ذَلِكَ كَفَّرَةٌ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ﴾

ئه‌وه‌ی به‌یانمان کرد که‌فاره‌تی سویندی که‌وتوو ئه‌وه‌ی له‌ پاش سویند خواردن.

﴿وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾

وه سویندی خوتان موخافه‌زه بکهن، یانی سویند مه‌خۆن بۆ هه‌موو شتیکی به‌قیمه‌ت و بی‌قیمه‌ت. یاخود که سویندتان خوارد له‌سه‌ر شتی سوینده‌که‌تان مه‌شکینن مه‌گه‌ر بۆ ناچاریه‌ک.

﴿كَذَلِكَ يبينُ اللهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

ئاوا خودای ته‌عالا به‌یان ئه‌کا بۆ ئه‌وه ئایاتی ئه‌حکامی شه‌رع و دینی خۆی، رجایه ئه‌وه سوپاسی نیعه‌تی خویندنه‌وه‌ی ئایات و فیربوونی ئایات و ره‌فتار کردن به‌ ئایات بکهن.

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ..﴾ الآية.

ریوايه‌ت کراوه له ئه‌بوومه‌یسه‌ره‌وه له عومه‌ری کوپی خه‌تابه‌وه ﷺ که پاراپه‌وه له خودا و فه‌رمووی: «اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا فِي الْخَمْرِ بَيِّنَاتٌ شَافِيَةٌ» جا ئه‌و ئایه‌ته‌ی سووره‌تی

بهقهره نازل بوو که نهفه رمویت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾^۱ لهویا بانگ کرا له عومهر و نهو نایه تهی بهسهر خویترایه وه، نه مجاره یش عومهر وتی: «اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا بَيَانًا شَافِيًّا فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ» جا هاته خواره وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ﴾^۲ نه مجاره یش فه رموی: «اللَّهُمَّ بَيْنَ لَنَا بَيَانًا شَافِيًّا فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ» جا نه نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا...﴾ وه هاته خواره وه.

وه ریوایهت کراوه له سه عدی کوری نه بی وه قاسه وه ﴿اللَّهُمَّ﴾ نه لئ: هاتم بهسهر تا قمی له موهاجیریندا دانیشتبون وتیان: وه ره با خوارده مهنی و شهرا بت بدهنی، وه نه مه له پیش هرامکردنی خه مرا بوو، نه لئ: منیش رویشتم بو ناویان ته ماشام کرد گوشتی برژاو حازره و خواردم و له پاش نه وه شهرا بیشم خوارده وه وه کوو نهو ره فقیانه، وه له پاش نه مه باسی موهاجیرین و نه سارم کرد و وتم: موهاجیرین با شترن له نه سار و یه کئی له نه ساره کان شه ویله ی حه یوانه سه برپراوه که ی دا به لووتما برینداری کرد و من هاتم له لای حه زرهت شکاتم کرد جا نه نایه ته نازل بوو.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^{۹۰}

واته: نهی که سانی که نیمانتان هیناوه به دینی نیسلام بزنان خوارده وهی خه مر - مه شرووباتی که نیسان سه رخوش بکا - وه یاری کردن به «مهیسیر» قومار به هه شتیه وه که بی پاش نه وه که مالی خه لک خواردن بوو، به یاری کردن به بین یاسای دینی نیسلام. وه په رستی «نه ساب» که بته کانه، وه بازی نه لئین: یاری به

۱. البقرة؛ ۲۱۹.

۲. النساء؛ ۴۳.

نەرد و تاوڵە و ویتەیان.. وە بە کارهێنانی «ئەزلام» ئەمانە چەن کاریکن که لە دینا و لە رەوتی ئادەمیزادی تەبیەت ساغ و بێنەخۆشینا پیسن لەوانەن ئینسانی ژیر دووربکەوێتەووە لێیان. وە لەو کردەوانەن که شەیتان ئەیانهاوێتە ناو دلی ئینسانی هەوابازی کهم هۆشەووە بۆ ئەووە یە کهم جار ئەو که سانه بەدبەخت بکا و، دووهم جار ئەوانیش بکا بە سوپای خۆی بۆ ئەووە که ئینسانی تر گیرۆدە بکەن بەو دەردانەووە، کهوابی واجبە لێیان دووربکەوونەووە و نزیککی ئەو شوێنە مەکەوونەووە که دروست ئەکرین تیا یا و ئەو که سانهیش که ئەمانە بەکارئەهێنن؛ چونکی ئادەمیزاد لە رەوشتی هاوڕیتی خۆیەووە تووش ئەبێن، ئومێد هەیه که بەم پەندە رەفتار بکەن رزگار بێن؛ چونکی دووری لە شەری ئەمانە ئینسان دوورئەخاتەووە لە گەلی شەری بێ سامان و بێ نامان.

﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾

شەیتان لە تەلبیساتی خۆی و لە ئیلقاناتی خۆی بۆ ئەم شتانه هەر ئەوێ ئەوێ که دوژمنایەتی و رق و کینه کاری بخاتە ناو ئیووە لە کاتی بەکارهێنانی ئەمانەدا، لەبەر ئەووە ئینسانی که هۆشی ئەما قسە ی نابار بە خەلک ئەئیت و کابرایش که بیستی ئەجۆشێ و کاتی قوماڕ لەسەرکەوتن و پارەوەرگرتنی بازیکیان بێ یارۆی کهوتووی پارەدۆرپێن لە حالی تەبیعی دەرئەچێ و قسە ی ناشیرین ئەلێ ئیشی ناهەموار ئەکا و ئاشووب لە ناودا پەیدا ئەبێن.

وە لە باری دینیشەووە خۆ بێ هۆشکردن وە یا خۆخەریککردن بە قوماڕ ئینسان بێ مەجال ئەکا لە خواپەرستی بەلکوو دلی رەش ئەکاتەووە و نووری ئیمانی یا کز ئەبێن یا نامینی وە لە زیکری خودا و عیبادەت دوورئەکەوێتەووە وە کوو خودا فەرمووێت.

﴿وَيَصِدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ﴾

واته شه‌راب‌خواردنه‌وه و قومار کردن مه‌نعتان ته‌کا له زیگری خودا و له نوئژ کردن.

﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ﴾

جا نایا ئیوه له پاش ئەم به‌یانه ده‌سبه‌ردار ئەبن؟ واجبه که ده‌سبه‌ردار بن.

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا﴾

فه‌رمانبه‌ری خودا و پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن و خۆتان بپاریژن له عه‌زابی دنیا و قیامه‌ت.

﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾

جا نه‌گه‌ر ئیوه پشت هه‌لکه‌ن له‌م فه‌رمانانه بزانتن که پیغه‌مبه‌ری ئیمه هه‌ر گه‌ یاندنی فه‌رمووده‌ی خودای به‌ شیوه‌یه‌کی رووناک له‌سه‌ره و به‌س، ئیتر ئیوه که‌یفی خۆتانه.

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ الآية.

ریوايه‌ت کراوه که ئیبنوعه‌باس و به‌رائی کورپی عازیب و نه‌سه‌سی کورپی مالیک ﷺ فه‌رموویانه: کاتنی که ئایه‌ت نازل بوو بو حه‌رامکردنی شه‌راب کۆمه‌لنی له نه‌سحابه‌کان فه‌رموویان: نه‌بئی حالی ته‌وانه چۆن بئی که مردوون و له وه‌ختی خویا شه‌رابیان خواردووه و قوماریان کردووه؟ جا خودای ته‌عالا ئەم ئایه‌ته‌ی نارده خواره‌وه:

﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ أَنْ يَضِلَّ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لِمَا حَرَّمَ اللَّهُ لِقَوْمٍ إِذْ ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾

واته: گوناح و تاوان نییه له‌سه‌ر ئەو که‌سانه که ئیمانیان هیتاوه به‌ یاسای دینی ئیسلام و کرده‌وه‌ی باشیان کردووه، له‌و شه‌راه‌دا که خواردوویانه‌ته‌وه و له‌و کرده‌وانه‌دا که کردوویانن.

﴿إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾

مادام نیمرؤ له‌سهر نهو ئیمان مابن و خوْیان پباریژن لهو شتانه که حهرامکراون له‌سهریان و ئیستیمرار بکهن له‌سهر کرده‌وهی چاکه له بهینی خوْیان و نه‌فسی خوْیانا به بیئ نه‌وهی که‌س پئیان‌بزانی.

﴿ثُمَّ اتَّقُوا وَآمَنُوا﴾

پاش نه‌وه ده‌وام بکهن له‌سهر ته‌قوا و ئیمان له بهینی خوْیان و خه‌لکدا.

﴿ثُمَّ اتَّقُوا وَأَحْسِنُوا﴾

پاش نه‌وه‌یش ته‌قوای خودا بکهن و کرده‌وهی چاکه بکهن له بهینی خوْیان و خودادا. واته ئیمان و ته‌قوا و کرده‌وهی چاکه یه‌که‌م پله‌وا له لای نه‌فسی خوْیا، دووهم پله‌وا له بهینی خوْی و خه‌لکدا، سیهه‌م پله‌له بهینی خوْیان و خودای ته‌عالادایه. وه‌بازی فرموویانه: ته‌قوا و ئیمانی پله‌ی یه‌که‌م بوئو زه‌مانه پئشووه‌یه که شه‌راب حهرام نه‌کراوه و قومار باو بووه له ناودا، وه‌پله‌ی دووهم بوئو زه‌مانی پاشتره که نه‌وانه حهرامکراون، وه‌پله‌ی سیهه‌م بوئو ده‌وام و مانه‌وه‌یه له‌سهر نه‌و حاله باشه هه‌تا نه‌مرئ.

﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾

وه خودای ته‌عالا پیاوچاکان و چاکه‌که‌رانی خوْش ده‌وئ.

فرمووده‌ی خودا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَبِئْسَ اللَّهُمَّ الْآيَةَ.

نه‌م نایه‌ته له سالی خوده‌ی بییه‌دا نازل بوو نه‌سحابه‌کان له ئیحراما بوون و حه‌یوانه کئوی نزیک نه‌بوونه‌وه ئییان به نه‌وعئ که تیر و رمیان پین نه‌گه‌یشت و نه‌چیر کردنیان ئاسان بوو. جا خودای ته‌عالا فرمووی:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ
وَرِمَاحُكُمْ﴾

ئەى كەسانى كە ئيماننان هيناوه به دىنى ئىسلام به راستى خودا به راوردتان ئەكا به شتىكى كەم له نه چير كه له كيوه كانه وه دینه خواره وه بۆ به رده ستان به نه وعىكى وه ها كه ده ستان و رمتان پىيان ئەگات.

﴿لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ﴾

هه تا عىلمى خودا ته عه لوق به ستى به و كه سانه وه كه له خودا ئە ترسن له به ينى خويان و خودادا.

﴿فَمَن أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ ف لَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

جا هه ر كەسى پاش ئەم نه هيه ده ستدرىژى بكا بويان ئە وه عه زابىكى سه خت و به تازارى هه يه.

فه رموودهى خودا: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ﴾ الآية.

رىوايه ت كراوه كه: له عومرهى خوده يىبه دا كره كىويه ك ده ركه وت، جا «ابواليسر» به رمه كهى لىيدا و كوشتى، جا ئەم ئايه ته نازل بوو.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾

ئەى كەسانى كە ئيماننان هيناوه له كاتىكا كه ئىوه له ئىحرامدا بن نه چير مه كوژن.
﴿وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا
عَدْلٍ مِّنكُمْ﴾

وه هه ركه سى له ئيوه نه چيرى بكوژى به عهمدى و بزائى، نهوه له سه ريه تى جهزا و تو له دانه وه به حه يوانى كه وه كوو نهو نه چيره وابى و دوو پياوى خاوهن عه دآلت دايبنين و حوكمى بى بكه ن.

﴿ هَدِيًّا بَلِغَ الْكَعْبَةِ ﴾

كه حالى وابى بكرى به حه يوانىكى ئيرراو بو حه رهمى مه ككه و له وى سه رى بپرئ.

﴿ اَوْ كَفَّرَهُ طَعَامُ مَسْكِينٍ ﴾

يا كه فاره تى بدا كه برى تيه له قيمه تى نهو حه يوانه به خوارده مه نى و بيدا به فه قير و هه ژار.

﴿ اَوْ عَدَلُ ذَلِكَ صِيَامًا ﴾

يا خود به نه دازه ي نهو ته عامه به روژوو بى بهم شيوه له باتى هه موو مشتى روژى به روژوو بى. وه لحاسل نهو نه چيره كه به عهمدى كوشتوو يه تى نه گه ر و ينه ي هه بى كبرا خاترخويه له به ينى سى شتا: يا سه رپرئى و ينه كه ي له حه رهمى مه ككه دا بو فه قيرانى نه وى، يا خود قيمه تى نهو حه يوانه بدا به دانه و يله و بيدا به فه قيران، يا له باتى هه موو مشتى روژى به روژوو بى، وه نه گه ر حه يوانه نه چيره كه و ينه ي نه بوو نهوه خاترخويه له به ينى دوو شته كه ي دواييدا.

﴿ لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ ﴾

نهم جهزاي نه چيره واجبه له سه رى بو نهوه كه نازارى نهم كاره نابارى خويه بچيزئ.

﴿ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ﴾

خودا عهفوی کردوو له و نه چیر کوشتنه که له زهمانی جاهیلییه تدا بووه یا که له زهمانی ئیسلامدا له پیش ته حریمی نه چیر کوشتندا بووه، یا له م جارهدا که «ابوالیسر» کوشتی.

﴿وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمُ اللَّهُ مِنْهُ﴾

وه هه رکه سنی بگه ریته وه بو سهر نه چیر کوشتن نه وه بیجگه له و جهزایه که بریار دراوه بوی خودا ئیستیقامی لی وهرته گری له بهر نه وه یاسای تیکداوه.

﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْقَامٍ﴾

خودای تهعالا غالبه به سهر خواستی خو یا و توله سیننه له وانه تاوانبارن به تایه تی له وانه که دهوام له سهر تاوانکردن نه کهن.

﴿أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ، مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيْرَةِ﴾

هه لال کراوه بو ئیوه، نه ی موسولمانان، نه چیری ده ریا و خوارده مه نی ده ریا له وی که وتیته سهر ئاو یا خود روچوو بی، له بهر له زهت وهرگرتنان له و نه چیر و خوارده مه نی ده ریا به بو ئیوه که نیشته جی بن وه بو کاروانیتان خواه له ئیحرامدا بن یا له ئیحراما نه بن.

﴿وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرَمًا﴾

وه حهرام کراوه له سه رتان نه چیری ولاتی وشکان مادام له ئیحرامدا بن.

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾

خوتان بیاریزن له نافه رمانی نه و خودایه که ناتوانن له دهستی ده رچن وه بو حوزووری نه و گردنه کرینه وه له قیامه تا.

﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ﴾

خودای ته‌علا نه و که‌عبه که خانوو‌یه که‌خواه‌ن پایه و شان و شه‌ره‌فه و نار‌ه‌وایه تیایا بی‌ئه‌ده‌بی و نافه‌رمانی‌ه‌ق، کردوو‌یه‌تی به‌هۆی راه‌ستانی هه‌موو موسولمانی به‌هۆی نه‌وه‌وه که له‌ئه‌ساسا کردی به‌جیگه‌ی هاتنه‌خواری په‌یامی خودایی بو ره‌هنومایی ناده‌میزاد و کردی به‌هۆی فیربوونی نادابی دینی و دنیایی به‌هۆی نازل‌کردنی قورئانه‌وه، وه به‌هۆی مانه‌وه‌ی دین و ئه‌خلاق‌ی ئیسلامی وه به‌تایبه‌تی کردی به‌هۆی راه‌ستانی نه‌و ئوممه‌ته که وان له‌ده‌و‌روبه‌ریا که خودای ته‌علا کردوو‌یه به‌په‌نا و جیگه‌ی هیمنی و له‌هه‌موو جانبی دنیاوه‌خه‌لکی دین بو‌حج و رزق و روژی و ژبواری بو‌دینن و له‌وئ سهرفی نه‌که‌ن به‌پیاوه‌تی و خیرۆمه‌ندی وه یا به‌هۆی بازرگانیه‌وه هه‌روا له‌روژیکه‌وه دروست کراوه هه‌تا هه‌تایه.

﴿وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾

هه‌روا مانگی حه‌رام که مانگی قوربانه کردوو‌یه‌تی به‌هۆی راه‌ستانی ناده‌میزاد له‌م جیهه‌ته‌وه که کاتی عیباده‌ته و ئاشووب نییه تیایا یاخود هۆی سوودی دینی عیباده‌ت و عه‌فو کردنی تاوانی تاوانباره، یا له‌م هۆوه که تیجاره‌ت و سوودی دنیای تیایه.

﴿وَالْهَدَىٰ وَالْقَلْتِدَ^٤﴾

هه‌روا خودا حه‌یوانی «هدی» که حه‌یوانیکه به‌دیاری ببری بو‌مه‌که‌که له‌مه‌وسیمی حه‌جدا وه به‌تایبه‌تی نه‌وانه که گه‌رده‌نبه‌ند کراوه‌ته ملیان و دیاری کراون.

﴿ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ﴾

ئهم فه‌رمانانهم بریار دا هه‌تا بزائن که خودای ته‌علا زانایه و نه‌زانن به‌هه‌رچی وا له‌ئاسمانه‌کانا و هه‌رچی وا له‌عه‌رزا.

﴿ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾ (۹۷)

نهك ههر نهوانه بهلكوو به ههموو شتی زانایه.

﴿ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ (۹۸)

وه بزائن كه عیقای خودا تونده و به راستی خودا خه تا پۆش و میهره بانه و پیویسته ناگاتان لهم فهرمانانه ببی.

﴿ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْأَلْبَانُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴾ (۹۹)

وه لهسهر بیغه مبهه ر نییه گه یاندنی فهرمانی خودا نه بی و ا گه یاندی و نه یگه یه نی و خودا زانایه به وهی و نتان کردوو له خه لك و ونی نه كه ن وه به وهی ده رتان برپوه و ده ری نه برن و غه یب و شه هاده له لای خودا یه كسانه.

فهرمووده ی خودا: ﴿ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ ﴾ الآية.

واحیدی و نه سفه هانی ریوایه تیان کردوو له جابیره وه ﷺ: پاش نه وه كه خودا شه رابی حه رام كرد حه زره ت روژی باسی حه رامی شه رابی كرد و عه ره بی عه رزی كرد: یا ره سووله لالا من به هو ی تیجاره تی شه رابه وه مایکی زورم پیکه وه ناوه، ثایا سوودی هه یه بوم نه گهر نه و ماله سه رف بکه م له ریگه ی خودادا؟ حه زره ت له وه لامیا فهرمووی: «خودا ته نها شتی پاک وه رنه گری» جا خودا نه م ثایه ته ی نازل کرد.

وه بازی كه س نه لئین: نازل بووه له کاتیکدا كه موسولمانه کان ویستیان ده ست راکیشن بو حه جاجی یه مامه كه له عه هدی کوفر و شیرکا هاتبوون بو حه ج و بیانکوژن و ماله كه یان لی بسینن، وه نه م ثایه ته نازل بوو نه هی كرد له موسولمانه کان له و ده سدریژییه و فهرمووی:

﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْثُ وَالطَّيْبُ﴾

ئەي پىغەمبەرى خۆشەويست تۆ بلى پيس و پاك وەكوو يەك نين له هيچ بابە تىكددا چ له نينسانا چ له كرده وەدا چ له مالدا.

﴿وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَيْثِ﴾

هەرچەند ئەو ماله پيسە يا ئەو شتە پيسە بتخاتە تەعەجوبە وە لەبەر زۆرى يا هەرچەن بتخاتە شادمانىيە وە لەبەر زۆرى؛ چونكە رەفيعىكى باش له دە رەفيعى نابار باشترە، وە تاقە دیناریكى حەلال له دە دینارى حەرام باشترە، وە تاقە نوێژىكى به خوشووع له دە نوێژى بى خوشووع باشترە. كەوابى پىويستە بۆ هۆشيار به دەوام قەناعەت بكا به كەمىكى باش و لانەدا بۆ زۆرىكى خراپ.

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأْزِلِ الْإِلْبَابُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾

دەي خۆتان پاريزن له نافەرمانى خودائەي خاوەن دەماخەكان و خاوەن هۆشەكان بەلكوو رزگار بن.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْتَلُوا...﴾

رەبوايەت كراوە له ئينىوعەباسە وە عليه السلام: كە رۆژى حەزرت عليه السلام خوتبەي ئەخويندە وە زۆر عاجز بووبوو لەبەر پرسىارى زۆرى بى مەعنا ئەويش فەرمووى: هەر شتى پرسىار بکەن جوابتان ئەدەمە وە، جا كەرابىن بانگى كرد: باوكم له كوييە؟ حەزرت فەرمووى: وا له ناو ئاگرا. وە پياوى تر وتى: باوكى من كوييە؟ فەرمووى: باوكت «حذافە» يە، وە لەو وەختەدا نيسبەت به يەكى تر ئەدرا. جا ئەم ئايەتە نازل بوو.

وه ربوایهت کراوه له چه زه تهی عه لیه وه ﷺ کاتی ئایه تی: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ﴾ نازل بوو سه راقه ی کورپی مالیک عه رزی کرد: هه موو سألین؟ وه چه زه ته جوایی نه دایه وه، دووباره پرسیا ری کرده وه چه زه ته هه ر گوئی پین نه دا، جا بوو جاری سیته م عه رزی کرده وه، جا چه زه ته فه رمووی: نه هه ر یه ک جا ر وه نه گه ر بم وتایه به لئین واجب نه بوو نه یشتان نه توانی، جا خودای ته عالا فه رمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءَ إِن تُبَدَّ لَكُمْ تَسْؤَمُ﴾
 نه ی که سانی که نیمانتان هیناوه به دینی نیسلام پرسیا ر مه که ن له پیغه مبه ر ﷺ له بازه شتیکی وا نه گه ر حه قیقه ته که ی ده ربکه وئ بو تان تووشی ناره حه تیتان بکا و غه مبارتان بکا.

﴿وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْءَانُ تُبَدَّ لَكُمْ﴾
 وه نه گه ر ئیوه پرسیا ری لئین بکه ن له و کاته دا که قورئان نازل نه بئین و وه حی دیته خواره وه بو تان ده رنه که وئ.

﴿عَفَا اللَّهُ عَنْهَا﴾
 خودا عه فوتان بکا له و پرسیا ره بئین مونا سه بانه که له مه و به ر کرد و وتانه ئیتر مه گه ر پینه وه بو وینه یان.

﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾
 خودای ته عالا خه تاپوش و خاوه ن حیلیم و به که ره مه.

﴿قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ﴾

بە راستی کۆمەلەئێ لە پێش زەمانی ئێوەدا پرسیاری وەکوو ئێوەیان کرد و چەن شتیکیان داوا کرد، بەلام لەبەر ئەوە کە بە شتیوەی عەناد و ناباری بوو هەرچەن داوا کراوەکیان پێ درا لە ئەنجاما ئینکاری حوقوقی ئەوانەیان کرد، ئەوەتە قەومی سالح داوای و شترێکیان کرد کە لە بەردیک بۆیان بێتە دەرهووە وە بۆیان کرا و لە ئەنجاما کوشتیان، بەنی ئیسرائیلیەکان داوای پاشایان کرد کە خودا پاشای بۆ دیاری کردن پتی رازی نەبوون هەتا فەرز کرا بەسەریانا، وە قەومی عیسا داوای «مائیدە» - سفرە - ئاسمانییان کرد و بۆیان هاتە خوارەووە کە چمی پاش هاتە خوارەووە بوو بە هۆی فیتنە و تیکچوونی دلی بازیکیان. ئێوەیش لەسەر ئەم نەوعە پرسیارە دەوام بکەن تووشی فیتنە نەبن.

﴿ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامِرٍ ﴾

خودای تەعالای ئەم نەوعە شتانەئێ لە دینا بریار نەداوە.

﴿ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴾ ۱۰۳

بەلام ئەو کەسانە کە باوەریان نییە بە خودا و بە دینی خودا درۆ دروست ئەکەن و دەمەلەبەست ئەکەن لەسەر خودا و ئەلێن ئەمانە هەن و مەشرووعن وەلحال زۆری ئەم کۆمەلە کە ئەمانە ئەکەن و ئەم درۆ و دەلەسە هەلئەبەستن هۆشیار نین و شوعووریان ناروا بۆ ئومووراتی کە خیری تێدا بی بە بێ ئەساس ئەو شتانە دروست ئەکەن.

یاسای عەرەبە موشریکەکان وابوو کە هەر وەختی و شترێکیان پێنج سک بزاین و دوا سکە کەئێ نیر بوایە ئەهاتن گویئ ئەو و شترەیان هەلئەقلیشان و بەرەلایان ئەکرد: نە سواری ئەبوون و نە ئەیاندۆشی، «بەحیرە» بەو و شترە ئەلێن، یانی گویئ هەلدراو. وە بازئ کەس کە نەخۆش ئەکەوت ئەبیوت: ئەگەر خودا شیقای دام لەم نەخۆشییە فلانە و شتر «سائیبە» بی، یانی مەرەخەس بی و بەرەلای بی، ئەمەیش «سائیبە» یە.

وہ ئەگەر وشتیری بزایی بە میچکە ئەووە خۆیان هەڵیان ئەگرت و خۆشیان ئەویست و ئەیانوت: ئەمە بۆ خۆمانە، وە ئەگەر بەچکە کە ی نیر بواي ئەیانوت: ئەمە بۆ بەتەکانە وە سەریان ئەبەری، وە ئەگەر بە سکی میچکە یە ک و نیرە یە ک ی بوايە ئەیانوت: ئەم بەچکە میچکە براکە ی هیناوە تە لای خۆی لەبەر خاتری ئەو مێیە نیرە کە یشیان ئەهێشتە وە و سەریان نە دەبەری و ناو ئەبرا بە «وصیلە» یانی «موصولە» واتە لکاوە بە میچکە کە وە و لەبەر ئەووە سەری نابرن.

وہ هەر وشتیریکی «فەحل» بە هۆی پەڕینی ئەووە وشتیریکی دە جار بزایە، بەو وشتەرە نیرە یان ئەوت پستی خۆی پاراستوووە و سەری نابرن ئەمە ییش ناوئەبرا بە «حامی» خۆی پاراستوو لە سەربەڕین. ئەمە هەموو یاسای زەمانی نەزانی بوون.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَٰئِكَ هُم بِآبَائِهِمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾

ئەفەرمویت: بێ عەقڵی ئەو قەومە ئەو نەندە غالبە بە سەریانان ئەگەر بێیان بوتری وەرن بۆ فەرمانی ئەو حوکمە ی خودا رەوانە ی کردوووە و بێن بۆ لای پێغەمبەری خۆشەویست و نامۆژگاری لەو وەربگرن. لە وەلاما ئەلین ئیمە نایەین بۆ لای کەس، بەسە بۆ ئیمە ئەو یاسا و ئەو جۆرە رەفتارە و ئەو جۆرە بێر و باوەرە کە باوک و باپیرە مان بۆی بەجی هینشتووین و ئیمە ئەوانمان لەسەر ئەو شیوە دەس کەوتوو، خودایش لە رەدکردنە وە یانا ئەفەرمویت: ئایا ئەگەر باوک و باپیرە کە یشیان هیچ نەزان بووبن و لەوانە بووبن کە شارەزا نەبووبن بۆ رینگە یە ک ی راست هەر ئە کە و نە شوینیان و هەر بەسیانە بێر و باوەرێ ئەوان و کار و کردە وە ی ئەوان؟ زۆر جیگە ی سەرنجە

ئەم کارە! واتە واجبی ھۆشیار ئەوەیە کە شت لیکەو بەدا و خراپە کە ی دەفع بکا و چاکە کە ی وەر بگری و یاسایی ھەمووی ناشیرین بی بۆ وەر گرتن ناشی.

فەر موودە ی خودا: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ الآية.

ریوایەت کراوە لە ئینووعە باسەو ە (ﷺ) کە حەزرت (ﷺ) نامە ی نووسی بۆ لای خە لکی «هە جەر» و، لەو کاتەدا موزیری کوری ساوی گەرەیان بوو، بۆی نووسی: بین موسولمان بین، کاتی ئەو نامە گەیی بە موزیر نیشانی قەومە کە ی دا لە عەرەب و لە یە ھوود و نەسارا و ساییئە و مە جووس ھەموو ئیقراریان کرد بە جیزیەدان و نەیانویست کە موسولمان بین. جا حەزرت (ﷺ) بۆی نووسیەو: «أما العرب فلا تقبل منهم إلا الإسلام أو السيف، وأما أهل الكتاب والمجوس فأقبل منهم الجزية» فەر مووی: قەومە کە ت ئەو ی عەرەبە ھەر ئیسلام بوونیان لئ قەبوول بکە، بەلام ئەوانەیان کە کیتابی و مە جووسین ئەووە جیزیە یشیان لئ وەر بگرە. کاتی ئەم نامە گە یشتە بەرەو ە عەرەبە کان ھەموو موسولمان بوون بەلام ئەھلی کیتاب و مە جووسیە کان جیزیەیان دا. جا عەرەبە مونا فقە کان وتیان: سەرمان سوور پ ماو ە لە مو حە مەد کە خودا ناردوو یە تی بۆ ئەو ە کە شەر بکا لە وەختی خۆیا لە گە ل ھەموو کافر ی کدا ھەتا موسولمان ئەبن و جیزیە قەبوول نەکا لە ئەھلی کیتاب نەبی کە چی ئیستە جیزیە لە کافرە کانی ئەھلی ھە جەر وەر ئە گری؟! جا خودای تەعالا ئەم ئایە تە ی نازل کرد:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا أُهْتَدَيْتُمْ﴾

ئە ی کەسانی کە ئیمانتان ھێتاو ە لە عەرەب ھیچ زیان نادا لە ئیو ە گو مراهی ئەوانە گو مراه بوون لە ئەھلی کیتاب و ئیو ە موسولمان بین، و ە ئیو ە لە سەرتانە کە خۆتان پارێزن لە ھەموو بیر و باو ە ریکی نابار و ە کوو کوفر و بیدعەت و لە ھەموو کردەو ە یەکی

ناپەسەند وە مادام ئیوھە حالتان وەھا بوو ئیتر کوفر و فیسق و بەدکاری خەلکی زیان نادا لە ئیوھ؛ ئەوانە کە جیزیە ئەدەن و لەسەر کوفر ئەمێننەووە خۆیان زیانبار ئەبن نەك ئیوھ، وە تانە و تەشەری ئەو عەرەبانە کە ئەیانەووی ئیوھ ھەر لەسەر دینی پووچی زەمانی جاھیلییەت برۆن تەئسیری خرابی ناییت بۆتان.

﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾

ھەر بۆ لای خودایە گەرانەووەتان بە تێکرای.

﴿فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۱۰۵)

جا خودا خەبەرتان پێ ئەدا بە جەزا و تۆلەیی ئەو گوناھانە کە کردووتانە. ریبوایەت کراوە لە ئەبووبە کری سدیقەووە رضی اللہ عنہ فەرموویەتی لەم ئایەتی: ﴿لَا يَضْرَكُ مِنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ ئەدا من بیستوومە لە پیغەمبەر صلی اللہ علیہ و آله و سلم ئەیفەرموو: ھەر کاتێ کە کۆمەلەیی ئادەمیزاد چاویان کەوت بە کەسێکی زۆردار و غەددار و نەیاندا لە دەستی ئەو نزیکە خودای تەعالا عەزابی ھەموویان بەدا.

وہ ئەبووئومەییە ئەلئی: پرسیارم کرد لە ئەبووسەعلەبە لە مەعنای ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضْرَكُ مِنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ ئەویش فەرمووی: وەللا منیش پرسیارم کرد لە ئاگاداریکی گەورە، پرسیارم کرد لە حەزرت صلی اللہ علیہ و آله و سلم ئەویش فەرمووی: ئەمر بکەن بە چاکە و نەھی بکەن لە خرابە ھەتا زەمانی کە چاوتان ئەکەوێ بە رۆژێکی فەرمانبەرداری کراو، وە ئارەزووبازی و کەوتنە شوینی ھەوا. جا کە وەزعی دنیا وەھا گۆرا لەسەرت پێ ئەو شتانە کە عەلاقەیان ھەبە بە نەفسی خۆتووە و واز بێنە لە رەشە ئادەمیزاد؛ چونکی لە پاش ئەم رۆژەتان چەند رۆژێکی وا دیت خۆ گرتن لەو رۆژانەدا وەکوو ئەوہیە پشکۆیی ئاگر بخەیتە مشتتەو، وە لەو رۆژەدا ھەبە بۆ ئەو کەسانە کە کردەویان باشە پاداشی پەنجاکەس لە ئیوھ. جا عەرزێ

کرا: پەنجاکەس لە ئیمە یا لە خۆیان؟ ھەرمووی: ئەجرى پەنجاکەس لە ئیوہ. ئەم ھەدیسە ئەبووداود و ترمزى رىوایەتیان کردووہ.

وہ بازى کەس وا حالى بوون ھەرکەسى خۆى نەختى کردەوہى باش بى ئىتر ئەگەر ھەقى نەبى بەسەر کەسەوہ ئەوہ دروستە، بەلام ئەم فیکرە ھەلە یە چونکی خودا ھەرموویەتی: ﴿لَا يَضْرَكُ مِنْ ضَلِّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ وە ھیدایەتی راستی لە کاتیدا جى بەجى ئەبى کە کابرا واجباتى خۆى جى بەجى بکا. وە لە جوملەى واجباتى نینسانی موسولمان ئەم بە مەرووف و نەھى لە مونکەرە، ئەگەرنا مادام ئەم واجبە بەجى نەھىنى ئەوہ بە موھتەدی کامل نانسرى و بەر مەعناى «إِذَا اهْتَدَيْتُمْ» ناکەوى. بیدار بن! زاناکان لە مەعناى ھەرموودەکەى ھەزرەتا کە ھەرموویەتی «یەکنى لەوان ئەجرى ھەفتا^{۱۱} کەسى لە ئیوہ ھەیە» زۆر قسەیان کردووہ:

۱. بازىکیان ئەلین ئەوئەندە دەلیلی زۆر لە ئایەت و لە ھەدیسە ھەیە لەسەر زیادە پایەى ئەسحابى پیغەمبەر ﷺ ئەبى مەعناى ئەم ھەدیسە وەھابى بلین ھەر بۆ تەشویق و تەرغیبى ئوممەتى ئاخىر زەمانە لەسەر رەفتارى باش ئەگەرنا رەفتارى ئەوان ناگاتە پایەى رەفتارى ئەسحابە چ جای ئەوہ زیاد بکا لەوہ!

۲. وە بازىکیان ئەلین مەبەست تەنیا پایەى خەلکە لەو رەفتارە شەرعیەدا کە لە کاتى تاریكى دنیا و ھیرشى فیسق و فجوورو تەماعى دنیا و غەریب کەوتنى دیندا ئەیکەن ئەگەرنا پایەى سوحبەتى ھەزرەت ﷺ بۆ کەس نابى.

۳. وە بازىکیش ھەرموویانە مانع نییە لەوہ کە بەعزى لە خەواسى ئوممەتى پیغەمبەر ﷺ لە ئاخىر زەمانا لەبەر ئیخلاسى و ساغى دل و رەفتارى باش و

[۱. لە ھەدیسەکەدا پەنجاکەس وتراوہ، لەوہ ئەچى ئەم وشەى ھەفتا کەسە ھەلەى چابى بن

– بلاوکردنەوہ کوردستان].

بلاوکردنەوێ دین ئەجری بە قەوی گەلێ ئەسحابە بێی کە ئەو نەوعە خزەمەتەیان نەکردبێ ئیتر پایەیی سوحبەت مەبەست نییە لەو فەرموودەدا.

فەرموودەیی خودا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ﴾

ترەزەیی و بوخاری رێواوەتیاں کردووێ لە ئینووعەبەسەوێ ئەفەرەوێ: پیاوێ لە «بەنی سەهەم» لە گەل تەمیمی داری و «عەدی» ی کورێ «بەددا» دا چوون بۆ سەفەر، پیاوێ «سەهەمی» یە کە لە رێگەدا مرد لە شویتیکا موسوڵمانی تیندا نەبوو، کاتی دوو پیاوێ کە ی هاورپیی میراتە کە یان هینایەوێ جامیکی زیو - کە میخی ئالتوونی تیندا بوو - دیار نەبوو، پیغەمبەر ﷺ سویندی دان، دوایی جامە کە لە مەککە دۆزرایەوێ، وتیان لە «عەدی» و «تەمیم» مان کړیو، لەویندا دوان لە خزەمی یارۆی سەهەمی - کە مرد - سویندیان خوارد و وتیان: شایەتییە کە ی ئیمە راسترە لە شایەتی ئەو دوانە - دوو هاورپیی یارۆی مردوو - و جامە کە جامی خزەمە کە مانە، ئینووعەباس ئەلێ: ئەم ئایەتی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ...﴾ هە لەوانەدا هاتە خوارەوێ.

رێواوەت کراوێ: کە ئەو جامە کاسەیی بوو لە زیو نەخش کرابوو بە ئالتوون وەکوو «خوص»، و تەمیمی داری لە پینش ئیسلام بوونیا کە نەسرانی بوو چووبوو بۆ شام بۆ تیجارەت و عەدی کورێ بەددا ئی لە گەلدا بوو، لەویندا ئەو بەدیل ناوی مەولای عەمری کورێ عاسی وائیلی سەهەمی کە چووبوو بۆ شام بۆ تیجارەت لە شامدا نەخۆش کەوت و وەسیتی کرد بۆ تەمیم و عەدی کە: ئەو مائە و ئەو جامە بێنەوێ بۆ میراتبەرەکانی لە هۆزی «سەهەم» ئەوانیش وایان کرد بەلام جامە کە یان نەداوێ و فرۆشتیان بە هەزار درەم و لە ناو خۆیان بەشیاں کرد و یەکی نیوێیان هەلگرت. جا کاتی تەمیم موسوڵمان بوو هات بۆ مەدینە جامە کە ی دەرخت کە فرۆشراوێ و

پینج سەد درەمە کە ی لای خۆی دایەو بە هۆزی سەھم ئەوانیش داوای باقی پارە کە یان کرد لە عەدی بە ئەو ئینکاری کرد و نیزاعە کە گەشتە لای حەزرت ﷺ و داوای شاھیدی کرد لە هۆزی سەھم شاھیدیان نەبوو وە داوای سویندی کرد لە عەدی بە سویندی خوارد، جا ئایەتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ...﴾ هاتە خواریوە. وە عەمری کورپی عاسی کورپی وائیلی سەھمی و مەتلەبی کورپی وە داوای سەھمی بە هۆی بە یانە کە ی تەمیمی داریبەو لە سەر عیلمی خۆیان بەو کە جامە کە ناسراو بوو سویندیان خوارد و جامە کە یان وەرگرتەو.

ئەم ریبوایە تە لە گە ئ زاهیری ئایە تە کە دا و زاهیری ئەو حەدیسە شەریفە ییش کە ترمزی و بوخاری ریبوایە تیان کردوووە رێک ناکەوئ و پێویستە بە تەئویل؛ چونکە زاهیری ئایە تە کە ئەو یە کە حەزرت ﷺ سویندی تەمیم و عەدی داو و سویندیان خواریدوو و لە پاش ئەو خەیانە تە کە یان دەرکە وتوو.

و لە ریبوایە تیکی تردا ئە ئیت؛ تەمیمی کورپی ئەوسی داری و عەدی کورپی زەید دەرچوون بۆ تیجارەت بۆ شام و لەو کاتە دا نەسرانی بوون و بە دیلی کورپی ئەبوو مەرەبەم - عەدی عەمری کورپی عاس - لە گە ئیان رویشت بۆ شام بۆ تیجارەت و موسولمان بوو، کاتی گەشتنە شام بە دیل نەخۆش کەوت و کاغەزیکی نووسی حیسابی هەموو مالهە کە ی خۆی تیدا بوو خستیه ناو بوخچە ی جل و بەرگەو و باسی ئەمە ی نە کرد بۆ تەمیم و عەدی و وەسیە تی بۆ کردن ئەم کەل و پەلی منە هەموو بێنەو. پاش ئەو بە دیل مرد و ئەم دوو کەسە گەران بە ناو کەل و پەلە کە یدا جامیکی زیویان دیتەو سێسەد مسقائل وەزنی بوو وە نەخش کرابوو بە ئالتوون، ئەم جامە یان دەر کرد و باقی کەل و پەلە کە یان دایەو بە خاوەن مالهە کە و ئەوانیش کاغەزە کە یان دەرھینا و خویندیانەو و ناگادار بوون لەو ئەو جامە نەماو. جا پرسیاریان کرد لە «تەمیم»

و «عهدی»: نایا بهدیل لهو مالی خۆیه هیچی فرۆشت؟ وتیان: نهخیر. وه وتیان، نایا نهخۆشینه که ی توولی کیشا ههتا پتویستی ببی به قهرزی یا فرۆشتنی مالی له وهی که له لای بووه؟ وتیان: نهخیر، به لکوو که گه یشتینه شام نهخۆش کهوت و نهوهندهی پین نهچوو مرد. جا وتیان: دهی ئیمه له کاغه زیکدا که ئه نووسیویه تی چاومان پین ئه کهوئ جامینکی ناردوووه تهوه له زیو که نهخش کراوه به ئالتوون و وهزنه کهی سیسهد مسقاله. ئهوانیش وتیان: ناگامان لئی نییه، بهس وهسیتی بۆ کردووین که ئه م کهل و پهله بدهین به ئیوه ئه وهتا هیناومانه بۆتان، ئیتر ناگامان له جام نییه. جا شکاتی خۆیان برد بۆ لای پیغه مبهر عليه السلام وه ئه م نایه ته نازل بوو وه حهزرت له پاش عه سرا دوای نوێژ ته میم و عه دی سویند دا له پال مینه ردا، سویندی دان که خه یانه تیان نه کردوووه که م و زۆر له وهی به دیل ته سلیمی کردوون و حهزرت عليه السلام فهرمووی: برۆن. له پاش ئه مه جامه که یان له مه که دا ده رکهوت و میرا تبه ره کانی به دیل ناگادار بوون و داوایان کرد له ته میم و عه دی، ئه وانیش وتیان: وه ختی خۆی ئیمه کرپیوومان له به دیل به لام له بهر ئه وه که شاهیدمان نه بوو به باشمان نه زانی ئیقرار بکه ین به و مامه له، جا بردنیانه وه بۆ لای حهزرت عليه السلام جا نایه تی: ﴿فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ أَنهٖا﴾ نازل بوو وه عه مری کورپی عاس و «مطلب» ی کورپی وه داعه ی سه همی سویندیان خوارد که ته میم و عه دی به درۆ سویندیان خواردوووه و خه یانه تیان کردوووه جا رویشتن جامه که یان هیناوه بۆیان و ته سلیمیان کرده وه به خاوه نه شه رعیه که ی، خودا ئه فهرمویت:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَدَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ أَشْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ﴾

ئهی کهسانی که ئیمانتان هیناوه به دینی ئیسلام! شه‌هاده‌تدانی ناو ئیوه کاتی که مردن هاتیته سهری و بیهوی وه‌سیهت بکا، شه‌هاده‌تی دوو که‌سی عادل و راساله له ئیوه و له موسولمانان.

﴿أَوْءَاخْرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَبْتَكُمْ مُصِيبَةً الْمَوْتِ﴾^ع

یاخود شه‌هاده‌تی دوو که‌سی تره له ئیوه نه‌گه‌ر ئیوه له سه‌فه‌ردا بوون و مسیه‌تی مردنتان به‌سه‌راهات، جا پاش نه‌وه که نه‌وه که‌سه کران به جیگه‌ی باوه‌ر بو کابرای مردوو وه وه‌سیه‌تی بو کردن و مرد.

﴿تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ﴾

ئهو دوو که‌سه رابگرن له پاش نوژی عه‌سر.

﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّمِنَ الْآثِمِينَ﴾^{١٠٦}

جا نه‌گه‌ر گومانتان په‌یدا کرد با ئهو دوو که‌سه سویند بخون و بلین: به‌خوا به‌م سوینده که نه‌بخوین مه‌به‌ستمان نه‌وه نییه که مالکی دنیای پی په‌یدا بکه‌ین، با ئهو که‌سه‌یش که به سوینده‌که‌ی ئیمه‌مالی ده‌س نه‌که‌وی له خزم و خویشانی ئیمه‌بی، وه ئیمه شه‌هاده‌تی که خودای ته‌علاا برپاری داوه له دینا نایشارینه‌وه و وه‌سیه‌تی کابرای وه‌سیه‌تکه‌ر ون‌ناکه‌ین و نه‌گه‌ر مالی دنیا وه‌ربگرن له که‌س یا شه‌هاده‌ت ون بکه‌ین ئیمه له جومله‌ی تاوانباران نه‌بین.

﴿فَإِنْ عُرِ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا فَاخْرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَٰئِينَ﴾

جا پاش شه هاده تی ئەو دوو که سه نه گەر بۆتان دەرکهوت که ئەو دوو شاهیده تاوانبار بوون و بهو شایه تیبه گوناھبار بوون و درۆیان کردووہ ئەوہ دوو که سی تر راوہستین له جیگه ی ئەو دوو شایه ته تاوانبارانه که شه هاده تیان له سەر دان له م تاقمه که حق که و ته سه ریان که نزیکترن به مردووہ که.

﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَدَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَدَتَيْهِمَا﴾

جا سویند بخۆن بۆین: شایه تی ئیمه راستره له شایه تی ئەو دوو که سه.

﴿وَمَا أَعْتَدْنَا﴾

وه له م شایه تیبه دا که ئیمه نه یده ین به سه ر حه قی که سدا نارۆین.

﴿إِنَّا إِذَا لِمِنَ الظَّالِمِينَ﴾

به راستی ئە گەر ئیمه ته جاووز بکه ین له سه ر حه قی خه لک دهرئه که و ی که ئیمه له گرۆه ی سته مکارانین و له وانه ین که حه ق نه شارینه وه و به تالی له جیگه دا دانه نین.

﴿ذَلِكَ أَدَّبَ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهٍ أَوْ يَخَافُونَ أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُهُمْ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾

ئەم یاسا که داماننا له وه سه یه تکردنی ئینسانی نزیک به مردندا به تایبه تی له سه فهدا که و تمان پیویسته دوو پیای عادل له خۆتان یا دوو که سی تر شه هاده ت بدن له سه ر وه سه یه ته که وه له کاتی گومانی خه یانه تیشا شایه ته کان سویندی له گه لدا بخۆن وه بیجگه له مه یش ئە گەر خه یانه تیان لی دەرکهوت دوو که س له تاقمی میراتبه ر که نزیکترن به مردووہ که سویند بخۆن له سه ر مانه وه ی ماله که یان. ئەم جوړه یاسا زۆر نزیکتره له راستی و ئەدای شه هاده ت له لایه نی وه سه یه کانه وه به شیوه ی واقع، وه نزیکتره له ترسی گه رانه وه ی سویند بۆ لای میراتبه ره کان؛ چونکی ئە گەر له ئەسلا

شایه تی وهسییه کان موئه ککه د نه بئ به سویند هه روا به بئ ئیه تیمامی شه هاده تی نه دهن و گوئ به راستگویی نادهن له شه هاده ته که یانا و له م لایشه وه که حه قی سویند بئ بؤ جانیبی میرا ته ر زور تر جانیبی وه سی ئه ترسن له خه یانه تباری نه بادا شتیکیان لی دهر بکه وی و ئه م لا سویند بخون له سه ر خه یانه ته که یان و ئا پروویان بچی له دنیادا.

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمَعُوا﴾

له خودا بترسن و ئه و ئه حکامانه که دایان ئه مه زرینن وه ریان بگرن و به گوئی قه بوول بیان بیسن.

﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾

وه ئه گه ر له خودا نه ترسن و حوکمی خودا نه بیسن فاسق ئه بن و خودای ته عالا هیدایه تان نادا؛ چونکی قه ومی که فاسق بئ و سوور بئ له سه ر ناباری خودا هیدایه تی نادا.

بزانن: له م ئایه ته دا چهن شتی هه یه:

یه که م: له ناو موفه سیره کانا مه شه ووره که ئه م سی ئایه ته له گرانتیرینی ئایاتی قورئانن له جیهه تی ئیعراب و مه عنا و حوکمه وه و پئویسته ئینسان باش به وردی بچیته ناویان و تییان بگات.

دووهم: ساحیبی تهفسیری به یزاوی ئه فه رمویت: حوکمی سویند خواردنی ئه و دوو که سه مه نسووخه ئه گه ر شاهید بن له سه ر وهسییه کان؛ چونکی شایه ت سویند نادری هه رچهن د مته هه م بن. به لی حه زره تی عه لی ﷺ فه رموویه تی: ئه گه ر شایه ت مته هه م بئ سویند ئه درئ، وه ئه گه ر ئه و دوو که سه ئه وانه بن که بوون به وه سی

و کابرای نهخوش وهسیهتی بۆ کردوون ئهوه دروسته سویند بدرین، به تایبهتی له کاتی توهمهتا؛ چونکی ئەسل مانهوهی مالی کابرای مردووه بۆ میراتبه‌ره‌کانی مادام ئەم دوو وهسیه ئەلین کابرا ئەوه‌نده مالی خۆی داناوه بۆ فلان کهس یا بۆ فلان جیههت دروسته میراتبه‌ره‌کان سویندیان بدهن، جا کاتی خیانه‌تیان ده‌رکهوت و شاهیدی خاریجیش نه‌بوو بۆ ئیسباتی راستی ئەوان لهم کاته‌دا سویند ئەکه‌ویته لای میراتبه‌ره‌کان؛ چونکی ئەسل ئەوه‌یه حه‌قی غه‌یر به‌و میراته‌وه نه‌بن.

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾

ئهی پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست! باسی ئه‌و رۆژه‌ بکه که خودای ته‌عالا پیغه‌مبه‌ره‌کانی تیدا گردئه‌کاته‌وه و به جیلوه‌ی خودایه‌تی خۆی پرته‌و ئەدا و پرساریان لی ئەکا: به چ جۆره جوابدانه‌وه‌یه له لایه‌نی ئومه‌ته‌که‌تانه‌وه جوابتان درایه‌وه؟ به جوابدانه‌وه‌ی قه‌بوول و فه‌رمان‌وه‌رگرتن یاخود به جوابدانه‌وه‌ی سه‌رکیشی و نافه‌رمانی؟ ئەوانیش له‌به‌ر ئەوه که یه‌که‌م هه‌یه‌تی خودا داگیری کردوون و زانستی خۆیان له لادا کوژاوه‌ته‌وه، وه دووهم له‌به‌ر ئەوه که عیلم و زانستی ئاده‌میزاد ئیحاته‌ نادا به هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کدا گه‌وره و بچووک، وه سێهه‌م له‌به‌ر ئەوه که هه‌رچی ئەوان بیزانن هه‌ر له خوداوه‌ه‌ریان گرتووه و سه‌ربه‌خۆ دارای زانست نین، جوابیان داوه‌ وتیان: ئهی په‌روه‌ردگاری ئیمه! ئیمه له‌وانه نین له حوزووری تۆدا زانستی خۆمان ده‌ربرین؛ چونکی نمێ له ئاو به نیه‌به‌تی ده‌ریای نه‌پراوه‌وه نیه‌به‌تی نیه‌ و ئیمه ئاگادار نین له چلۆنی جوابی هه‌موویان به ئاگادارییه‌کی ره‌سا و هه‌ر شتی ئیمه بیزانین له زاتی تۆوه ده‌ستمان که‌وتووه، به راستی تۆ هه‌ر تۆی به ره‌سایی زانای به هه‌موو رازیکێ نه‌ینی و ئیمه قه‌ناعه‌ت ئەکه‌ین به زانستی خۆت.

جا پاش نه وه دهفته ری حسیب ناماده نه کری و میزانی بیر و باوه ری هه موو که سی له گه وره و بچووک حازر نه کری، خودای تهعلا فه رمان نه دا که هه موو نوممه ته کان یه که یه که له شوینی تایبه تیدا ریز نه کرین و پیغه مبه ری هه ر نوممه تی له سر نوممه ته که ی نه کری به موراقیب و له هه ر ماده یه کدا که به ناحق هه ر که س له هه ر نوممه تی ئینکاری تاوانی بکا پیغه مبه ره که ی شایه تی له سر نه دا.

وه له سر نه م ته فسیره مونافات نییه له بهینی نه م نایه ته دا که نه فی عیلم نه کا له پیغه مبه ره کان - سه لامی خودایان لی بی - وه له بهینی نه و نایه تانه دا که ئیساتی نه وه نه که ن پیغه مبه ره کان شایه تی نه دن له سر نه فرادی نوممه ته که یان و پیغه مبه ری ئیمه ش شایه تی نه دا له سر راستی شایه تی باقی پیغه مبه ره کان.

﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا﴾

که خودا پیغه مبه ره کان گردنه کاته وه و حسیبی نوممه ته کان یان نه کری خودای تهعلا بو ده برپینی پایه و مایه ی به رزی ره هبه ران بازی گه وره یی و شه ره فیان له ناو کومه لی نه هلی مه حشه ردا ده رنه بری.

«من جمله» خودای تهعلا نه فه رمویت: نه ی عیسی کوری مه ریهم! باسی نیعمه ته کانی من بکه له سر خووت و له سر دایکت، چون نه و دایکه مه عسوومه به حورمه ته ی تو مان گرته په نای خو مان و به تاعه ت و عیباده تکردن له به ی تی مه قدیس عیباده تخانه ی خو ما له باوه شی پووری خو یا و له به ر چاودیری یه کی له ره هبه رانی پایه به رزا به خیومان کرد؟ وه چلون به فه رمانی خو مان فریشته ی هیمنی خو مان نارد فووی کرد به به روکیا هه تا حامیله بوو به تو و تو که وتیته ناو عاله می جیهانه وه و له و کاته دا که له دایک بووی تو م ته ئید و ته نویر کرد به فه یزی

«روح القدس» فریشته‌ی به‌رزنی به‌ریزنی باره‌گای خۆم جویره‌ئیلی نه‌مین و هیزی وتاری خسته ناو دلّ و ده‌مه‌وه و قسه‌ت کرد له‌گه‌ل دایکی خاوه‌ن پایه‌تا و دلّت دایه‌وه و قسه‌ت کرد له‌گه‌ل به‌نی ئیسرائیلیه‌کانا له‌و کاته‌دا که له‌ بيشکه‌دا بووی و ريساله‌تی خۆتت ده‌رپری بۆیان، هه‌روا له‌ کاتی «که‌هل» یدا فه‌رمانی خودات گه‌ یاندا به‌ ئاده‌میزاد وه‌کوو کاتی مندالیّت.

﴿وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾

وه‌ باسی نه‌و کاته‌ بکه‌ که خویندنه‌وه‌ی نووسراوی ناو ئاده‌میزادم نیشان‌دای نه‌حوالّ و ئاساری نه‌عیانی مه‌وجووده‌م به‌ ئیله‌ام و خه‌لقی عیلمی ره‌بانی تی‌گه‌یانندی و نه‌حکامی ته‌ورات فی‌ربووی و ئینجیلیم بۆ ناردیته‌ خواره‌وه‌ و کردم به‌ ده‌ستور بۆ خۆت و ئوممه‌ته‌که‌ت له‌ بابه‌تی بیر و باوه‌ر و کرده‌وه‌ و ره‌وشته‌وه‌.

﴿وَإِذْ نَخَلُّقُ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا

بِإِذْنِي﴾

وه‌ باسی نه‌و کاته‌ بکه‌ که به‌ وه‌حی و ئیله‌امی من تیمگه‌یانندی هه‌یکه‌لّ و قه‌واره‌ت دروست نه‌کرد وه‌کوو قه‌واره‌ی په‌له‌وه‌ر به‌ نیزن و ئیجازه‌ی من جا‌فوت پیدا نه‌کرد و نه‌و قه‌وره‌ا نه‌بوو به‌ په‌له‌وه‌ریکی گیانله‌به‌ری راسته‌قینه‌ به‌ ئیجازه‌ی من.

﴿وَتَبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي﴾

وه‌ نه‌و کاته‌ که کویری سکوما و ئینسانی به‌له‌کت خۆش نه‌کرده‌وه‌ به‌ ئیجازه‌ی من.

﴿وَإِذْ أَخْرَجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي﴾

وه‌ نه‌و کاته‌ که مردووت له‌ گۆر ده‌رئه‌کرد و به‌ ئیجازه‌ی من زیندووت نه‌کرده‌وه‌.

﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۱۰﴾﴾

وه باسی نهو کاته بکه که مهنعی به‌نی ئیسرائیلیه سه‌رکیشه به‌دبه‌خته‌کانم لئ کردیت و نه‌مه‌یشت بتکوژن لهو کاته‌دا که تو ئایاتی به‌یینات و بورهان و موعجزاتی خودات نشان نه‌دان که چی نه‌وان له باتی نه‌وه موسولمان بین نه‌یانوت: نه‌م جوړه شتانه که عیسا نیشانی ئیمه‌ی نه‌دا جادوویه‌کی ناشکرا نه‌بئ هیچی تر نییه.

﴿وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ ءَامِنُوا بِي وَبِرِسُولِي قَالُوا ءَأَمِنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۱۱۱﴾﴾

وه باسی نهو کاته بکه که ئیله‌مام کرد بو دلئ کومه‌لئ له ناده‌میزادی خاوه‌ن بیروړا و هوشیار که له نه‌نجامدا مه‌شهور بوون به «حواری» یانی په‌یره‌وانی ساغی عیسا، که ئیمان بینن به من و به فرستاده‌ی من و یاره‌مه‌تی دینی خودا بده‌ن و خزمه‌تی عیسا بکه‌ن نه‌وانیش وتیان ئیمانمان هینا به تو نه‌ی خودا و به پیغه‌مبه‌ری تو که عیسا به و نه‌ی په‌روه‌ردگار تو بزانه، هه‌رچه‌ن تو هه‌موو شتی نه‌زانی، که ئیمه موسولمانین و ملکه‌چ و فرمانبه‌ردارین بو تو و بو فرستاده‌ی تو ده‌ی ته‌وفیقمان بده بو ریگه‌ی راست.

فهرمووده‌ی خودا: ﴿إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ﴾ الآیات.

عه‌ماری کوری یاسیر عليه السلام ریوایه‌ت نه‌کات له پیغه‌مبه‌روه عليه السلام که فهرموویه‌تی: کاتی له‌سه‌ر داوای عیسا مائیده و سفره‌هاته‌ خواره‌وه نان و گوشتی تیدا بوو، نه‌مریان بئ کرا هیچی لئ هه‌لنه‌گرن بو سبه‌ینئ، که چی خه‌یانه‌تیاں کرد و لئیان پاشه‌که‌وت کرد، له تو‌له‌ی نه‌وه‌دا خودا قاری لئ گرتن و کردنی به‌مه‌مبون و به‌راز.

﴿إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۱۱۲)

تو، ئەی پیغه‌مبەری خوۆشه‌ویست، باسی ئەوه بکه له کاتی خوڤیا حەوارییەکانی حەزەرەتی عیسا لەسەر ئیقتیراحی قەومی بەنی‌ئیسرائیل وتیان: ئایا خودای تەعالا کە پەرورەدگاری تۆیە و لە تۆوه ئەم هەموو کارەساتی موعجیزە دەرئەکەوئ، پێی ئەکرئ سفرەین لە ئاسمانەوه بئیریتتە خواریه‌وه بۆ ئیمە کە خورادە‌مەنی لەسەر بئ؟ وه عیسا پێی فەرموون: له خودا بترسن و داوای شتی مه‌که‌ن که له ئەنجاما بێی به هۆی دەر‌دی‌سەری بۆتان مادام ئیوه ئیمانتان هەیه به‌و خودا که ئیوه‌ی دروست کردووه و منی دروست کردووه و ئەو موعجیزاته بۆ من دەرئەخا.

﴿قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ (۱۱۳)

ئەوانیش وتیان: ئەمانەوئ لەو سفرە و لەو خورادە‌مەنییه‌وا بەسەر‌یه‌وه بخۆین و دلمان دا‌بە‌مە‌زری لەسەر ئەوه خودا لە‌بەر پایە‌ی تۆ نیازی ئیمە بە‌جئ دینی و بە زانستیکی بن‌گومان بزاین کە تۆ راست ئە‌کە‌ی لە‌گە‌ل ئیمە‌دا له داوای ئە‌وه‌دا که فرستاده‌ی خودای و لەسەر ئەو موعجیزە‌ی مائیده‌یشه‌ بین بە‌ شایه‌ت له‌ ناو ئاده‌میزادا.

﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوْلَانَا وَإِخْرَانًا وَمَا يَهُ مِنْكَ وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ (۱۱۴)

جا عیسا‌ی کوری مەریه‌م له خودا پارایه‌وه و فەرمووی: خودایه! پەرورەدگاری ئیمە! سفرە‌یه‌کمان له ئاسمانە‌وه بۆ بئیره و لە‌گە‌ل خورادە‌مەنییه‌کی پاک‌ی چاکی ئاره‌زوو کراوی نایابی وه‌ها که بێی به‌ جه‌ژن و شادی بۆ ئیمە هە‌موومان؛ ئە‌وه‌لمان و

ئاخرمان، واتە ئەو رۆژى ھاتنە خوارەۋەى مائىدەيە بىن بە رۆژى جەژنىكى تەقلىدى
 لە ناومانا و بىن بە دەلىلىكى رووناكى گەورە لە لايەنى تۆۋە بۇ ئىمە، ۋە ئەو مائىدە
 و نىعمە تە بىن ژمارەكانى تىرت و سوپاس لەسەر ئەوانە بىكە بە رۆزى بۇ ئىمە و ديارە
 كە تۆ باشتىرنى رۆزى دەرەكانى.

﴿ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزَّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا
 لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴾

خوداى تەعالا فەر موۋى: ئەى عىسا بە راستى من تىكاي تۆ ۋە رەئە گىرم و دوعا كەت
 قەبوول ئەكەم و ئەو مائىدە ئەننىرمە خوارەۋە بۆتان، بەلام ھەركەسى لە ئىۋە كوفرى
 خودا بىكا پاش ئىستىفادە لەو سىفرىيە عەزابى ئەدەم بە عەزابى كە عەزابى كەس ۋا
 نەدەم، ئەو عەزابە لە دىنيدا بىن يا لە قىامەتا.

لېرەدا چەن باسى ھەيە:

يەكەم: ئەم ھەورايىانى ھەزرەتى عىسا ﷺ بازى ئەلئىن پىنغەمبەر بوون و خودا
 ئەمرى بىن كىردوون تابىعى ھەزرەتى عىسا بىن، بە گوڭرەى ئەم قسە ئايەتى: ﴿و إِذْ
 أُوحِيَ إِلَى الْخَوَارِيزِيِّينَ﴾ لەسەر مەعنای مەشھوورە بۇ ۋەھى. ۋە بازى ئەلئىن پىنغەمبەر
 نەبوون ۋە بە گوڭرەى ئەم قسە «أوحيت» بە مانا «ألهمت» ئەبى، ۋە كوۋو: ﴿و أوحينا
 إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ﴾^۱ و ﴿و أوحى ريك إلى النحل﴾^۲ ۋە ئەم قسە راستە.

دوۋەم: ئەمەيە ئەم ھەورايىانە چ پىنغەمبەر بووبىن و چ لە پىاۋچاكانى ئوممەت
 بووبىن ئەم داۋا و رجاىانە لە ھەزرەتى عىسا بە عىبارەتى: ﴿هل يستطيع ريك﴾ مۇناسىب

۱. القصص؛ ۷.

۲. النحل؛ ۶۸.

نییه؛ چونکی شك و گومان له ئیستیتاعەیی خودادا لەسەر مومکینات کوفره. ھەروا جوملەیی: ﴿إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ لە گەڵ ئەوەدا ناگونجی پیغەمبەر یا پیاوچاک بووبن. ھەروا ئایەتی: ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مَنكُم﴾ چونکی بە گوێرەیی ئەووە کە ھەوارییەکان پیغەمبەر بووبن تەسەوور ناکرێ کە کافر بین. وە جوابەکان بەم جۆرەن کە دین.

بە کەم: سوئال بە ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ﴾ لەسەر مەعنای ھەقیقی نییە بە لکۆو لەسەر مەعنای مەجازییە و لە جینگەیی ئەووەدایە «هل يطمئن ربك قلوبنا بأن ينزل علينا مائدة من السماء؟» چونکی ئەم سوئالە داوای ئیتمینانی دلەو بەس.

دوووەم: «يستطيع» بە مانا «يفعل» بە کارھێنراوە نەك بە مەعنای «يقتدر» وە شك لە توانایی خودادا کوفره نەك شك لە کردنی کارێ لە کاران.

سێھەم: لە «استطاعة» یە بە مەعنای مواناسی ھیکمەتی خودایی لە ناردنی مائیدە کەدە نەك لە ئەسلی ناردنە کەیدا، واتە: ئایا موافیقی ھیکمەتی خۆیەتی ئەو مائیدەمانە بۆ نازل بکات یا نە؟

چوارەم: «يستطيع» وە لەسەر مەعنای «يستحب» کە بەرانبەری «يستكره» بە کار ئەبرێ، واتە «هل يحب ربك أن ينزل علينا مائدة؟».

پنجەم: ئەم پرسباری ھەوارییانە لە لایەنی خۆیانەووە نەبوو بە لکۆو لە لایەنی کۆمەڵی بوووە لە بەنی ئیسرائیل کە داوایان لە ھەوارییەکان کردوووە ئەم موعجیزەیانە بێ نیشان بەدا، وە عیبەرەتی ﴿هل يستطيع﴾ و ﴿إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ و ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مَنكُم﴾ بۆ ئەوانە بە کارھێنراون نەك بۆ ھەوارییەکان خوا پیغەمبەر بووبن یا پیاوچاک. فەرموودەیی خودا:

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾

له مه عنادا به سراوه به نايه تى: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي﴾ الآية. كه له پيشه وه قسه مان لى كرد واته باسى نه وه بكه كه له روژى قيامه تا خوداى ته علا نه فهرمويت: نهى عيساى كورى مهربم.

﴿أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي آلِهَتَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ط

نایا تو وتوتوه به خه لك كه ئیوه من و دایکم قه رار بدهن به دوو خودا و بمانپه رستن وه كوو دوو خودا بیجگه له خودا هه تا خودا بیی به سیان؟!

﴿قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ع

نهى پهروه ردگارى عالم به ته سبیح و ته قدیسه وه تو دوورئه خه ینه وه له وه كه شهريك و هاوړیت بیی، وه بو من رهوا نییه و نابى كه شتیكى وا بلیم و وتنى بو من دروست نه بی و نهو شته خیلافى حهق و واقیع بی.

﴿إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ، تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ع

نه گهر شتى وام وتبى به راستى تو نه يزانى دياره كه نه م وتوو، وه نه گهر نهو مه بهسته له دلشما بووبى تو پتى نه زانى؛ چونكى نه زانى به وهى وا له دلى مندا به لام من ناگام له وه نييه وا له عيلمى تودا.

﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿۱۱۶﴾

به راستى تو زانای هه موو شتیكى نه پتى و نه سرارى دهروونى.

﴿مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ع

من پیم نهوتوون نهو نه بیی كه تو نه مرت كردوه بلیم بییان، نه وه یش نه مه به كه عبادت و بهنده یی خودا بكن كه پهروه ردگارى ئیمه و ئیوه به.

﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ ط

وه من ناگادار بووم له سه‌ریان هه‌تا له‌ناویانا بووم و نه‌مه‌یشتوو په‌یره‌وه‌کانم
قسه‌ی هه‌له‌ بکه‌ن.

﴿فَلَمَّا تَوَقَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ﴾

وه له‌ کاتیکیشه‌وه‌ که‌ تو منت وه‌رگرت بو شوینی خووم تو هه‌ر به‌ ته‌نیا خووت
ره‌قیب و ناگادار بووی له‌ سه‌ریان.

﴿وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾

وه تو به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا، بی‌گیان و گیانله‌به‌ر، غه‌یره‌ موکه‌لله‌ف و موکه‌لله‌ف،
شاهید و زانای راز و نیاز و خاوه‌نی ده‌سته‌لاتی.

﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تَغْفِرَ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

جا به‌رابه‌ر به‌ تاوانباری ئەوان ئەگەر عه‌زاییان بده‌ی به‌ راستی ره‌وایه‌ بو تو؛
چونکی ئەوان به‌نده‌ و دروستکراوی تون و تو په‌روه‌ردگار و گه‌وره‌ی گشتی، ئەتوانی
هه‌موو جووره‌ شادیی و ناشادییه‌ک بینی به‌سه‌ر په‌روه‌رده‌کراوی خوئا، وه‌ ئەگەر تو
تاوانیان بپوشی به‌ راستی تو خاوه‌ن ده‌سته‌لات و خاوه‌ن حیکمه‌تی له‌ هه‌موو کاریکدا
له‌ دوو جیهانا له‌ ئاشکراو په‌نه‌انا.

﴿قَالَ اللَّهُ﴾

جا له‌ و کاته‌دا که‌ ئەم پرسیار و جوابه‌ له‌ به‌ینی خودای ته‌عالا و له‌ به‌ینی چه‌زهرتی
عیسادا روو ئەدا خودا ئەفه‌رمویت:

﴿هَذَا يَوْمٌ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾

ئەم رۆژە رۆژیکە که سوود ئەدا بە راستکاران و راستگۆیان راستیەکیان و بۆ ئەوان هەیه چەن بەهەشتیک که جۆبار لە ژێر دارەکانیانەوه رهوان ئەبن و هەتا هەتایە دەوام ئەکەن لە ناویانا.

﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾^ع

خودای تەعالا رازیە لەوان و ئەوانیش لە خودا رازین.

﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾^ع

ئەم پایە ئەوان پێی گەشتوون پایەکی زۆر بەرزە و گەشتن بەم پایە، گەشتنە بە پایەکی زۆر گەورە.

﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾^ع

جا خوای تەعالا بۆ دەربڕینی گەورەیی خۆی و بۆ ئیعلانی ئەوه که هەموو رەهەران و ئەفسەرانی جیهان هەموو وان لەبەر بارەگای تەوانایی ئەوا و بە هیچ جۆری هیچ کەس رایە ئەوهی ناکەوێ پەيوەندی بێ بە جیهانەوه بە بەندەیی خودا نەبێ، وه بۆ دەربڕینی فەسادی عەقیدە و بێر و باوەری نەسارا لە داوای خودایی یا تیکەلی لە گەڵ خوادا بۆ عیسای کۆری مەریەم و بۆ بەتالکردنەوهی ئەم جۆرە قسانە فەرمووی: هەر بۆ خودایە سەرۆکی و پادشایی لە سەر هەموو ئاسمانەکان و عەرز و هەر شتی وا لە ناو ئەوانا، واتە قەراری گرتوو لەسەریان یا لە ناوەرۆکیانا، وه خودای تەعالا بەسەر هەموو شتی کدا تەوانایە و جیهان هەمووی لە دەستی توانایی ئەودایە.

